Lexicon Græco-Latinum.

IN

NOVVM DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI TESTAMENTVM,

Vbi omnium vocabulorum Græcorum themata indicantur, & vtraque tam themata quàm deriuata Grammaticè resolvuntur.

CVM INDICE COPIOSISSIMO;

In quo omnes N. T. voces Græcæ ordine Alphabetico percensentur, singularumq; loci indicantur.

In gratiam sacr. litt. & linguæ Græcæ studiosorum:

Authore GEORGIO PASORE.

LONDINI, Apud IOHANNEM BILLIVM, Typographum Regium. 1621.

C R
ONI SOIT QVI MAL Y PENS

AVGVSTISSIMO MAGNÆ-BRITANNIÆ, *Franciæ, & Hiberniæ* *REGI,* Fidei Defensori, &c.

Athiam Coruinum *illum Hungarorum plane regum, gloriosissimum, à bellis victorem, & reducem, omnes, pro suo quemq; modulo, subditos, muneribus etiam prælatis, salutasse, ac* Galeotum *quendã, cæteros inter*

obſcurum, infimæq; propemodum ſortis hominem, de rebus vulgò incognitis, librum obtuliſſe ſcribit Bonfinius, *quo tam delectatus munuſculo fertur* Rex, *ut reliquis ſe multum, ex regni conſuetudine, inſtitutoq; ſolenni, illi ex animi, iudicijq; affectu, plurimum debere dixerit. Sic* (REX AVGVSTISSIME) *ſubditorum, et ſeruorum, longe-infimus ego veſtrorum,* MAIESTATI VESTRÆ, *de myſterijs, aut rebus ſaltem reconditis, librum, ſupplex-humilisq; nuncupo: librum à multis auidè quidem expetitum, à pluribus expectatum, & iam demum in*

in omnium vtilitatem, ſub Veſtræ M^tis prelo, & patrocinio, luci commiſſum, quid hic præſtitum ſit, ex huius, cum aliorum collatione exemplarium, in papyri, & characterum delectu, mendiſq; dextrè ac doctè deterſis, deprehenderit facile quiuis, vt nouum verſanti teſtamẽtum lampada præferet, ſic Calcographiam Græcam heic penè diſuetam in vſum reuocabit, enectam prorſus, aut prope ſaltem, vitæ reſtituet, ſi quo perfectum, & profectum ſit animo opuſculum hoc, accipere & applaudere digneris, (CLEMENTISSIME REX) non ſubditis modo,

ſed omnibus omnino, cuiuſcunq; demùm fortunæ, hominibus, non arridere (dubio procul) non poterit, mihi verò animos, ad vlterius alacriuſque in Græcis pergendum addet, prelumque Regium, vt cum nobiliſsimis Europæ non contendat modò, ſed multis etiam ſuperet paraſangis, (quod debet) aptum natum reddet.

Maieſtatis Veſtræ

humillimus infimus

ſubditus, & ſeruus,

Iohannes Bill.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ σωτὴρ καὶ κεφαλὴ ἡμῶν τῷ Πέτρῳ εἶπεν, αἴπερ ἀγαπᾶς με, βόσκε τὰ ἀρνία μου, τουτέστι τὰ παιδία, κἀκεῖνα οὐ μόνον τῷ Πέτρῳ εἶπεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, καὶ ἅπασι τοῖς καθεξῆς τοῦ λόγου ὑπηρέταις, ὡς ἀληθινοῖς τῶν ἀποστόλων διαδόχοις. τὸ βόσκειν, ποιμαίνειν, μαθητεύειν, διδάσκειν, κατηχεῖν, αἷς φράσεσιν ἡ γραφὴ χρῆται, ὥστε ἰσοδυναμούσας ὑπολαμβάνομεν. τί δὲ οἱ διδάσκαλοι ἐν ταῖς σχολαῖς, οἱονεὶ τοῖς τῆς Ἐκκλησίας φυτευομένοις ὀφείλουσι διδάσκειν; ὁ σωτήρ φησι ματθ. κη. διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ταῦτα εἴρηται οὐ μόνον τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἐπισκόποις, ἤτοι ποιμέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν σχολῶν διδασκάλοις. Ἐν ταῖς σχολαῖς τὰ ἀρνία ποιμαίνεται· ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις δὲ τὰ πρόβατα. Δευτερονομ. ϛ'. ὁ κύριος ῥητῶς προστάττει τοῦτο πᾶσι παιδαγωγοῖς, τοῖς πατράσι, μητράσι καὶ διδασκάλοις, λέγων, καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐπὶ τῆς καρδίας σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοῖς υἱοῖς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ, καὶ παραπορευόμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ διανιστάμενος. κλ. Ἐνθάδε ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἔχομεν φανερωτάτην, ἧς παραφρονεῖν ἀθέμιτον ἂν εἴη ἁμάρτημα. Καταφρονοῦσι δὲ αὐτῆς πάντες, οἱ ἐκδεδομένοι ταῖς τῶν ποιητῶν μυθολογίαις, τῶν ἱερῶν γραμμάτων πάντως ἐκλελησμένοι. τοιούτους τῆς ἀληθινῆς τῶν παίδων ἀγωγῆς καὶ παιδείας πολὺ ἀποπλανᾶσθαι, διὰ βραχυλόγων ἀποδεῖξαι πειράσομαι. εἰ γὰρ ἐν ταῖς σχολαῖς Χριστιανικαῖς χρὴ διδάσκειν σοφίαν καὶ ἀρετήν, ἑπόμενόν ἐστι, φροντιστέον τῆς καινῆς διαθήκης, ἀμελητέον δὲ τῶν μυθολογικῶν ποιητικῶν. Τίς γάρ ἐστιν ἡ ἀληθινὴ σοφία; ἵνα δηλονότι γινώσκωμεν τὸν Θεὸν καὶ ἑαυτούς. τὸν Θεὸν δὲ εἰδέναι οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν ἐν τῶν ἐθνικῶν βίβλων, ὧν αἱ σχολαὶ πλεῖσται μεταχειρίζονται μέχρι τοῦ δεῦρο. ὅσοι γὰρ συγγραφεῖς τὴν πολυθεΐαν πεπιστεύκασι, πάμπολλα περὶ αὐτῶν ἐψευδολογήκασι, ψευδῶν θεῶν ὀνόμασιν ἐν τῷ εὔχεσθαι καὶ ἐν τῷ ὀμνύναι κέχρηνται, παρ' αὐτῶν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς οὐ δύναται γνωρίζεσθαι. οὐδὲν μᾶλλον εἰπεῖν περὶ μυστηρίου μυστηρίων, τῆς ἁγιωτάτης τριάδος ὅπου οἱ ἐθνικοὶ τῶν ἰχθύων ἀφωνότεροί εἰσιν. ὁ γὰρ Θεὸς εἴασεν αὐτοὺς ὁδοιπορεῖν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠξίωσεν αὐτοὺς τῆς ἐπισκοπῆς, τῆς διὰ προφητῶν. ἡ δὲ σάρξ καὶ αἷμα τοσοῦτο

μυστήριον οὐκ ἀπεκάλυψεν. Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πίνδαρος, Ἀριστοφάνης, Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Οὐεργίλιος, Ὁράτιος καὶ λοιποὶ διὰ τὸ ἠγνοηκέναι αὐτὸν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, οὐκ ἠδυνήθησαν ἀληθεύειν περὶ τοῦ ἑνός, καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ. καὶ γὰρ δὴ τοιούτους θεοὺς καὶ τοιαύτας θεὰς ἔπλασαν, οἵων πολιτῶν καὶ πολιτίδων καλὴ πολιτεία οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο. περὶ ὧν εἰς Θεὸν ζῶντα ἠσεβηκότων ὁ Παλιγγένιος νουνεχῶς γράφει ἐν βιβλίῳ πρώτῳ, Κριῷ καλουμένῳ λέγων,

Οὐρανόθι ζῶσιν πόρνη καὶ μοιχὸς ἀσελγής.

καὶ τοὺς ποιητὰς τοιαῦτα πεπλακέναι καὶ μεμυθολογηκέναι ἀληθῶς φησι, τοῦ ἀφορμὰς διδόναι τοῖς ἀνθρώποις πρὸς τὸ σπαταλᾶν, πορνεύειν, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, πρὸς τὸ ἀσωτεύεσθαι. πάντες γὰρ τῇ φύσει πρὸς πᾶσαν φαυλότητα πάνυ προπετεῖς τε καὶ εὐκατάφοροι ῥᾷδιον οὕτω νοήσωσι. εἰ ἡμέτεροι ποιηταὶ (οὕστινας διὰ τιμῆς ἄγομεν ὥσπερεὶ ἄνδρας φερομένους ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἁγίου) γράφουσι, τὸν Δία ἐπιμὰξ μεμοιχευκέναι. Ἰλιάδ. ξ, τοὺς θεοὺς ἀλλήλοις πεπολεμηκέναι, ἀλλήλας ἠπατηκέναι, σάρκα ἀνθρωπίνην βεβρωκέναι, καὶ ἐν πλείσταις κακίαις βεβορβορῶσθαι, ἔπειτα οὐκ εἶεν τοιαῦτα ἁμαρτήματα, καθάπερ οἱ Ἀρίσταρχοι ἡμέτεροι φλυαροῦσι. ἔξεστι πορνεύειν, ἀπατᾶν, πίνειν καὶ βινεῖν, γεύσασθαι σαρκὸς ἀνθρωπίνης, διὰ τί τοὺς θεοὺς ταῦτα πεποιηκέναι. ἡ ζωὴ τῶν θεῶν ἡμέτερος νόμος ἐστί. καὶ δὴ οὐδὲν ἀγαγώτερον πρὸς τὸ μιμεῖσθαι, ἢ παράδειγμα τῶν θεῶν νομίζω. αὐτοὶ γὰρ εὐδαιμονέστατοι, καὶ τοσαύτης εὐδαιμονίας πάντες ἐφιέμεθα. ὦ ἀθεότης ἀθεωτάτη, καὶ σχετλιωτάτη! Οὐεργίλιος ἀσεβέστατον ἔγραψεν. Αἰνεΐδ. ζ.

Θεὸς δὲ γυναικὶ μέμικται.

εἰ πολυμιξίαν θεοὶ ἀγάπησαν, τῶν ζώων ἀλόγων οὐ διενήνοχεν. πλείω περὶ τούτων μολυσμῶν λέγειν, ἡ εὐσέβεια ἀπαγορεύει, καὶ τὰ ἁγνὰ ὦτά τε καὶ τοὺς ἁγνοὺς ὀφθαλμοὺς ταῦτα ἀναγνῶναι μέλλοντας, περισσότερον σκανδαλίζειν φείσομαι. κάλλιον εἶπεν Εὐριπίδης, λέγων, θεοὶ εἰ δρῶσιν αἰσχρά, οὐκ εἰσὶ θεοί. Ὅμηρος καὶ οἱ μέτοχοι αὐτοῦ τοσαύτας αἰσχρότητας περὶ τῶν θεῶν γεγραφότες, τὸν σφῶν ἀθεϊσμὸν δηλότατον ἀπέφηναν. Ναὶ πάμπολυ ἐστί, καθὼς Ἀριστοτέλης νουνεχέστατον ἐδίδαξεν, ἐκ νέων οὕτως ἢ οὕτως ἐθίζεσθαι τῆς φύσεως ἐπιρρεποῦς οὔσης τῆς κακοηθείας. Τὸ ἔριον οὐ ῥᾳδίως ἀποῤῥίπτει τὸ πρῶτον χρῶμα. ἡ μνήμη τῶν παίδων μαλακή ἐστι, καὶ κηρίνη, καὶ τὰ ἅπαξ ἐν ἡλικίᾳ ἀκμαζούσῃ ἠκουσμένα, ὥσπερεὶ ἐγγεγραμμένα εἰς διηνεκῆ τηρεῖ-

ται

εἰ δὲ τὸν σκανδαλίσαντα ἕνα τῶν μικρῶν, Ματθ. ιη. πλεῖστον (ὡς Πλούταρχος περὶ παίδων ἀγωγῆς μαρτυρεῖ) ἐμμελῶς παραίνεσε ταῖς τίτθαις, μὴ τοὺς τυχόντας μύθους τοῖς παιδίοις λέγειν, ἵνα μὴ τὰς τούτων ψυχὰς ἐξ ἀρχῆς ἀνοίας καὶ διαφθορᾶς ἀναπίμπλασθαι συμβαίνῃ. αὕτη δὲ παραίνεσις χρυσοῦ χρυσοτέρα ἐστὶ καὶ πάνυ ἀξιομνημόνευτος. πολλοὶ παιδαγωγοὶ ἐν τοῖς διδασκαλείοις ἑαυτῶν ἐπιμελέστερον ἐξηγοῦνται, τίς ὁ Ζεύς, ὁ Ἥφαιστος πεπίστευται, ἢ τίς ἦν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. κἀκεῖνοι τὴν βασιλείαν τοῦ σατανᾶ καθαιρεῖν ὀφείλοντες, αὐτὴν καὶ δι' ἄγνοιαν ἀνοικοδομοῦντες τυγχάνουσιν. οὐ δὲ μόνον ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἐθνικῶν οὐ γινώσκεται. ὡς διὰ πλειόνων εἴρηται, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοὺς ἐξ αὐτῶν εἰδέναι οὐκ ἠδυνάμεθα. αἱ γὰρ τῶν ποιητῶν βιβλιοθῆκαι οὐδὲν περιέχουσι περὶ τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, τοῦ πρωτοπλάστου πατρὸς ἡμετέρου, οὐδὲν περὶ τῆς παρακοῆς καὶ παραπτώματος ἡμῶν, τῶν τότε γεγονότων ἐν ὀσφύϊ τοῦ Ἀδάμ, οὐδὲν περὶ τῆς κτίσεως καὶ ζωῆς αἰωνίου. καὶ εἰ μέν τι ἔχωσι, τόσον ταῖς σφῶν μυθολογίαις ἐπέπλεξαν καὶ ἐπεσκότωσαν, ἵνα σχεδὸν ἡ ἀλήθεια, ἥν σκιάν τινα παρὰ τῶν πατριαρχῶν εἰλήφασι, τοῦ ψεύδους ὕποπτος γίνηται. περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου παλιγγενεσίας καὶ λυτρώσεως διὰ μόνου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μηδὲ γρῦ φθέγγονται. καὶ ὁ ἀπόστολος ὁμολογεῖ, ὑφ' ἑαυτοῦ κεκηρύχθαι τὸν Χριστόν, ἕλλησι μωρίαν. ὁ γὰρ ψυχικὸς ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ. μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται αὐτὰ γνῶναι, τοῖς ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. ὁμοίως ὁ Φῆστος τῷ Παύλῳ περὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ διαλεγομένῳ, προσφωνεῖ, μαίνῃ Παῦλε, τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει. ἅπαντες δὲ ἐθνικοί, οἱ πρὸ Χριστοῦ γεγραφότες, ὧν βίβλους ἔχομεν (καὶ ὧν οὐ παροῦσι ἔχονται) ψυχικοὶ ἐγένοντο, ἄθεοι, ἀσεβεῖς, περιπατοῦντες ἐν ταῖς σφῶν εἰδωλομανίαις. διόπερ οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ τοσαῦτα μυστήρια ἠγνόησαν, τοῦτο ἐν ἔθνεσι σεσιγημένα ἐκ τῶν εἰρημένων δῆλόν ἐστι, τὴν ἀληθινὴν σοφίαν παρ' ἐθνικῶν βιβλιοθηκῶν οὔτε ζητητέον, οὔτε εὑρητέον. κἂν δὲ πολλὰ ἠθικά, καὶ τεχνικώτατον εἰρημένα ἔχωσιν, ὅπερ οὐκ ἀρνοῦμαι, ἀλλ' ὅμως πολλάκις κακίαν ἀντὶ ἀρετῆς, καὶ ἐξ ἐναντίας ἀρετὴν ἀντὶ κακίας τοῖς ἄφροσι καὶ ἰδιώταις προσβιβάζουσι. περὶ τῆς θεοσεβείας ὁ Ἀριστοτέλης οὐδὲν ἱστορεῖ. Κικέρων ἐν βίβλοις περὶ προσήκοντος ὁμολογεῖ σκιάν τινα τῆς ἀρετῆς εὑρηκέναι, καὶ ἀτόπως γράφει, οὐδένα βλάπτειν, εἰ μὴ ἀδικηθείς. ὁ γὰρ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ αἰώνιος τοῦ πατρὸς σοφία, (περὶ οὗ ὁ πατὴρ οὐρανόθεν ἐφώνησεν, αὐτοῦ ἀκούετε) τοὐναντίον κελεύει Ματθ. ε. λέγων, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. Ρωμ. ιβ. ψώμιζε τὸν ἐχθρόν. καὶ ὁ σωτὴρ πρὶν ἢ ἀποθανεῖν, ηὔξατο ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν, δι' ὧν τῷ σταυρῷ προσηλώθη. Στέφανος ὁ πρωτομάρτυρ ἐν τῷ λιθοβολεῖσθαι αὐτὸν ταὐτὸ ἐποίησε, κράζων, κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.

ταπεινότητα. ἡ καινὴ διαθήκη συνίστησι καὶ παντάπασι προσδιδάσκει τὸ ταπεινοφρονεῖν, διδάσκουσα, ὅτι Θεὸς τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, τοῖς ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν, ὅτι οἰκεῖν μέλλει ἐν τοῖς συντετριμμένοις τῇ καρδίᾳ. παρὰ τοῖς ἐθνικοῖς δὲ τὸ φιλοτιμεῖσθαι, τὸ φιλοπρωτεύειν, τὸ

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

οὐκ ἐστι ψεκτόν. ἡ ἁγία γραφὴ διδάσκει, τὸν γάμον ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένον, ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ τετιμημένον καὶ ηὐλογημένον· οἱ δὲ ποιηταὶ ἄθεοι, ταῖς ἡδοναῖς μεθυσθέντες, καὶ εἰς ἀδόκιμον νοῦν παραδοθέντες, τὸν γάμον μωμοῦνται καὶ ἐξουθενοῦσι, λέγοντες, γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσον ἢ γαμεῖν. οὐχ ὁ Πυθαγόρας, τῶν ἐθνικῶν σωφρονέστατος, ἐν χρυσοῖς ἔπεσι, καθὼς αὐτὰ καλεῖ, ἀσεβέστατον ἔγραψε,

Τούς τε καταχθονίους σέβε δαίμονας;

καθ' ὃν τρόπον καὶ Βιργίλιος ἱστορεῖ,

Εἰ θεὸν οὐ δύναμαι κινεῖν, ἀχέροντα σαλεύσω.

μέχρι τοῦδε ἀπέδειξα, τὴν ἀληθινὴν σοφίαν καὶ ἀρετὴν παρὰ τῶν ἐθνικῶν μηδὲ ληπτέον, μηδὲ μαθητέον. οἶδα μὲν δὲ τὰς σχολὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διατετάχθαι, καὶ ὑπὸ τῶν θεοσεβεστάτων ἀρχόντων ἀνεῷχθαι, πρὸς τὸ ἀκέσασθαι δύο τῆς ψυχῆς νόσους, ὧν ἡ μὲν ἐν τῷ νοΐ, ἡ δήπου μωρία, τουτέστιν ἡ ἀγνωσία Θεοῦ καὶ ἑαυτῶν. ἡ δὲ ἐν τῷ θελήματι κεῖται, ἡ ἔγκλισις πρὸς τὰ φαῦλα. ὁ νοῦς κατὰ τὴν ἐμφυεῖσαν τυφλότητα, οὔτε θεὸν, οὔτε τὰ ἔργα αὐτοῦ ὀρθῶς γινώσκει. τὸ θέλημα κατὰ τὴν δυσκαταφορίαν πρὸς τὰ κακὰ τῷ νοῒ τὰ ἐσθλὰ φαίνοντι ἀντιστρατεύεται, καὶ τοῦ καλοῦ ἐφίεσθαι οὐ θέλει. τοιγαροῦν ἐπειδὴ διττὸν τόδε νόσημα ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν συγγραφέων ἰᾶσθαι ἤγουν θεραπεύεσθαι οὐ δύναται, πόση μανία ἐστὶ τούτων χρῆσθαι ἰατρῶν, οἵτινες ἕλκεσι βρύοντες ἑαυτοὺς σῶσαι ἠδυνάτησαν; Ἀνόητοι καὶ γέλοιοι ἐσμὲν, θέλοντες, εὑρηθέντος σίτου, βαλάνους ἐσθίειν. ὁ Φωκυλίδης πάντων ποιητῶν, τῶν ἔξω τῆς Ἐκκλησίας ἁγνότατος, καλῶς γράφει,

Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὲ καλὰ διδάσκεμεν ἔργα.

τί δὲ κάλλιον, τί χρησιμώτερον, τί ἀναγκαιότερον, ἢ καταμαθεῖν καὶ εἰδέναι τὸν ἕνα ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλεν, Ἰησοῦν Χριστόν; αὕτη ἡ

ἐπιστήμη ἡμῖν ἐν τῇ τοῦ θανάτου ἀγωνίᾳ ἀντιλαμβάνεται καὶ συναγωνίζεται, ὅπου Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Κικέρων, Τερέντιος, καὶ πάντα ἀνθρώπινα, ὡς σκύβαλα καὶ ματαιοποιία τις ἀπόλλυται, καὶ παντελῶς ἀφανίζεται. Διὰ τοῦτο τὴν καινὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν διαθήκην, ὡς ἀληθινὸν τῆς ψυχῆς ἰατρεῖον ἀναγινώσκωμεν καὶ μελετῶμεν ἡμέρας καὶ νυκτός. Αὕτη ἐχέτω καὶ κατηχείσθω ἐν ταῖς σχολαῖς ἡμετέραις, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν πλουσίως οἰκείτω. Καὶ οἱ διδάσκαλοι θέλετε τούτους λόγους εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν, μὴ κωλύετε, μὴ εἴργετε τὰ ἄρτια ταύτης νομῆς, εἰδότες αὐτὴν οὐ μόνον τοῖς πρεσβυτέροις, ἀλλὰ καὶ τοῖς νεωτέροις διδόσθαι. μὴ γίνεσθε μιμηταὶ τῶν φαρισαίων, τῶν κλειόντων τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ματθ. κγ. ἀκούετε Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀρχιποίμενος, εἰπόντος τοῖς μαθηταῖς ἑαυτοῦ, ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά. τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· ὃς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ηὐλόγει αὐτά· οὐ δεῖ μιμεῖσθαι εἶναι τοὺς προσέχοντας καὶ προτιμῶντας Ἀμάδισιον τῶν ἱερῶν γραμμάτων. πρὸς τούτοις ἐν τῷ ζῆν καὶ ἐν τῷ πράττειν πρέπει ἡμῖν πάντοτε εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀγαθώτατον ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασι πεφανερωμένον ἀποβλέπειν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἐκκλίνειν εἰς δεξιὰ ἢ ἀριστερά. πᾶν γὰρ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν. Ὁ Θεὸς γὰρ ἐνομοθέτησεν ἐξ. κγ. ὄνομα θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. ψαλμ. ιϛ. οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Ἀλλ' ἄρα τίνες εἰσὶν οἱ θεοὶ ἕτεροι καὶ τίνα ἐστὶν αὐτῶν τὰ ὀνόματα; Ζεύς, ἑρμῆς κρόνος, ἀπόλλων, ἥφαιστος, βάκχος, ἄρης καὶ λοιποί, ὧν αἱ βίβλοι τῶν ἐθνῶν γέμουσιν. ὄφελον ἂν ποιητικοὶ ἡμέτεροι ταῦτα νοοῦσιν, οἱ ἐπικαλούμενοι παλλάδα, δία, κλ. ἢ διάβολον δι' ἄγνοιαν ἐπικαλοῦνται καὶ εἰς δεκάλογον ἀποπεφασμένας πλημμελοῦσι. Ῥητῶς γὰρ ὁ ἀπόστολος λέγει α κορ. ι. ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ. ἔθυον δὲ τῷ διΐ, καὶ τοῖς ἑτέροις τοῖς ὀλίγῳ πρότερον προειρημένοις θεοῖς. τὸ πνεῦμα ἅγιον διεστείλατο ἡμῖν χριστιανοῖς ἀναμιμνήσκεσθαι τῶν ὀνομάτων τῶν θεῶν. ἀξιώτατα γὰρ ἐστὶν ἐκεῖνα εἴδωλα, ὧν ὀνόματα τὸ καθόλου ἐξαλείφονται, καὶ ἐκ μέσου αἴρονται, Ἀνταγωνιστῇ δὲ φάσκοντι, τοὺς ἐθνικοὺς γεγραφέναι πολλὰ ἠθικά, ἀποκρίνομαι· ἐν καινῇ διαθήκῃ ἀνάγνωθι ἐπιστολὴν πέτρου, ἥν τινα τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ Κικέρωνος ἠθικῶν μακρότατον προκρίνω. ἀνάγνωθι ἐπιστολὰς λοιπὰς τῶν ἀποστόλων, καὶ ὁμολογήσεις αὐτοὺς μόνους τελειότατον τοῦ καλῶς ζῆν τρόπον καταγεγραφέναι. ἀνάγνωθι τὰς τοῦ Σολομῶντος παροιμίας, τοὺς ψαλμούς, καὶ τὸ πεντάτευχον, καὶ τελειότατον τῶν καλῶν ἔργων κανόνα θαυμάσεις. οἱ ἐθνικοὶ εἴ τι ἔργον καλὸν αὐτὸ εἰλήφασι

φασὶ παρὰ τῶν πατριαρχῶν, οἱ πατριάρχαι παρὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ὡς δῆλον, πλεῖστοι ἐκ τοῦ μωσέως ὡς ἀρχαιοτάτου συγγραφέως, τὰ ἑαυτῶν ἠθικὰ ἐξηντλήκασι. καλῶς δὲ εἶπε λατῖνος ποιητής,

Βέλτιον ἐκ πηγῆς πίνεται αὐτὸ ὕδωρ.

ποτίζωμεν οὖν τοὺς νεανίσκους ἡμετέρους γάλα τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἄδολον, καθαρὸν καὶ ὑγιαῖνον. ἐν τοῖς ποιηταῖς ἐθνικοῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐστὶν ὑγιές. πρὸ τοῦ Χριστοῦ ἐνσαρκωθέντος ἡ Ἐκκλησία οὐ χρείαν εἶχε τῶν βίβλων ἐξωτικῶν, ἀλλὰ μωσῆς, ψαλμοὶ καὶ προφῆται ἤρκεσαν, διὰ τί οὖν ἐν τῇ σήμερον ἡμῖν οὐκ ἀρκεῖ ἡ ἁγία γραφή, αὐξηθεῖσα τῶν ἀποστολικῶν βίβλων προσθήκῃ; πολλοὶ χριστιανοὶ οἱ ὑπὸ τοῖς ἐθνικοῖς καὶ αὐτοῖς ἔτι αὐτοκράτορσι βεβιωκότες, ὅτι ἔλεγον, παραιτητέον τὰ τῶν ἑτέρων θεῶν ὀνόματα, ἐδιώχθησαν. ἡμέτεροι δὲ ποιηταὶ οὐκ ἐπαισχύνονται ἐπικαλεῖσθαι τὰς μούσας, τὴν παλλάδα, καὶ ἡμῶν νουθετούντων καταγελῶσι ὡς δεξοσόφων. ὦ κακόζηλοι· ὑμεῖς πάλαι ἰσχύκειτε εἰρωνεύειν ἐν τοῖς ἔθνεσι, ὑφ' ὧν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν μαρτύρων ἀπεκτάνθησαν, ὅτι οὐκ ἤθελον ἐπικαλεῖσθαι τὸν δία, τὴν παλλάδα κλ. οἱ δὲ ποιηταὶ ἡμέτεροι, σύνομα χριστιανοί, ἑαυτοὺς ἀπολογεῖσθαι ἐπιχειροῦσι, φάσκοντες, κόσμιον νομίζομεν ἢ λέγομεν. οἴδαμεν ὅτι εἴδωλον, καὶ οἱ θεοὶ ἐθνικοὶ οὐδὲν εἰσι, ἣ προφάσει ἔκπαλαι καὶ οἱ κορίνθιοι κέχρηνται. ἀποκρινόμεθα, δεῖν ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς εἴδους τοῦ κακοῦ ἀπέχεσθαι α. θεσ. ε. ὁ θεὸς βδελύσσεται πάντα μολυσμὸν τὸν ἔξω καὶ τὸν ἔσω β. κορ. ζ. καὶ θέλει σέβεσθαι ὑφ' ἡμῶν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ γλώσσῃ. θέλει ἀγαπᾶσθαι ὑφ' ἡμῶν ἐκ πάσης ἰσχύος. λουκ. α. Ναὶ ἐγὼ τοιούτους ποιητὰς οὐ χριστιανοὺς ἀλλὰ ἐθνικοὺς διαρρήδην ὀνομάζω. τὴν φωνὴν γὰρ ἀκούω, καὶ κατ' αὐτὴν κρίνω, καὶ τοὺς ἐθνικῶς λελαληκότας ἐθνικοὺς καλῶ. τὴν καρδίαν οὐ βλέπω, καὶ κατ' αὐτὴν κρίνειν οὐκ ἔστιν ἐμόν. πλείω μακρολογεῖν ἐν πράγματι φανερῷ οὐ θέλω. Λογίζομαι οὖν, ὡς ἐκ τῶν πολλάκις εἰρημένων ὀφθαλμοφανῶς ἰδεῖν ἔξεστι, τῶν πιστῶν παιδαγωγῶν, καὶ τῶν διδασκάλων ἔργον εἶναι, ἵνα τοῖς νεανίσκοις, οὓς ἐπιστεύθησαν, τὴν καινὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμετέρου διαθήκην ἐπιμελῶς ἀναπτύσσωνται γραμματικῶς τὰς λέξεις ἀναλύωσι, καὶ τὰ φράσματα ἑρμηνεύωσι, συγκαταβαίνοντες τῇ τῆς νεότητος ἀσθενείας ἀπειρίᾳ. τοῖς δὲ προκόπτουσι μακρότερον, συγκεχώρηται τὰς ἐθνικὰς καὶ ἐξωτικὰς βίβλους παρέργως ἀναγνῶναι, καὶ ἐκ κόπρου χρυσὸν συναγαγεῖν, εἰ δύνανται. Ἔγωγε τοίνυν τόδε συνέγραψα Λεξικόν, ἵνα οἱ νεανίσκοι, οὓς πεπίστευμαι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα περὶ τούτου χρόνου ἠμελημένα, καταμάθωσι, καὶ πασῶν λέξεων ἀνάλυσιν γραμματικὴν ἐνθάδε ὑπ' ἐμοῦ προκεχειρισμένην καὶ ἡτοιμασμένην εὕρωσι.

Σοὶ

Σοὶ δὲ, ἆνερ αἰδέσιμε, τόδε ἐμὸν γεώργιον ἐπέγραψα, τῷ περὶ αὐτοῦ ἀκριβέστατον κρῖναι ἔχοντι, καὶ ἡμῶν ὄντως περιεχομένῳ. κἀγὼ γὰρ μέμνημαι, σὲ περὶ ἔτη τριάκοντα ἡμῖν παρῳκηκότα, τὴν γλωσσῶν βορρεότατον οὐχ ἅπαξ κεκλῆσθαι, καὶ ἴσον ὁμήλικα ὡς ἐσχηκέναι. Οὐ βούλει, κἀγὼ οὐ βούλομαι πλείω εἰρηκέναι, ἵνα μὴ κολακευτικῶς πρός σε ἔχειν ὑποφαίνωμαι. δοκίμαζε πάντα, κρῖνε, οὐ μόνον τόδε προοίμιον πολλοῖς παραδοξότατον, ἀλλὰ καὶ ἅπαν τὸ Λεξικὸν, καὶ ἐμὰ τῆς εὐθείας τρίβου ἡμαρτηκότα (ὡς εἰδέχεται) ἀνακάλει, παρακάλει. ὄμματα, ὡς λατῖνοι λέγουσι, πλεῖον ὁρῶσιν ἢ ὄμμα ἕν. μάλιστα δὲ σὸν ὄμμα ἐνταῦθα περὶ πλείστου ποιοῦμαι, ὡς ὀξυδερκέστατον. ἡ οἰκοδομὴ τῶν παίδων τέλος ἔστω ἡμέτερον. ἀκήκοα σου ἀμείνω καὶ ἀληθέστερα δεικνύντος, καθὼς περὶ τούτου ἐμὲ ἀσμενέστατα ἀκηκοέναι οἶσθα. Οὐ γὰρ ὡς ἰδιογνώμων καὶ αὐθάδης τὰ ἐμὰ εὑρήματα στέργω, ἀλλὰ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀτελὴς ὤν. τῷ θεῷ μου εὐχαριστῶ, τῷ διδόντι μοι δύναμιν εἰς τὸ ἐπιτελέσαι τοῦτο τὸ γεώργιον. αὐτὸν ἐπικέκλημαι, καὶ ἐφ' ὅσον ζήσω, αὐτὸν ἐπικαλούμενος οὐ παύσομαι, ὅπως ἡμᾶς κοπιῶντας εἰς τὸ μέλλον εὐλογήσῃ. ἡμεῖς φυτεύομεν, καὶ ποτίζομεν, ὁ θεὸς δὲ μόνος αὐξάνει, χωρὶς οὗ, πᾶσαν ἰσχὺν ἡμῖν ἐπιχειρήσαντος, οὐδὲν δυνάμεθα. οἱ συνεργοί μου ἀγαπητοὶ, ἄνδρες αἰδέσιμοι, ἄνδρες διάφοροι καὶ λογιώτατοι, Χριστιανὸς Βαύμιος, Ἰάκωβος, Ὠφμαννος, Εὐέραρδος Κνάπιος, Ἰωάννης Ὠρλλιν, Ἰωάννης-Γεώργιος Πισκάτωρ, οὓς ἔγνως, σὲ ἀσπάζονται φιλανθρωπότατον. κἀγὼ θεοσφιλέστατον ἀσπάζομαι ἄνδρας ἐλλογιμωτάτους, θεολόγον γνωριμώτατον Λουδοβῖκον Κρόκιον, φιλόσοφον ὀνομαστότατον Ἰωάννην Κίλλιον, διδάσκαλον ἐπιμελέστατον Ἰωάννην Βεηθειμ, καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς συνεργούς σου ἐμοὶ ἀγαπητούς. Ἔρρωσο πανοικὶ, καὶ τοὺς πάντας φίλους, κατὰ τὸ εἰωθός σοι, ἀντιφιλῶν διατέλει. Ἐγράφη ἐν Ἑρβόρνῃ. τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἰουλίου. ἔτει α χ ι θ.

IN

LEXICON GRÆCVM.

à

CLARISSIMO VIRO, D. GEORGIO PASORE ETC. SVMma fide, & diligentia concinnatum.

GRæcorum linguam, qua sęcula prisca loquuntur,
Dædaleæ immensum quis neget artis opus?
Theseus es, latebras cupisq; superare viarum.
Ingredere, iste tibi est Gnosia virgo, labor.

ALIVD.

MVlta tuis fateor debemus, Græcia, natis,
Qui dant ingenij tot monimenta sui.
Illis plura tamen, quorum solertia felix
Græcorum docto nos decet ore loqui.
Doctus Aristoteles, doctus Plato, vanus uterq́; est,
Si quæ scripserunt dogmata, nemo legat.

Iohannes Morolski, Polonus nobilis.

ALIVD

PIndaricum Portus, Plautinum deinde Pareus
Lexicon æquali dexteritate dedit.
Nizolius nobis dedit ex Cicerone lepores,
Et fateor Latijs profuit ille Scholis.

Æmulus.

Æmulus at PASOR Pagnini, en [illegible] verba
Tradidit iſte novo ex fœdere cuncta tibi.
Ergo librum tantum juvenis ſtudioſe capeſſe,
Atque brevi diſces tempore Græca loqui.

Carolus Schachmannus, Dantiſcanus Boruſſus nobilis f.

ALIVD.

HEroes, magni & cœleſti Flamine tacti
Divinas tabulas expoſuere viri.
Res iſti docuere, vocabula quique doceret,
Deerat adhuc, nobis præſtitit illa PASOR.
Enodare phraſes mihi non minor eſſe videtur,
Quàm rebus ſacris invigilare, labor.

Iohannes Plachta, Polonus.

ALIVD.

EGregiam laudem, nomenq; decusq; parauit,
Mæonij vatis qui nuce texit opus.
At tibi quas laudes, grates ſunt quasve daturæ
Pro meritis tantis, vir Reverende, Scholæ?
Nam folijs paucis, in quo Scapulæ, Stephaniq;
Vel deſudarent, tam grave condis opus.
Scilicet ut vivas, ut ſic juveniq; ſeniq;
Teutonico proſis, Naſſovicæq; Scholæ.

Lambertus Gregori, Arnhemio-Geldrus Belga f.

LEXICON NOVI TESTAMENTI.

Ἀγαθός, ή, όν. bonus, a, um. probus. Matth. 5. vers. 45. τὸ ἀγαθὸν substan bonum. τὰ ἀγαθά. bona. Gal. 6. vers. 6. βέλτιον melius. 2. Tim. 1. vers. 18. κρείσσων siue κρείττων præstantior. Heb. 1. vers. 4. κρεῖσσον melius. Phil. 1. vers. 23. κράτιστος. præstantissimus. Luc. 1. v. 3. Actor. 24. versu 3. ἀγαθωσύνη, ης, ἡ. bonitas, beneficentia. Rom. 15. vers. 14. Gal. 5. v. 22. φιλάγαθος, amans bonorum. Tit. 1. v. 8. ἀφιλάγαθος, minimè amans bonos. 2. Tim 3. v. 3.

Ἀγαλλιάω, ῶ. F. ιάσω, κα. exulto, Luc. 1. 47. ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου. exultauit spiritus meus. ἀγαλλιᾶσθαι ὥμαι, idem. Matth. 5. 12. Act. 2. 26. ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, Luc. 1. v. 14. 44.

Ἀγανακτέω, ήσω, ηκα. indignor. Sunt, qui componunt ex ἄγαν valde & ἄχθομαι ægre fero. Matth 20. v. 24. a. 1. ἠγανάκτησα indignè tuli. Marc. 10. v. 14. ἀγανάκτησις, εως, ἡ. indignatio. 2. Cor. 7. v. 11.

Ἀγάπη, ης, ἡ. charitas. Gal. 5. in plurali numero, conuiuia. Iudæ v. 12. Hinc ἀγαπάω, ῶ, 2. Iohan. 1. Futur. ἀγαπήσω. Matth. 5. v. 43. præt. ἠγάπηκα. a. 1. ἠγάπησα. dilexi. Iohan. 3. v. 16. ἀγαπητός. ή, όν. dilectus, a, um. Matth. 3. v. 17. 1. Iohan. 3. v. 2.

Ἀγγεῖον, ου τὸ, vas. Idem quod τὸ ἄγγος, εος. Matth. 13. v. 48.

Ἀγγαρεύω, σω κα. angariare, cogere. Vocabulum origine Persicum. Angari enim, vt notant Erasmus & Budæus, Persis dicebantur, quos hodie Postas vocamus. Sed hoc interest, quòd hodie certis spatiis collocati sunt, qui principum stipendiis aluntur, vt equos habeant ad cursum paratos: Persarum verò cursoribus (sicut etiam hodie Turcarum) fas erat cuiusuis equos vel naues, vel etiam ipsos homines rapere ad cursum: vnde factum, vt angariare accipiatur pro cogere ad currendum, vel ferendum. Matth. 5. vers. 41. & 27. v. 32. Marc. 15. v. 21.

Ἀγγέλλω. F. ἀγγελῶ. P ἤγγελκα. nuntio. Vnde est ἄγγελος, ου, ὁ. nuntius. Iacob. 2. 25. minister verbi diuini. Apoc. 2. 1. Filius Dei κατ' ἐξοχὴν, Actor. 27. 23.

spiritus creatus, idque com-
munissimè. Rom. 8. 38. 1.
Cor.6.3.1.Tim.3.16. ἐκλεκ-
τοὶ ἄγγελοι electi angeli.1.Tim
5.v.21. ἀγγελία ας ἡ. denuntia-
tio.1.Ioh.3.v.11. ἀρχάγγελος.
ου, ὁ. princeps angelorum. 1.
Thess. 4.16. ἀναγγέλλω. renun-
tio.Iohn 4.25. Augmentum
hic & in seqq. compositis
semper est in medio α quod
mutatur in η. ἀπαγγέλλω. de-
claro, annuntio. Math. 11.4.
διαγγέλλω. annuntio. Luc. 9.
v. 60. ἐξαγγέλλω. prædico.
ἐξαγγείλητε.1. Pet. 2. v.9. a. 1.
Act. coniunct. in Indic. ἐξήγ-
γειλα. prædicavi, edisserui.
ἐπαγγέλλομαι. promitto. Mar-
ci 14. v. 11. ἐπαγγελία. ας. ἡ.
promissio. Gal. 3. 14. ἐπάγ-
γελμα. τος. τό. idem. 2. Pet. 1.
v. 4. εὐαγγέλιον. ου. τό. lætus
nuntius. componitur ex εὖ &
ἄγγελος. In novo Testamento
significat doctrinā de *Chri-
sto* exhibito. Marc.1.vers.1.
ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, vbi Χριστοῦ est genitivus
objecti. εὐαγγελίζω. læta nun-
tio. Evangelizo. Apoc.10.v.7.
εὐαγγελίζομαι. idem. 1. Thes.
3.v.6. Matth. 11.v.15. εὐαγγε-
λιστής. ου. ὁ. Evangelista, qui
Evangelium scriptis munda-
vit. item quicunq; Evange-
lium annunciat. 2. Tim.4.5.
Ephes. 4. 11. προευαγγελίζο-
μαι. antè evangelizo. Gal. 2.
v. 8. ἰσάγγελος. angelis par.
Luc.20.v.36. καταγγέλλω an-
nuntio. Act.4.v.2. καταγγε-
λεύς. έως. ὁ. annuntiator. A-
ctor. 17. 18. παραγγέλλω. præ-
cipio. Luc. 5. 14. παραγγελία.
ας. ἡ mandatum. Act. 16.24.
προεπαγγέλλομαι, antè pro-
mitto. Rom. 1. 1. προκαταγ-
γέλλω, prænuntio. Act. 3. 18.

Ἀγέλη ης ἡ. grex. Matth. 8. 30.

Ἅγιος. α. ον. sanctus. a. um.
Marc. 8.38. sacer. Matth.24.
15.1.Cor.1.2. Fideles dicun-
tur sancti, quia sanguine &
Spiritu Christi abluti sunt.
τὰ ἅγια. prior tabernaculi
pars.Heb.9.2. posterior pars
Heb. 9. 8.12. ἅγια ἁγίων idem
Heb. 9.3. ἅγιον. ου. τό. Taber-
naculum sacrum. Heb.9.v.1.
ἁγιάζω σω. κα. sanctifico. Luc.
11.2. Iohn 10. 36. ὃν ὁ πατὴρ
ἡγίασε quem Pater sanctifi-
cauit. ἁγιότης. τος. ἡ. sancti-
monia. Heb. 12.10. ἁγιωσύνη,
sanctificatio. Roman. 1.v.4.
1. Thess.3.v.13.

Ἀγκάλη. ης. ἡ. ulna. unde αἱ ἀγκά-
λαι, ulnæ. 2. 28. ἐναγκαλίζο-
μαι, in ulnas recipio. Marc. 9.
v.36. (17.v.27.

Ἄγκιστρον. ου. τό. hamus. Matth.

Ἄγκυρα. ας. ἡ. anchora. Act. 27.
v.29. Metaphoricè præsidi-
um. Heb.6.v.19.

Ἁγνός. ἡ. όν. castus.a.um. 1. Pet.3.
v.2. Tribuitur etiam Deo,
1. Iohan.3.v.3. Hinc ἁγνῶς
purè, castè. Phil.1.16 ἁγνότης.
τος. ἡ. castitas. 2. Cor. 6. v. 6

ἁγνίζω. σω. κα. purifico. 1. Pet. 1. v. 22. ἁγνισμός. ȣ. ὁ. purificatio. Act. 21. v. 26.

Ἀγορὰ. ᾶς. ἡ. forum. Matth. 20. v. 3. Luc. 20. v 46. ἀγοραῖος. ȣ. ὁ. ᾳ. ἡ. circumforaneus. Actor. 17. 5. ἀγοραῖοι conventus forenses. Actor. 19. 38. ἀγοράζω. emo. Ioh. 4. 8. ἐξαγοράζω. redimo. Gal. 3. 13. & 4. 5. ἀγορεύω verba facio, concionor. προσαγορεύομαι, cognominor, Heb. 5. 10. ἀλληγορέω aliter interpretor, quàm verba præ se ferunt. ἀλληγορούμενα per quæ aliud præfiguratur. Galat. 4. 24. δημηγορέω. ῶ. concionor, ad populum dico. Act. 12. 21. κατήγορος. ȣ. ὁ. accusator. Iohan. 8. 10. κατηγορέω. ῶ. accuso. Matth. 12. 10. κατηγορία. ας. ἡ. accusatio. Luc. 6. v. 7. παρηγορία. ας. ἡ. consolatio. Coloss. 4. 11. πανήγυρις. εως. ἡ. conventus publicus. Heb. 12. 23.

Ἄγρα. ας. ἡ. captura Luc. 5. v. 4. ἀγρεύω. capto. Marc. 12. v. 13. ζωγρέω. ῶ. vivum capio. Luc. 5. v. 10. ζωγρέομαι. ȣ̃μαι. captus teneor. 2. Tim. 2. v. 26. ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτȣ̃ scil. διαβόλȣ εἰς τὸ ἐκείνȣ θέλημα.

Ἀγρος. ȣ. ὁ. ager. Mat. 6. 28. ἄγριος. α. ον. sylvestris. Matth. 3. 4.

Ἄγω. ξω. ἦχα. duco. Mat. 21. 7. ἤγαγον pro ἦγον adduxerunt per Atticã reduplicationem. eo. Marc. 1. 38. & 14. 42. hinc est ἄγε, age, Adu. hortandi. Iacob. 4. 13. ἄγομαι ducor, agor. Luc. 4. v. 1. Rom. 8. v. 14. ἀγωγή. ῆς. ἡ. vitæ ratio. 2. Timoth. 3. v. 10. δȣλαγωγέω. ῶ redigo in servitutem. 1. Cor 6. 27. συναγωγή. ῆς. ἡ. Synagoga Matth. 4. 13. ἀρχισυνάγωγος. Rector Synagogæ. Marc. 5. 36. ἀποσυνάγωγος motus synagoga. Ioh. 9. 22. χαλιναγωγέω. ῶ. fræno. Iacob. 1. v. 26. ἀρχηγός. ȣ. ὁ. princeps. Act. 3. 15. & 3 31. συλαγωγέω. ῶ. deprædor. Coloss. 2. v. 8. ὁδηγός. ȣ. ὁ. dux viæ. Matth. 15. v. 14. ὁδηγέω. ῶ. præeo, per viam duco. Iohan. 16. v. 13. στρατηγός. ȣ. ὁ. præfectus militaris. Act. 4. v. 1. prætor. Actor. 16 22. 35. 36 38. χορηγός. ȣ. ὁ. dux chori. χορηγέω. sum dux chori. ἐπιχορηγέω. ῶ. suppedito. Gal. 3. 5. Matt. 4. 16 adduco. Act. 7. 41. ὑπάγω. subduco. ἀνάγομαι. provehor. Act. 20. 3. ἀπάγω abduco. Matth. 7. 13. συναπάγομαι. vnà abripior. Galat. 2. v. 13. 2. Pet. 3. v. 17. διάγω. dego. 1. Tim. 2. 2. διάγειν βίον. degere vitam. Absolutè sine nomine ponitur in eadem sinificatione. Tit. 3. 3. ἐξάγω. educo is. Marc. 8. 23. Luc. 24. v. 50. ἐπάγω. induco 2. Pet. 2. v. 1. ἐπανάγω. redeo. Matth. 21. v. 18. proueho. Luc. 5 v. 3. ἐπεισαγωγή. ῆς. ἡ. super introductio. Heb. 7. 19. ἐπισυναγωγή. ῆς. ἡ. aggregatio. Heb. 10. v. 25

v. 25. κατάγω, deduco, Act. 9 v 3 μετάγω, circumago, Iacob. 3 v 3, παράγω prætergredior, Matth. 9. v 9, euanesco, 1 Cor. 7. v. 31 παράγομαι, idem, 1 Ioh. 2 8 & 2. 17 παρεισάγω, introduco, 2 Pet. 2. v 1. παρείσακτος, irreptitius, Galat. 2 4 περιάγω, circumeo, Matth. 4. v. 23. προάγω, præcedo, Matth. 21. 31. προσάγω, adduco, Luc. 9. 41. προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, Roman. 5. 2. συνάγω, rogo, congrego, Matth. 2. 4. colligo, Matth. 3. 12. hinc συναγωγὴ, ῆς, ἡ, conuentus. Vide supra. ὑπάγω, abeo, subduco me, Matth. 4 10. ὕπαγε σατανᾶ Abi Satana: composita ab ἄγω, frango, κατάγω, ξω, confringo, Matth. 12. 20 οὐ κατεάξει, Attice pro οὐ κατάξει, Iohan. 19. 31 ἵνα κατεαγῶσι. Est a 2. pass. subj. Atticè pro καταγῶσι. ναυαγέω, ῶ, nauem frango, naufragium facio, 2. Corin. 11. v. 25 τρὶς ἐναυάγησα, ter feci naufragium, perdo, 1. Tim. 1. 19. per metaph.

Ἄγχω, ξω, χα, strangulo, suffoco, ἀπάγχομαι, strangulor, Matth 27. 5.

Ἀγὼν, ἀγῶνος, ὁ, certamen, 1. Timoth. 6. 12 ἀγωνίζομαι, certo, contendo, 2 Timoth. 4. 7. ἀγωνία, ας, ἡ, angor, ἀνταγωνίζομαι decerto, Heb. 12. 4. ἐπαγωνίζομαι, idem, Iudæ, v. 3. συναγωνίζομαι, vnà certo, Rom 15. 30.

Ἀδελφὸς, ου, ὁ, Frater, ex α, pro ὁμοῦ, & ἡ δελφὺς, υος, quæ vox significat vterum, quasi ὁμόδελφος, Matth. 4. 18. cognatus seu consanguineus ex idiotismo Hebræo, Matt 12. 46. 47. proximus. Matt 7. v 3. christianus, Matt. 28. v. 10 Luc. 17. v. 3. Actor. 11. v. 1. ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, soror, Matt. 19. v. 29. Luc. 14. v. 26. Iohan. 11. v. 3. ἀδελφότης, τος, ἡ, fraternitas, 1. Pet. 2. v. 17. φιλάδελφος, ου, ὁ, fraterna charitate præditus, 1. Pet. 3. v. 8. φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas, Rom. 12. 10. ψευδάδελφος, ου, ὁ, falsus frater, 2 Cor. 11. v 26.

Ἀδημονέω, ῶ, F. ήσω, grauissime angor, Matt. 26 v 37 Philip. 2. v. 26 Quidam componunt ex α & δῆμος.

Ἀδης, ου, ὁ quasi ἀϊδὴς obscurus, pro quo etiam apud poetas dicitur ἀΐδης, ου, ὁ, & ἄϊς, ἄϊδος, orcus, gehenna, Tartarus, Matth. 11 23. Luc. 16 23. Apoc. 1 12. sepulcrum. Actor. 2 v 27. εἰς ᾅδου pro ἐν ᾅδου scil. οἴκῳ Hebraicè לשאול quod ponitur pro בשאול. Plura lege in Scholiis D. Piscatoris Luc. 16 23 Matth. 16 vers. 18 ponitur pro ipso Diabolo: πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, portæ Satanæ, hoc est, potestas

potestas Satanæ, non præualebit Ecclesiæ. Exercet verò serpens ille antiquus potestatem suam per semen suum, scil. per reprobos suos angelos & homines, per hæreticos & tyrannos.

Αδρὸς, ᾶ, ὁ, abundans, multus. ἁδρότης, ητος, ἡ, abundantia, 2 Cor. 8 v 20

Αἴδω pro ἀείδω, F ᾄσω, P ᾖκα, cano, Eph. 5 v 19 in N. T. legitur tantum in præsenti. Hinc ᾠδὴ pro ἀοιδὴ cantus, Ephes. 5 19, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ. vide Coloss. 3 v 16. Apoc. 5 9 & 14 3 & 15 3, ἀοιδὸς ῦ vel ᾠδὸς ῦ ὁ cantor.

Αετὸς, ῦ, ὁ, aquila, Luc. 17 v 37 Quidam deriuant παρὰ τὸ ἀΐσσω impetu feror, vel ἀεὶ ἰτὸς semper ens.

Αεὶ, semper, adu. 2 Corinth. 6 v 10.

Αὴρ, ἐρος, ὁ, aer. Videtur deriuari ab ἄω vel ἄημι spito vel flo. 1 Thess. 4 v 17 Apoc. 16 v 17.

Αθλος, ῦ, ὁ, contractum ex ἄεθλος, ῦ, ὁ, certamen, ἀθλέω, ῶ, certo, 2 Tim. 2 v 5, ἄθλησις, εως ἡ, certamen, Heb. 10 v 32, συναθλέω, ῶ, vnà certo, Philip. 4 v 3.

Αθρόος, ῦ, ὁ, confertus, coaceruatus, congestus, ἀθροίζω, congero, συναθροίζω, coaceruo, Actor. 19 v 24 συναθροίζομαι. congregor. Luc. 14 v. 33. Actor. 12. v. 12. συνηθροισμένοι omnes congregati & frequentes præt. pass. particip.

Αἰγιαλὸς, ῦ, ὁ, littus, ora maris. Videtur dici παρὰ τὸ ἄγνυ τὴν ἅλα, a frangendo mari. Mat. 13. 2. & 48.

Αἰδὼς, όος, ῦς, ἡ, pudor, verecundia. 1. Tim. 2. v. 9. Heb. 12 v. 28. ἀναίδεια, ας, ἡ, importunitas. Luc. 11. v. 8. αἰδέσιμος, ὁ καὶ ἡ reverendus.

Αἷμα, τος, τὸ, sanguis. Luc 13. 1. Iohn. 19. 34. Act. 15. 20. cædes Matth. 27 v. 24. pœna cædis. Matth 27. v. 25. semen humanum. Act 17. v. 26. Ratio hominis, qualis est a lapsu. Matth. 16 v. 17. Galat. 1 v. 16 Generatio naturalis seu carnalis. Iohn. 1. v. 13.

Αἶνος, ῦ, ὁ, laus. Luc. 2. 13. ἔπαινος, ῦ, ὁ, idem. Rom. 2. v. 29. αἰνέω, ῶ, F. έσω, & ήσω, P. ᾔνηκα, laudo. Rom. 15. v. 11. ἐπαινέω, ῶ, idem. Luc. 16. 8. αἴνεσις, εως, ἡ laus. Heb. 13. v. 15. αἰνίσσομαι vel αἰνίττομαι obscure significo. αἴνιγμα, τος, τὸ, ænigma, oratio obscura. 1. Cor. 13. 12 παραινέω, ῶ, Act. 27. 9. παρῄνει hortabatur. Est. 3. pers. imperf. Act. indic.

Αἱρέω, ῶ, F. αἱρήσω, P. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. capio, inuado, tollo e medio. αἱρέσομαι οὐ. μαι, F. αἱρήσομαι. Philip. 1. versu 22. a. 1. ᾑρέθην, a. 2. εἱ-

λόμην. 2. Theſſ. 2. v. 13. Eligo αἵρεσις. εως. ἡ. hæreſis, ſecta. in malam partem accipitur 1. Cor. 11. v. 19. in bonam, Act. 26. v. 5. Christiana religio dicta fuit hæreſis, Act. 24. v. 14. & 28. v. 22. αἱρετικός. ὁ. hæreticus. Tit. 3. v. 10. αἱρετίζω. eligo. Matth. 12. v. 18. ἀναιρέω ῶ. interimo. è medio tollo. Matth. 2. v. 16. ἀναιρέομαι οῦμαι. è medio tollor. a. 1. ἀνηρέθην. Act. 5. 36. & 13. 28. a. 2. medio. ἀνειλόμην. ſuſtuli. Act. 7. v. 21. ἀναίρεσις. εως. ἡ. cædes. Actor. 8. 1. & 22. 20. ἀφαιρέω. ῶ. & ἀφαιροῦμαι aufero. Matth. 26. 1. Rom. 11. 27. διαιρέω. ῶ. diuido. Luc. 15 12. 1. Cor. 12. 11. διαίρεσις. εως. ἡ. diſcrimen. 1. Cor. 12 4. ἐξαιρέω. eximo. Matth. 5. v. 29. ἐξαιροῦμαι. idem. a. 2. med. ἐξειλόμην. Act. 7. 10. 34. & 23 καθαιρέω. ῶ. detraho. Marc. 15. 36. deſtruo. Luc. 12. 18. deleo. Act. 13. 19. καθαίρεσις. εως. ἡ. ſubuerſio, deſtructio, 2. Cor. 10. 4. & 13. 10. περιαιρέω. ῶ. aufero. Actor. 27 20. προαιρέομαι. οῦμαι. præopto. 2. Cor. 9. 7.

Αἴρω. F. ἀρῶ. P. ἦρκα. tollo, aufero. Matth. 13. 12. Ioh. 1. 29. deleo. 1. Ioh. 3. 5. è medio tollo. Act. 21. v. 36. porto. Matth. 4. 6. & 27. 32. aſporto. Marc. 6. 8. Luc. 9. 3. eucho. Marc. 2. 11. Apo. 10. 5 ſumo. Matth. 20. v. 14. ἀπαίρομαι. tollor. Matth. 9. v. 15. ἐξαίρομαι. idem. 1. Cor. 5. 2. ἐπαίρω. attollo. Matth. 17. 8. ἐπαίρομαι. eleuor. Act. 1. 9. μεταίρω. ſoluo. *ich fahr ab.* Mat. 19. v. 1. συναίρω. confero. Συνᾶραι λόγον. conferre rationem, *mit einem rechnen.* Matth. 18. 23. Eſt vero Συνᾶραι. a. 1. Act. infin. ὑπεραίρομαι. ſupra modum efferor. 2. Cor. 12. 7.

Αἰσθάνομαι. F. αἰσθήσομαι. P. ᾔσθημαι. a. 2. medio. ᾐσθόμην. ſentio, Luc. 9. 45. ἵνα μὴ αἴσθωνται à prima perſ. αἴσθωμαι. a. 2. med. ſubj. αἴσθησις. εως. ἡ. ſenſus. Philip. 1. 9. αἰσθητήριον τό, propriè ſenſoria, h. e. organa ſenſuum; vt ſunt aures, oculi &c. ſed Heb. 5. 14. per metaph. intelligendi ac diiudicandi facultatem hæc vox ſignificat.

Αἶσχος. εος. τό. turpitudo, fœditas. αἰσχύνη. ης. ἡ. pudor. in mal. part. Luc. 14. 9. 2. Cor. 4. v. 2. ignominia. Heb. 12. v. 2. αἰσχύνω pudefacio. αἰσχύνομαι pudeſio. αἰσχυνθήσομαι. in fut. 1. paſſ. 2. Corinth. 10. 8. ἐπαισχύνομαι. pudet me. Marc. 8. 38. καταισχύνω, pudefacio. Rom. 5. v. 5. αἰσχρός. ὁ. ὀν. turpis. Tit. 1. 11. 1. Cor. 11. 6. αἰσχρότης. ητος. ἡ. obſcœnitas. Epheſ. 5. 4.

Αἰτέω. ῶ. F. ήσω. P. ηκα. peto. Matth. 5. 42. & 7. 7. αἰτέομαι. οῦμαι. idem. Matth. 27. v. 58.

v. 58. Luc. 23. 52. αἴτημα. τος. τὸ. petitio. Luc. 23. 24. ἀπαιτέω. ῶ repeto, requiro. Luc. 6. v. 30. ἐξαιτέομαι ὅμαι expeto. Luc. 22. 31. ἐπαιτέω. ῶ. mendico. Luc. 16. 3. παραιτέομαι. ὅμαι. verbum med. excuso, Luc. 14. 18. & in pasſiuo excuſor. Luc. 14. 19. ἔχε με παρῃτημένον. habe me excuſatum. recuſo. Heb. 12. 25. deprecor. Heb. 12. 19. Reijcio ſeu miſſum facio. 1. Tim. 4. 7. Tit. 3. 10. προσαίτης. ου. ὁ. mendico. Mar. 10. 46.

Αἴτιος. ου. ὁ. cauſa, author. Heb. 5. v. 9. αἰτία ας. ἡ. cauſa. Luc. 8. 47. Act. 10. 21. crimen. Ioh. 18. 38. αἴτιον. ου. τὸ. cauſa. Luc. 23. 22. Subſtantiuum hoc more Adiectiuorum mouetur per tres fines. αἰτιάομαι ῶμαι. accuſo. αἰτίαμα. τος. τὸ. criminatio. Act. 25. 7. ἀναίτιος. ὁ. ἡ. inſons. Matth. 12. 5. προαιτιάομαι ῶμαι. ante criminor. Rom. 3. 9.

Αἰὼν. ῶνος ὁ. æuum, ſeculum, æternitas. q. ἀεὶ ὤν. Matth. 6. v. 13. Act. 15. 18. Ioh. 9. 32. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη. h. e. poſt hominum memoriam non auditum eſt. Tempus vitæ præſentis. Luc. 20 v. 34. 2. Timoth. 1 ο. αἰῶνες. pro mundo. Heb. 1. 2. & 11. 3. & αἰὼν in ſingulari ſignificat mundum inferiorem, qualis iam eſt Matth. 28. 20. Filius huius ſeculi, h. e. non renatus. Luc. 16. v. 8. εἰς τὸν αἰῶνα in æuum, h. e. ſemper. Ioh. 14. v. 16. αἰώνιος. ὁ. ἡ. æternus. 1. Tim. 6. 16. diuturnus. Phil. v. 16.

Ἄκανθα ης. ἡ. ſpina. Matth. 7. 16. Ioh. 19. 2. ἀκάνθινος ὁ. ſpineus. Marc. 15. 17. Ioh. 19. 5.

Ἀκμὴ. ῆς. ἡ. cuſpis, acies, vigor ætatis. ἀκμάζω matureſco. Apoc. 14. v. 18. ἀκμὴν. Adu. adhuc. Marc. 15. 16. ὑπέρακμος. florem ætatis excedens. 1. Cor. 7. 36.

Ἀκούω. F. σω. P. κα. audio. Matt. 13. v. 14. obedio. Ioh. 8. 47. intelligo. Matth. 11. 15. Act. 22. 4. 1. Cor. 14. 2. ἀκοὴ. ῆς. ἡ. auditus. 1. Cor. 12. 17. rumor. Marc. 13. 7. Euangelii prædicatio. Roman. 10. v. 17. auris. 2. Tim. 4. 3. 2. Pet. 2. v. 8. διακούομαι. in med. forma. audio. Act. 23. 35. εἰσακούομαι. exaudior Matth. 6. 7. Luc. 1 v. 13. ἐπακούω. exaudio. 2. Cor. 6. 2. παρακούω. negligo audire. Matth. 18. 17. παρακοὴ ῆς ἡ inobedientia. Roman. 5. v. 19. προακούω. prius aud o. Coloſſ. 1. 5. ὑπακούω. obedio. Matth. 8. 27 ὑπακοὴ. ῆς. ἡ. obedientia Rom 5. v. 19. τέκνα ὑπακοῆς. filij obedientiæ, h. e. obedientes. Heb. 1. Pet. 1. 14.

Ἀκόλουθος. ου. ὁ. ἡ. comes, pediſſequus, a. ἀκολουθέω. ῶ. ἤσω. ηκα. ſequor. Matth. 4. 20. & 9. 9. imitor, ſeu ſimilis fio.

Iohan. 13. 36. ἐξακολουθέω, ῶ, ησω, ηκα. sequor. 2. Pet. 1. 16. ἐπακολουθέω, ῶ. subsequor. Marc. 16. 20. κατακολουθέω, ῶ. idem Luc. 23. v 55. παρακολουθέω, ῶ, sequor, 2. Tim. 3. 10. assequor. Luc. 1. 3. συνακολουθέω, ῶ, vnà sequor. Marc. 5. v. 37.

Ακριβὴς, έος, ὁ, ἡ, exquisitus, accuratus. Act. 16. 26. ἀκριβῶς, accuratè. Matth. 2. v 8. ἀκρίβεια, ἡ, accurata diligentia, rigor. Actor. 22. 3. ἀκριβόω, ῶ, exquiro, diligenter exploro. Matth. 2. 16.

Ακρος, ου, ὁ, summus, extremus. ἄκρον, ου, τὸ, extremitas. Luc. 16. v. 24. ἀκρὶς, ίδος, ἡ, locusta. Matth. 3. 4.

Ακροάομαι, ῶμαι, idem quod ἀκούω, audio. ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor. Roman. 2. 13. ἀκροατήριον, ου, τὸ, auditorium. Actor. 25. v. 23.

Αλάβαστρον, ου, τὸ, Alabastrum. genus vasis vnguentarij. διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν. Matth. 26. v. 7. Mar. 14. 3. Luc 7. 37.

Αλαζὼν, όνος, ὁ, ἡ, ostentator. Roman. 1. 30. 2. Timoth. 3. 2. ἀλαζονεύομαι, me iacto. q. ἐν ἄλῃ ζῶν, in erratione seu vagatione viuens. ἀλαζονεία, ας, ἡ, ostentatio, fastus. Iacob. 4. 16. 1. Ioh. 2. 16.

Αλαλὴ, ῆς, ἡ. Vox inarticulata, quæ à militib. ante pugnam editur. ἀλαλάζω, ejulo, tinnio. Marc. 5. 38. 1. Cor. 13. 1.

Αλγος, εος, τὸ, dolor. ἀπαλγέω, ῶ, dedoleo. Eph. 4. 19.

Αλείφω. F. ψω. P. φα. ungo Ioh. 12. 13. Iacob. 5. 14. ἐξαλείφω, planè deleo. Act. 3. 19. Coloss. 2. 14.

Αλέω ἔσω, ηκα, molo, & ἀλήθω. F. σω P. ηκα. molo. Matth. 24. vers. 41. ἄλευρον, ου, τὸ, farina. Luc. 13. 21.

Αληθὴς, έος, ὁ, ἡ. παρὰ τὸ μὴ λανθάνειν, verax. Matth. 22. ver. 16. Rom. 3. v. 4. sincerus. Iohan. 7. 18. verus. Iohan. 4. 18. ἀληθῶς, verè. Matth. 27. 54. Actor 12. 11. ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, verus. Iohan. 1. 9. ἀληθεύω, σω, κα, vera loquor. Galat. 4. 16. ἀλήθεια, ας, ἡ. veritas. Phil. 1. v. 18. Ephes. 4. 24. Actor. 26. 25. 2. Cor. 7. 14. sinceritas. 2. Iohan. 1. veracitas. Matth. 22. 16. iustitia. 1. Cor. 13. 6. vera salutis doctrina. 1. Tim. 3. 15. Galat. 3. 1. notitia Dei. Rom. 1. 18. Iohan. 18. 37. impletio ceremoniarum, V. T. Iohan. 1. 14. 17. Matth. 22. 16. ἐν ἀληθείᾳ. Hebr. pro ἀληθῶς. Sic ἐπ' ἀληθείας. Luc. 4. 25. Act. 4. 27. idem Heb. באמת beemeth.

Αλις, Adu. latis, abundè, affatim. cum genit. & sine gen. ἀλίζω, congrego. συναλίζομαι, conuenio, in cœtum venio. ἁλία, ας, ἡ, cœtus. quasi dicatur, vbi satis hominum est.

Ἁλίσκω. F. ἁλώσω. P. ἑάλωκα. capio. ἅλωσις, εως, ἡ. captura. 2. Pet. 2. v. 12. αἰχμάλωτος, quasi αἰχμῇ ἁλωτός. cuspide seu mucrone captus. Luc. 4. 18. Συναιχμάλωτος, concaptiuus. Rom. 16. 7. Coloss. 4. 10. Philem. 23. αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captiuitas. Ephes. 4. 8. αἰχμαλωτεύω, σω, κα, captiuum duco. 2. Tim. 3. v 6. αἰχμαλωτίζω, idem. Luc. 21. 2. 2. Cor. 10. 5. ἀναλίσκω, consumo, destruo. 2. Thess. 2. 8. καταναλίσκω, idem. Hebr. 12. v. 29. ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. προσαναλίσκω, impendo. Luc. 8. 43.

Ἀλλάττω. F. ξω. P. χα. muto. Actor. 6. 14 Rom. 1. 23. ἀλλάττομαι, mutor. 1. Cor. 15. 51 ἀντάλλαγμα, τος, τὸ, compensatio. Matth. 16. 26. ἀπαλλάσσομαι, liberor. Luc. 12. 58. ἀποκαταλλάττω, reconcilio. Ephes. 2. 16. διαλλάττομαι, reconcilior. Matth. 5. 24. καταλλάσσω, reconcilio. 2. Cor. 5. v. 19. καταλλάσσομαι. reconcilior. Rom. 5. 10. κατηλλάγημεν. a. 2. pass. indic. καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, reconciliatio. Rom. 5. v. 11. μεταλλάττω, transmuto, a. 1. μετήλλαξα. Rom. 1. 25. παραλλάττω, idem. παραλλαγὴ, ῆς, ἡ. transmutatio. Iacob. 1. 17.

Ἅλλομαι. F. ἁλοῦμαι, salio. Ioh. 4. v. 14. Actor. 3. 8. ἐφάλλομαι, insilio. Act. 19. 16.

Ἀλλὰ, sed. Coniunctio hæc orta est ex Syriaca voce אֶלָּא ello. Hebr. אִם לֹא im lo, quæ Græcè idem valent quod εἰ μή. Gal. 2. 16. ponitur pro οὖν, igitur. Gal. 2. 14. interdum inseruit epanalepsi. Rom. 5. v. 14 ἀλλά γε, nota maioris. 1. Thess. 1. v 8.

Ἄλλος, η, ο, alius, a, ud. Matth. 2. v. 12. Marc. 4. 7. 1. Cor. 15. 39. ἄλλως aliter. 1. Timoth. 5. 25. ἀλλαχόθεν, aliunde. Ioh. 10. 1.

Ἀλλότριος, α, ον, alienus, a, um. Matth. 17. 25. ἀπαλλοτριοῦμαι, abalienor. Ephes. 2. 12.

Ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, exponitur per inuicem. Matth. 24. v. 10. μισήσουσιν ἀλλήλους. Actor. 7 v. 26. τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους.

Ἅλων, ἡ, Aloe. ἀλοάω, ῶ, trituro. 1. Cor. 9. 9. Item, tero, percutio. μητραλῴας ingenit. μητρολῴα, ad formam κῶας, in gen. κῴου pro κῴου. Att. μητραλῴης, ου, ὁ, matricida. 1. Timoth. 1. v. 9. πατρολῴας, ου, ὁ, ibidem, parricida.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal. Marc. 9. v. 49 ἅλας, τος, τὸ, idem. Marc. 5, 13 Coloss. 4. 16. ἁλίζομαι, salior. Matth. 5. 13. ἁλικὸς, ὴ, ὸ, salsus. Iacob. 3. 12. ἄναλος, ὁ, ἡ, insulsus. Marc. 9. 50.

Ἅλς, ος, ἡ, mare. ἁλιεὺς, έως, ὁ, piscator, Matt. 4. 19. ἁλιεύω, εύσω, piscor. ἐνάλιος, marinus. q. ἐν ἁλί. Iacob, 3. vers. 7. παράλιος, ὁ, ἡ, quasi παρὰ τῇ

ἀλί. prope mare, maritimus. Luc. 6.17.

Ἅλυσις. εως. ἡ catena.q. ἄλυτος. Act. 12.6. 2. Tim. 1.16. ἅλων. ωνος. ἡ. area. Matth ver. 12.

Ἀλώπηξ εκος. ἡ. vulpes Matt. 8. vers. 20. εἴπατε τῇ ἀλώπεκι. ταύτῃ. in Genit. flectitur per ε non per ι.

Ἅμα Adv. simul. cum Datiu. Matt. 13. 29. vel absolute sine casu ponitur. Coloss. 4.3.

Ἁμαρτάνω, ήσω, ηκα. a. 2. ἥμαρτον. Matth 18. 5. ἁμάρτημα. τος. τό. peccatum. Marc. 3. 28. ἁμαρτία ας. ἡ. idem. Matth. 1. v. 21. 1. Iohan. 3.4. hostia pro peccato. 2. Cor. 5.21. peccatum originis. Rom. 5. 12. & 7. 12. peccatum actionis. Iacob 1. v. 15. ἁμαρτωλός. ὁ. ὁ. peccator. Matth. 11. 19. ἀναμάρτητος. ὁ. ἡ. peccati expers. Iohan. 8. v. 7. προαμαρτάνω, ante pecco. 2. Cor. 12. 21. Sunt qui ἁμαρτάνω. componũt ex α. privativo. & verbo ὁμαρτέω. h.e. sequor. alij ex α & μάρπτω. apprehendo. Alij ab Hebræ. מרד marad. rebellavit,

Ἀμὴν vox origine Hebr. verè, à radice אמן aman. In niphal fidelem & veracẽ esse. in hiphil, credere Ioh. 16.20.

Ἄμμος. ου. ἡ. arena. Rom. 9. 27.

Ἀμνός. ου. ὁ agnus. Iohan. 1. v. 29.

Ἀμείβω. F. ψω. P. φα. permuto. ἀμοιβή. retributio 1. Timo. 5.4.

Ἄμπελος. ου. ἡ. vitis. Iohan. 15. 1. ἀμπελών. ῶνος. ὁ. vinea. Matt. 20. v. 1. 1. Cor. 9. v. 7.

Ἄμφω ambo vel ambæ. Ἀμφότερος. α. ον. uterq; In N. T. semper legitur in plurali. numero. Mat. 13. v. 30. & 15. 14.

Ἀμύνομαι. propugno, tueor. a. 1. med ἠμυνάμην Act. 7. 24.

Ἀνά. præpositio distributionẽ significat. Matt. 20. 9. Luc. 9. 3. 14. ἀνὰ πεντήκοντα, quinquageni. in compositione significat 1. sursum. ἀναβλέπω, oculos sursum attollo. Matthæi 14. v. 19. 2. rursus. ἀναζάω. ῶ. Reviviſco. Luc. 15, vers. 24. in, inbre 1. Cor. 6. 5.

Ἄν. particula potentialis. Rom. 3. 4. 1. Ioh. 2. 19. μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν. mansissent utique nobiscum vel manere potuissent nobiscum, Dicitur μεμενήκεισαν pro ἐμεμενήκεισαν. 3. plu. plusq. perf. act. indic.

Ἀνάγκη. ης. ἡ. necessitas. Matthæi 18. v. 7. Iudæ v 3. angor. Luc. 21. v. 23. 2. Cor. 6. v. 4. & 12. v. 10. ἀναγκαῖος. α. ον. necessarius. Actor. 10. v. 24. ἀναγκαία. in f. g. necessaria. Tit 3. 24. ἀναγκαῖον. necessarium. subst. 2. Corinth. 9. 5. ἀναγκαιότερον. comp. magis necessarium. Philip. 1. v. 24. ἀναγκάζω. cogo. a. 1. ἠνάγκασα. coegi. Matth. 14. v. 22. Marc. 6. 45. ἀναγκάζομαι. cogor. a. 1. pass. ἠναγκάσθην, coactus

coactus fui. Actor. 28. v. 19. ἀναγκαστῶς. coactè. 1. Pet. 5. 2 ἐπάναγκες. Adu. necesse. τὰ ἐπάναγκες. scil. ὄντα. necessaria. Act. 15. 28.

ἀνὴρ, δρος. ὁ. vir. Matth. 14. 21. Iohan. 4. 16. Vocat. ἄνερ. dat. pl. ἀνδράσι. Tit. 2. 5. maritus. Marc. 10. v. 2. ἀνδρίζομαι. virum me præsto, masculè me gero. 1. Cor. 16. 13. ὕπανδρος. ἡ. viro subiecta. Roman. 7. 2. φίλανδρος. ἡ. amans mariti. Tit. 2. 4.

ἄνεμος. ου. ὁ. ventus. Matth. 7. 21. inconstantia. Ephes. 4. v. 14 ἀνεμιζόμενος. ου. ὁ. ventis exagitatus. Iacob. 1. v. 6. præsens part. pass. ab ἀνεμίζω. ventis ago.

ἄνευ. sine Adu. cum Genitiu. Matth. 10. 29. 1. pet. 4. 9.

ἀνεψιός. οῦ. ὁ. consobrinus. Coloss. 4. 10.

ἄνηθον. ου. τό. anethum. herbæ genus. Matth. 23. 23.

ἄνθος. εος. τό. flos. Iacob. 1. 10. 11. 1. pet. 1. 24. δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου.

ἄνθραξ, κος. ὁ. carbo. Rom. 12. 20. ἀνθρακιά. ᾶς. ἡ. prunæ. h. e. carbones ardentes. Ioh. 18 v. 18.

ἄνθρωπος. ου. ὁ. ἡ. homo. Matth. 4. 4. Marc. 1. 17. Vir. Matth. 19. 3. Masculus. Ioh. 7. 22. φιλάνθρωπος. ου. ὁ. amans hominum. φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, amor erga homines. Tit. 2. 4. φιλανθρώπως, humaniter. Actor. 27. vers. 3.

Ἀντὶ. præpositio. pro. Matth. 5. 35. & 20. 28. ἀνθ' ὧν. eò quòd. Luc. 1. 20. & 19. 44. Act. 12. v. 23. ἀντὶ τούτου. propterea. Ephes. 5. 31. ἀντὶ quoque valet idem quod super. vt Ioh. 1. 16. χάριν ἀντὶ χάριτος. gratiam super gratiam. in compositione valet etiam idem quod aduersus. vt ἀντίχριστος. qui Christo est contrarius, 1. Ioh. 2. 18. ἀντικρύ. è regione. Act. 20. 15. ἀπέναντι. coram. Adu. Act. 3. 16. è regione. Matth. 21. 2. κατέναντι idem. Mar. 11. 2. ἐναντίος α. ον. contrarius. a. um. Matt. 14. v. 24. ἐξ ἐναντίας. ex aduerso. Marc. 15. 39. ἐναντίον. coram. Luc. 24. 19.

Ἄντα. per syncopen pro ἀντία. cum genit. est poeticum, coram. vnde ἀπαντάω. ῶ. ἀπαντήσω. occurro. Matth. 28. 9. ἀπάντησις. εως. ἡ. occursus. 1. Thess. 4. v. 17. ὑπαντάω. ῶ. occurro. Luc. 8. 27. καταντάω. peruenio. Actor. 16. 1. & 18. 19. & 20. 15. 1. Cor. 18. 11. εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. συναντάω. ῶ. occurro. Luc. 9. v. 37. συνάντησις. εως. ἡ. occursus. Matth. 8. 34. ὑπαντάω. ῶ. occurro. Matth. 8. 28. ὑπάντησις. εως. ἡ. occursus. Iohan. 12. v. 13 εἰς ὑπάντησιν. obuiam.

Ἀντλέω. F. ήσω. P. κα. haurio. Iohan,

Iohan. 2. 8. ἄντλημα, τος, τὸ, hauſtrum, ſeu vas, quo haurimus. Ioh. 4. 11.

Ανύω, σω, κα, perficio. διανύω, idem. Act. 21. v. 7. ἀνήνυτος, impoſſibilis. Linus, ῥάδια πάντα θεῷ τελέσαι καὶ ἀνήνυτον οὐδέν. Facilia omnia ſunt Deo perfectu, & impoſſibile nihil.

Ανω, ſurſum. Adu. Luc. 14. 10. Iohan. 2. 7. & 11. 41. ὁ ἄνω, ſupernus. ἡ ἄνω, ſuperna. τὸ ἄνω, ſupernum. Galat 4. 26 Coloſſ. 3. 2. τὰ ἄνω φρονεῖτε. ἐπάνω. Adu. ſupra. cum gen. Matt. 2. 9. & 5. 14. & 21. 7. ὑπεράνω, longe ſupra. Adu Epheſ. 1. v. 21. & 4. 10 ἄνωθεν, ſuperne, è cælo. Adu. Ioh. 3. 31. Iacob. 1. 17. & 3. 15. denuo. Iohan. 3. 3. à ſummo Matth. 27. 51. altiùs. Luc. 1. 3 ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, ſuperior. Actor. 19. 1.

Ανώγεον, ω, τὸ, cœnaculum, idem quod ὑπερῷον, dicitur etiam Atticè ἀνώγεων, ω τὸ, Marc. 14. 15. Luc. 22. 12. ſcribitur etiam ἀνώγαιον, quaſi ex ἄνω & γαῖα: quod veteres in ſuperiore ædium parte cœnitarent.

Αξίνη, νης, ἡ, ſecuris, Matth. 3. 10.

Αξιος, α, ον, dignus, a, um. Luc. 10. 7. ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Dignus eſt operarius mercede ſua. par. Rom. 8. v. 18. 2. Theſſ. 1. v. 3. ἀνάξιος, indignus. 1. Cor. 6. 2. ἀναξίως, indignè. Adu. 1. Corinth. 11. 27. 29. ἀξιόω, ῶ, F. ἀξιώσω. P. ἠξίωκα, dignum iudico. 1. Tim. 5. v. 17. dignum reddo. 2. Theſſ. 1. v. 11 καταξιοῦμαι, οῦμαι, Dignus habeor, vel iudicor. Luc. 20. 35

Απαλὸς, ῦ, ὁ, tener, delicatus, mollis. Matth. 24. 32.

Απαξ, ſemel. adu. Heb 9. 28. ἐφάπαξ, idem. Rom 6. 10.

Απατάω, ῶ, ησω, ηκα, decipio, fallo. ἀπάτη, ης, ἡ, impoſtura. Epheſ. 5. 6. 1. Tim. 2. v. 14. dolus, fraus. Matth. 13. v. 22 Epheſ. 4 v. 22. ἐξαπατάω, ῶ, ſeduco. Rom. 16. 14 φρεναπατάω. ῶ. mentem decipio, Tit. 1. 10. videtur ἀπατάω eſſe ex α & πατέω ambulo. Impoſtores enim aberrant à vera via.

Αρχω, F. ἄρξω, P. ἦρχα, impero. Marc. 10. 42. Roman. 15. 12 ἄρχομαι, incipio, in media forma. 2. Cor. 3. 1. a. 1. ἠρξάμην, incepi. Matth. 4. 17. & 20. 8. ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. Matth. 9. 34. & 20. 25. præfectus, rector. Luc. 8. v. 41. οἱ ἄρχοντες, proceres, 1. Cor. 2 v. 6. magiſtratus, Rom. 13. 3. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium, Ioh. 1. v. 1. Imperium, Luc. 20. 20 αἱ ἀρχαὶ, magiſtratus, Luc. 12. v. 11. ἀρχαῖος, α, ον, antiquus, a, um, Actor. 21. v. 16. ἀρχαῖος μαθητὴς, antiquus diſcipulus, 2. Pet. 2. 5. καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο. Et priſco mundo, vid. ante diluuium

luuium non pepercit. Apoc. 12. 9 ὄφις ἀρχαῖος, antiquus serpens. οἱ ἀρχαῖοι, veteres, prisci. Matth 5 21 Luc. 9. 19 ἀπάρχομαι, primitias soluo. ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Rom. 8 23, 1 Cor. 15 20 ἐνάρχομαι incipio, Philip. 1 6 προενάρχομαι, ante incipio, 2 Cor. 8 6 ὑπάρχομαι, inchoo. ἐπαρχία, ας, ἡ, prouincia, Act. 23 34 ὑπάρχω. subsisto, versor, Luc. 7 25 ὑπῆρχον, eram, imperf. Act. ind. Luc 8 41, τὰ ὑπάρχοντα, opes, facultates, quæ bona quis possidet, quantulacunque sint. Matth. 19 21 & 25 14. Luc. 8 3, πειθαρχέω, ῶ, ήσω, obedio, quasi πείθομαι τῷ ἄρχοντι, obedio principi. Act. 5 v 29. πειθαρχεῖν τῷ Θεῷ μᾶλλον ἢ τοῖς ἀνθρώποις, Obedire Deo magis, quam hominibus, Tit 3 1, ἀσιάρχαι, οἱ, Asiæ præfecti, Act. 19. v. 31 ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, Act. 10 v 1. ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio, Mat. 8. 5, 13. πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, Act. 2 29 & 7. 8. 9 πολιτάρχης, ου, ὁ, vrbis præfectus, Act. 17 v. 8 στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, præfectus exercituum, Act. 28 16. τετράρχης, ου, ὁ, Tetrarcha, *der Vierfürst*, Matth. 14 1. τετραρχέω, ῶ, sum tetrarcha Luc. 3. 1. χιλιάρχης, ου, ὁ, vel. χιλίαρχος, ου, ὁ, tribunus Marci. 6. v. 21.

Ἀπειλέω, ῶ, ήσω, ήκα, & ἀπειλέομαι, minor. intermi-nor. 1. Pet. 2. 23. Actor. 4. 17 ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, minæ. Act. 9. 1. προσαπειλέομαι, οῦμαι, addo minas. Act. 4. 21.

Ἁπλόος οῦς, in Genit. ἁπλόου ἁπλοῦ, in f. g. ἁπλόης ἁπλῆς &c. simplex. Matth. 6. v. 22. Luc. 11. 34. ἁπλῶς. benigne. Iacob. 1. v. 5. ἁπλότης. τος. ἡ. simplicitas. Coloss. 3. 22. benignitas. 2. Cor. 9. 11. τετραπλόος. ῦ. ὁ. quadruplus. Luc. 19. 8

Ἀπὸ. præp. construitur cum solo genit. & valet a ab. Coloss. 1. v. 2. ex. Matth. 27. v. 21. Luc. 8. 2. post. Luc. 2. 36. Rom. 1. 20. propter. Luc. 19. 3. & 21. 26. Iohan. 21. 6. interdum notat causam efficientem. Gal. 1. 1. Iacob. 5. 4. interdum obiectum. 2. Cor. 7 v. 13. interdum locum. Luc. 19. v. 39. interdum terminum temporis, à quo. Rom. 1. 20. Ephes. 3. 9.

Ἅπτω. necto, alligo. F. ἅψω. P. ἧφα. accendo. Luc. 8. v. 16. ἀνάπτω idem. Actor. 28. v. 2. ἅπτομαι. tango. Matth. 8. 3. & 9. 20. 1. Cor. 7. 1. ἁφὴ. ῆς. ἡ. commistura. Ephes. 4. v. 16. καθάπτω. F. ψω. a. 1. καθῆψα. inuasi. Act. 28. 3. ψηλαφάω. ex ψάλλω & ἀφάω contrecto. Luc. 24. 39. palpo. Actor. 17. 27. 1. Iohan. 1. 1. Heb. 12. 18

Ἀρὰ. ας. ἡ. diræ. Roman. 3. v. 14. κατάρα. ας. ἡ. idem. Gal. 3. 13. καταράομαι. ῶμαι. maledico, deuoueo.

devoveo. Matth. 5. 44. & 25. 41. Marc. 11. 21. κατηράσω. execratus es. a. 1. personæ 2. indic. medij. ἐπικατάρατος ὁ. ἡ. maledictus. a. Gal. 3. 10.

Ἄρα. coniunctio. igitur. Matth. 22. 28. ἄραγε. idem. Matth. 7. 20.

Ἄργυρος. ου. ὁ. argentum. Matth. 10. 9. ἀργύριον. ου. τὸ pecunia. Matth. 27. v. 3. ἀργύρεος. ῦς. argenteus. Act. 19. 24. φιλάργυρος. ου. ὁ. avarus. quasi avens aurum. Luc. 16. v. 14. φιλαργυρία. ας. ἡ. avaritia. 1. Tim. 6. 10. ἀφιλάργυρος. ου. ὁ alienus ab avaritia. 1. Tim. 3. 3. Heb. 13. 5.

Ἀρέσκω. F. έσω. placeo. Matth. 14. v. 6. ἀρέσκεια. placitum. Colos. 1. 10. ἀρεστός. ή. όν. gratus. Iohn. 8. 29. τὸ ἀρεστόν. æquum. Actor. 6. 2. εὐαρέστως. Adverb. ita vt bene placeamus. Hebr. 12. 28. ἀνθρωπάρεσκος. ου. ὁ. qui auram popularem captat. Ephes. 6. v. 6. Coloss. 3. 22. ἀρετή. ῆς. ἡ. virtus. 2. Pet. 1. 3.

Ἀριθμός. ῦ. ὁ. numerus. Luc. 22. v. 3. ἀριθμέω. ῶ. F. ήσω. P. ἠρίθμηκα. Apoc. 7. 9. ἀριθμέομαι. ῦμαι. numeror. Luc. 12. 7. καταριθμέομαι. ῦμαι. annumeror. Actor. 1. 17. ἀναρίθμητος. ὁ. ἡ. innumerabilis. Heb. 11. 12.

Ἀριστερός, ά, όν. sinister. a. um. 2. Cor. 6. 7. ἀριστερά. sinistra seu læva manus. Matth. 6. 3.

Ἄριστον. ου. τὸ. prandium. ita dictum q. ἄοριστον. Matth. 22. 4. ἀριστάω. ῶ. prandeo. Luc. 11. v. 37. Iohan. 21. 12.

Ἀρκέω. ῶ sufficio. 2. Cor. 12. 9. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. Tibi sufficit gratia mea. ἀρκοῦμαι cum Dat. acquiesco. Heb. 13 v. 5. ἀρκετός. ῦ ὁ. sufficiens. 1. Pet. 4. 3. ἀρκετὸν res sufficiens. Matth. 6. 34. ἐπαρκέω. ῶ. subvenio. 1. Tim. 5. 10. cum Dat. αὐτάρκης. εος. ὁ. ἡ. sufficiens. Philip. 4, 11. αὐτάρκεια, ας. ἡ. sufficientia. 2. Corinth. 9. 8.

Ἄρκτος ου. ὁ. ἡ. vrsus. a. Apoc. 13. versu. 2.

Ἀρνέομαι. ῦμαι. nego, abnego. Matth. 10. v. 33. ἀπαρνέομαι. abnego. Mat. 16. 24. & 26. 75

Ἀρς. ἀρνός. ὁ. agnus, Luc. 10. v. 3. ἀρνίον. ου. τὸ. agnellus. Ioh. 21. v. 15. βόσκε τὰ ἀρνία μου. pasce agnellos meos.

Ἀρόω. ῶ. όσω. aro *ich are*. ἄροτρον. ου. τὸ. aratrum. Luc. 9. 62. ἀροτριάω. ῶ. aro. Luc. 17. 7.

Ἄρω. F. ῶ. P. ἦρκα. apto ἅρομαι adaptor. ἁρμός. ου. ὁ. commissura, concinna compages. ἅρμα. τος. τὸ currus. Acto. 8. v. 28. ἁρμόζομαι. apto. 2. Corinth 11. 2. a. 1. ἡρμοσάμην. aptavi. ποδήρης. εος. ὁ. ἡ. ad ipsos usque pedes dependens, vestis talaris. Apoc. 1. 12.

Ἅρπαξ. γος ὁ. rapax. Matth. 7. v. 15. 1. Cor. 5. 11. ἁρπάζω. rapio. Matt. 11. 12. Ioh. 10. 28.

συν-

συναρπάζω, corripio. Act. 8. 29. abripio. Act. 6.12. συναρπάζομαι. abripior. Act. 27.15. διαρπάζω. diripio. Marc. 3. v. 27. ἁρπαγή. ῆς. ἡ. rapina. Matth. 23. 25. ἁρπαγμὸς. ȣ. ὁ. idem. Philip. 2.6. ἄῤῥην. vel ἄρσην. ενος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἄῤῥεν vel ἄρσεν. mas. Roman. 1. 27. Apoc. 12.5. Matth. 19.4. ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς. masculum & fœminam fecit eos.

Ἄρτι Adv. nunc. Iohan. 1. v. 51. adhuc. Iohan. 2. v. 10. nuper. 1. Thess. 3.6.

Ἄρτιος. ȣ. ὁ. perfectus. 2. Tim. 3. v. 17. ἀρτίζω. F. ἀρτίσω. P. ἤρτικα. præt. pass. ἤρτισμαι. perfectum reddo. ἀπαρτίζω. idem. ἀπαρτισμὸς. ȣ. ὁ. perfectio. Luc. 14. v. 28. ἐξαρτίζω. perago. Actor. 21. 5. perficio. 2. Tim. 3. 17 ἐξηρτισμένος. perfectè instructus. καταρτίζω sarcio, Matth. 4. 21. perficio. Matth. 21. v. 16. κατάρτισις. εως. ἡ. instauratio. 2. Corinth. 13. 9. καταρτισμὸς. ȣ. ὁ. coagmentatio. Ephes. 4. 12. προκαταρτίζω prius absolvo. 2. Cor. 9. 5.

Ἄρτος. ȣ. ὁ. panis. Matth. 4. 4. cibus. 2. Thess. 3. v. 8. convivium. Matth. 15.2. Marc. 7. 5. Luc. 14.1.15.

Ἀρτύω. F. ύσω. P. ἤρτυκα. condio. Marc. 9. 50.

Ἄρωμα. τος. τὸ. aroma. Marc. 16 versu 1.

Ἀσελγὴς. έος. ὁ. ἡ. petulans, lascivus. ἀσέλγεια. ας. ἡ. lascivia. Rom. 13. 13. Gal. 5. 19.

Ἀσκέω. ῶ. F. ἀσκήσω. P. ἤσκηκα. exerceo. Act. 24. 16.

Ἀσκὸς. ȣ. ὁ. uter. is. Matth. 9.17.

Ἄσμενος. ȣ. ὁ. gaudens. ἀσμένως. libenter. Act. 21. 17. affinc. τῷ ᾄδω. cano.

Ἀσπάζομαι. ἀσπάσομαι. saluto. 2. Cor. 13. 12. ἀσπασμὸς. ȣ. ὁ. salutatio Matth. 23.7.

Ἀσπὶς. ίδος. ἡ. aspis. Rom. 3.13.

Ἆσσον dicitur pro ἐγγὺς seu πλησίον. prope. Act. 27.13.

Ἄστυ. εος. τὸ. urbs. unde est Latinorum astutus. ἀστεῖος. ȣ. ὁ. venustus. Act. 7.20.

Ἀστὴρ. έρος. ὁ. stella. Matth. 2. 2. ἄστρον. ȣ. τό. sidus. Heb. 11.12. stella. Luc. 21.25.

Ἀστράπτω. ψω. fulguro. Luc. 17. vers. 24. ἐξαστράπτω emico. Luc. 9.29. περιαστράπτω. circumfulgeo. Actor. 9.3 ἀστραπὴ ῆς ἡ. fulgur. Luc. 10.18.

Ἄτερ. Adverb. absque. Luc. 22. versu. 6.

Ἀτμὶς. ίδος. ἡ. vapor. Actor. 2. vers. 19.

Αὐγή. ῆς. ἡ. diluculum. Act. 20. vers. 11. αὐγάζω. illucesco. 2. Cor. 4. 4. διαυγάζω. idem. 2. Pet. 1.19. τηλαυγῶς. procul & dilucide. Marc. 8. v. 25. ab adj. τηλαυγής. έος. quod est compositum ex τῆλε procul & αὐγὴ splendor.

Αὐλή. ῆς. ἡ. atrium. aula. Matth. 26.3. caula seu stabulum. Iohan. 10. v. 1. ἔπαυλις. εως. ἡ. com-

commoratio. Actor. 1 v. 20. προαύλιον, ου, τὸ, vestibulum. Marc. 14. v. 68. αὐλίζομαι. verb. med. diuersor. Matt. 21 v. 17. ηὐλίσθην. a. 1. pass. in media signif. pernocto. Luc. 21. 37 ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος. pernoctabat in monte. ἀγραυλέω, ῶ. in agris cubo. Luc. 2. 8.

Αυλὸς, οῦ, ὁ, tibia. αὐλέω ῶ. tibia cano. αὐλητὴς, οῦ, ὁ. tibicen. Marc. 9. 23.

Αυξανω, ήσω, cresco. ου. ἐλαττοῦσθαι. Ioha. 3. 30. αὔξησις, εως. ἡ. incrementum. Ephes. 4. 16. συναυξάνομαι. simul cresco. Matth 13. v. 30. ὑπεραυξάνω. vehementer augesco. 2. The. 1. v. 3.

Αυριον. Adu. cras. 1. Cor. 15. 32. Matth. 6. v. 34. ἡ αὔριον. scil. ἡμέρα crastina dies. ἐπαύριον. idem. Marc. 11. 12. θησαυρὸς, οῦ, ὁ. thesaurus. ὁς τίθεται εἰς τὴν αὔριον. Matth. 19. 21. θησαυρίζω. thesaurum congero. Matth. 6. 19. ἀποθησαυρίζω. recondo. 1. Tim. 6. 19.

Αυτόματος, ου, ὁ, sponte agens. Marc. 4. 28. Actor. 12. 10. in fœminino genere αὐτομάτη. Marc. 4. 28.

Αυτὸς, ἡ, ὁ, ipse. Ephes. 5. v 30. ἐξ αὐτῆς scil. ῥοπῆς eodem momento. Actor. 10. 33. & 11. 11. & 23. 30. αὐτοῦ. adu. ibi. Matt. 26. 36. αὐτίκα. Adu. statim. παραυτίκα. idem. 2. Corinth. 4. v. 17. φίλαυτος, ου, ὁ. suiipsius amans. 2. Tim. 3. 2. ἐμαυτοῦ. meiipsius. ex ἐμοῦ αὐτοῦ. 1. Cor. 4. 4. & 9. 19. σεαυτοῦ contracte σοῦ αὐτοῦ tuiipsius. Rom. 2. 19. 21. ἑαυτοῦ contracte αὐτοῦ suiipsius. In singulari numero est personæ tertiæ. Eph. 5 v. 29. nec non secundæ. Ioh. 18. v. 34. in plu. num est trium personarum. & ἑαυτῶν significat suiipsorum, vestri ipsorum, & nostri ipsorum. οὗτος. pron. q. ὁ αὐτὸς. hic. 1. Pet. 2. v. 7. in fœm. αὕτη q. ἡ αὐτή. Tit. 1. 13. in neutro τοῦτο, q. τὸ αὐτὸ, 2. Pet. 1. 5. quamuis dicatur alio sensu ταὐτό, idem. Differunt etiam ταῦτα hæc, & ταὐτὰ eadem. pro quo legimus τὰ αὐτὰ. Philip. 3. v. 1. τηλικοῦτος, ου, ὁ. tantus. Apoc. 16. 18. τηλικαύτη, ης, ἡ, Heb. 2. 3. τηλικοῦτο. in plur. τηλικαῦτα, Iacob. 3. 4. componitur ex τηλίκος tantus, & αὐτός.

Αυχμὸς, οῦ, ὁ, squalor. αὐχμηρὸς, α, ον, obscurus. 2. Pet. 1. versu 19.

Αφελὴς, έος, ὁ, ἡ, simplex. ἀφελότης, τος, ἡ. simplicitas. Act. 2. v. 46. affine τῷ ἀφελεῖν auferre. quod est a. 2. verbi ἀφαιρεῖσθαι.

Αφρὸς, οῦ, ὁ, spuma. Luc 9. 39. ἀφρίζω. spumo. Marc. 9. 18. ἐπαφρίζω. despumo. Iudæ v. 13.

Αχλὺς, ύος, ἡ, caligo. Actor. 13. v. 11.

Αχει

Ἄχρι & ἄχρις. Adver. vsque. cum. Genitiu. ἄχρι. seq. consona. ἄχρις. seq. vocali. dicitur de tempore. Matth. 24 v.38. Acto. 2. 29. 2. Cor. 3. 14 ἄχρι τῆς σήμερον, vsq; in hodiernum diem. exponitur per donec. Apoc. 20. 3. ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Dicitur etiam de loco. Apoc. 18. v. 5 ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ. vsq; in cœlum.

Ἄχυρον. ου. τὸ. palea. Matth. 3. 12.

Ἄψινθος. ου. ὁ. apsinthium. herbæ genus, Apoc. 8. 11.

BAθύς. εῖα. ύ. profundus. Ioh. 4. 11. Luc. 24 1. Act. 20. 9.

Βαίνω. F. βήσομαι. P. βέβηκα. a. 2. ἔβην. gradior, eo. βῆμα. τος. τὸ. tribunal. Rom. 14. 10. βάσις. εως. ἡ. fundamentum, & metaph. planta pedis. Act. 3. vers. 7. βαθμός. οῦ. ὁ. gradus. ἀναβαθμός. οῦ. ὁ. idem. Actor. 21. v. 40. ἀναβαίνω. ascendo. Matth. 5. 1. & 14. 23. Actor. 1. v. 13 assurgo. Marc. 1. 10. succresco. Marc. 4. 7. pervenio. 1. Corinth. 2. v. 1. ἀνάβα. pro ἀνάβαθι. ascende. a. 2. imp. Act. Apoc. 4. 1. προσαναβαίνω, ascendo. Luc. 14. 10. συναναβαίνω, simul ascendo. Marc. 15. vers. 41. ἀναβιβάζω. subduco, ex ἀνά. & βιβάζω, quod ponitur pro βαίνω. Mat. 13. vers. 48. ἀποβαίνω, descendo. Luc. 5. v. 2. cedo. Luc. 21. v. 13. διαβαίνω, transeo. Heb. 11. 29. Luc. 16. 26. ἐκβαίνω, evado. ἔκβασις. εως. ἡ. evasio, exitus. 1. Corin. 10. 13. Heb. 13. 7. ἐμβαίνω, ingredior. Matth. 8. 23. ἐμβάς, in Genit. ἐμβάντος, a. 2. Act. part. Mar. 8. 10. 13. ἐμβατεύω. ingero me. Coloss. 2. 18. ἐμβιβάζω. impono. Act. 27. 6. ἐπιβαίνω. conscendo. Act. 21. v. 6. insideo. Matth. 21. v. 5. ingredior. Act. 20. 18. ἐπιβιβάζω. impono. Luc. 19. 35. καταβαίνω. descendo. Matth. 3. 16. & 7. 25. 27. provenio. Iacob. 1. 17. κατάβασις. εως. ἡ. descensus. Luc. 19. 37. συγκαταβαίνω. vnà descendo. Actor. 25. 5. μεταβαίνω. demigro. Matth. 8. 34. digredior. Matth. 11. 1. transeo. Ioh. 5. 24. & 13. 1. μετάβασις. εως. ἡ. transitio. παραβαίνω. transgredior. Matth. 15. 2. παράβασις. ἡ. transgressio. Rom. 2. v 23. διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις, h. e. per transgressionẽ legis Deum contemnis. ἀπαράβατος. ὁ ἡ. perpetuus, quasi dicas, non transitorius. Heb. 7. 27. παραβάτης ου. ὁ. transgressor. Roman. 2. 25. προβαίνω, progredior. Matth. 4. 21. provehor. Luc. 1. 18 προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις. συμβαίνω. evenio. Marc. 10. 32. 1. Corin. 10. 11. συμβιβάζω demonstro. Act. 9. 22. συμβιβάζομαι. compingor. Eph. 4. 16. Coloss. 2. 2 ὑπερβαίνω. opprimo. 1. Thess. 4. 6.

βλητέον
Mar. 2. 22.
Lu. 5. 38

Βάλλω iacio. Matth. 9. 17. Fut. βαλῶ. Mat. 13. 42. præterito perf. Act βέβληκα. ieci. a. 2. Act. ἔβαλον. Act. 16. 23. præt. pass. βέβλημαι. proiectus sum. iaceo. Matt. 8. 6. A. 1. pass. ἐβλήθην. Iohan. 15. 6. Apoc. 12. 13. βάλλω etiam significat iacto. Act. 22. 23. abijcio. Matth. 3. 10. conijcio. Ioh. 3. 24. immitto, indo. Matt. 9. 17. recondo vel indo. Ioh. 18. 11. pono. Apo. 2. 24. committo. Matth. 25. v. 27. effundo. Matth. 26. 12. pello. 1. Ioh. 4. v. 18. cædo. Marc. 14. 65. βολή. ῆς. ἡ. iactus. Luc. 22 41. βολίς. ίδος. ἡ. iaculum. Heb. 12. 20. βολίζω. bolidē demitto. Act. 27. 28. βαλάντιον. ου. τὸ. crumena. εἰς ὃ βάλλεται ἀργύριον. Luc. 10. 4. ἀμφίβληστρον, ου. τὸ. retis genus, verriculum. Marc. 1. 16. ἀναβάλλω. differo. Act. 24. 22. ἀναβολή. ῆς. ἡ. dilatio. Act. 25. 17. ἀντιβάλλω. confero. Luc. 24. 17 ἀποβάλλω. abijcio. Marc. 10. 50. omitto. Heb. 10. 35. ἀπόβλητον. reiectaneum. 1. Tim. 4. 4. ἀποβολή. ῆς. ἡ. iactura. Act. 27. 22. διαβάλλω. defero. διαβάλλομαι. deferor. Luc. 16. 2. διάβολος. ου. ὁ. ἡ. calumniator, vel ca umniatrix. 2. Tim. 3. 3. Tit. 2. 3. princeps malorū angelorum. 1. pet. 5. 1. διαβολή ῆς. ἡ. calumnia. quæ vox non extat in N. T. ἐκβάλλω eijcio. Mat. 15. 17. Act. 27. 38. emitto. Mat. 9. 25. profero vel extraho. Mat. 7. 4. profligo, expello. Matth. 7. 22. dimitto. Gal. 4. 30. deduco. Mar. 1. 12 ἐκβολή. ῆς. ἡ. iactura. Act. 27. 18. ἐπιβάλλω. inijcio. Mat. 26. 50. erumpo. Mar. 4. 37. immitto. Mat. 9. 16 ἐπίβλημα. τος. τὸ. panniculus. Mar. 2. 21. Luc. 5. 36. καταβάλλομαι deijcior 2. Cor. 4. 9. Apo. 12 10. κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, deiectus est accusator fratrum nostrorum. λιθοβολέω. ῶ. lapidib. obruo. Matth. 21. 35. Mar. 12 4. μεταβάλλομαι. mutor. Act. 26. 6. παραβάλλω. confero. Marc. 4. 30. appello. Act. 20. 15. παραβολή. ῆς. ἡ. collatio. Matt. 13. v 34 παρεμβολή. ῆς. ἡ. castra. Act. 21. 34. περιβάλλω. amicio. Matth. 25. 38. circumuallo, seu circumijcio. Luc. 19. 43 περιβάλλομαι. vestior. Mat. 6. 29 περιεβάλετο. 3. pers. a 2. med. indic. Mar. 16. 5. περιβεβλημένοι στολήν. induti stola. περιβόλαιον. ου. τὸ. amictus, velamen. 1. Cor. 11. 15. προβάλλω. propello, emitto. Luc. 2 . 30. συμβάλλω. diligenter considero. Luc. 2. 19. congredior ad pugnam. Luc. 14. 31. confero Act. 4. 15. conflictor. Act. 17 18. in media forma legitur Act. 18 27. ὑπερβάλλω, excello. 2 Cor. 10. 3. ὑπερβαλλόντως, supra quàm. 2. Cor. 11. v. 23. ὑπερβολή. ῆς. ἡ. excellentia. 2. Cor. 11.

2. Cor. 11.7. καθ' ὑπερβολήν. summe. Roman. 7.13. ὑποτάσσω. subjicio. Act.6.v.11.

Βάπτω. F. ψω. P. φα. intingo. Luc.16.24. βάψῃ ὕδατος pro ἐν ὕδατι, intingat in aqua. βάπτομαι. intingor. Apoc.19.13. ἐμβάπτω. intingo. Matth. 26.23. βαπτίζω. F. βαπτίσω. a. 1. ἐβάπτισα. baptizo. & βαπτίζομαι. baptizor. Matth. 3.6. Ioh.1.28. Rom.6.3. regenero. Mat.3.11. Ioh.1.33. patior. Mat.20.22. βάπτισμα. τος. τό. baptisma. Matt 21. v.25. Marc.1.4. Passio. Marc. 10. v. 38. βαπτισμός. ὁ. ὁ. lotio. Marc.7.4. Heb.9. 10. βαπτιστής. ὁ. ὁ. baptista. Mat.3.1.

Βάρβαρος. ὁ. ὁ. barbarus. Rom.1. 14. 1. Cor.14.11.

Βαρύς. έος. ὁ. grauis. Matth.23.4. difficilis. Actor.25.7. sævus. Actor.20.29.

Βάρος. εος. τό. pondus Mat.20.12 authoritas. 1. Thes.2.6. βαρέως. grauiter. Matth.13.15. βαρέομαι. gravor. Marc. 14. 40. βαρύνομαι. idē. Luc.21.34. ἐπιβαρέω. ῶ. aggravo. 2. Cor.2.5.

Βάσανος. ὁ. ἡ. tormentū. Luc.16. 25. βασανίζω. F. σω. torqueo. βασανιστής. ὁ. ὁ. tortor. Matth. 18.34. βασανισμός. ὁ. ὁ. cruciatus. Apoc.18.7.

Βασιλεύς. έος. ὁ. Rex. Matth. 1.6. & 25. ita dictus quasi βάσις τοῦ λαοῦ, fundamentum populi. Imp. Rom. (1. Pet.2.13. 17.) dicitur Rex per synecdochen generis. Genitivus Atticus βασιλέως in novo Test. vsitatus Heb.11.23.27 βασίλισσα. ης. ἡ. regina. Luc. 11.31. βασίλειος. ὁ. regalis. 1. Pet.2.9. τὰ βασίλεια. palatia. Luc.7.25. βασιλικός. ἡ. όν. regius, aulicus. Ioh.4.46. βασιλεύω. F. εύσω. regno. Luc. 19.14. βασιλεῦσαι. a. 1. Act. infin. ab ἐβασίλευσα. συμβασιλεύω, una regno. 1. Cor.4.8. 2. Tim.2.12.

Βασκαίνω. fascino. Gal.3.1. τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε, quis vos fascinavit. ἐβάσκανε, est a.2. Act. indic.

Βαστάζω. F. σω. a.1. ἐβάστασα. Ga. 6.7. porto, fero. Luc.7.14. Act.15.10. perfero. Mat.8.17 attollo. Ioh.10.31. promulgo. Act.9.15. patior. Gal.5. 10. Mat.8.17. intelligo. Ioh. 16.12. δυσβάστακτος. ὁ. ἡ. difficilis portatū. Luc.11.46.

Βάτος. ὁ. ἡ. rubus. Marc. 12.26. Act.7.30 item batus genus mensuræ liquidorum. Luc.16.6.

Βάτραχος. ὁ. ὁ. rana. Apoc.16.13

Βδέω. F. έσω & ήσω. flatum ventris emitto. Videtur hinc dictū pedo. βδελύσσομαι & ττομαι exector, abominor. Ro. 2.22. βδέλυγμα τος. τό. abominatio. Mat.24. 15. Luc.16.15. βδελυκτός. ἡ. όν. abominabilis. Tit.1.16.

Βέβαιος. ὁ. ον. firmus. Rom.4.16. 2. Pet.1.10. βεβαιόω. ῶ. confirmo. Marc.16. 20. βεβαίωσις. εως. ἡ. confirmatio. Heb.6.16

Βέϐηλος. ὁ. ἡ. profanus a בלל 1. Tim. 1. 9. 2. Tim. 2. 16.

Βέλος. εος. τὸ. jaculum. Ephe, 6. verſ. 16.

Βία. ας ἡ. vis. Act 5. 26. & 24. 7. βίαιος α. ον violentus. Act. 2. 2. βιάζω. vim facio, urgeo, cogo. βιάζομαι. vim patior. Matth. 11. v. 12. vi irrumpo. Luc. 16. 16. βιαστὴς. ȣ. ὁ. vi irrumpens, invadens. Matth. 11. v. 12. παραβιάζομαι. adigo. Luc. 24. 29.

Βίϐλος. ȣ. ἡ. liber. Marc. 12. 26. Recenſio ſive enumeratio. Matth. 1. 1. βίϐλος ζωῆς. liber vitæ. Philip. 4. 3. βιϐλίον. ȣ. τὸ. liber. Luc. 4. 17. libellus ſeu ſcheda. Matt. 19. 7. Marci 10. v. 4. βιϐλία. τὰ. volumina. 2. Timoth. 4. 13. βιϐλαρίδιον. ȣ. τὸ. libellus. Apoc. 10. 2.

Βίος. ȣ. ὁ. vita. 1. Timoth. 2. 2. facultates, pecuniæ, divitiæ. Luc. 15. v. 30. 1. Ioh. 3. v. 17. βιόω. ῶ. vivo 1. Pet. 4. 2. βίωσις. εως. ἡ. vita. Actor. 26. 4. βιωτικὸς. ἡ. ὸν ad huius vitæ uſum pertinens. Luc. 21. 34.

Βλάπτω. F. ψω. P. βέϐλαφα. præt. paſſ. βέϐλαμμαι, noceo, lædo. Regit Acc. Marc. 16. 18. βλαϐερὸς. ά. ὸν. noxius. a. um. 1. Tim. 6. 9.

Βλαστάνω. F. βλαστήσω. germino. Matth. 13. 26.

Βλέπω. F. ψω. P. φα. aſpicio. Matth. 5. 28. reſpicio. Matth. 22. 16. caveo. Matth. 24. 4. intelligo. Matt. 13. 13. βλέμμα. τος. τὸ. aſpectus. 2. Pet. 2. v. 8. ἀναϐλέπω. occulos attollo. Marc. 6. v. 41. video. Mat. 11. 5. Iohan. 9. 11. intueor. Marc. 21. 1. ἀποϐλέπω. intueor. Heb. 11. 26. ἐμϐλέπω. idem. Matth. 6. 26. ἐπιϐλέπω. reſpicio. Luc. 1. v. 48. περιϐλέπομαι. circumſpicio. Mar. 3. 5. Luc. 6. 10. προϐλέπω. provideo. Heb. 11. 40.

Βοὴ. ῆς. ἡ. clamor. Iacob. 5. 4. βοάω. ῶ. F. ήσω. P. κα. clamo. Iohan. 1. 23. ἐπιϐοάω. ῶ. vociferor. Actor. 25. 24.

Βοηθὸς. ȣ. ὁ. auxiliator. Heb. 13. 6. κύριος ἐμοὶ βοηθός. βοηθέω. ῶ. F. σω. auxilior, quaſi περὶ βοὴν θέω, ad clamorem curro. Matth. 15. 25. Marc. 9. 25. βοήθεια. ας. ἡ. auxilium. Actor. 27. 17.

Βόθυνος. ȣ. ὁ. fovea. Luc. 6. 39.

Βȣνὸς. ȣ. ὁ. collis. Luc. 23. 30.

Βόρϐορος. ȣ. ὁ cœnum. 2. Pet. 2. verſ. 22.

Βορρᾶς. ὁ. in Genitivo βορρᾶ, pro βορρȣ. boreas. ex Græco βορέας. ȣ. ὁ. boreas, aquilo. Videtur ſic dictus à βορὰ quæ vox ſignificat pabulum. βορὸς edax. Nomen venti. Luc. 13. 29. Eodem modo declinantur etiam Λυκᾶς, Θωμᾶς, Κηφᾶς. vide ſuprà ἀλοάω.

Βόσκω. paſco. F. βοσκήσω. Luc. 15. 15. Iohan. 21. 15. βόσκομαι, paſco. *ich Weide*. Matth. 8. 30.

Βοτάνη. ης. ἡ. herba. Heb. 6. 7.

Βότρυς. υος. ὁ. botrus. Apoc. 14. v.18.

Βουλή. ῆς. ἡ. concilium. Actor. 2. v. 23. βουλεύομαι, consulto. Iohan. 12.10. παραβουλεύομαι, perperam seu malè consulo Philip. 2. 30. βουλευτής, ῦ. ὁ. senator. Marc. 15. v. 43. βούλευμα. τος. τό. consilium. Roman. 9. 19. τῷ γὰρ βουλεύματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε; Nam consilio ejus quis restitit? βούλομαι. ἤθομαι. volo Matth. 1. v. 19. ἐπιβουλή ῆς. ἡ insidiæ. Actor. 9. 24. σύμβουλος. ου. ὁ. qui est à consilio. Rom. 11. vers. 34. συμβουλεύω, consulto. Apoc. 7. vers. 8. συμβουλεύομαι, simul consulto, consilium ineo. Ioh. 11. 53. Actor. 9. 23 συμβούλιον. ου. τό. consilium. Matth. 12. vers. 14. συμβούλιον ἔλαβον κατ᾽ αὐτοῦ, consilium captarunt contra eum. & Marc. 3. 6. συμβούλιον ἐποίουν κατ᾽ αὐτοῦ, eodem sensu.

Βοῦς. Genit. βοός. ὁ. ἡ. bos vacca. Luc. 13. v. 15. in Ac. sing. βοῦν. 1. Corinth. 9. 9. 1. Timoth. 5. v. 18. in Acc. plur. βόας. Iohan. 2. v. 15.

Βραβεύς. έος. ὁ. qui dat præmia. ὁ ἀγωνοθέτης. ου. βραβεῖον. ου. τό. præmium. 1. Corinth 9. 24. βραβεύω. impero. Coloss. 3. 15. καταβραβεύω, debito brabio privo, imperiosè ago. Colos. 2. v. 18.

Βραδύς. έος. ὁ. tardus, bardus. Luc. 24. 25. βραδύνω, tardo, moras necto. 1. Timot. 3. 15. βραδυτής. ῆτος. ἡ. tarditas. 2. Pet. 3. 9.

Βραχίων. ονος. ὁ. brachium, robur. Luc. 1. 51.

Βραχύς. έος. breuis.) (μακρός. βραχὺ & βραχύ τι. paululùm, Adu. Luc. 22. 58. Heb. 2. 7.

Βρέφος. εος. τὸ. embryo. Luc. 1. v. 41. infans. Luc. 2. 16. puer. Luc. 18. 15. 2. Tim. 3. 15.

Βρέχω. F. ξω. a. 1. ἔβρεξα. pluo. Matth. 5. 45. rigo, Luc. 7. 38. βροχή. ῆς. ἡ. pluvia. Matth. 7. vers. 25.

Βρόχος. ου. ὁ. laqueus. 1. Corint. 7. v. 35.

Βριμάομαι. ῶμαι. fremo. Videtur à βρίμω, ortum. ἐμβριμάομαι. ῶμαι. graviter interminor. Matth. 9. 30. Jo 11 33 mar 14 5

Βροντή. ῆς ἡ. tonitru. Ioh. 12. 29. Apoc. 4. 5. βροντάω. ῶ. tono, in N. T. non legitur.

Βρύχω. F. ξω. strido. Actor. 7. 54. βρυγμός. ῦ. ὁ. stridor. Matth. 13. 42 50. βρυγμός, derivatur à 1. pers præt. pass. βέβρυγμαι, quod est à βέβρυχα, & hoc à βρύξω. &c.

Βρύω σω. mano. as. fundo. is. Iacob. 3. 11.

Βρώσκω. F. βρώσω. P. βέβρωκα. comedo. Io. 6. 13. præt. pass. βέβρωμαι. vnde βρῶμα. τος. τό. esca. Matth. 14. 15 βρῶσις. εως. ἡ. cibus. Iohan. 4. 32. erosio. Matth. 6. 19. σητόβρωτος. ὁ. ἡ. à tineis consumptus. Iacob. 1 vers. 2. σκωληκόβρωτος. à vermibus.

mibus consumptus. Act. 12. v. 23. βρώσιμος. ν. ὁ. esculentus. Luc. 24. 41.

Βυθός. ȣ. ὁ. ima pars. profunditas. 2. Corinth. 11. 25. βυθίζω. σω. mergo. Luc. 5. 7. ἄβυσσος. ν. ἡ. infinitæ profũditatis vorago. Luc. 8. 31. Apoc. 11. 17.

Βύρσα. ης. ἡ. corium, pellis. βυρσεύς. έως. ὁ. coriarius. Actor. 9. v. 43.

Βύσσος. ν. ἡ. lini pretiosissimi genus. byssus. Luc. 16. 19. βύσσινος, , byssinus. adj. βύσσινον. ν. τό. substantiue ponitur Apoc. 19. 8. vbi subintelligi potest φᾶρος, vel λίνον.

Βύω, vel βύζω. F. σω. tego, obstruo. βύομαι. tegor. ἀκρόβυστος. ν. ὁ. in extremitate tectus. contrarium ejus ὁ περίτμητος, quem Latini apellam vocant. ἀκροβυστία. ας. ἡ. præputium. ita Latine dictum a præputando. Rom. 2 25. Metonymice pro præputatio ponitur. ib. v. 26. Aristotelis vocat ἀκροποσθίαν. πόσθη significat membrum virile.

Βωμός. ȣ. ὁ. ara. Act. 17. 23.

Γάγγραινα. ης. ἡ. grangræna. morbi species. 2. Tim. 2. 17

Γάλα. γάλακτος. τό. lac, & per metaphoram rudis institutio. 1. Cor. 3. 2.

Γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas maris. Matth. 11. 26. Homerus vocat γαλήνη. Latini Græca voce malaciam. γαλήνη. ȣ. ὁ.

Γάμος. ν. ὁ. nuptiæ, Iohan. 2. 1. coniugium. Heb. 13. 4. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι. ἄγαμος. ν. ὁ. ἡ. cælebs. 1. Corinth. 7. 8. γαμέω. ῶ. F. ήσω. P. κα. vxorem duco. Matth. 5. v. 32. nubo. 1. Timoth. 5. v. 11. γαμέομαι, ȣμαι. nubo. Marc. 10. vers. 12. γαμίσκομαι. nuptum collocor. Marc. 12. 25. ἐκγαμίζω. nuptum do. Matth. 24. v. 38. ἐκγαμίζομαι. nuptum collocor. Matth. 22. 30. ἐκγαμίσκομαι. idem. Luc. 20. 34. 35.

Γαμβρός. ȣ. ὁ. gener. ἐπιγαμβρεύω. affinitatis jure duco Matthæi. 22. 24.

Γάρ. conjunctio causalis, enim, semper postponitur. 1. Tim 5. 11. interdum seruit declarationi. 1. Thess. 2. 14. interdum est transitiua. 1. Cor. 9. 19. & 11. 9. ponitur pro μὲν γὰρ. 1. Corinth. 4. 4. epanalepsi inseruit. Gal. 2. 6. idem valet quod οὖν. igitur. Marci 15. 14. prolepsi inseruit Rom. 4. 2. 1. Corin. 1. 11. Galat. 4. 22. δὲ. vero. Roman. 8. 6. 1. Corinth. 9. 17. Ephes. 5. 9 Philip. 3. 20. 2. Tim. 2. 7.

Γαστήρ. γαστέρος. contracte γαστρός. ἡ. venter. Matth. 1. v. 18 helluo. Tit. 1. 12.

Γάζα. ης. ἡ. opes. Act. 8. 27.

Γε. Dictio enclitica. quidem. 1. Cor. 4. 8. Sæpe est vocula expletiua. ἀλλάγε. tamen. 1. Cor.

1. Corinth. 9.2. μενοῦνγε. imò. verò. Roman. 10.18.

Γείτων ονος. ὁ ἡ. Vicinus. a Luc. 15.6.9.

Γέεννα. ης. ἡ. gehenna. Matth. 5. v.22. Iac. 3.6. Vox hæc origine Hebræa composita ex גיא et חנום vallis Hinnom, quæ aliâs תופת dicitur, confer Ierem. 7 31. Locus damnatorum ergo sic vocatur per metaphoram.

Γέλως. ωτος. ὁ. risus Iacob. 4.9. γελάω. ῶ. F. άσω. rideo. Luc. 6. v. 21. καταγελάω. ῶ. derideo. Matth. 9. v.24. Marc. 5. v.40. construitur cum Genit.

Γείνομαι. gignor, nascor, pro quo usitatum γίνομαι. Matth. 9. v. 16. vel γίγνομαι fio. F. γενήσομαι Iohan. 4. v. 14. quod mihi videtur contractū pro γενηθήσομαι. perfect. γεγένημαι. Roman. 15. 5. a. 1. pass. ἐγενήθην Roman. 9.29. a. 2. medio. ἐγενόμην. Roman. 10. 20. fui, factus sum Iohan. 1.3. eram. Mar. 9.7. Reperitur etiam in præsenti tempore. Ioh. 5.14. perf. medio, γέγονα. fui. Matthæi. 1.22. Rom. 16 7. plusq;. perf. ἐγεγόνειν. fueram. Act. 4. vers. 22. ἀπογίνομαι morior. 1. Pet. 2. v. 24. διαγενόμενος. a. 2. medij. exactus. Marc. 16. v. 1. à. διαγίνομαι, duro; absolvor. ἐπιγίνομαι supervenio. Actor. 28. 13. παραγίνομαι. advenio. Luc. 11. 6. προγίνομαι. antecedo. Rom. 3.25 συμπαραγίνομαι, simul accedo. Luc. 23. v. 48. adsum. 2. Timoth. 4 16. a. γέγονα, derivatur γονή, fœtus, proles. unde τὰ ἔκγονα, posteri. 1. Timoth. 5. 4. οἱ πρόγονοι. majores. 2. Timoth. 1.3. parentes. 1. Timoth. 5. 4 γονεύς έος. ὁ. parens. Matth. 10. 21. Ro. 1. v. 30. 2. Corinth. 12. 14. Coloss. 3. 20. τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι. liberi obedite parentibus. γενεά. ᾶς. ἡ. generatio. Matth 12. 39. ætas. Actor. 8.33. tempus. Act. 14. vers. 16. γένος. εος. τό. genus. Marc. 9.29. ordo Actor. 4.6. natio. Actor. 4.36. Phil. 3.5. ἀλλογενής. έος. ὁ. ἡ. alienigena. Luc. 17. v. 18. εὐγενής. έος. ὁ. ἡ. nobilis. Luc. 19. v. 2. 1. Co. 1. v. 26. μονογενής. έος. ὁ. ἡ. unigenitus. Luc. 7. 12. & 8. 42. Iohan. 1. 14. γένεσις. εως. ἡ. generatio. Matth. 1. 1. παλιγγενεσία ας ἡ. regeneratio. Tit. 3. vers. 5. extremum judicium. Matth. 19. 28. συγγενής. έος. ὁ. ἡ. consanguineus, a. Marc. 6. v. 4. Luc. 1. 36, 58. Rom. 9. 3. συγγένεια. ας. ἡ. cognatio. Luc. 1 61. Actor. 7. 3. 14. γενετή. ῆς. ἡ. nativitas. Iohan. 9. 1. τὰ γενέσια. natalitia. plur. tantum. Marc. 6. 21. γνήσιος. α. ον. quasi γενήσιος. genuinus. Philip. 4. v. 3. γνησίως. Adv. germanè. Philip. 2. 20.

Γέμω. plenus sum. cum Geniti-

vo. Marc. 5. v. 36. γόμος. ο. ὁ. onus. scil. quo navis repleta est. Act. 21. 3.

Γεννάω. ῶ. genero. F. γεννήσω. P. γεγέννηκα. Matth. 1. 2. Luc. 1. vers. 13. 2. Tim. 2. v. 23. a. 1 ἐγέννησα. Philem. v. 10. γεννάομαι, nascor. Matth. 2. 4. regeneror per Spiritum. S. 1. Iohan. 3. 9. Iohan. 3. 3. γεγέννημαι. natus sum. Actor. 22. 28. a. 1. pass. ἐγεννήθην. idem. Matthæi. 1. 16. Iohan. 9. 20. γέννημα. τος. τὸ. progenies. Matth. 3. v. 7. fructus. Matth. 26. 29. γέννησις. εως. ἡ. nativitas. Matthæi 1. 18. γεννητός. ἡ. όν. Matthæi 11. 11. ἀρτιγέννητος, modò vel recens genitus. 1. Pet. 2. 2.

Γέρων. οντος. ὁ. senex. Iohan. 3. 4.

Γεύω. F. σω. gustare facio. γεύομαι, gusto. Luc. 14. 24. construitur cum Genitivo.

Γῆ. ῆς. ἡ. omnes casus circumflectuntur, quia γῆ contractum est ex γέα. Matth. 11. 25. regio. Matth. 2. 21. ἐπίγειος. ο. ὁ. ἡ. & τὸ. ἐπίγειον. terrestris, e. Iohan. 3. 12. γῆρας. ος. τὸ. senectus. Luc. 1. 36. ἐν γήρει pro γήρατι per crasin usitatam. γηράσκω. άσω. consenesco. Iohan. 21. 18.

Γινώσκω. F. γνώσω. P. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. cognosco. Matth. 12 v. 33. intelligo. 1. Corinth. 14 v. 7. conjugali utor consuetudine. Matth. 1. v. 26. amo. Iohn. 10 v. 14. approbo. Roman. 7. 15. ἄγνοια. ας. ἡ. ignorantia. Actor. 3. 17. ἀγνοέω. ῶ. ignoro. Rom. 2. 4. ἀγνοοῦμαι. ignoror. Galat. 1. 22. ἀγνόημα, τος, τὸ. errata. Hebr 9. vers. 7 καταγινώσκω. condemno. 1. Iohan. 3. 20. ἀκατάγνωστος. qui damnari nequit. Tit. 2. v. 8. διαγινώσκω. plenè cognosco. Actor. 23. 15. & 24. 22. διάγνωσις. εως. ἡ. cognitio. Actor. 25. v. 21. ἐπιγινώσκω. agnosco. Matth. 11. 27. ἐπίγνωσις. εως. ἡ. notitia. Roman. 3. v. 20. προγινώσκω antea nosco. Actor. 26 5. antè decerno. Roman. 8. 29. πρόγνωσις. εως. ἡ. ante decretum. Actor. 2. 23. συγγινώσκω. consentio. unde, συγγνώμη. ης. ἡ. concessio. 1. Corinth. 7. vers. 6. γνώμη. ης. ἡ. concilium. 1. Corin. 7. v 40. γνῶσις. εως. ἡ. cognitio. Luc. 11. v. 52. γνώστης. ου. ὁ. gnarus. Actor. 26. 3. γνωστός. ἡ. όν. notus. a. um. Luc. 2 44. καρδιογνώστης. ου. ὁ. cordium scrutator. Actor. 1. 24. & 15. 8.

Γνωρίζω. σω. notum facio. Luc. 2. 15. Iohan. 15. 15. cognosco. Philip. 1. 22. διαγνωρίζω. divulgo. Luc. 2. 17.

Γλυκύς. εως. ὁ. dulcis, in f. g. γλυκεῖα. in n. γλυκύ. Iacob. 3. 11. γλεῦκος. εος, τὸ. mustum. Actor. 2. 13.

Γλῶσσα. ης. ἡ. lingua. Marc. 7. v. 33. sermo. Actor. 2. 4. 1. Iohan. 3. 18. ἑτερόγλωσσοι, qui sunt diversæ linguæ. 1. Cor. 14. v. 21.

Γναφεύς. έως. ὁ. fullo. Marc. 9. 3. ἄγναφος. ὁ.ἡ. impexus. Matth. 9. 16.

Γογγύζω. F. σω. a 1. ἐγόγγυσα. murmuro. Matth. 20. v. 11. γογγυσμός. ῦ. ὁ. obmurmuratio. Iohan. 7.12. γογγυστὴς. ῦ. ὁ. obmurmurator. Iudæ. v. 16.

Γόης. ητος. ὁ. impoſtor. 2. Timot. 3. verſ. 13.

Γόνυ. γόνατος. τὸ. genu. Actor. 7. verſ. 60.

Γράφω. F. ψω. P. φα. a 1. ἔγραψα. ſcribo. Matth. 2. 5. γράμμα. τος. τὸ. litera. 2. Corinth. 3. v. 6. tabulæ. Luc. 16. v. 6. 7. γράμματα. τὰ. literæ, eruditio. Actor. 26. 24. ἱερὰ γράμματα. ſacræ literæ. 2. Tim. 3. verſ. 15. γραμματεύς. έως. ὁ. ſcriba. Matth. 2. 4. γραφή. ῆς. ἡ. ſcriptura. Luc. 4. 21. ἀγράμματοι. οἱ. illiterati. Actor. 4. v. 13. γραπτὸς. ἡ. όν. ſcriptus. a. um. Roman. 2. 15. ἐγγράφομαι. inſcribor. 2. Corinth 3. 3 ἐπιγράφω. inſcribo. Heb. 8. 10. ἐπιγράφομαι. inſcribor. Marci. 15. 26. ἐπιγραφή. ῆς. ἡ. inſcriptio. Matth. 22. 20. προγράφομαι. ante ſcribor. Roman. 15. 4. depingor. Gal. 3. 1 ante decernor. Iudæ verſ. 4 ὑπογράφω. ſubſcribo. ὑπογραμμός. ῦ. ὁ. exemplar. 1. Petri. 2. v. 21. χειρόγραφον. ου. τὸ. chirographum. Coloſſ. 2. 14.

Γραῖα. ας. ἡ. anus, vetula. quaſi γεραιά. γραῦς. αὸς. ἡ. idem. γραώδης. εος. ὁ. ἡ. anilis. 1. Timoth. 4. 7.

Γρηγορέω. ῶ. F. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα. vigilo. Matth. 26. v. 41. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, vigilate & orate. γρηγορεῖτε καὶ στήκετε ἐν πίστει. 1. Corinth. 16. verſ. 13. νήψατε, γρηγορήσατε, ſobrij eſtote, vigilate. 1. Pet. 5. v. 8. διαγρηγορέω. ῶ. ήσω, evigilo. Luc. 9 32.

Γυμνός. ἡ. όν. nudus. a. um. Marc. 14. 52. γυμνητεύομεν, nudus ſum. 1. Corinth. 4. 11 γυμνότης. τος. ἡ. nuditas. Rom. 8. 35 γυμνάζω. F. σω. exerceo. 1. Timoth. 4. 7. γυμνασία. ας. ἡ. exercitatio. 1. Tim. 4. 8.

Γυνή. αικός. ἡ. mulier. Iohan. 2. 4. Mat. 5. 28. vxor. 1. Tim. 3. v. 2. Tit. 1. 6. virgo. Gal. 4. 4. γυναικάρια. τά. mulierculæ. 2. Ti. 3, 6. γυναικεῖος εία εῖον. muliebris. 1. Pet. 3. v. 7.

Γωνία. ας. ἡ. angulus. Matth. 6. 5. ἀκρογωνιαῖος. adj. imus, angularis. Epheſ. 2. 20. 1. Pet. 2. 6 τετράγωνος. ὁ ἡ. quadrangularis. Apoc. 21. 16.

Δ Αίμων. ονος. ὁ. ἡ. dæmon. quaſi δαήμων, ex δάω. diſco, quod ſumit tempora ſua ab inſuſitato δαέω. vnde eſt δεδάηκα ἐδάην, δέδαα, δεδαημένος ἵππων. peritus equorum. Matth. 8. 31. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτ. dæmones verò orabant eum. Luc. 8. 29. vnde eſt δαιμόνιον.

ϰ. τὸ. dæmonium. utrumq; in N. Testamento in malam accipitur partem, videl. pro impuris spiritibus. Iacob. 2. v. 19. 1. Cor. 10. 20. 21. δαιμονίζομαι, à cocodæmone vexor. Matth. 15. 22. δαιμονιώδης. εος. ὁ. Adj. dæmoniacus, ad dæmonia pertinens Iacob. 2. 15. δεισιδαίμων. ονος. superstitiosus. Actor. 17. 22. δεισιδαιμονία. ας. ἡ. superstitio. Act. 25. 19. compositum ex δείδω. F. δείσω. timeo. & δαίμων.

Δάκνω. F. δήξω. vel. δήξομαι. mordeo. Gal. 5. 15.

Δάκρυ. υος. τὸ. lachryma. unde est δάκρυον. ϰ. τὸ. idem. Apoc. 21. 4. ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον. absterget Deus omnem lachrymam. δακρύω. F. σω. lachrymor. Iohan. 11. v. 35.

Δάκτυλος. ϰ. ὁ. digitus. Matth. 23. 4. Iohan. 20. 27. potentia. Luc. 11. v. 20. δακτύλιος. ϰ. ὁ. annulus. Luc. 15. 22. χρυσοδακτύλιος. ϰ. ὁ. aureum gestans annulum. Iacob. 2. 2.

Δαμάω. ῶ. unde δαμάζω. domo. F. δαμάσω. a. 1. ἐδάμασα, domui. Iac. 3. 8. præt. perf. pass. δεδάμασμαι, domitus fui. Iacob. 3. 7. δαμάζεται ϰ̀ δεδάμασται. δάμαλις. εως. ἡ. juvenca. *Heb*. 9. 13.

Δάνειον. ϰ. τὸ. mutuum. Matth. 18. 27. δανείζω, mutuum do. δανείζομαι, mutuum accipio. δανειστής. ϰ. ὁ. creditor. Luc. 7. 41.

Δαπανάω. ῶ. F. ήσω. impendo, sumptus facio. Matth. 5. 26. δαπάνη. ης. ἡ. sumptus. Luc. 14. v. 28. ψηφίζει τὴν δαπάνην. computat sumptus, ἐκδαπανάομαι ῶμαι expendor. 2. Cor. 12. 15.

Δάπεδον. ϰ. τὸ. pauimentum. ἀλλοδαπός. ϰ. ὁ. alienigena. ποδαπός. ϰ. pro ποίου δαπέδου. cujas: scribitur etiam per tau. ποταπός. ἡ. όν. qualis. Luc. 1, v. 29.

Δέ, verò. conj. discretiva. Tit. 1. v. 15. igitur. Matth. 1. 19. & 2. 1. Luc. 9. 43. Roman. 8. 8. 25 2. Cor. 1. 6. 2. Pet. 1. 15. 1. Iohan. 4. 18. tamen. 1. Cor. 14. 1 sanè. Galat. 4. 20. enim. Roman. 8. 11. 1. Corin. 10. 11. 1. Thess. 2. 16. sed. Iacob. 4. 6 ὧδε. hic, Marc. 16. 6. ἐδέ. neque. Matth. 9. 17.

Δεικνύω. siue δείκνυμι. F. δείξω. P. δέδειχα. pręt. perf. pass. δέδειγμαι. ostendo. Iohan. 2. 18 doceo 1. Corin. 12. v. 31. demonstro, probo. Iacob. 2. 18. δεῖγμα. τος. τὸ. exemplum. Iudæ. v. 7. δειγματίζω. F. σω. traduco. Colos. 2. 15. παραδειγματίζω. ignominiæ expono. Matth. 1. 19. Heb. 6. 6. ἐνδείκνυμι, demonstro, evinco. Roman. 2. 15. ἔνδειγμα. τος. τὸ. demonstratio, manifestum judicium. 2. Th. 1. 5. ἔνδειξις. εως. ἡ. demonstratio Roman. 3,

Roman.3.25. ἐπιδείκνυμι, ostendo. Matth. 22. 19. ὑποδείκνυμι, indico. Matt.3.v.8. Luc. 6. 47. ὑπόδειγμα. τος. τὸ. exemplum. Iohan. 13.v. 15.exemplar. Heb.8.5.

Δειλός. ἡ. όν. timidus. affine verbo δείδω. timeo. Matth.8.26 malus,improbus. Apoc.21. 8.δειλία. ας. ἡ. timiditas.2. Timoth. 1. 7. δειλιάω. ῶ reformido. Iohan.14.27.

Δεῖνα. omnis generis, ὁ δεῖνα. quidam. ἡ δεῖνα. quædam. Mat. 26. 18. sic loquuntur Græci,quum certum hominē significare velunt,neq;tamen nominare.in Genit. τοῦ δεῖνος. Dat. τῷ δεῖνι. Acc. τὸ δεῖνα.

Δεινός. ἡ. όν. terribilis, formidabilis, grauis. δεινὰ πάσχειν, indigna pati. δεινῶς. vehementer.Mat.8.6.

Δεῖπνον. ου. τὸ. cœna. 1. Cor.11. 20.κυριακὸν δεῖπνον, dominica cœna convivium. Matt.23. vers. 6. φιλοῦσι τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, amant primum accubitum in conviviis.δειπνέω. ῶ. F. ήσω. cœno, Luc.17.8.Apoc.3.20.

Δέκα decem.Luc.17.12.δέκατος. ὁ decimus. Ioh. 1.39. δεκάτη. ἡ. decima. Heb.7.4.δεκατόω ῶ.decimas accipio.Heb. 7. 6. δεκατοῦμαι. οῦμαι. decimor. Heb.7.9. δώδεκα. duodecim. Matt. 10.2. δωδέκατος. duodecimus. Apoc. 21. 20. ἕνδεκα. vndecim. Matth. 28.16. Marc. 16.14. ἑνδέκατος. vndecimus. Apoc. 21.v. 20. Matth.20.9.

Δέλεαρ. ατος. τό. esca, δελεάζω, proprie esca capio, inesco more venatorum & piscatorum. in nouo Testamento idem est quod decipio. Iacob.1.v.14.2.Pet.2.14.

Δέμω ædifico,inusitatum, vnde δόμος.ου.ὁ domus.δομέω, struo, vnde est δόμημα, & per crasin δῶμα. τος. τὸ. ædificium. Matth. 10. 27. οἰκοδομέω. ῶ. ædifico.Marc.12.1 οἰκοδομή. ῆς. ἡ. ædificatio.Roman.15. 2.ἀνοικοδομέω. ῶ. restauro. Actor 15.v.16. ἐνδόμησις. εως. ἡ. structura. pila. Apoc.21.18 ab inusitato ἐνδομέω. ἐποικοδομέω. ῶ.superstruo.1.Cor.3. v.10. Iudæ v. 20. συνοικοδομέομαι. οῦμαι. vna ædificor. Ephes.2.22.

Δεξιός. ά. όν. dexter. a. um. παρὰ τὸ δέξασθαι.a capiendo δεξιὸς ποὺς dexter pes. Apoc. 10. 2. δεξιά.scil.χεὶρ dextra manus Matth.6.3.τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. auricula dextra.Ioh. 18.10. τὸ οὖς τὸ δεξιόν. Luc.22.v.50 ἐκ δεξιῶν.a dextris,est genit. pl.g n.subintelligitur μερῶν. Matt.25.34. Iohan.21.6. εἰς τὰ δεξιὰ μέρη.in dextras partes.Latine, in dextram partem.

Δέω. ligo.F. δήσω. præt. p. δέδεκα & δέδηκα. Actor. 22. 29. a.1 ἔδησα. ligaui. Matth. 14. v.3.

δέομαι. ligor. præt. perf. pass. δέδεμαι. ligatus sum. Rom. 7. v. 2. a. 1. passiu. ἐδέθην, ligatus fui. Actor 21. 13. δεσμός. ὖ. ὁ. vinculum. Marc. 7. 35. δεσμοί. αἱ vincula. Matth. 13 v. 30. δεσμά. τά. idem. Luc. 8, v. 29. δεσμέω. ῶ. vincio. Luc. 8. v. 29. δεσμεύω. idem Matthæi 23. vers. 4. δέσμιος. ὖ. ὁ. vinctus. Matt. 27. 16. δεσμώτης. ὖ. ὁ idem. δεσμωτήριον. ὖ. τό. carcer. Actor. 16. 26. καταδέω. ῶ. obligo. Luc. 10. 34. περιδέομαι. obvincior. Ioh. 11. vers. 44. συνδέομαι. vnà vincior, revincior. Heb. 13. v. 3. σύνδεσμος. ὖ. ὁ. vinculum. Ephes. 4. 3. nexus. Actor 8. 23. ὑποδέομαι. subligo, calceor. Actor. 12. 8. Marc. 6. 9. Ephe. 6. ver. 15. ὑπόδημα. τος. τὸ calceamentum. Matth. 3. 11. & 10. 10. Mar. 1. 7. Luc. 10. 4. μὴ πήραν μὴ ὑποδήματα. neque peram neq; calceos. scil. duplices. Confer. Math. 10. 9. 10.

Δεῖ. oportet. cum. Acc. F. δεήσει. oportebit. Actor. 14. 22. ἔδει. oportebat. Luc. 22. v. 7. κἂν δέῃ. etsi oporteat. Matthæi 26. v. 36. τὸ δέον. quod oportet. τῦ δέοντος. 1. Pet. 1. 6. Actor 19. 36.

Δέομαι. egeo. cum Genit. ἐνδεής. έος. ὁ. ἡ. egenus, inops. Actor. 4. vers. 34. προσδέομαι. idem quod simplex δέομαι. Actor. 17. v. 25.

Δέομαι. oro. Luc. 20. 28. Act. 26. v. 3. ἐδέετο. orabat. Luc. 8. 38. aorist. 1. ἐδεήθην. precatus sum. Luc. 9. 40. δέησις. εως. ἡ. deprecatio. 1 Timoth. 2. v. 1. Iacob. 5. 16. πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου. multum potest precatio justi.

Δέρω. cædo, verbero. Marc. 12. 3. Luc. 12. v. 48 a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον. Hinc futurum. 2. pass. δαρήσομαι cædar. Luc. 12. 48. δέρμα. τος. τό. Pellis. Hebr. 11. v. 37. δερμάτινος. coriaceus, Matt. 3. 4. δείραντες. Act. 16. 37.

Δεσπόζω. F. σω. P. κα. dominor. δεσπότης. ὖ. ὁ. dominus, herus. 1. Timoth. 6. 1. Tit. 2. 9. Tribuitur DEO. Luc. 2. 29. Act. 4. 24. Iudæ. v. 4. CHRISTO Apoc. 6. 10. οἰκοδεσπότης. ὖ. ὁ. paterfamilias. Matth. 20. 11. Marc. 14. 14. οἰκοδεσποτέω. ῶ. domum administro. 1. Timoth. 5. 14.

Δεῦρο Adu. loci. huc. scil. veni. Matth. 19. v. 21. Actor. 7. v. 3. δεῦτε. huc agite, adeste. Matthæi. 4. 19. & 25. 34. δεῦτε οἱ εὐλογημένοι. τῦ πατρός μου. venite huc benedicti Patris mei. εὐλογημένοι. in hoc dicto est præt. pass. participium.

Δεύτερος. α. ον. secundus. a. um. Matth. 22. 39. δεύτερον. adverbialiter iterum, secunda vice. Iohan. 3. 4. ἐκ δευτέρου. idem. Marc. 14. 72. δευτεραῖος. α. ον. secundarius. secunda die. Actor. 28. 13.

Δέχομαι. F. δέξομαι. a.1. ἐδεξάμην. capio, contineo scil. rem locatam. Actor.3.v.21. ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι. recipio, excipio, Gal.4.14. accipio, sumo. Lu.16.7. percipio, mente capio. 1. Cor.2.14. δεκτός. ἡ. όν. acceptus. a.um. Luc.4. 24. δοχή. ῆς. ἡ. epulum. Luc.5. 29. ἀναδέχομαι. excipio. Act. 28. v.7. ἀποδέχομαι. excipio. Luc.8.40. ἀποδεκτόν. acceptũ. 1.Timoth.2.3. ἀποδοχή. ῆς. ἡ. receptio, agnitio. 1. Tim.1. 15. διαδέχομαι. accipio. Act.7. 45. διάδοχος. ου. ὁ. successor. Actor.24.28. ἐκδέχομαι. idem. 1.Cor.11.vers.13. exspecto. 1.Corinth.11,33. ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. alius alium exspectate. Iohan.5.3. ἐκδοχή. ῆς. ἡ. exspectatio. Heb. 10. 27. ἀπεκδέχομαι. exspecto. 1. Cor. 1.7. Philip.3.20. ἐνδέχομαι. admitto, recipio. ἐνδέχεται fieri potest. Luc. 12.33. ἀνένδεκτον. τό. quod fieri nequit. Luc.17. v. 1. παραδέχομαι. excipio. Marc.4.20. recipio. 1. Tim.5. v.19. agnosco. Heb. 12. v.6. προσδέχομαι. exspecto. Marci 15.43. excipio. Matth. 15. v.2. εὐπρόσδεκτος. ου. ὁ. acceptus. Roman.15. 16. ὑποδέχομαι. excipio. Luc. 10. v. 38. ξενοδοχέω. ῶ. hospitalis sum. 1. Tim. 5. 10. εἰ ἐξενοδόχησεν. si fuit hospitalis. h. e. si peregrinos tecto suo recepit. πανδοχεῖον. ου. τό. diuersoriũ. Luc. 10. 34. πανδοχεύς. έως. ὁ. hospes publicus. Luc.10.35.

Δή. sanè, igitur. 1. Cor. 6. 20. δήπου. videlicet. Heb. 2. v.16. Iohan.5.4. ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι. quocunq; teneretur morbo.

Δῆλος. η. ον. manifestus, a. um. Matth. 26. 37. δηλόω. ῶ. declaro. 1. Cor. 3. 13. patefacio. 2.Pet.1. 14. ἄδηλος. ὁ. ἡ. non apparens. Luc.11.44. incertus 1.Corinth.14.8. ἀδήλως. in incertum. 1.Cor.9.26. ἀδηλότης. τος. ἡ. incertitudo. 1. Timoth.6.17 μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, non ponere spem in divitijs incertis. ἔκδηλος. ὁ. ἡ. evidens. 2.Timoth.3.9. κατάδηλον. τό. quod patet. Heb.7.15. πρόδηλος. ὁ. ἡ. antè manifestus. 1.Timoth.5.24,25. πρόδηλον, palam. Heb.7.14.

Δῆμος. ου. ὁ. populus. Act. 12. 22. δημόσιος. α. ον. publicus. quasi populicus. Act.5.18. δημοσίᾳ. publicè. Actor.16.37.& 20. v. 20. ἐνδημέω. ῶ. advena sum. 2. Cor.5.9. ἐπιδημέω. ῶ. idem. Actor.2. 10. & 17.21. παρεπίδημος. ου. ὁ. advena. Heb.11.13. ἐκδημέω. ῶ. peregrè absum. 2.Corinth.5.v.9. ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου. peregre absumus à DOMINO. συνέκδημος. ου. ὁ. socius peregrinationis Act.19.29.

Διά. præpositio cum Genit. per. Rom.11.36. post. Marc.2.1.

ab

ad. Actor. 3. 16. ad. Rom. 6. 4. cum Accusa. propter. Rom. 8. 10. 2. Pet. 1. 3. 1. Cor. 9. v. 23. per. Ephes. 4. 18. in. ἐν. 2. Pet. 3. 5. 12.

Διδάσκω. F. διδάξω. Iohan. 14. v. 26. P. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα. Luc. 11. 1. doceo. Marc. 1. v. 21. & 6. 6. illumino seu internè doceo. Iohan. 14. 26. 1. Ioh. 2. 27. vivo secundùm doctrinam. Rom. 2. 21. διδάσκομαι, doceor, disco. Mat. 28. 15. a. 1. pass. ἐδιδάχθην. doctus fui. Matth. 28. vers. 15. διδακτός. ἡ. ὄν. doctus. Ioh. 6 v. 45. διδακτικός. ȣ̃ ὁ. aptus ad docendum. 1. Timoth. 3. 2. διδάσκαλος. ȣ. ὁ. doctor. 1. Corinth. 12. 28. magister. Matthæi 10 v. 24. καλοδιδάσκαλος. ȣ. ὁ. ἡ. honestatis magistra. Tit. 2. 3. ψευδοδιδάσκαλος. ȣ. ὁ. falsus doctor. 2. Petri 2. 1. διδασκαλία. ας. ἡ. doctrina. Matth. 15. 9. διδαχή. ῆς ἡ, doctrina. Matth. 22. 33 ἑτεροδιδασκαλέω. ῶ. diuersam doctrinam doceo. 1. Tim. 1. 3. θεοδίδακτος. ȣ. ὁ. ἡ. à Deo doctus. a. 1. Theſſ. 4. 9.

Δίδυμος. ὁ. ἡ. geminus. Iohan. 11. vers. 16.

Δίδωμι. do. F. δώσω. dabo. P δέδωκα. dedi Matth. 7. 7. dono. Ephes. 1. 17. δῴη bro δοίη. a. 2. opt. Atticè. augeo Matth. 13. v. 12. committo. Matth. 16. v. 19. Iohan. 5. 22. tribuo. Iohan. 9. 24. offero. Matth. 20. v. 28. 1. Timoth. 2. 6. ostendo. Actor. 2. 19. exsero. Matthæi 24. 29. δῶμα. τος. τό. donum. Ephes. 4. 8. δόσις. εως. ἡ. idem. Philip. 4. 15. δότης. ȣ. ὁ. dator. 1. Corinth. 9. 7. ἀποδίδωμι. reddo. Actor. 23. 33. ἀποδίδωμι. idem. Rom. 12. 7. Mat. 18. 30. trado. Matth. 27. v. 58. solvo. Matth. 5. 26. ἀνταποδίδωμι. retribuo. Luc. 14. 14. Roman. 12. 13. ἀνταπόδομα. τος. τό. retributio. Lucæ 14. 12. ἀνταπόδοσις. εως. ἡ. merces. Coloſſ. 3. 24. διαδίδωμι. trado. Apoc. 17. 13. ἐκδίδωμαι. eloco. Reperitur tantum in media forma. F. ἐκδώσομαι. Matth. 21. v. 41. a. 2. ἐξέδοτο. ȣ ετο. Marc. 12. vers. 1. Luc. 20. 9. ἔκδοτος ȣ. ὁ. ἡ. deditus. a. Actor. 2. v. 23. ἐπιδίδωμι. trado Luc. 4. 17. Act. 15. 30. κατακληροδοτέω. ῶ. sorte distribuo. Actor. 13. vers. 19. μεταδίδωμι. impertio. Luc. 3. v. 11. μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, impertiat non habenti. εὐμετάδοτος. ȣ. ὁ. facilis ad impertiendum. 1. Timoth. 6. 18. μισθαποδοσία. ας. ἡ. retributio. Heb. 2. 2. & 10. 35. & 11. 26. μισθαποδότης. ȣ. ὁ. præmiorum largitor. Heb. 11. v 6. παραδίδωμι. trado. Matth. 10. vers. 21. prodo. Matth. 26. vers. 21. mando. Actor. 6. 14. & 16. 4. παραδίδομαι. prodor. *ich werd verrathen.* παράδοσις. εως. ἡ. traditio & doctrina huma-

humana. Matth. 15. 2. 3. 6. Galat. 1. 40. Coloss. 2. 8. doctrina diuina. 1. Cor. 11. 2. πατροπαράδοτος. ου. ὁ a patribus traditus. 1. Pet. 1. 18. προδίδωμι do prior. Rom. 11. 35 τίς προέδωκεν αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; quis prior dedit illi, & retribuetur illi? προδότης. ου. ὁ. proditor. Luc. 6 v. 16. Actor. 7. 52. 2. Timot. 3. vers. 4.

Δίκη. ης. ἡ. pœna, vltio. Act. 28. v. 4. 2. Thess. 1. 4. Iudæ v. 7 δίκαιος, δικαία, δίκαιον. justus, a, um, significat vere justum. Matth. 5. 45. & 13 43 Rom. 1. 17. Galat. 3. 11. apparenter justum. Matth. 23. vers. 28. Marc. 2. 17. δίκαιον æquum. Philip. 1. 7. Ephes. 6. 7 δικαιοσύνη. ης. ἡ. justitia, h. e. sanctitas vitæ. Luc. 1. 75. justitia morte CHRISTI parta. Rom. 4. 6. 2. Corinth. 5. 21. δικαιόω ῶ. F. ώσω. P. δεδικαίωκα. a. 1. ἐδικαίωσα. justifico. h. e. justum pronuntio. Roman. 3. 26. & 8. 33. inanem justitiam ostento. Luc. 16. 15 δικαιοῦμαι. οῦμαι. justus pronuntior. Rom. 2. 13. & 3. 20. in iustitia & vitæ sanctitate facio progressum. Apoc. 22. v. 11. liberor. Roman. 6. v. 7. δικαίωμα. τος. τὸ. justificatio Rom. 5. v. 16. statutum. Roman. 1. 32. & 2. 26. δικαίωσις. εως. ἡ. justificatio. Ro. 5. 18. δικαίως juste. Adv. Tit. 2. 12. δικάζω. σω. ius dico. δικαστής. οῦ. ὁ. iudex. Luc. 12. 14. καταδικάζω condemno. Luc. 6. 37 ἄδικος. ου. ὁ ἡ. iniustus, a. Luc. 16. 10. & 18. 11. He. 6. 10. ἀδίκως. iniustè. 1. Pet. 2. v. 19. ἀδικία. iniustitia. Rom. 1. v. 18. 2. Timoth. 2. v. 19. ἀδικέω. ῶ. iniuria afficio cum acc. Matth. 20. 13. ἑταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε. socie non facio tibi iniuriam. F. ἀδικήσω. a. 1. ἠδίκησα. iniuria affeci. 2. Cor. 7. 2. Phil. v. 18. ἀδικέομαι. οῦμαι. iniuriam patior. 2 Corinth. 7. 12. a. 1. ἠδικήθην. iniuria fui affectus. Apoc. 2. 11. ἀδίκημα. τος. τό. iniuria, iniustitia. Luc. 16. 9. 1. Io. 1. 9. 2. Cor. 12. 13. ἀντίδικος. ὁ. ἡ. aduersarius. 1. Pet. 5. 8. ἔκδικος. ὁ. ἡ. vindex. Roma. 13. 4. ἐκδικέω ῶ. vindico, vlciscor. Luc. 18. 3. Rom. 12. 19. ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω; mihi vindicta, ego retribuam. Mihi vindicta, est Hebraismus, pro mea est vindicta. ἔνδικος. ὁ. ἡ. iustus. a. Rom. 3. v. 8 Hebr. 2. v. 2. ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν. retulit iustam mercedis retributionem. ὑπόδικος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ὑπόδικον. obnoxius. a. um. Roman. 3. 9.

Δίκτυον. ου. τὸ. rete. Ioh. 21. 11.

Διπλόος. οῦς όη. ῆ. όον. οῦν. duplex. 1. Timot. 5. 17. in comparatiuo διπλότερον, Aduerbialiter, duplo magis. Matth. 23. vers. 15.

v.15. διπλόω. ῶ. ώσω. duplico. Apoc.18.6.

Δὶς. bis. Marc.14.30. δίχα, dupliciter, unde διχάζω, diffidere facio. Matth. 10. v.35. διςάζω. σω. dubito. Matth. 14.v.31.

Δίψα, ης. ἡ. sitis. διψάω.ῶ. sitio. Iohan.19.28. F. διψήσω. a. 1. ἐδίψησα. sitivi. Matth. 25.42. δίψος. εος. ἡ. sitis. 1. Corinth. 11.v.27.

Διώκω. persequor. Actor.26.15. F. διώξω. persequar. Luc. 21. v.12. a. 1. ἐδίωξα. persecutus sum. Apoc.12.13. Iohan.15. 20. διώκομαι. persecutione premor. 1. Cor.4.v.12. præt. pref. δεδίωγμαι. Matth.5.10. a.1. ἐδιώχθην. F. 1. διωχθήσομαι. 2. Timoth.3.12. διωγμός. ῦ. ὁ. persecutio. Actor.8.v.1. διώκτης. ου. ὁ. persecutor. 1. Timoth. 1.13. ἐκδιώκω. expello. Luc.11.49. 1. Thess.2. 15. καταδιώκω. prosequor. Marci.1.36.

Δοκέω. ῶ. puto. Iohan. 5. v. 45. 1.Corinth.7.37. F. δόξω. a.1. ἔδοξα. putavi. Marc.6. v. 49. ἔδοξαν φάντασμα εἶναι. putarunt spectrum esse. videor. 1. Corinth.3.18. εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, si quis sibi videtur sapiens esse inter vos. 1. Corinth. 14. 37. εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι. si quis videtur propheta esse. Significat etiam δοκῶ, in aliqua sum existimatione, Galat.2. v.2. δοκεῖ. videtur. Mat.17.25. τί σοι δοκεῖ Σίμων; quid tibi videtur Simon? εὐδοκέω. ῶ. F. ήσω. acquiesco. Mat.3.17. ἐν ᾧ εὐδόκησα. in quo acquievi. εὐδόκησα est a. 1. Act. caret augmento, quia incipit à diphthongo ευ immutabili. 2. Corinth.12.v.10. διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις. propterea acquiesco in infirmitatibus. Luc.3.v.22. ἐν σοὶ ηὐδόκησα, in te acquievi, seu in te acquiesco. h. e. tu es, qui me reddes propitium, tu me placabis sacrificio mortis tuæ, ut electis peccata condonem. In hoc dicto σοι retinet accentum, quia δεικτικῶς ponitur. ηὐδόκησα dicitur pro εὐδόκησα, Atticè. Mat. 12.18. εἰς ὃν εὐδόκησα, pro ἐν ᾧ. sic 2. Pet.1. 17. εἰς ὃν εὐδόκησα, in quo. h. e. per quem placor. εὐδοκέω. ῶ. volo. Luc. 12.32. 1. Cor.1.v.21. οὐκ εὐδοκῶ. nolo. Heb.10.6. εὐδόκησε. libuit. Coloss.1. 19. συνευδοκέω. ῶ. cum Dat. consentio. Luc.11.48. δόγμα. τος. τό. edictum. Luc.2.v.1. institutum, statutum. Actor.16.4. ritus. Ephes. 2. v. 15. δογματίζομαι. ritibus oneror. Coloss.2.20. δόξα. ης. ἡ. gloria. 1. Cor.10. v.31. Iohan. 9. 24. δὸς δόξαν τῷ θεῷ. da Deo gloriam. δόξα αἰώνιος, gloria æterna. 2. Tim.2.v. 10. δοξάζω. glorifico. honore afficio. Ioh.8.54.

F. δοξάσω

F. δοξάσω. glorificab. Iohan 21. 19. P. δεδόξακα. a. 1. ἐδόξασα. Iohan. 17. 4. δοξάζομαι glorificor. 1. Corinth. 12. 26. præt. perf. δεδόξασμαι. Ioh. 17. v. 10. a. 1. ἐδοξάσθην. Iohan. 15. vers. 8. συνδοξάζομαι simul glorificor Roman. 8. 17. ἔνδοξος. ου. ὁ. ἡ. gloriosus. Ephes. 5. v. 27. Lautus, splendidus. Lucæ. 7. 25. ἐνδοξάζομαι glorificor. 2. Theß. 1. 12. κενόδοξος. ου. ὁ, ἡ. inanis gloriæ cupidus. Galat. 5. v. 26. κενοδοξία. ας. ἡ. inanis & vana gloria. Phil. 2 v. 3. παράδοξον. ου. τὸ. inopinatum. Luc. 5. 26. Significat etiam sentẽtiam cum opinione vulgi pugnantem.

Δοκάω vel δοκάζω. F. σω. exspecto. προσδοκάω. ῶ. idem. Matthæi. 11. 3. ἀποκαραδοκία attenta expectatio. Philip. 1. v. 20. κάρα. τος. τὸ. significat caput. ἀποκαραδοκέω. ῶ. solicitè & exerto capite exspecto: sicut Servator noster dicit. Luc. 21. 28. ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. attollite capita vestra.

Δόλος. ου. ὁ. dolus, fraus. Matth. 26. v. 4. Actor. 13. ver. 10. δολόω. ῶ. F. ώσω corrumpo. 2. Cor. 4 vers. 2. δόλιος. ου. ὁ. dolosus. 2. Corinth. 11. v 13. δολιόω. ῶ. F. ώσω dolo vtor. Rom. 3. 13. ἐδολιοῦσαν pro ἐδολίουν, 3. perf. plur. imperf. Act. ind. ad formam verborum in μι, ἐδίδοσαν pro ἐδίδουν. per dialectum Bœotiam. ἄδολος. ὁ. ἡ. sincerus. 1. Pet. 2. v. 2. τὸ γάλα ἄδολον lac purum & salubre citra omnem veneni fraudem.

Δοῦλος. ου. ὁ. servus, minister, Matth. 10. 24. mancipium. 1. Cor. 7. 21. δούλη. ἡ. ancilla Luc. 1. v. 38. Legitur etiam in neutro genere Ro. 6. 19. τὰ μέλη δοῦλα membra serua δουλεύω. seruio. Luc. 15 29 F. δουλεύσω seruiam. Rom. 9. 12. P. δεδούλευκα. seruiui. Ioh. 8. ver. 33. a. 1. ἐδούλευσα. idem Galat. 4. v. 8. Philip. 2. v. 22. δουλεία. ας. ἡ. Galat. 4. v. 24. Hebr. 2. v. 15. δουλόω. ῶ. seruum constituo. F. δουλώσω. seruum faciam, Actor. 7. v 6. P. δεδούλωκα. in servitutem redegi. a. 1. ἐδούλωσα. idem 1. Cor. 9. 19. δουλόομαι οῦμαι servus. fio. perf. δεδούλωμαι in servitutem sum redactus. Tit. 2. 3. 2. Pet. 2. 19. 1. Cor. 7. v. 15. Galat. 4. v. 3. a. 1. ἐδουλώθην idem. Roma. 6. 18. 22. καταδουλόω. ῶ. in seruitutem redigo, mancipo. 2. Cor. 11 vers. 20. ὀφθαλμόδουλος. ου. ὁ. *ein augendiener.* ὀφθαλμοδουλεία. ας. ἡ. obsequium ad oculos exhibitum. Ephes. 6. v. 6. Coloß. 3. 22. σύνδουλος. ου. ὁ. conseruus Matth. 18. 28. 29. 31. 33. Apoc. 19. 10.

Δράκων. ὁ. Draco. Apoc. 12. 9. in Genetivo δράκοντος. Apoc. 12 v. 7.

Δρέπομαι. F. ξομαι. carpo. 1. Cor. 3. 19.

Δραχμή. ῆς. ἡ. drachma. Luc. 15. 9. δίδραχμα. τα. didrachma. Matth 17. 28.

Δρέπω. decerpo. F. ψω. P. φα δρέπανον. ε. τό. falx. Marc. 4. verſ. 29.

Δύναμαι. poſſum. Ioh. 5. 30. in ſecunda perſo. δύνασαι, potes; ad formam verborum in μι, ἵσαμαι ἵςασαι. Matth. 8. 2. δύνασαί με καθαρίσαι, ἐὰν θέλῃς. potes me purgare a lepra, ſi velis. F. δυνήσομαι, potero. Luc. 21. v. 15. Epheſ. 6. v. 16. præt. imperf. ἠδυνάμην, poteram, pro ἐδυνάμην. Augmentum eſt Atticum. Marci 14. 5. Sic a. 1 ἠδυνήθην, potui, pro ἐδυνήθην. Matth. 17. 16. Marc. 7. 24. Luc. 9 40. Actor 13. 38. Heb. 3. 9. δύναμις εως. ἡ. potentia Luc. 1. 15. δυνάμεις. αἱ. vires. Matth. 24. v. 29. δυνάστης. ε. ὁ. dynaſtes, ſatrapa. Luc. 1, v. 52. Actor. 8 v. 27. καταδυναστεύω, ſub poteſtatem redigo. Act. 10. 38. δυνατὸς ἡ. ὄν. potens. Rom. 4. verſ. 21 δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι. poteſt etiam facere. δυνατός ἐστι pro δύναται vel ἰσχύει. δυνατὸν. ε. τό. poſſibile. Matth. 9. 26. παρὰ θεῷ πάντα δυνατά ἐστι. apud Deum omnia ſunt poſſibilia. δυνατόν. quod fieri poteſt, Gala. 4 15. ſicut dicimus ἐξόν. quod licet. Alcibiades. ἐξὸν φυγεῖν, μὴ ζήτει δίκην, ſi licet fugere, ne quære litem. δυνατέω. ῶ. potens ſum. 2. Corinth. 13. v. 3. idem quod δυνατός εἰμι. 2. Cor. 12. verſ. 10. ἀδύνατος. ὁ. ἡ. impotens. καὶ τὸ ἀδύνατον. quod fieri nequit. Act. 14. 8. ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο. infirmus ex pedibus ſedebat. Beza vertit captus pedibus. Roman. 15. 1. τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν infirmitates imbecillorum ferre. Matth. 19. 6. παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι. apud homines hoc impoſſibile eſt. Heb. 6. 18. ἀδύνατον ψεύσασθαι θεὸν, impoſſibile eſt Deum mentiri, χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι τῷ θεῷ, ſine fide vero impoſſibile eſt placere Deo. Heb. 11. 6. τὸ ἀδύνατον ponitur etiam pro impotẽtia, Ro. 8. 3. ἀδυνατέω. ῶ. F. ήσω. non poſſum. ſum impoſſibilis Luc. 1. 37. οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα. non impoſſibilis erit apud Deum vlla res. ῥῆμα per Hebraiſmum hic ponitur pro voce πρᾶγμα. δυναμόω. ῶ. corroboro. F. ώσω. δυναμούμενος. corroboratus. præſens participii paſſ. Coloſſ. 1. v. 11. ἐνδυναμόω. ῶ. corroboro. 1. Timot. 1. v. 12. ἐνδυναμοῦμαι. corroboror. Ro. 4. verſ. 12.

Δύω, δύνω. occido. Marc. 1. v. 32. ἔδυ ὁ ἥλιος occidit Sol. vbi ἔδυ eſt

δυ est a. 2. Act. tanquam a δύμι. Luc. 4. 40. δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου occidente vero Sole. δυσμή. ῆς. ἡ. occasus. Matth. 8.11. legitur tantum in plur. numero ἐνδύω. irrepo. 2. Timoth. 3.6. ἐπιδύω. occido. Ephes. 4. 26. παρεισδύω subrepo. Iudæ. v. 4. παρεισέδυσαν γάρ τινες subrepserunt enim quidam. ubi παρεισέδυσαν est. 3. pers. plur. a. 1. Act. indic.

Δύω. induo. a quo verbo latinum quoq; fluxit. ἀπεκδύομαι. exuo. a. 1. ἀπεξεδυσάμην. Coloss. 3. v. 9. ἀπεκδυσάμενοι παλαιὸν ἄνθρωπον. postquam exuistis veterem hominem. vel, exuti veteri homine. verba enim media etiam pass. admittunt significationem. ἀπέκδυσις. εως. ἡ. exutio. si ita liceret loqui. notatur hac voce ipse exuendi actus. Coloss. 2. vers. 11. ἐκδύω. exuo. Matth. 27. vers. 31. a. 1. ἐξέδυσαν. Marc. 15. versu. 20. a. 1. med. ἐξεδυσάμην. exutus fui. 2. Corinth. 5. 4. ἐνδύω. induo. Mat. 27. 31. F. ἐνδύσω. præt. p. ἐνδέδυκα. præter. pass. ἐνδέδυμαι. indutus fui. Matthæi 22. v. 11 Mar. 1. v. 6. a. 1. act. ἐνέδυσα indui. Matthæi. 27. v. 31. a. 1. med. ἐνδυσάμην. indui vel indutus fui. Marc. 6. v. 9. ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. induere duas tunicas. Luc. 24. 49. ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. donec induti sitis virtute ex altitudine. ubi ἐνδύσησθε est 2. pers. plur. a. 1. medij subiunctivi modi. in 1 pers. ἐνδύσωμαι. Galat. 3. 27. Χριστὸν ἐνεδύσασθε. *Christum* induistis, vel Christo induti estis. ἐνδιδύσκομαι. induor. Luc. 16. 19. est quasi frequentativum, qua voce luxus divitis istius helluonis arguitur. ἔνδυμα. τος. τό. vestimentum. Matth. 3. v. 4. ἔνδυσις. εως. ἡ. amictus. 1. Pet. 3. v. 3. ἐπενδύομαι. superinduor. 2. Corinth. 5. 4. ἐπενδύτης. ου. ὁ. amiculum, interula, indusium. Iohan. 21. 7.

Δύο. duo. dualis numeri, generis omnis. Construitur vero semper cum pluralibus. Nec præter hanc voculam in toto. N. T. nomen aut verbum, quod observarim, duale reperitur. Matt. 19. v. 5. ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. erunt duo in carnem unam. h. e. pro carne una, Luc. 9. 13. δύο ἰχθύες, duo pisces. Hic cum nomine illic cum verbo plurali construitur. Mat. 20. v. 24. τῶν δύο ἀδελφῶν. Act. 21. 33. δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί. ligari duabus catenis. Matt. 26. v. 37. τοὺς δύο υἱούς. duos filios. Act. 19. v. 34. ὥρας δύο. duas horas. Lu. 5. 2. δύο πλοῖα. duo navigia. Dicitur etiam δυῶ Attice.

Δῶρον. ου. τό. munus. Matth. 2. 11

δωρεά. ᾶς. ἡ. idem. Iohan. 4. v. 10. εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ si scires donum Dei. ᾔδεις contractè pro ᾐδήκεις. 2. pers. plusq. perf. Act. indic. à verbo εἴδω, de quo suo loco. Heb. 6 v. 4. γευσαμένους δωρεᾶς ἐπουρανίου gustare cœleste donũ. δωρεὰν gratis. vsurpatur Adverbialiter. Matth. 10. ver. 8. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. gratis accepistis, gratis date immeritò, Iohan. 15. 25. ἐμίσησάν με δωρεὰν oderunt me immerito. h. e. tale odium non merentem. Frustra. Ga. 2. v. 21. εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν Si enim per legem est justitia, sanè Christus frustra est mortuus. Hic δωρεὰν idem est quod μάτην. δωρέομαι. οῦμαι dono, idem quod χαρίζομαι. a. 1. medio ἐδωρησάμην donavi Marc. 15. 45. δεδώρημαι est quidem formâ preteritum passiuum, sed significatione mediũ. 2. Pet. 1 v. 3. 4. τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρηται pretiosa promissa donavit. Hujusmodi exempla in N. T. obseruaui plurima, vt δέδεκται recepit, Act. 8. v. 14. ἐντέταλται mandauit. Act. 13. 47. πέπαυται desiit, cessauit. 1. Pet. 4. 1. ἤρνηται negauit. 1. Timoth. 5 v. 8. ὑποδέδεκται recepit. Act. 17. v. 7. quæ licet sint formæ passiuæ, de qua Grammatici nostri in verbo medio nihil tradunt, tamen sunt significatione activa, sed suo singula loco explicabuntur.

δώρημα. τος. τό. beneficium, Iacob. 1. versu. 7.

Ἔα. vah. hem. Adverb. admirationis ἐκπληκτικὸν ἐπίρρημα. Marc. 1. 24. ἔα τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ; Hem quid nobis tecum Iesu?

Ἐάν. coniunctio connexiua si construitur cum subiun. rarò cum. opt. nunquam cum indic. 1 Tim. 3. v. 15. ἐὰν δὲ βραδύνω si vero moras nectam: vbi βραδύνω est subi. modi. 2. Timoth. 2. v. 5. ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Si vero quis certet, non redimitur, nisi legitime certarit. ponitur etiam pro ἄν potentiali. Matth. 8. 19. 1. Corinth. 6. 18 ἐπὰν postquam. Matth. 2. 8. κἄν quamvis cum opt. vel subj. Mat. 26. 35. Mar. 16. 18. Sicut Latinum etsi est ex et & si: ita Græcum κἄν, ex καὶ & ἄν. pro ἐὰν ponitur etiam ἄν, siue ἦν, α mutato in η more ionum.

Ἐάω. sino permitto. F. ἐάσω. a. 1. εἴασα. sivi Luc. 4. 41. οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν non sinebat ea loqui. εἴα pro εἴαε. 3. pers. imperf. Act. Loco augmenti interseritur iota. Actor. 14. 16. εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι siuit omnes gentes ambulare. h. e.

re.h.e.vivere.1. Cor.10.13. ἐς ὐκ ἐάσ(ει) ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε. παρεάω. ῶ. permitto,idem puod ἐπιτρέπω, συγχωρῶ.Act.27.7.

Ἐγγὺς Aduerb. prope ponitur absolute.Marc 13.28.ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστί.imminet æstas cum Genit. Iohan.6.v.23. ἐγγὺς τοῦ τόπου.prope locum. Ioha.19. v. 20. ἐγγὺς τῆς πόλεως prope urbem.cum Dat. Act.27.8. ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις.cui loco propinqua erat civitas, vel quẽ scil.locum, prope erat urbs. Roman.13.11. ἐγγύτερον propiùs Aduerb. comparativi gradus. ἐγγίζω.appropinquo. Luc.21,v. 28. διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. quia appropinquat redemptio vestri. F. ἐγγίσω. Iacob.4.v.8. ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. ἐγγιεῖ pro ἐγγίσει. Atticè præt. perf. ἤγγικα. appropinquavi. 1. Pet.4.v.7. πάντων τὸ τέλος ἤγγικε omnium rerum finis appropinquavit. a. 1. ἤγγισα. Matth.21.v.34.construitur cum Dativo frequẽtissimè, ut Iacob.4.v.8.cum Acc. sequente εἰς.Marc.18.35.& sequente ἐπὶ Luc.10.v.9. Nonnunquam etiam absolutè ponitur, Rom.13.12. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Nox abijt,dies verò appropinquavit.

Ἐγγύη. ης. ἡ. fidejussio, sponsio. ἐγγυάω. ῶ. fidejubeo. ἔγγυος. ου. ὁ. sponsor,præs. Heb.7.22. prov.ἐγγύα παρὰ δ' ἄτη. sponde,præsto noxa est.

Ἐγείρω excito. F. ἐγερῶ. Ioha.2. v. 19. ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν, in tribus diebus excitabo illud.scil.templum corporis mei, præt. perf. ἐγήγερκα.præt.pass.ἐγήγερμαι.1.Cor. 15.4.12.13.14.15.16.17.20. A.1.Act. ἤγειρα.Ioh.12.1.2.1. pass.ἠγέρθην. Matth.27.v.52. πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἠγέρθη multa corpora mortuorum excitata sunt, vel resurrexerunt. Fut.1.pa. ἐγερθήσομαι resurgam. 1. Corinth.15.52. ἔγερσις. εως. ἡ. resurrectio Matth.27.53. διεγείρω. expergefacio Marc.4. v.38. διεγείρομαι expergefio Marc.4.v.39.Matth.1.v.24. ἐξεγείρω. excito.1. Corinth. 6.v.14. ἐπεγείρω idem. Actor. 13.50. συνεγείρω una excito. Ephes.2.6. συνεγείρομαι unà excitor.Coloss.2.12.

Ἐγώ ego pronomen 1.personæ. Iohan.8.v.58. πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι priusquam Abrahã existeret, ego sum. scil.secundùm divinam naturam. Matth.28.v.20. ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι. ego vobiscum sum. ἐμός. ή. όν. meus. Ioh.4. v.34. ἡμέτερος. α. ον. noster. Roman.15.4.κἀγώ, compositum ex καὶ & ἐγὼ Et ego. Iohan.1.33.

Ἔδαφος. εος. τό. solum. Act.22.

 v.7.

v. 7. ἔπεσον εἰς τὸ ἔδαφος, cecidi in solum. ἐδαφίζω. σω. solo adæquo. Luc. 19. 44.

Εζω. sedere facio. ἕζομαι. sedeo. F. ἑδοῦμαι. Dicitur etiam ἵζω, ἵζομαι eodem sensu. ἕδρα. ας. ἡ. sella. ἑδραῖος. α. ον. firmus stabilis. 1. Corinth. 15. v. 58. ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι Firmi estote, immoti, seu inconcussi. ἑδραίωμα. τος. τό. stabilimentum. 1. Timoth. 3. 15. καθέδρα. ας ἡ. cathedra. Matthæi 23. 2. πρωτοκαθεδρία. ας. ἡ. primo sessio. Matth. 23. 6. ἐνέδρον. ου. τό. insidiæ. Act. 23. v. 16. ἐνέδρα. ας. ἡ. idem. ποιεῖν ἐνέδραν insidias struere. Act. 25. vers. 3. ἐνεδρεύω. F. σω. cum Acc. insidior. Luc. 11. 54. Actor. 23. 21. εὐπάρεδρον. ου. τό. aptè adhærescens. 1. Cor. 7. v. 35. ἀφεδρών. ῶνος. ὁ. latrina. Matth. 15. 17. Composita ab ἵζω. ἀνακαθίζω resideo. F. σω. a. 1. ἀνεκάθισα resedi. Luc. 7. 15 καθίζω colloco. 1. Cor. 6. 4. τοὺς ἐξουθενημένους ἐν ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε. vilissimos in Ecclesia, hos collocate, seu constituite iudices. Qui enim τὰ βιωτικὰ optime callent, solent esse ἐξουθενημένοι. ἐπικαθίζω idem. Matthæi 21. vers. 7. F. σω. a. 1. ἐπεκάθισα collocavi. παρακαθίζω assideo. Luc. 10. 39. συγκαθίζω unà sedeo. Luc. 22. 55. unà colloco. Ephes. 2. 6. a. 1. συνεκάθισα. unà collocavi.

Εθος. εος. τό. consuetudo, mos. Actor. 25. 16. οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις, Romani non habent in more, vel, non est moris apud Romanos. Rit. Luc. 1. v. 9. ἔθη πατρῷα ritus patrij. Act. 28. v. 17. ἐθίζω. ex consuetudine facio, unde est perfectum medium εἴωθα, solitus sum. Iota est pro augmento. Augentur enim quædam verba ab ε incipientia non mutatione τοῦ ε in η, sed additione τοῦ ἰῶτα; ω verò per pleonasmum est interpositũ. Ab εἴωθα formatur plusquamperf. εἰώθειν, solitus fueram. Et hoc solum legitur in N. T. Mat. 27. 15. Mar. 10. 1. in particip. εἰωθὸς consuetum. Legitur tantum in n. g. Luc. 4. 16. καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ. Et intrauit pro more suo. Act. 17. 2. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ. Paulus verò pro more suo. ἐθίζω, assuefacio. F. σω. ἐθίζομαι assuesco. πρὸς τοὺς πόνους τὰ σώματα ἐθίζειν, ad labores corpora assuefacere, εἰθισμένον. ου. τό. consuetudo. Luc. 2. v. 27. Est verò εἰθισμένον. part. pass. præt. temporis.

Εθνος εος. τό. gens. Luc. 7. v. 5. ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος ἡμῶν. diligit gentem nostram. scil. iudæos. populus ab Ecclesia alienus. Matth. 10. 5. Rom. 2. v. 14. ἐθνικός. ἡ. όν. Ethnicus, homo profanus & ab Ecclesia a-

sia alienus. Mat. 18, vers. 17. ἔςω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. sit tibi tanquam ethnicus & publicanus. ἐθνάρχης. ου. ὁ. gentis præfectus. 2. Cor. 11.32.

Εἰ. Si. conjunctio connexiua. Matth. 10. v. 25. εἰ ἐκάλεσαν. si vocarũt, &c. Construitur cum indicatiuo Mat. 11.14. εἰ θέλετε. si vultis. An. 2. Cor. 2, 9. εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. an in omnibus sitis obsequiosi. εἰς πάντα, pro ἐν πᾶσι. ἐπεὶ quoniam. Luc. 1. v. 34. ἐπείπερ. idem. Roman. 3. v. 30. ἐπειδὴ & ἐπειδήπερ. quoniam, postquam. Actor. 13. 46. Lucæ 1. 1. εἴγε. si quidem. 2. Corinth. 5. 3. Coloss. 1. 23. quæ composita sui simplicis syntax. inimitantur. ὡσεὶ tanquã Matth. 28. v. 3. ὡσεὶ χιών. tanquam nix.

Εἰδέω. ῶ. scio. Matt. 9. 6. εἰδῆτε. 2. pers. pl. præs. subj. Act. ad formam ποιῆτε. 1. Corinth. 2. v. 12. & 14. v. 11. 1. Timoth. 3 v. 15 1. Ioh. 5. v. 13. F. εἰδήσω. sciam, Hebr. 8. vers. 11. præt. perf. ᾔδηκα. plusquampert. ᾐδήκειν. & per syncopen ᾔδειν. noveram. quod solum est usitatum sciebam. Ioh. 1. 33. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, Et ego non noueram ipsum. ᾔδεις noueras. Iohan. 4. 10. εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ, si scires donum Dei. ᾔδει. nouerat. Iohan. 18. v. 2. ᾔδειτε. noueratis. Luc. 2. v. 40. οὐκ ᾔδειτε. an nesciebatis? ᾔδεισαν nouerant. Marc. 1. 34. ὅτι ᾔδεισαν αὐτὸν quia nouerant ipsum. εἰδὼς pro εἰδηκὼς participiũ præteriti Acti. vbi augmentum præter morẽ abjicitur. in Gen. εἰδότος Luc. 9. v. 33. Rom. 13. v. 11. 2. Thess. 1. v. 8 διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι θεόν. infligente vltionẽ jis, qui non norunt Devm. εἰδέναι contractum pro εἰδηκέναι. Tit. 1. v. 16. θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι Deum profitentur se scire.

Εἴδω video. F. εἴσομαι. vel ἴσομαι. a. 2. εἶδον. poetice ἴδον. in præterio medio modi indicativi οἶδα, noui, quæ vox omnium est vsitatissima. 2. Cor. 12. v. 3. οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν Haud noui, Deus nouit. In reliquis tamẽ modis non legitur. in participio εἰδώς. ότος. nunquam οἰδώς. ἴδε. a. 2. imperatiui Actiui. Ioha. 11. 3. ponitur etiam Aduerbialiter, & idem significat quod ecce. Ioh. 19. v. 5. ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ecce homo. ἰδού. ecce. Adv. Matt. 24. 25. ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν. Ecce, prædixi vobis. Sunt, qui distinguunt inter hęc, & ἴδε quod penacuitur, aiunt esse 3. pers. a. 2. Act. ἰδὲ, vero adu. ecce. ἰδὲ ὀξύτονον ecce, ἰδοῦ vero circumflexum in vltima, vide, est a. 2. med. imper. ἰδέσθαι.

ας ἡ. visus. Matth. 28. v. 3. ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ visus eius erat tanquam fulgur. εἶδος. εος. τό. species. Luc. 3. v. 22. σωματικῷ εἴδει. corporea specie, scil. apparuit spiritus S. 1. Thess. 5. 22. ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε, ab omni specie mali abstinete. εἴδωλον. ου. τό. idolum. 1. Cor. 8. 4. οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ. simulacrum. 1. Cor. 12. 2. πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. ad idola muta pro vt ducebamini vos abripi. ἤγεσθε est 2. pers. pl. imperf. pass. ab ἄγω. 1. Ioh. 5. v. 21. φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. vetus interpres hæc vertit, custodite vos à simulacris. εἰδωλεῖον. ου. τό. idolium. delubrum. 1. Cor. 8. 10. κατείδωλος. ου. ὁ. ἡ. idolis deditus. a. Act. 17. 16. προείδω. prænosco. Act. 2. 31 συνείδω. considero. Act. 12. 12. σύνοιδα conscius sum. præt. medium. 1. Cor. 4. v. 4. οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα nullius rei mihi conscius sum.. συνειδέω. idem. Act. 5. 2. συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. etiam ipsius vxore conscia. συνείδησις. εως. ἡ. conscientia. Rom. 2. v. 15. συμμαρτυρούσης αὐτῶν συνειδήσεως. attestante eorum conscientia. ὑπερείδω. ich ubersehe. conniuentia dissimulo. Act. 17. 30. cum acc.

Εἰκῇ, Adu. temere. Matth. 5. 22. frustra. Rom. 13. 4. οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ: non enim frustra gladium gestat. Galat. 4. 11. εἰκῇ κεκοπίακα. frustra laboraui.

Εἴκω similis sum. in præt. med. ἔοικα. pro οἶκα. Attice similis sum. Iac. 1. 6. & 23. οὗτος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ hic similis est fluctui maris à ventis agitato εἰκών. όνος. ἡ. imago. Matth. 22. 20.

Εἴκω, cedo. F. εἴξω. a. 1. εἶξα sine augmento. Gal. 2. 5. οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν, quibus ne ad horam cessimus.

Εἴκοσι viginti; omnis generis, pluralis num. tantum, ἄκλιτον. Act. 27. 28. εἰκοσιπέντε. centum quinque. Iohan. 6. v. 19. εἰκοστός. ἡ. όν. vigesimus numerus. εἰκοστός. ἡ. όν. vigesimus. a. um.

Ειλέω. ῶ. voluo, circumago. εἱλίσσω, vel εἱλίττω. circumvoluo. ἑλίσσω. idem. Heb. 1. 2. F. ἑλίξω. εἱλισσόμενος, cum tenui, Ionice, conuolutus. Apoc. 6. v. 14. ἐνειλέω, inuoluo. Mar. 15. 46. αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι, eum inuoluit sindone

Εἰμὶ sum. Ioh. 10. 11. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ego sum pastor ille bonus. F. ἔσομαι. ero. Heb. 8. 10. ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν. ero illorum Deus. εἰς Θεόν. est Hebr. Futurum primum subiunctiui modi est ἔσωμαι ἦν ἔσηται. Ephes. 6. v. 3. quod tempus Grammaticis

nostris

nostris est incognitum. vide infra in καρδιογνώστης, exemplum simile imper. ἦν. eram. ἦς. eras, & per dialectum Bœoticam ἦσθα. Matt. 26. v. 69. ἦν vel ἦν, erat. Ioh. 11. præ plusquamperf. ἤμην. ἦσο. fueram. Act. 10. 30. part. ὤν ens. ὄντως. vere. 1. Tim. 5. v. 5. ἡ δὲ ὄντως χήρα. quæ autem vere vidua est. οὐσία. ας. ἡ. essentia. item opes. Luc. 15. 12. 13. ἐπιούσιος. ου. ὁ. ad essentiam sustentandã pertinens. Matt. 6. 11. Qui ἄρτον ἐπιούσιον vertunt panem quotidianum, natiuam huius vocis significationem non videntur assequi. Græci interpretes ipsi non verterunt καθημερινόν. Et Syrus vertit panem necessitatis, h. e. necessariũ scil. ad nos alendos. Qui quotidianum vertunt, deducunt ἐπιούσιος παρὰ τὸ ἐπιέναι, à succedendo, tanquam diceres succedaneum. Sed non petimus panem succedentem seu crastinum, τῆς ἐπιούσης (quæ vsitata est hujus participii significatio, Act. 7. 26. & 16. 11 & 20. 15. & 21. 18. & 23. 11.) sed qui nobis jam alendis sufficiat. Nec in lingua Greca à participiis adiectiua deriuantur. Nihil dicam de manifesto tautologia, quippe apud Luc post ἐπιούσιον, sequatur τὸ καθ' ἡμέραν. ἐπιούσιος ergo non est ab ἐπιοῦσα, sed ex ἐπὶ & οὐσία, quasi dicas, sicut Græci reddiderunt, ἐπὶ τὴν οὐσίαν καὶ ζωὴν ἐπαρκοῦντα, vel vt Suidas vertit, ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἁρμόζοντα. Agur Prou. 30. 8. sententiam horum verborum probe exprimit., vbi ita orat, Ale me pane demensi mei. Qui vertunt supersubstantialem, non attendunt, quomodo differant, τὰ ἐπὶ τὴν οὐσίαν, & τὰ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν. ὑπερούσιος significat supersubstantialem, non ἐπιούσιος. περιούσιος. ου. ὁ. peculiaris. Tit. 2. 14. ἄπειμι absum. Coloss. 2. 5. ἀπών. όντος. in fœmin. g. ἀποῦσα. ἀπούσης. in n. g. ἀπὸν ἀπόντος. pro ἀπών poetæ ἀπεών: sicut pro ὤν ἐών. ἔνειμι. insum. τὰ ἐνόντα quæ penes nos sunt. Luc. 11. 41. ἔνι pro ἔνεστι, inest, est. Coloss. 3. 11. Iacob. 1. v. 17. ἐνὶ vero poetice pro ἐν est ὀξύτονον. ἔξειμι unde ἔξεστι. licet. Marc. 3. v. 4. ἐξουσία. ας. ἡ. authoritas. Matth. 7. v. 29. potestas. Matth. 8. v. 9. & 28. vers. 18. ἐξουσιάζω potestatẽ exerceo, dominor. Luc. 22. vers. 25. potestatem habeo cum Genit. 1. Corinth. 7. v. 4. ἐξουσιασθήσομαι sub potestatem redigor. 1. Corinth. 6. 12. κατεξουσιάζω licentia utor in aliquem. Matth. 20. 25. πάρειμι adsum. Matth. 26. vers. 15. unde παρουσία, ας. ἡ. presentia,

tia, adventus. Matth. 24. v. 3. Iacob. 5. 7. Συνέιμι. sum cum alio. Luc. 9. v. 18. Actor. 22. vers. 11.

Εἶμι. eo, vado. εἴσειμι. ingredior. εἰσιέναι. intrare. Actor. 3. vers. 3. εἰσῄει. ingressus est. plusquamperf. med. pro perfecto. Act. 21. vers. 26. ἔπειμι. succedo. ἐπιὼν succedens ἡ ἐπιοῦσα scil. ἡμέρα. dies sequens. Actor. 16. vers. 11. Aliquando additur ἡμέρα. Act. 7. vers. 26. πρόσειμι. accedo. vnde ἀπρόσιτος. inaccessus. 1. Timoth. 6. v. 16. φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον lucem habitans inaccessam.

Εἰρήνη. ης. ἡ. pax. Matth. 10. 34. εἰς εἰρήνην, pro ἐν εἰρήνῃ. Hæb. cum pace. Marc. 5. 34. εἰρηνεύω. F. σω. pacem colo. 2. Corinth. 13. 11. εἰρηνικὸς. ἡ. ὀν. pacificus, a, um. Iacob. 3. v. 17. Videtur εἰρήνη dici παρὰ τὸ εἴρειν, à nectendo. sicut πόλεμος παρὰ τὸ πολεῖν, à versando, quod omnia verset sursum deorsumque.

Εἴρω. necto, quæ significatio in N. T. non occurrit. Futurũ ἐρῶ. dicam. tantum legitur Matth. 7. 4. πῶς ἐρεῖς ἀδελφῷ σου. quomodo dices fratri tuo? Matt. 7. v. 22. & 13. 30. & 21. 24. & 25. 34. 41. 1. Cor. 14. v. 16. &c. Hinc est verbum ῥέω, dico quod in N. T. tantum legitur in præterito εἴρηκα, dixi. Sunt tamen qui derivant à ῥέω dico. F. ῥήσω. Perf. ἔῤῥηκα & Atticè εἴρηκα. Sicut pro λέληφα dicimus εἴληφα, quorum sententiam relinquo in Medio. εἴρηκα dixi. præt. perf. legitur Ioh. 6. v. 65. plusquamperf. εἰρήκειν dixeram. Iohan. 11. 13. εἰρηκώς. ότος. ὁ. part. præt. Act. qui dixit. Matth. 26. vers. 75. εἴρημαι dictus fui. Heb. 4. 7. καθὼς εἴρηται, sicut dictum fuit. part. præt. pass. εἰρημένος. η. ον. dictus. a. um. Luc. 2. 24. Actor. 13. v. 40. Sic προείρηκα à προερέω legitur. Matth. 24. v. 25. προειρηκέναι. præt. Act. infin. prædixisse. Heb. 10. 15. προειρημένα. prædicta. 2. Pet. 3. 2. Iudæ v. 27.

Εἰς. in, præpositio, regit accusativum. Actor. 1. 10. εἰς οὐρανὸν, in cælum, ubi significat motum ad locum Marc. 16. v. 19. & hæc est propria ejus significatio. Sæpe ponitur pro ἐν in, quę præp. significat quietẽ in loco. Mat. 2. 23. εἰς πόλιν pro ἐν πόλει & Matt. 4. 15. & 5. 35. & 10. 9. 41. & 13. 32. Marc. 1. 79. valet etiam idem quod inter. 1. Thess. 1. 6. εἰς ὑμᾶς. inter vos. interdũ valet ἀντί. pro. 1. Corinth. 4. v. 3. ἐμοὶ εἰς ἐλάχιστον pro ἀντὶ ἐλαχίστου.. pro minimo. interdum valet πρός. ad. Matth. 15. v. 24. οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. non sum missus scil.

tanquam propheta, nisi ad oves perditas domus Israel. per. Act.7.53. interdum per Hebraismum notat Dativum. Col.1.20. εἰς αὐτὸν pro αὐτῷ. 1.Pet.4.v.25. εἰς ὑμᾶς pro ὑμῖν ad formam לכם cum infinitivo ponitur pro ὥστε. Heb.11.v.3. εἰς ἑαυτὸν ἔρχεσθαι. Luc. 15.v.17. *in sich selber gehen.* in seipsum descendere. εἰς τέλος indesinenter, Luc. 18.v.5. interdum idem valet quod περὶ de. Ephes.5.v.32. quod erga Phil vers.6.

Εἷς. unus. μία. una. ἕν. unum. Adi. Ephes.5.4. εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα. unus Dominus, una fides, unum baptisma. in Genitivo. ἑνὸς Luc. 10.42. ἑνὸς δέ ἐστι χρεία, unius vero est necessitas, h.e. unum est necessarium, videl ut credamus in Iesum Christum. Nam qui non crediderit, damnabitur. Dat. ἑνὶ uni. Luc. 15.7.10. Acc. ἕνα. Mar. 15.27. εἷς καθ' εἷς, alius post alium, sigillatim. Io.8.9 Marc.14 v.19. οἱ καθ' ἕνα. singuli. Ephes.5.v.33. πάντες καθ' ἕνα. idem. 1.Corin.14. v.31, εἷς τις. unus quidam. Marc.14.51. Iohan.11.49. εἷς ἕκαστος unusquisque. Luc.4. v.40. ubi εἷς redundat more Latinorum. εἷς τῶν δώδεκα. Marc.14.v.43. unus illorum duodecim. & ibid. v.20. εἷς ἐκ τῶν δώδεκα. unus ex illis duodecim. 1.Thess.5. οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, alter alterum ædificet. Matth.24.40. ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται. unus assumitur, alter vero relinquitur. h.e. deseritur. Fœmininum μία in Genit. μιᾶς. quod est ἀνώμαλον. 1.Tim.3.3. Sic in Dat. μιᾷ. Luc.5.12. In Accus. vero manet accentus Nomina. 1.Corinth.16.v.2. κατὰ μίαν σαββάτων. h. e. κατὰ πρώτην. primo die hebdomadæ. Hebraismus. Confer Ge.1.v.5. εἷς ponitur pro τις, aliquis. Matth.8.19. Marc.9.17. pro μόνος, Marc. 2.7. οὐδείς. nemo. Matth.19.16. οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. Nemo est bonus, scil. essentialiter & immutabiliter, nisi unus Deus. in fœm. gen. οὐδεμία. in neutro οὐδέν. Sic μηδείς, μηδεμία, μηδέν. Roman.12.17. nullus. a. um. in Genit. μηδενός, μηδεμιᾶς, μηδενός. Actor. 23.14 Dat. μηδενί, μηδεμιᾷ, μηδενί, Roman.12.v.17. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Nulli malum pro malo reddentes Acc. μηδένα, μηδεμίαν, μηδέν. 2.Corinth.6.3. μηδεμίαν διδόντες προσκοπήν. Nullum dantes offendiculnm. ἐξουδενόω. ῶ. pro nihilo habeo. Marci.9.v.12. ἐξουθενέω ῶ. idem. ἐξουθενοῦμαι. pro nihilo ducor. 1.Thess.5.20. προφητείας μὴ ἐξου-

ἐξουθενεῖτε prophetias ne spernite. constr. cum Gen. 1. Cor.1.v.28. τὰ ἐξουθενημένα ὁ θεὸς ἐξελέξατο. Deus spreta elegit. ἐξουθενημένα. hic est part. præt. pass. Non habet augmentū quia ου est diphthongus immutabilis. Est verò à nom. οὐθεὶς, quod equipollet τῷ οὐδεὶς. compositum. ex οὔτε, neque, & εἷς. unus. τ mutatur in θ propter sequentem aspirationem.

Επειτα deinde, Adverb. ordinis. Marc.4.28.1.Cor.15.5. ἐπειτα. idem.1.Cor.12.28. μετέπειτα. postea.Heb.12.17.

Εκ præpositio regit Genit. ἐκ ponitur sequente conson. ἐξ vero seq. vocali. 1.Thess. 1.10. ἐκτὸς Adu. cum Genit. extra. 1. Cor.6. 18. ἐκτὸς τοῦ σώματος. extra corpus. Excepto. ἐκτὸς εἰ μὴ, *ausgenommen es sey dann*. 1. Cor.14.v.5.1. Timoth.5.19. Actor. 26.22. οὐδὲν ἐκτὸς λέγων, ubi subauditur τούτων, nihil dicens extra hæc. παρεκτὸς idem quod ἐκτὸς cum Genit. Matth.5.32. Act.26.29. ἔξω foris. Marc. 3.v.32. foras. Matth. 26.75. ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς egressus foras flevit amarè. ἔξωθεν extrinsecus. Mat. 23. v.27. τὸ ἔξωθεν quod foris est Matth.23.25.1.Pet.3.3. ἐξώτερος. ὁ. extimus. Matth. 8. vers.12.

Εκαστος. η. ον. unusquisque. Nomen adj. Galat.6.5. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει nam suum singuli onus ferent. καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, quotidie. Heb.3.13. Legitur etiam pro eodem καθ᾽ ἡμέραν, 1. Cor. 15.31. καθ᾽ ἡμέραν ἀποθνήσκω, Quotidie ego Paulus morior. h.e. mortis periculo sum expositus.

Εκατον, centum. Nomen ἄκλιτον. plur. Luc.15.4. ἑκατονταπλασίων. ονος. ὁ. καὶ ἡ centuplus. a. in neutro genere ἑκατονταπλάσιον. centuplum. Matth. 19. v.29. Marc. 10. 30. Luc. 8.v.8. Sic dicimus τετραπλόος. οῦς. vel τετραπλασίων, ονος. itemque τετραπλάσιος. α. ὁ. quadruplex de quibus suo loco. ἑκατονταπλασίων. ονος. vel ἑκατομπλασίων. vel ἑκατονταπλάσιος. omnia enim illa sunt usitata. Non vero sunt composita, sed πλάσιος est, vt ita loquar, κτητικόν, h.e. certa terminationis species.

Εκεῖ ibi, illic. Adv. Loci. Matthæi 2.v.13. ἐκεῖσε illuc. Actor.21.v.3.

Εκεῖνος. η. ο. ille. a. ud. Iohan. 3. v. 30. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι illum oportet crescere, me vero decrescere. Matth.7.22. ἐπέκεινα. trans. Adverb. Cum Genit. Act. 7.v.43.

Εκών. όντος. ὁ voluntarius. ἑκοῦσα. ἡ voluntaria. Roman. 8. 20. & 1. Corinth.9. v. 17. ἑκόντι. vltro.

vltro. ἑκούσιος. α. ον spontaneus. a. um. Philem.v.14 ἑκουσίως sponte. Heb.10.v.26 1. Pet. 5.vers.2. μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλ' ἑκουσίως, non coacte, sed sponte.

Ἐλαία. ας. ἡ. olea. Ioha. 8.1.Roman.11.17. ἔλαιον. ου. τό. oleum. Iacob. 5. 14. ἀγριέλαιος. ου. ἡ. oleaster.Rom.11.17.24 καλλιέλαιος. ου. ἡ. vera & frugifera olea. Roman.11.v.24 ἐλαιών. ῶνος. ὁ. oliuetum. Act. 1.vers.12.

Ἐλαχὺς, pro quo in positiuo vsitatum est μικρός. ά. όν. paruus. Hinc est comparatiuus ἐλάττων, vel ἐλάσσων, minor. Roman. 9.v.12. ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι. maior seruiet minori. ἐλάσσων. ponitur etiam pro minus bono, sicut nos Germani quoque loquimur Ioh.2.v.8. τὸν ἐλάσσω. scil. οἶνον. est vero ἐλάσσω Accus. pro ἐλάσσονα vbi sublato ν mutantur ο &. α in ω ἐλάχιστος superlat. gradus, minimus. Matth. 2. v.6. 1. Corinth.4.v.3. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ: Ego vero pro minimo duco quod a vobis dijudicer. ἐλαχιστότερος, minimo minor. Ephes.3.8. Sicut Latine proximior dicitur. vbi etiam superlatiui datur nouus comparatiuus. ἐλαττόω. ῶ. minuo. Heb. 7.2. ἐλαττοῦμαι. minuor, decresco. Iohan.3.30.

Ἐλαφρός. ά. όν. leuis. Matth. 11. vers. 30. τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι onus meum leue est. ἐλαφρία. ας. ἡ. leuitas 2 Cor.1.17 Affinis est hæc vox nomini ἔλαφος. ου. ὁ. ἡ. ceruus. a.

Ἐλαύνω. F. ἐλάσω. P. ἤλακα & Attice ἐλήλακα. a. 1. ἤλασα agito Marc.6.v. 48. ἐν τῷ ἐλαύνειν. in agitando h. e in agitandis remis, vel in remigando prouehor.Io.6.19 ἐληλακότες οὖν prouecti agitur, vel, cum igitur remigassent. ἐλαύνομαι. agitor. Iacob.3.4.in imperf. ἠλαυνόμην. Luc.8.v.29. ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος, agitabatur a dæmone. ἀπελαύνω abigo. Actor.18.v.16. ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. abegit eos a tribunali. συνελαύνω. compello, is. cogo. Actor.7.v.26. συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην. coegit eos ad pacem.

Ἐλέγχω arguo, conuinco, reprehendo, Tit.1.13. Refuto. Tit.1.v.9. Apoc.3.v.19. ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω quoscunque amo, arguo. F. ἐλέγξω. Ioh.16.8. ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας arguet mundum de peccato. præt perf. ἤλεγχα. a. 2. ἤλεγξα argui. Matth.18.v.15. ἔλεγξον αὐτὸν argue eum. ἐλέγχομαι arguor. Iohan.8.v.9. ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι qui a con-

conſciẽtia redarguebantur. præt. perf. paſſ. ἤλεγμαι. a. 1. ἠλέγχθην. redargutus fui. Ioh. 3.20. ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ne arguantur opera eius. ἔλεγξις. εως. ἡ redargutio. 2.Pet.2.v. 16. ἔλεγχος. ου. ὁ idem. 2.Tim.3.v.16. index. Heb.11.1. ἀπελέγχω. refuto. ἀπελεγχμός. ου ὁ. refutatio. Act.19.27. ἐξελέγχω. redarguo. Iudæ v. 15. ἐξελέγξαι. redarguere eſt.a.1. Act. inf.

Ἔλεος. εος. τὸ. miſericordia. Luc. 1.v.50. ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν. miſericordia ejus in generationes generationũ. Epheſ. 2.v.4. ὁ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει. Deus qui diues eſt miſericordia. Dicitur etiam ὁ ἔλεος. τοῦ ἐλέου. Matthæi 9. v. 13. ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν. ἐλεέω. ῶ. miſereor. conſtruitur cum Acc. Matth. 20. v. 30. ἐλέησον ἡμᾶς κύριε. miſerere noſtri Domine. a. 1. ἠλέησα, miſeruit me Philip. 2. ver. 27. ἠλέημαι. miſericordiam conſequor. præt. perf. ἠλέημαι. 1. Corinth. 7. verſ. 25. ὡς ἠλεημένος, tanquam miſericordiã conſecutus. a. 1. ἠλεήθην. miſericordiam ſum adeptus. Roman. 11 v. 30. νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ. nunc verò conſecuti eſtis miſericordiam per iſtorum contumaciam. 1. Timoth. 1. 13. ἀλλ' ἠλεήθην ſed miſericordia ſum donatus. 1. Pet. 2. v. 10. οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες. ἐλεήμων. ὁ. ἡ. miſericors. Matth. 5. 7. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες. beati miſericordes. ἀνελεήμων. ονος. ὁ. ἡ. immiſericors. Roman. 1. 31. ἐλεημοσύνη. ης. ἡ. miſericordia. accipitur verò in N. T. pro dono quod erogatur in pauperes per metonym. cauſæ. Luc. 11 41. δότε ἐλεημοσύνην. date eleemoſynam. διδόναι ποιεῖν ἐλεημοσύνην τινί. alicui præſtare eleemoſynam. Act. 10. 2. αἰτεῖν ἐλεημοσύνην petere ſtipem. Act. 3. v. 2.

Ἐλεύθερος. α. ον. liber. Coloſſ. 3. v. 11. δοῦλος καὶ ἐλεύθερος. ſervus & liber. ἐλευθερία. ας. ἡ. libertas. 2. Corinth. 3. v. 17 οὗ γὰρ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. ubi eſt ſpiritus Domini, ibi libertas eſt. ἐλευθερόω. ῶ. libero. F. ώσω. Iohan. 8. v. 32. ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. veritas liberabit vos. præt. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἠλευθέρωσα. liberavi. Roman. 8. v. 2. ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου. liberavit me à lege. ἐλευθεροῦμαι. οῦμαι. liberor. præt. perf. ἠλευθέρωμαι. a. 1. ἠλευθερώθην. liberatus ſum. Rom. 6. v. 18 Fut. 1. ἐλευθερωθήσομαι. liberabor. Roman. 8. 21. ἀπελεύθερος. ου. ὁ. ἡ. liberatus. a. 1. Cor. 7. 22

Ἕλκω. traho. Iacob. 2. v. 6. F. ξω. imperf. εἷλκον. trahebam. Actor. 21. v. 30. εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ

Matt. 23. 23

ἐλεεινότεροι 1 Cor. 15. 19.

τοῦ ἱεροῦ, trahebant ipſum extra templum ἑλκύω. idem. F. ἑλκύσω. a. 1. εἵλκυσα. traxi. Ioh. 21.11. εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς. traxerunt rete in terram. Ioh. 12. 32. πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. omnes traham ad me. ἐξέλκομαι. abſtrahor. Iacob. 1. 14. ἕλκος. εος. τό. vlcus. Luc. 16. 21. ἑλκόομαι. οῦμαι. exulceror. Vnde participium præteriti paſſiui ἡλκωμένος. η. ον. exulceratus. a. um. ſeu, vlceroſus. a. um. Luc. 16. 20.

Ἕλλην. ληνος. ὁ. Græcus. 1. Cor. 1. v. 22. Gala. 2. v. 3. ἑλληνικός. ή. όν. Græcus. a. um. Apoc. 9. v. 11. ἑλληνίς. ίδος. ἡ. Græca. Marc. 7. v. 26. Act. 17. 12. ἑλληνιστής. οῦ. ὁ. Græcus. Act. 6. v. 1. ἑλληνιστί. Græcè. Act. 21 v. 37. ἑλληνιστὶ γινώσκεις, ſciſne Græce. ἑλληνικοῖς γράμμασι. Græcæ literæ. Luc. 23. 38. ἑλλάς. άδος. ἡ. Græcia. Act. 20. v. 2. ἦλθεν εἰς ἑλλάδα. venerunt in Græciam. ἑλληνίζω. cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor. ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. voce tantum Græcus. ἑλληνιστής. οῦ. ὁ. Græcus. Act. 6. 1. & 9. 29. & 11. 20.

Ἐλπίς. ίδος. ἡ. ſpes. Roman. 5. 5. ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει. ſpes vero non confundit. Nunquam confuſi Deo confiſi. 1. Timot. 1. 1. Χριστὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. Chriſtus ſpes noſtra. ἐλπίζω. ſpero. F. ἐλπίσω. P. ἤλπικα. Matth. 12. 21. ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὰ ἔθνη ἐλπιοῦσι. in nomen eius gentes ſperabunt. ἐλπιοῦσι ponitur Attice pro ἐλπίσουσι. Luc. 24. 21. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, nos vero ſperabamus. Ioh. 5. 45. εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε, in quem ſperaſtis. 1. Corint. 15. 19. ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ, ſperauimus in Chriſtum. 1. Tim. 4. 10. ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι. ibid. c. 5. v. 5. ἤλπικεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ſperauit in Deum. ἀπελπίζω. deſpero. cum genit. & acc. in N. T. legitur. ſemel. Luc. 6. 35. & ſignificat inde ſpero. δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες mutuum dare nihil inde ſperantes. προελπίζω. prior ſpero. Eph. 1. 12. τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ, qui priores ſpem poſuimus in Chriſto.

Ἐμέω. ῶ. F. ἐμέσω. P. ἤμεκα. a. 1 ἤμεσα. euomo. Apoc. 3. 16. μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. volo te euomere ex ore meo. ἐμεσία. ας. ἡ. vomitus. ἐμετιάω. ῶ. vomiturio. Sed hæc non habentur in N. T.

Ἐν. præpoſitio in, regit dat. & ſignificat quietem. Mat. 6. 9. πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Pater noſter qui es in cœlis. Hic obſeruandus eſt Atticiſmus & Hebraiſmus. Atticiſmus eſt πάτερ ὁ, vbi ὁ nominatiuus ponitur pro vocatiuo.

cativo. Hebraismus, quia ὁ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ponitur pro ὑψηλός. Hebræi enim quum ejusmodi destituantur adjectivis, tali periphrasi uti solent. interdum ἐν ex Hebraismo redundat. Matth. 5. v. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; in quo salietur? pro, quonam salietur? & Matth. 7. 2. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι in quo enim judicio? pro, quo enim judicio? Aliquando idem valet quod post. Luc. 14. 1. ἐν τῷ ἐλθεῖν, pro μετὰ τὸ ἐλθεῖν inter. Luc. 16. v. 15. τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστι Quod inter homines est excelsum, abominatio coram Deo est. Propter, ex Hebraismo. Matth. 6. 7. ἐν τῇ πολυλογίᾳ, pro διὰ τὴν πολυλογίαν, in multiloquio. h. e. propter multiloquium. Per, Luc. 1. v. 17. ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ἠλίου, pro διὰ πνεύματος καὶ δυνάμεως ἠλίου. Sic legimus. 1. Corin. 10. 2. πάντες εἰς τὸν μωσῆν ἐβαπτίσαντο, Omnes in Mosen Baptizati sunt. Hebraismus est בְּמשֶׁה bemosche, In Mosen, idem valet, quod διὰ τοῦ μωσέως, per Mosen. Nam ut ipse Apostolus docet. 1. Cor. 1. 13. ἢ εἰς τὸ ὄνομα παύλου ἐβαπτίσθητε aut an in nomen Pauli baptizati estis? Quibus verbis docet, hunc honorem soli Deo & Christo servatori deberi. Valet etiam idem quod ad, Ro. 8. v. 34. ὃς καὶ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ qui etiam est ad dextram Dei. More Hebræorum inseruit etiam Adverb. periphrasi. Ioh. 17. v. 19. ἐν ἀληθείᾳ pro ἀληθῶς. in veritate, pro verè. Act. 17. 31. ἐν δικαιοσύνῃ, pro δικαίως, in justitia, pro justè. Act. 26. 7. ἐν ἐκτενείᾳ, pro ἐκτενῶς, in extensione, seu assiduitate. pro assiduè. Rom. 1. 4. ἐν δυνάμει, pro δυνατῶς in potentia pro potenter. ibid. v. 18. ἐν ἀδικίᾳ pro ἀδίκως &c. valet etiam idem quod in, εἰς. Mar. 1. 15. πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, pro εἰς τὸ εὐαγγέλιον, quamvis malim dicere esse Hebraismum, & poni pro πιστεύετε τῷ εὐαγγελίῳ. Lege Lexicon Hebræum Ioh. Buxtorpij in voce הֶאֱמִין heemin

Ενιαυτὸς. οῦ. ὁ. annus. παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἰέναι ita dictus, quòd in sese recurrat & redeat tanquam annulus. Luc. 4. 19. Johan. 11. 49. κατ᾽ ἐνιαυτὸν, quotannis, singulis annis. Heb. 10. 1. ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ pro ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, semel in anno, ubi τοῦ ἐνιαυτοῦ tanquam Adverbium ponitur, sicuti οὗ ubi αὐτοῦ ibi. de quibus suo loco. Iacob. 4. 13. ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα transigemus ibi annum unum.

Εννέα nouem. gen. o. & plur. Luc. 17. 17. οἱ δὲ ἐννέα ποῦ novem

vem verò illi ubi mãserunt? ἔννατος. η. ον. nonus. a. um. ἐννενηκονταεννέα. nonaginta novem. Lu. 15. 4.

Ἐννεός. ῦ. ὁ. attonitus. idem quod ἐνεός mutus, quod Ioh. Scapula deducit ab αὔω, clamo, Actor. 9. v. 7. εἱστήκεισαν ἐννεοί, stabant attoniti.

Ἐνθα. hic, ibi. ἐνθάδε. hic. Luc. 24. v. 41. ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε. habetis ne hic esculentum quid? h. e. habetis ne hic aliquid cibi? huc. Iohan. 4. v. 15. 16.

Ἐντός. intra. Adverb. cum Genit. construitur. Luc. 17. 21. ἐντὸς ὑμῶν ἐστι, regnum Dei in vobis est. scil. in animis vestris. Matth. 23. 26. τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου. scil. ὄν. quod est in poculo.

Ἐντερον. ου. τό. intestinum. δυσεντερία. ας. ἡ. dysenteria. Actor. 28. 8. δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι, dysenteria affectum decumbere.

Ἕξ. sex. Luc. 13. 14. Apoc. 13. 18. ἑξακόσιοι, ἑξήκοντα ἕξ. sexcenta, sexaginta sex. ἕκτος. η. ον. sextus a. um. Luc. 1. 26. ἐν μηνὶ ἕκτῳ. mense sexto. Luc. 23. v. 24. ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, erat verò quasi hora sexta.

Ἑξῆς. deinceps, ordine, serie perpetua. Adv. ὁ ἑξῆς. scil. ὤν. sequens. τοῦ ἑξῆς. scil. ὄντος. sequentis. Luc. 7. 11. ἐν τῇ ἑξῆς. scil. ἡμέρᾳ. sequenti die. Act. 21. v. 1. τῇ δὲ ἑξῆς, sequenti vero die. Luc. 9. 37. additur nomen ἡμέρα. videtur compositum ex ἐξ & ἧς. καθεξῆς idem quod ἑξῆς. Luc. 1. 3. Actor. 3. 24. & 11. 4. & 18. 23.

Ἑορτή ῆς ἡ. festum. Iohan. 2. 23. καθ᾽ ἑορτὴν, vel κατὰ ἑορτὴν, singulis diebus festis. Matt. 27. 15. Mar. 15. 6. Luc. 23. 17. Luc. 22. 1. ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, instabat vero festum azymorum. ἑορτάζω. F. σω P. κα. festum agito, celebro. 1. Corinth. 5. 8. ὥστε ἑορτάζωμεν, ergo festum celebremus, &c.

Ἐπί. Præpositio cum Genit. significat in ἐν. Matth. 6. 10. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. & in terra. Ephes. 1. v. 16. ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου. in precibus meis. Super. Ephes. 4. v. 6. εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων, unus Deus & pater omnium, qui est supra omnes. Sub. Luc. 4. v. 27. ἐπὶ Ἐλισσαίου. sub Elisæo, h. e. tempore Elisæi. cum Dativo, In. Rom. 5. 12. ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον. in quo omnes peccarunt. Alij vertunt quatenus. Hebr. 9. v. 17. διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, testamentum enim in mortuis ratum est. Luc. 1 v 47. ad. Ephes. 2. 10. ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς. ad bona opera. Super. Ephes. 2. 20. ἐπὶ τῷ θεμελίῳ. super fundamentum. Propter. Luc. 1. 29. Ex. Luc. 1 59. cum Accus. Super. Luc. 1

Handwritten marginal notes in the right margin, beside the entry Ἐπί:
- beside "Ἐπί. Præpositio cum Genit. si-": 1
- beside "est supra omnes. Sub. Luc. 4.": ἐπὶ τῶν ἀδίκων
- beside "v. 27. ἐπὶ Ἐλισσαίου. sub Eli-": 1. Cor. 6. 1.
- beside "cum Dativo, In. Rom. 5. 12.": 2
- beside "59. cum Accus. Super. Luc. 1": 3

v.33.35. Luc.3.v.22. ἀσεὶ περιστερὰν ἐπ' αὐτόν. & cap.4.18. πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ. spiritus Domini super me. In. Luc. 1.17. Heb.8.10. ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς. in corda eorum inscribam, h. e. animis eorum inscribã. Adversus. Ephes.5.6. ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. ira DEI adversus filios contumaciæ, h.e. homines contumaces. Ad. Luc.3.2.

Ἐπίκουρος. ου. ὁ. ἡ. auxiliator, ix. ἐπικουρία. ας. ἡ. auxilium. Actor.26.22. ἐπικουρίας οὖν τυχών, nactus itaque auxilium. videtur componi ex ἐπὶ & κοῦρος, juvenis. juvenes sunt fortes & ad juvandum apti, juxta illud, ἔργα νέων, βουλαί τε μέσων, εὐχαί τε γερόντων. labores juvenum, consiliaque mediorum, precesq; senum.

Ἕπομαι. sequor. cum Dat. συνέπομαι. comitor. Actor.20.v.4. συνείπετο δὲ αὐτῷ, comitabatur autem eum.

Ἐπιτήδειος. ιος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἐπιτήδειον. idoneus, aptus. ἐπιτήδειος. α. ον. idem Iacob.2.vers.16. καὶ τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, & quæ sunt commoda corpori.

Ἑπτά. septem. g. o. plur. Matth. 12.v.45. ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα, septem alios spiritus pejores. ἑπτάκις. septies. Luc.17.v.4. Matth.18 vers. 21.22. Luc.17.4. ἕβδομος. η. ον. septimus, a. um. Heb.4. v.4. καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, & quievit Deus die Septimo. ἑβδομήκοντα. g. o. plur. septuaginta. Luc.10. v.17. Actor.7.14. ἑβδομηκοντάκις, Septuagies, Matth.18, v.22.

Ἔπω dico. in præsenti non est usitatum. a.1. εἶπα. dixi. Matthæi 22.4. εἴπατε τοῖς κεκλημένοις, dicite vocatis. a.2. εἶπον. ες. dixi augmentum manet in omnibus modis. Matth. 13.37. εἰπέ. Matth.8.8. εἰπὲ λόγῳ. dic verbum. εἴποιμι. οις. οι. εἴπω. ῃς. ῃ. Marc.11.3,31. εἰπεῖν. Heb.7.9. εἰπών, εἰποῦσα, εἰπόν. Actor.20.36. ἔπος. εος. τό. carmen, verbum. Heb.7.9. ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut ita loquar. ἔπη χρυσᾶ aurea carmina, in qua significatione apud profanos scriptores legitur. ἀντέπω. unde est. ἀντειπεῖν, contradicere. Luc.21.v.15. δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν, dabo vobis os & sapientiam, cui non poterunt contradicere aut resistere, omnes qui se vobis opponunt. ἀπέπω. unde est aor.1. med. ἀπειπάμην abdicaui. 2. Corinth.4.2. cum. Accus. προέπω. prædico. is. Actor.1.16. ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. quam prędixit Spiritus sanctus.

Ἐρ-

Ἔρα. ας. ἡ. terra. affine Hebrææ voci ארץ, & Germanicæ *erd*. ἐξεράω, vnde ἐξεράσαι in a. 1. infin. Act. deplere. ἐξεράσαι. idem. ἐξέραμα. τος. τὸ, vomitus. 2. Pet. 2. 22. κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καὶ ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου. canis reuertens ad suum vomitum, & sus lota ad volutabrum cœni.

Ἔργον. ου. τὸ, opus. Matth. 26. 10. τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, hoc est opus Dei. h. e. à Deo mandatũ. efficacia. 1. Thess. 1. 3. officium. Ioh. 17. 4. Act. 13. v. 2. εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. ad officium, ad quod vocaui eos. ἀργός. ή. όν. otiosus, iners, piger, desidiosus. quasi ἀεργὸς, Matth. 20. 3. εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. Vidit alios stantes in foro otiosos. ἀργέω. ῶ. otior. 2. Pet. 2. 3. οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ. quibus damnatio iam olim non otiatur, h. e. parata illis iam sunt à Deo grauissima supplicia, quæ ipsos opinione citiùs obruent. καταργέω. ῶ. facio cessare, inutilem reddo. Luc. 13. 7. aboleo. Roman. 3. 31. νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο. num igitur legẽ abolemus per fidem? absit. in Fut. καταργήσω. abolebo. Roman. 3. 3. 1. Corin. 6. 13. præt. perf. κατήργηκα. vt inutilia sustuli. 1. Cor. 13. 11 a. 1. κατήργησα. 2. Thess. 2. 8. 1. Cor. 1. v. 8. καταργέομαι. οῦμαι. destruor, aboleor. 1. Corinth. 15. 26. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται θάνατος. vltimus hostis aboletur, mors. præt. perf. κατήργημαι. Rom. 4. 14. a. 1. κατηργήθην. Gal. 5. v. 4. κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. euanuistis tanquam separati à Christo. F. 1. καταργηθήσομαι. destruar. 1. Cor. 13. 10. δημιουργός. οῦ. ὁ. conditor. Heb. 11. 10. ἐνεργής. έος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἐνεργές, efficax. Heb. 4. v. 12. ἐνέργεια. ας. ἡ. efficacitas. 2. Thess. 2. v. 12. vel v. 11. διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης. propterea mittet ijs Deus efficaciam erroris. h. e. pro iusto suo iudicio tradet eos Satanæ excæcandos. ἐνέργημα. τος. τὸ. facultas. 1. Cor. 12. 6. εὐεργέτης. ου. ὁ. beneficus. Luc. 22. 25 εὐεργετέω. ῶ. cum Acc. benefacio. Act. 10. 38. εὐεργεσία. ας. ἡ. beneficium. 1. Tim. 6. 2 γεωργός. οῦ. ὁ. agricola. Matth. 21. v. 33. vinitor. Ioh. 15. 1. γεώργιον. ου. τὸ. aruum, ager, 1. Corinth. 3. 9. θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε, Dei ager, Dei ædificium estis. γεωργέομαι. οῦμαι. excolor. Hebr. 6. 7. ἱερουργέω. ῶ. sacra obeo. Roman. 15. 16. κακοῦργος. ου. ὁ. maleficus. Luc. 23. 32. λειτουργός. οῦ. ὁ. minister publicus. Ex

λἤϊτος. ꙋ. ὁ. populus. & ἔργον, opus. λῄϊτον, ꙋ. τὸ. locus publicus. Etym. λήϊτον καλέουσι τὸ πρυτανεῖον οἱ Ἀχαιοί. Græci vocant curiam. Rom. 13. v.6.&.15.v.16. λειτουργικός. ꙋ. ὁ. administratorius. Heb. 1. v. 14. πνεύματα λειτουργικὰ εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα. spiritus ministratorij ad servitium ablegati, scil. sancti angeli. λειτουργία. ας. ἡ. ministerium. Heb.9.v.21. ῥαδιουργός. ꙋ. ὁ. facinorosus, qui facilè ad scelus perpetrandum impellitur. ῥαδιουργία. ας. ἡ. scelus à projecta quadam audacia profectum. Actor.13.v.10. ῥαδιούργημα. τος. τὸ. idem. Actor. 18. 14. συνεργός. ꙋ. ὁ. cooperarius. 1.Corinth.3.9. συνεργέω. ῶ. unà operor. Marci 16.20. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος. illi uero egressi prædicarunt ubique, Domino cooperante. συνυπουργέω. ῶ. unà operam confero. 2.Corinth.1. v.11. ἐργάζομαι. operor. Matth.7.23. laboro. 1. Corinth. 9. vers. 6. sulco. Apoc.18.17. ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται. quicunque mare sulcant. vid. quæstus causâ. in imperf. εἰργαζόμην, laborabam, absolute ponitur, Actor.18.v.3. præt. perf. εἴργασμαι. Iohan.3.v.21. ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα. quia cum Deo facta fuerunt. a. 1. med. εἰργασάμην. ω. ατο. operatus sum. Marc.14.v.6. ἐργασία. ας. ἡ. opera. Luc.12.58. ἐργάτης. ꙋ. ὁ. operarius. Luc. 10. vers.2. οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι, pauci verò operarii sunt. κατεργάζομαι, perpetro. Roman.1.27. efficio. Roman. 5.3. περίεργος. ꙋ. ὁ. curiosus. Actor.19.v.19. περιεργάζομαι. inaniter satago. 2.Thess.3.11. προσεργάζομαι lucrifacio. Luc. 19.v.16. προσειργασάμην, lucrifeci. *ich hab darzu gemacht.*

Ἐρέθω. irrito, lacesso, provoco. unde ἐρεθίζω. idem. 2.Cor.9. v.2. F. ἐρεθίσω. a. 1. ἠρέθισα. lacessivi. Coloss.3.22.

Ἐρέσσω, vel ἐρέττω. remigo. ἐρεσία. ας. ἡ. remigatio. ἐρέτης. ꙋ. ὁ. remex. ὑπηρέτης. ꙋ. ὁ. minister. 1.Corinth. 4. 1. apparitor, lictor seu lorarius. Marc. 14.65. Luc.4. v.20. Iohan.7. v. 45. ὑπηρετέω. ῶ. inseruio. *ich warte auff.* Actor. 13. 36. & 20.34. & 24.23.

Ἐρεύγομαι. eructo. palàm proloquor. Matth. 13. 35. ἐρεύξομαι τὰ κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. eructabo occultata à jacto mundi fundamento.

Ἐρευνάω. ῶ. investigo, indago, scrutor. Iohan.5.39. ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, indagatis scripturas. ἐξερευνάω. ῶ. perscrutor. 1.Pet.1.10. ἀνεξερεύνητος. ꙋ. ἡ. imperscrutabilis. Rom. 11.v.33.

Ἔρημος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἔρημον, desertus. a. um. Luc. 13. 35. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος, relinquitur domus vestra deserta. Matth. 14. 15. ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος desertus est locus. ἔρημος. ου. ἡ. desertum, solitudo. Substantiue accipitur, subintelligitur χώρα regio. Mat. 4. v. 1. ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον. subductus fuit in solitudinem. Luc. 1. 80. καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, & erat in desertis. ἐρημία. ας. ἡ. desertum. Mat. 15. 33. ἐρημόω. ῶ. vasto, depopulor. F. ἐρημώσω. vastabo. Præt. ἠρήμωκα. vastaui. a. 1. ἠρήμωσα, idem. passiuum præsens ἐρημόομαι οῦμαι Mat. 12. v. 25. præt. ἠρήμωμαι vastatus fui. Apoc. 17. 16. a. 1 ἠρημώθην. idem. Apo. 18. 19. ἐρήμωσις εως. ἡ. vastatio. Luc. 21. v. 20. ἐρείδω infigo. F. ἐρείσω. P. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα. Act. 27. 41. ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, prora infixa manebat immota.

Ἔρις. ιδος. ἡ. lis, contentio. Roman. 1. 29. in Accusatiuo ἔριν. Philip. 1. 15. Nom. pl. ἔριδες. 1. Cor. 1. 11. ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Lites inter vos sunt. & per crasin ἔρεις. Gal. 5. 20. φίλερις. ιδος. ὁ. ἡ. litis amans. ἐρίζω. litigo. F. ἐρίσω. Matth. 12. 19. οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει, non litigabit, neque clamitabit.

Ἐριδίζω. ῶ. idem. factum ex futuro secundo verbi ἐρίζω, quod in aor. 2. habet ἤριδον, in fut. 2. ἐριδῶ. vnde est hoc ἐριδίζω. ῶ.

Ἔριον. ου. τό. lana. Heb. 9. 19. dicitur etiam εἶρος. εος. τό. Nec non εἴριον eodem sensu. ἔριθος. ου. ὁ. ἐριουργὸς, qui lanificium exercet. ἐριθεύω, vel potius ἐριθεύομαι. lanificium exerceo. vnde est ἐριθεία. ας. ἡ. opera mercenaria, quæstuaria. item, contentio, iurgium. 2. Cor. 12. 20. Scribendum esse ἐριθεία, liquet ex accentu. Legimus enim ἐριθεῖαι, non vero ἐρίθειαι. Gal. 5. v. 20. 2. Cor. 12. 20. Quamuis haud negem Iacob. 3. 14 & 16. legi quoque αἰτιατικὰς ἐρίθεια & ἐρίθειαν.

Ἔριφος. ου. ὁ. hœdus. Matth. 25. vers. 32. ἐρίφιον. ου. τό. idem. Matth. 25. 33.

Ἑρμῆς. οῦ. ὁ. Mercurius, sic dictus παρὰ τὸ εἴρειν à nuntiando. ἑρμηνεύς. έως. ὁ. interpres. ἑρμηνεύω. F. εύσω. interpretor. ἑρμηνεύομαι explicor. Ioh. 1. v. 38. ἑρμηνεία. ας. ἡ. interpretatio. 1. Corinth. 12. 10. διερμηνεύω. σω. interpretor. Luc. 24. 27. διηρμήνευεν exponebat. augmentum est in medio. διερμηνευτής. οῦ. ὁ. interpres. δυσερμήνευτος. ὁ. ἡ. difficilis explicatu. Heb. 5. 11. μεθερμηνεύομαι explicor, reddor, exponor. Matth. 1. 23. & 13. v. 8.

Ἑρπω serpo. τὸ ἑρπετὸν, οῦ. reptile. Act.10.12.Iacob.3.7.

Ἐρυθρὸς ά, ὸν. ruber.a. um.Act. 7.v.36 ἐρυθρὰ θάλασσα. mare rubrum.

Ἔρχομαι venio. Iohan. 8.14. in imperf. ἠρχόμην, veniebam. Marc. 1.45. F. ἐλεύσομαι veniam. 1.Corin.16.5. ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς veniam ad vos. Format sua tempora ab inusitato ἐλεύθω. præt. perf. med. ἦλυθα & Attice ἐλήλυθα veni. Luc.5.32. οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, non veni vocatū iustos, h.e. hypocritas, qui vana iustitiæ persuatione turgent. plusquāperf.med. ἐληλύθειν veneram Ioh. 8.20. ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ quia mundū venerat hora eius. &.2. Actiuo ἤλυθον veni. In N. T. vero semper contrahitur & legitur ἦλθον. ες. ε. Marc. 10.v.45. οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι. non venit Filius hominis vt sibi ministraretur, sed vt ministraret. Arist. 2. imp. ἐλθὲ veni. Io.4. 16. ἐλθὲ ἐνθάδε veni huc. dicitur ἐλθὲ pro ἔλθε ἀιολικῶς. in opt. ἔλθοιμι. in sibi. ἔλθω. ῃς. ῃ. Luc. 9.v. 26. in infin. ἐλθεῖν. Matthæi 24. 48. χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, tardus est aduentus domini mei, vel cunctatur dominus meus venire. in partic. ἐλθὼν Luc.12.v.37. ἐλθοῦσα Marc. 5. 26. 27. ἐλθὼν Luc. 11.25. καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον, & reuersus scil. malus spiritus, inuenit scopis purgatum. ἔλευσις εως ἡ aduentu. Actor. 7.52. ἀνέρχομαι subeo. Iohan. 6. v. 3. ἀπέρχομαι abeo. Matth. 8.18. διέρχομαι transeo. Matth. 19. 24. ἐπανέρχομαι redeo. Lucæ, 10. 35. & 19.15. ἐπέρχομαι superuenio. Iacob. 5. 1. εἰσέρχομαι introeo. Matth. 7. 13. Actor. 9. v.6. εἴσελθε εἰς πόλιν ingredere urbem. ἐξέρχομαι exeo. Matth. 2. 6. συνεισέρχομαι vnà introeo. Iohan. 6. v. 22. κατέρχομαι descendo, deuenio Luc. 4. 31. & 9.37. παρεισέρχομαι introeo. Rom. 5. 20. παρέρχομαι prætereo. Matth. 8.28. mutor. Matth. 24.35. transgredior. Luc.15 v. 29. 1. Pet. 4. 3. παρεληλυθὼς χρόνος præteritum tempus. περιέρχομαι. circumeo. 1. Tim. 5.13. oberro. Heb, 11.37. περιερχόμενοι. οἱ. circulatores, Actor. 19.13. προέρχομαι, præuenio. Marc.6.33. προσέρχομαι, aduenio, accedo, cum Dat. Matt.4.3.11. προσήλυτος. ου. ὁ. aduena, proselytus. Matth. 23. 15. Act.2. 10. & 6.5. & 13.43.

Ἐρωτάω, ῶ. interrogo. F. ἐρωτήσω præt. ἠρώτηκα præt. passiv. ἠρώτημαι, hinc ἐρώτημα. τος. τό. quæstio. Ma.15.23 ἠρώτων interrogabant pro ἠρώτασαν 3 perſ. plur. imperf. actiui. indic.

dic. precor. peto, 1. The. 4. 1. & 5. 12. διερωτάω. ῶ. percontor. Actor. 10. 17. ἐπερωτάω. ῶ. interrogo, peto, quæro. Matt. 12. v. 10. Rom. 10. v. 20. ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι, manifestus factus sum iis, qui me non quærunt. F. ἐπερωτήσω. Marc. 11. v. 29. P. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. Matth. 16. 1. ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον, petiverunt ab eo signum. Construitur hic cum duplici Accusativo. Iohan. 18. v. 21. τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, Quid me interrogas? interroga eos qui audiverunt. ἀκηκοότας, est præt. part. à præ. med. ἀκήκοα pro ἤκοα, per Atticam reduplicationem. a. 1. pass. ἐπηρωτήθην interrogatus fui. Luc. 17. v. 20. ἐπερώτημα. ματος. τὸ stipulatio. 1. Pet. 3. 21.

Ἐσθίω. F. ἔσω. P. ἐδήδοκα. edo. In N. T. legitur tantum in presenti et imperfecto. a. 2. ἔφαγον edi. F. φάγομαι, edam, de quibus vide φάγω. Matthæi. 9. v. 11. ἐσθίει edit. imperf. Luc. 15. 16. ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, quas edebant porci. Luc. 17. 27. ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἠγόραζον. edebant, bibebant, nubebant, emebant, h. e. planè securi erant. præsens imper. 1. Cor. 10. ver. 28. μὴ ἐσθίετε, ne edite. 2. Thess. 3. 10. εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μὴ ἐσθιέτω. Si quis non vult laborare, ne edat. præsens sub. Luc. 22. v. 30. ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. ut edatis & bibatis in mensa mea in regno meo. præsens infin. Actor. 27. 35. καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. & postquam fregit, cœpit edere: participium præsentis. Matt. 11. 18. μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, neque edens, neque bibens, κατεσθίω devoro. Matth. 23. v. 14. κατεσθίετε, τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, devoratis domos viduarum. Consumo, conficio. Galat. 5. 15. ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, vos invicem mordetis & consumitis. συνεσθίω comedo. regit Dativum vi præpositionis. Luc. 15. v. 2. συνεσθίει αὐτοῖς comedit cum illis.

Ἑσπέρα. ας. ἡ. vespera. Luc. 24. v. 29. ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστί. quia advesperascit. Actor. 4. v. 3. ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. nam erat jam vespera. Actor. 28. 23 ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας à matutino tempore usque ad vesperam.

Ἔσχατος. η. ον. ultimus. a. um. Matth. 20. 16. οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. sic erunt ultimi primi. Luc. 14. vers. 9. τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. ultimum locum occupare. ἐσχάτη ἡμέρα ultimus dies. h. e. dies judicij. Iohan. 6. 54. dicitur ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ & ἐν ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, ultimo die. Ioh. 6. v. 39.

v. 39. & v. 40. 2. Pet. 2. v, 21. γέγονεν αυτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων, acciderunt iis vltima deteriora prioribus. ἐσχάτως. Aduerb. in extremum. Marc. 5. 23 τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει, filiola mea in extremum adducta est. vel extreme habet, h. e. in mortis versatur agone.

Ἔσω Adu. intra, in. cum Genit. deriuatur ab εἰς, pro quo poetæ dicũt ἐς, quamuis & εἴσω pro ἔσω sit vsitatum. Mar. 15. v. 16. ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς abduxerunt eum intra aulam. vel sine casu. Iohan. 20. 26. Actor. 5. 23. ἔσω οὐδένα εὕρομεν intus neminem inuenimus. ὁ ἔσω scil. ὢν internus. Ephe. 3. 16. πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ, rursus erant intus discipuli, Ioh. 20. 26. ἔσωθεν intrinsecus. Matth. 7 v. 15. ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες intus vero sunt lupi rapaces. 2. Corin. 7 5. ἔξωθεν μάχαι ἔσωθεν φόβοι, foris pugnæ, intus timor. paulo aliter accipitur Marc. 7. 23. τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται mala ex interiori h. e. ex animo egrediuntur. Apoc. 11. 2. τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωθεν τοῦ ναοῦ. τὴν ἔσωθεν scil. οὖσαν. ὁ ἔσωθεν internus, ἡ ἔσωθεν interna. τὸ ἔσωθεν internum. ἐσώτερος. α. ον. intimus. a. um. ab. ἔσω. Actor. 16. 24. Heb. 6. 19. εἰς τὸ ἐσώτερον scil. μέρος, in interiorem partem.

Ἑταῖρος. ου. ὁ. sodalis Matth. 11. vers. 16. καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν, & acclamant sodalibus suis. amicus. Matthæi 20. v. 13. ἑταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε. amice non facio tibi iniuriã. Et Seruator proditori dicit Matth. 26. 50. ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; amice, quorsum ades?

Ἕτερος α. ον. alius a. ud. Act. 4. v. 12. οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν. neque enim nomen est aliud sub cælo. Alter, Matt. 6. 24 καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει, & alterum spernet. peregrinus. Act. 2. v. 4. ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις cœperunt loqui peregrinis linguis. ἑτέρως Adu. aliter. Philip. 3. 15.

Ἐτάζω. F. σω. P. κα. examino. ἐξετάζω exquiro, exploro. F. ἐξετάσω. a. 1. ἐξήτασα exquisiui. na. 1. Act. imp. ἐξέτασον exquire, inquire. Matth. 2. 8. & 10. 11. ἐξέτασις. εως. ἡ. examen, diligens exploratio. ἐξέτασις ὅπλων recensio, lustratio. ἐξέτασιν ποιεῖσθαι, lustrare, *mustern*. αἰκίζω. σω. inquiro. quæstioni subijcio. Act. 22. 24. 29.

Ἔτι. Aduerb. temporis, adhuc Matth. 12. v. 46. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ipso vero adhuc loquente. Luc. 18. 22. ἔτι ἕν σοι λείπει. adhuc vnum tibi deest

οὐκ ἔτι non amplius. Luc. 20. v. 40. ἔτι δὲ atque adeo. Act. 2. 26.

Ἕτοιμος. η. ον. paratus. a. um. Tit. 3. 1. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους. 1. Pet. 3. 15. ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν, parati vero semper ad defensionem. Luc. 12. 40. γίνεσθε ἕτοιμοι, estote parati. ἐν ἑτοίμῳ ἔχω. paratus sum. 2. Cor. 10. 6. ἑτοίμως ἔχω, idem. Act. 21. 13. ἑτοιμασία. ας. ἡ. præparatio. Eph. 6. v. 15. προετοιμάζω præparo. F. σω. P. κα. aor. 1. προητοίμασα, præparaui. Roman. 9. v. 23. ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, quæ præparauit ad gloriam.

Ἔτος. εος. τὸ, annus. Matt. 9. 20. αἱμοῤῥοοῦσα δώδεκα ἔτη, Mar. 5. 25. οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη, quæ fuerat in, h. e. laborauerat, profluuio sanguinis duodecim annos. κατ' ἔτος quotannis. Luc. 2. 41. Ioh. 8. 57. πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις quinquaginta annos nondũ habes. h. e. nondum es quinquaginta annorum, vel nondũ es quinquagenarius. εἰς ἔτη πολλὰ, in multos annos. Luc. 12. 19. ἐπὶ ἔτη δύο, per bienniũ. Act. 19. 9. ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ, ab annis octo. h. e. post annos octo. Act. 9. 33. δι' ἐτῶν πλειόνων, pluribus annis interiectis. Act. 24. 17. ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν à multis annis, h. e. post multos annos. Rom. 15. 23. Luc. 15. 29. τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, tot annos seruio tibi. πρὸ ἐτῶν, ante annos. 2. Cor. 12. 2. διετής. έος. ὁ. bimulus. Matth. 2. 16. διετία. ας. ἡ. biennium. Act. 24. 27. ἑκατονταέτης. ου. ὁ. centenarius. Rom. 4. 19.

Εὖ. bene. Adu. Ephes. 6. 3. ab ἐὺς bonus. in genit. ἐέος & poeticè ἑῆος.

Εὐδία. ας. ἡ. serenitas diei. idem est quod εὐαερία vel εὐημερία compositum ex εὖ & διὸς, à nominatiuo ζεὺς, quæ vox etiam aerem quandoq; significat. Sicut Latini quoq; dicunt sub dio, & Horat. sub Ioue frigido. Matt. 16. 2. ὀψίας γενομένης λέγετε εὐδία. πυῤῥάζει γὰρ ὁ οὐρανὸς, vespertino tempore dicitis serenitas erit: Nam cœlum rubet.

Εὕδω. F. ἑύσω. dormio. Hom. οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. Non decet tota nocte dormire consiliarium. καθεύδω. idem. Futuro καθευδήσω. Imperfectum eius duobus modis augetur, ἐκάθευδον Matth. 25. 5. vel καθηῦδον. Marc. 4. 38. ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων, ceruicali indormiens.

Εὐθύς. εῖα. ύ. rectus. a. um. planus. Matth. 3. 3. εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, complanate semitas eius. Act. 8. 21. ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Nam cor tuum

non est rectum coram Deo. Act. 13.10 διαςρέφειν τὰς ὁδοὺς εὐθείας peruertere vias rectas 2. Pet. 2.15. καταλιπεῖν τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν deserere viam rectam. εὐθέως Adu. statim. Matth.4.20. Actor.21.30. καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι, & statim clausæ sunt januæ. εὐθὺς statim, è vestigio, Aduerbialiter capitur Matth. 3 v.16. Iohan. 19.v.34. καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ & repente effluxit sanguis & aqua. εὐθύτης. ητος. ἡ. rectitudo. Heb. 1.8. εὐθύνω complano. Iohan. 1.23. εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου cōplanate viam Domini. κατευθύνω dirigo. 2. Thess. 3. vers. 5. ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας, Dominus vero dirigat corda vestra. κατευθύναι est 3.pers. a. 1. Act. opt. a prima persona κατευθύναιμι. Luc. 1. vero v. 79. κατευθῦναι est a. 1. act. infinitiui modi.

Ευρίσκω. F. εὑρήσω. P. εὕρηκα a.2. εὗρον. ες. inuenio. Matthæ. 7. vers. 8. ὁ ζητῶν εὑρίσκει quærens inuenit. Matth. 7. v. 7. ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε. Iohan. 1. 41. εὑρήκαμεν τὸν μεσσίαν. Luc. 1. v. 30. εὗρες χάριν παρὰ τῷ θεῷ, inuenisti gratiam apud Deum. εὑρίσκομαι inuenior. 1. Corinth. 15. v. 15. præt. perf. εὕρημαι inuentus sum. ῥᾶον τοῖς εὑρημένοις τι προσθεῖναι facile est inuentis aliquid addere. A. 1 εὑρέθην idem Roman. 10 20. εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσι, inuentus fui ab iis, qui me non quærebant. Fut. 1. εὑρεθήσομαι inueniar. 2. Cor. 5. 3 οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα, non nudi inueniemur. ἀνευρίσκω inuenio. Luc. 2. 16. Act. 21. v. 4. ἐφευρέτης. ου. ὁ. inuentor. Rom. 1 30.

Ευωχία. ας. ἡ. conuiuium. παρὰ τὸ εὖ ἔχειν vel χέειν. εὐωχέω ῶ. conuiuio excipio. εὐωχοῦμαι οῦμαι. conuiuor. συνευωχοῦμαι vna conuiuor. 2. Pet. 2. v. 13. Iudæ v. 12.

Ευχή. ῆς. ἡ. precatio. Iacob. 5. 15 votum. Actor. 18. v. 18. εἶχε γὰρ εὐχήν, habebat enim votum. Latinè, nam nuncupaverat votum. εὔχομαι precor. Iacob. 5. v. 16. εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων orate alij pro alijs. opto. 2. Corinth. 13. 7. εὔχομαι γὰρ πρὸς τὸν θεόν, opto enim a Deo. in imperf. ηὐχόμην Rom. 9. 3. optarem augmentum est Atticum. a. 1. medio εὐξαίμην Act. 26. 29. in Futuro εὔξομαι orabo. προσεύχομαι precor. 1. Thess. 5. 17. ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, indesinenter orate. in imperf. προσηυχόμην precabar. Marci 14. 35. Luc. 22. 41. F. προσεύξομαι orabo. A. 1. προσηυξάμην precatus sum. Actor. 9. 40. θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο positis genibus orauit.

uit. προσευχή. ῆς. ἡ. precatio. Matth. 17. 21. Luc. 6. 12. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ, in precatione ad Deum. θεοῦ hic non est genitiuus efficientis, sed subiecti. αἱ προσευχαὶ preces. Eph. 1. 16. ποιεῖσθαι προσευχάς. fundere preces. 1. Tim. 2. 1. σχολάζειν τῇ προσευχῇ vacare precibus. 1. Cor. 7. v. 5. προσκαρτερεῖν τῇ προσευχῇ perdurare in oratione. Coloss. 4. vers. 2. ἐκκόπτειν προσευχὴν orationem impedire, interrumpere, interpellare. 1. Pet. 3. v. 7.

Ἔχιδνα. ης. ἡ. vipera. Act. 28. 3. per metaphoram mali & improbi homines. Mat. 3. 8. γεννήματα ἐχιδνῶν progenies viperarum.

Ἐχθρός. ά. όν. inimicus. a. um. Matth 5. v. 44. ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς, diligite hostes. deriuatur à nomine ἔχθος. εος. τὸ odium. ἔχθω odi. ἐχθομαι sum odio. Hom. ἤχθετο πᾶσι omnibus erat odio. ἔχθρα. ας. ἡ. inimicitia. ἐχθρὰ inimica & ἔχθρα inimicitia solo accentu differunt. Rom. 8. 7. τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν. Sensus carnis est inimicitia aduersus Deum. ἐχθραίνω pro inimico habeo, ἐχθραντέος pro inimico habendus. Sed hæc non extant in N. T.

Ἐχυρός. ά. όν. munitus. a. um. ὀχυρός. ά. όν. idem. ὀχυρόω. ῶ. munio. vnde est ὀχύρωμα. τος. τό. munitio. 2. Corinth. 4. vers. 10.

Ἔχω habeo. Matth. 8. 20. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ, non habet Filius hominis, vbi caput reclinet. imperf. εἶχον habebam. Mar. 8. 14. F. ἕξω habebo. Mat. 19. 21. Rom. 13 v. 3. præt. perf. ἔσχηκα habui, ab obsoleto σχέω. 2. Cor. 2. v. 13. a. 2. ἔσχον idem. Matth. 22. 28. Roma. 16. v. 13. ἵνα καρπόν τινα σχῶ vt fructum aliquem habeam vel consequar. σχῶ est 1. pers. a. 2. Act. subiunctiui modi. Phrases ab hoc verbo, χρείαν ἔχειν τινὸς opus habere re quapiam. Lu. 22. 71. τιμὴν ἔχειν in pretio esse. Ioh. 4. v. 44. ἔχειν γυναῖκα vxoratum esse. Mat. 22. 28. 1. Corinth. 7. v. 2. ἀνάγκην ἔχειν cogi. Luc. 23. 7. ἔχειν ἀγάπην ἐν ἀλλήλοις, se mutuò amare. Ioh. 13. 35 κομψότερον ἔχειν melius habere, conualescere. Ioh. 4. v. 52. ἐσχάτως ἔχειν. Marc. 5. v. 23. vide supra ἐσχάτως. κακῶς ἔχειν, male habere, ægrotare. Marc. 6. 55. ἑτοίμως ἔχειν paratum esse. Act. 21. v. 13. ἐν γαστρὶ ἔχουσα grauida. Luc. 21. v. 23. ἡλικίαν ἔχειν, ætatis eius esse vt norit discernere inter album & atrum. Ioh. 9 v. 21. ἐξουσίαν ἔχειν, potestatem habere. Ioh. 10. v. 18. τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ. Actor. 21. v. 26.

v. 26. die continente, he. e. continue sequenti. ἕξις. εως. ἡ. habitus. Heb. 5. 14. σχῆμα. τος. τὸ figura. 1. Corin. 7. 31. τὸ σχῆμα τούτου κόσμου παράγει Figura huius mundi præterit. μετασχηματίζω, transfiguro. 1. Cor. 4. 6. Phili. 3. 21. ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν. h. e. τὸ σῶμα τεταπεινωμένον, qui transfigurabit corpus nostrũ humiliatum. scil. varijs morbis alijsq; afflictionibus. μετασχηματίζομαι transformor. 1. Corinth. 11. v. 13, 14. 15. συσχηματίζομαι. configuror cum Datiuo vi præpositionis, Roman. 2. v. 2. εὐσχήμων. ονος. ὁ. ἡ. honestus, decens. εὐσχημόνως decenter. 1. Cor. 14. 41 εὐσχημοσύνη. ης. ἡ. decor. 1. Cor. 12. 23. ἀσχημοσύνη. ης. ἡ. fœda actio. Roman. 1. v. 27. ἀνέχομαι tolero. Matth. 17. 17 ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; quousque tolerabo vos; ἀνεκτός. ὁ. ὀν. tolerabilis. e. ἀνεκτότερον tolerabilius. Matth. 11. v. 22 ἀνοχή. ῆς. ἡ. tolerantia. Rom. 2. v. 4. ἀπέχω. F. ἀφέξω. P. ἀπέσχηκα, refero, recipio, Matth. 6. v. 2. ἀπέχουσι μισθὸν αὐτῶν referunt mercedem suam. Absum. Matth. 15. v. 8. ἀπέχει sufficit. Marc. 14. 41. ἀπέχομαι abstineo cum Genit. 1. Timoth. 4. 3. ἀπέχεσθαι βρωμάτων abstinere cibis. 1. Pet. 2. v. 11 ἀπέχεσθαι σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν,

Act. 13. 50.

abstinere carnali. concupiscentiis, domitas habere libidines. Actor. 15. v. 29. item cum. præposit. ἀπὸ. 1. Thess. 5. 22. ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. 1. Thess. 4. 3. ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, abstinete vos à scortatione. More Latinorũ ergo triplicem admittit syntax. ἐνέχω immineo. Marc. 6. v. 19. ἡ δὲ ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, Herodias autem imminebat ei. ἐνέχομαι, implicor. Galat. 5. vers. 1. cum Dat. ἐνέχεσθαι ζυγῷ iugo implicari. ἔνοχος. ου. ὁ. obnoxius, reus, construitur cum Datiuo. Matth. 5. v. 21. ibid. v. 22. ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν, pro τῇ γεέννῃ, est Hebraismus vide præposition. εἰς. Construitur etiam cum Genitiuo Matth. 26. v. 66. Marc. 3. 29. ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως, reus est eterni iudicij. κατέχω obtineo. Matth. 21. v. 38. Luc. 14 9. τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν, occupare vltimum locum. Retineo. 1. Thess. 5. 21. τὸ καλὸν κατέχετε, bonum retinere. obsto. 2. Thess. 2. v. 6 καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, & nunc quid obstet nostis. Possideo. 1. Cor. 7. v. 30. ὡς μὴ κατέχοντες tanquã non possidentes. Tendo. Actor. 27. 40 κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλὸν, tendebant ad littus. detineo, supprimo. Rom. 1. 18. κατέχειν νοσήματι morbo

morbo teneri. Iohan. 5. v. 14 κατάσχεσις. εως. ἡ. possessio. Actor. 7. 5. 45. μετέχω. F. μεθέξω particeps sum cum Genit. 1. Corinth. 9. 10. μετοχή. ῆς. ἡ consortium. 2. Corinth. 6. 14 μέτοχος. ου. ὁ. socius. Luc. 5. 7. consors. Heb. 1. 9. particeps. Heb. 12. v. 8. συμμέτοχος. ου. ὁ. unà particeps, Ephes. 3. v. 6. & 5. v. 7. παρέχω exhibeo. κόπους παρέχειν τινὶ negotium alicui facessere. Matt. 26. 10. Luc. 11. vers. 7. μή μοι κόπους πάρεχε, ne mihi facesse negotium. obverto, Luc. 6. v. 29. πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην, obverte & alteram. præsto. Luc. 7. 4. præbeo, Tit. 2. 7. περιέχω. occupo. Luc. 5. 9. θάμβος περιέσχεν αὐτόν pauor occuparat eum. contineo. 1. Pet. 2. v. 6. διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, Quare etiam cōtinetur in scriptura, περιέχει pro περιέχεται hic ponitur. περιοχή. ῆς. ἡ. argumentum seu summa. *der inhalt:* Actorum vero c. 8. 32 simpliciter locum scripturę significat. προσέχω caueo. Matth. 7. v. 15. προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν. attendo, Actor. 8. v. 6. προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις, attendebant autem turbæ iis, quæ dicebantur. in præt. προσέσχηκα attendi. Heb. 7. 13 προέχομαι. præcello. verbū med. Rom. 3. 9. τί οὖν; προεχόμεθα; Quid igitur? præcellimus ne? συνέχω constringo. Luc. 8. 45. 2. Cor. 5. 14. Luc. 19. 43. συνέξουσί σε πάντοθεν constringēt teundiq;. Obstruo Actor. 7. 57. συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, obthurarunt aures suas. teneo. Luc. 22. 63. συνέχομαι detineor. Luc. 4. v. 38. teneor Luc. 8. 37. constringor. Luc. 12. 50. συνοχή. ῆς. ἡ anxietas. Luc. 21. v. 25. ὑπερέχω superemineo, præstantior sum. supero. Roman. 13. 1. 1. Pet. 2. v. 13. ὑπερέχον οντος, τὸ eminentia. Philip. 3. v. 8. διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως propter eminentiam notitiæ Christi. ὑπεροχή. ῆς. ἡ. eminentia. 1. Corinth. 2. 1. 1. Tim. 2. 2. ὑπέχω sustineo. Iudæ vers. 7 πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι ignis æterni pœnam sustinentes. εὐνοῦχος. ου. ὁ. eunuchus, castratus. Matth. 19. 12. εὐνουχίζω. ισω. castro ον. ibidem. εὔνουχον dictum volunt quasi εὖνιν (i. ἐστερημένον) ὀχείας. κακουχούμενος. ου. participium præsentis passivi, malè vexatus, à κακουχέω, malè vexo. Heb. 11. vers. 37. συγκακουχέομαι. unà malè vexor. Heb. 11. v. 25. ῥαβδοῦχος. ου. ὁ. lictor, apparitor. Actor. 16. 35. πλεονέκτης. ου. ὁ. avarus. 1. Corinth. 6. 10. πλεονεκτέω ῶ. quæstui habeo. cum Accus. 2. Cor. 7. v. 2. οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. πλεονεκτοῦμαι superor. 2. Corinth. 2. v. 10. per metaphoram

ram cóparatur Satanas cum auaris illis sanguisugis, viduarũ domos &c. deuorantibus. πλεονεξία. ας. ἡ. auaritia. Dicitur vero πλεονέκτης, ὡς πλεῖον ἔχειν βουλόμενος. Ephes. 5. versu. 3. ἡ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν. auaritia neque nominetur inter vos.

Ἕω. induo. F. ἕσω. Act. 1. ἐσσάμενος vbi σ duplicatur a poetis, vnde est ἕννυμι. ας. ἀμφιέννυμι amicio, circum vestio. Mat. 6. v. 30. θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι χόρτον. Deus sic vestit gramen. ἀμφιέννυμαι vestior. P. ἠμφίεσμαι vestitus sum vel fui Luc. 7. v. 25. ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον mollibus vestibus indutum. ἐσθὴς. ῆτος ἡ. vestis. Actor. 12. vers. 21. ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν indutus ueste regia. ἔσθησις. εως. ἡ. idem. Luc. 24. 4. ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις vestibus fulgurantibus. ἱμάτιον. ου. τὸ vestimentum. Matthæi. 11. v. 8. quod est diminutiuum ab εἷμα. τος. τὸ vestimentum, qua voce vtitur Homerus. Hinc εἱμάτιον, sicut a κτῆμα κτημάτιον; pro εἱμάτιον vero vsitatum est ἱμάτιον. ἱματίζομαι vestior. Mar. 5. vers. 15. ἱματισμένος vestitus. Luc. 8. 35. ἱματισμός. οῦ. ὁ. vestis. Matth. 27. v. 35. ἱματισμὸς πολυτελὴς vestis pretiosa. 1. Timoth. 2. 9. ἱματισμὸς ἔνδοξος vestis splendida, regia. Luc. 7. 25.

Ἵω mitto. ex quo est ἵέω unde ἵημι F. ἥσω. P. ἧκα. a. 2. ἧν. sicut τίθημι, θήσω, τέθεικα, ἔθηκα. ἔθην. ἀνίημι relaxo. Act. 27. 40. ἀνέντες postquam relaxassent, est participium aoristi secundi Activi, in nom. ἀνείς. Ephes. 6. v. 9. ἀνιέντες ἀπειλὴν remittentes minas, est part. præs. Act. a. nom. ἀνιείς. Heb. 13. v. 5. οὐ μή σε ἀνῶ. Nequaquam te omisero, ἀνῶ est a. 2. subj. Act. ἀνίεμαι relaxor. Actor. 16. v. 26. καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη & omnium vincula laxata fuerunt. ἀνέθη est 3. pers. sing. a. 1. pass. in prima persona ἀνέθην. ἄνεσις. εως. ἡ. relaxatio. 2. Corinth. 2. 13. οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου. non habui relaxationem in spiritu meo, h. e. non potui conquiescere. ἀφίημι remitto. Matth. 6. 12. demitto, Matth. 4. 11. sino. Marc. 1. 34. Relinquo. Matth. 19. v. 27. F. ἀφήσω remittam. Matth. 18. v. 21. A. 1. ἀφῆκα dereliqui. Matth. 19 27. A. 2. ἀφῆν unde a. 2. imper. ἄφες sine. Matthæi 3. 15. Luc. 9. 16. Matth. 19. v. 14. ἄφετε τὰ παιδία omittite puerulos, facite illos missos. Legitur etiam aoristum secundũ tempus ἤφιον, ες, ε. ex themate ἀφιέω Marci 1. 34.

ci 1. 34. οὐκ ἤφιε λαλεῖν δαιμόνια, non sinebat loqui dæmonia. ἀφίεμαι remittor. 1. Iohan.2.12.Relinquor. Lucæ 13.35. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος, relinquitur vobis domus vestra deserta. ἀφέωνται remissa sunt. 3. pers. pl.præter.perf.passivi Atticè,pro ἀφεῖνται, sublato jota & interposito ω. prima persona huius præteriti sicut & præteritum Activū ἀφεῖκα, non leguntur in N. T. pro ἀφεῖκα usitatum est a.1. Act. ἀφῆκα.pro ἀφεῖμαι a.1. passiv. ἀφέθην.Matth.24.2.Futurum 1. pass. ἀφεθήσομαι remittar. Matth.12.31. Iacob.5.v.15. ἄφεσις.εως. ἡ. remisso. Ephes. 1.v.7. καθίημι demitto. Luc. 5.v.19. καθῆκαν demiserunt a.1. Act.3. pers. pl. παρίεμαι remissus fio.Heb.12.12.παρειμέναι χεῖρες remissæ manus. συνίημι intelligo. Matth.15. v.10. ἀκούετε καὶ συνίετε audite & intelligite, F. συνήσω intelligam. Roman.15.21.a.1. συνῆκα intellexi. Matth. 13. v.51.& 17.v.13. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί. Tunc intellexerunt discipuli. A,2.συνῶν unde est a.2.subj.συνῶ. ῇς. ῇ intellexero. Matth.13.14.Actor.28.v.26. Matth.13.13. συνιοῦσι pro συνιεῖσι intelligunt. 3. pers. pl. præs. Act. tanquam à συνιέω. Sic legimus συνίειν pro συνίεσαν in 3. pl.imperf. & συνιῶν Rom.3. 11.pro συνιείς quod legitur Ephes. 5. 17. pari ratione 2, Cor. 3. 13. ἐτίθει ponebat tanquam à τιθέω,de quo suo loco. Verba in μι ergo quādoq; ad formam verborum contractorū,unde ipsa quoque suam traxerunt originē, conjugantur. In præsenti infin.συνιέναι sicut τιθέναι.Luc 24.45.σύνεσις.εως. ἡ. intelligentia Marc.12.33.συνετός.ἡ, όν.intelligens. Mat.11.25.ἀσύνετος.ὁ.ἡ.desipiens. Matt, 15.16, Marc,7.18. Rom, 1. 21.& 10.14.

ZAω. ῶ.personæ contractæ usitatæ sunt. ζῶ viuo. Gal. 2.20.Iohan.4.50.ὁ υἱός σου ζῇ. ζῇ pro ζᾷ,ζῇς pro ζᾷς. Galat. 2.v.14. per dialectum Atticam. Sic dicimus ζῆτε pro ζᾶτε viuitis. Roman.8. v. 13, ζῆν pro ζᾶν viuere. Philip.1. vers.21. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χριστός. imperf. ἔζαον, ἔζων viuebam. Roman. 7.9. ἐζῆτε vivebaris. pro ἐζᾶτε ex ἐζάετε. Coloss.3. v.7.Fut. ζήσω vivam. Rom.6. vers.2. Frequentius ζήσομαι. ζήσῃ. Luc.4. 4. Iohan.11.25. κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται,etsi mortuus fuerit, vivet. Rom.6.2. Heb.10.38.In aoristo 1.semper ἔζησα, nunquā, ἐζησάμην vixi. Apoc. 13. 14. in subj. modo ζήσω.ῃς.ῃ Ga.2.19.Iac. 4.15.in part.præs.ζῶν pro ζάων vivus. Ioh.6.51. ζῶσα viva pro

pro ζῶσα. 1. Timoth. 5. v. 6. χήρα σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκε, vidua lasciviens viva mortua est. in n. g. ζῶον ζῶν vivum. Iohan. 4. 11. in Genit. ζῶντος. ζώσης. ζῶντος. 2. Cor. 3. v. 3. & 6. 16. ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, vos enim estis templum Dei viventis. in part. a. 1. ζήσας, ζήσασα, ζῆσαν. Luc. 2. 36. qui, quæ vel quod vixit. pro ζῶ dicunt poetæ ζώω, vivo, unde ζωός. ὁ. ὄν. vivus. a. um. ζῶον. ου. τὸ. animal. 2. Pet. 2. 12. οὗτοι ὡς ζῶα ἄλογα. ζωή. ῆς. ἡ. vita. Ioh. 11. v. 25. ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή: Ego sum resurrectio & vita. συζάω ῶ. F. συζήσω. a. 1. συνέζησα, simul vivo. Rom. 6. v. 8. construitur cum Dativo vi præpositionis. 2. Cor. 7. 3. εἰς τὸ συζῆν, ad simul vivendum. Νῦ litera propter sequentem duplicem abjicitur idq; εὐφωνίας ἕνεκα. ἀναζάω. ῶ. revivisco. F. ἀναζήσω. a. 1. ἀνέζησα. revixi. Luc. 15. v. 24. Roman. 7. v. 9. Apoc. 20. v. 5. οὐκ ἀνέζησαν, non revixerunt.

Ζευγνύω vel ζεύγνυμι. F. ζεύξω (tanquam à ζεύγω) jungo, copulo, item ponte conjungo. Xerxes ab Isocrate dicitur ζεῦξαι τὸν Ἑλλήσποντον, h. e. Hellespontum ponte conjunxisse. Herod. ζευγνύειν γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. ζεῦγος. εος. τὸ. jugum. Luc. 14. v. 19. ζυγός. οῦ. ὁ. idem. Matth. 11. vers. 29. 30. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, tollite jugum meum. σύζυγος. ου. ὁ. ἡ. socius. a. Philip. 4. 3. ὑποζύγιος, subiugis. Matth. 21. 5. 2. Pet. 2. 16. ἑτεροζυγέω. ῶ. alteram jugi partem traho. 2. Corinth. 6. v. 14. μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις, Ne impari jugo copulamini cum infidelibus. ζευκτηρία. ας. ἡ vinculum. Actor. 27. vers. 40. ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, laxantes vincula gubernaculorum. συζεύγνυμι conjungo. Matt. 19. v. 6. ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Quòd Deus conjunxit, homo ne separet.

Ζέω. F. έσω ferveo. Actor. 18. 25. ζέων. οντος. fervens. Rom. 12. v. 11. ζεστός. ή. όν. fervidus. a. um. Apoc. 3. 15. οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός, ὄφελον ψυχρὸς εἴης ἢ ζεστός. Neque frigidus es neque fervidus: utinam frigidus esses, aut fervidus. ζεστὸς & θερμὸς fervidus & calidus differunt ut majus & minus.

Ζῆλος. ου. ὁ zelus. Iohan. 2. v. 17. ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, zelus domus tuæ devoravit me. 2. Cor. 7. v. 7. & 11. v. 2. livor, invidia. 1. Corinth. 3. v. 3. Rom. 13. v. 13. Iacob. 3. v. 16. ζηλόω. ῶ. F. ώσω. a. 1. ἐζήλωσα. æmulor. Apoc. 3. 19. 2. Corinth. 12. v. 2. invidia flagro, Act. 7. 9. Iacob. 4. v. 2.

studiosè

studiosè affecto. 1. Cor. 12. 31. & c. 14. 1. ζηλοῦμαι. οῦμαι. affector. Galat. 4. 18. ζηλωτής. οῦ. ὁ. accensus zelo. Tit. 2. v. 14. Actor. 21. v. 20. παραζηλόω ῶ. ad æmulationem provoco. Roman. 10. vers. 19. & 11. vers. 14.

Ζημία. ας. ἡ. damnum. Actor. 27. v. 10. Philip. 3. v. 7. ζημιόω ῶ. multo. ζημιόομαι. οῦμαι. a. 1. ἐζημιώθην. Fut. 1. ζημιωθήσομαι. multor, jacturam facio. construitur cum Accus. Matth. 16. 26. τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ animan vero suam perdat. Philip. 3. v. 8. δι᾽ ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην propter quem omnibus istis me multavi. vel cum Abl. interveniente præp. ἐν. 2. Cor. 7. 9. vel sine casu. 1. Cor. 3. 15.

Ζητέω. ῶ quæro. Iohan. 5. v. 30. οὐ ζητῶ τὸ θέλημα ἐμὸν, non quæro voluntatem meam. 1. Corinth. 10. v. 24. μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω. nemo quod suum est, quærat. imperf. ἐζήτουν, quærebam. Mar. 11. 18. Luc. 2. 48. Fut. ζητήσω quæram. Apoc. 9. v. 6. a. 1. ἐζήτησα quæsivi. 2. Tim. 1. v. 17. Adspiro ad aliquid. Coloss. 3. 1. τὰ ἄνω ζητεῖτε superna quærite. Peto cum ardore. Matthæ. 7. v. 7. 8. ζητῶν εὑρίσκει quærens invenit. Studeo. Marc. 12. 12. καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι & studebant eum capere. Requiro. 1. Cor. 1. 22. & 4. 2. ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσι Græci sapientiam requirunt. ζητέομαι οῦμαι, quæror. Heb. 8. v. 7. ζήτημα. τος. τὸ. quæstio. Actor. 25. 19. ζήτησις. εως. ἡ. idem. 1. Timoth. 6. v. 4. ἀναζητέω ῶ. requiro. Luc. 2. v. 44. ἐκζητέω ῶ. exquiro, studiosè quæro. Hebr. 12, 17. 1. Pet. 1. 10. ἐπιζητέω ῶ. requiro. Matth. 12. 39. συζητέω ῶ. disputo, vicissim quæro. Marc. 1. 27. altercor, discepto. Marc. 8. 11. & 9. 16. Luc. 22. 23. Act. 6. 9. & 9. 29 Συνεζήτει πρὸς τοὺς ἑλληνιστὰς, disputabat cum Græcis. συζήτησις. εως. ἡ. disputatio. Act. 15. v. 2. 7. συζητητής. οῦ. ὁ. disquisitor, disputator. 1. Cor. 1. v. 20.

Ζιζάνιον, ου. τὸ. zizanium. lolium Legitur tantum in plurali n. apud Matthæum cap. 13. v. 25. & seqq. ab aliis αἶρα dicitur.

Ζόφος. ου. ὁ caligo. 2. Pet. 2. 4.

Ζύμη. ης. ἡ, fermentum. Galat. 5. 9. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, paulum fermenti totam massam fermentat. Metaphoricè accipitur in bonam partem. Matth. 13. 33. in malam pro falsa doctrina. Mat. 16. 6. & scelerata vita. 1. Corinth. 5. 7. ζυμόω ῶ. fermento. Galat. 5. 9. ζυμοῦμαι passivum legitur in a. 1. ἐζυμώθην, fermentatus fui. Luc. 13. vers. 21. ἄζυμος. ὁ. ἡ. infermen-

fermentatus. Metaph. sincerus. 1. Corinth. 5. 8. ἄζυμα. ων. τά, Azyma. Legitur tantum in plurali n. Matth. 26. v. 17. Luc. 22. 1. Actor. 12. 3.

Ζώννυμι vel ζωννύω. F. ζώσω. a. 1. ἔζωσα. præter. perf. passiuum ἔζωσμαι cingo. Iohan. 21. 18. ἀναζώννυμαι medium. aor. 1. med. part. ἀναζωσάμενος succinctus. 1. Pet. 1. 13. περιζώννυμαι præcingo. Actor. 12. 8. περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. περίζωσαι, est 2. perſ. a. 1. med. imper. Luc. 12 v. 35. αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι lumbi circumcincti. ὑποζώννυμι, succingo, Actor. 27. v. 17. ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον. ὑποζωννύντες est par. præſ. Act.

H, aut. Mar. 7. 11. τῷ πατρὶ, ἢ τῇ μητρὶ, patri aut matri. Luc. 14. 5. ὄνος ἢ βοῦς asinus aut bos.

H articulus præpositiuus, de quo vide ὁ.

H articulus postpositiuus, de quo vide ὅς.

H certe, profecto. Ad. postponitur ei, μήν. Heb. 6. 14.

Ηγέομαι ἡγοῦμαι puto, arbitror. Actor. 26. 2. F. ἡγήσομαι. Præteritũ perſ. paſſ. in actiua significatione ἥγημαι, duxi, reputaui, Philip. 3. 7. a. 1. medio ἡγησάμην, putaui, Philip. 2. 25 ἡγήσατο, putauit. Philip. 2. 6. ἡγήσασθε, putate, est 2. perſ. pl. imp. a. 1. medii. Iacob. 1. 2.

ἡγεμών. όνος. ὁ. dux, præfectus. Matth. 2. 6. Actor. 7. 10. διηγέομαι οῦμαι, narro, Marc. 9. 9. Actor. 8. 33. Heb. 11. 32. διήγησις. εως. ἡ enarratio. Luc. 1. 1 ἐκδιηγέομαι, enarro. Act. 15. v. 3. ἀνεκδιήγητος. ὁ. ἡ. inenarrabilis. 2 Corinth. 9. 15. ἐξηγέομαι, expono, explico, Iohan. 1. 18. Legitur tantum in præſenti & a. 1. medio. καθηγέομαι cum Genit. præeſſe. καθηγητής. οῦ. ὁ. doctor. Matthæi 23. 8. ἡγεμών. όνος. ὁ. præſes. Matth. 27. 2. 1. Pet. 2. 14. dux. Matth 2. v. 6. ἡγεμονία. ας. ἡ. imperium. Luc. 3 1. ἡγεμονεύω, ſum dux, ἡγεμονεύοντος. ὁ. præſes. Luc. 2. v. 2. & 3. verſ. 1. προηγούμενοι. Ro

Ηδύς. έος. in fœm. g. ἡδεῖα. n. g. ἡδύ. ἡδέως, Aduerb. libenter, Marc. 6. 20. ἥδιστα libentiſſime, est neutrũ pl. & ponitur Aduerbaliter. 2. Cor. 12 v. 9. 15. ſuauis. ἥδω. F. σω. delecto. ἡδονή. ῆς. ἡ. voluptas, & ſemper in malam partem accipitur Luc. 8. 14. Iacob. 4. 1. 4. 2. Pet. 2. 13. Tit. 3. 3. δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ſeruientes libidinibus & voluptatibus variis. φιλήδονος. ου. ὁ. ἡ. voluptatum amans. 2. Timoth. 3. 4. φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, voluptatum magis quam Dei amantes. συνήδομαι delector, Roma. 7. 22. conſtuitur cum Datiuo.

Ἤδη. Adv. iam. Matth. 3. v. 10. ἤδη ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. jam vero securis ad radicem arborum posita est.

Ἦθος. εος. τὸ. mores. 1. Cor. 15. 33. συνήθεια. ας. ἡ. consuetudo Iohan. 18. 39.

Ἥκω venio. Fut. ἥξω veniam, Matth. 8. v. 11. Rom. 11. v. 26. ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος, veniet ex Sione redemptor. ἀνήκω, conuenio. Colos. 3. 18 ἀνῆκον. οντος. τό. conveniens. Philem. v. 8. τὰ οὐκ ἀνήκοντα, quæ non conueniunt, Ephe 5. vers. 4 καθήκω, convenio. const. cum Dat. καθῆκον. οντος. τὸ quod convenit. Actor. 22 vers. 22. αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν, tolle è terra isthunc: non enim convenit eum vivere.

Ἡλίκος. η. ον. quantus. a. um. Coloss. 2. 1. εἰδέναι. πηλίκος. η. ον. quantus. a. um. quamvis, in N. T. ἀορίστως adhibeatur Galat. 6. 11. ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. videte quàm longis literis vobis scripserim meâ manu. ἡλικία. ας. ἡ. statura. Matth. 6. 27. Luc. 19. 3. ætas. Iohan. 9. 21. συνηλικιώτης. ου. ὁ. coœuus. Galat. 1. 14.

Ἥλιος. ου. ὁ. Sol. Matth. 17. v. 2. καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, & fulsit facies ejus tanquam Sol. ἥλιος δύνειν καὶ ἀνατέλλειν, dicitur Luc. 4. 40. Marc. 16. 2. ἧμαι, sedeo. κάθημαι idem. Matth. 4. v. 16. & 26. 69. συγκάθημαι consideo. Marc. 14. 54.

Ἧλος. ου. ὁ. clauus. Iohan. 20. 25. τύπος τῶν ἥλων, vestigium clauorum. προσηλόω ῶ. F. ώσω. P. κα. a. 1. προσήλωσα clauis affixi. Coloss. 2. 14. construitur cum Dat.

Ἡμέρα. ας. ἡ. dies. Matth. 16. 15. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Luc. 24. 29. κέκλικεν ἡ ἡμέρα, inclinauit dies, h. e. aduesperascit ἡμέρα κυριακή, dies dominica, Apoc. 1. 10. ἡμέρα aliquando spaciũ 24. horarum complectitur, quod Græci alias vocant νυχθήμερον, Iohan. 11. 17. aliquando nocti opponitur, & notat spacium horarum duodecim, Luc. 24. 29. significat etiam tempus. 1. corinth. 3. 13. 2. Corin. 6. 2. καθημερινός. ή. όν. quotidianus. Actor. 6. v. 1. μεσημβρία. ας. ἡ. meridies, Actor. 8. v. 28 & 22. v. 6. ὀκταήμερος. Adi. octaui diei. Philip. 3. 5. περιτομῇ ὀκταήμερος, circumcisio octaui diei. ἐφήμερος. ου. ὁ. καὶ ἡ. quotidianus. a. Iacob 2 vers. 15. καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, & destituantur quotidiano victu. ἐφημερία. ας. ἡ. classis, series. Lucæ 1. 5. 8. ἥμερος. ου. ὁ. ἡ. mansuetus. ἀνήμερος. ὁ. ἡ. immitis. 2. Tim. 3. 3.

Ἥμισυς in Genit. ἡμίσεος, καὶ

ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας. 1. Cor. 4. 3

F. ἡμίσεια. N. ἥμισυ. dimidius. a. um. Marc. 6. 23. ἕως ἡμίσους, vsque ad dimidium. ἡμίσους hic est gen. n. ab ἥμισυ. Apoc. 11. 9. ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, per 3. dies & dimidium, *viertbalben tag*. τὰ ἡμίση, dimidiam partem, Luc. 19. 8. Est vero ἡμίση pl. n. g. n. pro ἡμίσεα.

Ἡνίκα. Adu. quando. 2. Cor. 3. v. 15. 16.

Ἤπιος. ου. ὁ. ἡ. placidus, clemens, lenis, benignus. 1. Thess. 2. 7. 2. Timoth. 2. 24. ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, sed placidum esse erga omnes.

Ἤρεμος. ου. ὁ. quietus tranquillus. idem quod ἥσυχος, ἥμερος. 1. Tim. 2. 2.

Ἡσύχιος. ου. ὁ. ἡ. 1. Timoth. 2. 2. ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, vt quietam & tranquillam vitam degamus. ἡσυχία. ας. ἡ. tranquillitas. Act. 22. v. 2. ἡσυχάζω quiesco, taceo. Luc. 14. v. 4. ἡσύχασαν tacuerunt. Fut. ἡσυχάσω conquiescam. a. 1. ἡσύχασα tacui.

Ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor, inferior. ἥττων οἴνου qui vincitur a vino. Similiter dicitur ἥττων ὀργῆς, ἔρωτος, ἡδονῆς. iræ, amori, voluptati deditus. ἧττον ονος. τό. minus. 1. Corint. 11. 17. εἰς τὸ ἧττον, cum damno. ἡττάομαι ῶμαι. superor. 2. Pet. 2. v. 20. ἡττῶνται. vincuntur. Præt. ἥττημαι victus fui. 2. Pet. 2. 19. ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται, à quo quis superatus est, ei etiam est mancipatus. a. 1. ἡττήθην, idem. 2. Corint. 12. vers. 13. τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε. Quid enim est quo facti estis inferiores? ἥττημα. τος. τό. defectus. 1. Cor. 6. 7. diminutio. Rom. 11. 12.

Ἦχος. ου. ὁ. sonus. Actor. 2. v. 2. Heb. 12. 19. rumor. Lu. 4. 37. ἠχέω. resono. Luc. 21. 25. ἐξηχέομαι persono. 1. Thes. 1. 8. ἐξήχηται est præt. pass. habens significationem Activ. κατηχέω instituo. 1. Corint. 14. v. 19. κατηχέομαι instituor. Luc. 1. 4. Fut. Act. κατηχήσω. præ. perf. κατήχηκα instituui. aor. 1. κατήχησα. idem. 1. Corinth. 14. 19. ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, vt & alios viua voce instituam. præt. pass. κατήχημαι. Act. 21. v. 24. ὧν κατήχηνται περί σου: quæ famâ de te acceperunt. Act. 18 v. 25. κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου institutus in via Domini. a. 1. pass. κατηχήθην, auditione accepi. Lu. 1. 4. κατηχέων ῶν, έοντος οῦντος, Catechista. Gala. 6. 6. κατηχούμενος. ου. ὁ. qui instituitur aut catechizatur. ibidem. vsitata etiam sunt, κατήχησις. εως. ἡ, & κατηχισμός. ου. ὁ. breuis institutio, quæ fit viua voce. κατηχίζω. σω. quod idem est cum κατηχέω. item

κατηχητὴς ὁ, κατηχιστὴς ὁ, qui vna voce instituit: Sed in N. T. non extant.

Θάλασσα. ης. ἡ. mare. Matthæ. 13. 1. ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν, sedebat iuxta mare. περιάγειν τὴν θάλασσαν, circumire vel ambire mare, Matth. 23. versu 15. βληθῆναι εἰς τὴν θάλασσαν abijci in mare. Mat. 21. 21. Luc. 17. v. 2. καὶ ἔῤῥιπται εἰς τὴν θάλασσαν & projiceretur in mare. 1. Corin. 10. 1. διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Heb. 11. 29. πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, fide transiverunt mare rubrum. Heb. 11. 12. παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ad oram maris, siue in littore maris. Lacus. Matth. 13. v. 1. διθάλασσος. ὁ. ἡ. bimaris. Actor. 27. 41. Sic isthmus vocatur. παραθαλάσσιος. α. ον. maritimus. a. um. Matth. 4. vers. 13.

Θάλλω. vireo, pullulo. F. θαλῶ. a. 2. ἔθαλον. præt. med. τέθηλα. virui. θάλλειν dicitur de plantis, ἀνθεῖν de floribus. θάλεια. λ. εἰλαπίνη τεθαλυῖα, conuiuium opiparum, vbi conuiuarum animi quasi virent. Hic α mutatum est in α breue. ἀναθάλλω, reviresco. Philip. 4. 10. ἀνεθάλετε, reuiruistis. a. 2. act. indic. 2. pers. pl. n.

Θάλπω. F. ψω. foueo, concalefacio, vt facit gallina ouis incubans. Ephes. 5. 29. 1. Thess. 2. v. 7. ὡς ἂν τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα tanquam si nutrix foueat liberos suos.

Θάμβος. εος. τό. stupor, attonita admiratio. Luc. 4. 36. & 5. 9. Actor. 3. 10. καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως, & impleti sunt pauore & stupore. θαμβέομαι. οῦμαι. expavesco, in N. T. legitur tantum in passiva forma, Marc. 1. 27. & 10. 24. 32. ἐθαμβήθησαν πάντες, obstupefacti sunt omnes. καὶ ἐθαμβοῦντο, & obstupefiebant. ἐκθαμβέομαι. idem Marc. 9. 15. ἐξεθαμβήθη expavit a. 1. pass. Marc. 14. 33. καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι, & cœpit expavescere. ἔκθαμβος ὁ. ἡ. expavefactus. Act. 3. 11. συνέδραμον ἔκθαμβοι, accurrerunt attoniti.

Θάπτω sepelio. F. θάψω. τέθαφα. a. 1. ἔθαψα, sepeliui. Matthæi 4. v. 12. θάψαι, sepelire. a. 1. Act. infin. Matth. 8. 22. a. 2. pass. ἐτάφην, sepultus sui. ταφή. ῆς. ἡ. sepultura, Matth. 27. 7. τάφος. ου. ὁ. sepulcrum. Matth. 23. 27. Roman. 3. 13. συνθάπτομαι, vna sepelior. Roman. 6. 4.

Θάρσος εος τό fiducia. Actor. 28. v. 15. θαρσέω ῶ. confido. Matthæ. 9. 2. θάρσει τέκνον, esto bono animo, fili.

Θαῦμα. τος. τό. admiratio. Apoc. 17. 6. θαῦμα μέγα. θαυμάζω, admiror. Ga. 1. 6. Iudæ. v. 16. imperf. ἐθαύμαζον, admirabar.

Luc. 4.22. Futur. 1. medium. θαυμάζομαι, admirabor. Apoc. 17.8. a. 1. Act. ἐθαύμασα. admiratus fui, Matth. 22.22. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην idem. Apoc. 13.3. phrases: θαυμάζειν τι. Act. 7.31. θαυμάζειν ἐπί τινι πράγματι. Luc. 20.26. ἐν τινι πράγματι, Luc. 1. v. 21. Sæpe sine casu legitur, Gal. 1.6. Ioh. 3.7. θαυμάζειν πρόσωπα idem est quod προσωποληπτεῖν, quæ phrasis legitur Iudæ v. 16. Et eadem vsi sunt LXX. 2. Chro. 19. 7. vbi pius Rex Iosaphatus duo vitia in iudice prohibet, videlicet θαυμάσαι πρόσωπον καὶ λαβεῖν δῶρα, respicere personas, & accipere dona. θαυμαστός. ἡ. ὁν. admirabilis. Matth. 21.42. 1. Pet. 2.9. θαυμάσιος. α. ον. idem. Matth. 21.15.

Θεάομαι ὦμαι verbum medium, specto. F. θεάσομαι spectabo. P. τεθέαμαι, spectaui. Iohan. 1.32. 1. Iohan. 4.12. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται, Deum nemo vnquam vidit. ibid. v. 14. a. 1. med. ἐθεασάμην, vidi. Ioh. 1. v. 14. in infin. θεάσασθαι, visere. Rom. 15. 24. a. 1. pass. ἐθεάθην, visus fui, vel spectatus fui, semper passiuè capitur, Matt. 6. v. 1. πρὸς τὸ θεαθῆναι, vt spectentur. θέατρον. ου. τό. theatrum. 1. Cor. 4.9. turba. Act. 19.31. θεατρίζομαι, in theatrum producor, Heb. 10.33.

Θέλω, vel ἐθέλω, volo. Matt. 20. 15. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, annon licet mihi, quod volo, facere in rebus meis? imp. ἤθελον, volebam. Matth. 2. 18. Si ἤθελον deriuatur ab ἐθέλω, est augmentum regulare: Si verò à θέλω est augmentum Atticum. præt. τεθέληκα, volui, non est vsitatum, pro quo legitur, a. 1. ἠθέλησα, Mat. 18. 23. θελήσω. ῃς. ῃ. voluerim in subj. modo, 1. Cor. 4. 19. 2. Cor. 12. 6. Fut. θελήσω, volam. tanquam à θελέω quod non est vsitatum. θέλημα. τος. τό. voluntas. Actor. 21. 14. τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γινέσθω. volũtas Domini fiat. 2. Cor. 1. v. 1. διὰ θελήματος θεοῦ per voluntatem Dei. Gal. 1. 4. κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, iuxta voluntatem Dei: prout Iacobus c. 4. 15. loquitur, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, si Dominus voluerit. θέλησις. εως. ἡ. Heb. 2. v. 4. idem significat quod θέλημα.

Θέμελιον. ου. τό. fundamentum. θεμέλιος. ου. ὁ. idem. 1. Cor. 3. v. 12. 2. Timoth. 2. v. 19. & θεμέλιον. ου. τό. idem. Act. 16. v. 26. ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια, vt cõmouerentur ipsa fundamenta. θεμελιόω. ῶ. fundo. Fut. θεμελιώσω. perf. τεθεμελίωκα, fundaui. pro quo vsitatum est aoristum. 1. ἐθεμελίωσα. Heb. 1. v. 10. 1. Pet. 5. v. 10.

v.10. θεμελιώσαι est a. 1. Act. optativi modi. Perf. passivi. τεθεμελίωμαι, fundatus fui. Coloss. 1. 23. plusquampert. ἐτεθεμελιώμην. ου.το. fundatus fueram, Matth. 7. v. 25. τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν fundata enim fuerat super petram, vbi augmentum plusquamperfecti abjicitur, sicut etiam Luc. 6. 48.

Θέμις. ιδος. vel ιος. ἡ. Lex. institutum, fas, jus. ἀθέμιτος. ὁ. ἡ nefarius. a. 1. Pet. 4. 3. εἰδωλολατρεία ἀθέμιτος, idololatria nefaria. ἀθέμιτον. ου. τὸ. substantivè, nefas. Actor. 10. 28. seq. Dat. ἀθέσμια τῷ, nefaria. 1. Pet. 2. 7. προθεσμία ας ἡ. tempus præfinitum Galat. 4. 2. ἄχρι τῆς προθεσμίας, usq; ad tempus præfinitum.

Θεὸς ὁ. ἡ. Deus. 1. Corinth. 10. 31. πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε, omnia ad gloriã Dei facite. Tribuitur in plurali numero magistratibus, qui dij sunt non naturâ, sed ratione officij, quod divinum est. Ioh. 10. 34. ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε, ex Psa. 82. 6. Per metathoricam catachresin tribuitur Satanæ, quem reprobi colunt ceu Deum suum 2. Cor. 4. 4. qui ipsi quoq; ventrem suum habent pro deo suo, Phi. 3. 19. θεὰ ᾶς, ἡ, dea. Act. 19. 37. Sic dicebatur ab Ethnicis Diana, dea fictitia. θεῖος θεία θεῖον, divinus a. um. 2. Pet. 1. 3. 4. κοινωνοὶ θείας φύσεως, participes divinæ naturæ. h. e. virtutum, rationis, & sapientiæ, quibus Deum referimus. θεῖον. ου. τὸ numen. Actor. 17. 29. sulphur. Luc. 17. 29. θειώδης. εος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ θειῶδες. εος. sulphureus. a. um. Apoc. 9 17. θειότης. ητος. ἡ. deitas. Coloss. 2. 9. θειότης ητος. ἡ. divinitas. Roman. 1. 20. ἄθεος. ὁ. ἡ. Dei expers, Ephes. 2. 12. Sic dicuntur quicunq; sunt χωρὶς Χριστοῦ, ut Apostolus loquitur, h. e. quicunq; non credunt in Christum. Vulgò ἄθεοι dicuntur, qui, sicut est Psal. 14. in corde suo dicunt, non esse Deum, qui (sicut Petrus scribit 2. Pet. 3. 3.) de extremo judicio contẽptim loquuntur, quiq; putant, sibi licere, quicquid libeat, traditi in reprobam mentem. φιλόθεος. ου. ὁ. ἡ. Dei amans. 2. Tim. 3. 4.

Θεράπων. οντος. ὁ famulus. θεράπαινα ης ἡ. serva. Heb. 3. v. 5. θεραπεύω, sano. Matth. 4. 32. imperf. ἐθεράπευον, sanabam, Marc. 6. 13. F. θεραπεύσω, sanabo Matth. 8. 7. Præt. τεθεράπευκα pro quo a. 1. usitatum est ἐθεράπευσα, sanavi, Marc. 1. 34. θεραπεύεσθαι, sanor, Luc. 13. 14. θεραπεύεσθε, est præs. pass. imperativi. colo r, Actor. 17. 25, imperf. ἐθεραπευόμην, sanabar, Act. 28. v. 9. præt. perf. τεθεράπευμαι,

 sanatus

ſanatus ſui, unde eſt particip. τεθεραπευμένος. η. ον. ſanatus, Luc. 8. 2. Iohan. 5. 10. Actor. 4. 14. a. 1. ἐθεραπεύθην, ſanatus ſui. Matth. 7. 18. Apoc. 13. 3. 12. Conſtruitur cum Accuſativo, Luc. 4. 23. ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν, medice cura te ipſum. θεραπεία. ας. ἡ. ſanatio, Luc. 9. 11. famulitium. Luc. 12. 42.

Θέρος. ους. τό. æſtas. Matth. 24. v. 32. θερίζω, meto. Matth. 25. 26. θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, meto ubi non ſevi. F. θερίσω, metam. Galat. 6. 7. præt. τεθέρικα, pro quo legitur a. 1. ἐθέρισα meſſui. Iacob. 5. 4. præt. paſſ. τεθέρισμαι, meſſus ſui. a. 1. paſſ. ἐθερίσθην, idem Apoc. 14. v. 16. θερισμός. οῦ. ὁ. meſſis, Matth. 9. 37. θεριστής. οῦ. ὁ. meſſor, Matth. 13. 39.

Θέρω F. θερῶ & Æolicè θέρσω calefacio. θερμός. ἡ. όν. calidus a. um pro quo in N. T. legitur ζεστός, Apoc. 3. 16. θερμαίνω. calefacio. in F. θερμανῶ. θερμαίνομαι calefio. Marc. 14. v. 54. Iohan. 18. 18. ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο, quia frigus erat & calefiebant. Iacob. 2. v. 16. θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε ſunt præſ. imp. paſſ.

Θεωρός. οῦ. ὁ. ſpectator, contemplator. θεωρέω. ῶ. ſpecto. Actor. 7. 56. ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, ecce ſpecto cælos apertos. video. 1. Iohan. 3. 17. intelligo. Iohan. 4. 19. κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ: Domine intelligo te prophetam eſſe. imperf. ἐθεώρουν, ſpectabam. Luc. 10. v. 18. F. θεωρήσω. a. 1. ἐθεώρησα ſpectavi. Apoc. 11. 12. præt. τεθεώρηκα. præt. paſſ. τεθεώρημαι, unde θεώρημα. τος. τό, theorema, præceptum. θεωρία. ας. ἡ. ſpectaculum, Luc. 23. v. 48. παραθεωρέομαι, οῦμαι, deſpicior. Actor. 6. 1.

Θηλή. ῆς. ἡ uberis apex, mamma. θηλάζω, lacto, Matth. 21. v. 16. θῆλυς. εος. ὁ. fœmineus. θήλεια. ας. ἡ, fœmina. Roman. 1. 26. 27. θῆλυ. εος. τό. idem. Matth. 19. 4. ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, maſculum & fœminam fecit eos.

Θήρ. ός, ὁ, *ein thier*. pro quo Æoles dicunt φήρ. ός. ὁ. fera. θηρίον. ου. τό. beſtia, fera. Mar. 1. v. 13. καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, erat cum feris. indomiti & malitioſi homines per metaphor. dicuntur κακὰ θηρία malæ beſtiæ. Tit. 1. 12. Apoc. 14. 11. προσκυνοῦντες τὸ θηρίον, adorantes beſtiam, videlicet Antichriſtum. θήρα, ας, ἡ, tendicula, Rom. 11. 9. θηρεύω, venor, feras capio. F. θηρεύσω. P. τεθήρευκα. aor. 1. ἐθήρευσα, venatus ſum. Luc. 11. 54. θηρευτής οῦ & θηρευτήρ. ῆρος. ὁ. venator. θήρευσις. εως. ἡ venatio.

Θίγω. F. ξω. P. χα. tango, contrecto. Coloſſ. 2. 21. μηδὲ γεύσῃ. μηδὲ

μηδὲ θίγῃς, neque gustâris, neque tetigeris. Cõstruitur cum Genit. Heb. 11. 28. pro hoc verbo dicitur etiam θιγγάνω, θιγγάνομαι. tangor.

Θὶν aut θὶς. ινὸς. ὁ. ἡ. acervus. θῖνες τοῦ ψάμμου cumuli arenæ. ἀκροθίνια. τὰ. spoliorum decimæ. Heb. 7. 4. à singulari ἀκροθίνιον. ου. τό. quasi τὰ ἄκρα θινός, summitates acervi, ex quibus primitiæ excerpi solebant.

Θλάω, ῶ, F. άσω. P. ακα. contundo, collido, conquasso, confringo. θλάομαι, ῶμαι. contundor. ἐθλάσθην, contusus sui. Hinc est συνθλάομαι ῶμαι confringor. Matth. 21. vers. 44. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται, qui ceciderit ad lapidem istum, confringetur. συνθλασθήσεται est fut. 1. pass.

Θλίβω. F. ψω. P. φα. affligo, humi sterno. Marc. 3. 9. θλίβομαι, affligor, persecutionem patior, 1. Thess. 3. 4. ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι fore ut affligeremur, vel nos affligendos esse. utrumq; tum activum tum passivũ legitur tantùm in præsenti tempore. θλῖψις εως. ἡ. afflictio. θλῖψις μεγάλη, magna afflictio. Matth. 24. 21. in Genit. θλίψεως. Iohan. 16. 21. οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, non ampliùs recordatur afflictionis. Dat. θλίψει. Philip. 4. 14. Ac. θλῖψιν. 1. Corinth. 7. 28. Iohan. 16. 33. ἐν κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε, in mundo persecutionem experiemini. Nom. pl. θλίψεις. Gen. θλίψεων. Actor. 14. 22. Dat. θλίψεσι. Roman. 5. v. 3. συνθλίβω comprimo, Marc. 5. 24. συνέθλιβον αὐτὸν comprimebant eum.

Θνήσκω. morior. F. θανοῦμαι. præterit. perf. τέθνηκα. mortuus sum. Matth. 2. 20. plusquamperf. ἐτεθνήκειν. mortuus fueram. Ioh. 11. 21. partic. præt. τεθνηκώς. ότος. ὁ. Iohan. 11. 39. Actor. 14. 19. νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι, rati eum mortuum esse. τεθνάναι est præt. infinitivi contractum pro τεθνηκέναι à præt. medio τέθνηκα ex θνάω vt ἵστηκα est à στάω. Alij ajunt τέθναα esse ex τέθνηκα, pro quo Dores dicunt τέθνᾱκα per syncopen τοῦ κ. Alij τεθνάναι habent pro pręsenti infinitivi Act. ad formam τοῦ ἱστάναι ab ἵστημι, à verbo τέθνημι, quæ sententia potior videtur. Si enim τεθνάναι esset contractum ex τεθνηκέναι, circumflexus esset in penultima. ἀποθνήσκω morior. a. 2. ἀπέθανον mortuus sum. 1. Cor. 15. 3. Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, Christus mortuus est pro peccatis nostris. Συναποθνήσκω unà morior. 2. Co. 7. 3. cum Dat. Συναποθανεῖν σοι tecum unà mori. Marc. 14. 31. θάνατος.

ν, ὁ mors. Ioh. 12. 33. Notentur phrases, γεύσαϑς θανάτου, Mat. 16. 28. θεωρεῖν θάνατον, Iohan. 8. 51. ἰδεῖν θάνατον Luc. 2. 26. θανατόω. ῶ. facio mori. hoc est, occido. Hebr. המית hemith. F. θανατώσω occidam. Matth. 10. 21. Præt. τεθανάτωκα. pro quo legitur a. 1. ἐθανάτωσα, Marc. 14. 55. θανατοῦμαι. ῦμαι, occidor, 2. Corinth. 6. 9. a. 1. pass. ἐθανατώθην occisus fui. Rom. 7. 4. 1. Pet. 3. 18. θανάσιμος ν. ὁ. mortifer. Marc. 16. vers. 18. ἐπιθανάτιος ν. ὁ. ἡ morti destinatus. 1. Corinth. 4. v. 9. ἀθάνατος ν. ὁ. immortalis, in N. T. non legitur, sed pro eo ἄφθαρτος 1. Timoth. 1. 17. ἀθανασία ας. ἡ. immortalitas. 1. Corinth. 15. 53. εὐθανασία. ας ἡ. facilis & honesta mors ex sententia Augusti, de quo Suetonius. Sed vera εὐθανασία est, de qua Iohan. in Euangelio c. 5. v. 24. ἡμιθανὴς ἐος. ὁ. ἡ. semimortuus. Luc. 10. 30.

Θόρυβος. ν. ὁ. tumultus. μετὰ θορύβου cum tumultu. Actor. 24. v. 18. θόρυβος γίνεται tumultus excitatur Matth. 27. v. 24. Actor. 20. v. 1. μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, post quam verò cessavit tumultus. θορυβέω ῶ, perturbo. Actor. 17. 5. ἐθορύβουν τὴν πόλιν perturbabant urbem. ἐθορύβουν ad formam τοῦ ἐποίουν.

Θραύω frango. θραῦσαι δύναμίν τινος. frangere alicujus vires. F. θραύσω. aorist. 1. ἔθραυσα. P. τέθραυσμαι θραύομαι frangor. Præt. τέθραυσμαι fractus sum. Luc. 4. vers. 18. τεθραυσμένος fractus part. præterit. pass.

Θρέω, vel potius θρέομαι tumultuando clamo, vociferor. θρόος. ν. ὁ. clamor tumultuantium. θροέομαι οῦμαι turbor Matth. 24. 6. Marc. 13. 7. μὴ θροεῖσθε ne turbamini.

Θρῆνος. ν. ὁ. lamentatio. Matth. 2. v. 18. θρηνέω ῶ fleo. F. ήσω. Iohan. 16. 20. flebo. Mat. 11. v. 17. a. 1. ἐθρήνησα flevi Lucæ 7. 32.

Θρῆσκος. ν. ὁ religiosus. Iacob. 1. 26. θρησκεύω colo, veneror. F. σω. θρησκεία ας. ἡ religio. Iacob 1. 26. τούτου μάταιος ἡ θρησκεία, hujus vana est religio. ἐθελοθρησκεία ας. ἡ. religio ex cerebro nostro conficta. Coloss. 2. 23.

Θρίαμβος. ν. ὁ triumphus. θριαμβεύω. F. σω. a. 1. ἐθριάμβευσα. triumphare facio. 2. Cor. 2, vers. 14. πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν Χριστῷ, qui facit nos semper triumphare in Christo. Apud profanos scriptores significat triumphare: Plut. in Rom. ἐθριάμβευσε βασιλεῖς triumphavit de regibus.

Θρὶξ in Genit. τριχὸς, ἡ, pilus. Luc. 12. 7. in Genit. θ mutatur in

tur in τ ἀλεωνίας ὄπηκα, ne duplex concurrat aspiratio, in Dat. pl. manet ϑ, Ioh. 11. verſ. 2. τοῖς θριξὶν αὐτῆς capillis ſuis.

Θρόμβος. ου. ὁ. grumus, Luc. 22. verſ. 44. ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος tanquam grumi ſanguinis.

Θρόνος. ου. ὁ. thronus, regni ſolium. a θράω ſedeo. Heb. 1. 8. dignitas. Coloſ. 1, 16. Luc. 1 v. 52. Mat. 19. 28. καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, ſedebitis & vos ſuper duodecim thronos.

Θρύπτω. F. θρύψω. P. τέθρυφα frango. perf. paſſ. τέθρυμμαι vnde Adu. τεθρυμμένως delicate, molliter, luxurioſe. συνθρύπτω comminuo. Actor. 21. 13. τρυφή, ῆς. ἡ. luxus, deliciæ. Nihil enim animū hominis ita effœminat & frangit vt luxus & ἀσωτία, Lu. 7. v. 25. 2. Pet, 2. 13. τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν quotidianas delicias. τρυφάω ῶ. in delicijs viuo, delicatam & vmbratilem vitam dego. F. τρυφήσω. a. 1. ἐτρύφησα, Iacob. 5. 5. Hinc τρυφηλός. ἡ. όν. & τρυφερός. α. όν voluptarius, qui voluptatibus indulget, & molliter delicateq; viuit. ἐντρυφάω. ῶ. oblecto me. 2. Pet. 2. 13

Θυγάτηρ, ἡ, filia. Matth, 9. 18. in Gen. θυγατρός, Hebr. 11. v. 24 Dat. θυγατρί. Luc. 12. 53. μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί, mater aduerſus filiam & filia aduerſus matrem. Acc. θυγατέρα, Luc, 13. v. 16. Voc. θύγατερ. Luc. 8, 48. θάρσει θύγατερ, eſto bono animo, filia. Iohan. 12. v. 15. μὴ φοβοῦ θύγατερ, ne time filia. Nom. pl. θυγατέρες, Actor. 21 v. 9. Gen. θυγατέρων, Luc. 1. 5. Dat. θυγατράσι. Acc. θυγατέρας, 2. Corinth. 6. 18. Voc. θυγατέρες, Luc. 23, v. 28. θυγάτριον. ου. τό. filiola. Marc. 5. verſu 23.

Θύελλα. ης. ἡ. procella Hebr. 12. v. 18. θυελλώδης. εος. ὁ. procelloſus.

Θυμιάω ῶ. ſuffitum facio. F. θυμιάσω. P. τεθυμίακα. a. 1. ἐθυμίασα Luc. 1. 9. τοῦ θυμιάσαι. a. 1. act. infinit. θυμίαμα. τος. τό, ſuffitus, Luc. 1. 10. 11. Apoc. 5. 8. θυμιατήριον. ου. τό. altare ſuffitus. Heb. 9. 4.

Θυμός. οῦ. ὁ. excandeſcentia, iracundia, ita præceps, quam Græci etiam vocant ὀξυθυμίαν. Alias animus, vnde μεγάθυμος magnanimus. Lucæ. 4. 28, Epheſ. 4. 31. θυμὸς καὶ ὀργή. Galat. 5. 20. ἔρεις θυμοὶ lites, excandeſcentiæ. Hebr, 12. 27. μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως, non reformidans iracundiam regis. accipitur etiam in bonā partem, Apoc. 18. 15. θυμόομαι οῦμαι axcandeſco. Matth. 2. v. 16. ἐθυμώθη λίαν, excanduit valde. μακρόθυμος. ου. ὁ. longanimus, qui iram differre

ferre & cohibere potest. μακροθυμία ας ἡ, lenitas. Rom. 2 v.4. & 9.v.22. 1. Pet. 3.v.20. & 2. Pet.3 15. μακροθυμέω ῶ. iram cohibeo, iram differo. Fut. μακροθυμήσω. aor. 1. ἐμακροθύμησα. Matth. 18 26. κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, differ iram erga me. Dicitur etiã μακροθυμεῖν πρός τινα 1. Thess. 5. 14. εἴς τινα, 2. Pet 3 vers. 9. μακροθύμως patienter Actor. 26. v. 3. μακροθύμως ἀκοῦσαί μου patienter me audire. ὁμοθυμαδὸν concorditer. Actor. 1. 14. & 2. 1. 46. & 4 24. & 5 12. & 7. 57. ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτὸν, irruerunt cum impetu concorditer in eum. πρόθυμος ὁ ἡ promptus. a. um. Mat. 26. 41. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, spiritus quidem est promptus; caro vero infirma. προθύμως. Aduerb. prompte. 1. Pet. 5, 2. μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, neque turpis lucri causa, sed prompte. προθυμία ας ἡ, alacritas, promptitudo. Actor. 17. 11. 2. Corin. 8. 11. 12. 19. & 9. 2.

Θύρα ἡ. ianua. Gen. θύρας Matthæi 28. 2. Dat. θύρᾳ. Matth. 27. 60. Acc. θύραν. Actor. 3. 2. πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ, apud ianuam templi, vel ad ostium templi. Nom. pl. θύραι. Actor. 21. 30. Gen. θυρῶν &c. πρὸ τῶν θυρῶν ante fores, Iacob. 5. 9. occasio. 1. Corin. 16 v. 9. θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη, ostium enim mihi apertum est magnũ, h. e. occasio & opportunitas magna mihi oblata est regnum Christi propagandi. introitus. Col. 4. 3. Christus se uocat θύραν προβάτων Ioh. 10. 7. per metaph. θυρὶς. ίδος. ἡ. fenestra Act. 20. 9. 2. Cor. 11. v. 33. διὰ θυρίδος ἐξέφυγον, per fenestram effugi. πρόθυρον. ου. τὸ, vestibulum.

Θυρεὸς. οῦ. ὁ. scutum. Ephes. 6. 16.

Θύω macto, immolo. 1. Cor. 10. v. 20. imperf. ἔθυον mactabam Marc. 14. 12. ἔθυον mactabant pro ἐθύετο mactabatur. F. θύσω mactabo. P. τέθυκα pro quo a. 1. ἔθυσα legitur Luc. 15. v. 27. θύομαι mactor Luc. 22. 7. præt. τέθυμαι mactatus fui. τὰ τεθυμένα mactata Matth. 22. v. 4. a. 1. ἐθύθην, idem, 1. Corin. 5. v. 7. τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός: Pascha nostrum pro nobis sacrificatum est Christus. Alij scribunt ἐτύθη pro ἐθύθη, sed vitiose. θυσία. ας. ἡ. victima 1. Cor. 10. v. 18 θυσιάζω idem est quod θύω vnde est θυσιαστήριον. ου. τό. altare; locus vbi sacrificia offeruntur. Matth. 5. 23. 1. Corin. 9. 13. & 10. 18. Heb. 10. 5 victima qua peccata nostra expiata sunt est Christus: altare in quo seipsum obtulit fuit

fuit crux. Hebr. 13. v. 10.

Θώραξ. ακος. ὁ. Thorax. proprie significat pectus, quæ corporis pars collo subiecta vtrimq; costis clauditur, & ab inferiore ventre, diaphragmate separatur, in qua cor & pulmo sedem suam habent. Dein. capitur pro veste & armatuta quæ illam corporis partem ambit, Ephe. 6 14. 1. Thes. 5. 8. Apo. 9. v. 9.

Ιάομαι. ῶμαι, sano medeor, Act. 9. 34. F. ἰάσομαι. P. ἴαμαι. sanatus fui. Marc. 5. 29. ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος, sanata est ab illo flagello. a. 1. ἰάθην sanatus fui. 1. Pet. 2. 24 οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε, cuius vibicibus sanati estis, vbi αὐτοῦ ex Hebraismo redundat. F. 1. ἰαθήσομαι sanabor. Luc. 7. 7. imperf. med. ἰώμην ἰῶου ἰᾶτο sanabam, Lu. 9. 11. a. 1. med. ἰασάμην sanaui Luc. 4. v. 4. & 9. v. 42. & 22. v. 51. a. 1. subj. ἰάσωμαι Iohan. 12. v. 40. ἰάσηται Iohan. 4. 47. ἰάσασθαι sanare Luc. 4. 18. ἴασις. εως. ἡ. sanatio, Actor. 4. 22. ἴαμα. τος. τὸ. idem. 1. Corin. 12 9 ἰατρὸς οῦ. ὁ. medicus. Matt. 9. 20. οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, non egent validi medico.

Ἴασπις. ιδος. ἡ. iaspis gemmæ genus. Apoc. 4. 3.

Ἴδιος. α. ον. proprius. a. um. Roman. 14. v. 4. τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει, suo domino stat aut cadit. poni solet pro ἑαυτοῦ. ῆς. οῦ vel ἰδίος. α. ον. suus. a. um. Galat. 5. 6. τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει, pro τὸ ἑαυτοῦ φορτίον βαστάσει, suū ipsius onus feret: quāuis sit differentia inter ἴδιον & ἑαυτοῦ. Non enim quæcunq; nostra sunt propria dici queunt. 1. Th. 4. v. 11. πράσσειν τὰ ἴδια, satagere rerum suarum. ἰδιόομαι, οῦμαι mihi vendico. ἰδιώτης. ου. ὁ. idiota, plebeius. Actor. 4. vers. 13. ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, illiterati & idiotæ.

Ἱδρώς. ῶτος. ὁ. sudor. Luc. 22. 44. ἱδρόω & poetice ἱδρώω, ώσσω sudo. ἀνιδρωτὶ Ad. sine sudore

Ἱερός. ά. όν. sacer. a. um. 2. Tim. 3. v. 15. τὰ ἱερὰ γράμματα, sacræ literæ. ἱερὰ ἐργάζεσθαι, sacra peragere. 1. Corinth. 9. v. 13 ἱερόν. οῦ. τὸ, templū, subauditur οἶκος, Luc. 18. v. 10. ἱερεὺς ἔως. ὁ, sacerdos Matth. 8. v. 4. ἀρχιερεύς. έως. ὁ. pontifex, sic dictus latine, qui potest facere, h. e. cui licet sacrificare Heb. 7. 26. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, talis nos decebat pontifex. ἱερατεύω, sacerdotio fungor. ἱερατεία. ας. ἡ. functio sacerdotalis. ἱεράτευμα. τος. τὸ sacerdotium, 1. Pet. 2. v. 5. ἱερωσύνη. ης. ἡ. idem, Heb. 7. 24. ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην perpetuum habet sacerdotium.

Ἱκανός. ή. όν. Adiectiu. sufficiens 2. Cor-

2.Corinth.2.6. dignus. Matthæi.3.11.& 8.8. 1.Co.15.9. ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος. Multus, Luc. 8. v. 27. ἐκ χρόνων ἱκανῶν ex multis temporibus. ἐφ' ἱκανὸν, diu, Actor. 20.11. ἱκανόω. ῶ. idoneum facio. a.1. ἱκάνωσα, dignum feci. 2. Corinth. 3. v.6. ἱκανότης. τος. ἡ. sufficientia, 2.Corinth.3.5. ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, quod idonei sumus, id ex Deo est.

Ἱκνέομαι venio. Futur. ἵξομαι. P. ἷγμαι. A.2. ἱκόμην, ab Inusitato ἵκομαι. pro ἵκω tamen ἱκάνω pervenio legitur, & construitur cum Acc. Hom. Iliad. α. πένθος ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει. ἱκέσθαι supplicare, est a. 2. med. infin. ἱκέτης. ου. ὁ. supplex. ἱκετηρία. ας. ἡ. supplicatio, Hebr. 5.7. ἀφικνέομαι. οῦμαι: item ἀφικάνω, pervenio, Roman.16.19. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο, vestra enim obedientia ad omnes pervenit. ἄφιξις. εως. ἡ. discessus, Actor. 20. v.29. διικνέομαι, pertingo, Hebr. 4. v. 12. ἐφικνέομαι, pervenio, 2.Cor.10.13.14.

Ἰκμάς. άδος. ἡ. humor, Luc. 8.6. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.

Ἱλάω. & ἵλημι, F. ἱλάσω P. ἵληκα. propitius sum. pro quo ἱλάσκομαι legitur, Hebr. 2.v.17. εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, ad expiandum peccatū populi. Luc.18.v.13. ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι ἁμαρτωλῷ, ὁ Deus propitius esto mihi peccatori. ὁ θεὸς ponitur pro ὦ θεὲ Atticè. ἱλάσθητι est a. 1. pass. imperat. ab ἱλάσκω placo, unde est ἱλάσκομαι, propitius seu placatus sum. F. ἱλάσομαι. A. 1. ἱλάσθην. præt. pass. ἱλασμένος, Num. 5. aries qui offertur pro expiatione à LXX. vocatur ἱλασμένος κριός. ἱλασμός. οῦ. ὁ. propitiatio. 1. Iohan. 2. 2. ἱλαστήριον. ου. τό. propitiatorium, 1.Ioh.4. v. 10. ἵλαος. ου. ὁ. ἡ. & Attice ἵλεως. in Genit. Atticè ἵλεω, decl 4 simpl. facilis, clemens Matth.10.22. Heb.8.12. ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, propitius ero iniquitatibus eorum. ἀνίλεως. ω. ὁ. ἡ. immisericors. Iacob.2.13. ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος, nam condemnatio absque commiseratione ei, qui non præstiterit misericordiam. ἱλαρός. ά. όν. hilaris, 2. Corinth. 9. 7. ἱλαρὸν δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. hilarem datorem amat Deus. ἱλαρότης τος ἡ. hilaritas, Roman. 12.v.8.

Ἱμάς. άντος. ὁ. lorum, corrigia. Marc.1.v.7. in Dat.plu. ἱμᾶσιν Actor.22.25.

Ἱμείρομαι cupio. 1.Thess.2.v.8 ἱμειρόμενοι ὑμῶν cupidi vestrum.

Ἵνα ut, coniunctio causalis regit subjunctivum. Iohan.3.v.16 interdum

interdum ἐλλείπει, deficit, Matt.8.4.Ioh. 18. 39. interdum ponitur εἰδικῶς per appositionem. Ioh. 15. 12.13. 17.Ioh.16.2. & 17.3. interdum idem valet quod ὥστε, adeò vt, Ioh. 5. 20. 2. Cor. 1.17.& 7.9. Apoc.8.12.& 9. 20. interdum ponitur pro ὅταν, quum, 1.Ioh.4.17. ἵνα τί. Act.4.25. cur, ex LXX. versione, qui hoc modo expresserunt Heb. לָמָּה lamma. ponitur etiam pro ὅτι 1.Cor.4.3. Construitur etiam cum indic. vt 1.Cor.4.6 ἵνα μὴ φυσιοῦσθε pro φυσιῶσθε. Sed rara hæc exempla non sunt imitanda.

Ἰός. ὁ. ὁ. venenum. Rom.3.13. ἰόω rubigine obduco. κατιόομαι. ῶμαι. ærugine vitior, Iacob. 5. 3.

Ἰουδαῖος. α. ον. Iudæus. Hebræ. יְהוּדִי iehudi à iehuda, quod est ab הוֹדָה hoda, confessus est, laudauit. & hoc a radice יָדָה iada. Etymologiæ huius rationem lege Gen.29.35. ἰουδαϊκός. ἡ. όν. iudaicus. Tit.1.14. ἰουδαϊκῶς, iudaicè, Gal. 2. 14. ἰουδαΐζειν iudaizare, Gal. 2. 14. ἰουδαϊσμός. οῦ. ὁ. iudaismus, Galat. 1. 13.

Ἵππος. ου. ὁ. ἡ. equus. a. Apoc. 6. v. 4. ἱππεύς. έως. ὁ. eques. Act. 23. 23. ἱππικόν. οῦ. τό. equitatus, Apoc.9.16. φίλιππος. ου. ὁ. amans equorum, bellicosus, nomen proprium. Luc. 6.14. οἱ φίλιπποι, nomen vrbis, Act.16.20.& 20.6. Philip. 1. 1. φιλιππήσιος. ου. ὁ. Philippensis, Philip.4. 15.

Ἵπταμαι, volo. F. πτήσομαι, volabo, A. 2. infinitiui πτῆναι, volare. πτηνόν. οῦ. τό. volatile, auis, 1.Cor. 15. 39.

Ἶρις. ἴριδος. ἡ. iris. Apoc. 4.3.

Ἴσος vel ἶσος. η. ον. æqualis, par. Phil.2.6. τὸ εἶναι ἶσα θεῷ Deo parem esse. ἶσα vt quidam volunt, hic ponitur pro ἴσον. Chryso. ἶσα habet pro adu. & exponit per ἴσως. Verba Chrysostomi hæc sunt: οὐ γὰρ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὴν θεότητα αὐτοῦ, & paulò post, τὸ εἶναι ἴσως τῷ πατρί. Neutra pro Aduerbiis adhibere, Græci frequentissime solét. Camerarius putat esse ἔλλειψιν, & deesse τοῖς ἑαυτῷ. Plura lege apud Zanchium de incarn. Filij Dei, lib.1.c.2. Ioh.5.18 ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ æqualem se faciens Deo. ἴσως vtique. adu. Luc.20.13. ἰσότης. τος. ἡ. æquabilitas, par conditio. 2. Cor. 8. v. 14. Coloss.4.1. οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, domini ius & æquum seruis exhibete.

Ἴσημι, scio, in plur. ἴσαμεν sci- mus, & per syncopen ἴσμεν. ἴσασι pro quo ἴστε vsitatum

Heb.

Heb. 12. 17. in imperativo pro ἴσαθι per syncopen ἴσθι. Actor. 26. 4. ἐπίσταμαι pro ἐπίσταμαι scio. Marc. 14. v. 68. 1. Timoth. 6. v. 4. τετύφωται μηδὲν ἐπιστάμενος, is inflatus est nihil sciens. ἐπιστήμη. ης. ἡ. scientia. ἐπιστήμων. ονος. ὁ. sciens, peritus, Iacob. 3. v. 13 ἴστωρ, ἴστορος. ὁ. ἡ. sciens, peritus. ἱστορία. ας. ἡ. historia. ἱστορέω viso. Galat. 1. 18. ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι πέτρον. ascendi Hierosolymam, ut viserem Petrum.

Ἵστημι, ἱστάνω, ἱστάω statuo, facio stare, pono. Matth. 4. 5. & 25. 33. Marc. 9. 36. Stabilio Roman. 3. 31. τὸν νόμον ἱστῶμεν, pro ἱστάωμεν, legem stabilimus. Sto, Ioh. 1. 26. & 21. 4. Imputo Act. 7. 60. Appendo Matth. 26. v. 15. unde est σταθμὸς. οῦ. ὁ. trutina. Dicitur etiam στήκω sto, & in N. T. legitur octies idq; tantum in præsenti. 1. Corin. 16. v. 13 στήκετε ἐν πίστει state in fide. Fusturum 1. Act. ab ἵστημι est στήσω collocabo. Matth. 25. v. 33. καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, & collocabit oves quidem, à dextra sua. præteritum perf. Act. ἕστηκα semper legitur in N. T. non ἕστακα, quod est Doricum. 1. Cor. 7. 37. ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, qui vero perstat firmus in corde suo. Matth. 16. 26. εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, sunt quidam ex his qui hic sunt præsto. in plusquam perfecto εἱστήκειν pro ἑστήκειν Matth. 12. 46. εἱστήκεισαν ἔξω stabant foris Luc. 23. v. 10. Iohan. 18. v. 16. ὁ δὲ πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω, Petrus vero stabat ad ostium foris. Ex his alijsq; exēplis liquet, ἕστηκα pro præsenti, & εἱστήκειν pro imperfecto persæpe usurpari. In præt. part. ἑστὼς per syncopen pro ἑστακὼς vel ἑστηκὼς Luc. 18. 13. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς, & publicanus procul stans. in Genitivo ἑστῶτος, Apoc. 10. 8. Mat. 20. 3. in Fœminino genere ἑστῶσα Ioh. 8. v. 9. in neutro gen. ἑστὼς per ω & non per ο, Matth. 24. v. 15. quamvis legamus regulariter ἑστηκὸς in neutro genere, Apoc. 5. v. 6. & 14. v. 1. ἀρνίον ἑστηκὸς agnus stans. Crasis vero est in causa; ex ἑσταὼς per syncopen τοῦ κ fit ἑστὼς. participium ἑστηκὼς æquè usitatum est; in genit. regulariter ἑστηκότος, Marc. 9. 1. Iohan. 3. v. 29. in fœm. gen. ἑστηκυῖα. in neutro ἑστηκός. Apoc. 14. v. 1. In præt. infinitivi modi ἑστηκέναι vel ἑστακέναι constracte ἑστάναι, Actor. 12. 14. ἑστάναι τὸν πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος, stare Petrum ante vestibulum: ubi ἑστάναι habet significationem præsentis. 1. Corin. 10. v. 12. legimus ἑστάναι cum acuto

cuto non cum circumflexo, ad forman πεποιθαίη de qua voce vide supra ἐπίσταμαι. ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ, Qui sibi videtur stare, videat ne cadat. Differt autem ἑστάναι ab ἱστάναι quod est presentis temporis, Act. inf. Apoc. 7. 11. legimus ἑστήκεισαν stabant, Attice, pro ἑστήκεισαν 3. pers. pl. plusquamperf. Act. pro quo tamen usitatè legitur in N. T. εἱστήκεισαν, Ioh. 18. v. 18. & 19. v. 25. &c. A. 2. Act. ἔστην steti, Iohan. 20. 19. καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, & stetit in medio. Actor. 6. 6. οὓς ἔστησαν, quos constituerunt. Act. 26. vers. 16 στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας, insiste pedibus tuis. στῆτε, state, Ephes. 6. 14. Actor. 8. v. 38. καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα, Et iussit sisti currum. Aor. 1. Act. ἔστησα, statui. Iohan. 8. 3. a. 1. pass. ἐστάθην. Act. 27. 21. τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος, tunc consistens Paulus. F. 1. pass. σταθήσομαι stabo, seu stabiliar. Matth. 12. 25. οὐ σταθήσεται, non stabilietur. ἀνίστημι surgo Matth. 9. 9. Resurgo Mat. 17. v. 9. eodem sensu ἀνίσταμαι insur. 1. ἀναστήσομαι Matth. 20. 19. Excito, suscito Mat. 24 vers. 24. Actor. 3. vers. 22. ἐπανίσταμαι insurgo, Matth. 10. vers. 21. ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, insurgent liberi contra parentes. ἀνάστασις. εως ἡ, resurrectio. Iohan. 11.

v. 25. ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή: ego sum resurrectio & vita. ἀνάστασις νεκρῶν resurrectio mortuorum 1. Cor. 15. v. 42. ἐξανίστημι excito, Marc. 12. 19. surgo, Actor. 5. v. 5. ἀνθίστημι resisto, Rom. 9. v. 19. ἀφίστημι abscedo. Luc. 13. 27. ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ abscedite à me. ἀπόστητε est a. 2. Act. imper. Discedo. Luc. 2. 37. Deficio 1. Timoth. 4. 1. ἀποστασία. ας. ἡ. defectio Actor. 21. 21. ἀποστάτης. ου. ὁ. apostata, ἀποστατέω ῶ deficio cum Genit. ἀποστάσιον. ου. τό. repudium. Matth. 19. 7. δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, dare libellum repudij. διΐστημι, disto, seiungo. Luc. 24. 51. διάστασις distantia. διάστημα. τος. τό. intervallum, Actor. 5. 7. διχοστασία. ας. ἡ. dissensio, dissidium, Roman. 16. 17. Galat. 5. 20. ἐξίστημι & ἐξίσταμαι obstupesco, Matth. 12. v. 23. Luc. 8. v. 56. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς, & obstupuerunt parentes. Obstupefacio. Luc. 24. v. 22. ἐξέστησαν ἡμᾶς, perculerunt nos. ἐξιστάω ῶ idem Actor. 8. vers. 9. ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, obstupefaciens gentem Samariticam. ἔκστασις. εως. ἡ. stupor Marc. 5. vers. 42. Excessus mentis, quum mens extra se rapitur, Act. 10. 10. & 11. 5. ἐνίστημι, insto, 2. Thess. 2. 2. 2. Timoth. 3. v. 1. τὰ ἐνεστῶτα. præ-

sentia, contractum pro ἐνεστηκότα part. præt. Act. In fœminino ἐνεστῶσα. 1. Corinth. 7 v. 26. vide supra ἑστὼς ἑστῶσα. ἐφίστημι supervenio Luc. 2. v. 9. Adsto, Luc. 4. v. 39. urgeo Actor. 4. 1. 2. Timoth. 4. 2. καθίστημι constituo Actor. 7. v. 10. præficio Matth. 24. 47. κατάστημα. τος. τό. habitus Tit. 2. vers. 3. ἀκατάστατος. ου. ὁ. inconstans Iacob. 1. 8. ἀποκαθίστημι restituo Matth. 12. 13. ἀποκαθιστάνω idem Marc. 9. v. 12. ἀποκαθιστᾷ πάντα, restituit omnia. & ἀποκαθιστάνω eodem sensu Actor. 1. 6. κατεφίστημι insurgo ex κατὰ ἐπὶ & ἵστημι Actor. 18. v. 12. συνεφίστημι unà insurgo Act. 16. v. 22. περιΐστημι circumsto, Ioh. 11. 42. διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα, propter turbam circumstantem. περιΐσταμαι vito, fugio, declino, 2. Tim. 2. v. 16. τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο, profanas verò vocum novitates fuge. περιΐστασο est imper. præs. med. εὐπερίστατος. ὁ. ἡ. circumstans, vel, vt Beza vertit, ad circumcingendum proclivis, Heb. 12. 1. συνίστημι simul sto, Luc. 9. 32. Demonstro, Rom. 5. 8. commendo, Roman. 16. 1. 2. Corinth. 10. 18. συνιστάω ῶ commendo 2. Cor. 4. v. 2. συνιστῶντες ἑαυτοὺς commendantes vosipsos. συνιστάνω idem 2. Corinth. 3. 1. & 5. versu 12. συστατικός. ἡ. ὀν. commendatitius, a. um. 2. Corint. 3. 1. ἐπισύστασις. εως. ἡ. coitio, agmen. Actor. 24. v. 12. μεθίστημι amoveo, averto, Actor. 13. 22. μεθίσταμαι vel μετασταθῆναι τῆς οἰκονομίας Luc. 16. v. 4. amoveri à dispensatione, loco moveri, vom ampt abgesezt werden. μεθιστάνω transfero 1. Cor. 13. v. 2. παριστάνω sisto Rom. 6. vers. 13. 16. παρίστημι absto. Marc. 40. 70. insto Marc. 4. 29. Repræsento. Actor. 1. 3. probo Actor. 24. 13. Commendo. 1. Corinth. 8. 8. Sisto 2. Corinth. 11. 1. Sistor pass. Roman. 14. 10. πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. omnes enim sistemur tribunali Christi. προστάτις. ιδος. ἡ. hospita, patrona, tutatrix, Rom. 16. 2. προστάτης. ου. ὁ. præses, patronus, à προΐστημι præsideo. προΐσταμαι antè sto. στάσις. εως. ἡ. seditio. Marc. 15. 7. συστασιαστής. οῦ. ὁ. socius seditionis Marc. 15. vers. 7. στασιάζω seditionem concito, quod est à nomine στάσις. στατὴρ ῆρος. ὁ. Stater nomē monetæ, Matthæi 17. 27. ὑπόστασις. εως. ἡ. persona Heb. 1. 3. Græci eam definiunt ὑφεστάμενον νοερὸν, h. e. rem per se subsistentem, intelligentem. Deinde significat confidentiam, 2. Cor. 9. 4. item subsistentiam Heb. 3.

Heb. 3. 14. τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως, Hebraismus, principium h. e. rem præcipuam, quæ est fides, qua sustentamur. Heb. 11. 1. ἐλπιζομένων ὑπόστασις; h. e. qua extat, quæ sperantur, seu quæ facit in animo nostro subsistere, quæ sperantur futura.

Ἰσχύς. ύος. ἡ. robur Marc. 12. 30. Accus. ἰσχὺν Apoc. 5. 12. ἰσχυρός. ά, όν. robustus Heb. 11. 34 potens, Mar. 1. 7. magnus λιμὸς ἰσχυρὸς, magna fames, Luc. 15. 14. ἰσχυρὰ παράκλησις firma & solida consolatio, Hebr. 6. 18. ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ munita ciuitas, Apoc. 18 vers. 10. ἰσχυρότερος potentior, Luc. 3. 16 ἰσχύω possum, Philip. 4. 13. πάντα ἰσχύω, omnia possum. imperf. ἴσχυον poteram Actor. 6. v. 10. οὐκ ἴσχυον non poterant. Act. 19. v. 20. Fut. 1. ἰσχύσω potero Luc. 13. v. 24. A. 1. ἴσχυσα potui, valui, Actor. 27. 16. μόλις ἰσχύσαμεν vix potuimus. οἱ ἰσχύοντες sani, bene valentes, Marc. 2. v. 17. ἐξισχύω exacte possum Ephes. 3. 18 ἐνισχύω corroboro Luc. 22. 43. Act. 9 v. 19. ἐπισχύω inualesco Lucæ 23. v. 5. διισχυρίζομαι affirmo Luc. 22. 59. Actor. 12. vers. 15. κατισχύω inualesco Luc. 23. 23. supero Matth. 16 v. 18. cum Genit. πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, portæ gehennæ non præualebunt ei. Verbum hoc compositũ separatim legitur Actor. 19. 15. ἴσχυσε κατ' αὐτῶν inualuit contra eos, vel superauit eos.

Ἰχθύς. ύος. ὁ. piscis. in Acc. ἰχθύν Matth. 17. v. 27. Luc. 11. v. 11 & 24. v. 42. ἰχθύδιον. ου. τό, pisciculus Matth. 15. 34.

Ἴχνος. ους. τό. vestigium Roman. 4. 12. στοιχεῖν τοῖς ἴχνεσι insistere vestigiis. ἰχνιάζω. F. σω. P. κα. investigo, scrutor. ἀνεξιχνίαστος. ὁ. ἡ. impervestigabilis. Rom. 11. 33.

Ἰῶτα iota Matth. 5. 18. ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία, οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, iota vnum, aut vnus apex nequaquam præterierit ex lege. Iod est nomen minimæ literæ in lingua Hebræa. Sensus est, si punctulum aut minimæ litera non peribit, quanto minus tota scriptura.

K

Καθαίρω purgo Ioh. 15. 2. F. καθαριῶ purgabo Heb. 9. vers. 14. Præt. κεκάθαρκα, vnde est κεκάθαρμαι præt. passiuum, & part. prǽt. pass. κεκαθαρμένος purgatus Hebr. 10. vers. 2. ἐκκαθαίρω, expurgo. 1. Corint. 5. 7. ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην. expurgate itaq; vetus fermentum. ἐκκαθάρατε est a. 1. Act. imp. pl. num. ab indicat. ἐξεκάθαρα 2. Timot. 2. 21. ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν, si igitur quis se purgauerit. ἐκκαθάρῃ est 3.

perſ.ſing.n. A.1.ſubj. Activi. ἀκάθαρτος, ου, ὁ, ἡ. impurus, Matth.10.v.1. Act.10.v.14. ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immunditia, impuritas animi, Matth.23. v.27. Roman.1.24. & 6.10. Epheſ.5.v.3. πορνεία καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, ſcortatio & quævis impuritas, aut avaritia, ne nominetur quidem inter vos. ἀκαθάρτης, ητος, ἡ, immunditie, Apoc.17 v.4 pro ἀκαθαρτότης, ſicut à φίλος derivatur φιλότης. καθαρός, ά, όν, purus, a, um. Matthæi.23.26. innocens Actorum, 20, 26. καθαρὰ συνείδησις pura conſcientia, 1. Tim. 3.9. Tit.1.15. πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς. καθαρότης, τος, ἡ, puritas, munditie, He. 9.13. καθαρίζω purgo 1. Iohan.1.7. τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ſanguis Ieſu Chriſti filij ejus purgat nos ab omni peccato. in partic. καθαρίζων, καθαρίζουσα, καθαρίζον, Marc.7.19. ubi dicitur in neutro gen. καθαρίζον non καθαρίζων. ſcil. accentus maſculini in participijs manet. Sic legimus πῦρ καταναλίσκον, Hebr.12. v.29. μέρος ἐπιβάλλον Luc.15.v.12. Alia vero ratio eſt nominum Adjectivorum, ut εὐσχήμων, honeſtus, decens, Marc.15. 43. neutrum format εὔσχημον 1.Corinth.7.35. non εὐσχήμων F. καθαριῶ purgabo. præt. κεκαθάρικα, pro quo 2.1. ἐκαθάρισα purgaui legitur Act. 11.9. in imp. καθάρισον purga Matth.23.v.26. in ſubj. καθαρίσω, ῃς, ῃ. purgem, Tit. 2.14. 2.Corinth.7.1. καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκός, purgemus nos ipſos ab omni pollutione carnis. in infinitiuo καθαρίσαι purgare Luc. 5.v.12. in part. καθαρίσας, ασα, αν. Epheſ.5.26. Actor.15.9. τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας, fide purgans corda. καθαρίζομαι purgor, Matth. 11.v.5. Heb.9.22. A.1. ἐκαθαρίσθην purgatus fui, Marc. 1.v.24. Luc.17.17. in imper. καθαρίσθητι purgator, Matth. 8. v.3. καθαρισμός, οῦ, ὁ. purgatio, Marc.1.44. Heb.1.3. περικάθαρμα, τος, τὸ, purgamentum, ſordes verrendo collectæ. 1.Corinth.4.13. à περικαθαίρω perpurgo, reſeco, Ioſuæ 5. περιεκάθαρε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, circumcidit filios Iſraelis.

Καὶ coniunctio copulatiua, Et, Act.6.6. Nam, Matt.1.24. & 4.19. & 11.28.29. & 12.29. & 28.10. Luc.1.17. Ioh. 3.13. & 7.28. Act.26.10. Rom.1.23. Eph.5.23. Coloſſ.3.25. Sed, at. Mat.11.17. & 12.26.38.43. & 13.22. & 16.4. & 17.12. Igitur, itaque, Matth.

Matth. 2. 4. & 8. 3. Mar. 4. 7. 13. & 9. 5. 10. Tunc, Matth. 6 v. 33. Denique, Marc. 12. 22 & 15. 1. Quamuis, Luc. 18. 7 Ioh. 14. 24. 30. Heb. 3. 9. Etiam, Ioh. 5. v. 17. & 15. v. 20. Quando, Marc. 15. 25. Idcirco 1. Ioh. 4. 16. Vt ἵνα Iohan. 15. 16. Vero, Luc. 18. 13 Iohan. 1. 19. Magis vero, Iohan. 5. 25. & 16. 32. Et quidem, Iohan. 1. 16. Et certè Ioh. 3. 13. Etenim, 2. Cor. 1. v. 6. Aliquando redundat, Luc. 8. 1. & 19. v. 23. inseruit conclusioni, Rom. 1. 24 Aliquando est ἐπιδεικτικόν, Luc. 1. 17. Rom. 15. 6. 1. Corint. 10. 28. 1. Cor. 11. 22. & 15. 24. 2. Cor. 1. 3. Galat. 1. 4. & 4. 18. Philip. 4. 20. Col. 2. 2. Iacob. 3. 9. Distributiuum, Act. 13. 27. & 22. 17. Rom. 11. 33. εἰ καὶ etiamsi, Matt. 25. 33. εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι, h. e. Etiamsi omnes offendantur in te, ego tamen nunquam offendar.

Καινός. ή. όν. nouus. a. um. Matt. 9. 17. καινὴ διαθήκη, nouum Testamentum. Matth. 26. 28. καινὴ κτίσις noua creatura. Gal. 6. 15. καινὸς ἄνθρωπος, nouus homo. Eph. 4. 24. ἐντολὴ καινὴ, mandatum nouum. 1. Ioh. 2. 7. καινότης. τος. ἡ. nouitas. Rom. 6. 4. & 7. 6. ἀνακαινόω ῶ, renouo in passi. legitur Coloss. 3. 10. ἀνακαινούμενον, renouatum. ἀνακαίνωσις. εως. ἡ. renouatio. Rom. 12. 2. ἐγκαίνια. ων. τά. dedicatio cuiuscunque rei. Encænia, quasi dicas initialia, Ioh. 10. 22. ἐγκαινίζω, dedico. Heb. 10. 20. passiuum legitur, Heb. 9. 18.

Καιρός, ȣ. ὁ. tempus certum. ἐν καιρῷ, certo & præstituto tempore, Luc. 20. v. 10. πρὸς καιρὸν, ad tempus. 1. Cor. 7. 5 πρὸ καιρȣ̃, ante tempus. Mat. 9. v. 29. καιρῷ δουλεύειν, tempori inseruire, Rom. 12. 11. ἄκαιρος. ȣ. ὁ. ἡ. intempestiuus, non opportunus. ἀκαίρως intempestiuè. 2. Timoth. 4. 2. ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως vrge tempestiuè & intempestiuè. ἀκαιρέομαι. ȣ̃μαι. opportunitate temporis destituor. Philip. 4. 10. εὔκαιρος ȣ. ὁ. ἡ. tempestivus. Heb. 4. 16. εὔκαιρος βοήθεια opportunum auxilium. εὐκαίρως, tempestiuè, 2. Timoth. 4. v. 2. εὐκαιρέω. ῶ. vacat mihi, Marc. 6. 31. ηὐκαίρουν pro εὐκαίρȣν Atticè, quod ipsum etiam legitur, Act. 17. 21. Est vero ηὐκαίρουν 3. pers. pl. n. imperf. Act. contractè pro ηὐκαίρεον. Mar. 6. 31. καὶ οὐδὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν, ne edere quidē ipsis vacabat, h. e. tantillum temporis Christo populū concurrentē docenti non dabatur, vt cibum caperet, 1. Corinth.

rinth.16. 12. ἐλεύσεται δὲ, ὅταν εὐκαιρήσῃ, veniet vero, quum tempus opportunum habuerit. εὐκαιρήσῃ hic est 3. perſ. a.1. ſubi. Act. εὐκαιρία. ας. ἡ. opportunitas. Matth. 26. 16. & Luc. 22. v.6. εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν opportunitatem cum prodendi. πρόσκαιρος. ου. ὁ ἡ. temporarius. Mat. 13. a 1.2. Cor. 4.18. τὰ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια, quæ viſibilia ſunt temporaria ſunt: at quæ ſunt inuiſibilia, æterna.

Καίω vro, cremo, Iohan. 15. v.6. Accendo Matth. 5. 15. in F. καύσω & καύσομαι vram. P. κέκαυκα a. 1. ἔκηα à κέω καίομαι vror, Luc. 24. 32. præt. perf. κέκαυμαι. Heb. 12. v.18, Fut. 1. paſſ. καυθήσομαι, vrar. vnde eſt fut. 1. paſſ. ſubi. καυθήσωμαι. 1. Corinth. 13. v. 3. καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, & ſi tradam corpus meum vt comburar. Similia exempla vide ſupra in αιω & infra in καρδαίνω. a 3. perſ. præt. paſſ. κέκαυται oritur nomen καυτήριον. ου. τὸ, inſtrumentum, quo vitia inſanabilia exuruntur in corpore. vnde eſt verbum καυτηριάζω cauterio amputo mēbrum putre. καυτηριάζομαι cauterio reſecor. 1. Timoth. 4. verſ. 2. κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, pro κατὰ τὴν ἰδίαν συνείδησιν Græciſmus; quorum conſcientia cauterio eſt reſecta. Sic apud Xenophontem legimus ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, pro κατὰ τὴν κεφαλὴν, cui caput eſt amputatum. καῦμα. τος. τὸ, æſtus, calor nimius, ardor, Apoc. 7. 16. & 16. 9. καῦμα μέγα magnus æſtus. καυματίζω torreſacio. F. καυματίσω. a. 1. ἐκαυμάτισα. Apoc. 16. v. 8. a. 1. paſſ. ἐκαυματίσθην exuſtus ſum, Marc. 4. verſ. 6. καῦσις. εως. ἡ. exuſtio. Heb. 6. 8 καύσων. ωνος. ὁ. æſtus, Matth. 20. 12. τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα, qui portauimus onus diei & æſtum. καυσόω ῶ. ardore infeſto, accendo. καυσόομαι, οῦμαι exæſtuo. 2. Pet. 3. v. 10. στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, elementa vero exæſtuantia ſoluentur. καυσούμενα. eſt præſ. part. paſſ. pro καυσούμενα. ἐκκαίω exuro, extorreo, Matth. 3. 22. ἐκκαίομαι exardeſco, Roman. 1. v. 27. κατακαίω comburo Matth. 3. v. 22. ὁλοκαυστον. ου. τὸ, eſt ſacrificii genus, vbi victima tota cremabatur, ὁλοκαυτόω. ῶ. totum comburo. ὁλοκαύτωμα holocautoma, idem quod ὁλόκαυστον, Marc. 12. 33. Heb. 10. 6. 8.

Κακός. ἡ. ὸν malus. a. pm. Matthæi 27. v. 23. τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Quid enim mali fecit? Mat. 24. 48. δοῦλος κακὸς

ſeruus

servus nequam. Roman. 3. 8. ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά. faciamus mala, ut eveniant bona. τὰ κακὰ afflictiones, Actor. 9. v. 13. ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις, quot malis affecerit sanctos. κακὸς ἐργάτης infidelis operarius, Philip. 3. v. 2. λογίζεσθαι κακὸν malum cogitare 1. Cor. 13. 5 ποιεῖν, πράσσειν κακὸν, malum patrare, Roman. 13. 4. κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόναι, malum pro malo rependere, Ro. 12. v. 17. ἐκκλίνειν ἀπὸ κακοῦ desistere a malo 1. Pet. 3. 11. ἐπιθυμητὰς κακῶν cupidus malorum 1. Corin. 10. 6. ἐφευρετὰς κακῶν repertor malorum Roman. 1. 30. κακά τινι ἐνδείκνυσθαι mala alicui exhibere. 2. Timoth. 4. 14. κατεργάζεσθαι κακὰ mala perpetrare, Roman. 2. v. 9. κακίων pejor compar. in N. T. non legitur, sed χείρων. ονος. ὁ. ἡ καὶ τὸ χεῖρον Luc. 27. 64. ἡ. ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης, ultima impostura pejor primâ. τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων, 2. Pet. 2. 20. Iohan. 5. 14. ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται, ne deterius quid tibi contingat. Hic τι dictio encliticа non reponit accentum in ultimam præcedentis, quia alia dictio enclitica videl. σοι sequitur. superl. κάκιστος, χείριστος pessimus, usitati quidem sunt sed extra N. T.

κακῶς male Adve. Matth. 21. vers. 41. κακοὺς κακῶς ὀλέσει, malos malè perdet. ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς, Actor. 23. 5. principi in populo non maledices. κακόω. ῶ. male accipio, vexo, F. κακώσω. Act. 7 v. 6. A. 1. ἐκάκωσα Act. 7. 19. κάκωσις. εως. ἡ. vexatio. Act. 7. v. 34. κακία. ας. ἡ. vitium, malitia. Roman. v. 21. afflictio, Matth. 6. 34. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς sufficit diei suum malum. ἀρκετὸν ἡ κακία Græcismus, quem poeta imitatur, ubi scripsit, Triste lupus stabulis. ἄκακος. ὁ. ἡ. innocens, Heb. 7. 26. Rom. 16. v. 18. ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων, decipiunt animos innocentum. ἀνεξίκακος. ὁ. ἡ. tolerans malorum, injuriarum, 2. Tim. 2. 24. ex ἀνέχομαι sustineo & κακὸν malum. ἐκκακέω segnesco. Luc. 18. v. 1. δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι καὶ μὴ ἐκκακεῖν, oportere semper orare & non segnescere. Malo succumbo, animum despondeo, Ephes. 3. 13. μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσι, non despondere animum in afflictionibus.

Καλάμη ης. ἡ. stipula. 1. Corinth. 3. v. 12.

Κάλαμος. ου. ὁ. arundo, Matth. 11. 7. & 12. 20. κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, arundinem quassatam non constinget

 stinget

stringet, significat etiam pennam scriptoriam 3. Ioh. 13. virgam geometricam, Apo. 21. v 16.

Καλέω. ῶ. voco, 1. Thess. 5. v. 24. Fut. καλέσω vocabo, Roman. 9. v. 25. præt. perf. κέκληκα vocavi 1. Corinth. 7. v. 15. part. præt. κεκληκώς. ὑῖα. ὀς. Luc. 14. v. 10. A. 1. ἐκάλεσα vocavi, Matth. 2. 15. 2. Thess. 2. 14. in imper. κάλεσον voca, Matt. 20. 8. in infin. καλέσαι vocare Marc. 2. 17. οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, non veni vocatum iustos. part. a. 1. καλέσας, αντος, 1. Pet. 5. 10. καλέομαι. οῦμαι nominor, Apoc. 12. 9. & 19. 11. præt. perf. κέκλημαι vocatus sum. Matth. 22. 4. εἴπατε τοῖς κεκλημένοις, dicite vocatis vel invitatis. Aor. 1. ἐκλήθην vocatus sum, 1. Corinth. 7. 20. ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει, ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω, in sua quisque vocatione ad quam vocatus est permaneat. item ἐκλήθην idem est quod nominatus fui 1. Ioh. 3. 1. Matth. 5. 9 κλητός. ἡ ὀν. vocatus, Matth. 20. 16. πολλοὶ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ, multi sunt vocati, pauci vero electi. κλῆσις. εως. ἡ. vocatio ad vitam æternam, Rom. 11. v. 28. Vocatio ad officium, 1. Corinth. 7. 20. ἀντικαλέω. ῶ. vicissim invito, Luc. 14. v. 12. ἐγκαλέω. ῶ. accuso, in jus voco, appello aliquem de crimine. ἐγκαλεῖν τινι περὶ προδοσίας, appellare aliquem de proditione. ἔγκλημα. τος. τό. crimen, Act. 23. 28. ἀνέγκλητος inculpatus, 1. Corin. 1. 8. Tit. 1. 6. 7. ἀντέγκλημα τος. τὸ recriminatio. εἰσκαλέω. ῶ. intro voco, Actor. 10. 23. ἐκκαλέω. ῶ. evoco. Ἐκκλησία. ας. ἡ. Ecclesia, cœtus evocatus. a (propriè accipitur pro cœtu hominum, quacunq; de causa convocatorũ, Act. 19. 32. 2.) κατ' ἐξοχὴν pro cœtu sanctorum, idq; vel pro Ecclesia tota, Eph. 5. 23. vel sola militante Act. 8. 1. 3. vel pro fidelibus unius provinciæ regni aut urbis, Apo 12. 5. Rom. 16. 5. vel deniq; pro presbyterio, qui senatus est Ecclesiasticus, per synec. integri. Matth. 18. 18. ἐκκλησιάζω in concione delibero, verba facio. Ἐκκλησιαστής. ὁ. Ecclesiastes. ἐπικαλέομαι οῦμαι invoco, Actor. 2. 21. πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται, quisquis invocaverit nomen Domini, servabitur. ἐπικαλέσηται, hic est 3. per. a. 1. medij. subj. Deinde ἐπικαλεῖσθαι est appellare superiorem magistratum, Act 10. v. 18. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι Cæsarem appello. προσκαλέομαι. οῦμαι. advoco. Matth. 10. 1. μετακαλέομαι οῦμαι accerso. Actor. 7. 14. & 10. 32. & 20. 17. & 24. 26. παρα-

καλέω. ῶ. precor, rogo, Matthæi 26.53. Marc. 5.12. hortor 1. Corin. 4.16. 1. Thess. 5. 11. 2. Timoth. 4.2. Tit. 2.15. Hebr. 3.13. παρακαλέομαι. οῦμαι consolationem percipio, Luc. 16. v. 25. consolationem admitto Matth. 2. 18. παράκλησις, εως. ἡ. consolatio 2. Corin. 1. 3. exhortatio Roman. 12. 8. παράκλητος. ο. ὁ. consolator Iohan. 14. 16. 26. & 16. 7. advocatus 1. Ioh. 2. v. 1. συγκαλέω. ῶ. convoco, Mar. 15. v. 16. Actor. 5. v. 21. συγκαλέομαι οῦμαι. idem, Lucæ. 9. 1. & 15. 9 & 23. 13. συμπαρακαλέομαι. οῦμαι. communem exhortationem percipio Roman. 1. 12.

Καλὸς ἡ ὸν bonus Iohan. 10. 14. 1. Thess. 5. 21. 1. Timoth. 4. 4 πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλὸν omnis Dei creatura bona est. Matthæi. 15. 26. οὐκ ἔστι καλὸν, Non est decorum. 2. Tim. 1. 14. καλὴ παρακαταθήκη, præclarum depositum. καλῶς bene, rectè, Adv. Iohan. 4. v. 17 καλῶς εἶπας bene, scitè dixisti. Iacob. 2. vers. 19. καλῶς ποιεῖς benè facis. κάλλιον melius. Adv. Act. 25. 10.

Καλύπτω operio, Luc. 8. v. 16. F. καλύψω tegam, Iacob. 5. 20. καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν teget multitudinem peccatorum. præter. κεκάλυφα operui. 2. 1. ἐκάλυψα idem. Luc. 23. v. 30. καλύπτομαι tegor, Matth. 8. 24. præt. perf. κεκάλυμμαι tectus sui. 2. Corinth. 4. 3. τὸ εὐαγγέλιον τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον, Evangelium ijs qui pereunt est occultatum. Matth. 10. v. 26. οὐδὲν γὰρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, Nam nihil est opertū quod non retegatur, vel quod tandem non sit revelandum. κάλυμμα. τος. τὸ. velamen, 2. Corinth. 3. 13. ἀνακαλύπτω detego, undeest participium præsentis passivi ἀνακαλυπτόμενος reiectus 2. Corinth. 3. vers. 18. ἀποκαλύπτω. revelo, Matth. 16. v. 17. σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, caro & sanguis non retexit tibi. ἀποκαλύπτομαι retegor, patefio, Iohan. 12. v. 38. Rom. 1. v. 17. ἀποκάλυψις. εως. ἡ. patefactio Roman. 2. 5. & 16. 25. ἀποκάλυψις κυρίου, patefactio Domini dicitur dies novissimus. 1. Cor. 1. 7 2. Th 1. v. 7. 1. Pet. 1. 7. 13. & 4. 13. Idem vocatur etiam ἀποκάλυψις τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ, patefactio filiorum Dei. ἐπικαλύπτω contego. ἐπικάλυμμα. τος. τὸ. velamen, 1. Pet. 2. 16. κατακαλύπτομαι velor 1. Corinth. 11. 6. παρακαλύπτομαι occultor Luc. 9. 45. περικαλύπτω obvoluo Mar. 14. 65. obtego Luc. 22. 64. circumtego Heb. 9. 4. συγκαλύπτομαι operior, Luc. 12. 2.

Κάμηλος. ο. ὁ. ἡ. camelus Matthæi. 3. 4. & 19. 24. derivatum est ex Hebr. גמל gamal Gene. 24.19. γ & κ sunt literę palati, ideoq; facilè inter se permutantur, ος vero Græca est terminatio. Sunt qui per κάμιλον funem nauticum hic intelligendum esse putant, quorum sententiam in medio relinquimus.

Κάμινος. ου. ἡ. fornax Matth. 13. 24. Apoc. 9. 2.

Κάμνω defatigor. F. καμῶ. P. κέκμηκα. Apoc. 2. 3. καὶ οὐ κέκμηκας, & non es defatigatus. A. 2. ἔκαμον. Heb. 12. v. 3. ἵνα μὴ κάμητε, ne fatiscatis. κάμητε est 2. pers. pl. a. 2. Act. subjunctivo.

Κάμπτω flecto. Ephes. 3. 14. κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα, flecto genua mea ad Patrem. F. κάμψω flectam. Roman. 14. v. 11. ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, quia mihi sese flectet omne genu. a. 1. ἔκαμψα flexi. Ro. 11. 4. Phil. 2. 10. ἀνακάμπτω, -ψω, revertor Matthæi. 2. 12. ἀνακάμψαι reverti est aorist. 1. Act. infin. συγκάμπτω incurvo, Roman. 11. v. 10. σύγκαμψον incurva est. a. 1. Act. imper.

Κανών. όνος. ὁ. regula, norma. Gal. 6. 16. Philip. 3. 16. Mensura. 2. Corinth. 10. 16.

Κάπηλος. ου. ὁ. institor, propola. καπηλεύω cauponor, quæstui habeo. καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ 2. Corinth. 2. 17. cauponantes sermonem Dei

Καπνός. οῦ. ὁ. fumus ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ποιοῦ q. ἐκ τῆς καιομένης ποιοῦ. Act. 2. 19. Apoc. 15. 8.

Κάρα. τό. & κάρηνον. ου. τό. caput κρανίον. ου. τό. idem. κρανίον. ου. τό. calvaria. Luc. 23. 33. τόπος κρανίου locus calvariæ. Marc. 15. 22. Iohan. 19. 17.

Καρδία. ας. ἡ. cor. Poetæ. τὸ κέαρ. τοῦ κέαρος & contractè τὸ κῆρ τοῦ κηρὸς vocant, unde Latina vox cor originem suam traxit. In novo Testamento accipitur pro hominis animo, Act. 4. 32. 1. Corin. 4. 5. καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, & patefaciet consilia animorum. item pro voluntate hominis. Matth. 22. v. 37. 1. Pet. 1. 22. ἀγαπᾶν ἐκ καρδίας & ἐν καρδίᾳ diligere ex animo, h. e. plena ferri voluntate ad diligendum. Amor non in mente, sed voluntate suam habet sedem. Heb. 10. v. 22. ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας, pro κατὰ τὰς καρδίας, est Græcismus: purgati cordibus. ἐν ἁπλότητι καρδίας Col. 3. v. 22. ἐν ἀφελότητι καρδίας Actor. 2. 46. simplicitate cordis. Accipitur etiam καρδία pro interiore parte Matt. 12. v. 40. ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, in corde terræ. Phrases: εἰπεῖν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ dicere in corde suo, h. e. cogitare. Matth. 24. v. 48. καρδία ἀσύνετος, cor insi-

insipiens. Rom. 1. 21. ἐσκοτίσθη, obtenebratum est, Actor. 2. 26. διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, idcirco gestiit animus meus. Luc. 21. 14. θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, habete itaque fixum in cordibus vestris. θέσθε est 2. pers. a. 2. med. imp. à τίθημι. Act. 5. 4. τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; quid cur induceres in animum tuum rem hanc? ἔθου hic ponitur pro ἔθεσο, quod est 2. pers. sing. n. a. 2 medii, a prima persona ἐθέμην, in secunda ἔθεσο, vnde eiecto sigma, & εο in ου mutatis fit ἔθου: Thema est τίθημι, de quo suo loco. 1. Pet 1. 22. ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε, ex puro corde alter alterum diligite. 1. Cor. 7. 37. ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, qui vero statuit firmiter in corde: in Græco est firmus. 2. Cor. 3. 2. ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις. Rom. 2. 15. γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, scriptum in cordibus eorum. 1. Cor. 2. 9. ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, h. e. quam homo cogitando assequi non potuit. σκληροκαρδία, ας. ἡ. durities cordis, Matth. 19 8. Mar. 16. 14.

Καρπὸς. οῦ. ὁ. fructus. propriè dicitur de quarumlibet plantarum fructu. Mat. 12. 33. ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται ex fructu enim arbor cognoscitur. Per metaphoram transfertur etiam ad embryonem. Lu. 1. 42. ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, fructus ventris tui. Significat etiã generaliter quamlibet vtilitatem aut commodum, Rom. 1. 13. ἵνα καρπόν τινα σχῶ, vt emolumentum aliquod consequar. Confessio & celebratio nominis diuini vocatur καρπὸς χειλέων fructus labiorum. He. 13. 15. Bonæ actiones dicuntur καρπὸς πνεύματος, fructus spiritus, Gal. 5. 22. Semen humanum vocatur καρπὸς τῆς ὀσφύος, fructus lumbi, Act. 2. 30. καρπὸν φέρειν fructum ferre. Iohan. 15. 8. καρπὸν ποιεῖν. Matth. 13. 26. idem.

Κάρφω, F. ψω. sicco. arefacio, deprimo. Hesiod. vtitur hoc verbo in metaphorica significatione lib 1. ἐργ. ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει. Facile vero Deus erigit obliquum, h. e. miserum, & strenuum seu insolentẽ deprimit. Hinc est nomen κάρφος, εος, τὸ, quod festucam significat, Matth. 7. 3.

Κατὰ, præpositio construitur cum Genit. & Accusatiuo Cum Genitiuo significat contra. 1. Pet. 1. v. 11. ἀπέχεσθε τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, hoc est abstinete carnalibus

cupidi-

cupiditatibus, quæ militant aduersus animā. De, 1. Cor. 15. B, Mat. 5. 13. Per, He. 6. 13. κατὰ cum Accus. significat secundum, 1. Tim. 1. 11. κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, secundū Evangelium. Per. 1. Timoth. 5. 21. μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν, nihil faciens per inclinationem, h, e, in alteram partē inclinādo, sed desposita tam nostra quam aliena persona solius officij habenda est ratio. In, 2. Tim. 4. 1. κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, in appariti-one sua, κατ' ὄναρ in somnio Matth. 1. v. 20. Propter, Philip 4. 11. καθ' ὑστέρησιν, propter defectum. Ex, Tit. 3. 5. κατὰ τὸν ἔλεον αὐτοῦ, ex sua misericordia. Philem. 14. κατ' ἀνάγκην, ex necessitate. κατ' ἰδίαν priuatim, Matth. 17. 1. κατὰ ζῆλον, ad æmulationem quod attinet, Philip. 3. 6. κατ' ὄνομα, nominatim, Iohan. 10 v. 3. κατὰ πόλιν, oppidatim, Tit. 1. v. 5. κατὰ πόλιν καὶ κώμην. Luc. 8. 1. κατ' οἶκον, domesticatim. Actor. 19. 20. κατ' ὄψιν μὴ κρίνετε. Iohan. 7. 24. iuxta vultum ne iudicate, Apoc. 22. 2. κατὰ μῆνα ἕνα ἕκαστον, per singulos menses. κατὰ τὰ ἔθνη inter gentes Act. 21. 21. κατὰ τὰς συναγωγάς, per singulas synagogas, Actor. 22. 19. τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, iis qui sunt Antiochiæ Actor. 21. 23. κατὰ τὴν πόλιν, in vrbe, Actor. 24. v. 12. κατὰ τὴν βιθυνίαν, Bithyniam versus, Actor. 16. 7. κατὰ λίβα ad Africam, Acto. 27. v. 12. καθ' ὃν τρόπον. quemadmodum, Actor. 15. v. 11. & 27. v. 25. κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς media nocte, Actor. 27. 27. μένειν καθ' ἑαυτὸν, manere seorsim, Actor. 28. 16. οἱ κατ' ἐξοχὴν scil. ὄντες, qui authoritate valent, primates, optimates, Actor. 25. 23. τὸ καθ' ἡμέραν, quotidie, Luc. 11. v. 3. Act. 17. 11. καθ' ἡμέραν, idem, Act. 16. 5. κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, idem, Act. 17. 17. καθ' ἑκάστην ἡμέραν idem, Heb. 3. 13. κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, illo tempore, Actor. 19. 22. τινὲς τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν, quidam vestratium poetarum, Act. 17. v. 28. καθ' ἓν ἕκαστον. singula, Actor. 21. v. 19. ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν παῦλον, exposuit statum Pauli, Actor. 25. 14. διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, dispiciam res vestras, Actor. 24. 22. Exponitur etiam aduerbaliter, vt κατὰ κράτος, fortiter, Actor. 19. 19. Eleganter & sæpe subintelligitur.

Καυχάομαι, ῶμαι, glorior, 1. Corinth. 1. v. 31. ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω, qui glorietur, in Domino glorietur. Roman, 2. 7. καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, gloriaris in Deo. καυχᾶσαι est 2. pers. præ. pro καυχᾶσαι ad formam ἵσταμαι ἵστασαι. Vide infra thema ὀδυνάω, vbi explicabitur ὀδυνᾶσαι. Fut. 1. καυχή-

καυχήσομαι, gloriabor. 2. Corinth. 12. v. 5. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, super tali gloriabor. Præt. κεκαύχημαι gloriatus sum. 2. Corinth. 7. 14. A. 1. med. ἐκαυχησάμην, gloriatus sum. 1. Corinth. 1. v. 29. ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ne glorietur ulla caro coram Deo. καυχήσηται hic est 3. pers. a. 1. subj. med. in prima persona καυχήσωμαι, in infinitivo καυχήσασθαι, 2. Corinth. 12. 6. καυχᾶσθαι cum Acc. jactare, ostentare. 2. Corinth. 9. v. 2. item καυχᾶσθαι ἔν τινι, 1. Corinth. 3. 21. ἐπί τινι Rom. 5. 2. ὑπέρ τινος φρονήματος, gloriari re quapiam, 2. Cor. 12. v. 5. καύχημα. τος. τὸ. (idem quod αὔχημα. τος. τὸ. quæ vox est ἄγραφος,) gloriatio, ostentatio, Roman 4. 2. καύχησις. εως. ἡ. idem. Roman. 3. 27. κατακαυχάομαι, ῶμαι, cum Genit. Rom. 11. 18. gloriari adversus aliquem, quasi divisim dicatur καυχᾶσθαι κατά τινος.

Κάτω, deorsum. Adverbium loci. Matth. 4. v. 6. ἡ κάτω. scil. οὖσα inferior. Marc. 14. v. 66. κατώτερος infimus, Ephes. 4. v. 9. ὑποκάτω sub, cum Genit. Marc. 7. vers. 28. ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει, sub mensa edit.

Κεῖμαι, positus sum. Philip. 1. 17. εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι scientes, me ad defensionē Euangelij constitutum esse. 2. pers. κεῖσαι, jaces, vel positus es. 3. pers. κεῖται, 1. Timoth. 1. vers. 9. δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, justo lex non incumbit. Lex. h. e. legis maledictio. Similis sententia est Roman. 6. 14. prima pers. plural. κείμεθα. 1. Thess. 3. 3. εἰς τοῦτο κείμεθα in hoc constitui sumus, scil. ex decreto Dei. κεῖσθε κεῖνται. imperf. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. 3. plur. ἔκειντο Matt. 28. v. 6. ὅπου ἔκειτο, ubi jacebat. Iohan. 19. 29. σκεῦος ἔκειτο, vas positum erat. Apoc. 4. 2. θρόνος ἔκειτο, thronus positus erat. Fut. 1. med. κείσομαι jacebo, est quidem usitatum sed non in N. T. legitur. part. præs. κείμενος Iohan. 11. v. 41. οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος, ubi mortuus positus erat. Luc. 2. vers. 16. ἀνεῦρον τὸ βρέφος κείμενον ἐν φάτνῃ, invenerunt infantem jacentem in præsepi. Iohan. 2. vers. 6. κείμεναι positæ. ἀνάκειμαι, discumbo. Matthæi 9. 10. jaceo. Marc. 5. v. 40. ὁ ἀνακείμενος, conviva. Matth. 22. 10. Luc. 22. 27. imperf. ἀνεκείμην. Matth. 26. vers. 20. ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα, discumbebat cum duodecim. συνανάκειμαι simul discumbo, accumbo, Matthæi. 9. v. 10. συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, simul accumbebant cum

cum Iesu peccatores. ἀντίκειμαι, opponor. 1. Tim. 1. 10. τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, sanæ doctrinæ opponitur seu repugnat. 1. Co. 16 9. ἀντικείμενοι πολλοὶ, adversarii multi. 1. Thess. 2. 4. ὁ ἀντικείμενος, sese opponens. ἀπόκειμαι, repono r. Luc. 19. 20. In tertia persona ἀπόκειται statutum est, Heb. 9. v. 27. ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, h. e. statutum est hominibus, ut semel moriantur, postea vero judicium. scil. à Deo statutum est, qui dixit Gen. 3. γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, terra es & in terram redibis. ἐπίκειμαι, incumbo. 1. Corinth. 9. 16. ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται, necessitas enim mihi incumbit. Luc. 5. 1. ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ, turba ei imminente, ei incumbente, seu eum premente. insto, urgeo, Luc. 23. 23. οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, at illi instabant vocibus magnis, h. e. magno cum clamore urgebant. imponor, Ioh. 11. 38. καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ & lapis erat ei impositus. κατάκειμαι decumbo. Marc. 1. 30. πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, socrus Simonis decumbebat febricitans, decumbebat ex febri. Iaceo, ponor, Act. 9. 33. κατακείμενον ἐπὶ κραβάτῳ, jacentem seu decumbentem in grabbato. Accumbo, Mar 2. 15. Luc. 5. 29. οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι, qui cum ipsis accumbebant, seu qui mensæ assidebant. παράκειμαι, adjaceo, adsum Rom. 7. vers. 18. τὸ θέλειν παράκειταί μοι, velle adest mihi. ibid. v. 21. ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται, mihi malum adjacet. περίκειμαι circumponor, Lucæ. 17. 2. εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, si mola asinaria circumponatur circa collum ejus. Circumdor, τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι catena hac circumdor. πρόκειμαι propono r. Legitur tantùm in participio. Hebr. 12. 1. τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, propositum nobis stadium decurramus.

Κείρω tondeo. F. κερῶ. P. κέκαρκα. pro quo in N. T. a. 1. ἐκειράμην totondi legitur. Actor. 18 v. 18. κειράμενος τὴν κεφαλὴν quum totondisset caput. Hellenismus est. κειράμενος tonsus, est aor. 1. med. participium ab indic. ἐκειράμην, ἐκείρω, ἐκείρατο. ἐκειράμην vero formatur à suo activo ἔκειρα, addito in fine μην. κειράμενος τὴν κεφαλὴν pro κατὰ τὴν κεφαλήν. Sicut dicimus ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, doleo ex capite. 1. Corinth. 11. 6 κειράσθω tondeatur. 3. pers. aor. 1.

med,

med. imper. in secunda persona imp. κεῖρε, ab ἐκκεκείρημαι. in infinitivo κείρεσθαι tondere & tonderi. Apostolus eo utitur pass. 1. Cor. 11. v. 6. à præt. med. κέκαρκα est κορὰ pro quo usitatum est κουρὰ ᾶς. ἡ. tonsura. Deut. 18. per metonym. pro lana accipitur. Hinc κουρεὺς. έως. ὁ. consor κουρεῖον. ου. τὸ. tonstrina, officina tonsoris. vnde est κουρεύω tondeo & κουρευτὴς, ᾶ. ὁ. tonsor. κουρεύτρια. ας. ἡ. tonstrix. κέρμα. τος. τὸ. nummus, segmentum monetæ minutulum. Ioh. 2. 15. καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, & argentariorum numulos effudit. Græce τὸ κέρμα est singulare; & significat monetam minimam, λεπτότατον νόμισμα. Κερματίζω. F. σω. ad cudendos numos es, aliudve metallum in minutias redigo, κερματιστὴς. ᾶ. ὁ. nummularius, qui majores monetas minutulis nummis permutat, non sine quæstu, qui etiam κολλυβιστὴς alio nomine dicitur, de quo suo loco. vtraq; hæc vox legitur. Iohan. 2. 14. 15.

Κειρίαι. ῶν. αἱ. fasciæ. in nom. sing. κειρία. ας. ἡ. Alij originem ejus ad thema κὴρ. ος. ἡ. fatum, mors, sors funesta, referunt, vnde est κηρίαι fasciæ sepulchrales, pro qua voce etiá scribatur κηρίαι, quod etymon mihi haud displicet. Ioh. 11. 44. δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, manus & pedes vinctus fasciis. Hellenismus est δεδεμένος τοὺς πόδας pro κατὰ τοὺς πόδας.

Κελεύω, jubeo, legitur in N. T. tantum in præsenti imperfecto & aoristo primo. Act. 23. 3. κελεύεις με τύπτεσθαι; jubes me cædi? Mat. 15. 35. ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, jussit, turbam. à 1. pers. ἐκέλευσα jussi, quæ est Aorist. 1. Activus indic. Actor. 21. 33. ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι, jussit vinciri catenis. imperf. ἐκέλευον jubebam. Act. 16. 22. ἐκέλευον ῥαβδίζειν, jubebant virgis cædi. κέλευσμα. τος. τὸ. hortatio, propriè significat Naucleri exhortationem seu acclamationem, qua remiges cæterosq; socios ad officium excitat. 1. Thess. 4. 16. ἐν κελεύσματι, hortationis clamore.

Κενὸς. ἡ. ὸν. vanus, a. um Iacob. 2. 20. ὦ ἄνθρωπε κενέ, O, vane homo. Actor. 4. 25. οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ, populi meditati sunt vana. Vacuus, inanis. Marc. 12. 3. καὶ ἀπέστειλαν κενὸν, & remiserunt vacuum. 1. Corinth. 15. 58. ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν κυρίῳ, labor vester non est vanus in Domino. εἰς κενὸν, in vanú, frustra. Philip. 2. v. 16. ὅτι εἰς

κενὸν

κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα, non frustra cucurri, neque in cassum laboravi. κενόω ῶ, exinanio, humilio, F. κενώσω, P. κεκένωκα. aor. 1. ἐκένωσα exinanivi, 1. Cor 9. 15. Philip. 2. 7. ἑαυτὸν ἐκένωσε seipsum exinanivit. κενόομαι, οῦμαι, inanis reddor, Præt. κεκένωμαι inanis & inutilis redditus sum. Rom. 4. 14. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, si enim ij qui ex lege sunt, hæredes sunt, inanis facta est fides. a. 1. ἐκενώθην inanis fui redditus. 1. Cor. 1. v. 17. ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ne inanis reddatur crux Christi, h. e. ne hominum conversio potiùs carnali eloquentiæ adscribatur, quàm virtuti Christi; ne idem de Evangelio dicatur, quod de Achille Alexander, quem idcirco beatum prędicavit, quòd Homerū nactus esset laudum suarum pręconem. Et hanc ipsam ob causam Christus voluit, vt doctrina Evangelij per piscatores, publicanos contemptosque homines longè lateq; propagaretur.

Κεντέω, ῶ, F. ήσω, pungo stimulo, cum Acc. Apud Hom. legitur etiam κέντω. Fut. κένσω. a. 1 ἔκενσα in eadem significatione. Hinc est κέντωρ, ορος. ὁ. stimulator, qui pungit, qua voce Nonnus utitur in f. g. κέντορι λόγχῃ acuta lancea. κέντρον, ου, τὸ, stimulus. Act. 9. 5. σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν, durum tibi fuerit contra stimulos calcitrare. 1. Corint. 15. 55. ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; vbinam tuus ô mors est stimulus? ἐγκεντρίζω, insero, F. σω, a. 1. ἐνεκέντρισα, inserui. Rom. 11. 23. δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτοὺς, potest enim Deus rursus inserere eos. ἐγκεντρίζομαι inseror. aor. 1. ἐνεκεντρίσθην insitus fui. Rom. 11. 17. ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, insitus es illis, ibidem v. 19. ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ, vt ego inserar. Fut. 1. ἐγκεντρισθήσομαι inserar, Rom. v. 11. 24. ἐκκεντέω, ῶ, transfigo. a. 1. ἐξεκέντησα bis legitur Iohan. 19. v. 37. ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν, videbunt, quem transfixerunt. Apo. 1. 7. οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, κόψονται: Qui ipsum transfixerunt, plangent.

Κέρας. ατος. τὸ. cornu. Apoc. 5. 6. ἔχον κέρατα ἑπτὰ habens cornua septem. Luc. 1. 69. κέρας σωτηρίας, cornu salutis. Cornu Hebreis robur significat. Metaphora est, ducta à corrupetis, quę cornib. feriūt & prosternunt, quæq; robur suū cornibus præcipuè exercent, quales sunt boves, arietes &c. κεράτιον. ου. τὸ. siliqua, leguminum folliculus, à cor-

a corniculi similitudine, vt putatur. Luc. 15.16. καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, & cupiebat implere ventrem siliquis, quas edebant porci.

Κεραία. ας. ἡ. idem quod κέρας item apex, punctulũ. Mat. 5 18. μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, vnicus apex non præterierit ex lege. Per apicem intelligitur hic punctum. Puncta vocalia ergo tempore Christi fuerunt, & non, vt quidam fingunt, recens inuenta.

Κέραμος. ου. ὁ. terra figularis, ex qua fictilia fiunt. per metony. mat. regulam significat Lu. 5.19. κεραμικὸς. ἡ. ὸν. fictilis. Apoc. 2.27. σκεύη κεραμικὰ vasa fictilia seu testacea. κεράμιον. ου. τὸ. amphora, Mar. 14.13. κεραμεύς. έως. ὁ. figulus, vel Attice in genit. κεραμέως. Matt. 27.7. ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, emerunt ex eis agrum figuli, Rom. 9.21. ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ; Annon figulus potestatem habet in lutum?

Κεραννύω vel κεράννυμι, misceo, infundo. F. κεράσω. Præ. pass. κεκέρασμαι, & per syncopen κέκραμαι. Aor. 1. ἐκεράσθην. Hinc est κρατήρ. ῆρος. ὁ. cratera, vas in quo vinum miscetur, aquaque diluitur. κρᾶσις. εως. ἡ. mixtio, temperamentum. In N. T. Apo. 14. 10. legitur præteritum pass. κεκέρασμαι. in par. præt. κεκερασμένος. η. ον. infusus. a. um. συγκεράννυμι, contempero. F. συγκεράσω. a. 1. συνεκέρασα, 1. Cor. 12.24. ἀλλ' ὁ θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δοὺς τιμήν: sed Deus contemperauit corpus; ei cui deerat, ampliore tributo honore. Heb. 4. 2. μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν, qui sermo fide non contemperatus fuerit apud eos, qui audierant.

Κέρδος. εος. τὸ. lucrum. Philip. 1. 21. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος, Mihi enim viuere, est Christus: & mori, lucrum. ib. c. 3.7. ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ Χριστὸν ζημίαν: quæ mihi erant lucra, ea duxi propter Christum damnum esse. κερδαίνω lucror. F. κερδανῶ & κερδήσομαι, lucrabor. Aor. 1. ἐκέρδησα, lucratus sum, quod tempus tantũ legitur in N. T. decies quater. In indic. significationem habet præteritam; in reliquis modis præsentem. Mat. 18.15. ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, lucratus es fratrem tuum. Præter aoristum primum legitur 1. Pet. 3. v. 1. κερδηθήσονται, lucrifiant, a κερδηθήσομαι. η. ται. ab indic. aor. 1. pass. ἐκερδήθην lucri-

lucrifactus sum. Est vere κερδηθήσωνται futuri 1. passiui, subiunctitui modi, cuius generis plura obseruaui exempla. Grammatica erga nostra, vbi huius temporis nulla fit mentio, hac in parte complenda est.

Κεφαλή. ῆς. ἡ. caput. Matth. 14. v. 11. καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, & allatum fuit caput eius in patina. Præcipua pars, Act. 4. 11. γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας factus est caput anguli. Hebraismus est. allegantur enim verba illa ex Psal. 118. 22. vbi legimus הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה Gr. diceretur γενόμενος κεφαλὴ γωνίας. LXX. lambda Hebraicum per εἰς præp. reddere solent. Rex, Ephes. 4. 15. ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστὸς, qui est caput, nempe Christus. Coloss. 1. 18. & 2. 10. ὅς ἐστι κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, qui caput est omnis imperij & potestatis. κεφάλαιον. ου. τὸ, summa textus, seu libri. Heb. 8. v. 1. Summa pecuniæ, Actor. 22. 28. ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην, ego multa pecunia ciuitatẽ istam seu jus illius ciuitatis mihi comparaui. Hæc est differentia inter κεφαλὴν & κεφάλαιον. κεφαλὴ proprie significat membrum corporis humani; κεφάλαιον vero caput seu summam alicuius libri. κεφαλαιόω ῶ, F. ώσω, caput vulnero, comminuo. A. 1. ἐκεφαλαίωσα, caput vulneraui, Marc. 12. 4. λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, & huic quoq; lapidato caput comminuerunt. ἀνακεφαλαιόομαι, οῦμαι, recolligo, sub vnum caput reduco, in vnum corpus coniungo: Ephe. 1. 10. ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, summatim recolligere omnia illa in Christo, tum quæ in cælis sunt, tum quæ in terra. Sũmatim comprehendor passiue. Ro. 13. v. 9. ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, in hoc sermone summatim comprehenduntur, scil. in his verbis: Diliges proximum tuum, comprehenduntur omniá posterioris tabulæ præcepta. κεφαλίς. ίδος. ἡ. caput. Heb. 10. 7. ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, in capite libri scriptum est de me. περικεφαλαία. ας. ἡ. galea, Ephes. 6. 17. προσκεφάλαιον. ου. τὸ. ceruical, Marc. 4. v. 38. ἀποκεφαλίζω, decollo, caput amputo. F. σω. A. 1. ἀπεκεφάλισα decollaui. Luc. 9. v. 9. Ιωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, ego Iohannem decollandum curaui. ἐγκέφαλος. ου. ὁ. cerebrum. κεφαλικὴ ἔχθρα, inimicitiæ capitales. Sed hæc sunt ἄγραφα.

Κῆπος.

Κῆπος. ου. ὁ. hortus. Iohan. 18. v. 1. ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν, vbi erat hortus, in quem ingressus est. κηπίον. ου. τὸ. hortulus. κηπεύω, hortum colo.

Κήρυξ, τοῦ κήρυκος. ὁ. præco, 1. Timoth. 2. 7. κήρυξ καὶ ἀπόστολος præco & Apostolus. 2. Pet. 2 v. 5. δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, justitiæ præconem custodiuit. κηρύσσω vel ττω, prædico, Actor. 19. 13. ὃν ὁ παῦλος κηρύσσει, quem Paulus prædicat. F. κηρύξω prædicabo. A. 1. ἐκήρυξα prædicavi, 1. Pet. 3, 19. καὶ πορευθεὶς ἐκήρυξε, & profectus prædicavit. 1. Thess. 2. 9. ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς, prædicavimus vobis. εἰς ὑμᾶς pro ὑμῖν Hebr. imperf. ἐκήρυσσον, prędicabam. Marci 1. 7. & 7. 12. 36. κηρύσσομαι vel ττομαι prædicor. 1. Corinth. 15. vers. 12. εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται, si verò Christus prædicatur. præt. perf. κεκήρυγμαι. A. 1. ἐκηρύχθην prædicatus fui. Matth. 26. 13. κηρυχθῇ 3. pers. aor. 1. pass. subj. κηρυχθῆναι prædicari, Luc. 24. v. 47. aor. 1. passiv. infin. 2. Corinth. 1. v. 19. κηρυχθεὶς, έντος, prædicatus. aor. 1. pass. part. F. 1. κηρυχθήσομαι: Matthæi 24. v. 14. κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον, prædicabitur hoc Evangelium. κήρυγμα. τος. τὸ. prædicatio, Matthæi 12. 41. 1. Corinth. 1. 21. Tit. 1. 3. ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ, per præconium, quod concreditum est mihi. Hellenismus est, ubi passiva quoq; regunt Accusativum verbi Activi. προκηρύσσω, antè prænuntio. Act. 13. 24. προκηρύξαντος Ἰωάννου, postquam ante prædicasset Iohannes. præt. passiv. προκεκήρυγμαι ante prædicatus fui. Actor. 3. v. 20. καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστὸν, & miserit prius prædicatum vobis Iesum Christum.

Κηρὸς. οῦ. ὁ. cera, κηρόω. ῶ. cera obduco. κηρίον. ου. τὸ. favus. Luc. 24. 42. οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου: dederunt vero ipsi piscis assi partem, & ex apiario favo.

Κῆτος. εος. τὸ. cetus, balæna. Matth. 12. 40. ὥς γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, &c. Sicut enim erat Ionas in ventre ceti.

Κιβωτός. οῦ. ἡ. arca, Luc. 17. v. 27. εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ingressus est Noachus in arcam. He. 11. 7. κατεσκεύασε κιβωτὸν præparavit arcam.

Κιθάρα. ας. ἡ cithara, 1. Cor. 14. v. 7. κιθαρῳδός. οῦ. ὁ. citharœdus, Apoc. 14. 2. componitur ex ᾠδός. οῦ. ὁ. cantor pro ἀοιδός. οῦ. & κιθάρα, cithara. pertinet ergo hęc vox pręcipue ad thēa ἀείδω cano. κιθαρίζω, cithara cano. Legitur tantū bis,

bis, in præsenti Activo. Apo. 14. v. 2. & præsenti pas. 1. Corinth. 14. 7. Notetur Hebraismus. Apoc. 14. 2. κιθαριζόντων ἐν κιθάραις, ubi ἐν præpositionem Hebræam ב, quæ in Ablativis instrumenti adhiberi solet, refert.

Κίνδυνος. ου. ὁ. periculum, κίνδυνος quasi κινεῖν δυνάμενος movere potens. Rom. 8. 35. 2. Corinth. 11. v. 26. κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, in periculis fluminum, in periculis latronum fui. κινδυνεύω, periclitor. Luc. 8. 23. καὶ ἐκινδύνευον, & periclitabar. 1. Corinth. 15. 30. κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, periclitamur qualibet hora. F. κινδυνεύσω periclitabor. P. κεκινδύνευκα. Aor. 1. ἐκινδύνευσα, periclitatus sum. κινδυνεύειν περὶ τοῦ βίου, de vita periclitari. κινδυνεύω videtur Actor. 19. v. 27. idem valere quod periculum affero. ἀκίνδυνος ὁ. ἡ. periculi expers, extra omne periculum constitutus. ῥιψοκίνδυνος. ου. ὁ. Thraso, ad audendum projectus, qui se in pericula præcipitat. παρακινδυνεύω, temere periclitor.

Κινέω. ῶ. moveo. Matth. 27. 39. κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, moventes capita sua. F. κινήσω movebo. Apoc. 2. ver. 5. κινήσω τὴν λυχνίαν σου, movebo candelabrum tuum. pręt. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα, Matth. 23. v. 4. κινέομαι, οῦμαι, moveor, Actor. 17. v. 28 ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα, in ipso vivimus & movemur. præt. perf. κεκίνημαι motus fui a. 1. ἐκινήθην idem. Actor. 21. 30. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, commotaq; fuit urbs tota. ἀμετακίνητος. ὁ. ἡ. immotus, 1. Cor. 15. 58.

Κλάδος. ου. ὁ. ramus. Matt. 24. v. 32. κλάδος ἁπαλὸς, ramus tenerescens, Luc. 13. 19. κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις, scil. τὰ πετεινὰ, volucres nidulatæ sunt in ramis.

Κλάω frango, 1. Corinth. 10. 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; panis quē frangimus, nonne communio corporis Christi est? Hellenismus est, τὸν ἄρτον pro ὁ ἄρτος. F. κλάσω frangam. a. 1. ἔκλασα, fregi, Matthæi 26. v. 26. καὶ εὐλογήσας ἔκλασε, & postquam benedixisset fregit. Marc. 8. v. 19. ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα, quando quinq; panes fregi seu distribui. κλάσμα. τος. τὸ. fragmentum. Matth. 14. 20. & 15. 37. Ioh. 6. 12. συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, colligite reliqua fragmenta. συναγάγετε pro συνάγετε, Atticè. κλάσις. εως. ἡ. fractio, Luc. 24. v. 35. ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, in fractione panis. ἐκκλάω defringo. ἐκκλάομαι, ῶμαι, defringor. aor. 1.

aor. 1. ἐξεκλάσθην defractus sum, Rom. 11. 19, 20. κατακλάω. ῶ. confringo. Mar. 6. v. 41. κατέκλασε τοὺς ἄρτους, fregit panes.

Κλείω, claudo. Apoc. 3. v. 7. F. κλείσω, claudam. A. 1. ἔκλεισα, clausi. Apoc. 20. 3. καὶ ἔκλεισεν αὐτὴν, & clausit illam. præt. perf. κέκλεικα, vnde est præterit. perf. pass. κέκλεισμαι clausus fui. Luc. 11. 7. Iohan. 20. 19. τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, januis clausis. Sunt duo geniti absoluti, quibus tempus indicatur, quo Christus discipulis suis se voluit præbere conspiciendum, cum jisq; cædere sermones. A. 1. ἐκλείσθην clausus sui. Matth. 25. v. 10. καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα, & janua clausa fuit. Actor. 21. v. 30. καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι, & subitò clausæ sunt fores. συγκλείω concludo. Luc. 5. 6. συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος, & concluserunt piscium multitudinem. Vide præterea Rom. 11. 32. Galat. 3. v. 22. præt. pass. συγκέκλεισμαι conclusus fui, Galat. 3 vers. 23. κλεὶς. ἡ. clauis. Apoc. 9. v. 1. ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος clavis putei. in Genitivo κλειδὸς, in Dat. κλειδὶ. in Acc. κλεῖδα. Luc. 11. 52. ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως, pro κλεῖδα dicitur etiam κλεῖν, Atticè. Nom. pl. αἱ κλεῖδες. Accus. pl. τὰς κλεῖδας & per syncopen κλεῖς. Matth. 16. 19. δώσω σοι τὰς κλεῖς, dabo tibi claves. Apoc. 1. 18. ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου, habeo claves tartari & mortis.

Κλέπτω, furor, clepo. Roman. 2. v. 21. ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις; qui prædicas, non furandum, ipse furaris? F. κλέψω furabor. Matth. 19. 18. οὐ κλέψεις, non furaberis. præt. perf. κέκλεφα. Aorist. 1. ἔκλεψα, furatus sum. Matth. 28. 13. ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων, furati sunt eum nobis dormientibus. κλέπτομαι furto aufetor, subtrahor. κλέπτης. ου. ὁ, fur. 1. Thes. 5. vers. 2. ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, tanquam fur noctu. Apoc. 16. 15. ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης, ecce venio tanquam fur. h. e. aduentus meus erit repentinus & inopinatus. Iohan. 10. 8. κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταὶ, fures sunt & latrones κλέμμα. τος. τὸ, furtum. Apoc. 9. v. 21. κλοπή. ῆς. ἡ. idem. Matt. 15. vers. 19. Marc. 7. 22. κλοπὴ derivatur à præterito medio κέκλοπα furatus sum, κέκλοπα est ab ἔκλαπον a. 2. Act. indic. ἔκλαπον dicitur pro ἔκλεπον. Verba enim dissyllaba, habentia liquidam vel ante vel post ε, mutare illud solent in α. ἔκλαπον verò est ab ἔκλεπτον furabar, & hoc à κλέπτω.

Κλῆμα. τος. τὸ. palmes. Ioh. 15. v. 2. 5.

v. 2. 5. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτὸ, omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollit eum. αὐτὸ hic redundat, per pleonaſmum Hebraicum.

Κλῆρος. ου. ὁ. ſors. Ioh. 19. 24. ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον, & ſuper veſte mea jecerunt ſortem. Actor. 1. 26. καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, & cecidit ſors ſuper Matthiam. Petrus Apoſtolus in priori ſua epiſtola c. 5. 3. ſingulos cœtus fidelium vocat κλήρους qui ſunt Christi hæreditas & peculium. κληρόομαι. οῦμαι, in ſortem adſciſcor. A. 1. paſſ. ἐκληρώθην. Epheſ. 1. v. 11. ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν, in quo etiam in ſortem adſciti ſumus. προσκληρόω. ῶ. ſorte allegere. προσκληρόομαι, οῦμαι, propriè ſorte lectus adjungor. item conſocior. Act. 17. 4. προσεκληρώθησαν τῷ παύλῳ, conſociati ſunt Paulo. ὁλόκληρος. ου. ὁ. ἡ. integer, totus. 1. Theſſ. 5. 23. ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, totus veſter ſpiritus. Nulla labe aut vitio notatus, Iacob. 1. v. 4 ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, vt ſitis perfecti, nullaque labe notati. ὁλοκληρία. ας. ἡ. integritas, Actor. 3. 16. Ναύκληρος. ου. ὁ. qui nauem poſſidet, navis dominus, nauclerus, Actor. 27. v. 11.

Κλίβανος. ου. ὁ. clibanus, Matt. 6. verſ. 30. αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, cras in clibanum abjicitur.

Κλίνω, inclino, reclino, Matth. 8. v. 20. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ, non habet, vbi caput reclinet. Fut. κλινῶ. Præt. perf. κέκλικα, inclinavi, Luc. 24. v. 29. κέκλικεν ἡ ἡμέρα, inclinauit dies. aor. 1. ἔκλινα idem ſignificat cum præterito. item facio vt aliquid inclinet. Heb. 11. 34. παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων, caſtra fecerunt inclinare exterorum, h. e. exercitus eorum in fugam verterunt. Ioh. 19. 30. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα & inclinato capite tradidit ſpiritum. κλίνας hic eſt a. 1. Act. part. κλίνη. ης. ἡ. lectus, Matthæi 9. verſ. 2. ἐπὶ κλίνης βεβλημένον, in lecto decumbentem. Luc. 17. v. 34. ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς, erunt duo in lecto vno. κλισία. ας. ἡ. diſcubitus, Luc. 9. v. 14. ἐκκλίνω deflecto, Roman. 3. 12. πάντες ἐξέκλιναν καὶ ἠχρειώθησαν, omnes defecerunt & inutiles facti ſunt, inepti ad omne bonum. ἐξέκλιναν 3. perſ. pl. a. 1. Act. ind. κατακλίνω, facio diſcumbere, Luc. 9. v. 14. κατακλίνομαι, diſcumbo, Luc. 14. v. 8. & 24. v. 30. ἀνακλίνω, reclino, F. ἀνακλινῶ, faciam diſcumbere, Luc. 12. 37. καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, & faciet eos diſcumbere.

bere. A. 1. ἀνέκλινα, reclinavi, reposui, Luc. 2. 7. καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, & reclinavit eum in præsepi. Ao. 1. pas. ἀνεκλίθην discubui, Matth. 14. v. 19. Fut. 1. pass. ἀνακλιθήσομαι discumbam, Matth. 8. vers. 11. ἀνακλιθήσονται μετ' Ἀβραάμ, & discumbent cum Abrahamo. ἀρχιτρίκλινος. ου. ὁ. architriclinus, quem συμποσίαρχον vocare licet, cujus officium est προγεύεσθαι prægustare & dapes convivis apponere. Nos eum vocamus *hofmeister*. Iohan. 2. 8. 9. componitur ex ἀρχός. οῦ. ὁ. princeps, & τρίκλινος. ου. ὁ. ἡ. locus tribus constratus lectis. Ponitur etiam pro ternis lectis contiguis circum ternas mensas appositis, quibus discumbi solebat. τρίκλινος ergo compositum est ex τρεῖς in dat. τρισὶ & κλίνη. ης. ἡ. lectus. πρόσκλισις. εως. ἡ. inclinatio, Act. 17. 4. πρωτοκλισία. ας. ἡ. primus accubitus, Matth. 23. 6. Luc. 14. 7.

Κλύζω. eluo, abluo, lavo, Fut. κλύσω. Præt. κέκλυκα. præt. pass. κέκλυσμαι lotus sum. κλύσμα. τος. τὸ. lotio. κλυστήρ. ῆρος. ὁ. (vocabulum medicæ arti peculiare) quo anus eluitur. κατακλύζω obruo, submergo. κατακλύζομαι, submergor, 2. Pet. 3. 6. κατακλυσμός. οῦ. ὁ. diluvium Matthæi, 24. 38. 2. Pet. 2. 5. κλύδων. ωνος. ὁ. fluctus, Luc. 8. 24. κλυδωνίζομαι fluctuo, Ephes. 4. 14.

Κνάω, κνῆμι & κνάομαι, ῶμαι, pruritum moveo. κνήθω, Fut. σω, scalpo, frico, 2. Tim. 4. v. 3. κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, auribus prurientes.

Κοιλία. ας. ἡ. venter, Matth. 12. v. 40. & 15. v. 17. derivatur ab adjectivo κοῖλος. κοίλη. κοῖλον. cavus. a. um. concavus. venter est cavus. κοιλαίνω cavo.

Κοιμάω. ῶ. facio dormire, sopio, κοιμάομαι, ῶμαι, dormio. Fut. Act. κοιμήσω. Præter. κεκοίμηκα. Præt. pass. κεκοίμημαι, dormivi. Iohan. 11. v. 11. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Lazarus amicus noster obdormivit, h. e. mortuus est. a. 1. ἐκοιμήθην idem quod κεκοίμημαι. 2. Peter. 3. 4. οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, patres mortui sunt. κοιμητήριον. ου. cubile propriè: per elegantem verò metaphoram sepulcretum vocamus cæmeterium. Vulgò vitiosè scribunt cemeterium pro cæmeterium. κοίμησις. εως. ἡ. dormitio, Ioh. 11. 13.

Κοινός. ἡ. όν. communis, Tit. 1, 3 κατὰ κοινὴν πίστιν, in commun fide. Iudæ. v. 3. περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, de communi salute. pollutus, impurus, inquinatus: Mar. 7. v. 2. κοιναῖς χερσὶ τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, pollutis

manibus.h.e.illotis.Rom.14 v. 14. οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ, nihil est impurum per se. Atq; hoc significatu tanquam συνώνυμα conjunguntur κοινὸς, ἀκάθαρτος, Act.14. 10.& 11.8. κοινόω. ῶ. polluo, inquino, contamino, Mat.15. 11. τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, hoc contaminat hominem. Fut. κοινώσω. Præt. κεκοίνωκα, inquinavi, profanavi. Act. 21. v. 28. κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, profanavit sanctum locum. in part. præs. ποιοῦ κοινοῦν, Apoc. 21. 27. omne inquinans, quæ verba continuè à Ioh. explicantur, ubi adjicit καὶ ποιῶν βδέλυγμα, & perpetrans abominationem. impurum judico. Act.10.v.15. σὺ μὴ κοίνε, tu ne cense polluta, ubi κοίνε pro κοίνου est Imp. præs. Actor.11.9. ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνε: quæ Deus purificavit, tu ne polluito, h.e. pro pollutis habeto. κοινωνὸς. ὁ. ὀν. socius. 2. Co. 8. v. 23. κοινωνὸς ἐμὸς, καὶ εἰς ὑμᾶς (per Heb. pro ὑμῖν) συνεργὸς: socius meus, & vobis adjutor. Particeps. 2. Pet. 1.4. ἵνα γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ut fiatis participes divinæ naturæ. h.e. ut imago Dei in vobis collapsa restauretur. κοινωνία. ας. ἡ. communio, societas. 1. Corin. 1.9. ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Vocati estis ad communionem Filij ejus. Gal. 2.9. δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ βαρνάβᾳ κοινωνίας, dextras dederunt mihi & Barnabæ societatis, scil tanquam symbolum nostræ in Evangelij doctrina consensionis. κοινωνίαν ἔχειν μετὰ θεοῦ cōmunionem habere cum Deo, 1. Iohan. 1. v. 6. & 1. Iohan. 1. 7. κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, cōmunionem cum eo habemus mutuam: in qua communione summa hominis felicitas & sūmum ejus bonum positum est. κοινωνικὸς. ἡ. ὀν. sociabilis, non austerus, fastuosus, difficilis, qui facilè se demittit ad tenuiorum hominum consuetudinem, 1. Timoth. 6. 18. κοινωνέω. ῶ. cōmunico. F. κοινωνήσω. P. κεκοινώνηκα, Hebr. 2. vers. 14. κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, particeps factus est carnis & sanguinis. Aorist. 1 ἐκοινώνησα communicavi, Philip. 4. v. 15. οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησε, nulla Ecclesia mihi commuuicavit. Construitur semel cum Genit. Heb. 2. v. 14. cum Dativo frequentissimè, 1. Tim. 5. 22. μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις, neque te participem constituto alienorum peccatorum. Galat. 6 v. 6. κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. communicet verò qui instituitur in sermone cum eo qui

qui instituit, omnia bona. Hic κοινωνεῖν idem est quod impertire, mittheilen. συγκοινωνός. ὁ. ἡ. particeps, consors, Rom. 11. v. 17. 1. Cor. 9. v. 23. Phil. 17. Socius. Apoc. 1. v. 9. συγκοινωνέω. ῶ. unà participo, Ephes. 5. v. 11. μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις, ne commercium habete cum operibus illis. Philip. 4. 14. συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει, unà participastis meam afflictionem, h. e. mea afflictio vos affecit tanquam vobismet illata. συγκοινωνήσαντες, est par. a. 1. Act. ab indic. συνεκοινώνησα communicavi. Apoca. 18. 4. μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις, ne participes fiatis peccatorum.

Κοίτη. ης. ἡ. cubile, lectus, Luc. 11. v. 7. εἰς τὴν κοίτην εἰσι, pro ἐν τῇ κοίτῃ, in lecto sunt. Semen genitale viri Roman. 9. v. 10. concubitus. Heb. 13. 4. καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος. κοῖται, libidines, Roman. 13. v. 13. κοιτῶν, κοιτῶνος. ὁ. cubiculum, Actor. 12. 20. ἀρσενοκοίτης. ου. pædico, 1. Corin. 6. 9. 1. Timoth. 1. 10.

Κόκκος. ου. ὁ. Granum, Matth. 17. v. 20. ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, si habeatis fidem, quantulum est granum sinapis. κόκκος τοῦ σίτου granum frumenti, Iohan. 12. v. 24. γυμνὸς κόκκος nudum granum, 1. Corinth. 15. 37. κόκκινος, η. ον. coccineus, Matth. 27. v. 28. περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, imposuerunt ei chlamydẽ coccineam, sive purpuream. Est enim coccus, latinè granum, quod ad purpuram tingendam adhibetur.

Κολάζω punio, F. σω, P. κα. κολάζομαι punior. 2. Pet. 2. 9. Sap. 11. δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων καὶ κολάζεται, per quæ quis peccat, per ea & punitur. κολάζομαι, medium legitur in Activa significatione, Act. 4. v. 21. πῶς κολάσωνται αὐτοὺς, quomodo punirent eos. κολάσωνται est 3. plur. a. 1. med. subj. ab indicativo. Aor 1. ἐκολασάμην. α. ατο. punivi, plexi. κόλασις. εως. ἡ. cruciatus, Matth. 25. 26. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, & abibunt isti ad cruciatum æternum.

Κόλαξ in Genit κόλακος. ὁ. adulator, parasitus, κολακεύω, adulor. κολακεία. ας. ἡ. adulatio, assentatio, 1. Thess. 2. 5. λόγος κολακείας, sermo assentatorius pro λόγος κολακικός.

Κολάπτω tundo. κόλαφος. ου. ὁ. colaphus, alapa. κολαφίζω, cum Acc. colaphum alicui infringo, Marc. 14. v. 65. Fut. κολαφίσω, colapho cædam, alapam impingam. A. 1. ἐκολάφισα, Matth. 26. v. 27. καὶ ἐκολάφισαν αὐτὸν, & eum colaphis ceciderunt.

κολαφίζομαι colaphis cædor, 1. Corinth. 4. v. 11. γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν, nudi, pauperes sumus, & colaphis cædimur & incertis vagamur sedibus.

Κόλλα. ης. ἡ. gluten. κολλάομαι, Act.5.13 ῶμαι, adhæresco, conglutinor. Act.16.29 1. Corinth. 6. v. 17. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστι, qui agglutinatur Domino, vnus cum eo spiritus est. A. 1. ἐκολλήθην agglutinatus sum vel adhæresco, Luc. 10 v. 11. τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ὑμῖν pulverem adhærescentem vobis. Luc. 15. v. 15. ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν, adhæsit uni ex civibus, Act. 8. vers. 29. κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ, adhæreto currui isti Roman. 12. 9. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, odio prosequentes malum, dediti bono. προσκολλάομαι, Act.5.36 ῶμαι, agglutinor, adhæreo, idem quod simplex κολλῶμαι, Matth. 19. 5. legitur in fut. 1. pass. indic. cum Dat.

Κολλύριον. sive κολλούριον. ου. τό. collyrium, genus medicamenti, Apoc. 3. 18.

Κόλλυβος. ου. ὁ. numulus. item grandioris monetæ per numulos permutatio. κολλυβιστής. οῦ. ὁ. numularius, collybista, à Plauto Trapezita dicitur, qui mensę assidens, pecunias numerat, aurum argento, argentùmve obolis teruncijsve permutans, quē nos Germani vocamus, *ein wechkler*. Matth. 21. 12. Iohan. 2. 15.

Κολοβός. οῦ. ὁ. καὶ ἡ. idem quod; κόλος mancus, mutilus. κολοβόω. ῶ. decurto, contraho, amputo. Fut. κολοβώσω decurtabo. A. 1. ἐκολόβωσα decurtavi, Mar. 13. 20. εἰ μὴ ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, nisi decurtasset dies. κολοβόομαι, οῦμαι decurtor, amputor. a. 1. ἐκολοβώθην, decurtatus sui, Matth. 24. 22. F. 1. κολοβωθήσομαι, decurtabor, Matth. 24. 22.

Κόλον. ου. τό. cibus, unde quidem vocem κόλαξ derivant, quem Latini quoq; Græca voce parasitum & mensarum asseclam vocant. βουκόλος. ου. ὁ. bubulcus, qui bobus pabula præbet, qui eos pascit. δύσκολος, difficilis in sumendo cibo, qui est stomacho fastidioso. Dicitur etiam de re quavis difficili, Marc. 10. 24. πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν; Quam difficile est eos, qui confidunt opibus, in regnum Dei introire?

Κόλπος. ου. ὁ. sinus, gremium, Luc. 6. v. 38. κόλπος Ἀβραάμ ponitur pro loco beatorum, Luc. 16. 22. εἰς τὸν κόλπον, pro ἐν τῷ κόλπῳ Sic Iohan. 1. 18. ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός, qui

qui est in sinu Patris. Ioh. 13.v.23. ἐν τῷ κόλπῳ in sinu. Sinus maris, per metaph. Germani per eundem tropum brachium maris vocant. Act.27.39. κόλπον δέ τινα κατενόουν, sinum verò quendam animaduertebant.

Κολυμβάω. ῶ. nato, Actor.27. vers.43. ἐκκολυμβάω. ῶ. enato. Actor. 27. vers. 42. κολυμβητής. ȣ. ὁ. natator, vrinator, κολυμβήθρα. ας. ἡ. piscina. Iohan.5.2.

Κόμβωμα. τος. τὸ. ornamentum, vestitus, à κομβόομαι ȣμαι, κομβώσασθαι vero Hesychius interpretatur στολίσασθαι, h.e. vestire vel vestiri, vestimento ornari. Hinc est ἐγκομβώσασθαι intus ornari, ab ἐγκομβόομαι ȣμαι. Vocem hanc explicat Suidas; & ἐγκομπώσασθαι per π ait, esse στολίσασθαι, quam orthographiam exemplar conplutense sequitur. Scribitur ergo verbum hoc duobus modis in eadem significatione. 1.Pet.5. 5. τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, h. e. ἐνδύσασθε, induite vel induimini humilitate. Est enim verbum medium quod vtramq; significationem & Actiuam & Passiuã admittit. est verò ἐγκομβώσασθε a.1. med. imper. Petrus hic monet adolescentes, qui inprimis in vestium luxu suam produnt vanitatem, vt de vero ornatu & de vera hominis veste, quæ est humilitas, sint soliciti.

Κόμη. ης. ἡ. coma. Suid θρὶξ τῆς κεφαλῆς, crinis capitis, qui Latinè vno nomine dicitur capillus, quasi capitis pilus. 1.Corinth.11. v. 15. κομάω. ῶ. comatus sum, 1.Corinth. 11. v.14. ἀνὴρ ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι, coma viro est dedecori. κομήτης. ȣ. ὁ. comatus. item meteorum, quod dicitur cometa.

Κομίζω. ῶ. curo, cum Acc. κομίζω idem, item affero. Luc.7.37. F. κομίσω. A. 1. ἐκόμισα attuli. κομίζομαι (medium) idem. F. κομίσομαι & Atticè κομιῦμαι Ephes.6.v.8. εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου: scientes, singulos quicquid fecerint boni, hoc reportaturos à Domino. κομιεῖται, hic pro κομίσεται. 1.Pet. 5. 4. κομιεῖσθε pro κομίσεσθαι, referetis. Coloss.3.25. ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε. Qui verò iujuria alios afficit, referet injuriam, quam alijs intulit. h. e. Deus tanquam justus judex par pari referet. aor.1. ἐκομισάμην obtinui, Heb.11. v.39. οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, non obtinuerunt promissionem. Retuli, 2.Cor.5. v. 10. ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, vt reportet vnusquisq;, quæ in corpore

suo vel per suum corpus, scil. fecerit. κομίσηται est 3. pers. a.1. Med. subj. Sic Heb. 10. 36 κομίσησθε est 2. pers. pl. aor. 1. med. subj. conjugatur κομίσωμαι. ῃ. ηται. pl. κομισώμεθα, κομίσησθε, κομίσωνται. Dualem numerum omitto, quia in toto N.T. (si solum δύο exceperis) nullã ejus extat exemplum. ἐκκομίζομαι, efferor. Luc. 7. v. 12. ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, efferebatur mortuus. κομιδῆ. ῆς. ἡ cura. unde κομιδῇ. Adverb. studiosè, diligenter. item valde; κομιδῇ νέος admodum juvenis. γλωσσόκομον. ου. τὸ propriè significat thecam, tibiarum ligulis recondendis idoneam. Deinde signif. marsupium, in qua significatione legimus. Iohan. 12. 6. καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, & habebat marsupium. scil. ut Apostolus loquitur (1. Cor. 6. 4.) τὰ βιωτικὰ committi possunt τοῖς ἐξουθενημένοις, qui in rebus hujus mundi filijs Dei sunt longè oculatiores. Talis fuit Iudas, talis quoque fuit Achitophel Iudæ simillimus.

Κομψός, ή, όν, scitus, elegans, lepidus, vrbanus. in comp. κομψότερος elegantior. unde κομψότερον meliùs Adverb. Ioh. 4. 52. ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε, qua hora meliùs habuit.

Κόνις. εως. ἡ. pulvis. item cinis. κονία. ας. ἡ. pulvis, item calx in fœm. gen. ἄσβεστος κονία, calx non extincta. κονιάω. ῶ. dealbo. κονιάομαι ῶμαι. dealbor, Matth. 23. 27. παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, similes estis sepulcris dealbatis. Actor. 23. v. 3. τοῖχε κεκονιαμένε paries dealbate, h. e. Tu hypocrita.

Κονέω. ῶ. festino, operor, famulor. διάκονος. ου. ὁ. minister, Matth. 23. 11. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος, Maximus inter vos erit vester minister. μείζων hic pro μέγιστος. ἔσται eleganter pro ἔστω. Tribuitur verbi divini doctoribus, 1. Cor. 3. 5. magistratui politico. Rom 13. 4 scil. Deus constituit ministros & verbi & gladij, qui utriq; de administrato officio DEO DOMINO reddituri sunt rationes. διακονία. ας. ἡ. ministerium. Tribuitur Apostolis. Act. 1. 25. Episcopis. 2. Tim. 4. 5. Angelis bonis, Heb. 1. 14. διακονέω. ῶ. inservio, ministro, 1. Pet. 4. 11. imperf. ἐδιακόνουν & contractè διηκόνουν inserviebam, Mar. 1. 13. F. διακονήσω, inserviam, ministrabo, Luc. 12. 37. Aor. 1. διηκόνησα ministravi, 2. Tim. 1. 18. διακονοῦσι, alij mihi inserviunt, *ich lass mir dienen*, 2. Cor. 8. v. 19. 20. a. 1. διακονηθῆναι, Matth. 20. 28. οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ δια-

διακονῆσαι, Non venit Filius hominis vt sibi ministretur, sed vt ministret. 2. Corin. 3. v. 3. ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ᾽ ἡμῶν, vos estis epistola Christi, subministrata a nobis, vel potius cui mea præstiti seruitia.

Κόπτω, cædo. imperf. ἔκοπτον cædebam. Matth. 21. 8. F. κόψω, cædam. præt. κέκοφα. aor. 1. ἔκοψα cecidi. pass. κόπτομαι, verbum med. plãgo. h. e. clara voce lamentor & pectoris femorumq; percuss. animi dolorẽ testor. hæc enim etiã Latinæ vocis propria est significatio; vt plangunt littora fluctus. Et Ou. plangere nuda meis conabar pectora palmis. Lu. 8. 52. ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν, Flebant autem omnes & plangebant eam. F. κόψομαι plangam. Apoc. 1. v. 7. καὶ κόψονται ἐπ᾽ αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, & plangent coram eo omnes tribus terræ. κόπος, ου, ὁ, molestia, negotium. Luc. 11 v. 7. μή μοι κόπους πάρεχε, ne mihi facesse negotium. κοπή, ῆς, ἡ, cædes, strages, Heb. 7. 1 κοπιάω. ῶ. laboro. Matt. 6. 28. οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει, non laborat, neq; net. præt. κεκοπίακα, laboraui, Ioh. 4. 38. Ga. 4. 11 Apoc. 2. 3. Fatigor, Mat. 11. 28. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, venite ad me omnes defatigati & onerati. Ioh. 4. 6. κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, defatigatus ex itinere. κεκοπιακὼς est part. præt. Act. Aor. 1. ἐκοπίασα, 1. Corinth. 15. 10. περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, amplius, quam illi omnes laboraui. εἰκῆ, εἰς κενὸν κοπιᾷν frustra, incassum laborare. Galat. 4. 11. Philip. 2. 16. κοπιᾷν ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ, laborare in verbo & doctrina, h. e. in docendo Dei verbo, 1. Tim. 5. 17. πολλὰ κοπιᾷν, multum laborare, Rom. 16. 6. 12. part. præs. 2. Tim. 2. 6. γεωργὸς κοπιῶν, agricola laborans. Roman. 16. 12. Τρύφαιναν κοπιῶσαν, Tryphæna laborans. κοπάζω, cesso, quiesco, F. κοπάσω. A. 1. ἐκόπασε, quieui. Matth. 14. 32. ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, conquieuit ventus. κοπετός. οῦ. ὁ. planctus. Act. 8. 2. καὶ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ᾽ αὐτῷ, & ediderunt planctum magnum super eum, h. e. magno cum planctu mortẽ eius defleuerunt. ἀνακόπτω, inhibeo, interpello, Gal. 5. v. 7. τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε; quis vos interrupit in cursu vestro? ἀποκόπτω abscindo. Aor. 1 ἀπέκοψα, abscidi. Iohan. 18. 10. καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν, & abscidit ei auriculam dextram. Imp. Aor. 1. ἀπόκοψον, reseca, Marc. 9. 43. 45. Fut. 1. med.

ἐγκόπτομαι Ro. 15. 22

ἀποκόψομαι. abſcindar, Galat. 5. 12. ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς, vtinam & abſcindantur, qui vos inquietant. ἐγκόπτω, interpello, Actor. 24. 4. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, ne vero te diutius interpellem; σὲ hic retinet accentũ, quia διακριτικῶς ponitur. a. 1. ἐνέκοψα, inhibui, Gal. 5. 7. Impediui 1. Theſſ. 2. 18. imperf. paſ. ἐνεκοπτόμην, impediebar, Roman. 15. 22. ἐγκοπή. ῆς. ἡ. impedimentum, 1. Corinth. 9. v. 12. ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ne impedimentum aliquod afferamus Euangelio Chriſti, ne curſum eius interumpamus. δῶμεν eſt aor. 2. act. ſubj. n. pl. coniugatur δῶ. δῷς. δῷ. P. δῶμεν. δῶτε. δῶσι. ἐκκόπτω, excido, excindo, F. ἐκκόψω, Luc. 13. v. 9. excindam. Aor. 1. ἐξέκοψα excidi, Matth. 18. v. 8. ἔκκοψον αὐτὰ, excinde ea. 2. Corint. 11. 12. ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν, vt præſcindam occaſionẽ, vel vt prȩcidam omnem anſam. ἐκκόπτομαι præſens paſſiu. excindor, Matth. 3. 10. 1. Pet. 3. verſ. 7. εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς, ne interrumpantur preces. a. 2. paſſiu. ἐξεκόπην exſectus ſum, Rom. 11. v. 24. Fut. 2. paſſ. ἐκκοπήσομαι exſcindar, ἐκκοπήσῃ exſcinderis, Roman. 11. verſ. 22

κατακόπτω, concido, Marc. 5. v. 5. κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, concidens ſeipſũ lapidibus. προκόπτω proficio, Luc. 2. 52. Ἰησοῦς προέκοπτε, Ieſus proficiebat. Procedo, 2. Tim. 2. 16. ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, ad plus enim procedent impietatis, h. e. in maiorem prolapſuri ſunt impietatem. 2. Tim. 3. 13. προκόψουσιν ἐπὶ χεῖρον, procedent in peius. Prætereo, Rom. 13. 12 ἡ νὺξ προέκοψε, nox præterijt. προκόπτειν τῇ ἡλικίᾳ, ætate progredi. Luc. 2. v. 52. & cum præpoſitione ἐν in, προκόπτειν ἐν Ἰουδαϊσμῷ, in Iudaiſmo proficere. Sic προκόπτειν σοφίᾳ, in ſapientia facere progreſſum, Luc. 2. 52. προκοπή. ῆς. ἡ, profectus, progreſſus, incremẽtum. Philip. 1. 12. v. 25. 1. Timoth. 4. 15. προσκόπτω, offendo, impingo, Iohan. 11. 9. ἐάν τις περιπατῇ ἐν ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ſi quis ambulet interdiu, non impingit. A. 1. προσέκοψα impegi. Rom. 9. verſ. 32. προσέκοψαν τῷ λίθῳ, impegerunt in lapidem. Luc. 4. v. 11. μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, ne quando offendas ad lapidẽ pedem tuum. Conſtruitur cum Dat. Matth 7. 27. & ſequente prȩpoſ. πρὸς. Matt. 4. v. 6. πρόσκομμα. τος. τό. offendiculum. Roman 14. verſ. 13 τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ,

ἀδελφῷ, non ponere offendiculũ fratri. προσκοπή. ῆς. ἡ. offensio, 2. Cor. 6. v. 3. διδόναι προσκοπήν τινι, præbere alicui offensionem. ἀπρόσκοπος. ὁ. ἡ. offendiculi expers. Act. 24. 16. ἀπρόσκοπος συνείδησις, conscientia sine offensa. 1. Cor. 10. 32. ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ιουδαίοις, Philip 1. 10. ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ sine scandalo vsque ad diem Christi, vel vt inoffenso cursu pergatis, vel vt nemini sitis offendiculo.

Κόραξ. ακος. ὁ. coruus. Luc. 12. 24 κατανοήσατε τοὺς κόρακας, θεὸς τρέφει αὐτοὺς, considerate coruos, Deus alit illos.

Κορέννυμι vel κορεννύω saturo. exsatio. F. κορέσω saturabo. desumit sua tempora à κορέω præs. pass. κορέννυμαι, saturor. præt. κεκόρεσμαι, saturatus sum, 1. Corinth. 4. vers. 8. A. 1. ἐκορέσθην, idem. Actor. 27. v. 38. κορεσθέντες γὰρ τροφῆς, nam satiati cibo. Ιλ. ρ. οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς, vino expletus & dapibus. κορεσσάμενος, part. aorist. 1. medij.

Κόρος. ου. ὁ. scopæ, item iuuenculus, pro quo Poetæ ὁ κοῦρος. κόρη. ἡ κόρη & Dorice κώρα adolescẽtula. item, mensuræ genus, capiens decem batos, ad imitationem Heb. vocis כֹּר cor. pro qua LXX. & ipse quoq; Iosephus κόρον scripserunt. Mensura fuit rerum aridarum, quæ decem Atticos medimnos capiebat, vt testatur idem Ioseph. li. ant. 15. c. 12. Luc. 16. 7. ἑκατὸν κόρους σίτου, centum coros tritici. κοράσιον. ου. τὸ. puella, adolescentula, Matth. 9. 24. 25. Sic quoq; nominatur lasciua illa saltatricula, filia Herodiadis, Mar. 6. 22. 28. νεωκόρος. ου. ὁ. æditus, qui templum verrit, Act. 19. 35.

Κόσμος. ου. ὁ. mundus, Matth. 13. 35. & 25. 34. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, a iactis mundi fundamentis. per metonym. subi. homines. Roman 3. 19. ἵνα ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ, vt obnoxius fiat totus mundus condemnationi Dei. Hominum multitudo, Iohan. 12. v. 19. ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθε, Ecce totus mundus post eum abiuit. Terra, Ioh. 16. 28. ἐλήλυθα εἰς κόσμον, veni in mundum. Reprobi homines, 1. Cor. 6. v. 2. οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι. sancti mundum iudicabant. Iohan. 17. 9. οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, non oro pro mundo. Electi homines, Ioh. 3. 16. οὕτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, sic dilexit Deus mundum. Ornatus muliebris, qui latine quoq; mundus dicitur, 1. Pet. 3. 3. κόσμιος. ου. ὁ. ἡ. bene compositus,

ſitus. 1. Timot. 2. 9. κοσμέω, ῶ, orno, 1. Timoth. 2. verſ. 9. item præparo. Matthæi 25. v. 7. καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, & præpararunt lapides ſuas.

Κοῦφος. κούφη. κοῦφον. leuis, e. κουφίζω, alleuo, ſubleuo, Actor. 27. verſ. 38. ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν, alleuabant nauim, eijcientes frumentum in mare.

Κόφινος, ου, ὁ, cophinus, corbis, Iohan. 6. 13. ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων, duodecim cophinos fragmẽtis impleuerunt.

Κράββατος, ου, ὁ, grabatus, lectus, Marc. 2. 11. ἆρον τὸν κράββατόν σου, tolle grabatum tuum.

Κράζω, clamo, Roman. 9. v. 27. ἠσαΐας δὲ κράζει, Eſaias vero clamat. imperf. ἔκραζον, clamabam, Mar. 3. v. 11. Iohan. 19. v. 12. Actor. 19. v. 28. Fut. κράξω, clamabo. Aor. 1. ἔκραξα, clamaui, Matth. 8. v. 29. Iohan. 12. v. 44. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν, Ieſus vero clamauit & dixit. Marc. 15. v. 13. 14. οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, illi vero rurſus vociferati ſunt. Actor. 7. 60. θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, flexis vero genibus clamauit voce magna. part. præſ. κράζων, clamans, Apoc. 14. v. 15. κράζουσα, f. g. κράζον g. n. clamans. Gal. 4. 6. Fut. paulò poſt paſſ. κεκράξομαι vociferabor, in Actiua ſignif. Lu. 19. ver. 40. οἱ λίθοι κεκράξονται, lapides vociferabũtur. præt. med κέκραγα clamaui, Ioh. 1. verſ. 15. κραυγή. ῆς, ἡ, clamor, Matth. 25. v. 6. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, media vero nocte clamor ortus eſt. Vociferatio virulenta, conuitium, Epheſ. 4. 31. κραυγάζω, vociferor, clamito, Act. 22 v. 23. F. κραυγάσω, clamitabo, Matth. 12. 19. A. 1. ἐκραύγασα, vociferatus ſum, Matthæi 15. 22. Iohan. 11. 43. & 18. 40. & 19. 6. 15.

Κραιπάλη. ης. ἡ. crapula. q. πάλλουσα τὸ κάρα, quatiens caput. Luc. 21. 34.

Κράτος. εος. τὸ. robur, potentia, 1. Tim. 6. 16 ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον, cui nempe Deo ſit honor & robur æternum. κραταιός. ά. όν. potens. 1. Pet. 5. 6. ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, humiliamini ſub potenti manu Dei. κραταιόομαι. οῦμαι. fortis & animoſus ſum, 1. Cor. 16. 13. ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, maſculè vos gerite, fortes eſtote. κρατέω. ῶ. teneo, Apoc. 3. 11. κράτει, ὃ ἔχεις, tene, quod habes. Fut κρατήσω, apprehendam, Matt 12, 11 οὐχὶ κρατήσει αὐτό, nonne apprehendet eam ouem? Aor. 1. ἐκράτησα apprehendi, cum genit. ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, & apprehen-

prehendit manum ejus. cepi, captivum abduxi cum Acc. Mat. 21. 46. ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, studentes eum prehendere seu capere. ἀκρατής. έος. ὁ. ἡ. impotens. q. d. κράτος οὐκ ἔχων, vt ἀκρατὴς θυμοῦ, impotens iræ. ἀκρατὴς γέλωτος, qui risum continere nequit. Itē incontinens, intemperans, 2. Timoth. 3. 3. ἀκρασία. ας. ἡ. intemperantia, Matth. 23. 25. ἐγκρατής. έος. ὁ. ἡ. temperans, continens. ἐγκράτεια. ας. ἡ. temperantia, continentia, Act. 24. v. 26. 2. Pet. 1. 6. ἐγκρατεύομαι, contineo me, 1. Corinth. 7. 9. περικρατής. έος. ὁ. ἡ. compos, cum Genit. Act. 27. 16. παντοκράτωρ. ορος. ὁ. omnipotens: tribuitur soli Deo, 2. Cor. 6. 18. Apoc. 1. 8. & 4. 8. & 11. 17. & 15. 3. & 16. 14 & 19. 6. & 21. 22. κοσμοκράτωρ. ορος. ὁ. princeps mundi, h. e. Reproborum: tribuitur Satanæ, Ephes. 6. v. 12. qui ipse vocatur ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, mundi hujus princeps, Ioh. 12. 31. & 14. 30. & 16. 11. pro κράτος per literarum metathesin dicitur etiam κάρτος. εος. τό. in eadem significatione. καρτερέω. ῶ. F. ήσω, forti sum animo, Heb. 11. 27. προσκαρτερέω, ῶ. cōstruitur cum Dat. semper sum præstò, Marc. 3. 9. ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ ut navigiolum ei semper præstò esset. Assiduus sum, perduro. Act. 1. v. 14. οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ, hi omnes perdurabant in precatione. Futur. προσκαρτερήσω, perdurabo, Act. 6. 4 τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν, in subministratione verbi perdurabimus. Col. 4. 2. τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, in oratione perdurate, h. e. indesinenter & ardenter orare. Ne desinite orare Deum. Incumbo, sequenti prępos. εἰς. Rom. 13. 6. λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες, nam publici ministri sunt Dei, in hoc ipsum incumbentes. προσκαρτέρησις. εως. ἡ. perseverantia, Eph. 6. v. 18.

Κρέας. τό. caro. Genit. κρέατος, per syncopen τοῦ τ κρέαος & factâ crasi κρέως Atticè, carnis. Dat. κρέατι. κρέαϊ. κρέᾳ. carni. Nom. plu. κρέατα Atticè κρέα carnes, Roman. 14. v. 21. 1. Cor. 8. v. 13.

Κρεμάω. ῶ. suspendo, F. κρεμάσω. A. 1. ἐκρέμασα suspendi. Actor. 10. 39. ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου, quem interemerunt, posteaquam suspenderunt in ligno. Act. 5. 30. κρέμαμαι suspendor vel pendeo, in secunda persona κρέμασαι pendes ad formam τοῦ ἵσταμαι ἵστασαι, Matth. 22. v. 40. κρέμανται pendent. Galat. 3. 13.

ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, maledictus omnis pendens in ligno. A. 1. passiu. ἐκρεμάσθην, suspensus sui, Matth. 18. v. 6. συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ, conducit illi vt suspendatur &c. Luc. 23. 39. εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων, vnus autem ex suspensis. ἐκκρέμαμαι, pendeo ab aliquo, Luc. 19. 48.

Κρημνὸς. ῦ. ὁ. præcipitium, locus præruptus. κατὰ τοῦ κρημνοῦ, è præcipitio, Mat. 8. 32. Mar. 5. 13. Luc. 8. 33. κατάκρημνος. ῦ. ὁ. ἡ. præceps. κατακρημνίζω, F. σω. præcipito, præcipitem ago, deturbo. Ao. 1. κατεκρήμνισα præcipitaui, Luc. 4. 29. εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, ad eum præcipitandum.

Κριθὴ. ῆς. ἡ. hordeum, Apo. 6. 6. κρίθινος. η. ον. hordeaceus. a. um. Ioh. 6. 9. & 13. ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, qui habet quinq; panes hordeaceos.

Κρίνω. iudico, statuo, sentio. Ioh. 5. 30. καθὼς ἀκούω, κρίνω, prout audio, ita iudico. Punio, Act. 7. 7. Imperf. ἔκρινον, judicabam, Act. 2. v. 16. Fut. κρινῶ, iudicabo. Luc. 19 v. 22. ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, ex ore tuo te iudicabo. 1. Corint. 6. v. 2. οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι, sancti mundum hunc iudicabunt. Præ. κέκρικα, iudicaui, 1. Cor. 5. v. 3. Tit. 3. v. 12. A. 1. ἔκρινα, statui, 1. Corint. 2. 2. Lu. 7. v. 43. ὀρθῶς ἔκρινας, recte iudicasti. Aor. 1. Imp. κρῖνον. ατω, iudica, 1. Cor. 10. 15. κρίνατε ὑμεῖς, ὅ φημι: iudicare vos, quod dico. A. 1. subi. κρίνω. ῃς. ῃ. Ioh. 12. 47. οὐκ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον, non veni vt condemnem mundum, sed vt seruem mundum. aor. 1. infin. κρῖναι, iudicare. 1. Pet. 4. v. 5. a. 1. part. κρίνας. κρίνασα. κρῖναν, 2. Cor. 5. 14. κρίνομαι. iudicor. Iacob. 2. 12. iudicio experior, 1. Cor. 6. 6. ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, frater cum fratre judicio experitur, litigat. in judicium vocor, Actor. 23. 6. punior, 1. Corinth. 11. 31. damnor, Iohan. 3. v. 18. imperf. ἐκρινόμην, 1. Corinth. 11. 31. οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα, non judicaremur. Præt. perf. κέκριμαι damnatus sum. Ioh. 16. 11. ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται, princeps hujus mundi damnatus est. Aor. 1. ἐκρίθην, judicatus fui, Apoc. 20. 13. κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος, & judicati sunt singuli. ἕκαστος est nomen multitudinis, & vi hujus pluralitatis construitur cum verbo plurali, per figuram, quam vocant σύνθεσιν etiam Latinis vsitatam. Fut. 1. κριθήσομαι, judicabor. Matt. 7. 2. ἐν ᾧ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε. ἐν ᾧ κρίματι Hebraismus

ſmus pro ϖ κρίματι. κρῖμα, vel κρίμα. τος. τὸ. judicium, Roman.2.2. damnatio ſeu ſupplicium, Luc. 20. 47. & 23. 40. Rom.3.8. 1. Timoth.3. 6.2.Pet.2.3. Pœna, Rom. 13. 2. 1.Corinth.11.29.34. Galat.5.10. Vindicta, Iohan.9. 39. τὰ κρίματα, controverſiæ forenſes. 1.Corinth.6.7. κρίσις. εως. ἡ. judicium, Matthæi.5.21.damnatio, 2.Pet. 2.4.κριτής. οῦ. ὁ. judex. Matthæi 5.25.κριτικὸς. οῦ. qui judicat, Hebr.4.12. κριτήριον. ου. τὸ. tribunal, Iacob.2. v.6. ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια, trahunt vos ad tribunalia. judicium, controverſia, 1.Corinth.6.2. ἀποκρίνομαι, reſpondeo, Matth.22.4.6. A.1. ἀπεκρίθην, reſpondi, Matth. 27. 14.Marc.12.34. νουνεχῶς ἀπεκρίθη, cordatè reſpondit. Aor. 1. imper. ἀποκρίθητι reſponde. ἀποκρίθητέ μοι, reſpondete mihi, Marc.11.29. Aor. 1. infin. ἀποκριθῆναι reſpondere, Matth. 22. v.46. Aor.1. partic. ἀποκριθεὶς reſpondens, Matth.3.15. ἀποκριθεῖσα reſpondens fœmina, Luc.1, v.60.a.1.med.ἀπεκρινάμην reſpondi, Matt.27. v.12.οὐδὲν ἀπεκρίνατο, nihil reſpondit. Fut. 1. paſſ. ἀποκριθήσομαι, reſpondebo, Matth. 25.31. ἀπόκριμα. τος. τὸ. decretum, 2.Corinth.1.9. ἀπόκρισις. εως. ἡ. reſponſio Luc. 2.47. & 20.26. Iohan.1.22. καὶ ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς, & reſponſum demus ijs, qui miſerunt nos. ἀνταποκρίνομαι, obloquor, ex adverſo reſpondeo, reſponſo, Luc.14.v.6. Rom.9.v.20. ἀνακρίνω, quæſtionem habeo, Luc. 23. 14. Actor. 12. 19. dijudico, 1.Corinth.2.v.15. Scrutor, Actor.17.v.11. ἀνακρίνομαι dijudicor, 1. Cor. 14.v.24. ἀνάκρισις. εως. ἡ. inquiſitio, Actor. 25.26. διακρίνω, diſcerno, 1.Corin.11. v. 29. διακρίνομαι, dubito, Iacob. 1. 6. Certo, Judæ. v.9. cum Dat. a. 1. διεκρίθην dubitavi, Matth. 21. 21. διάκρισις. εως. ἡ. certamen, Rom. 14. v.1. diſcretio 1. Corinth. 12. v.10. διάκρισις πνευμάτων, diſcretio ſeu dijudicatio ſpirituum. Heb.5.14. πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ, ad diſcretionem boni & mali. ἐκκρίνω idem quod ſimplex. κρίνω judico, Luc. 23. 24. ἐγκρίνω, adjungo, 2.Corin. 10.v.12. cum Dat. οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἑαυτούς τισι, non enim audemus adjungere nos quibuſdam. κατακρίνω, condemno, judico contra aliquem Præpoſitio κατὰ in comp. valet contrà, Roman.2.1. ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, nam in quo damnas alium, te ipſum condemnas. Fut. κατακρινῶ, condemnabo,

διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν. Act. 11. 2.

bo, Matth. 12. v. 42. Mar. 10. v. 33. κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, condemnabunt Filium hominis morte. A. 1. κατέκρινα, damnavi. Iohan. 8. 10. He. 11. 7. 2. Pet. 2. 6. κατακρίνομαι condemnor, præt. pass. κατακέκριμαι condemnatus sum, Roman. 14. 23. A. 1. κατεκρίθην idem, Matth. 27. 7. Fut. 1. κατακριθήσομαι damnabor, Marc. 16. v. 16. ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, qui verò non crediderit, condemnabitur. κατάκριμα. τος. τό. cōdemnatio, Roman. 8. 1. οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, nulla igitur nunc est condemnatio ijs, qui sunt in Christo Iesu. κατάκρισις. εως. ἡ. idem. 1. Corinth. 7. v. 3. ἀκατάκριτος. ὁ. ἡ. cui indicta causa pœna infligitur, Act. 16. 37. & 22. 25. αὐτοκατάκριτος. ὁ. ἡ. suopte judicio condemnatus. Tit. 3. 11. προκρίνω antefero. Plut. in Themist τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προκρίνας, qui hominem bonis moribus præditum antetulit diviti. πρόκριμα. τος. τό. prælatio, 1. Tim. 5. v. 21. χωρὶς προκρίματος, absq; eo, ut unum alteri præfera . συγκρίνω comparo, 2. Corin. 10. 12. συγκρῖναι ἑαυτούς τισι, se ipsos comparare quibusdam, vel cum quibusdam. συγκρῖναι est. aor. 1. inf. Act. conjungo 1. Corinth. 2. 13. πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες, cum spiritualibus spiritualia conjungentes. ὑποκρίνομαι, simulo, Luc. 20, v. 20. ὑπόκρισις. εως. ἡ. simulatio, Matth. 23. 28. Luc. 12. 1. Galat. 2. 13 συναπάγεσθαι τῇ ὑποκρίσει, simulatione abripi. ὑποκριτής. ὁ. simulator, Matth. 6, v. 2. συνυποκρίνομαι vnà simulo, Galat. 2. 13.

Κρούω, pulso, Matth. 7. 7. κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν, pulsate & aperietur vobis. Luc. 13. v. 25. κρούειν τὴν θύραν, pulsare fores, F. κρούσω. a 1. ἔκρουσα pulsavi, Luc. 12. v. 36. κροῦμα. τος. τό. sonus.

Κρύπτω, abdo, abscondo. F. κρύψω. P. κέκρυφα. a. 1. ἔκρυψα occultavi, abscondi, abdidi, Matth. 13. v. 44. Apoc. 6. 15. ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια, abdiderunt se in speluncas. a. 2. ἐκρύβην. κρύπτομαι abdor. Præt. κέκρυμμαι, Coloss. 3. 3. ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται, vita vestra abscondita est. part. præt. κεκρυμμένος. η. ον. occultatus. Luc. 18. v. 34. Iohan. 19. 38. Apoc. 2. 17. aor. 2. ἐκρύβην occultatus fui. Heb. 11. 23. Iohan. 8. 59. & 12. 36. 1. Timoth. 5. v. 25. κρυβῆναι οὐ δύναται, occultari nequit. κρυφῇ idem quod λάθρα clam, occultè, Ephes. 5. v. 12. κρυπτός. ἡ. όν. occultus. a. um. Matth. 6. 4. Roman. 2. 16. ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ

κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, in die, quo judicabit Deus de occultis hominum. ἀποκρύπτω idem quod simplex. Matth. 11.v.25. ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα, quod hæc occultaveris. ἀποκεκρυμμένος. η. ον. occultatus, 1. Corinth. 2. 7. Ephes. 3. 9. ἀπόκρυφος. ου. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἀπόκρυφον, absconditus. a. um. Masc. g. legitur Coloss. 2. 3. neut. g. Marc. 4. 22. Luc. 8. 17 περιέκρυπτε, occulto, Luc. 1. vers. 24.

Κρύσταλλος. ου. ὁ. glacies. item gemma, quæ dicitur crystallum, Apoc. 4. v. 6. & 22. v. 1. κρυσταλλίζω, instar crystalli fulgeo, splendorem & pelluciditatem crystalli imitor. Apoc. 21. 11.

Κτάομαι. ῶμαι. possideo, Luc. 18. v. 12. ἀποδεκατῶ πάντα, ὅσα κτῶμαι, decimas do de omnibus, quæ possideo. F. κτήσομαι A. 1. ἐκτησάμην acquisivi, Act. 22. 28. κτήσησθε possideatis. a. 1. subj legitur, Mat. 10. 9. Luc. 21. 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν per tollerantiã vestram possidete animas vestras. κτῆμα. τος. τὸ. possessio. Act. 5. 1. ἐπώλησε κτῆμα, vendidit possessionem suam. κτήματα. τα. bona, opes, Matth. 19. 22. ἦν γὰρ ἔχων pro εἶχε γὰρ κτήματα πολλά, habebat enim multas divitias, prædives erat. κτημάτιον. ου. τὸ, prædiolum, agellus, recula. κτήτωρ. ορος. ὁ. possessor. Actor. 4. 34. κτῆσις. εως. ἡ. possessio, πάντα τῶν φίλων κοινά, οὐ κτήσει, ἀλλὰ χρήσει omnia quæ amici habent, sunt comunia, non possessione sed usu.

Κτείνω occido. F. κτενῶ. P. ἔκτακα. aor. 2. ἔκτανον. præt. med. ἔκτονα. κτάντης. ου. ὁ. interfector. ἀποκτείνω, occido, 2. Corinth. 3. vers. 6. τὸ γράμμα ἀποκτείνει, litera occidit. Fut. ἀποκτενῶ, occidam, Matth. 17. v. 23. & 24. 9. ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς occident vos. Aor. 1. ἀπέκτεινα interfeci, Roman. 11. 3. κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν prophetas tuos occiderunt. Actor. 3. vers. 15. τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, principem seu authorem vitæ contrucidastis. a. 1. subj. Matthæi 26. v. 4. vbi ἀποκτείνωσι non esse temp. præs. colligo ex verbo proximè præcedenti κρατήσωσι. καὶ enim copulat similia tempora. Cæteroquin ἀποκτείνωσι ambiguum est, at referri potest ad præsens & a. 1. subj. A. 1. infin. ἀποκτεῖναι occidere frequentissimè occurrit, Ioh. 5. 16. 18. & 7. 1. 19. 20. 25. & 8. 37. 40. & 18. 31 ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα, nobis non licet interficere quempiam. ἀποκτείνομαι occidor, necor, Apoc. 6. 11. οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι necandi. aor. 1. ἀπεκτάνθην,

ταύθλω, occisus sui, Apoc. 2. 13. & 9. 18. & 11. 13. in subj. ἀποκτανθῶ occidar, Apoc. 13. 15. ἀποκτανθῆναι in infinitivo occidi, Mat. 16. 21. Marc. 8. 31. Luc. 9. 22. Apoc. 13. 10. ἀνθρωποκτόνος. ȣ. ὁ. homicida, Ioh. 8. 44. 1. Ioh. 3. 15.

Κτῆνος. εος. τὸ. jumentum, Luc. 10. v. 34. κτήνη pro κτήνεα jumenta, Actor. 23. 24. Genit. pl. κτηνῶν pro κτηνέων, 1. Cor. 15. v. 39.

Κτίζω, condo, creo, F. κτίσω condam. Præt. ἔκτικα. a. 1. ἔκτισα, creaui, 1. Timoth. 4. v. 3. ἃ ὁ θεὸς ἔκτισε, quæ Deus creavit. Roman. 1. vers. 25. καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, & coluerunt creaturam præterito creatore. κτίζομαι, creor. præt. ἔκτισμαι creatus sum, Coloss. 1. v. 16. a. 1. ἐκτίσθην, idem, Apoc. 4. v. 11. κτισθεὶς, creatus. a. 1. part. Ephes. 2. 10. κτισθέντες ἐν Χριστῷ conditi in Christo. κτίσμα, τος. τὸ. creatura, 1. Timoth. 4. 4. κτίσις, εως. ἡ. Marc. 10. v. 6. Res creatæ, Marc. 13. v. 19. omnis generis, sexus, ordinis homines, Marc. 16, 15. κηρύξατε τὸ ἐυαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει, prædicate Euangelium omnis generis hominibus; vel, vt alij vertunt, omni orbi condito. magistratus, 1. Pet. 2. 13. καινὴ κτίσις nova creatio, h. e. regeneratio per Spiritum S. Galat. 6. 15. κτίστης. ȣ. ὁ. conditor, 1. Pet, 4. 19.

Κύβος. ȣ. ὁ. tessera. κυβεία alea ludo. κυβεία. ας. ἡ. astutia, qualis in aleatores cadere solet, Ephes. 4. 14.

Κυβερνάω. ῶ. F. ήσω, guberno. Ex hac Græca voce videtur alijs Latina orta. Sunt κ. γ. & κ literæ vnius organi videl. palati, vnde literæ palatinæ dicuntur, quæ literæ facilè inter se permutari solent. Verumtamen existimo, vtramq; fluxisse ab Hebræo גבר prævaluit, vnde est גבר vir, & גביר herus, penes quem est familiæ administratio, Ipsum hoc verbum non legitur in N. T. sed hinc orta. κυβέρνησις. εως. ἡ. gubernatio. 1. Cor. 12. v. 28. κυβερνήτης. ȣ. ὁ. gubernator. nauclerus, Actor. 27. 11. Apoc. 18. 17.

Κύκλος. ȣ. ὁ. circulus. In N. T. legitur tantum Dativus casus κύκλῳ, tanquam Adv. in circuitu, & idem valet quod κυκλόθεν, Luc. 9. v. 12. Apoc. 7. v. 11. κυκλόθεν in circuitu Adv. cum Genit. Apoc. 4. 3. 4. 8. & 5. 11. κυκλόω. ῶ. cingo, circumdo, F. κυκλώσω. A. 1. ἐκύκλωσα circumdedi, Iohan. 10. 24. ἐκύκλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, cinxerunt vero eum Iudæi. κυκλόομαι, ȣ̃μαι, cingor, obsideor, Luc. 21. v. 20. a. 1. ἐκυκλώθην circumda-

cumdatus fui, Heb. 11. v. 30. περικυκλόω. ῶ. circumcingo, Luc. 19. 43. περικυκλώσουσί σε, circumcingent te.

Κυλίω, F. ίσω, P. κα, volvo. κυλίομαι, volvor, Mar. 9. 20. κύλισμα. τος. τό. volutabrum, 2. Per. 2. 22. Huic verbo affinis est vox κύλιξ. ικος. ἡ. calix, quę vox in N. T. non extat, sed pro ea legitur ποτήριον. ου. τό. παρὰ τὸ πίνειν. ἀποκυλίω, devolvo, Matth. 28. v. 2. Marc. 16. v. 3. 4. a. 1. ἀπεκύλισα, devolvi. προσκυλίω, F. σω, advolvo. Aor. 1. προσεκύλισα advolvi, Matthæi 27. 60. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν, & advoluto saxo magno ad ostium monimenti, abivit.

Κυλλός. ἡ. όν. mancus. Matth. 15. 30. & 18. 8. Mar. 9. 43.

Κῦμα. τος. τό. fluctus, Matth. 8. v. 24. & 14. v. 24. idem significat, quod κλύδων. ωνος. ὁ.

Κύμβαλον. ου. τό. cymbalum, genus instrumenti musici. 1. Cor. 13. 1. (23. 23.

Κύμινον. ου. τό. cuminum, Matth.

Κύπτω. F. ψω. Præt. φα. incurvo me solum aoristum primū tempus ἔκυψα usitatum est, & ter legitur in participio, Marc. 1. v. 7. Iohan. 8. v. 6. 8. ἀνακύπτω, erigo. F. ἀνακύψω. Aor. 1. ἀνέκυψα. Hinc legitur aor. 1. act. imp. ἀνακύψατε suspicite, Luc. 21, 28; a. 1. infin. ἀνακύψαι erigere se, Luc. 13. v. 11. & a. 1. part. ἀνακύψας, postquam se erexisset, Ioh. 8 v. 7. 10. παρακύπτω, incurvo me, introspicio. F. ψω. a. 1. παρέκυψα, Iohan. 20. v. 11. καὶ παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, & incurvans se introspexit in monimentum. aor. 1. infin. legitur, 1. Pet. 1. v. 12. a. 1. par. Iohan. 20. v. 5. συγκύπτω, incurvo, Luc. 13. 11. καὶ ἦν συγκύπτουσα, pro συνέκυπτε, incurvabat se.

Κῦρος. εος. τό. authoritas. κυρόω. ῶ. sancio, ratum facio, 2. Corinth. 2. 8. Galat. 3. 15. ἀκυρόω. ῶ. abrogo, Marc. 7. v. 13. a. 1. ἠκύρωσα, Matth. 15 v. 6. προκυρόομαι, οῦμαι, antè sancior, Galat. 3. v. 17. κύριος. ου. ὁ. Dominus. 2. Timoth. 4. 18. καὶ ῥύσεταί με ὁ κύριος, & eripiet me Dominus, Lu. 1. 66. χεὶρ κυρίου ἦν μετ᾽ αὐτοῦ, & manus Domini erat cum ipso, Actor. 16. 14. κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, Dominus aperuit cor. In novo Testamento tribuitur Deo, & respondet Hebrææ voci יהוה sicut Gr. interpretes in V. T. eam quoque reddiderunt. κυριότης. ητος. ἡ. dominatio, Eph. 1. 1. κυρία. ας. ἡ. domina, Ioh. 2. 1. κυριακός. ἡ. όν. dominicus. a. um. 1. Corinth. 11. v. 20. κυριακὸν δεῖπνον dominica cœna. Apoc. 1. 10. κυριακὴ ἡμέρα dominica

minica dies sic nominatur dies primus, quo Servator noster, contrito serpentis capite, gloriosè resurrexit. κυριεύω, dominor cum Gen. Luc. 22.v.25. Fut. κυριεύσω, dominabor, Rom.6.v.14. ἁμαρτία ὑμῶν οὐ κυριεύσει, peccatum vobis non dominabitur. a.1. ἐκυρίευσα, dominatus sum, Rom.14.9. ἵνα καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύσῃ, ut & viventibus & mortuis dominetur.

Κύρω, Futuro κύρσω, quæ est dialectus Æolica. Sic θέρω in F Æolicè θέρσω. incido cum Dat. κύρομαι, idem. κυρέω idem cum Genit. consequor. συγκύρω, q.d. coincido. συγκυρία. ας. ἡ. casus, Luc.10.31.

Κύων, canis, g.m.& fœm. in gen. κυνός. in Dat.pl. κυσὶ canibus, Matth. 7. 6. μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ ne date sanctum canibus. Apoc.22.v.15. ἔξω δὲ οἱ κύνες, foris verò sunt canes. κυνάριον. ου. τό. catellus, Mat. 15.v.26.27. Mar.7.v.17.

Κύω, Fut. σω, sum gravida, prægnans, κυέω, idem. ἔγκυος. ἡ. prægnans, Luc.2.v.5. ἀποκυέω. ῶ. pario, Iacob.1.15.18. κύω etiam significat osculor. Arist.de animal. κύουσιν ἀλλήλας περιστεραί, columbæ se invicem osculātur. pro quo etiam dicitur κυνέω in eadem significatione ὄλυον. ρ. unde est verbum προσκυνέω. ῶ. adoro construitur cum Dat & Acc. Ioh. 4.22. προσεκύνουν. ον. adorabam, Matth. 15.25. Fut. προσκυνήσω adorabo, Matth. 4.v.10. τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, Deum tuum adorabis. Aor. 1. προσεκύνησα, adoravi, Matth.2.11. πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, procidentes adorarunt ipsum. πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον procidens in faciem; 1. Corin.14.25. πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν, Act. 10. 25. accidens ad pedes ejus adoravit. προσκυνητής. οῦ. ὁ. adorator, Iohan.4.versu. 13.

Κῶλον. ου. τό. propriè significat mēbrum, synecdochicè verò corpus, Heb.3.17. ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν ἐρήμῳ, quorum corpora ceciderunt in deserto.

Κωλύω, impedio, prohibeo, 3.Iohan.10. καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, & volentes prohibet. 1.Corinth.14.39. καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε, & loqui linguis ne prohibete. Fut κωλύσω, P. κεκώλυκα, præt. pass. κεκώλυμαι, unde est κώλυμα. τος. τό. impedimentum. In N.T. usitata tantum sunt pręsens & aoristus primus in utraq; forma. Aor. 1. ἐκώλυσα, prohibui, Act. 27. v.43. ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, prohibuit eos ab hac deliberatione. κωλύομαι impedior, Hebr. 7.23. a.1. ἐκωλύθην prohibitus fui, Act. 16. v.6.

v. 6. κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος, impediti à Spiritu. S. κωλυτὸς. ἡ. ὄν. impeditus. ἀκώλυτος. ὁ. ἡ. contrà. ἀκωλύτως, ſine impedimento nullo vetante. Act. 28. v. 31. διακωλύω, obnixè prohibeo, h. e. ita impedio, ut obnitar, Matth. 3. 14.

Κώμη. ης. ἡ. vicus, pagus, villa, caſtellum. Significat etiam vicum in urbe. In N. T. ponitur pro vico ſeu pago, Mat 21. 2. πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, abite in vicum. κώμαις pagi, Matth. 9. 35. κώμιον. ου. τὸ. viculus, parvus pagus, κωμήτης. ου. ὁ. pagum incolens, κωμῆται. οἱ. pagani. κωμόπολις. εως. ἡ. oppidulum. Mar. 1. 38. κῶμος. ου. ὁ. comeſſatio, Rom. 13. 13. Gal. 5. 21. 1. Pet. 4. 3. κωμάζω, comeſſor. κωμαστής. οῦ. ὁ. comeſſator, helluo.

Κώνωψ. ωπος. ὁ. culex. Matth. 23. 24. οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες, percolantes culicem, camelum autem abſorbentes, deglutientes. Proverbialis hęc eſt ſententia in eos, qui in rebus minimis ſunt ſuperſtitioſi, & interim maxima negligunt.

Κωφὸς. ἡ. ὄν. mutus. a. um. κωφὸν πρόσωπον, muta perſona, quæ nihil loquitur, Matt. 9. v. 33. Surdus, Luc, 7. 22. κωφοὶ ἀκούουσι, ſur di adiunt. Luc. 11. verſ. 14. ἐλάλησε δὲ ὁ κωφός, mutus vero locutus eſt. κωφότης. ητος. ἡ. ſurditas.

Λαγχάνω, ſortior, ſorte accipio, obtineo, ſortitò mihi obtingit. Conſtruitur cum Genit. Aor. 2. ἔλαχον à verbo inuſitato λήχω, Luc. 1. 9. ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, ſortitus eſt ſuffire ſeu ſuffimentum facere, h. e. per ſortem nactus eſt munus ſuffimenti faciendi. cum Acc. Act. 1. 17. καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης, & ſortitus erat ſortem miniſterij hujus. Sortitus erat, h. e. ſorte acceperat. Sorte, h. e. providentia Dei. Sortem miniſterij, h. e. miniſterium tanquam ſortem per metap. 2. Pet. 1. 1. τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν, qui æquè pretioſam fidem nobiſcum ſortiti ſunt. λαχοῦσι hic eſt dativ. plu. particip. aoriſt. 2. Sortes duco, traho, Iohan. 19. v. 24. ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ ſcil. χιτῶνος. λάχωμεν eſt 1. perſ. pl a. 2. ſubj. a. 1. perſona λάχω. ῃς. ῃ. &c. Fut. κληρώσομαι vide κλῆρος. Hinc etiam eſt præt. med. λέλογχα, nec non ἐλ. ψ. λέλαχα, ſortitus fui, ſed hæc ὡς ἄγραφα non ſunt hujus loci. λαῖλαψ. απος. ἡ. turbo, genus venti proccelloſi, Marci. 4. v. 37. καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη, tunc oritur turbo venti magnus. Luc. 8. 23, καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου

εἰς τὴν λίμνην, & descendit turbo venti in lacum, subito oborta fuit tempestas. 2. Pet. 2. v. 17. νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, nebulę quæ à procelloso vento agitabantur.

Λακτίζω, calcitro, calce peto, calcibus insulto, calce pulso derivatur ab Adv. λάξ, h. e. calce, extremo pede. Act. 9. 5. σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν, durum tibi fuerit contra stimulos calcitrare, h. e. insanus es, qui me invictum & omnipotentem persequendo frustra agis, & tandem te ipsum perdes.

Λαλέω, ῶ. loquor vulgo in malam partem accipitur, & idem est quod temerè & inconsideratè verba fundo, effutio, ut apud Plut. de Alcib. λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν, h. e. ad garriendum aptissimus. ad dicendum ineptissimus. Sed in N. T. in bonam partem accipitur, & idem valet quod λέγω. Act. 26. v. 26. πρὸς ὃν παῤῥησιαζόμενος λαλῶ. apud quem liberè sine metu loquor. imp. Actor. 18. v. 9. λάλει loquere. Ephes. 4. v. 25. λαλεῖτε ἀλήθειαν, loquimini veritatem. subj. Iohan. 8. 44. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης ἐστί, quoties loquitur mendacium, ex proprijs, h. e. à se ipso loquitur, quia mendax est. ἐκ τῶν ἰδίων pro ἐξ ἑαυτοῦ. vide ἴδιος. infinit. 1. Corinth. 14. 34. οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, nam non est permissum h. e. non licet illis loqui. part. Act. 6. 13. ῥήματα βλάσφημα λαλῶν, verba blasphema loquens, in fœm. gen. λαλοῦσα. 1. Tim. 5. 13. λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα, loquentes, quæ non decent. Imperf. ἐλάλουν, ἐλάλει loquebar, 1. Cor. 13. v. 11. ὡς νήπιος ἐλάλουν, tanquam infans loquebar. Mar. 2. 2. καὶ ἐλάλει, & loquebatur Actor. 16. 13. καὶ ἐλαλοῦμεν & loquebamur. Futurum 1. λαλήσω, loquar, dicam 1. Corinth. 14. v. 21. λαλήσω τῷ λαῷ, loquar populo. Ioh. 16. v. 13. οὐ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ non loquetur ex se. præt. perf. λελάληκα locutus sum, Iohan. 16. 1. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, hæc dixi vobis. Aorist. 1. ἐλάλησα idem 2. Corinth. 4. v. 13. ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, credidi, ideo locutus sum. Iacob 1. 19. βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, tardus ad loquendum. 2. Iohan. 12. στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, os ad os loqui, Hebraismus. Confer. Num. 12. 8. h. e. præsens præsentibus loquar, coràm loquar. λαλέομαι, οῦμαι, dicor, Marc. 5. 36. Actor. 17. 19 præt. λελάλημαι, locutus fui. Actor. 27. v. 25. καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι, prout mihi locutus est, item dictus fui. Est ergo

mediæ significationis. Luc. 1. v. 45. τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου quæ dicta sunt illi à Domino. Aorist. 1. ἐλαλήθην, dictus fui. Luc. 2. v. 20. καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτοὺς, sicut dictum ijs fuerat. Fut. 1. λαληθήσομαι, Matth. 26. 13. λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη. dicetur etiam, quod hæc fecit. part. λαληθησόμενος, dicendus, Heb. 3. 5. λαλιά. ᾶς. ἡ. loquela, locutio, dialectus. Matthæi 26. v. 73. ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ, pronunciatio tua te prodit. Sermo. Ioh. 4. vers. 42. διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν, propter sermonem tuum, quem coràm audimus, credimus. ἀλάλητος. ὁ. ἡ. inenarrabilis, Roman. 8. 26. καταλαλέω. ῶ. detraho, obloquor, loquacitate obruo, cum Dat. Iacob. 4. 11. κατάλαλος. ου. ὁ. maledicus, obtrectator, refractarius Roman. 1. v. 30. καταλαλιά. ᾶς. ἡ. obtrectatio, 1. Corinth. 12. 20. διαλαλέω. ῶ. ήσω. colloquor, Luc. 6. 11 καὶ διελάλουν (est 3. pl. imperf. Act.) πρὸς ἀλλήλους, & colloquebantur alij cum alijs. διαλαλέομαι, οῦμαι, divulgor, Luc. 1. 65. καὶ διελαλεῖτο (3. pers. sing. imperf. passi.) πάντα τὰ ῥήματα, & divulgabantur omnia verba ista, h. e. omnes res istæ, Hebraismus. ἐκλαλέω, eloquor, effero, sermone exprimo. in malam partem accipitur Actor. 23. 22. vbi idem significat, quod effutire: παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, addito mandato, ne cui effutiret. ἀνεκλάλητος. ὁ. ἡ. inenarrabilis, 1. Pet. 1. v. 8. προσλαλέω. ῶ. ήσω cum Dat. alloquor, Actor. 13. 43. & 28. 20. προσλαλῆσαι, alloqui. συλλαλέω. ῶ. colloquor cum Dat. Matth. 9. v. 4. καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, pro καὶ συνελάλουν, & colloquebantur cum Iesu. item seq. præpositione μετὰ cum Matth. 17. 3. μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες, cum eo colloquentes. item seq. πρὸς. Luc. 4. v. 36. καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, & colloquebantur alij cum alijs. μογιλάλος. ου. ὁ. difficulter loquens, Matth. 7. 32. componitur ex Adv. μόγις, vix, ægrè, magno cum labore, & λάλος. ου. ὁ. ἡ. qui loquitur, Frequentiùs tamen in malam partem capitur, & garrulum seu nugatorem significat. λάλος κἂν ἀληθεύῃ, ἀπιστεῖται, loquaci etsi vera dicat, fides habetur nulla.

λαμβάνω, accipio, capio, Matthæi 7. 8. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, quisquis enim petit, accipit. Recipio, Iohan. 13. 20. ἐμὲ λαμβάνει, me recipit. Imperfectum ἐλάμβανον, accipiebam, Actor. 8. v. 17. Futurum, λήψομαι, accipiam. λήψῃ, λήψεται, Matth. 10. 41.

λαψόμεθα, Iacob,3.v.1. μεῖζον κρῖμα λαψόμεθα, grauius judicium subibimus. λήψεσθε, Matth.23.14. λήψεσθε περισσότερον κρίμα, auferetis graviorem condemnationẽ. Ad verbum, accipietis abundantius judicium.Iohan.16.24.αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, petite & accipietis. λήψονται, Matth.20.10. Præteritum, εἴληφα, accepi, Apoc.2.28. ὡς κἀγὼ εἴληφα, sicut & ego accepi. εἴληφας, accepisti, ibidem c.11.v.17. εἴληφεν, accepit, ibid.c.8.v.5. Aorist. 2. ἔλαβον accepi, omnium temporum vsitatissimum per omnes modos. 2. Corinth.12.16. δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον, dolo vos cepi, circumveni. ἔλαβες accepisti, 1.Corinth.4.v.7. τί δὲ ἔχεις, ὃ οὐκ ἔλαβες; quid verò habes, quod non acceperis? ἔλαβε accepit, Act.28.v.15. ἔλαβε θάρσος sumpsit fiduciam, *er hat ein mut gefaßt*. Plautus. animus illi rediit, mentem sumpsit, Men.5.2. Amphi.5.1. Cic. ipse se collegit. ἐλάβομεν, accepimus, Luc.5 v.5. οὐδὲν ἐλάβομεν, nihil piscium cepimus, ἐλάβετε accepistis. Matth.10.v.38. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε, gratis accepistis, gratis date. ἔλαβον acceperunt, Iohan.1.12. ὅσοι δὲ αὐτὸν ἔλαβον, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι. quotquot verò eum receperunt (fide) dedit jis hoc jus, vt filij Dei essent. λῆψις. εως. ἡ. acceptum, Philip.4. vers.15. ἀναλαμβάνω, recipio, Actor.20.v.13. μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον, recepturi Paulum.a.2.ἀνέλαβον recepi. Ephes.6.13. ἀναλάβετε (a.2. imp.) τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, assumite vniuersam illam armaturam Dei. ἀναλαμβάνομαι, sursum assumor. a.1. ἀνελήφθην. Marc. 16.v.19. ἀνελήφθη εἰς οὐρανὸν, sursum receptus est in cælum, Act.1.v.11. ἀναληφθεὶς (a.1. pass. part.) ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, sursum assumptus à vobis in cælum. ἀνάληψις. εως. ἡ. sursum receptio, Luc.9.vers.51. ἀπολαμβάνω, excipio, 3. Iohan.vers.8. ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, nos igitur debemus excipere hujusmodi. Fut. ἀπολήψομαι, recipiam, Coloss.3.vers.24. Aorist. 2. ἀπέλαβον, Luc.16.v.25. ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου, quia recepisti bona tua, Luc.6.34. ἵνα ἀπολάβωσι (aor.2.subj.3.pl.) τὰ ἴσα, vt recipiant paria. Galat. 4. vers.5. ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν (1.pers.pl. aor.2. subj.) ut adoptionem consequamur. Luc.6.34. παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν (a.2. infin.) a quibus speratis vos recepturos. Aor.2.med. ἀπελαβόμην abduxi, Marc.7.33.

καὶ ἀπο-

καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν, & postquam abduxisset eum. ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, cum Genit. Heb. 8. 9. Assumo, Heb. 2. 16. οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, non enim vtique angelos assumpsit. ἐπιλαμβάνεται est 3. pers. sing. præs. & hic per Hebraismum ponitur pro preterito. Sic eodem cap. v. 14. dicit μετέσχε pro μετέχει. Aorist. 2. ἐπελαβόμην prehendi. Act. 21. 30. ἐπιλαβόμενοι τοῦ παύλου, & postquã prehẽdissent Paulum. Reprehendi, Lu. 20. 26. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι (a. 2. med. infin.) αὐτοῦ ῥήματος, & non potuerunt eius verbum carpere. ἀνεπίληπτος, ὁ ἡ. inculpatus, cuius vitam carpere nemo iure potest. 1. Tim. 3. v. 2. & 6. v. 4. καταλαμβάνω, deprehendo. Fut. 1. καταλήψομαι. Præt κατείληφα apprehendi, Philip. 3. 13. ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι, fratres, ego me ipsum non puto metam apprehendisse. Aor. 2. κατέλαβον, comprehendi. Ioha. 1. 5. ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν, tenebræ illam non comprehenderunt. καταλαμβάνομαι, deprehendo, comperio. Act. 10 vers. 34. ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι, vere deprehendo. P. κατείλημμαι, deprehensus fui. Iohan. 8. vers. 3. ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην, in adulterio deprehensam. Aor. 1. κατελήφθην apprehensus fui. Philip. 3. 12. Iohan. 8. 4. κατελήφθη, pro κατελήφθη deprehensa fuit, pro qua voce quædam exemplaria habent εὕρομεν. Sensus est plane idem. Aor. 2. medius κατελαβόμην, cõprehendi, assequutus sum. Eph. 3. 18. ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι (aor. 2. infin. med.) vt valeatis assequi. Actor. 25 25. ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος, ego vero quum comperissem, vel deprehendissem. μεταλαμβάνω, capio, percipio, particeps sum, cõstruitur cum Genitiuo. 2. Timoth. 2. 6. δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν, oportet prius fructus percipere. Imperf. μετελάμβανον, Actor. 2. 46. μετελάμβανον (3. pl. imperf.) τροφῆς, capiebant cibum. Aorist. 2. μετέλαβον, nactus sum, Actor. 24. vers. 25. καιρὸν δὲ μεταλαβὼν, nactus vero opportunitatem. quod exemplum vnicum est vbi cum Acc. constructum legitur. μετάληψις, εως, ἡ, participatio. 1 Timoth. 4. v. 3. παραλαμβάνω, assumo, cum Accus. Matth. 4. vers. 8. πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος, rursus assumit eum Diabolus. Fut. 1. παραλήψομαι, assumam, Iohan. 14. 3. παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, assumam vos ad me. Aorist. 2. παρέλα-

βον

βον, accepi, 1. Corinth. 11. 23. ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ego enim accepi a Domino. 2. Thesſ. 3. 6. ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν, quam accepit a nobis. παραλαμβάνομαι, aſſumor. Matth. 24. verſ. 40. 41. ὁ εἷς καταλαμβάνεται, εἷς δὲ ἀφίεται, vnus aſſumitur, alter vero relinquitur. a. 1. paſſ. παρελήφθην, aſſumptus fui. futurum. 1. παραληφθήσομαι, aſſumar, Luc. 17. 34. 35. 36. προσλαμβάνω, aſſumo, ſemel legitur in actiua forma Actor. 27. 34. προσλαβεῖν (a. 2. infin.) τροφῆς, aſſumere cibum. Conſtruitur cum Ge. In media vero forma προσλαμβάνομαι eſt vſitatiſſimum, & conſtruitur cum Accuſ. Roman. 15. verſ. 7. διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, propterea aſſumite alij alios. Aor. 2. προσελαβόμην, aſſumpſi, Roman. 14. v. 3. aor. 2. imp. med. προσλαβοῦ, recipe, Philem. v. 17. προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμὲ, recipe ſeu excipe eum tanquam me. a. 2. opt. προσλαβοίμην. a. 2. ſubi προσλάβωμαι. a. 2. infin. προσλαβέσθαι, aor. 2. part. προσλαβόμενος, aſſumens, Matth. 16. verſ. 22. Marc. 8. 32. Act. 17. 5. & 27. 33. ſemel cum Genitiuo legitur Act. 27. v. 36. καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς, etiam ipſi ſumpſerunt cibum. πρόσληψις. εως. ἡ. aſſumptio, Roman. 11. verſ. 16. deriuatur à 2. perſ. præt. paſſ. προσείληψαι, & hæc a 1. perſ. προσείλημμαι, & hæc a præt. Act. προσείληφα. προλαμβάνω, præoccupo. 1. Corinth. 11. 21. τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει, propriam cœnam præoccupat a. 2. προέλαβον idem quod προέφθασα. præueni, anteverti, Marc. 14. 8. ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα, quod habuit (h. e. potuit, Græciſmus) fecit: præuenit vt vngeret corpus meum. συλλαμβάνω, comprehendo. Fut. 1. συλλήψομαι. ῃ. εται, concipiam. Luc. 1. v. 31. συλλήψῃ ἐν γαστρὶ. concipies in ventre. præt. συνείληφα. concepi, Luc. 1. v. 36. συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς. quæ concepit filium in ſenectute ſua Aor. 2. συνέλαβον concepi Luc. 1. verſ. 24. Iacob. 1. v. 15 comprehendi. Luc. 5. v. 9. & 22. v. 54. Iohan. 18. v. 12. Act. 1. verſ. 16. & 12. v. 3. συλλαμβάνομαι. verbum med. cum Datiuo, adiuuo, opitulor, Philip. 4. 3. συλλαμβάνου αὐταῖς. adiuua illas. Aoriſt. 1. paſſ. συνελήφθην. comprehenſus fui Actor. 23. verſ. 27. conceptus fui in vtero, Luc. 2. verſ. 21. Aoriſt. 2. Med. συνελαβόμην, adiuui cum Datiuo. Luc. 5. v. 7. συλλαβέσθαι αὐτοῖς. opitulari illis. item cōprehendi cum Accuſatiuo,

Actor.26.verſ.21.ἐμὲ συλλαβόμενοι. me comprehendentes. a.2.med.part.συμπεριλαμβάνω, amplector. ſemel legitur in Aoriſt. 2. Act. part. Actor. 20.verſ.10. συναντιλαμβάνομαι. viciſſim iuvo, regit Dat. bis legitur Roman.8.26. τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν ſpiritus vna ſubleuat infirmitates noſtras. Luc.10.40. ἵνα μοι συναντιλάβηται (3.perſ. a.2. med.ſub.) vt me viciſſim adiuvet. ὑπολαμβάνω. exiſtimo, Luc. 7. v.43. excipio, Luc.10.v.30. Suſcipio, cum Accuſ.Act. 1. v. 9. καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν, & nubes ſuſcepit ſeu ſubvexit eum. προσωπολήπτης. ου. ὁ. perſonarum acceptor, Actor. 10. 34. ex προσώπον & λαμβάνω, quæ phraſis legitur Luc. 20. 21. προσωποληψία, ας. ἡ. perſonarum acceptio. ἀπροσωπολήπτως ſine perſonarum reſpectu 1.Pet.1.v.17 λαβή. ῆς. ἡ. anſa, δεξιολάβος, ου. ὁ. ſatelles, ſtipator, Act.23 v. 23. εὐλαβής. έος. ὁ. ἡ. pius. Luc. 2. v. 25. εὐλάβεια. ας. ἡ. pietas, Heb. 12.28. εὐλαβέομαι, οῦμαι, verb. med. vereor, Actor.23.10.Heb. 11.7. εὐλαβητέον, cum Accuſ. cavendum.

Λάμπω, ſplendeo. Matth. 5. 15. Fut. λάμψω. Aor. 1. ἔλαμψα ſplendui, luxi. Matth.17.v.2. καὶ ἔλαμψε & ſplenduit. a. 1. imp. λάμψον, άτω., Mat. 5. v. 16. οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν, ſic luceat lux veſtra. 2.Corinth.4.v.6. ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, qui videl. Deus ſplenduit in cordibus noſtris. λαμπάς. άδος. ἡ. lampas. Matth. 25. 1. λαμπρός. ά. όν. ſplendidus. a. um. Actor.10.30. ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, veſte ſplendida. λαμπρότης. ητος. ἡ. ſplendor. Actor. 26. 13. περιλάμπω circumfulgeo. cum. Acc.Luc. 2. v 9. καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς, & gloria Domini circumfulſit eos. περιλάμπομαι ſplendore & luce circumfundor.

Λανθάνω, lateo, ſumit ſua tempora à λήθω quod ipſum quoq; apud poetas vſitatum eſt. Pro λήθω dicunt Dores λάθω, vnde eſt Latinũ lateo. Act.26.26. λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι, latere enim eum aliquid horũ non credo. 2.Pet.3.8. μὴ λανθανέτω ὑμᾶς. ne lateat vos, vos celare nequeo. F. λήσω a λήθω, latebo. Præt. λέληθα., vnde eſt præt. paſſ. λέλησμαι. a.2. act. ἔλαθον oblitus ſum, omnium temporum vſitatiſſimũ. Deriuatur à λήθω, & η mutatur in α, vt penultima aoriſti 2. corripi queat. Heb.13.2. ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους, inſcij quidam exceperunt hoſpicio angelos. Heleniſmus,

mus, pro ἐξάνισαν λαθόντες. Marc.7.v.24. οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν, non potuit latere. præt. med. λέληθα latui. λεληθότως vel λανθανόντως, latenter, idem quod λάθρα, clam. Matthæi 1.v.19. Actor.16.v.37.

λήθη. ης. ἡ. obliuio 1.Pet.1.9. παραδιδόναι λήθῃ τι, tradere aliquid obliuioni, est phrasis Græca. ἐπιλανθάνομαι, obliuiscor, Heb.13.v.2. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, Mat.16.5. ἐπελάθοντο (a.2. med. ind.) ἄρτους λαβεῖν, obliti sunt panes accipere. Heb.6.10. ἐπιλαθέσθαι, obliuisci, est aor 2. med. infinitiui ad formã τοῦ τυπτέσθαι. Luc. 12. vers. 6. præt. pass. accipitur pass. οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον, non est obliuioni traditum. ἐπιλησμονή. ῆς. ἡ. obliuio, Iacob. 1.25. ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς, auditor obliuionis, est Hebraismus. pro ἀκροατὴς ἐπιλήσμων, auditor obliuiosus.

Λαός. οῦ. ὁ. populus, Matth.4.16. ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, populus sedens in tenebris, h, e qui versatur in multis erroribus. Luc.6 v.17. πλῆθος τοῦ λαοῦ, multitudo populi. Act.10.v.41. οὐ παντὶ τῷ λαῷ, non omni populo Roman.9.v.25. καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου vocabo non populum meum, populum meum, Apoc.18.v.4. ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, pro ὦ λαέ μου. Atticismus. Exite ex ea popule mi. Semel legitur in pl.n. in eadem significatione. Apoc.21.3.

Λάρυγξ, υγγος. ὁ. guttur. Rom.3. v.13. τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, sepulcrum apertum est guttur eorum.

Λάτρις. ιος. ὁ. ἡ. seruus. a. mercenarius, qui mercede conductus seruit λατρεύω, seruio, colo, construitur in N.T. cum solo Dati. Heb.9.v.14. λατρεύειν θεῷ ζῶντι, seruire Deo viuenti. Fut. λατρεύσω, seruiam, Mat.4.10. Luc.4.8. Apoc.22.v.3. Aorist.1. ἐλάτρευσα seruiui, Roman.1.25. part. præs. λατρεύων, colens, cultor. Heb.9.9. τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, perficere vel consummare cultorem. λατρεία, ας. ἡ. cultus, seruitium. Proprie Suida interprete λατρεία est ἡ ἐπὶ μισθῷ δουλεία. λάτρον, ου, τό, est idem quod μισθός, vnde mercenarij milites olim à Latinis dicebũtur latrones. Hoc ergo interest inter λάτριν & δοῦλον, quod ὁ λάτρις vel vt alij scribunt, ὁ λάτρης mercede conductus nobis seruiat, δοῦλος vero nostrum sit mãcipium, & seruire teneatur, confer.Io. 8.33. Paulus se semper vocat δοῦλον Χριστοῦ, nunquam λάτριν. Quare inepte quidam distinguũt inter δουλείαν & λατρείαν, quasi λατρεία plus sit quam δουλεία. Nam verbum Hebræũ

עבד

עבד seruire, in N.T. modò verbo δουλεύειν modò verbo λατρεύειν indifferenter redditur, confer. Lu.4. 8. cũ Deut. 6.13.& c. 10. 20. item Actor.7.v.6.7.cum.Gen.15. v.13.Nonnus, cui in lingua Græca merito multum tribuimus Iohan. 16.2. λατρείαν vertit δουλοσύνην, non ob metrum, sed ἰσοδυναμίαν. Quod vero obijciunt λατρεύειν tribui soli Deo: Resp. quod ad religionẽ attinet & primam decalogi tabulam, tenemur soli Deo seruire, siue dicas λατρεύειν siue δουλεύειν juxta Apostoli effatum, vbi 1.Corinth. 7.23. ita scribit: τιμῆς ἠγοράσθητε, μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων, h. e. pretio empti estis, videl. sanguine Christi ne estote serui hominum.

λέγω. ξω. χα. dico Iohan. 14.v.6. pr. m. λέλογα. hinc λόγος. ου. ὁ. sermo, Matt. 8.v.8. verbum, Matth. 15.v. 23. Respectus, Matth.5.32, Ratio, Luc.16.2 λόγιος. ου. ὁ. eloquens, Act.18. v.24. λογικὸς. ἡ. ὄν. Rationalis, Roman.12.v.1. verbalis, 1.Pet.2. v. 2. ἄλογος. ου. ὁ καὶ ἡ. rationis expers, 2. Pet.2.12. λογιά. ᾶς. ἡ. collecta, 1.Corinth.16.1. λόγια τὰ. eloquia, Roman.3.2.1 Pet.4.11. λογίζομαι, Fut. σομαι, colligo, ratiocinando deduco, seu infero, concludo, Rom.3.v.28. cogito, Marc.11.31. imputo Galat.3.6. existimor, reputor. Rom. 8. 36. Puto, Philip. 3. 13. λογισμὸς. οῦ. ὁ. cogitatio, Roman. 2. 15. διαλογίζομαι discepto. f. διαλογίσομαι Matth. 16. v. 7. 8. & 21.25. Marc.2.6. cogito, Iohan. 11. v.50. Ratiocinor, Luc. 5.21. Colloquor, Matth. 16.v.8. διαλογισμὸς. οῦ. ὁ. disceptatio, cogitatio, Matth 15.19. παραλογίζομαι, fallo argumentando, Coloss.2.4. Iacob. 1. 22. διαλέγομαι. f. ξομαι, colloquor, Marc.9.34. Actor. 24. v. 26. διάλεκτος. ου. ἡ. modus loquendi, Actor. 1.19. ἐκλέγομαι, eligo, Marc. 13. v.20. Luc.10. v.42. ἐκλογὴ. ῆς ἡ. electio. 2.Pet.1.10. Electi, Roman.11.7. Act.9.15. σκεῦος ἐκλογῆς Hebraismus, pro σκεῦος ἐκλεκτὸν. ἐκλεκτὸς, ἡ. όν. electus, a, um, Matth. 20. v.16. συνεκλεκτὸς. ὁ. vna electus 1.Pet. 5. vers. 13. καταλέγομαι allegor. 1.Timoth.5.v.9. παραλέγομαι, præterlego, prætternauigo, Act.27.v.8. αἰσχρολογία. ας. ἡ. turpiloquium, Coloss.3.8. προλέγω, prædico. 2. Corinth. 13.2. συλλέγω, colligo, Matth.7. 16 & 13. 28. 29. 30. 40. 41.48. ἀνάλογος. ου. ὁ. ad proportionem similis. ἀναλογία. ας. ἡ. proportio. Rom.12. v.6. ἀπολογέομαι, οῦμαι. defendo, causam dico, defensione vtor. Act.24.10. ἀπολογία. ας. ἡ. defensio, Actor.

ctor.24.10. ἀπολογία. ας. ἡ. defensio, Actor.22.1. ἀναπολόγητος, inexcusabilis, Rom.1. v.20. βαττολογέω. ῶ. nugor, garrio, Matt.6.v.7. προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε. γενεαλογία. ας. ἡ. genealogia, 1. Timoth.1.vers.4. γενεαλογούμενος, qui in genere alicuius annumeratur, Heb.7.6. εὐλογέω. ῶ. ήσω. cum Acc. benedico, Matth.5.44. εὐλογοῦμαι. οῦμαι, benedicor, Matth.25. v.34. εὐλογητός, benedictus, Marc.14.61. εὐλογία, benedictio, Ephes.1.3. beneficentia, 2.Corinth.9.6. Gratiarum actio, 1.Corinth.10.16 ἐνευλογέομαι. οῦμαι, benedicor, Galat.3.vers.8. κακολογέω, maledico, Matth.15.vers.4. ματαιολόγος. ου. ὁ. vaniloquus, Tit.1.10. ματαιολογία vaniloquentia, 1.Timoth.1.v.6. μωρολογία. ας. ἡ. stultiloquium, Ephes.5.vers.4. ὁμολογέω, confiteor, Mat.7.23. Tit.1. v.16. spondeo, Matth.14.7. ὁμολογουμένως, sine controuersia, Adu.1.Timoth.3.16. ἀνθομολογέομαι. οῦμαι, vicissim confiteor, Luc.2.vers.38. πιθανολογία. ας. ἡ. sermonis probabilitas, Coloss.2.4. πολυλογία. ας. ἡ. multiloquium, loquacitas, Matth.6.vers.7. στρατολογέω. ῶ, militem deligo, 2.Timoth.2.vers.4. συναρμολογέομαι οῦμαι, congruenter coagmentor, Ephes.2.v.21.

σπερμολόγος. ου. ὁ. garrulus, Actor.17.16. χρηστολογία ας. ἡ blandiloquentia, Rom.16 18. ψευδολόγος, falsiloquus, 1.Tim.4.2.

Λεῖος. λεία. λεῖον. planus.a.um. Luc.3.5.

Λεία. ας. ἡ. præda. ληΐς. ίδος. ἡ. idem, ληΐζω, prædor. ληΐζομαι, idem. λῃστής. οῦ. ὁ., prædo, raptor, Matth.21.13. Iohan. 10.1.8.2.Corinth.11.26.

Λείβω/λείψω. libo, idem quod σπένδω. Hinc est λίψ λιβός. ὁ. ventus Africus, Act.27.12.

Λείπω, desum, Luc.18.22. ἔτι ἕν σοι λείπει, adhuc vnum tibi deest. Tit.3.13. ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. ne quicquam eis desit. F. λείψω, linquam. P. λέλειφα, pro quo vsitatius est præteritum med. λέλοιπα, reliqui. λείπομαι; destituor, construitur cum Genitiuo. Iac.2.5. εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, si quis vestrum destituitur sapientia, Iac.2.15 καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, & destituantur quotidiano alimento. λεῖμμα. τος. τό. reseruatio, reliquiæ, Roman.11.5. λοιπός. ἡ. όν. reliquus.a.um. sicut λεῖμμα est à præt. passiuo: ita λοιπός à præterito medio λέλοιπα. In masculino & fœminino genere legitur tantum in pl. num. 1.Timoth.5.20. ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι, vt & reliqui timeant. 2.Pet.3.16.

στρεβλοῦ-

Ro.1.25. Ro.9.5. Ro.16.18.

στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, detorquent, ficut & reliquas fcripturas. In neutro genere eft utriusq; numeri, 1.Corinth.1.16.λοιπὸν cæterum Aduerbialiter.Ephef.6 10.τὸ λοιπὸν, quod reliquum eft.Galat.6.17. τοῦ λοιποῦ, de cætero. 1.Corinth.11.34. τὰ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι, reliqua verò, quum venero, conftituam. ἀπολείπω, relinquo. aor. 2. ἀπέλιπον, reliqui, 2.Timoth.4.13.20.a.2.part. ἀπολιπὼν, ὄντος, Iud.v.6.qui dereliquit. ἀπολείπομαι, relinquor, Heb.4.6.9.& 10.26. οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, non amplius pro peccatis reliqua eft hoftia. διαλείπω, intermitto, ἀδιάλειπτος. ὁ.ἡ. non intermiffus, perpetuus. ἀδιαλείπτως, indefinenter, 1.Theff.5.v.17. ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, indefinenter orate. ἐπιλείπω, deficio, F. ἐπιλείψω, Heb.11. v.32. ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, deficiet enim me narrantem tempus. ἐκλείπω, deficio, Luc.22.v.32. ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, ne deficiat fides tua. A.2. ἐξέλιπον defeci, Luc.16.9. ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς, vt quum defeceritis, recipiant vos, ἔκλειψις. εως. ἡ. eclipfis, defectus Solis aut Lunæ. τὸ ἐλλιπὲς quod deeft, ex verbo ἐλλείπω, prætermitto. καταλείπω, relinquo, Luc.15.v.4. οὐ καταλείπει; annon relinquit? Fut. 1. καταλείψω, relinquam. Ephef.5.v.31. ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος, propterea relinquet homo, Matth.19.5. ἕνεκεν τούτου καταλείψει. Præt. καταλέλειφα. A.1. κατέλειψα, reliqui, Actor.6.2. Aorift.2. κατέλιπον idem, Roman.11.4. κατέλιπον ἐμαυτῷ, reliqui feu refervavi mihi. Tit.1.5. τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν κρήτῃ, hujus rei caufa reliqui te in Creta. καταλείπομαι, relinquor, Heb.4.v.1. præt. perf. καταλέλειμμαι, Actor.25.14. καταλελειμμένος ὑπὸ φήλικος δέσμιος, relictus à Felice in vinculis. Hinc eft nomen κατάλειμμα. τος. τὸ. reliquiæ, Roman.9.27. τὸ κατάλειμμα σωθήσεται, reliquię fervabuntur. Aor.1. paff. καταλείφθην, relictus fum, Actor.2.v.31. ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ᾅδου, quia non relicta eft anima ejus in inferno. 1.Thef.3.1. ηὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, voluimus relinqui Athenis foli. à præt. med. καταλέλοιπα eft nomen κατάλοιπος, reliquus. Legitur in pl. num. Act.15. v.17. ἐγκαταλείπω, defero, Heb.10.26. F. ἐγκαταλείψω, deferam, Actor.2.v.27. οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου, non relinques animam meam. Aorift.2. ἐγκατέλιπον, de-

 ferui,

serui, Matth. 27. v. 46. θεέ μου, θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Deus mi, Deus mi, cur me deseruisti? item significat etiam reliqui, seu reservavi, quæ est contraria significatio, Ro. 9. 29. εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, nisi Dominus exercituum nobis reliquisset & reservasset semen, h. e. posteros. In passiva forma legitur semel, 2. Cor. 4. 9. διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, persecutione pressi, sed non deserti. seu, ut præsens tempus magis exprimatur, persecutione premimur sed non derelinquimur. περιλείπομαι, reliquus sum, legitur tantùm in præs. par. 1, Thes. 4. 15. 17. ἡμεῖς οἱ περιλειπόμενοι, nos qui reliqui erimus. ὑπολείπομαι, relinquor, Rom. 11. 3. κἀγὼ ὑπελείφθην (a. 1. pass. indic.) μόνος, & ego Elias relictus sum solus. pro λείπω dicitur etiam λιμπάνω, unde ὑπολιμπάνω, relinquo, 1. Pet. 2. v. 21. ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, relinquens nobis exemplar.

Λείχω, lingo, lambo, Fut. λείξω, lingam. ἀπολείχω, lingo, *ich lecke ab*. Luc. 16. 21. καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον (3. pers. pl. imperf. Act.) τὰ ἕλκη αὐτοῦ, & canes venientes lingebant ulcera ejus.

Λέπρα. ας. ἡ. lepra. Matth. 8. v. 3. ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα, purgata fuit ejus lepra. Luc. 5. 12. πλήρης λέπρας, plenus leprâ. λεπρός. οῦ. ὁ. leprosus, Mat. 11. 5 λεπροὶ καθαρίζονται, leprosi purgantur. Luc. 17. 12. δέκα λεπροὶ, decē leprosi.

Λεπτός. ἡ. όν. tenuis, e.) (παχύς, crassus. τὸ λεπτὸν genus quoddam minuti nummi, Marc. 12. v. 42. ἔβαλε λεπτὰ δύο, projecit duo minuta seu duos nummulos, teruncios, obolos, h. e. minimā monetam, Luc. 12. 59. καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς, & vltimum etiam minutum reddideris. λεπτότης. ητος. ἡ. tenuitas. λεπτύνω, extenuo.

Λέπω, F. ψω, decortico. λέμμα. τος. τὸ. cortex. λεπίς. ίδος. ἡ. squama, Act. 9. 18. καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡς λεπίδες, statim autem deciderunt ab oculis ejus tanquam squamæ.

Λευκός. ἡ. όν. albus. a. um. candidus in N. T. vicies quater legitur. Matth. 5. 36. οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι, non potes vnum pilum album aut nigrum facere. Matth. 28. 3. καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν, ὡσεὶ χιών, & vestimentum ejus candidum erat sicut nix. Marc. 16. v. 5. περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, indutum vestitu candido. Græcismus, ubi verba passiva imitantur Activorum suorū syntaxin. λευκαίνω, dealbo,

F. λευκανῶ. Aor. 1. ἐλεύκανα. Apoc. 7. 14. καὶ ἐλεύκαναν στολὰς αὐτῶν, & dealbarunt stolas suas. Marc. 9. 3. οὐ δύναται λευκᾶναι, (a. 1. act. infin.) nequit dealbare. λευκόω. ῶ. idem. λευκότης. ητος. ἡ. albedo, candor.

Λέων. οντος. ὁ. leo, 2. Timoth. 4. v. 17. Hebr. 11. 33. 1. Pet. 5. 8. ὡς λέων ὠρυόμενος, tanquam leo rugiens. λέαινα. ης. ἡ. leæna. λεοντώδης. εος. ὁ. ἡ. leoninus.

Λακέω, crepo, a. 2. ἔλακον. præt. med. λέλακα. aor. 1. ἐλάκησα, crepui, Actor. 1. 18. καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, & præcipitatus crepuit medius.

Ληνός. οῦ. ἡ. torcular. Matth. 21. v. 33. Apoc. 19. v. 15. καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν, & ille calcat torcular.

Λῆρος. ου. ὁ. in plur. λῆροι, nugæ Luc. 24. 11. ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, tanquam nugæ erant verba eorum. ληρέω. ῶ. nugor. συλληρέω. ῶ. sum congerro, unà confabulor, nugor, ineptio, deliro. παραληρέω, deliro.

Λίαν, valde, Adverb, adjicitur verbis ἐχάρη λίαν, gauisus est valde, Luc. 23. v. 8. ἐθυμώθη λίαν, excanduit valde. Matthæi 2. 16. & nominibus adject. Matth. 4. 8. εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, in montem valde altum. & c. 8. vers. 28. χαλεποὶ λίαν, sæui valde, Marci 9. v. 3. λευκὰ λίαν, valde candida.

Λίβανος. ου. ὁ. thus, Matth. 2. 11. λιβανωτὸν. οῦ. τό. thuribulum, Apoc. 8. 3. 5. χαλκολίβανον. ου. τό. orichalcum, Apoc. 1. 15.

Λίθος. ου. ὁ. lapis, Matt. 3. 9. Luc. 19. 40. οἱ λίθοι κεκράξονται, lapides clamabunt, Luc. 22. v. 41. ὡσεὶ λίθου βολὴν ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν, abscessit ab jis quasi ad jactum lapidis. 1. Corinth. 3. 12. λίθος τίμιος, lapis pretiosus. λίθινος. η. ον. lapideus, Iohan. 2. vers. 6. λιθάζω, lapido. Iohan. 10. 32 33. λιθάζετέ με, lapidatis me. F. λιθάσω, lapidabo. a. 1. ἐλίθασα, lapidaui, Iohan. 10, v. 31. ἵνα λιθάσωσιν (3. pers. pl. aor. 1. subj.) αὐτὸν, vt lapidarent eum. Ioh. 11. 8. λιθάσαι lapidare, est a. 1. infinit. Act. Actor. 14. 19. λιθάσαντες (a. 1. part.) τὸν παῦλον, postquam lapidassent Paulum. λιθάζομαι, lapidor. aor. 1. ἐλιθάσθην, Heb. 11. 37. ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, lapidati, dissecti sunt. Actor. 5. 26. ἵνα μὴ λιθασθῶσι, (aor. 1. subj.) ne lapidarentur. καταλιθάζω, lapido, F. καταλιθάσω. Luc. 20. v. 6. πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς, omnis populus lapidabit nos.

Λικμός. οῦ. ὁ. ventilabrum seu vānnus. λικμάω. ῶ. ventilo, cribro. in N. T. bis legitur in futuro, & idem significat quod dissipo, facio, vt in mi-

nutiſſimas particulas diſſi-liat. Matth. 21. 44. ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ (a. 2. ſubj. act.) λικμήσει αὐτὸν, ſuper quem verò ceciderit, comminuet eum. Eadem verba leguntur, Luc. 20. verſ. 18.

Λιμὴν. ένος. ὁ. portus, Act. 27. 8. 12. dictum tradit Euſt. παρὰ τὸ λίαν μένειν ad differentiā τῶν κυμαινόντων πόντου, καὶ τῶν ἐγγὺς τῆς γῆς εὐρίπων, h. e. à valde manendo ſeu conquieſcendo, ad differentiā fluctuantis maris, & Euriporum terræ vicinorū. Euripus eſt fretum ſeu mare reciprocum, ideoq; inquietiſſimum λιμενιστής. ȣ̃. portitor, portitorij exactor, publicanus.

Λίμνη. ης. ἡ. ſtagnum, lacus, Lucæ 5. 1. παρὰ τὴν λίμνην, juxta ſtagnum ſeu mare, ſeu lacum. λιμναῖος. α. ον. paluſtris, lacuſtris. λιμνώδης. εος. paludoſus, παράλιμνος. ὁ. ἡ. qui à lacu alluitur.

Λιμὸς. ȣ̃. ὁ. fames, Matth. 24. 7. καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, erunt fames & peſtilentiæ. Luc. 4. 25. λιμὸς μέγας fames magna, & c. 15. v. 14. eodem ſenſu λιμὸς ἰσχυρός. Luc. 15. v. 17. λιμῷ ἀπόλλυμαι, fame pereo. λιμώσσω, fame laboro. λιμώττω idem.

Λίνον. ȣ. τὸ. linum, bis legitur Matth. 12. v. 20. λίνον τυφόμενον ȣ̓ σβέσει, linum fumigans non extinguet, & Apoc. 15, v. 6. λίνεος. ȣ̃ς. ἐα. ᾶ. εον. ȣ̃ν. & λίνειος. εία ον. lineus, a, um.

Λίπος. εος. τὸ. pinguedo. λιπαρὸς. ά. όν. pinguis, Apoc. 18. 14. ἄλιπής. έος, ὁ. ἡ. pinguedinis expers, macilentus.

Λίτρα. ας. ἡ. libra, menſuræ & ponderis nomen duodecim continens aſſes, Iohan. 12. 3. & 19. 39.

Λόγχη. ης. ἡ. lancea, Iohan. 19. verſ. 34.

Λοίδορος. ȣ. ὁ. conviciator, maledicus, 1. Corin. 5. 11. Accipitur etiam Adjectiuè, vt γραμματεῖον τὸ λοίδορον libellus famoſus. λοιδορία. ας. ἡ. convicium, 1. Timoth. 5. 14. λοιδορίας χάριν, ad maledicendum, 1. Pet. 3. 9. μὴ ἀποδιδόντες λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, non reddentes convicium pro convicio. λοιδορέω. ῶ. convicior, cum Accuſ. Iohan. 9. 28. ἐλοιδόρησαν, (3. pl. aor. 1.) ȣ̃ν αὐτὸν, itaq; conviciati ſunt ei, Actor. 23. v. 4. ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; pontifici illi Dei maximo conviciaris? λοιδορέομαι, ȣ̃μαι, conviciis afficior, 1. Corint. 4. v. 12. λοιδορούμενοι (part. præſ. paſſ) εὐλογοῦμεν, convicijs affecti bene precamur. ἀντιλοιδορέω. ῶ. convicium regero. 1. Pet. 2. 23. ὃς λοιδορούμενος ȣ̓κ ἀντελοιδόρει (3. perſ. ſing. imperf.) qui convicijs affectus, non viciſſim conviciabatur. Conuiciū ſcribitur La-

tur Latinè per c, quasi convocium.

Λοιμὸς. ῦ. ὁ. pestis, quam Hippocrates vocat ἐπιδήμιον νόσημα, h. e. ægritudinem communem, quæ passim invadit homines. Mat. 24. 7. Luc. 21. v. 11. λοιμοὶ ἔσονται, pestes erunt. Per metaph. homo dicitur λοιμὸς ϛ pestis, h. e. exitialis. λοιμώδης. εος. ὁ. ἡ. pestilens, λοιμώττω peste laboro.

Λέω, lavo, propriè dici traditur de corpore, sicut νίπτω de manibus, & πλύνω de pannis F. λέσω, lavabo. P. λέλευκα, pro quo legitur aor. 1. ἔλευσα lavi, Actor. 16. 33. ἔλευσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν lavit eorum plagas, vel abluit ab eorum plagis sordes. λέομαι, abluor. præteritum pass. λέλευμαι, lotus sum. in 3. pers. λέλευται, lotus est, unde est λῦτρον ῦ. τό. lavacrum. Ephes. 5. v. 26. Tit. 3. v. 5. ἔσωσεν (aorist. 1. à σώζω) ἡμᾶς διὰ λύτρου παλιγγενεσίας, servavit nos per lavacrum regenerationis. particip. præt. λελευμένος, η. ον. lotus, ablutus Iohan. 13. v. 10. ὁ λελευμένος ὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, qui lotus est, non opus habet lavari nisi pedes. Heb. 10. 22. λελευμένοι τὸ σῶμα. Hellenismus, ubi subintelligitur κατὰ Latinè abluto corpore. Aor. 1. med. ἐλευσάμην lavi & lotus sum. 2. Pet. 2. v. 22. ὗς λευσαμένη (aor. 1. med. part.) sus lota.

ἀπολέω, abluo. Legitur tantum in aor. 1. medio, ἀπελευσάμην, ablui & ablutus sum. Actor. 22. 16. ἀναςὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλευσαι (aor. 1. med. imp.) τὰς ἁμαρτίας σε. Surge, baptizator & abluitor à peccatis tuis. 1. Cor. 6. v. 11. ἀλλ' ἀπελέσασθε (2. pl. aor. 1. med. indic.) sed abluti estis.

Λύκος. ῦ. ὁ. lupus, Matth. 7. v. 15. λύκοι ἅρπαγες, lupi rapaces, Actor. 20. v. 29. λύκοι βαρεῖς, lupi graves, h. e. admodum noxij. Mat. 10. 16. ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων, ut oves (Lucas habet c. 10. v. 3. ὡς ἄρνας tanquom agnos) inter lupos. ἐν μέσῳ, Hebraismus est de quo in themate μέσος. λύκειος. α. ον. lupinus. a. um. λυκῆ subintellige δορὰ lupina pellis. λύκαινα. ης. ἡ. lupa.

Λύπη. ης. ἡ. tristitia, animi ægritudo Etymologus scribit, dictam λύπην παρὰ τὸ λύειν εἰς δάκρυα τὰ ὦπας, quòd resolvat in lacrymas oculos. κοιμᾶσθαι ἀπὸ λύπης, Luc. 22. 45. præ mœstitia dormire. Ioh. 16. v. 6. ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν, tristitia implevit cor vestrum. Ioh. 16. v. 22. λύπην ἔχετε, tristitia afficimini, 2. Corrinth. 7. 10. ἡ κατὰ θεὸν λύπη, tristitia quæ est secundum Deum. Phil. 2. v. 27. ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ

χῶ (a. 2. subj.) ne tristitiam super tristitiam haberem. 1. Pet. 2. 19. εἰ ὑποφέρει τις λύπας, si quis suffert molestias. Λυπέω, ῶ. mœrorem alicui affero, contristo. 2. Corin. 2. v. 2. λυπῶ ὑμᾶς, tristitia vos afficio. Ephe. 4. 30. μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα ἅγιον, ne contristate Spiritum S. Metaphorica locutio, h. e. ne committite, ut Spiritus S. dona sua & gratiosam operationem vobis subtrahat. Sicut enim tristes non operantur, uti solent: ita nec Spiritus S. unde fit ut ad preces, ad meditandas sacras literas, & ad Deum contemplandum planè inepti simus. Fut. λυπήσω, Præt. λελύπηκα, 2. Cor. 2. 5. εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, si verò quis tristitia affecit, non me tristitia affecit. Aor. 1. ἐλύπησα, idem 2. Cor. 7. 8. λυπέομαι, οῦμαι, mœreo, doleo, tristor. Matt. 19. vers. 22. ἀπῆλθε λυπούμενος, abijt tristitia affectus. Matthæi 26. 22. λυπεῖσθαι σφόδρα, valde mœrere. & v. 37. ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν, cœpit contristari, & gravissime angi. Aorist. 1. ἐλυπήθην, contristatus fuit. Matth. 14. v. 9. Ioh. 21. 17. ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, contristatus fuit Petrus. 2. Corinth. 7. v. 11. λυπηθῆναι κατὰ θεόν, secundùm Deum contristari. F. 1. λυπηθήσομαι, dolebo. Iohan. 16. 20. ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, vos verò dolebitis, tristes eritis. ἄλυπος. ὁ, ἡ. dolorum expers, in comp. ἀλυπότερος, minus dolens, Philip. 2. 28. περίλυπος. ὁ. ἡ. undiquaque tristis, valde tristis. Matth. 26. 38. περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου, nimis tristis est anima mea, Marc. 6. 26. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, & admodum tristis factus Rex. συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleo. Marc. 3. v. 5. sequenti præposit. ἐπὶ cum Dat.

Λύω, solvo, Luc. 13. v. 15. imperf. ἔλυον, solvebam, Iohan. 5. 18. Fut. λύσω. Aor. 1. ἔλυσα, solvi, Actor. 22. v. 30. ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, solvit eum è vinculis, Iohan. 1. 27. ἵνα λύσω (aor. 1. subj.) ut solvam. Iohan. 2. 19. λύσατε (a. 1. imp.) destruite. Apoc. 5. 2. λῦσαι (a. 1. act. infin.) solvere. P. λέλυκα. Pass. λύομαι, solvor. 2. Pet. 3. 11. imper. ἐλυόμην, solvebar Actor. 27. v. 41. ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο, puppis vero solvebatur. P. λέλυμαι, solutus sum, Matth. 16. 19. ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, erit solutum in cælis. 1. Corinth. 7. v. 27. λέλυσαι ἀπὸ γυναικὸς, solutus es à muliere. aor. 1. pass. ἐλύθην, solutus fui, Marc. 7. 35. καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, & solutum fuit vinculum linguæ ejus. Act. 13. 43.

λυθείσης

λυθείσης (aor. 1. pass. part.) τῆς συναγωγῆς, solutâ vero h. e. dimissâ synagogâ, seu dimisso conventu. Fut. 1. pass. λυθήσομαι, soluar, Apoc. 20. 7 λυθήσεται, solvetur. 2. Pet. 3. v. 12. δι' ὃν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, in quo scil. adventu Christi, cæli deflagrantes solventur. Hic δι' ὃν scil. παρουσίαν pro ἐν ᾗ, nisi vertamus propter quem, vulgata versio per quem. Sed διὰ cum genitivo significat per. Sensus est planus. λύτρον, ου, τὸ. pretium redemptionis, Mat. 20. 28. καὶ δοῦναι (aor. 2. infin.) τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν, dare h. e. ut det animam suam, h. e. ut profundat vitam suam in redemptionis pretium pro multis. Mar. 10. v. 45. eadem leguntur. ἀντίλυτρον. ου. τὸ. idem quod λύτρον, redemptionis pretium, 1. Timoth. 2. v. 6. ὁ δοὺς (aor. 2. part.) ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, qui sese ipse dedit redemptionis pretium pro quibusvis, h. e. pro omnis ordinis electis. λυτρόομαι, οῦμαι, redimo, or, Luc. 24. v. 21. ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ, qui redempturus esset Israelem. aor. 1. passiv. ἐλυτρώθην, redemptus fui, 1. Pet. 1. 18. οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε, vos non caducis rebus, argento aut auro redempti estis. a. 1. med. ἐλυτρωσάμην, liberavi, redemi, Tit. 2. 14. ἵνα λυτρώσηται (a. 1. med. subj.) ἡμᾶς ut nos redimat. λύτρωσις. εως. ἡ. redemptio, Luc. 1. v. 68. ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, & redemit populum suum, Luc. 2. v. 38. προσδέχεσθαι λύτρωσιν, exspectare redemptionem. Heb. 9. 12. αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος (part. a. 1. med.) æternam redemptionem adeptus. λυτρωτής. οῦ. ὁ. liberator, Actor. 7. 35. τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν, hunc Deus principem & liberatorem seu redemptorem misit. ἀναλύω, revertor, Luc. 12. 36. πότε ἀναλύσει, quando revertetur? morior, Philip. 1. v. 23. τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, h. e. μεθίστασθαι, transferri, ut vertit Chrysostomus. Sicut nautę alio navigaturi solvere dicuntur. Verti ergo hæc possunt, cupio solvere, desidero migrare. ἀνάλυσις. εως. ἡ, resolutio, mors, 2. Tim. 4. v. 6. διαλύομαι, dissolvor, Actor. 5. v. 36. ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν, (3. pers. pl. a. 1. pass.) qui credebant ei, nempe Theudæ, dissoluti sunt, in nihilum redacti sunt. καταλύω, destruo, Mat. 27. v. 40. ὁ καταλύων τὸν ναὸν, destruens templum. Fut. καταλύσω, destruam, Marc. 14. 58. Act. 6. v. 4. a. 1. κατέλυσα, destruxi,

Galat.2.18, Matth.26.v.61. καταλῦσαι, a. 1. act. infin. destruere. Item deverti. Luc. 19. v.7. εἰσῆλθε καταλῦσαι, introijt, ut ibi diversaretur. καταλύομαι, destruor, aorist. 1. κατελύθην. Marc. 13. 2. ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ (3. perf. sing. aor. 1. pass. subj) qui non destruatur, vel destructus fuerit. Fut 1. καταλυθήσομαι, destruar. Luc 21. 6. ὃς οὐ καταλυθήσεται, qui non destruetur. Act. 5. v.38. ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται, si est ex hominibus opus hoc, dissolvetur, h. e. evanescet, non permanebit. κατάλυμα. τος. τὸ. diversorium, hospitium, Mar. 14. v. 14. ἀκατάλυτος. ὁ. ἡ. indissolubilis. Heb.7.16. παραλύομαι, dissolvo, enervo. παραλύομαι, paralysi laboro, in part. præter. passiv. παραλελυμένος, paralyticus, quæ vox quinquies legitur in N. T. Luc. 5. 18. v. 24. Actor. 8. v. 7. & 9. 33 Heb. 12. v. 12. παράλυσις. εως. ἡ. paralysis nervorum resolutio. παραλυτικὸς. οῦ. ὁ. paralyticus qui laborat paralysi. Matth. 8. 6.

λύχνος. ου. ὁ. lucerna, *ein licht* Luc. 8. v. 16. οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας (part. aor. 1. act.) nemo accendens lucernam. Matt. 5. v. 15. καίειν λύχνον, quod idem est quod ἅπτειν, Ioh. 5. v. 35. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος, καὶ φαίνων, illæ erat lucerna ardens & lucens. καίω, facio ardere, h. e. accendo. καίομαι, ardeo. Apoc. 22. v. 5. καὶ χρείαν οὐκ ἔχουσι λύχνου, & non opus est illis lucernâ. λυχνία. ας. ἡ. candelabrum, Matth. 5. 15. ἐπὶ τὴν λυχνίαν, in candelabrum, Apoc. 1. 12. εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς. χρυσᾶς pro χρυσέας, vidi septem candelabra.

Μάγειρος. ου. ὁ. coquus, 1. Samuel. 9. v. 23. μαγείρισσα. ης. ἡ. coqua, 1. Sam. 8 v. 18. μαγειρεῖον. ου. τὸ. culina, pro qua voce Attici dicunt ὀπτάνειον. ου. τὸ. sed voces hæ sunt ἄγραφοι.

Μάγος. ου. ὁ. magus. est vocabulū Persicum & Philosophum significat, Mat. 2. 1. 7. 16. in malam quoq; partē accipitur pro venefico & præstigiatore, Act. 13. 6. 8. μαγεύω, F. εύσω, artem magicam exerceo, Act. 8. 9. μαγεία. ας. ἡ. ars magica, Act. 8. 11.

Μαίνομαι, F. μανοῦμαι, insanio, Iohan. 10. 20. δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται, à cacodæmone obsidetur & insanit, Actor. 26. v. 24. μαίνῃ Παῦλε, τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, insanis Paule, multę literæ te ad insaniam convertunt. μανία. ας. ἡ. insania, furor, dicto loco. ἐμμαίνομαι cum Dat. furo adversus aliquem, Actor. 26. v. 11. ἐπιμαίνομαι, idem cum Dat.

μανιώδης. ἐος. ὁ. ἡ. furiosus, a.

Μάκαρ. αρσεν. ὁ. ἡ. τὸ. felix, beatus, τρὶς καὶ τετράκις μάκαρ, terq; quaterq; beatus. Tria & quatuor constituunt septem, qui numerus perfectus habetur. μακάριος. α. ον. idem. Matth. 16. vers. 17. μακάριος εἶ Σίμων, beatus es Simon. Luc. 6. vers. 20. μακάριοι οἱ πτωχοί, beati pauperes. in f. g. Luc. 1. 45. μακαρία ἡ πιστεύσασα, beata quæ credidit. Luc. 23. v. 29. μακάριαι αἱ στεῖραι, beatæ steriles. in n. g. Actor. 20. v. 35. μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν, beatius est dare, quàm accipere. Comparativus in f. g. legitur, 1. Corinth. 7. 40. μακαριωτέρα δέ ἐστιν, ἐὰν οὕτω μείνῃ, beatior verò est, si ita maneat, scil. extra conjugium in vita cœlibe. De vocis hujus etymologia sic scribit Aristoteles Eth. l. 7. c. 11. καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πλεῖστοι μεθ' ἡδονῆς εἶναί φασι, διὸ καὶ τὸν μακάριον ὠνομάκασιν ἀπὸ τοῦ χαίρειν, h. e. beatitudinem plerique cum voluptate esse conjunctam ajunt, & proinde beatum denominarunt à gaudendo. Sed etymon hoc nimis longè petitum est. μακαρίζω, beatum prædico. Luc. 1. vers. 48. Iacob. 5. v. 11. μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας, beatos prædicamus eos, qui sunt tolerantes. Futur. μακαρίσω & Atticè μακαριῶ, beatum prædicabo. Luc. 1. v. 48. μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί, beatam me prædicabunt omnes ætates. μακαριοῦσι Atticè pro μακαρίσουσι. μακαρισμός. οῦ. ὁ. beatitudo, Roman. 4. v. 6. 9. Galat. 4. v. 15.

Μακρός. ά. όν. longinquus. a. um, Luc. 15. 13. εἰς χώραν μακράν, in longinquam regionem. item longus, Matth. 23. 14. μακρὰ προσευχόμενοι, longis uti precibus, q. d. longum orare. μακρὰ est n. g. plur. num. & ponitur hic adverbialiter. μακράν, Adv. longè, procul, eminus, Marc. 12. 34. οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, non procul abes à regno Dei.

Μάλα, valde, multum, admodum, vehementer. Adverb. ab Hebræo מלא. in comparativo gradu μᾶλλον, magis, Philem. v. 9. μᾶλλον παρακαλῶ potius precor. πολλῷ μᾶλλον multò magis, Mat. 6. 30. πόσῳ μᾶλλον, quanto magis? Mat. 10. 20 μᾶλλον ἢ magis quam, Iohan. 3. 19. Act. 5. v. 29. μᾶλλον καὶ μᾶλλον, magis ac magis, Philip. 1. 9. μάλιστα maximè est superl. gradus, 1. Tim. 4. 10.

Μαλάσσω, sive μαλάττω, F. ξω, mollio. Plutarch. μαλάσσειν τὰ ἤθη emollire mores. μαλακός. ή. όν. mollis, e. Matth. 11. 8.

11.8. τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; Quid exiistis visuri? an hominem mollibus vestibus amictum? ibid. ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες. μαλακά. scil. ἱμάτια, quam vocem Lucus addit c.7.25. ecce qui gerunt mollia vestimenta. μαλακὸς quoque ponitur pro libidinoso & impuro homine per metaph. (1. Cor.6. v. 9.) à re corporea ad animum hominis translatam. hinc est μαλακίζομαι mollesco, effœminor, ignavior & remissior fio. Hinc quoq; est μάλθη. ης. ἡ. cera emollita. μάλθη (ait Galenus) ὁ κηρός, μάλιστα δὲ ὁ μεμαλαγμένος; h. e. μάλθη est cera, maximè verò emollita. μαλακία. ας. ἡ. lanquor corporis, morbus, Matth.4.23. & 9.35. & 10.1.

Μάμμη. ης. ἡ. avia, 2. Timoth. 1. v.5. Est vox puerulorum ad matrem, aviamve, sicut ἄττα, πάππα ad patrem aut avum. Suidas. μαμμίαν Ἀττικοὶ τὴν μητέρα scil. καλοῦσιν. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν, h. e. μαμμίαν, Attici seu Athenienses vocant matrem, quia puerulis μαμμᾶν idem est, quod edere. scil. quoties lac maternum, aliumve expetunt cibum, dicunt μαμμᾶν, & hinc vocem hanc ortam esse veri est simillimum.

Μαμωνᾶς & μαμμωνᾶς. ὁ. mammona, vox origine Syriaca, ex Hebræo אמן, h. e. firmus fuit, ad formam τοῦ מלוף, quod est ab אלף, valet idem quod est Hebræum הון substantia, quæ vox pro divitijs capitur Pro. 3. 9. sicut quoq; Græca dictio οὐσία, Luc.15. 12. & 13. Avari serviunt mammonæ, sicut voluptuarij & helluones ventri, quem ceu Deum colunt, Philip.3.9. Dicitur mammona injustitiæ per Hebraismum, pro mammona injustus, quia, vt dici solet, divites plerumq; aut injusti sunt, aut injusti hæredes. Genitivus τοῦ μαμωνᾶ, Luc.16.9. Dativ. τῷ μαμωνᾷ, Luc.16. 13 Hi duo casus in N.T. tantum leguntur. Matthæus scribit per duplex μῦ, Lucas verò per simplex. Nominativus ejus potius videtur esse μαμωνᾶς ad formam σατανᾶς, quàm μαμωνᾶ, vt alij scribunt. Et hic Suidam sequimur, qui vocem hanc ita exprimit, & pro interpretatione adjicit χρυσὸς, γήϊνος πλοῦτος, h. e. aurum, terrenæ divitiæ, & subjicit οὐχ ὁ ἐκ τοῦ σατανᾶ, ἀλλ' ὁ περιττὸς, scil. πλοῦτος, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν, h. e. non hæ divitiæ sunt à Satana, sed superfluæ & supra necessitatem, scil. quas avarus sine fine & stultè

& stulte sitit, de quo vere Poeta:

Si plueret polus, & pontus si funderet aurum,
Esset auarorum tamen insatiata cupido.

Sed satis de hoc monstro.

Μανθάνω, disco, Fut. μαθήσομαι discam, tanquam a μαθέω, 1. Timoth. 2.11. γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω, mulier cum silentio discat. 1. Cor. 14.31. ἵνα πάντες μανθάνωσι, vt omnes discant. 2. Timoth. 3.7. πάντοτε μανθάνοντα, scil. τὰ γυναικάρια, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα, mulierculæ semper discentes & nunquam ad cognitionem veritatis peruenientes. Præt. perf. μεμάθηκα, didici, Iohan. 7. 15. πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς; quomodo hic literas nouit, qui nihil didicit, qui synagogas nostras non frequentauit? Aorist. 2. ἔμαθον, didici, quod tempus omnium vsitatissimum; in indic. & part. significationem habet præteritam, in reliquis modis præsentem: Phi. 4. v. 11. ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι: Nam ego didici in quibus sum, iis ipsis esse contentus. Matth. 11. versu. 29. μάθετε ἀπ' ἐμοῦ discite a me vel ex me. 1. Cor. 4. vers. 6. ἵνα μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, vt discatis non sapere super id, quod scriptum est. 1. Cor. 14. v. 35. εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν. h. e. si quid discere volunt, domi viros suos interrogent. Ioh. 6. v. 45. ἀκούσας παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρός με, h. e. qui audiuit a Patre & didicit, venit ad me. μάθημα. τος. τό. quod quis didicit, aut discit, disciplina. vnde est illud παθήματα μαθήματα, nocumentum, documentum. κατ' ἐξοχὴν vero artes numerandi, & metiendi dictæ sunt mathematicæ & μαθήματα, quod in ijs singulare ingenij acumen & industria requiratur indefessa. μαθητής. οῦ. ὁ. discipulus, Lu. 6. ver. 40. συμμαθητής. οῦ. ὁ. condiscipulus, Iohan. 11. ver. 16. μαθήτρια. ας. ἡ. discipula. Actor. 9. 36. μαθητεύω. F. εύσω P. κα. facio discipulum, doceo, Matth. 28. 19. μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, docete omnes gentes. μαθητεύσατε est 2. pers. pl. a. 1. act. imp. ab indicatiuo ἐμαθήτευσα, Actor. 14.21. μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, h. e. postquā discipulos multos adiunxissent. ἀμαθής. έος. ὁ. indoctus, rudis, imperitus, rerum ignarus. 2. Pet. 3. v. 16. Isoc. ad Dem. ἐὰν ἧς φιλομαθὴς, ἔσῃ πολυμαθὴς, h. e. si es discendi cupidus, multa disces. καταμανθάνω, contemplor,

plor, considero, Matth. 6. 28. καταμάθετε κρίνα τοῦ ἀγροῦ, h. c. considerate lilia campi.

Μάννα. τὸ ἄκλιτον. manna, ortum est hoc vocabulum ex quæstione Israelitarum, Ex. 16. 15. vbi de manna cælitus delapso tanquam de re insueta & admiratione digna, dicebant מן הוא man hu? h. e. vti LXX. interpretati sunt, τί ἐστι τοῦτο; quid rei hoc est? Iohan. 6. 31. 49. 58

Μάντις. εως. ὁ. ἡ. vates, in Vocat. μάντι, παρὰ τὸ μαίνεσθαι. μαντεύομαι., vaticinor, Actor. 16. vers. 16. χειρόμαντις. εως. ὁ. ex manuum inspectione diuinans. χειρομαντεία. ας. ἡ. diuinatio, facta ex lineamentorum manus inspectione, &c.

Μάραγδος. ου. ὁ. gemma, quæ & σμάραγδος appellatur, smaragdus, Apoc. 21. v. 19. σμαράγδινος. η. ον, smaragdinus, a. um. Apoc. 4. 3.

Μαραίνω. F. ανῶ. marcescere facio. μαραίνομαι. marcesco, flaccesco, elanguesco, contabesco, Iacob. 1. 11. μαρασμός. οῦ. ὁ. immodica corporis diminutio. Tabes, marasmus senilis. ἀμάραντος. ὁ. ἡ. non marcescens, 1. Pet. 1. 4.

Μαρὰν ἀθὰ, 1. Corinth. 16. v. 22. מרן אתא μαρὰν Græce, κύριος ἡμῶν. אתא idem quod ἦλθε, Suidas. μαραναθὰ κατὰ τὴν ἑβραΐδα φωνὴν λέγεται ἀντὶ τοῦ ὁ κύριος ἦλθε, hoc est Maran atha iuxta Hebraicam vocem dicitur pro Dominus venit. Preteritum ponitur pro futuro more prophetico, q. d. Dominus noster veniendo veniet, h. e. tandem certissime veniet, & hostes osoresq; suos perdet.

Μαργαρίτης. ου. ὁ. vnio, margarita. Græca vox est gemma. margarita vero Latine g. f. Alia id genus exempla sunt permulta. v. g. αἰών. ῶνος. ὁ. Latine, æuum, g. n. ὁ δόμος Latine domus, g. f. ἡ κύλιξ. calix, g. m. ὁ σπόγγος, spongia, g. f. ἡ κλίμαξ. climax, g. m. ὁ θὴρ, ὸς, Dorice ὁ φὴρ, Latine, fera, g. f. ὁ χάρτης. ου. charta, g. f. ὁ σάλος. ου. salum, g. n. ὁ ὄϊς, ouis, g. f. ὁ οἶνος, vinum, g. n. &c. quæ omnia a primorum suorum generibus deflectunt. Vox hęc legitur Mat. 7. 6. 1. Tim. 2. v. 9. Apo. 17. 4.

Μαρία. ας. ἡ. nomen beatæ virginis, τῆς θεοτόκου καὶ ἀει-παρθένου. Declinatur vt φιλία. μαριὰμ, vero est ἄκλιτον. ἡ, μαριάμ, Luc. 2. v, 19. τῆς μαριὰμ τῇ μαριάμ, Luc. 2. vers. 5. τὴν μαριάμ, Luc. 2. 16. ὦ μαριάμ, Luc. 1. v. 30.

Μαρμαίρω. αρῶ, resplendeo, vnde est μάρμαρος, candidus, & τὸ μάρμαρον, marmor, Apoc, 18. ver. 12.

Μαρ-

Μάρτυρ. ος. ὁ. testis, 2. Cor. 13. 1. ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα, ex ore duorum aut trium testium stabile erit omne verbum. Heb. h.e. omne negotium. 2. Cor. 1. v. 23. μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι, teste Deū inuoco. Ponitur etiam pro eo, qui non tantum oris confessione, sed etiam sanguinis professione veritatē cœlestem obsignat, Act. 22. 20. gen. τοῦ μάρτυρος, Act. 22. 20. dat. τῷ μάρτυρι. acc. τὸν μάρτυρα, 2. Cor. 1. 23. Actor. 1. 22. Voc. ὦ μάρτυρ. Nom. pl. οἱ μάρτυρες, Act. 1. 8. gen. τῶν μαρτύρων, 2. Tim. 2. 2. Matth. 18. 16. acc. τοὺς μάρτυρας, Act. 6. 13. Voc. ὦ μάρτυρες. Nomin. ὁ μάρτυρ, & dat. plu. μάρτυρσι non leguntur, sed pro ijs casibus est ὁ μάρτυς, Rom. 1. 9. 1. Thess. 2. 5. Philip. 1. 8. Apoc. 1. 5. & τοῖς μάρτυσι testibus, Actor. 10. 41. Heb. 10. 28. Apoc. 11. 3. Format etiam acc. voce μάρτυν. Plures casus ex μάρτυς non leguntur, μαρτύρομαι, testor, testificor, testatum facio. legitur tantum in præsenti, Act. 20. 26. Gal. 5. 3. μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, testor vero rursum omni homini, qui circumciditur. Testor, h.e. testatū facio, & sic cōstruitur cum Dat. construitur vero etiā cum acc. μαρτύρομαι τὸν θεὸν, testor Deum, h.e. Deum testem appello; quam syntaxin Latini quoq; imitantur. προμαρτύρομαι, prænuntio, cum acc. 1. Pet. 1. 11. μαρτυρία. ας. ἡ. testimonium, Ioh. 19. 35. ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, verum eius est testimonium. ἀληθὴς μαρτυρία, verum testimonium, Iohan. 8. 14. & 21. 24. Tit. 1. 13. καλὴν μαρτυρίαν ἔχειν, bonum testimonium vitæ anteactæ habere, quæ phrasis legitur 1. Tim. 3. 7. Studiosi SS. Theologię epistolas Paulinas ad Timotheū & Titum subinde legant, virtutibus, quæ ibi mandantur, studeant, vt tandem honestæ vitæ testimonio à præceptoribus suis ornari & ad tantum munus apti esse possint. 1. Ioh. 5. 9. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστί, si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei maius est. Argumentatio hæc est à minori. μαρτύριον. ου. τὸ. idē quod μαρτυρία. Iac. 5. 3. εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, in testimonium vobis erit. 2. Cor. 1. 12. τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως, testimonium conscientiæ. Ponitur vulgo pro afflictione Martyrum, qui sic κατ᾽ ἐξοχὴν dicuntur. Act. 22. v. 20. καὶ ὅτε

ἐξε-

ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου, τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστηκώς: & quum effunderetur sanguis Stephani, martyris tui, ego quoq; adstabā. ἀμάρτυρος. ὁ. ἡ. testimonij expers, Act. 14. 17. οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, Deus se non reliquit sine testimonio sui scil. erga nos amoris. μαρτυρέω. ῶ. testor. Gal. 4 15. μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν testatum enim vobis facio. imperf. ἐμαρτύρεον. ουν. testabar. Ioh. 12. 17. ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος, testabatur autem populus, F. μαρτυρήσω, testabor, Ioh. 15. 26. ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ, ille testabitur de me. Præt. perf. μεμαρτύρηκα, testatus sum. Ioh. 1. 34. κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα. ego & vidi, & testatus sum. Iohan. 3. 26 ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας cui tu testimonium perhibuisti. Iohan. 5. 33. καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ, & testimonium dedit veritati. Iohan. 19. v. 35. ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, qui vidit testatus est. Aor. 1. ἐμαρτύρησα, idem. Act. 15. 8. καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, & cordium scrutator Deus dedit iis testimonium. μαρτυρέομαι. οῦμαι. testibus comprobor, testimonio confirmor. Actor. 22. v. 12. μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων, testimonio ornatus omnium. Rom. 3. 21. μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, comprobata testimonijs Legis & prophetarum. imperf. Actor. 16. 2. ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις scil. ὄντων, cui dabant testimonium, qui Lystris erant. Præt. perf. μεμαρτύρημαι, testimonium fui consecutus. Heb. 11. v. 5. μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ. testimonium obtinuerat, quod gratus fuerit Deo. Aorist. 1. passiu. ἐμαρτυρήθην. idem. Hebr. 11. 2. ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι testimonio fuerunt ornati seniores, h. e. maiores nostri Abrahamus, Isaacus, Iacobus &c. ex quibus nos orti sumus. Part. act. μαρτυρῶν. οῦν. testans, Iohan. 8. 18 μαρτυροῦσα, οὔσα. Iohan. 4. 39. in neutro genere μαρτυροῦν. οῦν. 1. Iohan. 5. 6. καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, & spiritus est, qui testatur. Part. præs. pass. μαρτυρούμενος. ἔμενος. Actor. 26. ver. 22. μαρτυρουμένη. ημένη, 1. Timot. 5. 10. συμμαρτυρέω. ῶ. vna testor, testimonium reddo, Rom. 2. 15. συμμαρτυρούσης (part. præs. act.) αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, attestante ipsa conscientia. cum Datiuo. Roman. 9. 1. συμμαρτυρούσης μοι συνειδήσεως, attestante mihi simul conscientia mea Rom. 8. 16. καὶ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ, & Spiritus

tus S. testatur spiritui nostro nos esse filios Dei Ap. 22.18 συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι, enimuero vna testor cuiuis audienti &c. vbi συμμαρτυροῦμαι legitur in forma media. ἐπιμαρτυρέω. ῶ. testimonium tribuo cum dat. augetur in medio. aor. 1. ἐπεμαρτύρησα. testimonium tribui. συνεπιμαρτυρέω. ῶ. testimonium praebeo, Heb. 2.4. ψευδομάρτυρ. ος. ὁ. falsus testis. Matth. 26.60. 1. Cor. 15.15 ψευδομάρτυρες, falsi testes. ψευδομαρτυρία. ας. ἡ. falsum testimonium, Matth. 26.59. ψευδομαρτυρέω. ῶ. falsum testimonium dico, Matth. 19. vers. 18. οὐ ψευδομαρτυρήσεις, non dices falsum testimonium. Marc. 14 vers. 56. πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν multi enim dicebant falsum testimonium. Verba quae sunt ex nominibus cōposita augentur a principio, vt ψευδομαρτυρῶ, in imperf. ἐψευδομαρτύρουν, in aor. 1. ἐψευδομαρτύρησα, &c.

Μασάομαι siue μασσάομαι. ῶμαι, mando, *ich fewe*, Apoc. 16.10. καὶ ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν, & mandebant linguas suas.

Μάσσω, vel μάττω. F. ξω. abstergo. ἀπομάσσομαι, idem, Luc. 10. 11. κονιορτὸν ἀπομασσόμεθα, puluerem abstergimus. ἐκμάσσω, abstergo, Iohan. 13. 5. imperf. ἐξέμασσεν, abstergebam, Lu. 7.38. aor. 1. ἐξέμαξα, abstersi, Ioh. 12. 3. καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ, & extersit pedes eius capillis suis.

Μάστιξ. γος. ἡ. flagrum, flagellum, scutica. μάστιγι ξαινόμενοι, qui scuticis caeduntur, Act. 22. 24. ἐκέλευσεν αὐτὸν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι, iussit vt flagris inquireretur in eum. Significat etiam morbum per metaph. Marc. 3. 10. ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται (a. 1. med subj.) ὅσοι εἶχον μάστιγας, vt ipsum tangerent, quotquot tenebantur flagellis, h.e. morbis. Sunt enim morbi flagella Dei, quibus nos castigat, nos humiliat, & in officio continet. μαστιγόω. ῶ. flagello, Heb. 12. 6. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται, id est, quem enim amat Dominus, castigat: flagellat autem quemcunque filium recipit, h.e. agnoscit. Fut. μαστιγώσω. Matth. 10. v. 17. μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. flagellabunt vos. Aor. 1. ἐμαστίγωσα, flagellaui. Ioh. 19. 1. μαστίζω, idem quod μαστιγῶ, Act. 22. 25. εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; Num hominum Romanum, & quidem indicta causa vobis licet flagellare?

Μαστός. οῦ, ὁ. mamma, idem quod

μαζὸς. ȣ. ὁ. pro μαζὸς dicunt Dores μασδὸς. Dicitur etiam μασθὸς. ȣ. & idem significat quod μαστὸς, sed in compositione potius inuenitur, vt μεγαλόμασθος. ε. ἡ. quæ magnas mammas seu vbera protuberantia habet. Lu. 11 27. μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ ȣ̃ς ἐθήλασας, beatus est venter qui te portauit, & vbera quæ suxisti. Dicitur de viro Apo. 1. v. 13. πρὸς τοῖς μαστοῖς, ad mamillas.

Μάτην, Adu. frustra, Matth. 15. vers. 9. μάτην δὲ σέβονταί με, frustra colunt me. μάταιος. ὁ. ἡ. vanus. a. Iac. 1. 26. τούτου μάταιος ἡ θρησκεία, huius vana est religio: & μάταιος, in f. g. ματαία, in n. g. μάταιον. 1. Cor. 3. 20. γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι, nouit cogitationes sapientum esse vanas, 1. Cor. 15. v. 17. ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, vana est fides vestra. 1. Pet. 1. 18. ματαία ἡ ἀναστροφὴ, vana conuersatio. ματαιότης. ητος. ἡ. vanitas. Rom. 8. v. 20. τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη (aor. 2. pass. ind.) οὐχ ἑκοῦσα, vanitati enim natura est subiecta, non sua sponte. ματαιόομαι. ȣ̃μαι. vanus fio, Roman. 1. 21. ἐματαιώθησαν, vani facti sunt.

Μάχομαι. pugno, 2. Tim. 2. 24. δοῦλον τοῦ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, seruum Domini non oportet pugnare; οὐ δεῖ πλήκτην εἶναι, qua voce vtitur 1. Tim. 3. 3. & Tit. 1. 7. Futuro μαχήσομαι item μαχέσομαι & μαχοῦμαι, pugnabo. Præt. μεμάχημαι à μαχέομαι, præliatus sum, pugnaui. Iohan. 6. 52 ἐμάχοντο (3. pl. imperf. act. ind.) οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, pugnabant igitur Iudæi alij aduersus alios, h. e. disceptabant inter se. διαμάχομαι, depugno, Act. 23. 9. διεμάχοντο, depugnabant. μάχη. ης. ἡ. pugna, 2. Tim. 2. 23. εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας, sciens illas gignere pugnas. Tit. 3. 9. μάχας νομικὰς περιΐστασο (imp. med. præs.) pugnas legales vita. Lites, iurgia, contentiones, Iacob. 4. v. 1. ἄμαχος. ȣ. ὁ. ἡ. alienus à pugna, 1. Timoth. 3. 3. Tit. 3. 2. θεομάχος. ȣ. ὁ. Deo repugnans, Act. 5. 39. μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε, ne etiam cum Deo pugnare comperiamini. θεομαχέω. ῶ. Deo repugno, Act. 23. 9. μὴ θεομαχῶμεν, ne reluctemur Deo. λογομάχος. ȣ. ὁ. qui contentione verborum delectatur, argutator. λογομαχία. ας. ἡ. verborum pugna, 1. Tim. 6. vers. 4. νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, insaniens circa quæstiones & pugnas de verbis. μάχαιρα. ας. ἡ. gladius, idem quod ξίφος. ιος. τό. Iohan. 18.

han. 18. 10. πέτρος ἔχων μάχαιραν, Matth. 26. 51. ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, strinxit gladium suum. Act. 12. v. 2. ἀνεῖλε (aor. 2. act. ind.) Ἰάκωβον μαχαίρᾳ, interemit Iacobum gladio. Apoc. 13. 10. εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι, si quis gladio occiderit, oportet eum gladio occidi, h. e. is rursus gladio est occidendus. ἐν μαχαίρᾳ Hebraismus pro μαχαίρᾳ. Luc. 21. 24. πεσοῦνται (fut. 1. med. 3. pl.) στόματι μαχαίρας, cadent ore gladij, h. e. acie gladij. Hebraismus. Iohan. 18. v. 11. βάλε (a. 2. act. imp.) τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν θήκην, reconde gladiem tuum in vaginā. Rom. 13. 4. τὴν μάχαιραν φορεῖ, gladium gestat.

Μέγας, magnus, ἡ μεγάλη, magna, τὸ μέγα, magnum. Matthæi 5. v. 19. οὗτος μέγας κληθήσεται, hic vocabitur magnus. Matthæi 7. 27. πτῶσις μεγάλη, ruina magna. Luc. 16. 26. χάσμα μέγα hiatus magnus, in Genitivo

μεγάλου, Matth. 5. 35.
μεγάλης, Luc. 17. 15.
μεγάλου.

in Dativo

μεγάλῳ, Act. 26. 22.
μεγάλῃ, Marc. 1. 26.
μεγάλῳ.

in Accusativo

μέγαν, Matth. 27. 60.
μεγάλην, Luc. 2. 10.
μέγα, Luc. 22. 12.

Vocativus hic idem est cum Nominativo.

In nom. pl.

μεγάλοι, Luc. 21. 11. Apoc. 19. 5.
μεγάλαι, Apoc. 11. 15.
μεγάλα, Luc. 21. 11.

in Genitivo

μεγάλων, Iohan. 21. 11. Apoc. 19. 18.

in Dativo

μεγάλοις, Apoc. 11. 18.
μεγάλαις
μεγάλοις

in Accusativo

μεγάλους, Apoc. 13. 16.
μεγάλας, Marc. 13. 4.
μεγάλα, Matth. 24. v. 24. Apoc. 13. 5.

Vocativus idem est cum nominativo.

in comparativo gradu μείζων. ονος. ὁ. ἡ. major, Matth. 11. 11. Roman. 9. 12. ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι, major serviet minori. Ioh. 13. 16. οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, non est servus major domino suo. 1. Iohan. 5. 9. ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστί, testimonium Dei majus est. item ἡ μείζων, maxima, 1. Corinth. 13. 13. μεῖζον. ονος. τό. majus, Matth. 13. 32. in Genit. μείζονος, per o. g. Heb. 6. v. 13. & 9. v. 11. In Accusat. μείζονα, Ioh. 15. 13. Heb. 11. 26. Iacob. 4. 6. item pro μεί-

ζονα legitur μείζω contractè Iohan.5.36. in n.g. μεῖζον, Iacob.3.v.1. Voc. ὦ μείζων, in neut.g. μεῖζον. Nom.plur. οἱ καὶ αἱ μείζονες, 2. Pet. 2. v. 11. τὰ μείζονα, Iohan. 5. 20. & μείζω contractè Iohan.5.51. μείζω τούτων ὄψει, maiora istis videbis. ubi μείζω, est Accus. plu. g. n. &c. in superlativo gradu μέγιστος. η. ον. maximus. a. um. 2.Pet.1.4. μεγιστᾶνες οἱ, proceres, pl. numeri tantum, Apoc.6.15. in Dat. μεγιστᾶσι, Marc.6. 21. δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, convivium parabat proceribus suis. Sic in plur. num. οἱ μεγάλοι, magnates, Matth. 20. v.25. Marc. 10. v.42. μεῖζον, magis, Adv. Matth. 20 v.31. item pro μείζων, comparativo legitur etiam μειζότερος, 3. Iohan. v. 4 μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, h.e. majus istis gaudium non habeo. μεγάλως, Adverb. magnopere, Philip. 4. v. 10. μεγαλεῖα τὰ, plural num. Luc.1.49. derivatur ab adjectivo μεγαλεῖος. εία. εῖον. magnificus. a. um. μεγαλειότης. ητος. ἡ. majestas, Luc.9.v 43. Actor. 19. v.27. 2.Pet.1. v. 16. μεγαλύνω, produco, Matthæi 23. vers. 5. item prædico, celebro, Luc. 1.v.46. Fut. μεγαλυνῶ. aor 1. ἐμεγάλυνα, magnum reddidi, Luc. 1.v.58. μεγαλύνομαι, passiv. in imperf. ἐμεγαλυνόμην, prædicabar, Act.19.17. a.1. ἐμεγαλύνθην, amplificatus sum, 2.Cor.10.v.15. Fut. 1.pass. μεγαλυνθήσομαι, magnificabor, Philip.1. 20. μεγαλωσύνη. ας. ἡ. majestas, Heb.1.3. & 8.1. Iudæ v. 25. μέγεθος. εος. τὸ. magnitudo, Ephes.1.19.

Μέθυ. υος. τὸ. vinum, temetum. μέθη. ης. ἡ. ebrietas, Luc.21. 34. Roman.13. 13. μεθύω, F. ύσω, ebrius sum, Apoc.17.6. aor.1. ἐμεθύσθην, inebriatus sum, Apoc.17.2. largiter bibi, sum bene potus, Ioh. 2. v. 10. ὅταν μεθυσθῶσι, (aor. 1. pass. subj. 3.pl.) postquam affatim biberunt. μεθύσκω, ebrium reddo. μεθύσκομαι, inebrior, vino obruor, legitur tantum in præsenti, Luc.12 45. Ephes.5.18. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ne inebriamini vino, in quo est luxus. μέθυσος. ου. ὁ. ἡ. ebriosus, a, 1.Corinth.5.11. Atticè etiam μεθύση. ἡ. temulenta. ἀμέθυσος. ου ὁ. nomen gemmæ. Apoc.21.v.20. Sic dicta est quòd ebrietati resistat. Plin. lib.27.c.9. & l.14.c.2.

Μείρω, seu potius μείρομαι, partior, divido. P. pass. εἵμαρμαι, pro μέμαρμαι, Atticè, vnde est εἱμαρμένη. ης. ἡ. fatum, fatalis necessitas. Præt. med. μέμορα & per metathesin ἔμμορα, nactus sum, idem quod εἴληχα, ἔτυχον, & cōstruitur cum Genit,

nit. μέρος. ους. τὸ. pars, mors. μοῖρα. ας. ἡ. portio, fatum. μεμψίμοιρος, querulus, qui non acquiescit in eo loco & vita, in qua Deus eum collocavit, Iudæ v.16. μέρος. ους. τὸ. pars, Luc.15. 12. ἀπὸ μέρους, ex parte, Rom.11. 25. ἐκ μέρους, quadantenus, 1. Cor.13.9. ἀνὰ μέρος vicissim, 1.Corinth.14. 27. ἔχειν μέρος ἐν τινι πράγματι, pro μετέχειν participem esse. Apoc.20 6. Sic Luc.12.v.46. καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει, partemq; cum infidis ei statuet, seu assignabit, quos infidos, Matth.24.v.51. vocat hypocritas. In phrasi partē ponere &c. est Hebraismus. πολυμερής. εος. ὁ. καὶ ἡ. multis partibus constans. πολυμερῶς, Adv. multifariam, multis vicibus. Heb.1.v.1. μερίς ίδος. ἡ. pars, portio, Luc.10. v.42. τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο (a.1. med.) bonam partem elegit. Communio, 2.Cor.6. v.15. τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; quæ communio fideli cum infideli? μερίζω, divido. F. μερίσω. P. μεμέρικα, pro quo legitur aorist. 1. ἐμέρισα, partitus sum, Rom.12. v.3. ἑκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, prout cuique Deus partitus est seu distribuit mensuram fidei. μερίζομαι, diuidor, dissideo. Est enim dissidium nihil aliud, quàm animorum divisio. Præt. μεμέρισμαι, divisus sum 1.Corinth.1.13. μεμέρισται ὁ χριστός; Num diuisus est Christus? Paulo aliter accipitur, 1.Cor.7. 33. vel 34. μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος, discretæ sunt vxor & virgo, h.e. magnum inter eas est discrimen, non eodem modo se habent. Aorist. 1. ἐμερίσθην, dissedi, Mat.12. 26. εἰ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, si Satanas secum ipso vel adversus seipsum dissidet. Ergo μερισθῆναι ἐφ' ἑαυτὸν, est secum ipso dissidere. ibid. v. 25. μερισθῆναι καθ' ἑαυτοῦ, καθ' ἑαυτῆς idem. πᾶσα πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται, omnis civitas dissidens adversus seipsam, non stabit. Aor. 1. med. ἐμερισάμην. ω. ατο. divisi, partitus sum. Luc.12.13. διδάσκαλε εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου, μερίσασθαι (aor.1. med. infin.) μετ' ἐμοῦ κληρονομίαν, Magister dic fratri meo, vt partiatur mecum hæreditatem. μερισμός. οῦ. ὁ. disstributio, Heb.2.4. divisio, Heb.4. 12. μεριστής. οῦ. ὁ. partitor, Luc.12.14. διαμερίζω, partitor, Marc.15.24. διεμέριζον (3.pl. imperf. act. indic.) τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, partiti sunt vestimenta ejus, non diviserunt, seu dissecuerunt, Act.2.45. διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, diuidebant seu distribuebāt

ea inter omnes. διαμερίζομαι, idem, Matth.27.vers.35. διεμερίσαντο (aor. 1. med.) diviserunt. Dissideo, Luc.11. 17. βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα (aor.1.pass.part.) regnum adversus se dissidens. Luc.12. v. 53. διαμερισθήσονται (fut.1.pass.ind.) πατὴρ ἐφ' υἱῷ, dissidebit pater aduersus filium, ibid, v.52. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι (part. præt. pass.) erunt enim ex hoc tempore quinq; in vna domo dissidentes. διαμερισμός. οῦ. ὁ. dissidium, Luc.12.51. συμμερίζομαι, vna partem capio, 1.Corinth.9.13.

Μέλας. αινα. αν. niger, a, um. Apoc.6.v.5. ἵππος μέλας, equus niger. ibid. vers.12. καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας, & sol factus est niger. Genit. μέλανος μελαίνης, Matthæi 5. v. 36. οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι, non potes vnum capillum album aut nigrum facere. μέλαν. ανος, τό. subst. atramentum, 2.Corinth.3.3. ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, scripta non atramento, sed Spiritu Dei viuentis. 2. Iohan. v.12. διὰ χάρτου καὶ μέλανος, chartâ & atramento. 3. Iohan. v.13. οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι, nolo atramento & calamo tibi scribere.

Μέλει, curæ est, μέλει μοι curo, μέλει σοι curas. Fut. μελήσει, P. μεμέληκα, & per syncopen, μέμηλε apud poetas. part. μεμηλώς, cujus cura geritur. item qui curat ἐπὶ λ. ι. μέγα πλούτοιο μεμηλὼς, nimis opes curans : nimis ad rem attentus : inhians opibus, Matthæi 22. v. 16. οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, tu curas nullum siue neminem. Marc. 4. 38. οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα, non est tibi curæ quòd perimus, h. e. nil moraris interitum nostrum. Iohan. 12. v. 6. περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν (3. pers. sing imperf. Act.) pauperes curaret. Construitur etiam sine præpositione cum solo Genitiuo, 1.Corinth.9.v.9. μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ, num Deo boues curæ sunt? μελέτη. ης. ἡ. meditatio. μελετάω. ῶ. meditor, Marc.13. v.11. μηδὲ μελετᾶτε, neque meditamini. 1.Tim.4.v.15. ταῦτα μελέτα, hæc meditare. Fut. μελετήσω. a. 1. ἐμελέτησα. Actor.4.v.25. λαοὶ ἐμελέτησαν κενά, populi meditati sunt vana. προμελετάω. ῶ. præmeditor, Luc.21.v.14. Dicitur etiam μέλομαι, curo cum Genit. μέλεται ponitur etiam pro μέλει. Fut. μελήσεται. μεταμέλομαι, pœnitet me. 2. Corinth.7.8. imperfectum ibidem μετεμελόμην pœnitebat me. aorist. 1. pass. μετεμελήθην pœnituit me. Matth.27. v.3.

v. 3. Fut. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, pœnitebit me. Heb. 7. v. 21. ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, juravit Dominus & non pœnitebit eum. μεταμέλεια. ας. ἡ. pœnitentia. ἀμεταμέλητος. ὁ. ἡ. cujus nos non pœnitet, Rom. 11. v. 29. 2. Cor. 7. 10. ἀμελής. έος. ὁ. καὶ ἡ. καὶ τὸ ἀμελές negligens. ἀμέλεια. ας. ἡ. incuria ἀμελέω. ῶ. negligo, cum Genit. 1. Timoth. 4. v. 14. μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ne negligito donum, quod in te est. Fut. ἀμελήσω, 2. Pet. 1. v. 12. διὸ οὐκ ἀμελήσω, Quare non intermittam. aorist. 1. ἠμέλησα, despexi. Heb. 8. 9. κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, & ego despexi eos. Matth. 22. 5. οἱ δὲ ἀμελήσαντες (part. aorist. 1. act.) ἀπῆλθον, illi vero hæc non curantes abierunt. ἐπιμελής. έος. ὁ. ἡ. solicitus, diligens, ἐπιμελῶς, solicitè, accuratè, Luc. 15. 8. ἐπιμέλεια. ας. ἡ. cura, Actor. 27. 3. ἐπιμελέομαι, οῦμαι, curam ago, verbum med. cum Genit. Luc. 10. 34 καὶ ἐπεμελήθη, (a. 1. pass.) αὐτοῦ, & ejus curam egit. ibidem v. 35. ἐπιμελήθητι (imperat. aor. 1. pass.) αὐτοῦ, curam ipsius gere.

Μέλι. τος. τό. mel, Matth. 3. v. 4. μέλι ἄγριον, mel sylvestre. Apoc. 10. 9. ἔσται γλυκὺ, ὡς μέλι, erit dulce, scil. illud volumen, tanquam mel. μέλιττα vel μέλισσα. ης. ἡ. apis μελίσσιος. ου. ὁ. apiarius, Luc. 24. v. 42.

Μέλλω, futurus sum. Matth. 2. v. 13. μέλλει ζητεῖν, quæsiturus est. ibidem c. 17. 22. μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας, tradendus est filius hominis in manus &c. Aliquando redundat, Ioh. 11. 28. Act. 23. 30. & 27. 10. μέλλειν ἔσεσθαι. Imp. ἔμελλον, futurus erat, Luc. 10. 1. ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι ipse venturus erat. pro ἔμελλον dicitur etiam Atticè ἤμελλον, Luc. 7. v. 2. Iohan. 4. 47. & 18. 32. Futurum μελλήσομαι, Matthæi 24. 6. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, Futurum autem est, ut audiatis bella. μέλλω etiam significat cunctor, Act. 22. v. 16. καὶ νῦν τί μέλλεις; & nunc quid cunctaris? εἰς τὸ μέλλον in posterum seu in futurum, 1. Tim. 6. 19. Roman. 8. v. 38. οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, neq; presentia, neq; futura. ζωή (1. Tim. 4. v. 8.) δόξα (Roman. 8. v. 18.) πόλις (Heb. 6. 13.) ὀργή (Luc. 3. 7. μέλλουσα, &c.

Μέλος. εος. τό. membrum, Iacob. 3. 5. γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστί, lingua parvum membrũ est. 1. Corinth. 6. 15. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη (nom. plur.) χριστοῦ ἐστιν; An nescitis corpora vestra esse membra Christi? Matth. 5. v. 29.

ἀπόληται (aor.2.med.subj.) ἓν τῶν μελῶν (gen.pl.) σου, pereat unum ex membris tuis. Roman. 7. 5. 23. ἐν τοῖς μέλεσι (dat.pl.) μου, in membris meis, 1. Cor. 12. v. 18. ὁ θεὸς ἔθετο (3. perf. sing. a. 2. med. indic.) τὰ μέλη (Acc. pl.) Deus constituit membra, suo singula loco. μελίζω, F. σω. membratim concido. πλημμελὴς. έος. ὁ. ἡ. ἡ. inconcinnus, absonus, contra normam modulationis. πλημμελέω. ῶ. pecco, transgredior, LXX interpretibus est admodum tritum. πλημμελεῖν εἴς τινα, peccare in aliquem, augetur à principio.

Μέμφομαι, F. ψομαι, conqueror, Marc. 7. 2. ἐμέμψαντο (3. pl. a. 1. med. indic.) expostularunt. Succenseo. Rom. 9. v. 19. Incuso, Heb. 8. 8. μομφή. ῆς. ἡ. querela, ἔχειν μομφὴν πρός τινα, habere querelam adversus aliquem, Coloss. 3. v. 13. ἄμεμπτος. ὁ. ἡ. inculpatus, Luc. 1. v. 6. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι κυρίου ἄμεμπτοι: Erant verò justi ambo coram Deo, incedentes in omnibus mandatis & statutis Domini irreprehensibiles. ἀμέμπτως Adverb. inculpatè, 1. Thess. 5. v. 23. πολυμεμφὴς. έος. querulus, Nonnus.

Μὲν conj. discr. quidem. Solet hanc particulam excipere, δὲ verò, de quo suprà. Matth. 9. v. 37. ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι, ipsa quidem messis est multa, operarij verò pauci.

μὲν γὰρ, enim.

μὲν οὖν, itaque.

μενοῦνγε, imo, vero.

μέντοι, nihilominus.

Μένω, maneo, Iohan. 8. 35. Habito, Actor. 28. v. 16. Exspecto, Actor. 20. 5. cum Acc. Duro, 2. Corinth. 9. 9. 2. Timoth. 3. 14. σὺ δὲ μένε (imperat. præs.) ἐν οἷς ἔμαθες, at tu maneto in ijs, quæ didicisti. ἐν οἷς pro ἐν τούτοις, οἷς Græcismus. Rom. 9 vers. 11. ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν τοῦ θεοῦ πρόθεσις μένῃ (subj. præ.) ut propositũ Dei, quod pertinet ad electionem, maneret. Infin. μένειν manere, Ioh. 21. 23. part. μένων, manens, 2. Iohan. v. 9. μένουσα, Heb. 13. v. 14. οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, non enim habemus hic stabilem civitatem. in n. g. μένον, manens, Ioh. 1. v. 33 Actor. 5. vers. 4. οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε; nonne dum manebat, manebat tibi? Imperf. ἔμενον, manebam, Iohan. 1. 32. Fut. μενῶ, manebo, Philip. 1. 25. Præt. perf. μεμένηκα, mansi, quod legitur in διαμένω, Luc. 22. vers. 28. Aorist. 1. ἔμεινα, mansi. Matth. 11. v. 23. in imperat. μεῖνον, Matth. 26. v. 38.

μείνατε,

μείνατε, manete, in subj. μείνω. ῃς. ῃ. maneam. Ioh. 15.4. in infin. μεῖναι. manere, Act. 9.v.43. Apoc.17.10. in part. μείνας. ασα. αν. manens, Actor. 20.v. 15. Aor. 2. ἔμενον Actor,20.v.5.præt.med. μέμονα, unde est nomen μονή. ῆς. ἡ. habitatio, Iohan. 14.2. μόνιμος. ὁ. ἡ. stabilis. μίμνω, idem quod μένω. ἰλ. ρ. μίμνομεν cum Acc. sustinemus hostē irruentem. ἀναμένω, exspecto, cum Acc. 1.Thes.1.v.10 διαμένω, permaneo, Luc. 1.22. καὶ διέμενε κωφὸς, & permansit mutus, scil. ad tempus. ibidem c. 22.28. ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες (part. præt. act. nominat. pl.) μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, vos autem ij estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. ἐμμένω, permaneo, construitur cum Dat. sine præpositione ἐν, Act. 14.v.22. & cum præpositione ἐν, Gal.3.v.10. Heb.8.9. ἐπιμένω, persevero, Actor. 12. 16. ὁ δὲ πέτρος ἐπέμενε κρούων, Petrus vero pergebat pulsare. καταμένω, commoror, Act.1.13. παραμένω, permaneo. Iac.1.25. 1.Corinth.16.vers.6. πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, apud vos forte permanebo. συμπαραμένω, simul permaneo, cum Dat. Philip.1.v.25. περιμένω, cum Acc. exspecto, Actor.1.v.4. προσμένω, permaneo, cum Dat. Marc. 8. 2. ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, tres dies permanent apud me. 1.Tim. 5. 5. προσμένει ταῖς δεήσεσι, permanet in precationibus. ὑπομένω, cum Accus. sustineo, 1. Cor. 13.7. Absolutè seu neutraliter. Persevero, Mat. 10.22. Remaneo, Luc.2.43. ὑπομονή. ῆς. ἡ. toleramtia. Ro. 15.5. Luc. 8.15. ἐν ὑπομονῇ. pro δι' ὑπομονῆς. Hebraism. Luc. 21. 19. ἐν ὑπομονῇ, ubi ἐν ex Hebraismo redundat. Rom. 8.25. δι' ὑπομονῆς, constanter.

Μέριμνα. ης. ἡ. cura, Matth. 13 v. 22. μέριμναι βιωτικαί, solicitudines hujus vitæ. Luc. 21. 34. μέριμνα videtur dici παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν, à dividenda & distrahenda mente. Nam, ut Virgilius loquitur, cura

—Animum nunc huc, nunc dividit illuc,
Et rapit in partes varias

μεριμνάω. ῶ. curo, solicitè & anxiè cogito. Matth.6.v.28. περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; De vestibus cur soliciti estis? Luc.10.41. μάρθα, μάρθα μεριμνᾷς: Martha, Martha, tu es solicita. F. μεριμνήσω, solicitus ero. Matth.6.34. ἡ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς, crastistinus dies solicitus erit de rebus suis. Phil.2.v. 20. οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει, ne-

minem enim habeo pari animo præditum, qui sincerè de rebus vestris sit solicitus. A. 1. ἐμερίμνησα, legitur tantum in subj. Mat. 6. 34. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον, εἰς τὴν αὔριον pro τῇ αὔριον. per Hebraism. vide suprà εἰς. Luc. 12. v. 22. μὴ μεριμνᾶτε (imperat. præs.) τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ne soliciti estote de vita vestra. Qui ajunt φροντίζειν in bonam, μέριμναν vero & τὸ μεριμνᾶν semper in malam partem accipi, falluntur. Contrarium enim testantur exempla seqq. 2. Cor. 11. v. 28. 1. Pet. 5. v. 7. 1. Cor. 7. v. 34. Phil. 2. v. 20. &c. ἀμέριμνος. ὁ, καὶ ἡ. securus. a. curis vacuus. a. Matthæi. 28. versu. 14. 1. Corinth. 7. v. 32. λυσιμέριμνος. ὁ. ἡ. curas pellens, est vini epithetum. προμεριμνάω. ῶ. antè sum solicitus, Marc. 13. 11.

Μέσος. η. ον. medius. a. um. Act. 1. v. 18. Iohan. 19. v. 18. εἰς τὸ μέσον, in medium, Mar. 14. 60. Luc. 6. 8. μέσης νυκτὸς, mediâ nocte, Matth. 25. 6. & κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς, Actor. 27. 27. eodem sensu: ubi μέσον substantivè ponitur pro medietate. κατὰ μέσον, pro κατὰ μεσότητα. Sic Luc. 17. vers. 11. διὰ μέσου Σαμαρείας, per medietatem Samariæ, hoc est διὰ τῆς Σαμαρείας, per Samariam. Luc. 10. v. 3. ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων, hic ἐν μέσῳ ponitur pro εἰς μέσον. Heterosis Hebraica. ἀνὰ μέσον, 1. Cor. 6. 5. idem est quod ἐν τῷ μέσῳ Hebraicè בתוך, Græce μεταξὺ, Latine, inter, diceretur. μέσον etiam adverbialiter ponitur cum Gen. pro ἐν μέσῳ, Mat. 14. v. 24. Paulo aliter etiam usurpatur μέσος, Ioh. 1. v. 26. μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν pro ἐν μέσῳ ὑμῶν. Ioh. 19. 18. μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν, pro ἐν μέσῳ. Iohan. 20. 26. καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, pro ἐν τῷ μέσῳ, & stetit in medio. Actor. 26. 13. ἡμέρας μέσης, scil. οὔσης in ipso meridie. More Latinorū Græci dicunt αἴρειν ἐκ μέσου, e medio tollere, h. e. occidere, Col. 2. 14. Sic ἕως ἐκ μέσου γένηται, (a. 2. med. subj.) donec è medio sublatus fuerit. μεσίτης. ου. ὁ. mediator 1. Tim. 2. v. 5. εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, nam unus est Deus, unus etiam Mediator Dei & hominum. Internuntius, Galat. 3. v. 19. μεσιτεύω, interpono me, Heb. 6. v. 17. ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, intervenit vel fideiussit jurejurando.

Μεστός. ἡ. όν. plenus, refertus. a. um. cum Genit. Mat. 23. 28. ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως, intus vero pleni estis hypocrisi. Iacob. 3. 17. μεστὴ ἐλέους, plena misericordæ. Ioh. 19. v. 29. σκεῦος ὄξους μεστὸν, vas

aceto

aceto plenum. μεςόω. ῶ. repleo, μεςόομαι, ῦμαι, plenus sum, Act. 2. v. 13. γλεύκους μεμεςωμένοι εἰσὶ, vino dulci pleni sunt.

Μετὰ, præpositio, cum Genitivo cum, 1. Ioh. 1, v. 6. κοινωνίαν ἔχειν μετὰ τοῦ θεοῦ, communionem habere cum Deo. Ioh. 3. 26. ὃς ἦν μετὰ σοῦ, qui apud te erat. σοῦ hic retinet accentum, quia δεικτικόν. Matth. 12. v. 30. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, qui non est mecum, h. e qui non stat à partibus meis. Matth. 17. v. 3. μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες (pro συλλαλοῦντες αὐτῷ, Marc. 9. 4.) cum eo colloquentes. Iohan. 6. v. 43 μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων, ne murmurate inter vos. Luc. 24. v. 5. τί ζητεῖτε ζῶντα μετὰ νεκρῶν; quid inter mortuos queritis viuentem? Apoc. 11. v. 7. ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, geret bellum adversus eos, vel cum ijs. Act. 15. v. 4. ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν, quecunq; Deus per ipsos effecerat. Soli Poetæ etiam cum Dativo construunt, Hom. αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο (pro ἐπονεῖτο 3. pers. sing. imperf. med.) ipse verò cum primis laborabat. Cum Accusativo, post, Ioh. 3. 22. μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, post hæc venit Iesus, Matthæi 27. 63. μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι, pro ἐγερθήσομαι, h. est, post triduum resurgam. Actor. 28. 11. μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας, post tres verò menses, vel elegantius, tribus itaq; pòst mensibus. Act. 13. 15. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου, post lectionem legis vero. Act. 15. 13. μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι, postquam vero côticuissent, vbi τὸ σιγῆσαι (aor. 1. infin.) construitur cum μετὰ tanquá nomen, quæ in lingua Græca singularis elegantia est. μετὰ χεῖρας ἔχειν τι, in manibus aliquid habere, phrasis usitata. in N. T. vero legimus ἐν τῇ χειρὶ, Apoc. 14. 14.

Μεταξὺ, Adu. inter, cum Genit. Luc. 16. 26. μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν inter nos & vos. Act. 12. 6. κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, dormiens inter duos milites. Sic. Matth. 18. 15. & 23. 35. & Luc. 11. 51. de loco dicitur. De tempore legitur adverbialiter, Iohan. 4. 31. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ scil. χρόνῳ, interea temporis, interim. Actor. 13. 42. εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον, pro εἰς σάββατον τὸ μεταξὺ scil. ὄν, intra proximè sequens sabbatum. Sic dicimus μεταξὺ λόγων, inter loquendum. Rom. 2. 15. μεταξὺ ἀλλήλων, inter se invicem. Actor. 15. v. 9. οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, nihilq; discreuit inter nos Iudæos, & illos gentes.

Μετέωρος. ος. ὁ. ἡ. sublimis, editus, ex μετὰ & αἰώρα. ἵππος μετέω-

μετέωρος, equus qui posterioribus pedibus insistens, erigitur. μετέωρα dicuntur apud Philosophos, cometa, pluviæ, vnde Aristoteles scripsit tres libros, quos vocat μετεωρολογικά. item μετέωρος est qui in alto seu pelago navigat: & navis quæ in pelago versatur, μετέωρος dicitur apud Demosth. & Thucyd. Significat etiam superbum. Suidas, μετέωρος ἦν ὁ ἑλλὰς παρὰ θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἀνεκίνητο καὶ οὐχ ἡσύχαζον. μετεωρίζω, in sublime tollo. μετεωρίζομαι, animo sum suspenso. Luc. 12. 29. μὴ μετεωρίζεσθε, ne estote animo suspenso. pro quo apud Matthæum c. 6. v. 25 μὴ μεριμνᾶτε, ne estote soliciti.

Μέτρον. ου. τὸ. mensura, Matt. 7. v. 2. ἐν ᾧ μέτρῳ (Hebraismus pro ᾧ μέτρῳ) μετρεῖτε, qua mensura metimini. τῷ αὐτῷ μέτρῳ, eadem mensura, Luc. 6. v. 38. οὐκ ἐκ μέτρου, non ex mensura, h.e. abundantissimè. Iohan. 3. v. 34) (κατὰ τὸ μέτρον, juxta mensuram, 2. Corinth. 10. 13. Ephes. 4. 7. Apud Matthæum legimus c. 23. v. 32. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε (imperat. a. 1. act. 2. pers. pl.) τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν, vos quoque complete mensuram patrum vestrorum. proverbiū Hebraicum, h.e. pergite vos quoque imitari majores vestros, cumulate peccata peccatis, donec tandem improbitas vestra ad summum perveniat gradū. Sic Genes. 15. Deus Abrahamo exponit causam, cur non statim ei Amorrhæos tradat excingendos, οὔπω γὰρ (φησι) ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν ἀμορραίων, nondum enim (ait) completæ sunt iniquitates Amorrhæorum. μετρέω, metior. Luc. 6. 38. τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, eadem enim mensura qua metimini. F. μετρήσω, metiar. aor. 1. ἐμέτρησα, mensus sum, cum Accus. Apoc. 21. 16. καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, & mensus est murum ejus seu mœnia ejus. 2. Corinth. 10. 12. ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, in se se ipsos metiuntur, h.e. vana freti persuasione plus sibi arrogant quam fas est. Similis est & tamen hic dissimilis elegantia Latina, metiri se pede suo. μετρέομαι, οῦμαι, mensuror. a. 1. ἐμετρήθην, vnde est fut. 1. pass. μετρηθήσομαι, mensurabor, Marc. 4. v. 24. ἀντιμετρέω. ῶ. vicissim metior, ἀντιμετρέομαι, οῦμαι, vicissim mensuror. F. 1. pass. ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, Matt. 7. v. 2. Luc. 6. v. 38. rursus mensurabitur vobis. μετρητής. οῦ. ὁ. amphora Attica, non Romana. Continebat autem amphora Attica tres vrnas. vrnę octodecim cōstituunt culeum.

culeum, *ein fuder wein.* Iohan. 2. 6. Turpiter ergo hic errant & mentiuntur pictores, qui vrceos pingere solent. μέτριος. ὁ. ὁ. mediocris, modum non excedens, μετρίως, parum, Act. 20. 12. ἄμετρον. τὸ. τό. immenſum, εἰς τὰ ἄμετρα καυχᾶσθαι, gloriari de ijs, quæ Deus nobis non eſt admenſus. 2. Cor. 10. 13. 15 σιτομέτριον. τὸ. τό. demenſum, Luc. 12. 42. μέχρι ſeq. conſona, & μέχρις, ſequente vocali idem quod ἄχρις, ἄχρι, vſq;. Aduerb. conſtruitur cum gen. Matt. 11. 23. ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον, ſcil. ἡμέρας. manſiſſent vtique in hodiernum vſq; diem. Act. 10. 30 ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας, a quarto die ad hanc vſque horam. A quarto die, h. e. poſt quartum diem. μέχρι τέλους, vſque ad finem Heb. 3. 6. 2. Tim. 2. 9. κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, affligor vſq; ad vincula, i. e. tantopere affligor, vt etiam in vincula ſim coniectus. Heb. 12. 4. οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε (2. pl. a. 2. act. indic.) nondum ad ſanguinem vſq; reſtitiſtis. Significat etiam vſq; dum, donec idq; ſeq. genit. & non ſeq. cum verbo ſubj. modi. Mar. 13. 30. μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται (aor. 2. med. ſubj.) vſque dum omnia iſta facta ſunt. Epheſ. 4. 12. μέχρι καταντήσωμεν (aor. 1. act. ſubj.) οἱ πάντες, donec perueniamus omnes.

Μὴ, Adu. prohibendi, ne, & conſtruitur cum imperat. Matt. 6. 7. μὴ βαττολογήσητε (aor. 1. act. imperat.) ne eadem blaterate, Lu. 11. 7. μή μοι κόπους πάρεχε, ne faceſſe mihi negotium. Epheſ. 5. 18. μὴ μεθύσκεσθε, ne inebriamini. Conſtruitur etiam cum optatiuo, Rom. 3. 4. μὴ γένοιτο. abſit. cum infinitiuo. Phocyl. ψεύδεα μὴ βάζειν, mendacia ne dicito. βάζω verbum poeticum, ἀντὶ τοῦ λέγω, ἀγορεύω. Valet etiam idem quod ne vel ἵνα μὴ, 2. Cor. 11. 16. πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ (3. perſ. aor. 1. act. ſubj.) ἄφρονα [illegible], ruiſus dico, ne quis me putet amentem eſſe. 1. Corinth. 5. 9. μὴ πέσῃ (Aoriſt. 2. ſubj.) ne cadat. μήποτε, ne quando, Matth. 27. 64. μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν (ao. 1. act. ſubj.) αὐτὸν, ne quando venientes diſcipuli eius noctu ſurentur eũ. μήποτε, an forte, Lu. 3. 15 μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστὸς, an forte ipſe eſſet Chriſtus. εἰ μὴ, niſi Mar. 2. 7. τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; quis poteſt peccata remittere, niſi vnus Deus? Valet etiam idem quod non

1. Cor.

1. Corin. 5. 9. & 9. 6. τῦ μὴ ἐργάζεσθαι, non laborandi. item est ἐρωτηματικὸν, h. e. interrogatiuum & valet idem quod num, Annon? 1. Cor. 9. v. 4. μὴ ἐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν κὶ πεῖν; Annon habemus potestatẽ edendi & bibendi? φαγεῖν, πεῖν sunt a. 2. infin. ab indicatiuo ἔφαγον, ἔπιον. ibidem vers. 8. μὴ κτ̄ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Num secundum hominẽ hæc dico? ἵνα μὴ, ne, Philip. 2. 27. ἵνα μὴ λύπην σχῶ (a. 2. act. sub.) ne tristitia afficerer.

Μῆκος. εος. τὸ, longitudo, Ephes. 3. v. 18. τί τὸ πλάτος κὶ μῆκος, κὶ βάθος κὶ ὕψος, quæ sit illa latitudo, & longitudo, & profunditas, & altitudo. μηκύνω, produco. μηκύνομαι, in longitudinẽ excresco, Mar. 4. vers. 27. pro μῆκος dicunt Dores μᾶκος, vnde est μακρὸς, de quo supra. ἀνδρομήκης. εος. ὁ. ἡ. virilem staturam habens.

Μῆλον. ε. τὸ. ouis, pecus, μηλωτὴ. ῆς. ἡ. ouilla, pellis. Heb. 11 v. 13. Significat etiam μῆλον, malum prima longa, pomũ. Dores μᾶλον, vnde Latini vocem hanc habent. μηλέα. ας. ἡ. malus, arbor.

Μὴν. ηνὸς. ὁ. mensis, Luc. 1. v. 36. ἕτος μὴν ἕκτος, hic est mensis sextus. Dat. μηνὶ, Luc. 1. 26. Acc. μῆνα, Apoc. 9. 15. pl. μῆνες. μηνῶν. μῆνσι. μῆνας. Actor. 28. 11. μετὰ ἢ τρεῖς μῆνας, post tres menses vero μηνιαῖος. αία. αῖον. menstruus. a. um. ἔμμηνος. ὁ. ἡ. κὶ τὸ ἔμμηνον, idem ἔμμηνα ἱερὰ. ἔμμηνοι καθάρσεις, menstruæ purgationes. τετράμηνον. ε. τὸ. quadrimestre spatium, Iohan. 4. v. 35. νεομηνία, ας. ἡ. nouilunium, calendæ, Col. 2. 16. τρίμηνον. ε. τὸ. trimestre spatium, Heb. 11. 23. Sic ἑξάμηνος, ἑπτάμηνος, ὀκτάμηνος &c. πάμμηνος, per omnes menses durans, &c. Hinc videtur μήνη, luna, deriuari. Dores μάνα, cui affine est Germanicum Westeruualdicum *der manat*.

Μηνύω, indico, significo, nuntio, Fut. μηνύσω. Præt. μεμήνυκα, quo vtitur Plato. a. 1. ἐμήνυσα, Luc. 20. 37. ἐμήνυσεν, significauit. Ioh. 11. 57. ἵνα ἐάν τις γνῷ (3. pers. a. 2. act. subj.) πῦ ἐστι, μηνύσῃ (3. pers. a. 1. act. subj.) vt si quis nosset, vbi esset, indicaret. μηνύομαι, indicor, Actor. 23. 30. μηνυθείσης (a. 1. pass. part.) δέ μοι ἐπιβουλῆς, indicatis autem mihi insidijs. Duo genitiui absoluti apud Græcos respondent ablatiuis absolutis apud Latinos. Componitur etiam cum ἐκ, κατὰ, ωϑὶ.

Μηρὸς. ῦ. ὁ. femur, Apoc. 19. 16 καλλίμηρος, pulchra femora habens.

Μήτηρ. ἡ. mater. Gen. τῆς μητέρος,

ερ, poetice, μητρὸς, in prosa, & N. T. Actor. 14. 8. χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς, claudus ab utero matris. Dat. μητέρι poetice, in prosa & N. T. μητρὶ Iohan. 19. v. 26. λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ, dicit matri suæ. Acc. μητέρα, tantum, Ephes. 6. v. 2. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. Accusatiuus non patitur syncopen (ad vitandam confusionem cum nomine ἡ μήτρα ας. vterus, matrix, quæ vox legitur Rom. 4. v. 19.) Vocat. ὦ μῆτερ, qui in N T. non legitur. Dual. N. A. & V. τὼ καὶ ὦ μητέρε.
G. & D. ταῖν μητέροιν.
Pl. Nom. μητέρες
Gen. μητέρων,
D. μητράσι.
Accusat. μητέρας, 1. Tim. 5. 2. πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας, scil. παρακάλει, mulieres natu grandiores, tanquam matres hortare. ἀμήτωρ. ορος. ὁ. qui caret matre, Hebr. 7. 3. Christus qua Deus est, dicitur ἀμήτωρ, qua homo, ἀπάτωρ, δυσμήτηρ, ερος. ἡ. mala & infesta mater. quæ vox legitur apud Homerum.

Μιαίνω. polluo, inquino, contamino. Iud. v. 8. F. μιανῶ. Præt. μεμίαγκα. a. 1. ἐμίηνα. μιαίνειν χεῖρας φόνῳ, vel αἵματι, manus commiculare sanguine. μιαίνομαι, conspurcor, inquinor. Præt. μεμίασμαι, pollutus sum, Tit. 1. v. 15. τοῖς δὲ μεμιασμένοις οὐδὲν καθαρὸν pollutis vero nihil purum. Hinc μίασμα. τος. τὸ. inquinamentum, 2. Pet. 2. vers. 20. μιασμὸς. ου. ὁ. idem, 2. Pet. 2. v. 10. Aorist. 1 pass. ἐμιάνθην, Iohan. 18. v. 28. ἵνα μὴ μιανθῶσι, ne pollwerentur. ἀμίαντος. ὁ. ἡ. impollutus, Heb. 7. versu 26.

Μίγνυμι, & μιγνύω, misceo. F. μίξω, miscebo, ex obsoleto, μίγω. Præt. μέμιχα a. 1. ἔμιξα miscui, Luc. 13. 1. a. 2. ἔμιγον μίγνυμαι, misceor, μίγνυσθαι, misceri. P. μέμιγμαι, mixtus fui, Matth. 27. 34. ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον, dederunt ei acetum felle permistum vt biberet, πιεῖν aor. 2. infin. pro τοῦ πιεῖν ἕνεκα, aor. 1. ἐμίχθην, μιχθῆναι, μιχθεὶς. a. 2. ἐμίγην, μιγῆναι, &c. vsitatissima sunt. extra N. T. construūtur cum Dat μίγνυσθαι τῇ πόρνῃ cum scorto corpus commiscere, h. e. coire. item μίξασθαί τινι est versari cum aliquo: atq; ita in bonam partē accipitur. μίγμα, τος. τὸ. mistura, Io. 19. 39. συναναμίγνυμαι, commisceor, commercium habeo. cum Datiu. 1. Cor. 5. v. 9. μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, ne versamini cum scortatoribus, vitate illorum consortium.

Μικρὸς. ά. όν. paruus. a. um. in metro etiam σμικρὸς. Luc. 19 v. 3. τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς, statura paruus

paruus. Galat. 5. 9. μικρὰ ζύμη, parum fermenti. Ioh. 16. v. 17. μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, pro θεωρήσετέ με, pusillum, & non videbitis me, μικρὸν scil. χρόνος parum siue paulum, siue paululum temporis restat. Est ergo in eo loco adv. Sic Marc. 14. v. 70. μετὰ μικρὸν, paulo post vel post paululum scil. temporis. 2. Cor. 11. 16. ἵνα μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι, vt & ego paululum glorier, Heb. 11. 37. ἔτι γὰρ μικρὸν, ὅσον, ὅσον, adhuc n. pusillū, quantulumcunque. ἐλάττον vide in ἐλαχύς. com. μικρότερος. α. ον. minimus. a. um. habet significationem superlatiui, Matth. 11. 11. & 13. 32 Marc. 4. v. 31. Luc. 7. v. 28. 48. μικροῦ, parum abest, ponitur etiam aduerb. μικρὸς, minor natu, Marc. 15. 40.)(μέγας. Luc. 12. 32. μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον, ne timeto pusille grex.

Μίλιον, ου, τὸ. miliare, Matth. 5. 41. Vox hæc origine Latina est. μέτρον γῆς χιλίων βημάτων, terræ dimensio mille passuū: sicut hanc vocē recte interpretatur Fauorinus.

Μιμέομαι, οῦμαι, imitor, Fut. μιμήσομαι. 3. Iohan. vers. 11. μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν, ne imitare quod malum. Heb. 13. vers. 7 μιμεῖσθε τὴν πίστιν, imitamini fidem. 2. Thess. 3. 7. εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ad nos imitandum, vel ad nos imitandos. μίμησις. εως. ἡ. imitatio. μιμητὴς. οῦ. ὁ. imitator, Ephes. 5 vers. 1. γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, estote imitatores Dei. μιμηταί μου γίνεσθε, estote mei imitatores. 1. Cor. 4. 16. & 11. 1. συμμιμητὴς. οῦ. ὁ. vna immitator, Philip. 3. v. 17. μῖμος. ου. ὁ. mimus, histrio, μιμώ, οῦς. ἡ. idem quod πίθηξ, ηκος, & πίθηκος. ου. ὁ. simia.

Μιμνήσκομαι, memor sum. sumit sua tempora a μνάομαι, ῶμαι, Futur. μνήσομαι, Hebr. 13. versu 3. μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, memores estote vinctorum, tanquam vna vincti. Hæc enim est sancta illa συμπάθεια, quæ inter Christianos vigere debet præt. μέμνημαι, memini, μέμνησαι, μέμνηται, D. μεμνήμεθον, μέμνησθον, μέμνησθον. P. μεμνήμεθα, μέμνησθε (1. Corin. 11. vers. 2.) μέμνηνται. Imperat. præterit. μέμνησο, memento. Part. μεμνημένος. η. ον. memor, 2. Timoth. 1. 4. μεμνημένος σου τῶν δακρύων, memor lachrymarum tuarum. Aorist. 1. S. ἐμνήσθην, recordatus sum, Actor. 11. v. 16. ἐμνήσθης, ἐμνήσθη, Matth. 26. versu 75. Apoc. 16. vers. 19. Dua. ἐμνήσθητον, ἐμνησθήτην. P. ἐμνήσθημεν, Matth. 27. v. 63. ἐμνήσθησαν, Luc. 24. 8. recordatæ sunt. sed passiue accipitur,

pitur, Act. 10. 31. in memoriam venerunt. in imp. a. 1. S. μνήσθητι, recordare, Luc. 16 vers. 25. μνησθήτω,
D. μνήσθητον, μνησθήτων.
P. μνήσθητε. Luc. 24. 6. Iudæ v. 17.
μνησθήτωσαν.
in subj. μνησθῶ, Hebr. 8. v. 12. recordatus fuero.
μνησθῇς, Matth. 5. v. 23.
in infin. μνησθῆναι, meminisse, 2. Pet. 3. 2. ἀναμιμνήσκω, in mentem reuoco, 1. Cor. 4 vers. 17. ἀναμιμνήσκομαι, recordor, Marc. 11. v. 21. ἀνάμνησις. εως. ἡ, recordatio, Lucæ 22. v. 19. ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio, cum Acc. Roman. 15. 15. ὑπομιμνήσκω, cum Acc. in memoriam reuoco, memoriam refrico. Ioh. 14. 26. 2. Timoth. 2. 14. Tit. 3. v. 1. ὑπομιμνήσκομαι, recordor, Luc. 22. 61. Fut. 1. ὑπομνήσω, Ioh. 14. vers. 26. καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, cum gemino Acc. h. e. suggeret vobis omnia. Luc. 22. 61. καὶ ὑπεμνήσθη (aor. 1. pass.) ὁ Πέτρος τοῦ λόγου, & recordatus est Petrus sermonis. ὑπόμνησις, εως. ἡ. commonefactio, 2. Timoth. 1. 5. 2. Pet. 1. 13. μνεία, ας. ἡ. mentio, μνείαν ποιεῖσθαί τινος. facere alicujus mentionem, Rom. 1. 9. Ephes. 1. 16 περί τινος μνείαν ἔχειν, eodem sensu, 2. Timoth. 1. 3. μνῆμα, τος. τὸ. monimentum, Marc. 5. 5. Luc. 23. 53. Actor. 2. 29. μνημεῖον. ου. τὸ. idem, Matth. 27. 60. & 28. 8. μνήμη. ης. ἡ. memoria, mentio, 2. Pet. 1. 15. μνημονεύω, memini, Ioh. 16. v. 21. Actor. 20. v. 31. & 35. in imperat. præs. μνημόνευε, memento, Apoc. 2. v. 5. & 3. v. 3. μνημονεύετε, mementote, Ephes. 2. 11. 1. Thess. 2. 9. Fut. μνημονεύσω. Aorist. 1. ἐμνημόνευσα, recordatus sum, Apoc. 18. 15. cum Acc. Heb. 11. 22. vero alia eius est sintaxis, περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, de egressu filiorũ Israelis meminit. μνημόσυνον. ου. τὸ. memoria, recordatio, Act. 10. 4. a tertia pers. præt. pass. μέμνησται oritur μνηστὴρ. ῆρος. ὁ. sponsus, & μνηστή. ῆς. ἡ. sponsa μνηστεύομαι, despondeor, cum Dat. Mat. 1. versu 18.

Μῖσος. εος. τὸ. odium. Aristoteles Pol. 5. c. 11. ὀργὴν dicit esse μέρος μίσους, h. e. iram esse odij particulam. pl. μῖσος ἔχειν πρός τινα, aliquem odio prosequi. μισέω ῶ. odi, odio habeo, Apoc. 2. 15. ὃ. μισῶ, quod odi. imperf. ἐμίσουν, Luc. 19. 14. F. μισήσω, Mat. 5. 43. μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου, odio habebis hostẽ tuum. Præt. μεμίσηκα, odio habui, Iohan. 15. v. 18. γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν, scitis me prius, quam vos, odio habitum. a. 1. ἐμίσησα, Rom. 9. 13

ἐμίσησας, Heb. 1. v. 9. ἐμίσησε, Iohan. 17. v. 14. 3. plur. ἐμίσησαν, Ioh. 15. 25. ἐμίσησάν με δωρεάν, oderunt me immeritò. μισοῦμαι, οῦμαι, odio habeor, Luc. 21. 17 ἔσεσθε μισούμενοι, pro μισηθήσεσθε. Præt. μεμίσημαι, unde part. μεμισημένος, odio habitus, Apoc. 18. 2. aor. 1. ἐμισήθην, μισηθείς, &c.

Μισθὸς. οῦ. ὁ. merces, 1. Timoth. 5 v. 18. ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, dignus est operarius mercede sua, 2. Pet. 2. v. 15. μισθὸν ἀδικίας, Hebraismus pro μισθὸν ἄδικον mercedem injustam. ἀπέχειν τὸν μισθὸν, referre mercedem, Matth. 6. v. 2. μισθὸν λαμβάνειν, accipere mercedem, Matth. 10. v. 41. ἀπολαμβάνειν, idem, 2. Ioh. v. 8. κομίζεσθαι μισθὸν, idem, 2. Pet. 2. 13. δοῦναι τὸν μισθὸν, dare mercedem, Apo. 11. v. 18. μισθὸς ἐργατῶν, merces operariorum, Iac. 5. 4. μισθόομαι. οῦμαι. conduco, Matthæi 20. vers. 1. ἐξῆλθε πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας, exivit manè conductum operas. ibid. v. 7. οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο, nemo nos conduxit. μίσθωμα. τος. τό. conductum, Actor. 28. v. 30. μισθωτὸς. οῦ. ὁ. mercenarius, Ioh. 10. 12. 13. μίσθιος. ου. ὁ. idem, Luc. 15. 17. ἀντιμισθία. ας. ἡ. compensatio, Roman. 1. 27.

Μνᾶ, mina, libra, Ionicè μνέα. circumflectitur per omnes casus, Luc. 19. v. 16. ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο (aor. 1. medij) δέκα μνᾶς, mina tua lucrifecit decem minas.

Μοιχὸς. οῦ. ὁ. mœchus, adulter, Luc. 18. 11. μοιχαλίς. ίδος. ἡ. adultera, Iacob. 4. 4. μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, adulteri & adulteræ. μοιχάομαι. ῶμαι. mœchor, adulterium committo, Matth. 5. 32. μοιχεύω, idem, Roman. 2. v. 22. F. μοιχεύσω, Matth. 5. 27. Aorist. 1. ἐμοίχευσα, adulterium commisi, Matth. 5. 28. ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν, jam adulterium cum ea commisit. Marc. 10. v. 19. μὴ μοιχεύσῃς (aor. 1. subj.) ne mœcheris. μοιχεύομαι, in media forma, Iohan. 8. 4. μοιχευομένη, part. præs. perpetrans adulterium. μοιχεία. ας. ἡ. adulterium, Mathæi 15. v. 19.

Μόγις, vix, Adverb. semel legitur Luc. 9. 39.

Μόλις, vix, Adverb. Actor. 14. v. 18. μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους, vix compescuerunt turbam. ibidem, c. 27. v. 16. μόλις ἰσχύσαμεν, vix potuimus. Legitur præterea in N. T. quater.

Μολύνω, polluo, conspurco, fœdo. F. μολυνῶ. Aorist. 1. ἐμόλυνα, pollui, Apoc. 3. vers. 4. μολύνομαι, polluor, 1. Co. 8. v. 7. ἡ συνείδησις μολύνεται, conscientia inquinatur. A. 1

ἐμολύν-

ἐμολύνθην, contaminatus fui, Apoc. 14. 4. μολυσμός. ῦ. ὁ. inquinamentum. 2. Corinth. 7. v. 1.

Μόνος. η. ον. solus. a. um. Nomen adj. 1. Timoth. 6. 16. ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, h. e. qui solus est immortalis. Apoc. 15. 4. ὅτι μόνος ὅσιος, quia solus sanctus est. 2. Timoth. 4. v. 11. Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ, Lucas est solus mecum. Luc. 24. v. 12. τὰ ὀθόνια μόνα, lintea solum. μόνον, tantum, Adv. Luc. 8. v. 50. μόνον πίστευε, tantummodo crede. καταμόνας, seorsim, Phavorinus vertit κεχωρισμένως, separatim, ex κατὰ & μόνας, sicut dicimus κατ' ἰδίαν privatim, adhibetur aduerbialiter, Marc. 4. v. 10. Luc. 9. v. 18. μονόομαι, οῦμαι, sum solus, part. praet. μεμονωμένη, desolata, 1. Timoth. 5. 5.

Μορφή. ῆς. ἡ. Doricè μορφά, vnde facta literarum metathesi, est Latina vox forma, Mar. 16. v. 12. ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, apparuit in alia forma, Philip. 2. 6. 7. μορφόω. ῶ. formo. μορφόομαι. οῦμαι formor, Galat 4. v. 19. μεταμορφόω. ῶ. transformo. μεταμορφόομαι. οῦμαι. transformor, Matthaei 17. v. 2. μετεμορφώθη (aor. 1. pass.) ἐμορφώθην αὐτῶν, transformatus fuit coram illis. μόρφωσις. εως. informatio, Roman. 2. 20. μεταμόρφωσις. εως. ἡ. transformatio. σύμμορφος. ου. ὁ. conformis, Rom. 8. 29. Philip. 3. v. 21. συμμορφόομαι. οῦμαι. conformor, Philip. 3. 10.

Μόσχος. ου. ὁ vitulus, Luc. 15. 23. τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, vitulum saginatum mactate.

Μοῦσα ης. ἡ. quasi μῶσα, inquirens seu indagatrix. Suidas, μοῦσα ἡ γνῶσις ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ, ἐπειδὴ ἁπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία, h. e. Musa, id est, notitia, à verbo μάω. ῶ. quod idem significat quod ζητῶ, quaero, quandoquidem omnis eruditionis existat causa Musae fingebantur ab Ethnicis literarum pręsides, sed ex diuinis N. T. tabulis discimus, quisnam sit verus liberalium disciplinarum pręses, Iacob. 1. v. 5. & 17. ipsa illa dicta, propter adolescentes, sapientiae & virtutis studiosos, adscribam, ut discant, undenam vera sapientia, quae semper cum virtutis studio conjuncta est, sit petenda, Iacob. 1. 5. εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ, h. e. si cui vestrum deest sapientia, petat eam à Deo, qui largitur eam omnibus benignè, nec exprobrat, & dabitur ei. & ibidem v. 17. πᾶσα δόσις ἀγα-

θεν, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα, h.e. omnis donatio bona, & omne perfectum donum est è supernis, descendens à patre luminum apud quem non est transmutatio, aut conversionis obumbratio. Deinde Musa significat cantum. μουσικὸς. ῦ. ὁ. musicus, canendi peritus, Apoc. 18.v. 22. μουσικὴ. ῆς. ἡ. musica, quæ est ars canendi. μουσεῖον. ου. τὸ. locus studijs destinatus. Latinè muséum, non musæum Nam nomina locorum apud Græcos scribi solent per ει non per αι. Sic dicimus παιδαγωγεῖον, πρυτανεῖον, διδασκαλεῖον, λυκεῖον, quæ omnia per è vel i longum Latinè sunt scribenda, non per æ ἄμουσος Musicæ imperitus. φιλόμουσος, Musicæ studiosus.

Μόχθος. ου. ὁ. ærumna, 2.Cor. 11. v.27. in vulgata versione defatigatio. Differunt verò πόνος, κόπος & μόχθος, ut minus & majus. κόπος & μόχθος tanquam συνώνυμα conjunguntur. 1. Thess. 2. v.9. & 2. Thess. 3.v.8. Hinc est μοχθέω cum difficultate laboro Phocyl.

Μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλῖβε πένητα.

Mercedem laboranti da, ne afflige egentem, quæ conveniunt cum Deut. 24. 14.

Μυελὸς. ῦ. ὁ. medullam, Heb. 4. 12. μυελόεις. εντος. medullosus. Num. 24. in Græca versione legimus καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, Atticè pro ἐκμυελίσει, pinguia eorum emedullabit, à verbo ἐκμυελίζω emedullo.

Μῦθος. ου. ὁ. verbum, oratio. Homerus iliad. 1.

Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων,

oratorem verborum, factoremq; rerum. Deinde idem valet quod fabula, figmentum. 1. Timoth. 1. v. 4. Tit. 1. v. 14. μὴ προσέχοντες μύθοις, non attendentes fabulis. παραμυθέομαι. οῦμαι. consolor, 1. Thess. 5. 14. παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, consolamini pusillanimes, Iohan. 11. 19. ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς, ut consolarentur eas. παραμυθήσωνται est 3. pers. pl. a. 1. subj. in prima persona παραμυθήσωμαι, quæ est ab a. 1. indic. παραμυθησάμην, consolatus sum. παραμυθία. ας. ἡ. consolatio, 1. Corinth. 14. 3. παραμύθιον. ου. τὸ. idem, Philip. 2. v. 1.

Μυκάω. ῶ. mugio, factum per ὀνοματοποιΐαν παρὰ τὸ μῦ λέγειν. Rugio, Apoc. 10. 3.

Μυκτὴρ. ῆρος. ὁ. naris, meatus odorandi, item nasus. μυκτηρίζω, naso suspendo, derideo,

rideo, μυκτηρίζομαι, derideor, Galat. 6. v. 7. Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται, Deus non deridetur. ἐκμυκτηρίζω, sannis excipio, Luc. 16. v. 14. καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, & deridebant illum.

Μύλος. ου. ὁ. mola, Dicitur etiam ἡ μύλη, Matth. 18. v. 6. μύλος ὀνικὸς, mola asinaria, qua voce intelligitur mola inferior, quæ crassior est & major, quæque ὄνος per metaphoram dicitur. μυλικὸς. ἡ. ὸν, molaris, Marc. 9. vers. 42. μυλὼν. ῶνος. vel μυλὼν. ῶνος. ὁ, pistrinum, *die muhl*. Matthæi 24. 41. ἐμμύλων. ωνος. ὁ. mola. Num. 11. μυλωθρὸς. οῦ. ὁ. molitor. Suidas ὁ μύλωνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος, qui pistrinum possidet, & in eo laborat.

Μυρίος. α. ον. παρεξύτονον, infinitus. a. um. μυρίον πλῆθος, infinita multitudo, Pl. ἐν πενίᾳ μυρίᾳ εἰμὶ, in extrema versor egestate. Hom. μυρίον πένθος, ingens luctus. Ἰλιαδ. α. μυρία ἄλγεα, infiniti dolores. At μύριοι. μύριαι. μύρια. (προπαροξύτονον) significat decies mille. Matthæi 18. v. 24. 1. Corinth. 4. v. 15. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας. Nam etsi decies mille pædagogos habeatis, non tamen multos patres. μυριάς. άδος. ἡ. myrias, numerus decem millium. Sexies legitur in N. T. Iudæ v. 14 ἰδοὺ ἦλθε κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ. Ecce venit Dominus cum myriadibus suis sanctis. ἦλθε pro ἐλεύσεται, præteritum pro futuro, prophetarum more, ἐν μυριάσι, pro μετὰ μυριάδων, vbi sanctos angelos intelligit, nec non homines, qui animo & corpore ante extremum diem in cælum fuerunt translati.

Μύρον. ου. τὸ vnguentum, Matt. 26. v. 9. ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι (a. 1. pass. inf.) πολλοῦ, poterat enim istud vnguentum magno vænire, seu vendi, Luc. 23. 56. ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα, præpararunt aromota & vnguenta, Iohan. 11, 2. ἡ ἀλείψασα (a. 1. act. part.) τὸν Κύριον μύρῳ, quæ vnxit Dominum vnguento, ὀσμὴ μύρου, odor vnguenti, Iohan. 12. 3. μυρίζω, F. σω. aor. 1. ἐμύρισα, vngo, scil. vnguento, Marc. 14. 8.

Μύω, Fut. ύσω, claudo, occludo, comprimo, propriè de ore & labijs dicitur, vt μύω τὰ χείλη, τὸ στόμα. Suidas μύειν ἐστὶ τὸ κλείειν, h. e. μύειν est claudere. καμμύω. ύσω. conniveo, pro καταμύω, per syncopen τοῦ α & mutationem τοῦ τ in μῦ, idque εὐφωνίας ἕνεκα, Actor. 28. v. 27 καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, oculos suos clauserunt, vel oculis

suis conniuerunt. Hinc, salvo aliorum judicio, mihi videtur descendere μυςήριον. ν. τὸ, mysterium. Suidas μυςήρια ἐκλήθησαν παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ ςόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι, h.e. mysteria ita dicta sunt, quòd auditores occluderent os, & nulli ista enarrarent. In nouo Testamento verò significat res cœlestes, arcanas, homini citra reuelationem Dei plane ignotas. 1. Cor. 15.51. ait Apostolus, ἰδοὺ μυςήριον ὑμῖν λέγω, πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα (fut. 2. pass. ind.) Ecce mysterium, h.e. rem sine reuelatione ignotam, & imperscrutabilem vobis dico, non omnes quidem dormiemus h.e. moriemur in aduentu Domini nostri, omnes vero mutabimur, quæ mutatio erit instar mortis. Ephes. 5. v. 32. τὸ μυςήριον τοῦτο μέγα ἐςὶν, mysterium hoc magnũ est, nempe communio Christi cum Ecclesia, vti verba quę Paulus ἐξηγητικῶς subjicit, luculenter demonstrant. Errant, qui verba illa de matrimonio interpretantur, & proinde illud habent pro sacramento. Nec sacramentum est mysterium, sed mysterij signum. Vtinam cum Scriptura doctores Ecclesiastici semper fuissent locuti, & minus nunc laboraremus! Fateor, Græcos Sacramẽta nominasse μυςήρια, μυςήρια φρικτὰ, sed impropriè. Nam in N.T. arcanum Dei consilium de redemptione nostri per Dominum nostrum Iesum Christum procurãda, nunc vero procurata, vocatur μυςήριον, Rom. 16. 25. κατὰ ἀποκάλυψιν μυςηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, secundũ patefactionem mysterij, quod à temporibus seculorum tacitum fuit, Ephes. 1. 9. γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυςήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, postquã notum fecit nobis mysterium voluntatis suæ. Col. 1. 26. τὸ μυςήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων, mysterium quod absconditum fuit à seculis. & paulo post: νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, nunc vero reuelatũ est sanctis ejus. Transfertur etiam ad mala futura, quæ hominem fugiunt. 2. Thess. 2. 7. μυςήριον τῆς ἀνομίας, mysteriũ istius abolitionis legis. Sunt qui μυςήριον derivant à μυέω, doceo quæ ad res sacras pertinent. μυέομαι, ῦμαι. sacris initior, quæ vox legitur Phi. 4. 12. & mihi quoq; ex μύω orta esse videtur. vnde μύςης. ν. ὁ. sacris initiatus, mysteriorũ peritus. Item qui sacra docet. Sed si μύςης est à μυέω, dicendum scribi μύςης pro μυήςης,

μωίςης, quæ crasis insolens est, itemq; μυςήριον pro μυηςήριον &c. Parum vero refert quamcunq; hic sequamur sententiam, modo genuinam ipsarum vocum assequamur significationem.

Μώλωψ. ωπος. ὁ. vibex, liuor, 1. Pet. 2.24. οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε, cuius vibicibus sanati estis, αὐτοῦ hic ex Hebraismo redundat.

Μῶμος. ου. ὁ. dedecus, probrum, macula, 2. Pet. 2. 13. σπῖλοι καὶ μῶμοι, labes & maculæ. Significat etiam derisorem, qui scoptice & scabiose de alijs loquitur. μωμάομαι. ῶμαι, vitupero, cum Accus. 2.Cor.8.20. μή τις ὑμᾶς μωμήσηται (3. pers. aor. 1. med. subj.) ne quis vos vituperet. aor. 1. passiu. ἐμωμήθην, vituperatus fui, 2.Cor. 6. 3. ἵνα μὴ μωμηθῇ (aor. 1. pass. subj.) ἡ διακονία, ne vituperetur ministerium. Dicitur etiam μωμέομαι. οῦμαι. eodem sensu, vnde adagium, ῥᾷον μωμήσεται ἢ μιμήσεται, facilius est carpere, quam imitari.

Μωρὸς. ά. όν. fatuus, stultus, Matt. 5. 22. & 25. 8. τὸ μωρὸν. substant. stultitia, 1.Cor.1. vers. 25. μωρία. ας. ἡ. idem, 1. Corinth. 1. 18. 23. μωραίνω, infatuo, stultum reddo, 1. Corint. 1. 20. μωραίνομαι, infatuor, stultus fio, Rom. 1. vers. 22. item insipidus fio, Matthæi 5. 13. Luc. 14. v. 34.

NAὶ, næ, profectò, ita. Adverb. Matth. 5. 37. ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ, ναὶ, οὒ, οὔ, sermo vester sit, etiam, etiam, non, non. Luc. 12. 5. ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε, vtiq; dico vobis, hunc metuite.

Ναὸς. οῦ. ὁ. templum, Iohan. 2. v. 20. ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, ædificatum est templum hoc. 1. Corinth. 3. 16. ναὸς θεοῦ ἐστε, templum Dei estis. Atticè νεὼς, sicut λεὼς pro λαός.

Νάρδος. ου. ἡ. nardus, frutex, de quo D. l. 1. c. 6. Marc. 14. 3. Iohan. 12. 3.

Νάρκη. ης. ἡ. torpedo, piscis, cujus ea est natura, vt propiùs accedentes, seq; tangentes obstupefaciat. Hinc pro torpore, stupore & veterno capitur. ναρκάω, torpore afficio. ναρκάομαι, torpore afficior. καταναρκάω. ῶ. obtorpeo cum alicujus incommodo, 2.Cor. 11 8. οὐ κατενάρκησα οὐδενός, non obtorpui cum vllius incõmodo. Græcismus est οὐκ οὐδενὸς, planè nullius, vbi duplex negatio fortius negat.

Ναῦς. αὸς. ἡ. nauis, Act. 27. 41. ἐπώκειλαν (3. pl. aor. 1. act. indic. à verbo ἐποκέλλω) τὴν ναῦν, impegerunt seu alliserunt nauem. ναῦλον. ου. τό. naulum, portorium, merces quæ pro navigatione penditur. ναυτία. ας. & Ionicè ναυ-

σία. ας. ἡ. unde ortum latinum, nausea, propriè qua quis in mari corripitur. ναυτιάω. ῶ. nauseo. ναύτης. ου. ὁ. nauta, Act. 27. 27. 30. Apoc 18. v. 17. οἱ ναῦται, τῶν ναυτῶν. Latini poetę pro nauta scribunt navita metri causâ.

Νεῖκος. εος. τὸ. jurgium, altercatio, rixa. φιλόνεικος. ὁ. ἡ. contentiosus. a. 1. Cor. 11. 16 φιλονεικία. ας. ἡ. contentio, Luc. 22. 24.

Νέκυς. υος. ὁ. mortuus, poeticum, unde est Latinorum, neco, nex. In prosa itemq; in N. T. usitatum est νεκρὸς. ά. όν. mortuus. a. um. Matth. 8. 22. & 11. 5. ἐκ νεκρῶν, ex mortuis, Marc. 6. 14. & 9. 9. 10. Luc. 9. v. 7. ἀπὸ νεκρῶν, idem, Luc. 16. 30. ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, super mortuos, 1. Co. 15. 29. h. e. super mortuorum sepulcra. Interdum significat spiritualiter mortuum, Mat. 8. 22. Ioh. 5. v. 25. Ephes. 2. 5. νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, mortuos lapsibus. νεκρόω. ῶ. mortifico. F. νεκρώσω. P. νενέκρωκα, a. 1. ἐνέκρωσα, Coloss. 3. v. 5. νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, mortificate igitur membra vestra. præt. pass. νενέκρωμαι, unde part. νενεκρωμένος, emortuus. Heb. 11. 12. νέκρωσις. εως. ἡ. mortificatio, Roman. 4. v. 19.

Νέμω, tribuo, distribuo, item pasco, item rego. F. νεμῶ, P. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, præt. med. νένομα, unde est νόμος. ου. ὁ. lex. Luc. 16. v. 16. νόμος καὶ προφῆται ἕως Ἰωάννου, lex & Prophetæ usq; ad Iohānem Per νόμον intilligitur hic lex ceremonialis. Rom. 7. 7. τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου, peccatum non cognovi, nisi per legem, h. e. per legem moralem seu decalogum. Ioh. 18. v. 31. κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε (aor. 1. imp.) αὐτὸν, secundum legem (vid. forensem) vestram judicate eum. νόμος pro maledictione Legis. Roman. 6. 14. pro libris Mosis seu Pentateucho Luc. 24. 44. νομικὸς. ἡ. όν. ad legem pertinens, Tit. 3. 9. νομικὸς. οῦ. ὁ. jureconsultus, Matth. 25. v. 35. νόμιμος. ὁ. ἡ. legitimus. νομίμως, legitimè, Adv. 1. Timoth. 1. 8. οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, scimus autem bonam esse legem, si quis ea legitimè utatur. νομίζω, existimo, puto, autumo, 1. Corinth. 7. 26. imper. ἐνόμιζον, existimabam, Act. 7. v. 25. ἐνόμιζε συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, putabat intelligere fratres suos. Fut. νομίσω. Præt. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα, putavi, Matth. 20. v. 10. ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται, putabant se plus accepturos. Matth. 5. 17. & 10. 34. μὴ νομίσητε (aor. subj.) ὅτι ἦλθον ne pu-

ne putate me venisse. Luc. 2. v. 44. νομίσαντες (a. 1. part.) δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, putantes vero eum in comitatu esse. νομίζομαι, putor, imperf. ἐνομιζόμην, putabar, Luc. 3. v. 23. ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς Ἰωσὴφ, ut putabatur, filius Iosephi. Actor. 16. 13. οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι, ubi solebat precatio esse. νόμισμα. τος. τὸ. numisma, Matth. 22. v. 19. ἐπιδείξατέ (a. 1. imper. Act.) μοι τὸ νόμισμα, ostendite mihi numisma. νομὴ. ῆς. ἡ. pascuum, Ioha. 10. 9. pabulum 2. Timoth. 2. 17. ἄνομος. ὁ. ἡ. sceleratus, Luc. 22. 37. καὶ μετ' ἀνόμων (Marc. 15. v. 28. μετὰ ἀνόμων) ἐλογίσθη, sceleratis annumeratus fuit. Impius, Actor. 2. v. 23. Antichristus, 2. Thess. 2. v. 8. τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, tunc revelabitur exlex ille. Sic Antichristus ab Apostolo vocatur κατ' ἐξοχὴν, quia is jugo legum divinarum excusso (Psal. 50. 17.) traditiones suas de cęlibatu, de ciborum delectu, &c. Ecclesiæ erat obtrusurus; Sicut ipse Apostolus hanc prophetiam interpretatur, 1. Tim. 4. 1. 2. 3. Ethnicus, qui non vivit secundùm legem Mosis, qui dici potest exlex, 1. Co. 9. 21. ἄνομα ἔργα, scelera. turpia facinora, 2. Pet. 2. 8. ἀνόμως, sine lege, Roman. 2. v. 12. ἀνομία, ας. ἡ. iniquitas, impietas, Matth. 24. v. 12. διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, crescente impietate. peccatū quodvis, Roman. 4. 7. discrepantia à lege Dei, 1. Ioh. 3. v. 4. ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία, peccatum est discrepantia à lege. ἔννομος. ὁ. ἡ. legitimus, Actor. 19. v. 38. ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ, in legitima concione. subjectus legi, 1. Cor. 9. v. 21. κληρονόμος. ου. ὁ. hæres, vox composita ex κλῆρος, sors & νέμω, tribuo. Activè accipitur, quia vox penacuta. ᾧ ὁ κλῆρος νέμεται, cui sors tribuit. Sortem vero ducunt soli hęredes, Matth. 21. 38. Rom. 8. v. 17. Heb. 1. v. 2. ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, quem hæredem instuit omnium. Heb. 11. v. 7. ἐγένετο κληρονόμος, factus est hæres. συγκληρονόμος, cohæres, Rom. 8. v. 17. Ephes. 3. v. 6. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes cohæredes. κληρονομία. ας. ἡ. hæreditas. 1. Pet 1. v. 4. κληρονομία ἄφθαρτος, hęreditas nulli corruptioni aut interitui obnoxia. Matth. 21. v. 38. ἀποκτείνωμεν (a. 1. subj.) αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν (aor. 2. subj.) τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, interimamus eum, & obtineamus hęreditatem ejus. Luc. 12. v. 13. μερίσασθαι (a. 1. med. infin.) μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν, vt partiatur mecum hæreditatem meam

κληρονομέω. ῶ. hæreditatis jure possideo. 1. Cor. 15. v. 50. F. κληρονομήσω, Matth. 5. 5. ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, quia ille scil. mites hæreditatis jure obtinebunt terram P. κεκληρονόμηκα, Heb. 1. v. 4. aor. 1. ἐκληρονόμησα, Mat. 25. 34. κληρονομήσατε (aor. 1. imperat. act.) τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, possidete regnum vobis paratum, Marc. 10. v. 17. ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω (aor. 1. subj.) ut vitam æternam consequar: ubi κληρονομεῖν idem est quod λαγχάνειν adipisci. οἰκονόμος. ου. ὁ. dispensator, Active accipitur, quasi νέμων τὸν οἶκον, pascens domum, vel gubernans domum. νέμω enim ut suprà diximus, omnes illas habet significationes, Luc. 12. 42. 1. Pet. 4. 2. Roman. 16. v. 33. οἰκονόμος τῆς πόλεως, quæstor ærarius urbis, Gal. 4. v. 2. idem significat, quod ἐπίτροπος, curator, tutor, Luc. 16. v. 8. τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, est Hebraismus, pro τὸν οἰκονόμον ἄδικον, dispensatorem injustum. οἰκονομία. ας. ἡ. dispensatio, Luc. 16. v. 2. ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, redde rationem villicationis seu dispensationis tuæ. 1. Corinth. 9. 17. οἰκονομίαν πεπίστευμαι, Hellenismus, pro ἡ οἰκονομία ἐμοὶ πεπίστευται, dispensatio mihi credita est. Tribuitur etiam Deo, Coloss. 1. v. 25. & significat ordinationem, h. e. gubernationem, qua voce utitur Suet. de Ner. c. 40. οἰκονομέω. ῶ. administro, sum dispensator. F. ήσω. Aor. 1. ᾠκονόμησα, Luc. 16. 2. παρανομέω, ῶ. ὁ. transgredior, παρανόμος, contra leges, præter receptam consuetudinem. παρανομία. ας. ἡ. transgressio, 2. Pet. 2. 16. παρανομέω. ῶ. legem transgredior, Act. 23. v. 3. ἀπονέμω, idem quod simplex νέμω, tribuo. 1. Pet. 3. 7. διανέμω, divido, διανέμομαι, dividor, item divulgor, serpo, Actor. 4. v. 17. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, ne id amplius serpat in populum. διανεμηθῇ est 3. pers. sing. a. 1. pass. subj. à suo ind. διενεμήθην, quod à διανενέμηται, quod à διανενέμηκα, ad formam τῦ μεμένηκα, mansi, quæ verborum circumflexorum formam imitantur, ad vitandam ineptam consonantium structuram.

Νέος. α. ον. novus. a. um. Adj. οἶνος νέος. vinum recens Matthæi 9. v. 17. διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, Testamenti novi mediatori Iesu, Hebr. 12. vers. 24. ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, ut sapere doceant adolescentulas, Tit. 2. vers. 4. νέον φύραμα nova massa, 1. Corinth. 5.

rinth.5.7. In comparat. νεώτερος. α. ον. junior, natu minor, Luc.15.12. 1.Timoth. 5.14. βούλομαι νεωτέρας γαμεῖν, volo vt juniores nubant. minimus, Luc.22.26. νεωτερίζω, nova molior. νεωτερικός. ἡ. όν. juvenilis, 2.Timoth.2. v.22. νεότης. ητος. ἡ. juventus, Matthæi 19. verſ. 20. ταῦτα ἐφυλαξάμην (aor.1.med.) ἐκ νεότητός μου, hæc ſeruaui à juventure mea. 1. Timoth.4. v.12. μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, nemo juventutem tuam contemnito. νεανίας. ου. ὁ. adoleſcens, Act. 20.9. νεανίας ὀνόματι εὔτυχος, adoleſcens nomine Eutychus. νεανίσκος. ου. ὁ. idem Marc. 14.51. εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει, (imperf.) αὐτῷ, quidam juvenis ſequebatur eum. Luc.7.14. νεανίσκε, adoleſcens. ἀνανεόομαι. οῦμαι. renouor, Epheſ.4.23. in aor.1. med. infin. ἀνανεώσασθαι, renouare, reſtaurare. νεοττός vel νεοσσός. οῦ. ὁ. pullus, Luc.2. v.24. δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, duos pullos columbarum. νεοττία vel. νεοσσία. ας. ἡ. nidus, pullorum cubile. Scribitur etiam νεοσσία, & per ſyncopen νοσσός. οῦ. ὁ. pullus, νοσσιά. ᾶς. ἡ. pullities, Luc.13.34. νεόττιον. ου. τὸ. pullus recens, pullulus, & per ſyncopen νόσσιον. ου. τὸ pro νεόσσιον idem. Matth.23.37. ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νόσσια ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, ſicut congregat gallina pullulos ſuos ſub alas. ὄρνις hic per ſyn.gen. ponitur pro ἀλεκτορίς, ίδος. Deinde νόσσια ſcribendum videtur non νοσσία, vt quędã exemplaria habent

Νεύω, innuo, Ioha.13. v.24. νεύει οὖν αὐτῷ Σίμων, innuit ergo illi Simon. F. νεύσω. A.1. ἔνευσα, Actor.24.10. νεύσαντος, (aor.1.part.) αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος, quum innuiſſet ei præſes. h.e. quum nutu ei ſignificaſſet. νεῦμα. τος. τὸ. nutus. διανεύω, innuo. Luc.1. v.22. ἐκνεύω, capite declinato effugio, euado, elabor, enato, ideoque videtur hæc vox compoſita ex ἐκ & νεύω, quod æquipollet τῷ νέω, h.e. nato Ioh.5.13. ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Ieſus enim emerſerat ex turba, quæ erat in illo loco. ἐννεύω, innuo, Luc.1.62. ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, innuebant autem patri ejus. ἐπινεύω, annuo, Act.18.20. οὐκ ἐπένευσεν, non annuit, h. e. non conſenſit.

Νέφος. εος. τὸ. nubes, Heb.12.1. νεφέλη. ης. ἡ. idem, Matth.17. v.5. Actor.1.9. καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν, & nubes ſuſcepit eum. νεφέλαι ἄνυδροι, nubes aquæ expertes, Iudæ v.12.

Νὴ, Adv. in juramentis adhiberi ſolitum cum Accuſ. νὴ θεὸν, per Deũ, Sic apoſtolus

1.Cor.

1.Corinth.15.31.νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, per nostram gloriationem,q.d. testes appello omnes ærumnas,quas me inter vos sustinuisse, verè gloriari possum.

Νήθω, neo, Matth.6.v.28.οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει, neque laborat, neque net.

Νήπιος. ου. ὁ. infans, ex νη particula priuatiua,& ἔπος, 1.Corinth.13.11.simplex & contemptus coram hominibus, Matth.11.25.& 21.16.indoctus, Roman 2.20. νηπιάζω, infantiliter ago, 1.Cor. 14. 20.τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, malitiâ sitis infantes.

Νῆσος. ου. ἡ. insula, Act.13.6. & 27.26.&.28.1.9.11, Apoc.1.9.& 6.14. & 16.20. νησίον. ου. τὸ, parua insula, Act.27.16. Accentus hic est ἀνώμαλος, pro νήσιον. Nam accentus genitiui ex primitivo manet. Sic dicimus παιδίον, quod est ex παιδὸς; at dicimus κλημάτιον, quod est ex κλήματος. νησίς. ίδος. ἡ. idem quod νησίον. χερρόνησος sive χερσόνησος. ου. ἡ. peninsula, componitur ex χέρρος sive χέρσος. ὁ. ἡ. desertus, incultus, & νῆσος. χέρσος θαλαττωθεῖσα, terra mari mersa.

Νῆστις. εος. ὁ. ἡ. jejunus. a, videtur componi ex νη, (quæ particula in compositis est negativa, aut priuativa, vt νηπενθὴς, qui non luget) & ἐσθίω, edo, Marc.15.32. Mar. 8.v.3. νηστεύω, jejuno, cibum non capio, Luc.18.12. νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, bis jejuno in hebdomada. Luc.5.33. νηστεύουσι πυκνά, jejunant crebro. F. νηστεύσω, jejunabo, Matth.9.v.15. καὶ τότε νηστεύσουσι, & tunc jejunabunt. a. 1. ἐνήστευσα, jejunavi. Actor.13. v.3. τότε νηστεύσαντες (aor. 1. act. part.) καὶ προσευξάμενοι (aor.1.med. part.) καὶ ἐπιθέντες (aor.2.act. part.) τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν, quum ergo jejunassent & orassent, & imposuissent eis manus, dimisserũt. νηστεία. ας. ἡ. jejunium, inedia Mar.9.29. τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, h. e. hoc dæmoniorũ genus nullo modo potest pelli, nisi orando & jejunando. σχολάζειν τῇ νηστείᾳ, vacare jejunio, 1.Co.7.

Νήφω, sobrius sum, cui opponitur μεθύω. Pl. τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐπὶ τῆς γλώττης [illegible] τοῦ μεθύοντος, quod est in corde sobrij, in linqua ebrij esse solet. 1.Thess.5.v.8. ἡμεῖς ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, nos vero qui sumus diei, sobrij simus 2.Timoth.4. v.5. σὺ δὲ νῆφε [illegible] πᾶσι. F. νήψω. aorist primum ἔνηψα, 1. Pet.5.8. νήψατε, γρηγορήσατε, sobrij estote & vigilate. νηφάλιος & νηφάλαιος. ὁ ἡ. sobrius. interdum vigilans, Tit.2.v.2. πρεσβύτας

πρεσβύτας εἶ), senes sobrij sint. in fœminino genere legitur 1. Tim. 3.11. ἀνανήφω, mentis sanitatem recipio, 2. Tim. 2.v.26. ἀνανήψωσιν (a.1.subj.) ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, & sanitate mentis recepta ex Satanæ laqueo.

Νικάω. ῶ. vinco, supero, Plutarchus vult dici παρὰ τὸ μὴ εἴκειν, à non cedendo, h.e. repugnando. 1. Iohan. 5. v. 4. πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον, quicquid natum est ex Deo, vincit mundum. Fut. νικήσω, vincam, Apoc. 17. v. 14. τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτοὺς, agnus vincit eos. Præt. νενίκηκα, vici, Iohan. 16. v. 33. ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον, ego vici mundum. aor. 1. ἐνίκησα, idem Apoc. 3. v. 21. ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, sicut & ego vici. Lucæ 11. 22. ἐπὰν δὲ νικήσῃ (3. pers.a.1.act.sub.) postquam verò vicerit. Apoc. 13. v. 7. νικῆσαι, vincere, est aor. 1. Act infin. 1. Iohan. 5.4. ἡ νικήσασα (aor. 1. part.g.f.) τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν, quæ vicit mundum, est fides nostra. νικάομαι, ῶμαι, vincor, Ro. 12. 21. μὴ νικῶ (præs. imperat. pass.) ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. ἐν hic ex Hebraismo redundat. Ne vincitor à malo, sed vince bono malum. νίκη. ης. ἡ. victoria. 1. Iohan. 5.4. νῖκος. εος. τό. idem, 1. Corinth. 15. v. 14. ὑπερνικάω. ῶ. plusquam victor sum, Roman. 8. 37. ἀνίκητος. ὁ. ἡ. invictus, indomitus.

Νίπτω, lavo, Ioh. 13. 6. κύριε σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Domine tu ne lavas meos pedes? q. d. hoc planè est indecorum. Fut. νίψω, lavabo. a. 1. ἔνιψα, lavi, Ioh. 13. 14. εἰ ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Si ego lavi pedes vestros Dominus & magister, vos quoque debetis alij aliorum lavare pedes. arg. est à majori. ibid. v. 8. ἐὰν μὴ νίψω σε, nisi lavero te. νίψω, hic est. 1 pers.a.1. act.subj. ibidem. νίψῃς, laveris est 2. pers.aor. 1.act. subj. νίπτομαι, lavor, & in media significatione lavo, Mat. 15. v. 2. οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας, non enim lavant manus. a. 1. ἐνιψάμην, Iohan. 9. v. 15. καὶ ἐνιψάμην καὶ βλέπω, & ablui & video. ibid v. 7. ἐνίψατο, abluit, scil. oculos. ibid. v. 11. νίψαι, (a.1.med.imper.) ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος (a. 1. medio part.) ἀνέβλεψα, ut autem abij & ablui, vidi. ἀνέβλεψα hic non est visum recepi. Sed vidi. Natus enim erat cæcus. aor. 1. med. infin. νίψασθαι lavare vel lavari, Iohan. 13. 10. ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, h.e. ei qui lotus est, non

non opus est nisi vt pedes lauet vel vt lauentur pedes. ἄνιπτος. ὁ. ἡ. illotus, Matth. 15. vers. 20. ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν (a. 2. infin.) Mar. 7. 2. κοιναῖς χερσὶ, h. e. edere illotis manibus. νιπτὴρ. ῆρος. ὁ. peluis, malluuium. Malluuium est vas vbi lauantur manus, sicut pelluvium vas est, in quo lauantur pedes. Græci vocant χειρόνιπτρον, ποδόνιπτρον. ου. τὸ. Iohan 13. v. 5. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, deinde aquam in peluim effundit. ἀπονίπτομαι, verb. med. abluo, aor. 1. ἀπενιψάμην, ablui. Matth. 27. v. 24. λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, & accepta aqua abluit manus coram turba.

Νόος. ου. ὁ. mens, cogitatio, sententia, pro quo in soluta oratione legitur νοῦς. Tit. 1. 15. μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις, polluta sunt eorum & mens & conscientia. G. τοῦ νόου. νοῦ. pro quo in N. T. semper est νοός., ad formam χλοός Ro. 7. 23. & 12. 2. 1. Cor. 14. 19. Ephes. 4. 17. & 23. Colos. 2. 18. 2. Thess. 2. 2. D. τῷ νόῳ νῷ pro quo in N. T. τῷ νοΐ, Rom. 7. 25. ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, ego quidem mente seruio legi Dei. ibid. c. 14. 5. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω (præs. pass. imper.) vnusquisq; in animo suo plenè certus esto. Acc. τὸν νόον νοῦν. in N. Test. nunquam νόα, sed semper νοῦν, Rom. 1. 28. παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, tradidit eos in reprobam mentem. Philip. 4. v. 7. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, & pax illa Dei, quæ exsuperat omnem cogitationem, seu omnem ingenij humani aciem νοέω. ῶ. mente agito, in animo verso, cogito, intelligo, considero, Matth. 24. v. 15. ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, qui hæc legit, ea consideret. 2. Tim. 2 v. 7. νόει ἃ λέγω, considera vel perpende, quæ dico. Heb. 11 3. πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, per fidem intelligimus, perfectum esse mundum verbo Dei. F. νοήσω. P. νενόηκα. aor. 1. ἐνόησα. Iohan. 12. 40. καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, & intelligant corde. νοήσωσι est 3. pl. a. 1. subj. act. νοοῦμαι. οῦμαι, intelligor, Roman. 1. 20. νόημα. τος. τὸ cogitatio, 2. Corinth. 10. vers. 5 αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα, in captiuitatem redigendo omnem cogitationem. τὰ νοήματα, cogitationes, Philip. 4. v. 7. mentes, 2. Corinth. 4. 4. ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, excæcauit mentes infidelium. 2. Corinth. 11. vers. 3 μή πως φθαρῇ (3. pers. aor. 2. pas. subj.) τὰ νοήματα ὑμῶν, ita corrumpantur cogitationes vestræ.

ſtræ. κατανοέω. ῶ. animaduerto, conſidero, perpendo, obſeruo. Matth. 7. v 3. ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς, in oculo tuo trabẽ non animaduertis. Heb. 10. 24. κατανοῶμεν (1. pl. præſ. ſubj.) ἀλλήλους, obſeruemus, alij alios. Iacob. 1. 23. κατανοοῦντι (præſ. part.) τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ, conſideranti faciem ſuam natiuam. imperf. κατενόουν. animaduertebã, Act. 11. 6. & 27. 39. F. κατανοήσω. P. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα. Roman. 4. v. 19. οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, non conſiderauit corpus ſuum eſſe iam emortuũ. in imper. κατανοήσατε τὰ κρίνα, conſiderare lilia. a ſing. κατανόησον, Luc. 12. 27. in part. κατανοήσας δὲ αὐτῶν πανουργίαν, animaduertens vero eorum calliditatem. Luc. 20. v. 23. προνοέω. ῶ & προνοοῦμαι, mente præcipio, præuideo. item procuro, Roman. 12. verſ. 17. cum Acc. & prouideo, proſpicio cum Genit. 1. Timoth. 5. 8. εἰ δέ τις τῶν ἰδίων οὐ προνοεῖ, ſi quis ſuis ipſius rebus non prouidet. πρόνοια. ας. ἡ. cura prudentia, Actor. 24. v. 3. διὰ τῆς σῆς προνοίας, prudentia tua, Roman. 13. 14. σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε (præſ. med. imper.) carnis curam ne gerite. φρόνιμος, ος. prudens vnde φρονιμώτερος, prudentior. ἄνοος, ος. amens, ἄνοια ας. ἡ. amentia, Lu, 6. 11. ἀνόητος. ου. ὁ ἡ. demens, Luc. 24. v. 25. ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, o amentes & tardi corde. διάνοια. ας. ἡ. cogitatio. Matth. 22. 37 διανόημα. τος. τὸ. idem. Luc. 11 v. 17. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, ipſe vero quum noſſet eorum cogitationes. διανοέομαι. οῦμαι. cogito, mẽte agito. δυσνόητος. ὁ. ἡ. difficilis intellectu, 2 Pet. 3. 16. ἔννοος, ος. ὁ. mentis campos ἐπίνοια. ας. ἡ. cogitatio, Hebr. 4. 12. ἐπίνοια. ας. ἡ. cogitatio, machinatio, Act. 8. 22. μετανοέω, ῶ, pœnitet me, reſipiſco. Matth. 3. 2. μετανοεῖτε, reſipiſcite, Lu. 17. 4. μετανοῶ, pœnitet me, Fut. μετανοήσω, a. 1. μετενόησα, reſipui, Luc. 10. v. 13. μετενόησαν, reſipuiſſent. in imp. μετανόησον, reſipiſce, Apoc. 2. 16. Acto. 8. 22. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, reſipiſce igitur ab iſta tua malitia. in ſubj. μετανοήσωσι, Marc. 6. 12. ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανοήσωσι, egreſſi proclamabant, vt reſipiſcerent. coniũguntur tanquam συνώνυμα μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν, reſipiſcere & conuertere. Actor. 26. v. 20. & Actor. 3. v. 19. μετανοήσατε καὶ ἐπιστρέψατε, reſipiſcete, & conuertite vos μετάνοια. ας. ἡ. reſipiſcentia, Heb. 12. v. 17

μετα-

μετανοίας τόπον οὐχ εὗρε, resipiscentiæ locum non reperit, h.e, Deus eum non dignatus est hac gratia, vt resipisceret βάπτισμα μετανοίας, baptisma resipiscentiæ, Mar 1.4. Luc. 3.3. Act. 13.24. & 19.4. ἀμετανόητος, resipiscere nesciens, Rom. 2 5. ὑπόνοια, ας. ἡ. suspicio, 1. Timoth. 6.4. ὑπονοέω. ῶ. suspicor, Act. 13. vers. 25.

Νόθος. ου. ὁ. ἡ. spurius. a. nothus, Heb. 12. v. 8.

Νότος. ου. ὁ. notus, auster, nomen venti, Actor. 27.13. ὑποπνεύσαντος δὲ νότου. aspirante vero noto. Ponitur etiam pro plaga meridionali, Matt. 12. vers. 42. βασίλισσα νότου. regina austri, h.e. regina Sabæ, quæ a meridie venerat, Luc. 13. v. 29. ἀπὸ βοῤῥᾶ καὶ νότου, a septentrione & meridie.

Νόσος. ου. ἡ. morbus, Matth. 9.35. θεραπεύων πᾶσαν νόσον, sanans omnem morbum, Act. 19. vers. 11. ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, & discedere ab ijs morbis. νοσέω. ῶ. semel legitur 1. Timoth. 6. v. 4. & idem est quod furere seu insanire, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, sed insaniens circa quæstiones & pugnas de verbis. νόσημα. τος. τό. morbus, Iohan. 5.4. ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι, quocumq; teneretur morbo.

Νόσφι, siue νόσφιν, aduerb. seorsim. item, sine. νοσφίζω, separo, νοσφίζομαι, interuerto, Actor. 5. v. 2. καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, & interuertit aliquid ex illo pretio. Sic serui jubentur (Tit. 2. v. 10.) μὴ νοσφίζεσθαι.

Νύμφη. ης. ἡ. sponsa, Eust. deriuat a νέον & φαίνεσθαι. Ioha. 3. v. 29. ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστί, qui habet sponsam, spōsus est. nurus, Matth. 10.35. νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς, nurus contra socrum, & Luc. 12. v. 53. πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, socrus contra nurum suam νυμφίος. ου. ὁ. sponsus, Matth. 25.1. εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου, in occursum sponsi. ibidem vers. 5. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, cunctante vero sponso. νυμφών. ῶνος. ὁ. thalamus, Matth. 9. v. 15. οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, filij thalami, h.e. familiares & amici sponsi, quos in suum vsq; thalamū admittit. Hebraismns. Cōfer Iudic. 14. v. 10.

Νῦν, nunc, Aduerb. Ioh. 2. v. 8. & 4.18. Dicitur etiam νυνί, 1. Corin. 15. v. 20. interdum seruit assumptioni syllogismi, 1. Cor. 7. v. 14. & 15. v. 20. τοίνυν, igitur, Luc. 20. v. 25. 1. Cor. 9. 26.

Νύξ. nox. g.f. Ioh. 13. 30. ἦν δὲ νύξ, erat vero nox. in genit. νυκτός. Marc. 5. v. 5. νυκτὸς καὶ ἡμέρας, nocte & die, Aduerbialiter accipitur, Matth. 2. v. 14.

v. 14. & 27. 64. Ioh. 50. & 19. 39. νυκτὸς. noctu Matth. 25. v. 6. μέσης ἢ νυκτὸς, media vero nocte, pro ἐν μέσῃ τῇ νυκτὶ, vel κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς, quæ verba habentur Actor. 27. 27. Sic Matth. 26. v. 34. ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, hac nocte. Lucas sine præpositione ἐν c. 12. vers. 20. ταύτῃ τῇ νυκτὶ, hac vero nocte. Iohan. 21. 3. ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, & Actor. 12. 6. τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. Præpositio ergo modò additur, modò omittitur. Actor. 20. v. 31. νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην, nocte & die non cessaui. Vbi accusatiuus ponitur pro genitiuo, & subintelligi potest præpositio κατὰ. Luc. 5. v. 5. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, tota nocte, & διὰ τῆς νυκτὸς, noctu, vel per noctem, Acto. 5. 19. & 17. 10. More Latinorum vero Græci vtuntur accusat. in temporis spatio, quod per quamdiu intelligitur, significando, vt Mat. 4. 2. νηστεύσας ἡμέρας καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, postquam ieiunasset dies & noctes quadraginta. μεσονύκτιον. ου. τὸ. media nox. Mar. 13. 35. ὀψὲ ἢ μεσονυκτίου. mane, aut media nocte. Lu. 11. 5. καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, & ibit ad illum media nocte. Act. 16. 25. κατὰ τὸ μεσονύκτιον, media nocte. sic περὶ, circa, cum Accus. Act. 20. 7. μέχρι μεσονυκτίου, vsque ad mediam noctem. διανυκτερεύω, Fut. εύσω. pernocto. Luc. 6. v. 12. ἔννυχον. Aduerb. multa nocte, ante lucem, Mar. 1. 35. ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto. πάννυχος vel παννύχιος, pernox, per totam noctem durans, sed ista sunt ἄγραφα.

Νύσσω, vel νύττω. F. ξω. pungo, fodico, punctim cædo. Iohan. 19. 34. λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε. lancea latus eius fodit. κατανύσσομαι. compungor. per metaph. Act. 2. 37. κατενύγησαν, compuncti sunt. est 3. pers. pl. a. 2. passiu. indicatiui.

Νυστάζω. nicto, dormito. 2. Pet. 2. v. 3. ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει, exitium eorum non dormitat.

Νωθρὸς. ὁ καὶ ἡ. tardus, piger, segnis. νωθρὸς. ά. ὸν. idem. Heb. 5. 11. ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς, quandoquidem segnes facti estis auribus. Heb. 6. 12. ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε (aor. 2. med. subj.) ne sitis segnes.

Νῶτος. ου. ὁ. tergum, dorsum. Roman. 11. 10. τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον, dorsum eorum semper incurua, in plural. num. est. g. n. τὰ νῶτα. Sic πέπλος, peplum, in plur. πέπλα. τάρταρος. ου. ὁ. in plur. τὰ τάρταρα. ζυγὸς. ου. iugum in

in pl. ξυγά. νωτίζω. terga do, vel verto.

Ξ Ένος. ε. ὁ. hoſpes, qui hoſpitiõ excipitur, Matt. 25. verſ. 35. ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με. peregrinus eram, & collegiſtis me, h. e. hoſpitio excepiſtis. Hoſpes qui hoſpitio excipit, Rom. 16. v. 23. ἀσπάζεται ὑμᾶς γάϊος ὁ ξένος μου. ſalutat vos Gaius, hoſpes meus. ξένος. η. ον. peregrinus. a. um. Heb. 13. v. 9. διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε. doctrinis varijs & peregrinis ne circumferimini. ξενία. ας. ἡ. hoſpitium, Actor. 28. v. 23 ἧκον (3. pl. imperf. Ind.) πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες. veniebant ad eum in hoſpitium complures. Philem verſ. 22. ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν. prepara mihi hoſpitium ξενίζω. excipio hoſpitio, F. ξενίσω. A. 1. ἐξένισα. Actor. 10. 23. cum Acc. ibidem c. 28. verſ. 7. ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. qui nos exceptos, triduo peramice hoſpitio excepit. τὰ ξενίζοντα. in part. peregrina, abſona, abſurda, a vulgi ſententia abhorrentia, Actor. 17. 20 ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. peregrina enim quædam inferſ auribus noſtris. ξενίζομαι. diuerſor, Actor. 10, verſ. 6. οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ. is diuerſatur apud Simonem quendam coriarium, ibid. v. 32. οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος. Aor. 1. ἐξενίσθην. diverſatus ſum, Actor. 21. 16. ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν. adducentes, apud quem diuerſaremur, ſeu ad quem diuerteremus. Paulo aliter accipitur. 1. Pet. 4. 12. μὴ ξενίζεσθε, ne tanquã hoſpites percellamini, id eſt ne perinde ſitis attoniti, vt qui in rem aliquam nouam incidunt, & de qua nunquam cogitarũt. φιλόξενος. ε. ὁ. καὶ ἡ. hoſpitalis 1. Timoth. 3. verſ. 2. φιλοξενία. ας. ἡ. hoſpitalitas, Roman. 12. 13. Heb 13. 2.

Ξέω F. ξέσω. rado, polio, ſcalpo. ξέστης. ε. ὁ. ſextarius, genus menſuræ, Marc. 7. verſ. 4. 8. λαξεύω. quaſi λᾶν ξέω. lapidem polio. λᾶας lapis g. m. in genit. λάαος. & conſtracte λᾶος. in Accuſ. λᾶαν. λᾶν. Hinc eſt λαξευτός. ἡ. ὸν. ex lapide exciſus. Luc. 23. 53. Ad hoc thema refertur etiam ξυρός. ὰ ὸν. acutus, ad ſcalpendum idoneus. ξυράω. ῶ. rado. In N. T. legitur tãtum paſſiuum & medium ξυρᾶομαι. ὦμαι. 1. Corinth. 11. v. 6. ξυρᾶσθαι tonderi. in præt. part ἐξυρημένη. tonſa, ibidem v. 5. præt part. Aoriſt. 1. med. ἐξυρησάμην raſi, Actor. 21. v. 24. ἵνα ξυρήσωνται (aoriſt. 1. med. ſubj.) vt radant.

Ξηρὸς. ά. ὀν. aridus. a. um. Matt. 12. 10. τὴν χεῖρα ἔχων ξηρὰν, manum habens aridam. ξηρὰ. ᾶς. ἡ. arida, scil. terra, ad forman Hebrææ vocis Genes. 1. 10. יַבָּשָׁה, Matt. 23. 15. Heb. 11. v. 29 ξηραίνω, arefacio, Fut. ξηρανῶ. aor. 1. ἐξήρανα, Iacob. 1. 11. ἀνέτειλε, γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, nam exortus est Sol cum æstu, & arescecit herbam. ξηραίνομαι, arefio, exaresco. Apud Hipp. dicitur alvus ξηραίνεσθαι, quum astringitur. Marc. 9. 18. ῥήσσει αὐτὸν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται, lacerat eum, & is spumat, & stridet dentibus suis, & exarescit. Præt. perf. ἐξήραμμαι. exarui, Marc. 11. 21. καὶ ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω (2. pers. a. 1. med. Ind.) ἐξήρανται, & ficus illa, quam execratus es, exaruit. in præt. part. ἐξηραμμένος. η. ον. arefactus. a. um. Marc. 3. 3 καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι χεῖρα, & dicit viro, habenti manum arefactam. Aorist. 1 ἐξηράνθην. exarui, Matth. 13. 6. καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη, & quia semina non habebant radicem, exaruerunt.

Ξύλον. ου. τό. lignum, 1. Cor. 3. 12. Fustis, Mat. 26. 55. Ex idiotismo Hebraico arbor, Apoc. 2. 7. Crux, Act. 5. 30. & 10. 39. ὃν ἀνεῖλον (3. pl. aor. 2. act.) κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου, quẽ interemerunt, suspensum ex ligno, vel postquam suspenderunt. κρεμάσαντες enim activam habet significationem. Numella, Act. 16. 24. ἠσφαλίσατο (a. 1. med.) εἰς τὸ ξύλον pro ἐν τῷ ξύλῳ per Hebraismum, pro τῷ ξύλῳ adstrinxit numella. ξύλινος. η. ον. ligneus. a. um. 2. Tim. 2. 20. Apoc. 9. 20. ξυλεύομαι, lignor, ligna conveho. ξυλευτὴς. ἕως. ὁ. lignator, calo. ἄξυλος. lignis carens. ἀξυλία. ας. ἡ. lignorum inopia.

O Cum spiritu aspero sine accentu est articulus præpositivus, gen. mas. num. sing. cujus fœm. est ἡ. neutrum τό. Idem valet, quod in vernacula nostra lingua. *der die. das.* & facile distinguitur ab articulo postpositivo ὅς. ἥ. ὅ. de quo suo loco, cui respondent Germanica, *welcher. welche. welches.* Marc. 2. v. 27. οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. non homo propter Sabbatum, Græci sæpe non utuntur, 1. Pet. 1. 20. Θεοῦ καταβολῆς κόσμου. hic nullus est articulus. Contrà Rom. 2. v. 19. οὐ ὁ ἐργάτης hic est articulus, qui in lingua nostra locum non haberet &c. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, Luc. 6. 5 Roman. 16. 5. καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν Ἐκκλησίαν. scil. οὖσαν. item Ecclesiam

clesiam, quæ in domo eorum est. Phil.4. 22. μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς καίσαρος οἰκίας, scil. ὄντες, maximè qui sunt ex Cæsaris domo, interdum articuli præpositivi ponuntur loco pronominum relativorum, αὐτός. αὐτή. αὐτοί. αὐταί. Mat.2.5. οἱ δὲ εἶπον, pro αὐτοὶ δὲ εἶπον, illi verò dixerunt Mat.4.20. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, pro αὐτοὶ δὲ, illi vero statim relinquẽtes retia, &c. Luc. 5. 33. οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, illi vero dixerũt ad eum idq; elegãter, ne eadem vox subinde iteretur. Luc. 6. 8. ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη, pro αὐτὸς δὲ, ille vero surgens stetit, &c. interdum redundant 1.Cor.9.19 ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω, ut plures lucrifaciam, ubi τοὺς redundat. Interdum vim habent ἀναφορικὴν, Matth. 2. 11. εὗρον τὸ παιδίον, invenerunt illum puerulum, scil. cujus in præcedentibus facta fuit mentio, Mat. 4. 5. ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, ὁ καθήμενος idem valet quod ὃς κάθηται, populus qui sedet in tenebris. ubi linguæ Græcæ Studiosi observent ὁ.ἡ.τό præponi solis nominibus, & participijs, quæ ipsa quoq; pro nominbus habentur, nunquam vero verbis. Excipitur hic infinitivus, quoties pro nomine ponitur, vel pro gerundio Latino, vt Rom.1. 20. εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους, vt sint inexcusabiles. Aliquando isti articuli vim habent ἀορίστου, vt Matt.13. 2. εἰς τὸ πλοῖον, pro εἰς πλοῖόν τι, in nauem quandam, Luc.8. 5. ἐξῆλθεν ὁ σπείρων, exijt quidam sator. Sic dicimus εἴ τῳ pro εἴ τινι, si cui. Sæpe vsurpantur emphaticè ad notandam rem quampiam excellentem, & omnibus notam, aut saltem notam ijs ad quos habetur sermo. Lu. 2.26. πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χριστὸν κυρίου, antequã vidisset Christum illum Domini. Ioh.15. 1. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ἡ ἀληθινή, ego sum vitis illa vera. Ioh.10.11. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν, ὁ καλός, ego sum pastor ille bonus, scil. de quo propheta prædixerunt, Iohan.1.v.21. ὁ προφήτης εἶ σύ; es tu Propheta ille? scil. olim promissus, Deut.18.15. Adhibentur etiam in dividendo, adjunctis voculis μὲν, δὲ. Phi. 1.16.17. οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν, οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, alij quidem per contentionem Christum annuntiant, alij verò ex charitate. τὸ aliquando ponitur pro τοῦτο vel τόδε, Marc.9.23. τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, pro εἰ τοῦτο δύνασαι πιστεῦσαι, si hoc potes credere.

Ὄγκος, ου, ὁ. pondus, moles, Heb. 12.v.1.

22.1.item tumor, & per metaph. fastus. ὑπέρογκος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ὑπέρογκον, praetumidus. 2.Pet.2.18. Iudae v.16. καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, & os eorum loquitur praetumida.

Ὁδός. οῦ. ἡ. via, Matth.2.12. δι' ἄλλης ὁδοῦ, per aliam viam. Christus ait, Iohan.14.v.6. ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, ego sum via illa, scil. quae ducit in caelum. Matth.22.16. τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις, viam Dei doces, h. e. doces modum viuendi à Deo praescriptum. Act.22.4 ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα, hanc viam, h.e. sectam, seu religionem persecutus sum. Decreta Dei dicuntur viae Dei, Rom.11.33. ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, ô profundas diuitias tum sapientiae tum cognitionis Dei, quàm imperscrutabilia sunt ejus judicia, & ejus viae imperuestigabiles! ἐν τῇ ὁδῷ, in via, Mar.8.27. κατὰ τὴν ὁδὸν, idem, Actor.24.14. παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam, Marc.10.v.46. ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν, sedebat juxta viam. ὁδὸς ἡμέρας, iter diei, Luc.2.44. ὁδὸς σαββάτου, via Sabbati, h.e. via bis mille passuum. Act.1.v.12. καταλείποντες εὐθεῖαν ὁδὸν, rectam viam deserere, 2.Pet.2.v.15. Iudae v.11. ὅτι τῇ ὁδῷ (pro ἐν τῇ ὁδῷ) τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, quia viam Caini sunt ingressi, vel quia vestigijs Caini insistunt. ὁδεύω, iter facio Lu.10.33. ἀμφοδὸς. οῦ. ἡ. biuium. Dicitur etiam ἄμφοδον. ου. τό. in eadem significatione, Marc.11.v.4. ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, in bivio. εἴσοδος. οῦ. ἡ. adventus, Act.13.v.24. πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου, ante aduentũ, Hebraismus. πρὸ προσώπου, dicitur ad imitationem Hebraeae vocis לִפְנֵי. ἔξοδος. οῦ. ἡ exitus, Luc.9.31. εὔοδος. ὁ. καὶ ἡ. pervius, a. item iter expeditum habens. εὐοδία. ας. ἡ. iter prosperum. εὐοδέω, prospero & felici itinere vtor. εὐοδόω. ῶ. prosperum iter concedo. 1. Reg.22. εὐοδώσει σε ὁ κύριος, Dominus diriget iter tuum. εὐοδοῦμαι. οῦμαι. prosperum iter nanciscor, Roman.1.v.10. εἴπως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι, si quo modo tandem aliquando prosperum mihi detur iter. item, prosperè ago, bellè habeo, 3.Ioh.v.2. εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή, opto, vt prosperè agas & valeas, sicut prosperè agit animus tuus. διοδεύω, iter facio per aliquem locum, Luc.8.v.1. Actor.17.vers.1. διοδεύσαντες (aor.1.act.part.) δὲ τὴν ἀμφίπολιν, itinere autem facto per Am-

Amphipolin. μέθοδος. ου. ἡ. via compendiaria. μεθοδεύω. persequor, machinor, μεθοδεία. ας. ἡ. insidiæ, circumventio, Ephes.4.14. μεθόδιον. ου. τό. idem quod ἐφόδιον. ου. τό. viaticum. Hinc sunt composita alia ἐμμέθοδος. artificiosus, ἀμέθοδος contrà. ἐμμεθόδως. artificiosè. πάροδος. ου. ἡ. transcursus, 1.Cor.16.7. ἐν παρόδῳ ἰδεῖν τινα. videre aliquem in transcursu, cui opponitur ἐπιμεῖναι (a.1.act.infin.) χρόνον τινα πρός τινα, aliquamdiu manere apud aliquem, ibidem. σύνοδος. ου. ἡ. conuentus. συνοδία. ας. ἡ. comitatus, Luc.2.44. συνοδεύω. iter facio cum alio. Actor. 9.v.7. cum Dat. vi præpositionis. οἱ συνοδεύοντες τῷ παύλῳ. qui iter faciebant cum Paulo.

Ὀδούς. όντος. ὁ. dens, Matth.5.38. ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. dentem pro dente. ibid. c. v.12. ἐκεῖ ἔσται κλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς ὀδόντων. illic erit fletus & stridor dentium. Actor.7.54. ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν, & stridebant dentibus in eum. Hinc multa composita, vt μεγαλόδους. οντος. qui magnos dentes habet, ἀνόδους. οντος. edentulus, dentibus carens, κυνόδοντες canini dentes, λυκόδοντες. lupini dentes, sed de iis suo loco.

Ὀδύνη. ης. ἡ. dolor, cruciatus, Roman.9.2. ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου. indesinens dolor est cordi meo. ὀδυνάομαι. doleo, Luc.2.48. ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε, dolentes quærebamus te. crucior, Luc.16.v.24. ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. crucior in hac flamma. ibidem v. 25. σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. tu vero cruciaris. vbi ὀδυνᾶσαι est contractum pro ὀδυνάεσαι, & hoc pro ὀδυνᾷ. ad formam verborum in μι. ἵσταμαι. ἵστασαι. ἵσταται. ὠδίν siue ὠδίς. ῖνος. ἡ. dolor parturientis. 1. Thess. 5.v.3. ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ. sicut dolor partus mulieri grauidæ. interdum idem valet, quod ὀδύνη. dolor, Actor.2.v.24. λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου. solutis doloribus mortis. ὠδίνω. parturio, Galat 4. v. 19. τεκνία μου οὓς πάλιν ὠδίνω. filioli mei, quos rursus parturio. Apoc. 12, v. 2. κράζει ὠδίνουσα. clamabat parturiens. συνωδίνω. vnà parturio, Roman. 8.v.22.

Ὀδύρομαι. lamentor, ploro, gemo. F. ὀδυροῦμαι item defleo, & construitur cum Accus. ὀδυρμός. οῦ. ὁ. ejulatus, Matt. 2.18.2.Cor.7.7.

Ὄζω. oleo. F. ὀζήσω. & ὀζέσω. P. ὦζηκα. præt. med. ὄδα. & Atticè ὄδωδα. Ioh.11. 39. κύριε ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. Domine iā olet: quatuor enim dierum

dierum est vel quatriduanus. τεταρταῖος, h.e. τεταρταῖος. ὄζει hic ponitur pro δυσωδεῖ malè olet. ἡδύοσμον. ου. τό. mentha, Matth. 23. 23. Luc. 11.42. ab adj. ἡδύοσμος. ὁ. ἡ. jucundè olens. ἡδυοσμία. ας. ἡ. odoris suavitas, ὀσμή. ῆς. ἡ. odor. 2. Corinth. 2. v. 16. Ephes. 5. v. 2. εἰς ὀσμὴν εὐωδίας, in odorem bonæ fragantiæ. εὔοσμος. ου. ὁ. ἡ. bene olens, fragrans. εὐώδιμος idem. εὐώδης. εος. ὁ. καὶ ἡ. idem. εὐωδία. ας. ἡ. bonus odor, bona fragrantia, Philip. 4. v. 18. videtur illud εὐώδης compositum ex εὖ & ὀδωδή. ῆς. ἡ. odor, quod est à præt. medio ὄδωδα, olui. de quo paulò antè.

Ὅθεν, Adverbium, unde, Matthæi 12. v. 44. ὅθεν ἐξῆλθον, unde exivi, pro ἐξ οὗ scil. οἴκου ἐξῆλθον, ex qua domo exivi, more Latinorum. πόθεν idem. ὅθεν est ἀόριστον, h. e. indefinitum, πόθεν vero ἐρωτηματικόν, h. e. interrogativum. Solet enim π notare interrogationem. Eodem modo se habent ἡλίκος, πηλίκος, quantus, οὗ ubi, ποῦ ubi. ὅσος πόσος &c. de quibus suo loco. Mat. 13. v. 27. πόθεν ἔχει τὰ ζιζάνια; unde habet illa lolia? ibidem v. 56. πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; unde igitur huic ista omnia? Iacob. 4. 1. πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; unde sunt bella, & pugnæ inter vos?

Ὀθόνη. ης. ἡ. linteum, Act. 10. 11. & 11. 5. ὀθόνιον. ου. τό. idem, Luc. 24. v. 12. Iohan. 19 v. 40 καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις, & obvinxerunt illud vid. corpus linteis.

Οἶκος. ου ὁ. domus, Matth. 9. 6. ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, abi domum tuam, ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, revertar domum meam. Luc. 1. v. 27. ἐξ οἴκου Δαβίδ, ex domo, h. e. familia Davidis. Actor. 16. 31. σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, servaberis tu & domestici tui. κατ' οἶκον. domesticatim, Act. 2. 46. δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους. publicè & domatim. Act. 20. 20. Ecclesia vocatur οἶκος Θεοῦ, 1. Timoth. 3. 15. Heb. 10. 21. 1. Pet. 4. 17. Respublica Israelitarum, Heb. 3. 5. οἶκος πνευματικός. domus spiritualis, 1. Pet. 2. v. 5. οἰκία ας. ἡ. idem quod οἶκος. Mat. 2. 11. Luc. 10. v. 7. Iohan. 4. 53. καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη, & omnes ejus domestici. ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, è domo in domum, h. e. ut alibi κατ' οἰκίαν, domesticatim. Facultates etiam significat per metonym. subj. ubi continens ponitur pro re contenta. Luc. 20. 47 κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, devorãt domos viduarũ. οἰκία ἐπίγειος, domus terrestris, 2. Corinth. 5. v. 1.) (οἰκία ἀχειροποίητος

ποίητος, domus non manu facta, ibidem. 2. Iohan. 10 μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, ne recipite eum tecto. οἰκοδομεῖν οἰκίαν, ædificare domum, Luc. 6. 48. οἰκιακός. ὁ. ὀν. domesticus. a. um. Mat. 10. 25. οἰκεῖος. εία. εῖον. interdum opponitur externo, interdum peregrino, interdum inepto. in N. T. significat domesticum. Galat. 5. 10. Ephe. 2. 19 1. Timoth. 5. v. 8. μάλιστα τῶν οἰκείων ὐ προνοεῖ, maximè vero domesticis non providet. οἰκέω. ῶ. habito. Fut. οἰκήσω. Præt. ᾤκηκα, a. 1. ᾤκησα. 1. Cor. 3. 16. τὸ πνεῦμα τῦ θεῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, Spiritus Dei habitat in vobis. οἰκεῖν μετά τινος, habitare cum aliquo, 1. Corinth. 7. 12. 13. construitur cum Accus. 1. Tim. 6. 16. ἡ οἰκυμένη. ης. orbis terrarum, Matth. 24. 14. Luc. 2. 1. οἴκημα. τος. τὸ. carcer, Actor. 12. v. 7. οἰκητήριον. υ. τὸ. domicilium, Iudæ. v. 6. οἰκέτης. υ. ὁ. servus domesticus, Luc. 16. 13. οἱ οἰκέται, servi, 1. Pet. 1. 28. τῶν οἰκετῶν, servorum, Actor. 9. v. 7. πανοικὶ, Adv. cum tota familia, Actor. 16. v. 34. ἐνοικέω. ῶ. inhabito, Roman. 8. 11. διὰ τῦ ἐνοικῦντος πνεύματος, per inhabitantem spiritum. ἐγκατοικέω. ῶ. habito, 2. Pet. 2. 8. μετοικέω. ῶ. mutatis sedibus & domicilio transmigro. μετοικεσία. ας. ἡ. transmigratio, Matth. 1. v. 11. μετοικίζω, transfero, F. σω. Actor. 7. v. 43. μετοικιῶ. Atticè pro μετοικίσω, transferam. aor. 1. μετῴκισα, Act. 7. v. 4. μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, transtulit eum in regionem hanc. πάροικος. υ. accola, advena, Actor. 7. v. 6. παροικία. ας. ἡ. commoratio, Actor. 13. v. 17. παροικέω. ῶ. commoror, Luc. 24. 18. a. 1. παρῴκησα, Heb. 11. 9. περίοικος. υ. ὁ. accola, οἱ περίοικοι, accolæ, Luc. 1. 58. περιοικέω. ῶ. accola sum, circum habito, Luc. 1. 65. συνοικέω. ῶ. unà versor, habito, 1. Pet. 3. 7. cum Dat.

Οἴγω, aperio, F. οἴξω, Præt. med. ᾦγα, & Atticè ἔωγα. ἀνοίγω, idem, Iohan. 10. 3. Fut. ἀνοίξω, aperiam Mat. 13. 36. a. 1. ἤνοιξα & ἀνέῳξα, aperui, Iohan. 9. v. 26. 30. πῶς ἤνοιξέ σε τὸν ὀφθαλμούς; quomodo aperuit tuos occulos? Præt. act. ἀνέῳχα sed ἄχρηστον. præt. passivum ἀνέῳγμαι, apertus sum, part. ἀνεῳγμένος. η. ον. apertus. a. um. Actor. 7. 56. θεωρῶ τὸς ὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, video cælos apertos, ibid. c. 16 27. ἰδὼν ἀνεῳγμένας θύρας, videns apertas fores. a. 1. pass. ἠνεῴχθην, Apoc. 20. 12. καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεῴχθη, & alius liber apertus fuit. Matth. 27. v. 52. καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν, & sepulcra aperta fuerunt.

runt. Variè ergo augetur hoc verbum modò in principio, ut ἤνοιξε, Act. 5. 19. modò in medio, ut ἀνεῳγμένος, 2. Cor. 2. 12. modò in principio & medio, ut Apoc. 20. v. 12. ἠνεῴχθη, & Apoc. 10. v. 8. ἠνεῳγμένος, item a. 1. pass. ἠνοίχθην, Actor. 10. v. 12. a. 2. passivus ἠνοίγην, Apo. 15. 5. Fut. secundum pass. ἀνοιγήσεται, aperiatur, Matth. 7. 8. τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται, pulsanti aperietur. præt. med. ἀνέῳγα, 1. Corinth. 16. 19. θύρα μοι ἀνέῳγε, janua mihi aperta est. vbi ἀνέῳγε passivam habet significationem. Sic Iohan. 1. 51. ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, videbitis cælum apertum. διανοίγω, adaperio, in part. διανοίγων, adaperiens, Actor. 17. v. 3. in n. g. διανοῖγον, Luc. 2. 23. πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, omnis masculus aperiens uterum. imp. διήνοιγον, explicabam, Luc. 24. v. 32. a. 1. διήνοιξα, aperui Actor. 16. v. 14. διήνοιξε καρδίαν, aperuit cor, Luc. 24. 45. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, tunc aperuit eorum mentem. a. 1. pass. διηνοίχθην, apertus fui, Mar. 7. 35. διηνοίχθησαν apertæ fuerunt, ibidem. 34. διανοίχθητι est 2. pers. a. 1. pass. imperat. aperitor. οἶκτος, ου. ὁ. misericordia, οἰκτίζω, commiseror, οἰκτείρω, idem, F. οἰκτειρήσω, Roman. 9. v. 11. οἰκτιρμός. ῦ. ὁ. commiseratio, Roman. 12. 1. οἰκτίρμων. ονος. ὁ. ἡ. misericors, Luc. 6. v. 36. γίνεσθε οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ, estote misericordes, sicut & pater vester misericors est.

Οἶμος. ου. ὁ. ἡ. & οἴμη. ης. ἡ. via, semita, Nonnus, οὗτος ὁδεύει οἶμον ἐπητυμίης, hic ingreditur viam veritatis. παροιμία. ας. ἡ. proverbium, adagium vulgare dictum, quo viatores ad tædium temporis fallendum uti consueverunt, unde à Basilio dicitur παρόδιος λόγος, q. d. scitum & festivum dictum; seu sermo, quo uti solemus, in itinere, ubi inprimis illi commendantur sermonis sales & lepores. Est enim facetus comes pro vehiculo. 2. Pet. 2. 22. συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, sed accidit ijs, quod vero proverbio dici solet. Deinde significat etiam parabolam, Ioh. 10. 6. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: hanc parabolam dixit illis Iesus.

Οἶνος. ου. ὁ. vinum, οἶνος καλὸς, vinum generosum, Iohan. 2. v. 10. οἶνος νέος, vinum novum, οἶνος ἐσμυρνισμένος, vinum myrrhatum, Mar. 15. v. 23. πάροινος. ου. ὁ. vinosus, q. d. ὁ πυκνὰ ὢν παρὰ τῷ οἴνῳ, 1. Tim. 3. 3.

Οἷος. οἷα. οἷον. qualis, e. ἀόριστον.

ποῖος verò est interrogativum. Matth. 24. 21. οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, qualis afflictio non fuit à principio mundi usq; ad hoc tempus. Luc. 9. v. 55. οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς; cujus spiritus estis vos? Aliquando post οἷος sequitur τοῖος vel τοιοῦτος, talis, ut 1. Cor. 15. 48. οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, qualis pulvereus ille, tales & pulverei sunt. omittitur sæpe, 2. Corin. 12. 20. οὐχ οἵους θέλω, εὕρω (a. 2. act. subj.) ὑμᾶς. non quales velim, inveniam vos. ὁποῖος, οία, οῖον, idem quod οἷος, Actor. 26. v. 29. ὁποῖος κἀγώ εἰμι, qualis & ego sum: ubi præcedit τοιούτους. Legitur præterea 1. Corinth. 3 v. 13. Galat. 2. v. 6. 1. Thess. 1. v. 9. Iacob 1. v. 24.

Οἴομαι & contractè οἶμαι, puto, arbitror, Ioh. 21. v. 25. οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία, ne ipsum quidem mundum opinor capturum eos, qui scriberentur, libros, Iacob. 1. 7. μὴ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ne putet homo ille. Philip. 1. v. 16. οἰόμενοι, existimantes, part. præs. med. ab οἴομαι.

Οκέλλω, appello, Herod. ὤκελλον τὰς νῆας, appellebat naves. Thema ejus videtur κέλλω, appello, pervenio in portum. Fut. κέλσω. ἐποκέλλω, allido, impingo, Act. 27. v. 41. ἐπώκειλαν (3 pl. aor. 1. act. ind.) τὴν ναῦν, impegerunt navem.

Οκνος. ου. ὁ. pigritia, ignavia, metus adeundi laboris. ὀκνέω, ῶ. cunctor, ήσω. aorist. 1. ὤκνησα, cunctatus sum, Actor. 9. 38. παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι, rogantes ne cunctarentur. ὀκνηρός ά. όν. piger, Roman. 12. 11. tædiosus, Philip. 3. 1. Matth. 25. v. 26. δοῦλε πονηρὲ καὶ ὀκνηρέ, serve nequam & piger.

Οκτω, octo, nomen numerale pl. n. tantum, ἄκλιτον. Luc. 2. v. 21. Actor. 9. v. 33. ὄγδοος. η. ον. octavus. a. um. Luc. 1. v. 59. 2. Pet. 2. 5. ὀγδοήκοντα, octoginta, Luc. 16. 7. ὀγδοηκοστός, octoagesimus.

Ολλύω vel ὄλλυμι, perdo, Fut. 1. ὀλέσω, ab inusitato ὀλέω. a. 1. ὤλεσα. præt. perf. act. ὤλεκα, Atticè ὀλώλεκα. ὄλλυμαι, pereo. præt. med. ὦλα, Atticè ὄλωλα, perij. Fut. 2. ὀλῶ. a. 2. med. ὠλόμην, perij, in opt. ὀλοίμην, in subj. ὄλωμαι, in infin. ὀλέσθαι, in part. ὀλόμενος. Fut. 2. med. ὀλοῦμαι, peribo, ὄλεθρος. ου. pernicies, exitium, interitus, 1. Corinth. 5. v. 5. εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, in interitum carnis, h. e. corruptæ naturæ. 2. Thess. 1. 9. ὄλεθρον αἰώνιον, exitium æternum. unde est πανωλεθρία, exitium, quo res aliqua porsus interit,

terit. item ὀλοθρεύω pro ὀλεθρεύω. perimo, vasto, depopulor, Heb. 11. v. 28. πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα, καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, θίγῃ αὐτῶν, fide celebrauit siue peregit Pascha, & effusionem illam sanguinis, ne qui perdidit primogenitos, ipsos tangeret. ὀλοθρευτής. οῦ. ὁ exterminator, 1. Cor. 10. v. 10. ἐξολοθρεύομαι. dispereo, Actor. 3. v. 23. ἀπόλλυμι, vel ἀπολλύω. perdo, Apoc. 9. 11. ἀπολλύων. vastator, Rom. 14. v. 15. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε. ne perde illum cibo tuo. F. 1. ἀπολλέσω. perdam, Marc. 12. 9. καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργούς. & perdet illos agricolas. F. 2. ἀπολῶ. idem, 1. Cor. 1. 19. aor. 1. ἀπώλεσα. perdidi, Iohan. 18. v. 9. οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. non perdidi ex illis vllum. in subj. ἀπολέσω. ῃς. ῃ. Mat. 10. 42. pl. ἀπολέσωμεν. ητε. ωσι. Matthæi 12. v. 14. in infin. ἀπολέσαι. perdere. in part. ἀπολέσας. ασα. αν. Luc. 9. v. 25. pass. ἀπόλλυμαι pereo vel perdor, Luc. 15 v. 17. ἐγὼ λιμῷ ἀπόλλυμαι. ego fame pereo. Mat. 8. v. 25. κύριε σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύμεθα. Domine serva nos perimus. in part. ἀπολλύμενος. η. ον. periens, Iohan. 6. v. 27. a. 2. medius. ἀπωλόμην. perij, ἀπώλου, ἀπώλετο. Iohan. 17. v. 12. Iacob. 1. v. 11. pl. ἀπωλόμεθα, ἀπώλεσθε ἀπώλοντο. Iudæ v. 11. 1. Corinth. 10. v. 9. ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο. à serpentibus perierunt. ibid. v. 10. ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. perierunt à vastatore. imitatur syntaxin passiuorum, quæ exigunt genitiuū mediante præpositione ὑπὸ vel παρά. in subj. ἀπόλωμαι. pereā. ῃ, ηται. Matth. 5. 29. 30. 3. plur. ἀπόλωνται. pereant, Iohan. 10. 28. in infin. ἀπολέσθαι perire, mori, Iohan. 18. 14. συμφέρει ἵνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. expedit vnum hominem mori pro populo. 2. Pet. 3. 9. μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι. nolens vllos perire seu damnari. in part. ἀπολόμενος. qui perijt, Luc. 9. 51. Fut. med. ἀπολοῦμαι. peribo, Luc. 5. 37. οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. vtres peribunt. Rom. 2. 12. ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται. absq; lege quoque peribunt. præt. medium. ἀπόλωλα. perij, vnde est participium ἀπολωλώς. qui perierat, Luc. 15. v. 24. in fœm. ἀπολωλυῖα. in neut. gen. ἀπολωλός. Luc. 15. v. 6. τὸ πρόβατον ἀπολωλός. ouis perdita. plur. num. τὰ ἀπολωλότα. Matthæi 10. 6. ἀπώλεια. ας. ἡ. interitus, Matth. 7. vers. 13. συναπόλλυμαι. unà pereo, Heb. 11. 31.

Ὀλίγος. η. ον. exiguus. a. um. Matt. 7. 14. & 20. 16. ὀλίγοι ἐκλεκτοί.

ἐκλεκτοὶ, pauci electi, 1.Timoth.5.v.23. οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ, vino pauculo vtere.Luc.12, v.48. δαρήσεται ὀλίγας, paucis cædetur,scil.plagis, vbi δαρήσεται imitatur syntaxin sui actiui. ὀλίγον,parum Aduerb. 1.Pet.5.10. Marc.1.v.19. καὶ προβὰς (aor.2.act.part.) ἐκεῖθεν ὀλίγον,& progressus illinc paululum.Iacob.4.14. ἀτμὶς πρὸς ὀλίγον φαινομένη, vapor ad exiguum tempus apparens. h.e. non diu. 1.Pet.5. v.12. δι' ὀλίγων ἔγραψα,paucis scripsi. ἐν ὀλίγῳ. idem Ephes. 3.v.3. item propemodum, Actor.26.v.28. ἐν ὀλίγῳ με πείθεις χριστιανὸν γενέσθαι, propemodum persuades mihi, vt fiam Christianus. 1.Tim. 4 8. πρὸς ὀλίγον ὠφέλιμος, ad pauca vtilis.

Ὀλολύζω, F.ξω, vlulo, ejulo, a.1. ὠλόλυξα. Iacob.5 1.

Ὅλος. η. ον. totus, a.um. ὅλος νόμος,tota lex,Matth.22.v.40. ὅλη οἰκουμένη, totus terrarum orbis,Matth.24.14.συνέδριον ὅλον, totus consessus, Matth. 26.59.ὅλως,omnino;prorsus, 1.Cor.5.1.& 15.29.

Ὄλυνθος. ου. ὁ. grossus,ficus immatura,Apoc.6.13.

Ὄμβρος.ου. ὁ.imber, pluvia,Luc. 12.54. ὄμβρος ἔρχεται,pluvia imminet.

Ὅμιλος. ου. ὁ. turba, multitudo hominum, Apo.18.17.Phocyl. μὴ πίστευε λαῷ, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος, ne crede populo, varium est vulgus, & bellua multorum capitum. ὁμιλέω. ῶ. colloquor, Luc. 24.v.14. καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν (3. pl.imperf. act.) πρὸς ἀλλήλους, & ipsi colloquebantur inter se. ὡμίλει αὐτῷ, colloquebatur cum ipso, Actor.24.v.26.F. ὁμιλήσω. Aor.1. ὡμίλησα. Act. 20.v.11. ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας (aor.1.act.part.) ἄχρι αὐγῆς, & aliquamdiu collocutus vsque ad diluculum. ὁμιλία. ας. ἡ. commercium, colloquium, 1.Corinth.15.v.33. συνομιλέω. ῶ, vnà colloquor, Act.10.v.27. cum Datiuo. συνόμιλος. ου. ὁ. congerro, confabulator. προσομιλεῖν τινι, conuersari cum aliquo.

Ὀμνύω vel ὄμνυμι, juro. Fut. ὀμόσω. P. ὤμοκα Atticè ὀμώμοκα. Iacob.5.12. μὴ ὀμνύετε, ne jurate, in infin. ὀμνύειν, jurare, Marc.14.v.71.aorist.1, ὤμοσα, juraui, Heb.4.v.3.& 7.v.21. ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, jurauit Dominus & non pœnitebit eum. Act. 2.v.30. ὅρκῳ ὤμοσεν, jurejurando juravit. in subj. ὀμόσω. ῃς. ῃ, jurauerim, Matthæi 23.16. in infin. ὀμόσαι, jurare, Matth.5. 34 in part. ὀμόσας, qui juravit, Matth. 23.verſ.21. συνωμοσία. ας. ἡ. conjuratio, Actor.23.v.13. ἀνώμοτος, injuratus, Eurip. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

ἀνώμοτος, lingua iurauit, mens vero iniurata manet, h. e. non iurauit. Impiũ hoc est, & blasphemum. Lingua sine mente ne moueri quidẽ potest, cuius est interpres & internuntia. Ab ea igitur discrepare non debet. ὀμώμοχ' pro ὀμώμοκα, vbi κ mutatur in χ propter sequentem aspirationem.

Ομὸς. ῦ. ὁ. similis, ὁμῶς similiter æque, pariter, ὅμοιος & ὁμοῖος, similis, in f. g. ὁμοία, in n. g. ὅμοιον & ὁμοῖον. in nouo tamen Test. semper acutus legitur in antepenultima, Lu.6.48. ὅμοιος ἀνθρώπῳ similis homini. 1. Iohan. 3. 2. ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, similes illi erimus. ὁμοία in gen. f. Matth. 13. 31. ὅμοιον g. n. Apoc. 4. 7. ζῶον ὅμοιον, animal simile. plur. τὰ ὅμοια, similia, Galat. 5. 21. καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, & his similia, vel, & alia id genus. ὁμοίως, similiter, Adu. Matth. 22. 26. pariter, Iohan. 5. 19. ὁμοιότης. ητος. ἡ. similitudo, Heb. 4. v. 15. καθ' ὁμοιότητα, scil. ἡμῶν. secundum similitudinem nostri, h. e similiter nobis. Heb. 7. v. 15. καθ' ὁμοιότητα μελχισεδὲκ, in star Melchisedeci. ὁμοιάζω, similis sum, Mar. 14. 70. ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει, locutio tua similis est. ὁμοιόω. ῶ. assimilo, comparo, Matth. 11. 16. τίνι ὁμοιώσω; cui assimilabo? aor. 1. ὡμοίωσα. Marc. 4. v. 30 τίνι ὁμοιώσωμεν (a. 1. act. subj. 1. pl.) cui assimilauerimus, vel comparauerimus, ὁμοιόομαι. οῦμαι. similis fio, comparor. a. 1 ὡμοιώθην, Matth. 22. v. 2. ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, simile est regnum cœlorum homini regi. Fut. 1. ὁμοιωθήσομαι, ero similis, Matth. 25. v. 1. ὁμοίωμα. τος. τό. similitudo, Roman. 1. 23. ὁμοίωσις, εως ἡ, idem, Iacob. 3. 9. καθ' ὁμοίωσιν, ad similitudinem, Colos. 3. 10. eodem sensu dicitur κατ' εἰκόνα, ad imaginẽ. ἀφωμοιωμένος, assimilatus, Heb. 7. 3. est præt. part. pass. a verbo ἀφομοιόομαι, οῦμαι, assimilor, quod est ab ἀφομοιόω. ῶ similem reddo, item, similitudinem seu formam alicuius repræsento. & hoc a nomine ἀνόμοιος, absimilis, dissimilis. ὁμοῦ, simul, Iohan. 4. 36. & 20. 4. ἔτρεχον καὶ οἱ δύο ὁμοῦ, currebantq; illi duo vnà. παρόμοιος. ου. ὁ. consimilis, Marc. 7. 8. παρομοιάζω, similis sum, Matth. 23. 27.

Ομως, Aduerb. veruntamen, Iohan. 12. 42. 1. Corinth. 14. 7. Gal. 3. 15.

Οναρ τὸ ἄκλιτον, somnium, Matth. 1. 20. & 2. 12. 13. & 27. 19. κατ' ὄναρ, in somnio.

Ονειδος. εος. τό. probrum, Luc. 1. v. 25. ὀνειδίζω, probris afficio. exprobro, probrose objicio. Matth.

Matth. 11. 20. Rom. 15. 3. Iac. 1. v. 5. imperf. ὠνείδιζον, Marc. 15. v. 32. ὠνείδιζον αὐτὸν, conuiciis afficiebant eum. Marc. 6. v. 14. ὠνείδισε (a. 1. act.) τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, exprobrauit incredulitatem eorum. Mat. 5. 11. ὅταν ὀνειδίσωσιν (aor. 1. act. subj.) ὑμᾶς, quum vos conuiciis affecerint. ὀνειδίζομαι, conuiciis laceror, proscindor, 1. Pet. 4. 14. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι χριστοῦ, μακάριοι, si maledictis afficimini in nomine Christi, beati estis: ὀνειδισμὸς. οῦ. ὁ. conuicium, probrum, Hebræ. 10. 33. ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι, probris & afflictionibus spectaculum fieri. Heb. 11. 26. ὀνειδισμὸς Χριστοῦ, probrum Christi, h. e. quod Christi causa in nos iactatur Heb. 13. 13 φέρειν ὀνειδισμὸν, probrum ferre. 1. Timoth. 3. v. 7. ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ, ne in probrum incidat.

Ονημι. iuuo. F. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. pass. ὤνημαι, fructum consequor, Phi. v. 20. ἐγώ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ, fructum a te consequar in Domino, vel vt te fruar. Vbi ὀναίμην est a. 1. medii opt. contractè pro ὀνησαίμην, ab indic. ὠνησάμην, quod in hac significatione more verborum participādi cum genit. construitur. Sed quum significat iuuo, item vitupero, cum Accusat.

Ονος. ου. ὁ. ἡ. asinus. a. Math. 21. 2. ὀνικὸς. ἡ. ὸν. asinarius. a. um. Mat. 18. 6. ὄνειος. α. ον. asininus. a. um. ὀνεῖον, ου. τὸ. stabulum asinorum. ὀνάριον. ου. τὸ. asellus, Ioh. 12. 14. ἡμίονος. ου. ὁ. ἡ. mulus. a. Psal. 32.

Ονομα. τος. τὸ. nomen. Æolicè ὄνυμα. poeticè οὔνομα, Matth. 1. v. 21. καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. & vocabis nomen ejus Iesum. Luc. 2. 21. ἐκλήθη τὸ ὄνομα. vocatum est nomen. Act. 16. v. 1. μαθητής τις ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι τιμόθεος. discipulus quidam ibi erat, nomine Timotheus. ponitur etiam pro persona, Act. 1. v. 15. & 4. v. 12. Sic ὄνομα κυρίου, nomen Domini ponitur pro ipso Domino. Act. 2. 21. Ioh 1. 12. Aliquando mandatum significat, Mar. 16. 17. Luc. 24. 47. cultum Dei, Mat. 28. 19. βαπτίζοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, baptizantes in nomen, non in nomine. εἰς hic notat finem, & baptizari in nomen alicujus est, illi consecrari ad cultum, ut quis ab illo, tanquam suo domino denominetur, ejusq; servitio se totum addicat; Sicut percipitur ex verbis Pauli, 1. Corinth. 1. 12. & seqq. Actor. 15. 17. ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου, ἐπ' αὐτοὺς super quos invocatum fuerit nomen

nomen meum super ipsos, hoc est, quæ gentes a me fuerint denominatæ, videlicet Christiani. Hebraismus geminus, vnus in phrasi, alter in repetitione pronominis. εὐώνυμος. ὁ. ἡ, sinister, Actor. 21. v. 3. ἐξ εὐωνύμων. ad sinistram, Matth. 20. 21. 23. & 25. 33. 48. & 27. 38. ἐξ εὐωνύμων sicut ἐκ δεξιῶν scil. μερῶν vide supra δεξιός. Actor. 21. 3 καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον. relinquentes eam sinistram pro ἐξ εὐωνύμων. a sinistra. ψευδώνυμος ου. ὁ. ἡ. falso nominatus, 1. Timoth. 6. 20. ὀνομάζω. nomino, 2. Tim. 2. v. 19. πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα χριστοῦ. quisquis se profitetur Christi discipulū, seu Christianum. Fut. ὀνομάσω. Præt. ὠνόμακα. aor. 1. ὠνόμασα, nominaui, Luc. 6. 13. οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε. quos etiam apostolos nominauit. ὀνομάζομαι. nominor, 1. Cor. 5. 1. aor. 1. ὠνομάσθην. nominatus fui, Roman. 15. v. 20. οὐχ ὅπου ὠνομάσθη χριστός. non vbi nominatus esset Christus.

Ονυξ. υχος. ὁ. vnguis vel vngula deriuatur a νύσσω. in fut. νύξω. pleonasmo τοῦ ο. Est enim pars corporis ad fodicādum & lancicandum idonea. δι' ὄνυχος ἀπαιτεῖν. ad vnguem exigere, ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα. ex vngue leonem. σαρδόνυξ, υχος. ὁ. sardonix, gemma, quę sic dicitur a candore qualis est in vnguibus & loco, viz. insula Sardinia. Apo. 21. 20.

Οξὺς. ἑος. ὁ. acutus. in f. g. ὀξεῖα. in n. ὀξύ. dicitur de armis, Hom. κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ. occiderunt acuto ære. h. e. gladio æneo. Apoc. 1. v. 16. ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα. gladius anceps, acutus. Apo. 14. 14. δρέπανον ὀξύ. falx acuta, per metaphoram de acumine sensuum dicitur. Aristo. ὀξύτερον βλέπειν τοῦ λυγκέως. acutius lynce cernit. item celer, subitus, Roman. 3. 15. ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα. pro εἰς τὸ ἐκχέαι. cur dicatur ἐκχέαι & non ἐκχεῦσαι. vide suo loco. celeres pedes eorum ad effundendum sanguinē ὄξος. ους τό. acetum, Matth. 27. v. 34. ὀξύνω. acuo, instigo, παροξύνομαι. exacerbor, Actor. 17. v. 16. παροξυσμός. οῦ, ὁ. exacerbatio, Actor. 15. v. 9. incrementum, Heb. 10. 24.

Οπὴ, ῆς. ἡ. cauerna, Heb. 11. 38 foramen, Iacob. 3. 11.

Οπίσω, Aduerbi loci, post, cum Genit. Matth. 4. v. 19 δεῦτε ὀπίσω μου. venite post me, h. e. sequimini me, Hebraismus.

Οπως. vt conj. causalis. Matth. 2. 8. idem quod ἵνα, construitur cum subj. ὅπως ἄν. pro ἐπειδάν. postquam, Actor. 3. vers. 19.

Οπλον. ου. τό arma, in N. T. semper

per legitur in pl.num.Io.18. v.3. pro habitu, Roman. 13. v. 12. ὁπλίζω, armo, ὁπλίζομαι, armor, 1. Pet.4.1. καθοπλίζομαι, idem, Luc. 11.21. καθωπλισμένος, armatus πανοπλία. ας. ἡ. vniuersa armatura, Luc. 11.v.22. Ephes. 6. verſ. 13.

Ὀπτομαι vel ὀπτάνω, video, Actor. 1. 3. δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὀπτανόμενος, per dies quadraginta conſpectus. Fut. ὄψομαι, videbo, Matth. 27. v.4. σὺ ὄψῃ (Atticè pro ὄψῃ) tu videris. præt. paſſ. ὦμμαι. (vnde eſt nomen ὄμμα. τος. τὸ oculus, Marc.8 23.) ὦψαι vnde eſt ὄψις. εως. ἡ. ſpecies, facies, Iohan, 7.24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ne iudicate ex aſpectu. aor. 1. paſſiuus, ὤφθην, viſus fui, 1. Corinth. 15. v.8. ὤφθη κἀμοί, viſus fuit etiam a me. Fut. 1. ὀφθήσομαι, præt. med. ὦπα & Attice ὄπωπα, vidi. αὐτόπτης. ου. ὁ. qui ipſe vidit, teſtis oculatus, Luc. 1. 2. ἐπόπτης. ου. ὁ. idem. 2. Pet. 1. 16. ἐποπτεύω, ſpecto, Fut. ἐποπτεύσω. aoriſt. 1. ἐπώπτευσα, 1. Pet. 2. v. 12. ἐποπτεύσαντες, quæ conſpexerint. ibid. c.3. v. 2. ἐποπτεύσαντες τὴν ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν, vbi conſpexerint caſtam veſtram conuerſationem. ἔσοπτρον. ου. τὸ. ſpeculum, 1. Corinth. 13.12 Iacob, 1. 23. κάτοπτρον. ου. τὸ. idem, vnde eſt κατοπτρίζομαι, tanquam in ſpeculo intueor, 2. Corinth. 3. verſu 18. ὑπόπτης. ου. ὁ. ſuſpicioſus, ὑποπτεύω, ſuſpicor. Plut. in Artox. τὴν δ' αἰτίαν ὑπώπτευεν, hanc vero eſſe cauſam ſuſpicabatur. pro qua voce in N. T. eſt ὑπονοέω. ῶ. vide νόος. ὀφθαλμός. οῦ. ὁ. oculus, Marc. 14. v.40. ἀντοφθαλμέω. ῶ. obnitor cum Dat. Actor. 27.15 μονόφθαλμος. ου. ὁ. Adj. luſcus, cui vnus eſt oculus, Matth. 18.9. Marc. 9.47.

Ὀπώρα. ας. ἡ. autumnus, φθινοπωρινός. ἡ. ὀν. emarcidus, Iudæ v. 12. δένδρα φθινοπωρινά, arbores emarcidæ.

Ὁράω. ῶ. video, Luc. 16. verſ.23. Actor. 22. v.26. ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν, vide quid facturus ſis. f. ὁράσω, pr. ἑώρακα pro ὥρακα Attice vidi. Coloſſ. 2. 1. præt pluſquamperf. ἑωράκειν, videram, Actor, 7. v. 44. ὅραμα, τος. τὸ. viſio, Matth. 17.9. Actor. 7. 31. ὅρασις. εως. ἡ. idem, Actor. 2. 17. ὁρατός. ἡ. ὀν. viſibilis, ἀόρατος, inuiſibilis, 1. Timoth. 1. 17. Heb. 11.27. ἀφοράω. ῶ. intueor, Hebr. 12.v.2. καθοράομαι, ῶμαι, perſpicior, peruideor, Roman. 1.20 καθοράομαι, ῶμαι, proſpicio, Actor. 2. verſ. 25. προωρώμην, proſpiciebam. τιμωρός. οῦ. vltor, contractum ex τιμάορος, ὁ καὶ ἡ, παρὰ τὸ ὁρᾶν καιρὸν τῆς τιμῆς. ab obſeruato vindictæ tempore. τιμωρία. ας. ἡ. pœna, Heb.

na, Heb. 10. v. 29. τιμωρέω. ῶ. punio, Actor. 26. 11. & in a. 1 pass. Actor. 22. 5. ἵνα τιμωρηθῶσιν, vt punirentur.

Ὀργή. ῆς. ἡ. ira, Matth. 3. v. 8. Ephes. 2. 3. Roman. 9. 22. σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, vasa iræ coagmentata ad interitum. ὀργίζω, irrito, ira accendo, ὀργίζομαι, irritor, irascor, cum Datiuo. Matth. 5. 22. πᾶς ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ quisquis irascitur fratri suo. aor. 1. ὠργίσθην, iratus fui, Matth. 22. 7. ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη, rex iratus est. ὀργισθεὶς, iratus, Luc. 14. v. 21. ὀργίλος. ἡ. ον. iracundus, Tit 1. v. 7. ὀργιλότης ητος. ἡ. iracundia, παροργίζω, ad iram prouoco, Ephes. 6. 4 μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ne irritate liberos vestros. Fut. παροργίσω, & Attice παροργιῶ, ad iram prouocabo, Roman. 10. 19. cum Acc. παροργισμός. ῦ. ὁ. exacerbatio, Ephes. 4. 26. ὑποργίζομαι, subirascor, paulum irascor.

Ὀργυιά. ᾶς. ἡ. passus, mensura sex pedum, Actor. 27. 28.

Ὀρέγομαι, appeto, F. ὀρέξομαι, 1. Timoth. 3. 1. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ, si quis episcopatum desiderat, pæclarum opus desiderat. Legitur præterea 1. Tim. 6. v. 10. & Heb. 11. v. 16. ὄρεξις. εως. ἡ. libido, Roman. 1. vers. 27.

Ὀρθός. ἡ. όν. rectus. a. um. Actor. 14. v. 10. ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. surge in pedes tuos rectus. ὀρθῶς recte, Aduerb. idem quod καλῶς, Marci 7. vers. 35. ἐλάλει ὀρθῶς, loquebatur expedite. Luc. 7. 43 ὀρθῶς ἔκρινας, bene iudicasti. ibidem. c. 10. 28. ὀρθῶς ἀπεκρίθης, bene respondisti. & c. 20. 21. ὀρθῶς διδάσκεις. recte doces. ὀρθόω. ῶ. erigo, corrigo. ἀνορθόω. ῶ. surrigo, rursus erigo, Luc. 13. 13. Act. 15. 16 ἐπανορθόω. ῶ. corrigo. ἐπανόρθωσις. εως. ἡ. correctio, 2. Timoth. 3. v. 16. διόρθωσις. εως. ἡ. directio, Heb. 9. v. 10. κατόρθωμα. τος. τό. egregium facinus. Actor. 24. 2.

Ὄρθρος. ου. ὁ. diluculum, Luc. 24. v. 1. ὄρθρου βαθέος (scil. ὄντος) ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, profundo diluculo venerũt ad monimentum. item ὄρθρου summo mane, Iohan. 8. v. 2. ὑπὸ τὸν ὄρθρον, sub diluculum, Actor. 5. v. 21. ὄρθριος, dilucularis, Luc. 24. vers. 22. ὀρθρίζω. diluculo venio, summo mane accedo, Lu. 21. 38 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτόν. & omnis populus summo mane veniebat ad eum. ὀρθρινός. ἡ. όν. matutinus. a. um. Apoc. 22 v. 16. ἀστὴρ ὀρθρινός. stella matutina.

Ὅρκος. ου. ὁ. iuramentum. iusiuran-

randum, Lu. 1. 73. Heb. 6. 16. ἀντιλογίας πέρας ὁ ὅρκος. controuersiæ finis est jusiurandum, Matth. 14. v. 7. μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν. cum jureiurando spoſponderat. & c. 26. v. 72. ἠρνήσατο μετ' ὅρκου. negauit cum iuramento. ἐπίορκος. ὁ. ὁ periurus, 1. Timot. 1. v. 10. ἐξορκίζω. adiuro, Matth. 26. v. 63. ἐξορκιστής. οῦ. ὁ. exorcista, Actor. 19. v. 13.

Ορμή. ῆς. ἡ. impetus, Actor. 14. v. 5. ὁρμάω. ῶ. impetu feror, *ich ſturme*. Legitur in N. T. quinquies, & ſemper in aor. 1. actiuo, ὥρμησα, Matt. 8. 32. καὶ ἰδοὺ ὥρμησε. & ecce ruit. Actor. 7. 57. καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. & irruerunt concorditer in eum. ὅρμημα. τος. τό. impetus, Apoc. 18. 21. ἀφορμή. ῆς ἡ. occaſio, ἀφορμὴν λαβεῖν. occaſionem ſumere, Roman. 7. 8. ἀφορμὴν διδόναι τινι. alicui occaſionē dare ſeu anſam præbere. ἐκκόπτειν ἀφορμήν. præcidere anſam, occaſionem remouere, 2. Cor. 11. v. 12.

Ορμος. ου. ὁ. monile, item ſtatio nauium, ὁρμέω. ſtationē habeo, ὁρμίζω. F. ίσω. nauem in ſtationem ſubduco & appello. item nauem ſtabilio. προσορμίζομαι. idem, Marc. 6. verſ. 53. καὶ προσωρμίσθησαν. & appulerunt, in portum peruenerunt.

Ορος. ους. τό mons, Matth. 4. v. 8. Luc. 21. v. 37. ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος. pro ἐν τῷ ὄρει. pernoctabat. in monte. Mat. 5. 14. ἐπάνω ὄρους κειμένη. ſupra montem ſita. καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ὄρους. ex monte deſcendere, Matth. 8. 1. ἐπὶ τοῦ ὄρους in mōte, Matth. 24. v. 3. ἐν τῷ ὄρει. idem, Luc. 8. 32. in num. pl. τὰ ὄρη. montes, Luc. 21. v. 21. τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι. tunc incipient dicere mōtibus, Luc. 23. 30. ὀρεινός. ἡ. ὀν. mōtanus. a. um. ὀρεινή. ſc. χώρα. montana regio, Lu. 1. 39. 65.

Ορος. ου. ὁ. terminus, limes, finis. ὅριον. ου. τό. idem in pl. τὰ ὅρια. fines, in N. T. legitur vndecies, & tantum in pl. num. Mat. 2. 16. Mar. 10. 1. μεθόρια. τά. confinia, Marc. 7. verſ. 24. ὅμορος. ου. ὁ. conterminus. συνόμορος. vna conterminus. συνομορέω, confinis ſum, Actor. 18. 7. ἧς ἡ. οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. cuius domus erat confinis ſynagogæ ὁρίζω. definio, Heb. 4. 7. F. ὁρίσω. aor. 1. ὥρισα. conſtitui, Actor. 17. 31 ἐν ἀνδρὶ (Heb. pro δι' ἀνδρός.) ᾧ ὥρισεν (Helleniſmus pro ὃν ὥρισε) per virum, quem definiuit. aor. 1. act. part. ὁρίσας. Actor. 17. v. 26. præt. paſſ ὥρισμαι. ab actiuo præt. ὥρικα. Actor. 10. verſ. 42. ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. definitus ſeu conſtitutus a Deo iudex viuentium & mor-

& mortuorum. aor. 1. passiu. ὡρίσθην. declaratus fuit, Roman. 1. 4. τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ. demonstrato filio Dei. προορίζω. prædestino, Actor. 4. v. 28. προώρισε (aor. 1. act.) γενέσθαι. prius definierat, ut fierent. Ephes. 1. 5. προορίσας. a. 1. act. part. a. 1. pass. προωρίσθην. prædestinatus fui, Ephes. 1. v. 11. προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν. prædestinati secundum propositum. προορισμός. οῦ. ὁ. prædestinatio. ἀφορίζω. separo, Matt. 25. 32. imperf. ἀφώριζον, Galat. 2. v. 13. Fut. ἀφορίσω & Atticè ἀφοριῶ, Matth. 13. 49. Præt. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα, Actor. 19. v. 8. ἀφώρισε τοὺς μαθητάς. separavit discipulos. Gal. 1. 15. ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου. qui separavit me ab utero matris meæ. imper. a. 1. ἀφορίσατε. separate, Actor. 13. 2. præt. pass. ἀφωρισμένος. separatus, Rom. 1. 1.

Ὄρνις. ιθος. ἡ. avis. ales. in N. T. per synecdochen gen. de gallina dicitur, Mat. 23. 37. Luc. 13. 34. ὄρνεον. ου. τό. volucris, Apoc. 19. 21.

Ὀρύττω vel ὀρύσσω. Fut. ὀρύξω. Præt. ὤρυχα. fodio. a. 1. ὤρυξα. fodi, Matth. 21. 33. & 25. 18. Marc. 12. 1. διορύσσω. perfodio, Matth. 6. 19. ὅπου κλέπται διορύσσουσι. ubi fures perfodiunt. Luc. 12. v. 30. διορυγῆναι. perfodi, est a. 2. pass. infin. ab indic. a. 2. διωρύγην. ab activo διώρυγον. ἐξορύττω. perfodio, a. 1. ἐξώρυξα. perfodi. Gal. 4. vers. 15. τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες. evulsis oculis vestris.

Ὀρφανός. οῦ. ὁ. orphanus, orbus parentibus, pupillus, Ioh. 14. v. 18. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς. non relinquam vos orbos. ἀπορφανίζομαι. orbus fio, 1. Thess. 2. 17. ἀπορφανισθέντες (a. 1. pass. part.) ἀφ' ὑμῶν. orbati vobis.

Ὀρχέομαι. οῦμαι. salto. aorist. 1. ὠρχησάμην. saltavi, Mat. 14. v. 6. ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ. saltavit filia. Luc. 7. 32. ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε. tibijs vobis cecinimus, & non saltastis. ὄρχησις. εως. ἡ. saltatio, ὀρχηστής. οῦ. ὁ. saltator, ὀρχηστρίς. ίδος. saltatrix.

Ὄρω. F. ὀρῶ. vel ὄρσω. excito, concito, a. 1. ὦρσα. præt. med. ὄρορα Atticè pro ὦρα. item trajectis literis ὤρερα. usurpatur etiam passivè, ut Iliad. γ τοῦ (pro οὗ) εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν. cujus causa lis seu bellum excitatum est. κονιορτός. οῦ. ὁ. pulvis, Matth. 10. 14. ἐκτινάξατε (2. pl. aor. 1. act. imper.) τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. excutite pulverem pedum vestrorum. Dicitur vero κονιορτός. quasi κόνις ὀρτὸς pulvis excitatus.

Ὅς. ἥ. ὅ. qui, quæ. quod. articulus postpositivus, Rom. 8. 25.

ὃ ὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, quod non videmus, ſperamus. οἷς μὲν, οἷς δὲ, 2. Corinth. 2. v. 16. ubi μὲν refertur ad propinquius, δὲ vero ad remotius. διὸ, quapropter, pro δι' ὃ, 2. Pet. 1. 10. διὸ μᾶλλον ἀδελφοὶ σπουδάσατε, quapropter, fratres, magis ſtudete. οὗ. ubi, Matth. 2. v. 9. οὗ ἦν τὸ παιδίον. ubi erat puerulus. ὅπου. idem, Matth. 6. 20. ποῦ. ubi, eſt interrogativum, Mat. 2. 2. ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεύς; ubi eſt ille rex, qui natus eſt? item ποῦ pro οὗ vel ὅπου, Matth. 8. v. 20. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει, ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ, filius hominis non habet, ubi caput reclinet. ποῦ τῆς γῆς; ubi terrarum?

Ὅσιος. α. ον. ſanctus. a. um. Act. 2. 27. ὁσίως, ſanctè, 1. Theſſ. 2. 10. ὁσιότης. ητος. ἡ. ſanctitas, Luc. 1. 75. ἀνόσιος. ὁ. ἡ. nefarius, profanus, 1. Timoth. 1. 9. 2. Tim. 3. 2.

Ὅσος. η. ον. qui, quæ, quod, Matthæi 18. v. 25. Actor. 9. v. 39. Quicunque, Matth. 18. v. 18. ὅσον χρόνον, quamdiu, Marc. 2. v. 19. ἐφ' ὅσον χρόνον, idem, Gal. 4. 1. ἐφ' ὅσον, quatenus, Roman. 11. v. 13. καθ' ὅσον, idem. Heb. 7. 20. ὅσῳ διαφορώτερον, quanto excellentius Heb. 1. 4. ὁσάκις ſeq. vocali quoties, ſeq. conſona ὁσάκις. idem, 1. Corin. 11. 25. πόσος; quantus? & ποσάκις; quoties ſunt interrogatiua, Matth. 23. 37. Luc. 13. 34.

Ὀστέον. ου. τὸ. Gen. ὀστοῦν. οῦ. os. oſſis. Matth. 23. v. 27. ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν. intus verò plena ſunt oſſibus mortuis. Luc. 24. 39. σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει carnem & oſſa non habet.

Ὄστρακον. ου. τὸ. teſta. ὀστράκινος. ου. ὁ. teſtaceus, 2. Cor. 4. 7.

Ὀσφῦς. ύος. ἡ. lumbus, Genit. ὀσφύος. lumbi, Hebr. 7. v. 5. ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ, ex lumbo Abrahami. Datiuo ὀσφύι. Heb. 7. v. 10. ἐν τῇ ὀσφύι ἦν. in lumbo erat. Accuſ. ὀσφῦν. Matth. 3. 4. Nom. pl. ὀσφύες. lumbi, Luc. 12. v. 35. Accuſ. ὀσφύας. 1. Pet. 1. 13.

Ὀσφραίνομαι. F. ἀνοῦμαι. odoror, ὄσφρησις. εως. ἡ. odoratus, 1. Corinth. 12. 17. ὀσφραντήριον, ου. τὸ. olfactorium.

Ὅτε. quando, Adu. temporis, Matth. 12. 3. πότε. interrogativum eſt, quando. Matth. 25. 39. πότε σε εἴδομεν (a. 2.) ἀσθενῆ; quando vidimus te ægrotum? ποτέ. aliquando, Rom. 1. 10. εἴποτε, ſi quando. μήποτε, ne fortè, Matth. 13. v. 29. Marc. 14. 3. Luc. 3. 15. & 14. 29.

Ὀτρύνω. Fut. υνῶ. incito, vrgeo, exhortor, παροτρύνω. extimulo, a. 1. παρώτρυνα. excitavi, Act. 13. 50. παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας. incitarunt mulieres religioſas.

Ὅτι. quia, quòd, conjunctio causalis, τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης ἐστί. mendaciũ à seipso loquitur, quia mendax est. Dicitur causalis, non quòd semper causam notet, sed argumentum aliud quodcunq;, vnde causa seu ratio reddatur. V.g. Luc. 7.47. ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί· ὅτι ἠγάπησεν πολύ. h.e. remissa sunt peccata ejus multa, quia dilexit multum. Hic ὅτι rationem notat, non è loco causarum sed effectorum petitam. Rem simili exemplo declarabo, ὁ θεὸς ἐστι παντοκράτωρ, ὅτι ἐποίησε τὸν κόσμον. h. e. Deus est omnipotens, quia creauit mundum. Quis hic dicat ὅτι notare causam? Sanè creatio mundi non est omnipotentiæ diuinę causa, sed effectũ. Ioh.8.44. διάβολος ἐν ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Diabolus in veritate non perstitit, quia veritas in eo non est. Hic ὅτι non causam, sed effectum rursus indicat. Nam antequam Diabolus deficeret, veritas in eo fuit. Lapsum vero secutum est mendacium. interdum idem significat, quod quando, Ioh.9.8. quod quamuis, Luc.23.v.40. οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ne Deum quidem tu times, etsi in eadem sis damnatione? Iohan.8.45. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι. ego vero quamuis veritatem dicam, non creditis. Aliquando seruit mimesi, Matth.4.6. & 5.20. & 26.v.65.72. & 28.7. Marc.1.15. & 3.21. & 14.58.69.71. Luc.4.11.21.43. & 5.26. & 6.5. & 7.4.16. & 12.55. Aliquando redundat Matthæi 9.18, & 20.v.7.

Οὐ, non, est Adv. negandi. οὐ. οὐκ. οὐχ. idem significant. οὐ adhibetur seq. consono, οὐκ seq. vocali tenui; οὐχ verò sequenti vocali aspirata. Mat. 5.37. Aliquando est interrogativum, & idem valet quod nonne, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ σώματος. an propterea non est ex corpore? vide Scholia D. Piscatoris in dictum locum. Post ἵνα sequitur μὴ non, v. 1. Cor. 7. 5. ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς σατανᾶς. ne tentet vos Satanas. Duplex negatio apud Græcos fortius negat. Iohan. 8.15. ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. ego non judico quenquam, vel, ego planè nullum judico. scil. hoc tempore.

Οὖν. igitur, conjunctio rationalis. 1. Corinth. 6.15. significat etiam autem, Iohan. 12.17. vero, Matt. 12.12. interdum inseruit transitioni, Ioha. 9. 18. 1. Cor. 14.23. interdum epanalepsi, Iohan. 8.42.

Οὐρὰ, ᾶς. ἡ. cauda, Apoc. 9. v. 6. σισοῦρα. vel vt alij volunt σεισοῦρα. nomen auiculæ, quæ semper caudam mouet, quę quoq; σεισοπυγὶς, item ἴυγξ & κίγκλος vocatur. Latinè verò motacilla.

Οὐρανὸς. οῦ. ὁ. cælum supremum, quod ab Apostolo tertium vocatur, Matth. 3. 16. καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί. & ecce aperti sunt illi cæli. cælum stelliferum, æther, Matthæi 24. v. 29. οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. stellæ decident è cælo, h.e. ex æthere. cælum aerium, seu aer, Matthæi 6. 26. ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. respicite volucres cæli. Per meton. ponitur pro DEO, Luc. 20. 4. Per Hebraismum οὐρανοὶ & οὐρανὸς. idem significant. Hebraica enim vox non habet singularem numerum. Verba ergo illa, Mat. 6. 9. πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. verti possunt, Pater noster, qui es in cælis, vel qui es in cælo. Qui hic in plurali numero scrupulosiùs distinguendo hęrent, Hebraicam phrasin, ad quam stylus N. T. passim accommodatus est, non attendunt. οὐράνιος. ου. gen. com. ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, Mat. 6. 14. 26. ibid. v. 32. οἶδε πατὴρ ὑμῶν οὐράνιος. nouit pater cælestis. στρατιὰ οὐράνιος. exercitus cælestis, Luc. 2. v. 13. μεσουράνημα. τος. τὸ. medium cæli, ter legitur, Apoc. 8 13. & 14. 6. & 19. 17. οὐρανόθεν Adverb. cælitus, Actor. 14. 17. οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδούς. dans nobis cælitus pluvias. οὐρανόθεν. dicimus, non οὐρανοθεν. contrà οἴκοθεν. non οἰκοθεν. vbi orta accentum primorum suorum retinent. οὐρανόνδε. in cælum, οὐρανόθι. in cælo etiam vsitata sunt extra N. T.

Οὖρος. ου. ὁ. ventus secundus, Sic dictus, vt quidam autumāt, ὅτι δι' αὐτοῦ ὀρούει ἡ ναῦς. quia per eum cum impetu fertur nauis. ὀρούω. poeticum est, & idem valet quod ὁρμάω. ῶ. vel ita dictus, παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῇ τῆς νηὸς οὐρᾷ. quia nauis proram sequitur. Qui feliciter cupiunt nauigare, jis opus est οὔρῳ καὶ εἰρεσίᾳ. h.e. vento secundo, qui a Deo est, & remigatione, quæ a nautis. itē custos, inspector, φρουρὸς. οῦ. ὁ. idem. φρουροί. custodes, satellites, milites præsidiarij. φρουρὸς. compositum est ex πρὸ & οὖρος. factâ crasi & π mutato in φ. sicut φροῦδος dicitur pro πρόοδος. qui disparuit, euanuit, euanidus. φρουρέω. custodio, imperf. ἐφρούρουν. ουν. custodiebam, 2. Cor. 11. 32. ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν. præsidio tenebat Damascenorum vrbem. F. φρουρήσω. custodiam, protegam, Philip. 4. 7. φρουρήσει τὰς

ρήσει τὰς

ρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, custodiet corda vestra, vos protectione sua divina tanquam præsidio invicto est munitu- rus. φρουρέομαι. ῦμαι. præsidio custodior, 1. Pet. 1. vers. 5. ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους. qui potentia Dei tanquam præsidio custodimini. ἐν δυνάμει. est Hebraismus. imperf. ἐφρουρούμην, præsidio tenebar, Galat. 3. 23. ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, sub præsidio legis tenebamur, κηπουρός. ȣ. ὁ. hortulanus, quasi ȣρος τοῦ κήπου. custos horti, Ioh. 20. v. 15. οἰκουρός. ȣ. ὁ. ἡ. custos domus, domi manens, Tit. 2. vers. 5. σώφρονας, ἁγνὰς, οἰκουρούς. temperantes, castas, domi manentes. θυρωρός. ȣ. ὁ. ἡ. januæ custos, janitor, ostiarius. a. Mar. 13. 34. τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο, ἵνα γρηγορῇ. janitori præcepit, ut vigilaret. Ioh. 10. v. 3. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει. huic aperit janitor. Ioh. 18. v. 17. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ. Dixit ergo Petro ancilla janitrix.

Οὖς. ὠτός. τὸ auris. Dicitur etiam (sed poetice) οὖας οὔατος. unde per syncopen ortum est οὖς, quæ vox in prosa & soluta oratione est usitata. Luc. 22. v. 50. ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν. & abscidit ejus aurem dextram. Marc. 4. 9. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. qui habet aures ad audiendum, audiat, h. e. qui est ex numero electorum, in quibus solis spiritus S, aures animi aperit & quos solos fide salvifica donat. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, pro τοῦ ἀκούειν ἕνεκα. Actor. 7. v. 57. συνέσχον (aor. 2. ind.) τὰ ὦτα αὐτῶν. continuerunt aures suas, h. e. eas obthurarunt, seu digitis occluserũt aures suas. Act. 28. 27. τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν. & auribus difficulter audiverunt. Luc. 9. 44. θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους. Reponite in aures vestras sermones hosce, Hebraismus, h. e. attentè hæc audite & notate. ὠτίον. ȣ. τὸ. auricula, auris, Matth. 26. 54. Iohan. 18. 10. καὶ ἀπέκοψε αὐτοῦ τὸ ὠτίον. & amputavit ejus auriculam. ἐνωτίζομαι, auribus percipio, cum Acc. Act. 2. v. 14. ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. auribus percipite verba mea. ἐνωτίσασθε est aorist. 1. med. imper. Est verò hoc verbum à LXX interpretibus ad Hebræam vocem האזין exprimendam adhibitum, cujusmodi plura sunt, sicut alibi notavimus.

Ὀφείλω. debeo, Matth. 18. 28. ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις. redde mihi, quod debes. ὅ, τι scribitur ad differentiam conjunctionis ὅτι. Actor. 17. v. 24. οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν. non debemus putare. ὤφειλον, debebam,

bam, 2. Corin. 12. 11. ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι, etenim ego debebam à vobis commendari. Luc. 7. 41. ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, unus debebat denarios quingentos. F. ὀφειλήσω, tanquam ab ὀφειλέω. προσοφείλω, insuper debeo, Philem. v. 19. ὀφειλή. ῆς. ἡ. debitum, Matthæi 18. 32. ὀφείλημα. τος. τὸ. idem, Matth 6. 12.

ὀφέλλω. augeo, adaugeo, cumulo, accumulo, item, adjuvo, prosum, usurpatur etiam pro ὀφείλω. debeo. ὄφελος. εος. τὸ. utilitas, 1. Corinth. 15. v. 32. ἀνωφελής. quære infrà in ὠφελέω. ῶ.

Ὄφις. εως. ὁ. serpens, 2. Cor. 11. 3. ὡς ὁ ὄφις, sicut serpens, Apo. 12. 9. ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος. antiquus serpens. Apo. 12. 14. ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. à conspectu serpentis, ἀπὸ προσώπου Hebraismus, מִפְּנֵי mippenê, Ioh. 3. 14. ὕψωσε τὸν ὄφιν, extulit serpentem. Nom. pl. ὄφεις, Mat. 23. 33. Genit. ὄφεων, 1. Cor. 10. 9. Dat. ὄφεσι. Accus. ὄφεις contractè pro ὄφεας, Mar 16. 18. ὄφεις ἀροῦσι, serpentes tollent. Hinc adjectiva ὀφιώδης. εος. ὁ ἡ. anguinus. ὀφιόεις. εντος. idem. ὀφιέιος. idem. ὀφιακός. ἡ. όν. idem.

Ὀφρύς. ύος. ἡ. supercilium, cacumen, Luc. 4. v. 29. ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους. usq; ad montis fastigium.

Ὄχλος. ου. ὁ. turba, Matth. 13. 2. ὄχλοι in pl. num. legitur in eadem significatione. Mat. 13. v. 36. ἀφεὶς τοὺς ὄχλους. dimisso populo, seu dimissa turba. ὀχλέω. ῶ. turbo, ὀχλοῦμαι. οῦμαι. vexor, torqueor, Luc. 6. 18. Actor. 5. 16. ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων. vexatos ab impuris spiritibus. ἐνοχλέω. ῶ. cum Dat. obturbo, negotium facesso, Heb. 12. 15. παρενοχλέω. ῶ. idem, Actor. 15. v. 19. Διὸ ἐγὼ κρίνω, μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν. qua propter censeo non esse obturbandos eos, qui ex gentibus ad Deum se convertunt.

Ὀχθέω. ῶ. indignor, grauor, gravatè fero. (quidam ab ἄχθομαι. Fut. ἔσομαι vel ήσομαι. tanquam ab ἀχθέομαι. derivant; ἄχθος. εος. τὸ. pondus. ἄχθομαι verò grauor, pondere premor.) προσοχθέω. ῶ. idem. προσοχθίζω. cum Dat. infensus sum, Heb. 3. vers. 10. 17.

Ὀψὲ. fero. Adv. Marc. 11. v. 19. ὀψία. ας. ἡ. vespera serum diei, Iohan. 20. v. 19. ὄψιμος. ου. ὁ. καὶ ἡ. serotinus. a. Iacob. 5. 7. ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, pluviam matutinam & serotinam.

Ὀψον. ου. τὸ. omne id, quod unà cum pane comedimus, cibi condimentum, opsonium.

προσ-

παροψίς. ίδος. ή. patina, Mat. 23.25.26.

Παῖς. δὸς. ὁ. puer, Matth. 21. v. 15. ἰδόντες τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ. quum vidissent pueros clamantes in templo. Filius, Act. 3. 26. ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν. postquam exitasset filium suum Iesum, Famulus, Mat. 8. 13. Infans, Mat. 2. 16. ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας. intermit omnes infantes, seu puerulos. παιδάριον. ου. τό. puerulus, Mat. 11. 16. παιδίον. ου. τό. puellus, infans, Matth. 2. v. 11. εὗρον τὸ παιδίον, invenerunt (nempe magi) infantem. Heb. 11. v. 23. διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον, quia viderunt venustum illum infantem. Luc. 2. 21. τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον. ut infantem circumciderent. puer, qui ambulare potest. Mat. 18. v. 2. Luc. 18. v. 16. ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, sinite puerulos illos ad me venire. Admodum rudis per metaph. vocatur παιδίον, 1. Cor. 14. v. 20. ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε. fratres, ne estote pueri intelligentia, sed malitia. παιδιόθεν. ab incunabulis, Mar. 9. v. 21. παιδίσκη. ης. ἡ. ancilla, Gal. 4. v. 22. 30. παιδεύω. erudio, instituo, Tit. 2. 20. castigo. Apoc. 3. 19. imperf. ἐπαίδευον. castigabam, Heb. 12. 10 κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον. prout iis videbatur, castigabant. F. παιδεύσω. P. πεπαίδευκα. a. 1. ἐπαίδευσα. Luc. 23. 16. 22. παιδεύομαι. castigor, 1. Cor. 11. 32. 2. Corinth. 6. 9. ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι ut qui castigamur nec tamen morte afficimur. praet. perf. πεπαίδευμαι. institutus fui, Act. 22. 3. πεπαιδευμένος κατ᾽ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου. institutus ad exquisitam formam patriae legis. aor. 1. ἐπαιδεύθην. idem, Act. 7. v. 22. καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων. & institutus fuit Moses omni sapientia Aegyptiorum. 1. Tim. 1. v. 20. ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν. ut discant non blasphemare, vel ut castigentur & discant, seu ut castigati discant non blasphemare. παιδεία. ας. ἡ. disciplina, Eph. 6. v. 4. ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ. disciplina & admonitione. institutio, 2. Timoth. 3. 16. castigatio, Heb. 12. 5. υἱέ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου. Fili mi, ne parvi facito castigationem Domini. παιδευτής. οῦ. ὁ. institutor, informator, Roman. 2. v. 20. παιδευτὴν ἀφρόνων doctorem insipientum. castigator, Heb. 12. v. 9. ἀπαίδευτος. ου. ὁ. καὶ ἡ. ineruditus, 2. Timoth. 2. v. 23. παίζω per syncopen pro παιδίζω. Fut. ζω & ξω. puerorum more ludo,

choréas duco, 1. Corin. 10. v. 7. καὶ ἀνέστησαν παίζειν, pro τοῦ παίζειν ἕνεκα, vel πρὸς τὸ παίζειν. & surrexerunt ad choreas ducendas. ἐμπαίζω. illudo cum Dat. Marc. 15. 20. καὶ ἐνέπαιξαν αὐτῷ. & illuserunt illi. ἅπαξ λεγόμενον. h. e. semel legitur in N. T. ἐμπαίζω. idem, cum Dat. Mar. 15. v. 31. imperf. ἐνέπαιζον. illudebam, Matth. 27. 29. Luc. 22. 63. & 23. 36. F. ἐμπαίξω. Marc. 10. 34. καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ. & deridebunt illum, Aorist. 1. ἐνέπαιξα, Matth. 27. 31. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ. postquam illusissent ei. aor. 1. infinit. ἐμπαῖξαι. Matth. 20. v. 19. & a. 1. part. ἐμπαίξας. Luc. 23. 11 passiv. ἐμπαίζομαι. deludor, ludibrio habeor, Matth. 2. v. 16. ὅτι ἐνεπαίχθη (aor. 1. pass.) ὑπὸ τῶν μάγων quod delusus esset à magis. F. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. deridebor, Luc. 18. 32. ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται. deridebitur & contumelia afficietur. ἐμπαιγμὸς οῦ. ὁ. ludibrium, Heb. 11, 36. ἐμπαίκτης. ου. ὁ. derisor, irrisor, Iudæ. v. 18. ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται. quia in extremo die erunt irrisores.

Παίω. percutio, ferio, Fut. σω P. αικα. aor. 1. ἔπαισα. percussi, pulsavi, Marc. 14. 47. ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως. percussit servum pontificis. ἀρχιερέως pro ἀρχιερέος. Atticè. a. 1. subj. παίσω. ῃς. ῃ. Apoc. 9. 5. a. 1. infin. παῖσαι. a. 1. part. παίσας. Matth. 26. v. 68. τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Luc. 22. 64. προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; divina, quisnam sit, qui te percussit?

Πάλαι. Adv. olim, Matth. 11. v. 21. ἔκπαλαι. jam olim, 2. Pet. 2. 3. & 3. 5. παλαιὸς. ὰ. ὸν. antiquus. a. um. Marc. 2. v. 22. Luc. 5. v. 39. παλαιὸς (οἶνος) χρηστότερός ἐστι. vinum vetus est utilius. Roman. 6. 6 παλαιὸς ἄνθρωπος. vetus homo, h. e corrupta natura, παλαιότης. ητος. ἡ. vetustas, Roman. 7. v. 6. παλαιόω. ῶ. antiquo, aboleo, Heb. 8. 13. πεπαλαίωκε τὴν πρώτην, antiquavit prius. παλαιόομαι. οῦμαι. veterasco, Luc. 12. 33. βαλάντια μὴ παλαιούμενα. crumenas non veterascentes. Meton. subj. Heb. 1. v. 11. πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. omnes ut vestimentum veterascent.

Πάλη. ης. ἡ. lucta. Ephes. 6. v. 12. οὐκ ἔστιν ἡμῖν πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα. non est nobis lucta adversus sanguinem & carnem. παλαίω. luctor, certo, παλαιστὴς. οῦ. ὁ. luctator, παλαίστρα. ας. ἡ. palæstra, luctæ locus.

Πάλιν. Adv. rursus, Ioh. 16. 19

Παράδεισος. ου. ὁ. paradisus, Luc. 23. v. 43. σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ

ἐν τῷ παραδείσῳ. hodie mecum eris in paradiſo. 2. Corinth. 12. v. 4. ὅτι ἡρπάγη. (a. 2. paſſ. ind.) εἰς τὸν παράδεισον. raptum eſſe in paradiſum. παράδεισος. verò vox origine Hebræa eſt פרדס pardes, quæ legitur, Eccl. 2. verſ. 5. Nehem. 2. 8. & Cant. 4. 13. & ſignificat hortum amœniſſimum, omnis generis fructiferis arboribus conſitum. videtur vox compoſita eſſe ex Hebræa voce פרה fructus tulit & הדס myrtus.

Παρά. Præpoſitio cum Genit. à vel ab, 2. Timoth. 1. v. 13. παρ' ἐμοῦ ἤκουσας. à me audiviſti, 2. Timoth. 3. 14. εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες. ſciens à quo didiceris. Iohan. 6. 45. ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρός. qui audiuit à Patre. verba paſſiva ſequi ſolet, Luc. 1. v. 45. λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου. quæ dicta ei ſunt à Domino. Cum Datiuo, apud, Luc. 1. v. 30. μὴ φοβοῦ μαριάμ, εὗρες χάριν παρὰ τῷ θεῷ. ne time Maria, inueniſti enim gratiam apud Deum. Actor. 21. 16. παρ' ᾧ. apud quem. & 22. v. 5. παρ' ὧν ἐπιστολὰς δεξάμενος. à quo acceptis literis, &c. Actor. 26. v. 8. παρ' ὑμῖν apud vos. Cum Accuſ. contra, Actor. 18. 13. παρὰ τὸν νόμον. contra legem. præter, 1. Corinth. 3. 11. παρὰ τὸν κείμενον ſcil. θεμέλιον. præter id quod poſitum eſt fundamentum. apud, Luc. 5. 1. παρὰ τὴν λίμνην. apud lacum, & 13. 1. παρὰ τὴν θάλασσαν. apud mare. ſecundum, Mat. 13. v. 4. παρὰ τὴν ὁδόν. ſecundum viam. Ad, Actor. 6. 13. παρὰ ποταμόν. ad fluvium. Propter, 1. Corinth. 12. 16. παρὰ τοῦτο. propter hoc. Præ, Roman. 14. 5. κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν. judicat, h. e. æſtimat diem præ die.

Πάρδος. ου. ὁ. perdus, fera quæ etiam dicitur πάνθηρ. ος. ὁ. panthera. πάρδαλις. εως. ἡ. idem. Apoc. 13. v. 2. καὶ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει. & beſtia, quam vidi, erat ſimilis pardo.

Παρθένος. ου. ἡ. virgo, Matthæi 1. v. 23. Luc. 1. v. 27. Tribuitur etiam viris, Apoc. 14. 4. παρθένοι γάρ εἰσι. virgines enim ſunt. Metaphoricè triremes à mari adhuc intactæ dicuntur παρθένοι τριήρεις· τριήρης. εος. ἡ. ſcil. ναῦς. ex τρεῖς & ἐρέσσω. qui remigat, ab ἐρέσσω. remigo. de qua voce ſuprà, vbi παρθένος. adjectiuè adhibetur. παρθενία. ας. ἡ. virginitas, Luc. 2. 36. παρθενών. ῶνος. ὁ. locus vbi degunt virgines. ἀπάρθενος. ἡ. à Nonno dicitur, quæ ampliùs virgo non eſt. Beata virgo Maria à priſcis Græcæ Eccleſiæ doctoribus rectè vocatur ἀεὶ παρθένος.

θένος. h. e. quæ ſemper virgo manſit.

Πᾶς. πᾶσα. πᾶν, omnis.e.in Genitiuo.

παντὸς. Actor. 13. 10.
πάσης. Matth. 23.27.
παντὸς. Matt. 13.47.
Dat. παντὶ. Mat. 25.29.
πάσῃ. 2. Theſſ. 2.10.
παντὶ. Matth. 4.4.
Acc. πάντα. Luc. 4.13.
πᾶσαν. Luc. 3.3.
πᾶν. Luc. 11.42. &c.

Matthæi 7. v. 21. οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι. non quiſquis mihi dixerit. non omnis hoc in loco non opponitur omni, ſed quibusdam. Matth. 11. v. 28. δεῦτε πρός με πάντες. venite ad me omnes. interdum idem valet, quod vllus. vlla. vllum. Lucæ 1. v. 37. ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα. quia non erit impoſſibile apud Deum vllum verbum, h. e. vlla res, Hebraiſmus. vide præterea, Actor. 10.14 Roman. 3. v. 19. 1. Corinth. 1. v. 29. Gal. 2. v. 16. Pro omnis generis, Luc. 11. 42. ἀποδεκατοῦτε πᾶν λάχανον. decimatis quoduis olus, Lucæ 18. 12. Actor. 2. 17. & 10. 12. 35. 43. Roman. 10. 12. & 14. 2. 1. Cor. 1. v. 5. 2. Timoth. 2. 4. item totus. a. um. Matth. 3. 5. τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα Ἰουδαία. tunc exiuit ad eum tota Iudæa, metonymia ſynecdochica, hoc eſt, plurimi Iudæi. Roman. 10. v. 18. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. in totam terram. & c. 11 v. 26. πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται. totus Iſrael ſeruabitur. ἅπας. ἅπασα. ἅπαν. eodem modo accipitur ſicut πᾶς. eſt compoſitum ex ἅμα. vnà cum & πᾶς. omnis. Luc. 19.48. ὁ λαὸς γὰρ ἅπας. populus enim vniuerſus. Luc. 4.6. in fœm. gen. ἅπασα in neut. gen. ἅπαν, Luc. 23. 1. καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος. & ſurgens vniuerſa multitudo.

Genitiuo
ἅπαντος,
ἁπάσης,
ἅπαντος.

Datiuo
ἅπαντι,
ἁπάσῃ,
ἅπαντι.

Accuſativo
ἅπαντα, Luc. 21. 4.
ἅπασαν, Luc. 4. 6.
ἅπαν, &c.

Nom. plur.
ἅπαντες. cuncti, quaſi conjuncti. Iacob. 3. v. 2. πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. πολλὰ pro κατὰ πολλά. in multis enim impingimus omnes.
ἅπασαι, cunctæ.
ἅπαντα. cuncta, Actor. 4. verſu. 32.

Genitiuo
ἁπάντων,
ἁπασῶν,

ἁπαν-

ἁπάντων, Matth.6.v.32.
Luc.21.v.12.
Datiuo,
ἅπασι, Luc.3.16.
ἁπάσαις,
ἅπασι,
Accusatiuo,
ἅπαντας, Matth.24.v.39.
Marc.5.40. & 8.25.
ἁπάσας
ἅπαντα, Matth. 28.v.11. ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι ἅπαντα τὰ γενόμενα, & renunciarant sacerdotibus, omnia quæ facta fuerant. Lu.5.11. ἀφέντες ἅπαντα, relictis omnibus, πάντῃ, Adu. omnino, prorsus, Act.24.3. πάντως. idem. Act. 28.v.4. πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, omnino homicida est homo ille. Roman.3.9. οὐ πάντως, nullo modo. πάντοθεν (pro παντόθεν, regulariter) vndique vndiquaque, Lu.19.43. συνέξουσί σε πάντοθεν, constringent te vndique. πανταχοῦ, adver. vbiuis. Mar.16.20. ἐκήρυξαν πανταχοῦ, prædicarunt vbiq; terrarum, non amplius in sola Iudæa. 1.Cor.4.17. καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ Ἐκκλησίᾳ διδάσκω, sicut vbique in omni Ecclesia doceo. πανταχόθεν. Adu. vndique. Mar. 1.v.45. καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν, & veniebant ad ipsum vndique. πάντοτε, adu. temp. semper, legitur tricies nouies in N.T. Matt.26.11. ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε, me vero non semper habetis, Luc.18 v.1. πάντοτε προσεύχεσθαι, semper orare. Iohan.7.6. πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος. semper est paratum. Non quæcunque desinunt in ι illud aut elidunt per apostrophum, aut in fine addunt τὸ ν. ut pro οἶδε dicimus οἶδεν sequenti vocali. illa τὸ ν παραγωγὸν, tantùm locum habet in tertijs personis verborum, ut ἔτυψεν pro ἔτυψε, τέτυφεν pro τέτυφε. & in dativis pluralibus, ut πατράσιν. patribus seq. vocali, pro πατράσι, &c.

Πάσχα. τό. ἄκλιτον. vox origine Hebræa פסח pésach, quæ significat transitum, à radice פסח transilijt, præteriuit, Græcè diceretur παρέλευσις. sicut LXX. ejus conjugato vtuntur, Exod.12.23. καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων σταθμῶν, καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν. & transibit Dominus, qui percussit Ægyptios (syn. h.e. Ægyptiorum primogenitos) & videbit sanguinem in limine, & super vtroque poste, & transibit Dominus januam, nec sinet vastatorem introire in ædes vestras. Lucæ 2. versu. 41.

τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα, festo paschæ, Ioh. 2. 23. ἐν τῷ πάσχα. in pascha vel festo paschatis. qui περὶ τὸ πάσχειν deducunt, sicut alij Ἰησοῦν παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, veram harum vocum originem nesciunt.

Πάσχω, patior, 2. Timoth. 1. 12. ταῦτα πάσχω, hæc patior. 1. Corinth. 12. 26. εἰ πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, si patitur vnum membrum, condolent omnia membra. 2. Corinth. 1. 6. πάσχομεν. patimur, 2. Thess. 1. 5. πάσχετε. patimini. F. πείσομαι, pro πήσομαι, quod est ab inusitato πήθω, pro quo in N. T. Mat. 17. 12. μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν, patietur ab illis. Apo. 2. 10. μέλλεις πάσχειν, patieris. aor. 2. ἔπαθον, passus sum, vel fui, Matt. 27. 19. 1. Pet. 2. 21. καὶ χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, & Christus passus est pro nobis. 1. Thess. 2. 14. ὅτι ταῦτα ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς, quia eadem passi estis etiam vos. Lu. 22. 15. πρὸ τοῦ με παθεῖν, ante meum pati, h. e. antequam patiar, Act. 1. 3. μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, post passionem eius. præt. perf. med. πέπονθα, Attice, pro πέπηθα, Lu. 13. 2. ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν, quod talia passi sunt. Mat. 17. 15. σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει, Lunaticus est & male afficitur. Hebr. 5. v. 8. ἀφ' ὧν ἔπαθε, Græcismus, pro ἀπὸ τούτων, ἃ ἔπαθε. ex iis, quæ passus est. Actor. 9. 16. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. pro nomine meo pati. 1. Petri 3. 18. ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε. semel pro peccatis passus est. συγκακοπαθέω. ῶ. particeps sum afflictionum, vna patior. a. 1. συνεκακοπάθησας, 2. Tim. 1. 8. συμπαθής. ἑος. ὁ. καὶ ἡ. mutuo molestiarum sensu affectus, 1. Pet. 3. 8. συμπαθέω. ῶ. condolesco. aor. 1. συνεπάθησα. condolui, simul afflictus fui, vna passus sum, Heb. 4. 15. & 10. 34. τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε. de vinculis meis mecum doluistis. προπάσχω. ante patior, a. 2. προπαθεῖν, 1. Thess. 2. v. 2. συμπάσχω. simul patior, Roman. 8. 17. 1. Corinth. 12. v. 26. a. 2. συνέπαθον.

Πατάσσω, percutio, Apoc. 19. 15 F. πατάξω. percutiam, Matthæi 26. v. 31. πατάξω τὸν ποιμένα. percutiam pastorem. Luc. 22. v. 49. εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; Hebraismus, pro εἰ πατάξομεν τῇ μαχαίρᾳ; percutiemus ne gladio? aorist. 1. ἐπάταξα. percussi, Actor. 12. v. 23. ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου. percussit eum angelus Domini. Apoc. 11. 6. πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ. percutere terram omni plagâ. Actor. 12. 7. πατάξας (aor. 1. act. part.) δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου. pulsavit latus Petri, scilicet

licet dormientis, vt excitaretur.

Πατέω. ῶ. calco, conculco, Luc. 10. 19. τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων. calcandi serpentes & scorpiones. F. 1. πατήσω. calcabo, Apoc. 11. 2. pass. præs. πατέομαι οῦμαι. calcor, Luc. 21. v. 24. ἔσται πατουμένη. conculcabitur. a. 1. ἐπατήθην. conculcatus sui. Apoc. 14. 20 ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως. & calcatus est lacus (scil. torcularij preli) extra ciuitatem. πάτος. ου. ὁ. calcata & tria via, via publica, cui voci affine est vocabulum Germanicum *ein pfad*. καταπατέω. ῶ. conculco, cum Acc. in medio augetur, Luc. 12. 1. Fut. καταπατήσω. aor. 1. κατεπάτησα, Matth. 7. v. 6. μήποτε καταπατήσωσιν αὐτὰς. ne quando conculcent eas, scil. margaritas. καταπατήσωσιν est 3. pl. a. 1. ac. subi. Heb. 10, 29. τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας. qui filium Dei conculcarit, h. e. extreme contempserit per meton. effecti. καταπατέομαι. οῦμαι. conculcor, Mat. 5. 13. καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. cóculcari ab hominibus. a. 1. κατεπατήθην. conculcatus sui, Luc. 8. 5 καὶ κατεπατήθη & conculcatum fuit, nempe semẽ, quod cecidit secus viam. περιπατέω. ῶ. ambulo, Matth. 11. 5. χωλοὶ περιπατοῦσι. claudi ambulant. Act. 3. 6. ἔγειρε. (a. 1. med. imperat.) καὶ περιπάτει. surge & ambula. imperfect. περιεπάτουν. ambulabam, Actor. 14. 10. ἥλλετο (imperf. ab ἅλλομαι) καὶ περιεπάτει. exsiliit & ambulauit. Fut. περιπατήσω, Apoc. 3. 4. περιπατήσουσι μετ᾽ ἐμοῦ. ambulabunt mecum. Pro præterito περιπεπάτηκα. vsitatum est. a. 1. περιεπάτησα. ambulaui, 1. Iohan. 2. v. 6. καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, sicut ille ambulauit. Ephes. 2. v. 2. ἐν αἷς ποτὲ περιεπατήσατε, in quibus peccatis olim ambulastis. Coloss. 3. 7. ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε. in quibus vitijs & vos ambulastis quondã περιπατεῖν per Hebraismum ponitur pro viuere, sic Gen. 17 ambula coram me, 2. Thess. 3. vers. 6. περιπατεῖν ἀτάκτως. ambulare inordinate, h. e. dissolute viuere. Sic 2. Ioh. v. 6. περιπατεῖν κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ, 1. Ioh. 2. 11. ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖν. in tenebris, h. e. in ignorantia versari, 2. Corinth. 4. 2. περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ ambulãtes cum calliditate. Coloss. 4. 5. ἐν σοφίᾳ (h. e. σοφῶς) περιπατεῖτε. sapienter vitam instituite Ephes. 5. v. 15. ἀκριβῶς περιπατεῖτε. accurate, Roman. 14. 15. οὐκ ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. non iam secundũ charitatem ambulas, h. e. te vere chari-

charitatis expertem esse demonstras, qui proximum lędis. opponuntur κατὰ σάρκα περιπατεῖν & κατὰ πνεῦμα, Roman. 8. v. 1. item περιπατεῖν ἐν φωτὶ & ἐν σκότει. 1. Iohan. 1. v. 6. 7. ἐμπεριπατέω. ῶ inambulo, 2. Corinth. 6. 16. ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω. habitabo in jis, & inambulabo.

Πατὴρ, pater, vox hæc non est a πάομαι, possideo, acquiro (Eurip. γαμβρὸν πεπᾶσθαι, generum acquirere:) sed ab Hebræa voce אב facta literarum metathesi, itemq; eiusdẽ organi literarũ mutatione, & addita in fine terminatione Græcorũ τηρ, Marthæi 23. v. 9. εἷς γάρ ἐστι πατὴρ vnus enim pater est. Genit. τοῦ πατέρος poetice, in prosa vero & N. T. πατρὸς, Iohan. 16. v. 28. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, prodij a patre. Dat. τῷ πατέρι. in prosa πατρὶ, Iohan. 14. 10. ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι, ego in patre, & pater in me est. Acc. τὸν πατέρα tantum (non πάτρα, ad differentiam vocis ἡ πάτρα, ας. patria) Ioh. 8. 41. ἕνα πατέρα ἔχομεν. vnum patrem habemus. Vocat πάτερ, Iohan. 17. v. 11. πάτερ ἅγιε. Attice ὁ πατὴρ, Luc. 10. 21. ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. verbotenus profecto pater, quia sic fuit beneplacitum corum te, h. e. etiam pater, quia ita placuit tibi. Dual. N. A. & V. τὼ καὶ ὦ πατέρε G. & D. τοῖν πατέροιν. Plur. Nom. οἱ πατέρες, Iohan. 6. 13. Genit. τῶν πατέρων, Roman. 15. v. 8. ἐπαγγελίας πατέρων promissiones patrum, h. e. patribus factas. Datiu. τοῖς πατράσι Heb. 1. 1. πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσι, olim Deus locutus patribus. Accus. τοὺς πατέρας Actor. 3. vers. 22. πρὸς τοὺς πατέρας εἶπε, ad patres, h. e. maiores nostros dixit. Voc. ὦ πατέρες. & Attice οἱ πατέρες, Ephes. 6. v. 4. καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, & vos patres ne prouocate ad iram liberos vestros. Actor. 22. 1. ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου ἀπολογίας, viri, fratres & patres audite meam defensionem. πατρικὸς. ἡ. ὀν. patrius. a. um. Galat. 1. 14. τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων paternarum traditionum, h. e. traditionum a patribus profectarum. πατρῷος. idem. Actor. 24. 14. & 28. 17. Dicitur πατρῷος pro πατρῷιος. πατριὰ, ᾶς. ἡ. familia, Luc. 2. v. 4. Actor. 3. v. 25. πατρὶς. ίδος. ἡ. patria, Matth. 13. v. 54. Luc. 4. v. 24. οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. nemo propheta acceptus est in patria sua,

ἀπάτωρ ορος. ὁ. qui caret patre, Heb.7.3.

Παύω. facio cessare, finem impono, coerceo, sedo, in nouo Testa. semel legitur in actiua forma. 1. Pet.3.v.10. παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ coerceat linguam suam a malo. Sæpe vero in forma media; παύομαι. cesso & construitur cum part. non cum infin. more verborum cessandi & perseuerādi. Ephes.1.v. 16. οὐ παύομαι εὐχαριστῶν. non desino gratias agere. Col. 1.9. οὐ παυόμεθα προσευχόμενοι. non cessamus orare. imperf. ἐπαυόμην, cessabam, Act.5.42. οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες., non cessabant docere. Fut, παύσομαι. desinam, Act.13.10. οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κυρίου non cessabis peruertere vias Domini. 1.Cor.13. 8. γλῶσσαι παύσονται linguæ cessabūt Præt. perf. πέπαυμαι. destiti, forma quidem passiu. significatione vero medium, 1. Pet.4.1. πέπαυται ἁμαρτίας. destitit a peccato, vbi cōstruitur cum Gen. Aor. 1. ἐπαυσάμην destiti, cessaui, desii. Actor.20.v.31 οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν. non cessaui cum lachrymis monere Actor.20. vers.31 οὐκ ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν παῦλον. non cessarunt cædere Paulū. Actor. 20.1. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον. postquam vero cessauit tumultus. ἀναπαύω. do requiem, concedo relaxationem, reficio, recreo. F. ἀναπαύσω, Matth. 11. uers. 28 κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς & ego reficiam vos. aor. 1. ἀνέπαυσα. recreaui, 1. Corinth. 16.18. ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα. refocillarunt enim spiritum meum. Philem. versu 20. ἀνάπαυσόν. (a. 1. act. imper.) μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ, refocilla mea viscera in Domino. ἀναπαύομαι. requiesco, Luc. 12. v. 19. ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. requiesce, ede bibe, hilaris esto. Seruator noster jubet discipulos suos Matth. 26. 45. καθεύδειν καὶ ἀναπαύεσθαι, dormire & requiescere. idq; κατ' εἰρωνείαν. Præt. perf. pass. ἀναπέπαυμαι. 2. Corin.7.13. ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. quod refocillatus sit spiritus eius ab omnibus vobis. Hic ἀπὸ ponitur pro ὑπὸ. Aorist 1. ἀνεπαυσάμην. requieui, Apoc.6.11. ἵνα ἀναπαύσωνται. vt requiescerent. ἀνάπαυσις. εως. ἡ. requies, relaxatio, recreatio a labore, Matth. 11.v.29. εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, inuenietis requiem animabus vestris, ἔχειν ἀνάπαυσιν, requiem habere, quiete frui, Apoc. 4. 8. & 14. 11. ζητεῖν ἀνάπαυσιν. quærere requiem,

Matth. 12. 43. συναναπαύομαι. vna refocillor, Rom. 15. v. 32. cum Dat. ἐπαναπαύομαι cum Dat. acquiesco, Roman. 2. v. 17. ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ. acquiescis in lege. item requiesco, Luc. 10. 6. καταπαύω. compesco, inhibeo, Act. 14. v. 18. μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους. vix inhibuerunt turbam. item requiesco Heb. 4. v. 4. κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. requieuit Deus die septimo. ἀκατάπαυστος. cessare nescius, 2. Pet. 2. 14 ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας. qui a peccato desistere nequeunt.

Παχύς. εῖα. ύ. crassus. a. um. pinguis, obesus. παχεῖα γαστήρ. obesus venter. in comp. παχύτερος. superl. παχύτατος. παχύνω. pinguefacio, obesũ reddo. παχύνομαι. pinguefio, Matth. 13. vers. 15. Actor. 28 v. 27. ἐπαχύνθη aor. 1. passiu. pinguefactum est cor, h. e. stupidum, ineptum ad intelligenda mysteria regni cælorum.

Πέδη. ης. ἡ. pedica, compes, pedum vinculum, Marc. 5. v. 4. πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι. pedicis & catenis vinctum fuisse, Luc. 8. 29. πέδαις φυλασσόμενος. pedicis custodiri. πεδάω. ῶ. cõpedibus cõstringo

Πέδον. ου. τὸ, solum, terra. πεδίον. ου. τὸ. campus, planities. κράσπεδον. ου. τὸ. fimbria, ita dictum quasi κρεμάμενον εἰς πέδον. in terram dependens, Mar. 9. 20. ἥψατο (a. 1. med.) τοῦ κρασπέδου. tetigit fimbriam seu extremam vestimenti oram. In N. T. quinquies legitur. πεδινός. ή. όν. campestris, e. Luc. 6. v. 17. ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ. stetit in loco campestri.

Πέζα. ης. ἡ. malleolus pedis planta pedis. πεζός. οῦ. ὁ. pedes, itis, qui pedibus iter facit. πεζεύω. pedibus iter facio. Actor. 20. vers. 13. μέλλων πεζεύειν. pedibus iter facturus. πεζῇ. pedibus, zu fuß, Aduerb. Matth. 14. 13. ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ. secuti sunt illum pedibus.

Πείθω. persuadeo, suadeo, allicio. Actor. 26. v. 28. ἐν ὀλίγῳ με πείθεις. propemodum seu fere mihi persuades, seu me allicis. imperf. ἔπειθον. persuadebam, Act. 13. 43. πεῖθον αὐτοὺς, persuadebant ijs Futur. πείσω. Matth. 28. 14. ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν. nos persuadebimus illi. 1. Ioh. 3. 19. πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. secura reddimus corda nostra Præt. πέπεικα 2. 1. ἔπεισα. persuasi, Matth. 27. v. 20. ἔπεισαν τοὺς ὄχλους. persuaserunt turbæ. seu incitarunt turbam. πείθομαι. pareo, obedio, Galat. 3. 1. τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι. veritati non parere. Act. 26. 26. οὐ πείθομαι οὐδέν. non

non existimo. imperf. ἐπειθόμην. credebam, Act. 5. 36. 37. præt. perf. πέπεισμαι. persuasus sum, persuasum habeo, certus sum. Rom. 8. 38. & 15. 14. πεπεισμένος. η. ον. persuasus, Luc. 20. 6. Heb. 6, 9. πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν τὰ κρείττονα. nobis verò persuasimus de vobis meliora. Aorist. 1. ἐπείσθην. assensus sum, Act. 5. 40. ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ. assensi sunt illi. Act. 11. 7. καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, & quidam eorum crediderũt. Heb. 11. v. 13. πεισθέντες. postquam crediderunt. Fut. 1. πεισθήσομαι. credam, Luc. 16. 31. πεισθήσονται credent. Præt. medio πέποιθα. confidi, Matth. 27. 43. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν. confidit Deo. Rom. 2. 19. πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν. confidisq; te ducem esse cæcorum. Gal. 5. v. 10. πέποιθα εἰς ὑμᾶς pro ὑμῖν. Hebraiſ. vel pro ἐν ὑμῖν. quæ syntaxis legitur, Philip. 3. 3. Philem. v. 21. πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου. fretus obsequio tuo. Heb. 2. 13. ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾽ αὐτῷ. fretus ero ipso, Luc. 18. 9. τοὺς πεποιθότας ἐφ᾽ ἑαυτοῖς. confisos sibijpsis. infin. πεποιθέναι. confidere, Phi. 3. 4. plusquamperf. ἐπεποίθειν. Luc. 11. v. 22. ἐφ᾽ ᾗ ἐπεποίθει. scil. πανοπλίᾳ. qua armatura confidebat seu nitebatur. Notetur syntaxis πεποιθέναι τινί, ἐπί τινα, ἐπί τινι, ἔν τινι, εἴς τινα. Hinc est πεποίθησις. εως. ἡ. fiducia, Eph. 3. 12. πεισμονή. ῆς. ἡ. persuasio, Galat. 5. v. 8. ἀπειθής. έος. ὁ. inobediens, refractarius, Actor. 26. v. 19. ἀπειθὴς τῇ ὀπτασίᾳ. rebellis visioni. Rom. 1. 30. γονεῦσιν ἀπειθεῖς. parentibus immorigeri. ἀπείθεια. ας. ἡ. contumacia, Ephes. 2. v. 2. υἱοὶ τῆς ἀπειθείας. Hebraiſ. pro υἱοὶ ἀπειθεῖς. filij inobedientes. ἀπειθέω. ῶ. non credo, cum Dat. Ioh. 3. 36. ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ. qui non credit filio, ubi τὸ πιστεύειν καὶ τὸ ἀπειθεῖν apponuntur, tanquam contraria. unde liquet ἀπειθέω eo in loco nihil aliud significare, quàm non credere. imp. ἠπείθουν. ειν. Actor. 19. vers. 8. καὶ ἠπείθουν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν & parere nolebant malè loquentes de via illa. a. 1. ἠπείθησα. non obedivi, Roman. 11. v. 30. 31. Heb. 11. 31. οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, non perijt cum ijs, qui non obedierant. εὐπειθής. έος. obsequiosus, Iac. 3. 17. ἀναπείθω. persuadeo cum Acc. Actor. 18. 13. πιθανός. ἡ. όν. persuasorius, persuadendi vim habens, πιθανῶς. probabiliter. pro πιθανὸς legimus in N. T. πειθός. 1. Corinth. 2. v. 4. οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις. non in persuasorijs humanæ sapientiæ verbis.

Πεῖνα. ας. ἡ. fames, πεινάω. ῶ. esurio, Philip.4.12. χορτάζεσθαι καὶ πεινᾷν. saturari & esurire. Fut. πεινήσω & πεινάσω. Apoc. 7.v.16. οὐ πεινάσουσιν ἔτι. non esurient amplius. aorist.1. ἐπείνασα. esurivi, Matth. 25.42. Iohan.6.35. οὐ μὴ πεινάσῃ (a.1. act. subj.) nequaquam esurierit. πρόσπεινος. ου. ὁ. famelicus, qui esurit Act.10.10.

Πεῖρα. ας. ἡ. experimentum, periculum, Heb.11.29. ἧς πεῖραν λαβόντες. cujus facto periculo. ἄπειρος. ὁ. καὶ ἡ. rudis, Heb.5 v.13. πειράζω. tento, Iac.1. v.13. πειράζει γὰρ αὐτὸς οὐδένα. tentat enim is nullum. scil. ad malum. Mat. 12.v.15. τί με πειράζετε; quid me tentatis? Diabolus dicitur πειράζων. Mat.4.v.3. imperf. ἐπείραζον. tentabam, Actor.16.7. ἐπείραζον κατὰ τὴν βιθυνίαν πορεύεσθαι tentabat ire, h.e. utrum ire possent Bithyniam versus. Fut. πειράσω. tentabo, aor.1. ἐπείρασα. tentavi, 1. Corinth.10. v.9. ἐπείρασαν. tentarunt. Heb.3.9. ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν. tentarunt me patres vestri. Actor.5.v.9. πειράσαι τὸ πνεῦμα τοῦ κυρίου. tentare spiritum Domini. πειράζομαι. tentor, Iacob.1.13. ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι. à Deo tentor, ἀπὸ pro ὑπὸ hic ponitur. Mar.1.13. πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, praeter. πεπείρασμαι. tentatus sui, aor.1 ἐπειράσθην. idem, Heb.11.37. ἐπειράσθησαν tentati fuerunt. Galat.6.1. μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς, ne & tu tenteris. Matth.4.1. πειρασθῆναι pro τοῦ πειρασθῆναι ἕνεκα. πειράζω etiam idem est, quod δοκιμάζω. exploro, 2.Corinth.13.v.5. ἑαυτοὺς πειράζετε. vos ipsos explorate. πειράω. ῶ. conor, tento. Actor.24.v.6. τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι. templum conatus est profanare. πειράομαι. ῶμαι. idem, Act.9.26. ἐπειρᾶτο. (imperf.med.) κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς. conabatur se adjungere discipulis. Act.26.21. ἐπειρῶντο (με) διαχειρίσασθαι. conabantur me interficere. πειρασμός. ου. ὁ. tentatio, Mat.6.13. 1.Cor. 10.13. πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος. tentatio vos non cepit, nisi humana. ἀπείραστος, qui tentari nequit, intentatus, Iacob.1. vers.13.

Πείρω. transadigo, item, transeo, Fut. περῶ. (Praet πέπαρκα. aorist.1. ἔπειρα. sunt inusitata) praet. medio πέπορα. unde est πόρος. ου. ὁ. meatus. πορίζω. praebeo. πορισμός. οῦ. ὁ. quaestus, 1.Tim.6.5. περιπείρω. transfigo. aorist.1. περιέπειρα. 1.Timoth.6.10. πορεύομαι. iter facio, (idem quod πορείαν ποιοῦμαι. quae phrasis legitur, Luc.13.v.22.) Ioh.11.v.11. πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. abeo

abeo, vt è somno eum excitem. πορεύου. abi, Ioh.4.50.& Iohan.8.11. πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε. abi & ne ampliùs pecca. Act.24.25. τὸ νῦν ἔχον πορεύου. vt nunc se res habent abi. imperf. ἐπορευόμην ibam, Actor.8.39. ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. pergebat igitur in via sua gaudens. præt.perf. πεπόρευμαι. iui, 1. Pet.4.3. πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις. qui incessimus in libidinibus. aor.1. ἐπορεύθην. profectus sum, Ioh.8.1. ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος. abijt ad montem. in imper. πορεύθητι. abi, Iohan.28.v.26. Fut. πορεύσομαι. proficiscar, Luc.15.vers.18. πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου. proficiscar ad patrem meum. πορεία. ας. ἡ. via, iter, Iacob.1.v.11. εἰσπορεύομαι. ingredior, Marc.1.21.& 7.19. Act.28.30. εἰσπορευόμενοι εἰς πόλιν, Marc.1.21.& εἰς κώμην, Mar.11.2. εἰς τὸ ἱερὸν, Act.3.2. πρὸς αὐτὸν scil. παῦλον. Act. 28.30. imperf. εἰσεπορευόμην. ου.ετο. intrabam, Marc.6.56. ἐκπορεύομαι. egredior, Marci 7.19.& 21. imperf. ἐξεπορευόμην. ου. ετο. exibam, Matth. 3.vers.5. τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα. Marc.11.v. 19. ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. egressus es extra vrbem. διαπορεύομαι. transeo, Rom. 15.v.24. ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς. spero enim fore, transiens visam vos. Luc.13.22. διεπορεύετο κατὰ πόλεις. peragrabat singulas vrbes. Actor.16.v.4. διεπορεύοντο τὰς πόλεις. transibant urbes. διαπορεύομαι. proficiscor, Luc.8.vers.4. ἄπορος. ου. ὁ. perplexus. dubius. item pauper, cum Genit. ἀπορία. ας. ἡ. consilij inopia, Luc.21.v.25. ἀπορέομαι. οῦμαι. dubito, Galat.4.20. ἐξαπορέομαι. οῦμαι. prorsus hæreo, planè anxius & perplexus sum. 2.Corinth.1.v.8. διαπορέω. ῶ. ambigo, hæsito, in imperf. διηπόρουν, Actor.10. v.17. ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ πέτρος. quum autem apud se ambigeret Petrus. διαπορέομαι. οῦμαι. medium, idem significat, Luc.24.4 ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου. inhæsitare eas de hoc, h.e. dum ea in re hæsitarent. ἔμπορος. ου. ὁ. mercator, Matt. 13.45. ἔμποροι τῆς γῆς. mercatores terræ, Apoc.18.3.11. 15. ἐμπορία. ας. ἡ. mercatura, Matth.22.5. ἐμπόριον. ου. τό. mercatus, Ioh.2.16. ἐμπορεύομαι. mercor, negotior, Iacob.4.3. ἐμπορευσόμεθα. negotiabimur, Mercatores igitur nomen habent à peragrando, & proficiscendo, quippe qui merces importāt & exportant. εὔπορος. peruius, item diues, item facilis. εὐπορία. ας. ἡ. diuitię, facultates.

Acts.24.

Act. 19. 25. ἀπορίουμαι. ἔυμαι. suppetit mihi, Actor. 11. v. 29. καθὼς ηὐπορεῖτό τις. (augmentum Atticum) prout cuique suppetebat. ὁδοιπορία. ας. ἡ. iter, Iohan. 4. vers. 6 κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας. fessus ex itinere. ὁδοιπορέω. ῶ. iter facio, Actor. 10. 9. παραπορεύομαι. prætereo, Matth. 27. 39. Marc. 9. 30. παρεπορεύοντο διὰ τῆς γαλιλαίας iter faciebant per Galilæam. προσπορεύομαι. cum Dat. accedo. Marc. 10. v. 35. συμπορεύομαι. vna proficiscor, Luc. 7. v. 11. συνεπορεύοντο αὐτῷ. vnà cum illo ibant. conuenio, Marc. 10. 1.

Πέλας. Adv. prope, idem quod ἐγγὺς πλησίον, idem, est etiam aduerb. Iohan. 4. 5. πλησίον τοῦ χωρίου. prope prædium. ὁ πλησίον scil. ὤν. proximus, qui nos attingit, Luc. 10. 29. τίς ἐστί μου πλησίον; quis est meus proximus? Genitiv. τοῦ πλησίον. proximi. Dativ. τῷ πλησίον. proximo, Roman. 13. v. 10. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται. charitas proximum non afficit malo. Acc. τὸν πλησίον. Matt. 22. 39. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου. diliges proximum tuum. παραπλησίως consimiliter, Heb. 2. v. 14. παραπλήσιον. proximè cum Dat. Philip. 2. vers. 27. ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ. ægrotauit proximè morte, lethali correptus fuit morbo

Πέλαγος. ους. τό. pelagus, (gen. mascul.) maris profunditas, Matth. 18. 6. ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. in profunditate maris.

Πέλεκυς. εως. ὁ. securis, bipennis. πελεκίζω. securi ferio, Apoc. 20. 4. τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων. animus securi percussorum.

Πέμπω. mitto, Iohan. 2. v. 21. κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. & ego mitto vos. Actor. 25. v. 25. ἔκρινα πέμπειν αὐτόν. decreui eum mittere. Fut. πέμψω, Luc. 20. v. 13. πέμψω τὸν υἱόν μου. mittam filium meum. aorist. 1. ἔπεμψα. misi, Coloss. 4. 8. ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς. quem misi ad vos. aorist. 1. imperat. πέμψον. mitte, Luc. 16. v. 24. subj. Luc. 16. v. 27. ἵνα πέμψῃς αὐτόν. vt mittas eum. a. 1. infin. πέμψαι. mittere, Luc. 20. v. 11. προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον. perrexit mittere alium servum. aor. 1. part. πέμψας. Ioh. 8. 18. Genit. τοῦ πέμψαντος, Iohan. 9. 4. Dat. τῷ πέμψαντι, Iohan. 5. 24. Acc. τὸν πέμψαντα, Iohan. 12. 45. &c. Nom. pl. οἱ πέμψαντες, Act. 19. v. 31. Genit. τῶν πεμψάντων. Dat. τοῖς πέμψασιν, Ioh. 1. v. 22. &c. πέμπομαι. mittor, Lucæ 7. v. 10. καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες. (aor. 1. pass.) & reuersi, qui missi erant. ἀναπέμπω. remitto, philem.

Philem. vers. 12. ὃν ἀνέπεμψα. quem remisi ἐκπέμπω. emitto, a.1. ἐξέπεμψα, emisi, Act. 17.10. part.a.1.pass. Act.13.4. ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου. emissi à Spiritu sancto. μεταπέμπομαι. accerso, Act.24.v.26. aor.1. pass. μετεπέμφθην. unde participium (Actor.10.v.29.) ἦλθον μεταπεμφθείς. veni accersitus. a.1. med. μετεπεμψάμην. accersivi, Act. 24.v.24. μετεπέμψατο τὸν παῦλον. accersivit Paulum. in impera. μετάπεμψαι. accerse, Actor.10. v.5. in subj. μεταπέμψωμαι. Actor.25.v.3. in infin. μεταπέμψασθαι. accersere, Act.10 vers.22. προπέμπω. deduco, Actor. 21.v.5. προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων. deducentibus nos omnibus. imperf. προέπεμπον. Act.20.v.38. aor.1. προέπεμψα. deduxi: in imperat. πρόπεμψον. Tit. 3.13. deducendum cura. 1.Co.16. v.11. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. deducite verò eum cum pace, h.e. salvum & incolumem. In passiva forma legitur Act.15.3. προπεμφθέντες deducti. συμπέμπω. unà mitto, 2.Corin. 8.v.18. a.1. συνεπέμψαμεν. unà misimus tantum bis legitur.

Πένομαι. facio, ago, πένης. ητος. ὁ. qui labore victum quærit. 2.Corinth.9.v.9. ἔδωκε τοῖς πένησιν. dedit pauperibus. Differunt itaq; πένης & πτωχός. πτωχὸς mendicus est, qui ostiatim petit eleemosynam πενία. ας. ἡ. paupertas inopia, penuria. à præt. med. πέπονα verbi πένομαι derivatur nomen πόνος. ου. ὁ. labor, unde φιλόπονος. gnavus, amans laborum. sed in N.T. πόνος ter legitur, & dolorem, seu cruciatum significat, Apoc. 16.10.11. & 21.4. πονηρός. ά. όν. malus, malignus, qui nobis negotium facessit, Matthæi 5.v.11. πονηρὸν ῥῆμα. malum seu virulentum verbum convicium, 2.Timoth.4.18. ἔργον πονηρόν. opus malum, Matth.7.18. καρποὺς πονηρούς. malus fructus, Actor.18.14. ῥᾳδιούργημα πονηρόν. facinus sceleratum, Galat.1.v.4. αἰῶν πονηρός. malum seculum, ubi vita præsens intelligitur. Ephes.5.16.& 6.13. ἡμέρα πονηρά. malus dies, ubi varia experimur tentationum tela. Satanas dicitur πονηρὸς κατ' ἐξοχὴν. Matth. 5.37.& 6.13. 1.Iohan.2.13. πνεύματα πονηρά. mali spiritus, Act.19.13. πονηρότερα comparativus hic legitur, Luc.11.26. Tribuitur etiam hominibus, Mat. 25.v.26. πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ. male serve & ignave. υἱοὶ τοῦ πονηροῦ. filij illius maligni, videl. Satanæ, h.e. reprobi, qui Gen.3. dicuntur semen serpentis. πονηρὸς ὀφθαλμός. invidus

dus oculus, Matth. 20. v. 15. quia ista animi labes inprimis per oculum, unde etiam nomen accepit, sese prodit. τὸ πονηρὸν substantivè accipitur, Rom. 12. 9. ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν abhorrentes à malo πονηρία. ας. ἡ. malitia, pravitas, scelus, Luc. 11. 39. Act. 3. v. 26. πονηρίαι, Marc. 7. v. 22. Actor. 3. v. 26. ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. à pravitatibus vestris πονέω. laboro: item ægroto, seq. Accus. πονεῖν τοὺς νεφρούς. ubi est ellipsis præp. κατά. laborare ex renibus. Διαπονέομαι. οῦμαι. molestè fero, Actor. 4. v. 2. & 16. v. 18. διαπονηθείς. molestè ferens, καταπονέομαι. οῦμαι. opprimor, Actor. 7. v. 24. fatigor, 2. Pet. 2. v. 7.

Πένθος εος. τὸ. luctus, Apoc. 21. v. 4. πένθος οὐκ ἔσται ἔτι. non amplius erit luctus. πενθέω. ῶ. lugeo, Matth. 5. v. 4. μακάριοι οἱ πενθοῦντες. beati lugentes. Fut. πενθήσω. lugebo, Luc. 6. v. 25. πενθήσετε καὶ κλαύσετε. lugebitis & flebitis. aorist. 1. ἐπένθησα. luxi, 1. Corinth. 5. 2. οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε. non potius luxistis. 2. Corin. 12. v. 21. μὴ πενθήσω πολλούς. ne lugeam multos, ubi πενθήσω est 1. pers. a. 1. act. subj. Iac. 4. v. 9. πενθήσατε lugete. πενθέω. sicut latinum lugeo, modò activè accipitur, & idem valet quod ὀδύρεσθαι, δακρύειν, θρηνεῖν. deflere, deplorare, quæ ipsa cum Acc. construuntur: modò absolutè & neutraliter ponitur, pro eo, quod est in luctu esse. πένθος ἄγειν. Mat. 9. 15. item sicut dicimus δακρύειν τὸν ἀποθανόντα & ἐπὶ νεκρῷ. deflere mortuum, & lugere mortui causa, qua phrasi Lucianus vtitur, ita etiam πενθεῖν ἐπί τινι, Apoc. 8. v. 11. πενθοῦσιν ἐπ᾽ αὐτῇ. lugent super ea, h. e. ejus causa. Sic Æschines, ἐφ᾽ οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε. propter quæ civitas in luctu fuit. πενθερός. οῦ. ὁ. socer, Ioh. 18. v. 13. πενθερά. ᾶς. ἡ. socrus, Mat. 8. 14. Luc. 4. v. 38.

Πέντε. quinque, nomen numerale, pl. tantum g. o. ἄκλιτον. Matth. 25. 2. πέντε ἦσαν φρόνιμοι καὶ πέντε μωραί: quinque erant prudentes, & quinque fatuæ. ibid. v. 15. πέντε τάλαντα. quinq; talenta, Luc. 1. 24. μῆνας πέντε. menses quinque, Iohan. 5. 2. πέντε στοάς. quinq; columnas. ibid. c. 6. v. 9. πέντε ἄρτους. quinque panes. πεντάκις. adv. quinquies. 2. Cor. 11 v. 24. πεντήκοντα. quinquaginta, pl. tantum. g. o. ἄκλιτον. Mar. 6. 40. Iohan. 8. 57. πεντηκοστός. ἡ. όν. quinquagesimus. a. um. πεντηκοστή. ῆς. ἡ scil. ἡμέρα. pentecoste, Actor. 2. 1. & 20. 16. 1. Cor. 16. 8. Sic nominatur quia est quinquagesimus dies à resurrectione D. N.

one D.N.Iesu Christi. πεντακόσιοι. quingenti, Luc.7.41. δεκαπέντε. quindecim, Iohan. 11.8. Galat.1.18. πέμπτος. η. ον. quintus, a. um. Apoc.16. v.10.

Πέρ. particula enclitica, vox imperfecta, quæ aliis orationis partibus annecti solet, & plerumq; significat quamvis ἰδῶν. γ' καὶ δὲ φροῦσί περ. etsi soliciti essent. interdum respondet latinæ particulæ cunq;, ὅπου περ ἐστί. ubicunq; sit. Aliquando est ἄσημον. h.e. nihil significat, καθάπερ. sicut 1. Thess.4.5. εἴπερ. quia. 2.Thess.1.6. ἐπείπερ quandoquidem, Rom.3.30. ἐπειδήπερ. idem, Luc.1.1.

Πέρας. ατος. τό. finis, terminus, Heb.6.v.16. πάσης ἀντιλογίας πέρας. omnis controversiæ finis. τὰ πέρατα. fines, termini. Roman.10.v.18. Luc.11.31 πέραν trans, Adverb. cum genit. Mar.5.v.1. πέραν τῆς θαλάσσης; trans mare. εἰς τὸ πέραν. ponitur pro ulteriore parte, q.d. εἰς μέρος τὸ πέραν. scil. ὄν. Mat.8.18. Marc.8.13. Sic εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης. in ulteriorem lacus ripam, Mar.5.1. ἀντιπέραν. è regione, Luc. 8.v.26. cum Genit. è regione. ἀπέραντος. ο. ὁ. ἡ. infinitus. a. 1. Tim.1.4. γενεαλογίαι ἀπέραντοι. genealogiæ nunquam finiendæ, h.e. quę sunt perobscuræ, ubi ex una quęstione aliæ oriuntur, cum nulla ędificatione cōjunctæ.

Περάω. ῶ. F. άσω. & ήσω. transeo, vendo. (Alij derivant à πείρω. alij à πέρας.) διαπεράω. ῶ. traijcio, Act.21.v.2. εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς φοινίκην. nacti navem traijcientem in Phœnicem. διαπερῶν pro διαπερῶον est part. præs. activi, g.n. Aor.1. διεπέρασα. trajeci, Mat.9.1. διεπέρασε trajecit. construitur cum Acc. Isocr. διαπερᾶν τηλικαῦτα πελάγη. transire tanta maria. In N.T. verò semper absolutè legitur. Luc.16 26. non de aqua traijcienda, sed alio loco emetiendo dicitur. πιπράσκω. per reduplicationem factum ex πράω. quod per syncopen dicitur pro περάω. vendo, Thuc. πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον. vendit malus omnia pecunia. imperf. ἐπίπρασκον. vendebam, Act.2.45. καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον. & facultates vendebant. pass. πιπράσκομαι. vendor, Act.4.v.34. præt.perf. πέπραμαι. venditus fui. Aor.1. ἐπράθην. idem. Matth.26.9. ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ. potuit enim unguentum istud magno vænire. ubi πραθῆναι est aor.1. pass. infin. περνάω. ῶ. ex περάω. per epenthesin τοῦ ν. unde est πέρνημι. vendo, πέρναμαι. vendor. Hinc oritur

πόρνος. u. ὁ. scortator, 1. Corinth. 5. v. 9. πόρνη. ης. ἡ. meretrix, prostibulum, scortum, lupa, quæ corpus habet venale, quæ se prostituit, Mat. 21. 31. 32. αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ. meretrices crediderunt ei. Luc. 15. 30. ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν. qui abligurivit victum tuum cum scortis. πορνεύω. scortor, 1. Corinth. 10. v. 8. μηδὲ πορνεύωμεν. (præs. subj.) neq; scortemur. 1. Corinth. 6. 18. ὁ δὲ πορνεύων. scortans vero. Fut. πορνεύσω. Aorist. 1. ἐπόρνευσα. 1. Cor. 10 v. 8. Apoc. 17. v. 2. μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. cum qua scortati sunt (spiritualiter) reges terræ. πορνεία. ας. ἡ. scortatio, Matth. 5. 32. Galat. 5. 19.

Περί. preposition, cum Genitivo significat de, Iohan. 5. v. 46. περὶ γὰρ ἐμοῦ ἔγραψεν. nam de me scripsit. ἐμοῦ hic est Genit. obiecti. 1. Corinth. 1. v. 4. περὶ ὑμῶν. de vobis. ὑμῶν hic est genit. causæ impellentis. 1. Corinth. 7. v. 25. περὶ δὲ τῶν παρθένων. ad virgines vero quod attinet. 1. Corin. 12. 1. περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν. scil. χαρισμάτων. porro de spiritualibus donis. ubi sequitur distincta illius epistolę pars. Iohan. 1. 22. τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; quid dicis de te ipso? 1. Cor 16. v. 12. περὶ δὲ Ἀπολλώ. ad Apollum quod attinet. Ἀπολλώ. est gen. Atticus, pro Ἀπολλοῦ. Sic. νεώς. in gen. νεώ; ἵλεως. ἵλεω. &c. Pro idem quod ὑπέρ Coloss. 4. v. 3. περὶ ὑμῶν pro vobis. Matth. 26. 28 τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. qui pro multis effunditur. Ioh. Iohan. 17. vers. 9. ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ: ego oro pro ijs, vide præterea, Act. 8. 15. Rom. 8. v. 3. 2. Thess. 1. v. 11. Heb. 5 v. 3. & 10. 8. θυσίαν περὶ ἁμαρτίας. sacrificium pro peccato 1. Pet. 3. 18. χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε. Christus semel pro peccatis passus est. Propter, Luc. 19. 37. περὶ πασῶν, ὧν εἶδον δυνάμεων. propter omnia, quæ viderunt, miracula. ὧν pro ἅς est Grecismus Iohan. 10. 33. περὶ καλοῦ ἔργου. ob bonum opus. Contra, Ioh. 6. 41. περὶ αὐτοῦ. contra illud. Phrases; ἐξουσίαν ἔχειν περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος. in potestate habere propriam voluntatem. 1. Corinth. 7. v. 37. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τινα. magni aliquem facere. περὶ πλείονος pluris &c. Isocrates, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς δεῖ. boni in maximo pretio sunt habendi. Cum Accusativo, circa, de loco, Actor. 28. v. 7. περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον circa locum illum, Apoc. 15. 6. περὶ τὰ στήθη. circa pectora. De actionibus, 1. Tim. 6. 4. περὶ ζητήσεις. circa quæstiones. De tempore, Actor. 22. v. 6. περὶ

μεσημβρίαν. circiter meridiem. Per, Tit. 2. verſ. 7. περὶ πάντα. per omnia. Cum, Actor. 21. v. 8. οἱ περὶ τὸν παῦλον, ſcil. ὄντες. qui cum Paulo erant. Sic οἱ περὶ τὰ ἱερά. ſcil. ὄντες. h.e. οἱ ἱερεῖς. ſacerdotes. In compoſitione intendit ſignificationem, Mat. 26. 38 περίλυπος. valde triſtis. 1. Timoth. 5. v. 13. περίεργος. curioſus, nimis diligens. πέριξ. circumquaque, Actor. 5. 16. τῶν πέριξ πόλεων. ſcil. ὑπῶν. vrbium vicinarum, circumjacentium, finitimarum. περισσὸς vel περιττὸς. ἡ. όν. redundans, 2. Corinth. 9. 1. Iohan. 10. v. 10. καὶ περισσὸν ἔχωσιν. & abundent. item præſtans, eximius, in comp. περισσότερος. præcellentior, Matth. 11. 9. περισσότερον προφήτου. excellentiorem prophetâ. 1. Cor. 12. 23. Grauis, Matth. 23. v. 14. λήψεσθε περισσότερον κρίμα. feretis grauiorem condemnationem. 2. Corinth. 2. 7. μήπως περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ. ne grauiore ſeu vehementiore triſtitia abſorbeatur. περισσόν. ῦ. τό. ſubſtantivè, præſtantia, excellentia, Roman. 3. 1. τί ὖν τὸ περισσὸν τῦ Ιυδαίυ; περισσῶς. Adverb. amplius, Matth. 27. 23. περισσοτέρως. vehemētius, Mar. 15. v. 14. potiſſimum, 2. Corinth. 1. verſ. 12. περισσεύω. vel περιττεύω. abundo, Luc. 15. v. 17. Philip. 4. verſ. 12. περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. abundare & carere. Superſum, Matth. 14. v. 20. Iohan. 6. 12. τὰ περισσεύσαντα κλάσματα. quæ ſuper fuerunt fragmenta. Fut. περισσεύσω. abundabo. Aoriſt. 1. ἐπερίσσευσα, 2. Corinth. 8. 2. Epheſ. 1. 8. περίσσευμα. τος. τὸ. abundantia, Matth. 12. 34. ἐκ τῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ex abundantia cordis os loquitur. περισσεία. ας. ἡ. redundantia, Roman. 5. v. 17. ὑπερπερισσεύω, ουμαι. ſuperabundo, Roman. 5. 20. ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις. ſuperabundauit gratia. 2. Corinth. 7. v. 4. ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ. ſuperabundo gaudio. ὑπερπερισσῶς. Adver. ſuper modum, Marc. 7. v. 37. ὑπερεκπερισσῦ. magis ac magis, 1. Theſſ. 3. 10.

Περιστερά. ᾶς. ἡ. columba, Matthæi 3. v. 16. Iohan. 2. v. 16. περιστερεών. ῶνος. columbarium, locus vbi columbæ aluntur, quod etiam nominatur περιστεροτροφεῖον.

Πέρπερος. ν. ὁ. temerarius leuis, præceps, vanus, qui à quovis vento circumagitur, Vertumno inconſtantior, Proteo mutabilior. περπερεύομαι. perperam ago, 1. Cor. 13. v. 4.

Πέρυσι. Adu. temporis, anno ſuperiore, anno proximè elapſo, 2. Cor. 8. 10. & 9. 2.

Πέτομαι. vel πετάομαι. ῶμαι. volo, as, Apoc.12. 14. ἵνα πέτηται. vta volet. πέτηται. est 3.pers. subj. in prima persona πέτωμαι. à verbo πέτομαι. Apoc.4.7. ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ. simile aquilæ volanti. πετωμένῳ à nominatiuo πετώμενος. contractum ex πεταόμενος, à verbo πετάομαι. ῶμαι. τὰ πετεινὰ. volucres. Matth. 6. vers. 26. semper legitur in plur.num. Luc.11.24. διαφέρετε πετεινῶν. præstatis volucribus. Singularis numerus esset τὸ πετεινόν.

Πετάω. vel πετάννυμι. pando, explico. Fut. άσω ἐκπετάννυμι. expando, Roman.10.v.21. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου. expandi manus meas. καταπετάννυμι. idem, item, obtego, velo καταπέτασμα. τος. τὸ. aulæum, velum, quo quid obtegitur, Matt.27.51 τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο. velum templi fissum est in duas partes.

Πέτρος. ου. ὁ. lapis, saxum, πέτρα. ας. ἡ. petra, Matth.16.v.18. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ. super hac petra, h.e. super Christo, qui solus est fundamentum Ecclesiæ, 1.Cor.3.11. & tanti ędificij lapis angularis, Mat. 21.42. 1.Pet.2.7. Vox eadem quidem, Matth.16.18. repetitur, sed per antanaclasin. πετρώδης. εος. ὁ. καὶ ἡ. καὶ τὸ πετρῶδες. petrosus. a. um. Matthæi 13. v. 5. ἄλλα δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὸ πετρῶδες. alia verò ceciderunt in petrosa.

Πηγή. ῆς. ἡ. fons, Iohan.4.v.6. πηγὴ ἄνυδρος. fons sine aqua. fluxus, Marc.5.v.29. πηγὴ τοῦ αἵματος. fluxus sanguinis.

Πηγνύω, vel πήγνυμι; item πήσσω. compingo. in Fut. πήξω. Pręt. πέπηχα. Aorist.1. ἔπηξα, Heb. 8.v.2. ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, quod fixit seu compegit Dominus & non homo. a. 2. ἔπαγον. præt. med. πέπηγα. σκηνοπηγία. ας. ἡ. tabernaculorũ fixio seu compactio. Iohan.7.2. προσπήγνυμι. affigo, Actor.v.23. διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε. sceleratis manibus affixum interemistis. πήγανον. ου. τὸ. ruta, herbæ genus. παρὰ τὸ πηγνύναι τὸ σπέρμα ἢ τὴν γονήν. Luc.11.42. παγίς. ίδος. ἡ. laqueus. Luc.21.35. Roman.11.7. 1.Timoth.3. v.7. παγιδεύω. illaqueo, Mat. 22.v.15.

Πηδάω. ῶ. salio, salto, εἰσπηδάω. ῶ. insilio. Fut. ήσω. Præt. ηκα. a.1. εἰσεπήδησα. Actor.16.29. αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε. petitis luminibus insilijt.

Πηδός. οῦ. ὁ. ligni species. πηδόν. οῦ. τὸ. remus. πηδάλιον. ου. τὸ. clavus nauis, gubernaculum, Actor.27.40.

Πηλός. οῦ. ὁ. lutum, Ioh.9.6.11. 14.15. πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-

ὀφθαλ-

ὀφθαλμούς μου, lutum imposuit oculis meis.

Πήρα, ας, ἡ. pera, Matth. 10.10. Luc. 22. 35. ἄτερ πήρας, sine pera, ibid. v. 36. μηδὲ πήραν, neque peram.

Πηρός. ᾶ. ὁ. mutilus, ἀνάπηρος. ου. ὁ. idem. Luc. 14.13. & 21. κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, voca mendicos, claudos.

Πῆχυς. εως ὁ. cubitus, mensura sesquipedalis. Matth. 6. 27. τίς δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; quis potest apponere ad staturam suam cubitum vnum?

Πιέζω. F. ίσω. Dorice πιάζω, premo. F. πιάσω. duodecies legitur & tantum in aor. 1. actiu. & aor. 1. pass. ἐπίασε, prehendi, Ioh. 8.20. καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτ., nemo prehendit eum. Apo. 19.20 καὶ τὸ θηρίον ἐπιάσθη, & bestia capta fuit..

Πικρός. ά. όν. amarus,)(γλυκύς. Proprie de sapore, Iac. 3. 11 item virulentus, Iac. 3. 14. πικρῶς, amare. Adu. Lu. 22. v. 62. ἔκλαυσε πικρῶς, fleuit amare. πικρία. ας. ἡ. amarulentia. Rom. 3.14. Eph. 4. 31. πικραίνω, amaritudinem affero, Fut. πικρανῶ. Apoc. 10. 9. καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, amaritudinem afferet ventri tuo. πικραίνομαι, amarulentus sum, exacerbor. Coloss. 3. 19. μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς, ne estote amarulenti erga eas. Apoc. 10. 10. ἐπικράνθη (a. 1. pass.) ἡ κοιλία μου. amaruit venter meus. παραπικραίνω. exacerbo, Heb. 3. v. 16. παρεπίκραναν. exacerbarunt, nempe Dominum. παραπικρασμός. οῦ. ὁ. exacerbatio, Heb. 3. 8. 15.

Πίναξ. ακος. ὁ. tabula, item quadra, patina, Matth. 14. 8. Luc. 11. v. 39. πινακίδιον. ου. τό. tabella, Luc. 1. 63.

Πίνω. bibo, Marc. 10. 39. ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω. poculum, quod ego bibo. imperf. ἔπινον. bibebam, Lu. 7. 27. ἤσθιον, ἔπινον. edebant, bibebant. Fut. πίσω. bibam. Præt. perf. πέπωκα. bibi, Apoc. 18. v. 3. πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη. biberunt omnes gentes. Aorist. 1. ἔπωσα. pro quo vsitatum. a. 2. ἔπιον. bibi, Marc. 14. 23. Imperat. aor. 2. πίε. bibe, Luc. 12. v. 19. πίε etiam adsciscit syllabam θι πίεθι. vnde per crasin πῖθι. idem quod πίε. bibe. vnde est illud veterum helluonum ἢ πῖθι ἢ ἄπιθι. aut bibe, aut abi. Aorist. 2. opt. πίοιμι. in N. Testam. non legitur. Aor. 2. subj. πίω. bibero, Marc. 14. 24. Iohan. 18. v. 11.

πίῃς.

πίῃ. Luc. 1. 15. Iohan. 4. 14.

πίωμεν. Matth. 6. 31.

πίητε. Iohan. 6. 53. Lu. 12. 29.

πίωσι. Marc. 16. 18. κἂν πίωσι θανάσιμον. & si biberint letale quid. Aorist. 2. infinit. πιεῖν. bibere, Actor. 23. v. 12. aor. 2. part.

part. πιὼν, Luc. 5. 39. πιοῦσα, Hebr. 6. 7. ἡ γῆ πιοῦσα ὑετὸν, terra quæ imbibit pluuiam. passiu. præs. πίνομαι, bibor, præt. perf. πέπομαι per ο μικρὸν (vnde est πόμα. τος. τὸ. potus, 1. Corinth. 10. 4.) πέποσμαι (vnde oritur πόσις. εως. ἡ,) πέπομαι (vnde ποτήριον. ου. τὸ. poculum, Matth. 20. 23. Aorist. 1. pass. ἐπόθην. Fut. 1. ποθήσομαι. Fut. med. πίομαι. bibam, ex quo in N. T. legimus secundam singularem, & secundam pluralem. πίῃ bibes, pro quo πίεσαι, Lu. 17. 8. φάγεσαι καὶ πίεσαι σὺ, edes & bibes tu. πίεσθε, bibetis, Mat. 20. 23. Marc. 10. 39. part. fut. med. πιόμενος. καταπίνω, deglutio, Matth. 23. 34. a. 2. κατέπιον, 1. Pet. 5. 8. τίνα καταπίῃ (aor. 2. subj.) quem deuoret. a. 1. pass. κατεπόθην, absorptus fui, Heb. 11. 29. οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν, Ægyptii absorpti seu submersi fuerunt. 1. Cor. 15. 54. κατεπόθη ὁ θάνατος, absorpta est mors. 2. Cor. 2. 7. μήπως καταποθῇ, ne absorbeatur. συμπίνω, vna bibo, Act. 10. 41. συνεπίομεν αὐτῷ, vna cum eo bibimus. πότος. ου. ὁ. symposium (idem quod συμπόσιον. ου. τὸ. quæ vox legitur, Mar. 6 39.) 1. Pet. 4. 3. ποτίζω, potum præbeo, Matth. 10. 42. & 25. 35. irrigo, 1. Cor. 3. 7. aquatum duco, Luc. 13. v. 15. πόσις. εως. ἡ. potus, Iohan. 6. v. 65. τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις. sanguis meus verè est potus. οἰνοπότης. ου. ὁ. vinosus, temulentus, Luc. 7. 34. φάγος καὶ οἰνοπότης. edax & vini potor. πιστικὸς. ἡ. ὀν. liquidus, à πιὼν quod idem est quod πότιμος. potabilis, potui aptus, à verbo obsoleto πίω. bibo, Marc. 14. 3. νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς (Iohan. 12. 3. πολυτίμου) nardi liquidæ, multi pretij.

Πίπτω. cado, Mar. 5. 22. πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. accidit ad pedes ejus. Fut. 1. πέσω. cadam. præt. perf. πέπτωκα. cecidi, unde est part. præt. πεπτωκώς. qui cecidit. Apoc. 9. v. 1. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς γῆν. (stellam) è cælo delapsam in terram. in f. g. πεπτωκυῖα. Act. 15. 16. ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν restaurabo tabernaculum Davidis collapsum. (pro πεπτωκὼς apud poetas legitur per syncop. πεπτὼς. & per epenthesin τοῦ ε πεπτεὼς.) a. 1. ἔπεσα. pro quo in N. T. legimus ἔπεσα. cecidi, Apoc. 1. 17. ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. cecidi ad pedes ejus. Apoc. 22. 8. ἔπεσα. cecidi. 3. pl. ἔπεσαν. ceciderunt, legitur Apoc. 5. 14. & 11. 16. & 17. 10. & 19. 4. Aorist. 2. ἔπεσον. cecidi, omnium tempo-

rum

rum est vsitatissimum, διὰ τὸ ἐν ὕδωρ ἐστὶ χαρακτὴρ τοῦ πρόσωπον ἀορίστου Etym.
ἔπεσες, cecidisti,
ἔπεσε, cecidit, Matth. 13. v. 4.
ἐπέσομεν. cecidimus.
ἐπέσετε, cecidistis.
ἔπεσον, ceciderunt, Matth. 17. 6. Ioh. 18. 6. καὶ ἔπεσον χαμαὶ & ceciderunt humi.
aorist. 2. imper. πέσε, έτω pl πέσετε, cadite, Luc. 23. 30. Apoc. 6. 16.
aorist. 2. subj. πέσω, cadam,
πέσῃς, cadat.
πέσῃ, cadat, 1. Corin. 10. 12.
ceciderit, Apoc. 7. 16.
πέσωμεν. cadamus.
πέσητε, cadatis, Iacob. 5. v. 12.
πέσωσι, cadant, Rom. 11. 11.
aorist. 2. infin. πεσεῖν. cadere, Luc. 16. 17. aor. 2. part. πεσὼν όντος. Matth. 4. v. 9. πεσοῦσα, ούσης, Luc. 8. v. 47. πεσὸν. όντος. Luc. 8. 14. Futur. medium, πεσοῦμαι. cadam, Matth. 10. 29. ἓν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν. vnum non cadet humi. Ma. 15. vers. 14. ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται vtriq; in foueam cadent. Matth. 24. 29. οἱ ἀστέρες πεσοῦνται. stellæ decident. Luc. 21. 24. πεσοῦνται στόματι μαχαίρας. cadent acie gladij. ἀντιπίπτω obnitor, Actor. 7. 51. ἐκπίπτω excido, desino, 1. Corinth. 13. 8. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει, charitas nunquam excidit. Fut. ἐκπέσω. Præt. ἐκπέπτωκα, excidi, Rom. 9. 6. Apoc. 2. 5. a. 1. act. ἐξέπεσα, excidi, Galat. 5. 4. τῆς χάριτος ἐξεπέσατε, gratia excidistis. aor. 2. ἐξέπεσον, idem, 1. Pet. 1. 24. τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, flos eius decidit. 2. Pet. 3. 17. ἐκπέσητε excidatis, est 2. pers. pl. aor. 2. subj. Act. 27. 17. ἐκπέσωσι, exciderent. 3. pl. aor. 2. subj. ἐπιπίπτω, irruo, incido, Mar. 3. 10. Luc. 1. 12. incumbo, Iohan. 13. v. 25. ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ιησοῦ, is vero quum se inclinasset in pectus Iesu. illabor, Act. 11. 15, ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα ἅγιον ἐπ᾽ αὐτοὺς, illapsus est Spiritus S. in eos. παραπίπτω, prolabor, Heb. 6. v. 6. περιπίπτω, incido, cum Dat. Luc. 10. 30. λῃσταῖς περιέπεσεν, in latrones incidit. Iac. 1. 2. ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε (2. plu. a. 2. act. subj.) ποικίλοις, quum in explorationes incideritis varias. Act. 27. 41 περιπεσόντες εἰς τόπον διθάλασσον, quum incidissent in locum bimarem. προσπίπτω, accido, cum Dat. Matth. 7. vers. 25. προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ. πτῶσις. εως. ἡ. casus, Matth. 7. vers. 27. πτῶμα. τος. τό. cadauer, Matth. 24. 28. Apoc. 11. v. 8. παράπτωμα. τος. τό. lapsus, peccatum, Rom. 4. 25. ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, qui traditus est propter lapsus nostros,

Mar. 3. 11

ſtros. compoſita ex inuſitato πέτω. προπετής. έος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ προπετές. præceps, Actor. 19 v. 36. μηδὲν πράττειν προπετές. nihil præcipitanter facere. γονυπετέω. ῶ. ad genua accido aduoluor, Mat. 17.14 cum Datiuo. γονυπετήσας. a. 1. part. ad genua advolutus, Matth. 27. 29.

Πίστις. εως. ἡ. fides (Budæo & Stephano videtur hoc nomen ortũ παρὰ τὸ πεποιθέναι. ſicut & ipſum πείθεσθαι aliquando idem valet quod πιστεύω. vt Act. 5.37. & 23. 21.) conſtantia in dictis & factis, Galat. 5.22. 1. Tim. 5.12. Tit. 2.10. Fides hiſtorica, Iacob. 2.14. Fides temporaria, 2. Timot. 2. 18. Fides miraculorum, Luc. 17.6. 1. Cor. 13.2. Fides ſaluifica & iuſtificans, Roman. 3.28. 1. Cor. 13. v. 13. 2. Theſ. 3.2. οὐ πάντων ἡ πίστις. fides non eſt omnium, Rom. 12.3. μέτρον πίστεως. menſuram fidei, Gal. 2. 20. ἐν πίστει ζῶ, viuo per fidem. Tit. 1 verſ. 1. κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ. ſecundum fidem electorum Dei, Luc. 17. v. 5. πρόσθες ἡμῖν πίστιν. adde vel auge nobis fidem. πιστός. ἡ. όν. fidelis, getrew. Matth. 24. v. 45. πιστὸς δοῦλος. fidelis ſeruus Luc. 12. v. 42. πιστὸς οἰκονόμος. fidelis œconomus. 1. Corint. 10. 13. πιστὸς δὲ ὁ θεός. Deus vero eſt fidelis, certus, indubitatus, ἀξιόπιστος. h. e. fide dignus. 1. Timoth. 4.9. πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, certus eſt hic ſermo, & omnino dignus, qui recipiatur. credens in Chriſtum, ſeu Chriſtianus, Act. 10. 45. 1. Tim. 6. v. 2. πιστή ῆς. ἡ. mulier credens in Chriſtum, Act. 16 v. 1. Timoth. 4. v. 3. τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. fidelibus, & ijs qui agnouerunt veritatem. 3. Ioh. v. 5. πιστὸν ποιεῖς. fideliter agis, pro πιστῶς ποιεῖς. ἄπιστος. ου. ὁ, καὶ ἡ. infidelis, alienus a fide Chriſtiana, 1. Cor. 6. v. 6 2. Corinth. 4.4. 1. Timoth. 5 v. 8. ἀπιστία. ας. ἡ. incredulitas oppoſita fidei Chriſtianæ. Rom. 11, 23. 2. Tim. 1. 13. ἄπιστον. incredibile, Act. 26. 8. ἀπιστέω ῶ. ſum infidus, diffido, non credo, fidem derogo, 2. Tim. 2. 13. εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει. ſi infidi ſumus, ille tamen fidus manet. imperf. ἠπίστουν. εις. Luc. 24. 11. καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. & non credebant illis mulieribus, Act 28. 24. οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν. & alij quidẽ credebant ea, quæ dicebantur, alij vero non credebant. Fut. ἀπιστήσω. aor. 1. ἠπίστησα. non credidi, Marc. 16. 11. & 16. ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, qui vero non crediderit, condemnabitur. ἀπιστοῦμεν. mihi non

non creditur, fides mihi
non habetur. πιστεύω, credo,
fidem habeo, 1.Cor. 11. 18.
καὶ μέρος τι πιστεύω, & aliqua-
tenus credo. μέρος pro κατὰ
μέρος. ellipsis Græcis vsita-
ta. Luc. 8. v. 50. μόνον πίστευε.
tantummodo crede. 1.Ioh. 5
v. 13. ἵνα πιστεύητε, vt creda-
tis. Philip. 1. 29. οὐ μόνον τὸ εἰς
αὐτὸν πιστεύειν, non tantum
credere in eum, Ioha. 6. 47.
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰ-
ώνιον, qui credit in me, habet
vitam æternam. imperf. ἐπί-
στευον, credebam. Act. 18. 8.
ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. crede-
bant & baptizabantur, Io-
han. 2. v. 24. οὐκ ἐπίστευεν ἑ-
αυτὸν αὐτοῖς. non credebat
seu committebat se ijs. Fut.
πιστεύσω, credam, Luc. 16. 11.
τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
verum quis credet vobis?
Præt. perf. πεπίστευκα. credi-
di, 2. Timoth. 1. v. 12. οἶδα γὰρ
ᾧ πεπίστευκα. noui enim, cui
crediderim, Iohan. 20. v. 29.
ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας.
quia vidisti me, credidisti.
1. Iohan. 5. 10. ὅτι οὐ πεπίστευ-
κεν εἰς τὴν μαρτυρίαν. Hebrai-
smus pro τῇ μαρτυρίᾳ. 1. Io-
han. 4. v. 16. ἐγνώκαμεν καὶ πε-
πιστεύκαμεν. cognouimus &
credidimus. Iohan. 16. v. 27.
πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ
θεοῦ ἐξῆλθον credidistis, me a
Patre exijsse. Part. præt. πε-
πιστευκὼς τῷ θεῷ πανοικὶ, qui
credidit Deo cum tota do-
mo. οἱ πεπιστευκότες, Actor. 15.
5. Gen. pl. πολλοὶ τῶν πεπιστευκότων
multi ex ijs, qui credide-
runt, Actor. 19. v. 18. Dat. pl.
πεπιστευκόσι, Actor. 18. v. 27.
Acc. πεπιστευκότας, Iohan. 8.
v. 31. plusquamperf. ἐπεπι-
στεύκειν. credideram, Act. 14
v. 23. εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. in
quem crediderant, vbi aug-
mentum plusquamperf. ab-
jicitur. Simile exemplum
vide in μένω. Aor. 1. ἐπίστευσα.
credidi, 2 Corinth. 4. 13.
ἐπίστευσας, Luc. 1. 20.
ἐπίστευσε, Roman. 4. 3.
ἐπιστεύσαμεν, Galat. 2. 16.
ἐπιστεύσατε, Matth. 21. 25.
ἐπίστευσαν, Marc. 16. v. 14. Io-
han. 2. vers. 23. πολλοὶ ἐπίστευ-
σαν. multi crediderunt.
imp. πίστευσον, Iohan. 10. 38.
πιστεύσατε, credite, h. e. certo
statuite, me esse Messiam o-
lim promissum, & in me fi-
duciam vestram collocate.
subj. πιστεύσω, credam, Io-
han. 9. 36.
πιστεύσῃς, Roman. 10. 9.
πιστεύσῃ, Iohān. 17. 21.
πιστεύσωμεν. Marc. 15. 32. Ioh.
6. v. 30. 1. Iohan. 3. 23.
πιστεύσητε, Marc. 13. v. 21. Io-
han. 6. v. 29.
πιστεύσωσι, Iohan. 11. v. 42. A-
ctor. 19. v. 4.
Infin. πιστεῦσαι, credere, Mat-
thæi 21. 32. Iohan. 5. v. 44.
Part. πιστεύσας, Actor. 11. 21.

πιστεύουσι, Ephes.1.vers.15. τοῖς πιστεύουσι, Actor.11.17. Iudæ. v.5. τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσε, eos qui non crediderunt, perdidit.

pass. πιστεύομαι. credor, Roman.10.v.10. καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται, corde enim creditur. item, concreditur mihi. præt perf. πεπίστευμαι. 1.Corin.9.v.17. οἰκονομίαν πεπίστευμαι dispensatio mihi est concredita *ist mir anuertrawet*. Singularis hæc est in lingua Græca elegãtia, quum verba passiua regunt casum sui actiui. Sic.Gal.2.7. πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον. Euangelium mihi est concreditum. A.1. pass. ἐπιστεύθην legitur in eadem significatione, Tit.1.3. ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. quæ prædicatio mihi est concredita. 1. Thess.2.4. πιστευθῆναι. eodẽ sensu adhibetur. Rom.3.v.2. ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ. quia concredita sunt eloquia Dei. item, fides mihi habita fuit, 1.Tim.3.v.16. ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ. fides illi habita fuit in mundo. πιστεύειν εἰς θεὸν, εἰς χριστὸν. est phrasis scripturæ. Genuina ergo eius phrasis expositio ex nouo & veteri Testamẽto petenda est. πιστεύειν εἰς θεὸν. non est tantũ fidem habere Deo, quod etiã dæmonia faciũt, Iac.2.19. sed Deo confidere, fiduciam suam in Deo collocare, eiq; fide & sanctitate vitæ adhærere, quod est solorũ electorum. πιστεύειν. etiã apud profanos scriptores idẽ est quod θαῤῥεῖν, ἰσχυρίζεσθαι, πεποιθέναι. h.e. fidere, niti, fretum esse, fiduciam collocare, sicut Henricus Stephanus aliquot exemplis id demonstrat, & cum Datiuo construitur. In N.T. vero πιστεύειν εἰς χριστὸν, εἰς θεὸν. Hebrais. est, ad formã verbi האמין heemin quod construi solet cum præpositione ב, cui in lingua Græ. respondet εἰς. Exo.14.31. legimus, ἐπίστευσαν τῷ θεῷ καὶ μωϋσεῖ, in Hebræo est ἐπίστευσαν εἰς θεὸν καὶ μωσῆν. h.e. crediderũt Deo & Mosi, fisi sunt Deo & Mosi. Deo tanquam patri cælesti, omnipotẽti, cuius veritas est prima, summa & immutabilis, imo qui est ipsa veritas: Mosi vero non tanquã homini nudo, sed legato Dei, in cuius ore Deus profuerat verbum suũ. Sic legimus 2.Chr 20.29. ἐμπιστεύσατε ἐν κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε· ἐμπιστεύσατε ἐν προφήτῃ αὐτοῦ (in Hebræo est ἐν προφήταις) καὶ εὐοδωθήσεσθε. h.e. confidite in Domino Deo vestro, & concredimini illi, h.e. eius tutelæ concrediti & cõmissi eritis; & cõfidite in prophetis eius

& bono

& bono successu vtemini. v. bi Israelitæ jubentur credere & fidere prophetis, non tanquā hominibus & verbum suum proferētibus, sed tanquam prophetis, per quos Deus loquebatur. Fūdamentum fidei nostræ (τῆ πιςέως) est voluntas seu promissio Dei & potentia Dei. Non tantùm nosse nos oportet promissiones Dei, sed etiam certò confidere, Dum posse & velle ea nobis præstare, quę promisit. Qui ergo in Iesum Christū credit, js non tantùm certò statuit Iesum Christum esse Electorum Seruatorem, sed etiam fide illi adhæret, in eoq; spem & fiduciam reponit. Quicunq; fide non adhæret Iesu Christo atq; ita Deo, js adhuc versatur in regno Satanæ, & spiritualiter mortuus est. Iustus enim (Rom. 1. 17.) ex fide, quâ solâ Deo, qui ipsa vita est, vnitur, viuit. Qui Christum fide recepit, (Ioh. 1. 12.) js est filius Dei, hæres vitæ æternæ, & benedictus, quemque Deus tanquam pupillam suam custodiet.

Πλάσσω. & Atticè πλάττω. fingo, F. άσω. P. ακα. aor. 1. ἔπλασα, Rom. 9. 20. aor. 1. passiu. 1. Timoth. 2. v. 13. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη. Adam enim prior formatus est. πλάσμα. τος. τό. figmentum, Rom. 9. v. 20. μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, τί με ἐποίησας οὕτως; num dicet figmentum figulo, cur me tale fecisti? πλαστός. ἡ. ὁν. fictus, 2. Pet. 2. 3. πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται. fictis sermonibus vos negotiabuntur. πρωτόπλαστος. qui primus fictus est. Epitheton Adami, factum ex verbis Apostoli 1. Tim. 2. 13.

Πλάνη. ης. ἡ. error, Iohan. 4. v. 6. τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. spiritum erroris, h. e. seductorem. πλάνος. ου. ὁ. impostor, deceptor, 2. Iohan. v. 7. πλανάω. ῶ. seduco, facio ut alij errent, in errorem alios induco. 1. Iohan. 1. 8. ἑαυτοὺς πλανῶμεν. nos ipsos fallimus. Futur. πλανήσω, Matth. 24. 11. πλανήσουσι πολλούς. seducent multos. Præt. πεπλάνηκα. seduxi. Aor. 1. ἐπλάνησα. decepi, Apoc. 19. v. 20. Pass. præs. πλανάομαι. ῶμαι. Matth. 22. 29. πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφάς. erratis, nescientes scripturas. 1. Pet. 2. 25. ὡς πρόβατα πλανώμενα. sicut oves errantes. Perf. πεπλάνημαι. seductus sum, Iohan. 7. v. 47. μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε. an etiam vos seducti estis? erravi, Matth. 18. 13. τοῖς μὴ πεπλανημένοις. quae non aberrarunt. aorist. 1. ἐπλανήθην. seductus fui, Apoc. 18. v. 23. ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. seductæ

sunt omnes gentes. Luc. 21. 8 βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. videte, ne decipiamini. Fut. 1. πλανηθήσομαι. errabo. πλανήτης. ου. ὁ. erro. item stella Judæ. 13 ἀστέρες πλανῆται. stellæ erraticæ

Ἀποπλανάω, ῶ. in errorem impello, à recta via abduco. Marc. 13. v. 22. ἀποπλανάομαι. ῶμαι. aberro. 1. Timoth. 6. v. 10. ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως. aberrarunt à fide.

Πλάξ. ακός. ἡ. tabula. Hebr. 9. 4. αἱ πλάκες. tabulæ. 2. Cor. 3. v. 3. οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις. non in tabulis lapideis.

Πλατὺς, εῖα. ὺ. latus. amplus. spatiosus. a. um. Matth. 7. 13. ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη. quia lata est porta. πλατεῖα, είας. ἡ. platea, Matth. 6. v. 5. ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν. in angulis platearum. Apoc. 21. 21. ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως platea civitatis Apoc. 11. v. 8. ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως in platea civitatis. πλατύνω. dilato, Matthæi 23. v. 5. πλατύνουσι τὰ φυλακτήρια αὐτῶν. dilatant phylacteria sua. Fut. πλατυνῶ. pass. πλατύνομαι. dilator. perf. πεπλάτυμμαι. 2. Corinth 6. 11. ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. cor nostrum dilatatum est. Hebraismus, h. e. lætitia perfusum. aorist. 1. ἐπλατύνθην. 2. Corin. 6. 13. πλάτος. εος. τό. latitudo, Ephes. 3. v. 18.

Πλέκω. contexo, connecto. Fut. πλέξω. Perf. πέπλεχα. aor. 1. ἔπλεξα, Matth. 27. 29. aor. 2. ἔπλακον. perf. passiu. πέπλεγμαι. aor. 1. ἐπλέχθην. aor. 2. ἐπλάκην. perf. med. πέπλοχα. ἐμπλέκομαι. implicor, 2. Timoth. 2. 4. ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις. implicatur hujus vitæ negotijs. 2. Petri 2. v. 20. ἐμπλακέντες. (2. a. pass. part.) implicati. ἐμπλοκή. ῆς. ἡ. implicatio, nodus, 1. Pet. 3. v. 3. ἐμπλόκιον. ου. τό. torques, Num. 31.

Πλέος. poeticè πλεῖος. α. ὁ. Atticè πλέως. α. ὁ. plenus, refertus, compar. πλειότερος. plenior. πλήρης. εος. ὁ. καὶ ἡ καὶ τὸ πλῆρες. plenus, a. um. Ioh. 1. v. 14. πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. plenus gratia & veritate. Actor. 6. 3. ἄνδρα πλήρη πίστεως. virum plenum fide. Actor. 9. 36. αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων. hæc erat diue bonorum operum. in plu nom. πλήρεες. contractè πλήρεις. pleni. æ. τὰ πλήρεα. η. plena, Actor. 6. 3. Accus. πλήρεας contractè πλήρεις. plenos vel plenas, Matth. 14. 20. & 15. v. 37. πληρόω. ῶ. impleo Fut. 1. πληρώσω. implebo Philip. 4. 19. πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν. supplebit (Deus) quicquid vobis opus fuerit perf. πεπλήρωκα, Rom. 13. 8 ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκε. qui diligit alteru legem impleuit. aorist. 1 ἐπλήρωσα

ἐπλήρωσε. impleui, Actor. 2, v. 2. ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον. impleuit totam domũ. paff. præſ. πληρόομαι. οῦμαι. impleor, Galat 5 v. 14. ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται. vno verbo (Lex) impletur. imperf. ἐπληρούμην, ούμην. implebar, Actor. 7. 23. ὡς δὲ ἐπληροῦτο. quum verò expleretur. perf. paſſ. πεπλήρωμαι. impletus fui, 2. Cor. 7. v. 4. πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει. impletus fui conſolatione. 1. Iohan. 1. 4. ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. vt gaudium noſtrum ſit conſummatum. a. 1. ἐπληρώθην. idem Iacob. 2. 23. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή. & impleta fuit ſcriptura. Matth. 13. 35. ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθέν. vt impleatur dictum. Fut. 1. paſſ. πληρωθήσομαι. implebor, Luc. 1. 20. & 3. 5. πλήρωμα. τος. τό. plenitudo, Iohan. 1. 16. ſupplementum, Matth. 9. 16. impletio, perfectio, Roman. 13. 10. πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. impletio igitur legis eſt charitas. ἀναπληρόω. ῶ. compleo, 1. Corinth. 14. v. 16. ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου. qui implet locum idiotæ. a. 1. ἀνεπλήρωσα, 1. Corinth. 16. 17. Galat. 6. 2. ἀναπληρώσατε. (a. 1. imperat.) implete. Philip. 2. 30. ἵνα ἀναπληρώσῃ. (aor. 1. ſubj.) vt impleat. 1. Theſſ. 2. 16. εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι. (a. 1. infin.) ad implendum. ἀναπληρόομαι.

οῦμαι. compleor, Matth. 13. v. 14. ἀναπληροῦται ἡ προφητεία. impletur prophetia. ἀνταναπληρόω. ῶ. viciſſim expleo, Coloſſ. 1. v. 24. προσαναπληρόω. ῶ. ſuppleo, 2. Corinth. 9. 12. aor. 1. προσανεπλήρωσε. ſuppleui, 2. Corinth. 11. v. 9. ἐκπληρόω. ῶ. expleo, Actor, 13. v. 33. συμπληρόομαι. οῦμαι. compleor, Actor. 2. v. 1. ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν. quum compleretur dies, h. e. quum aduenisset dies. πλήθω. impleo. Fut. πλήσω. P. πέπληκα, aoriſt 1. ἔπλησα. impleui, Iohan. 19. v. 20. ὁ δὲ πλήσας σπόγγον. ille verò impleta ſpõgiâ, Lu. 5. 7. ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα. impleuerunt ambo nauigia, pro πλήθω. dicitur etiam πίμπλημι. vnde eſt ἐμπίμπλημι & ἐμπιμπλάω. ῶ. impleo, Actor. 14. verſ. 17. aoriſt. 1. paſſ. ἐπλήσθην. impletus fui, cum Genit. à πλήθομαι. impleor, in tertia perſona ἐπλήσθη. Matth. 22. v. 10. Luc. 1. v. 67. ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου. repletus fuit Spiritu ſancto. ἐπλήσθησαν. repleti fuerunt, Luc. 5. v. 26. ἐπλήσθησαν φόβου. repleti fuerunt timore. Actor. 3. v. 10. ἐπλήσθησαν θάμβους. impleti fuerunt pauore, h. e. obſtupuerunt, &c. in ſubj. πλησθῶ. ῇς. ῇ, Actor. 9. v. 17. in part. πλησθείς. εῖσα. έν. impletus, Actor. 4. 8. & 13. 9. ἐμπλήθω.

 impleo,

impleo, cum Genit. Luc. 1. 53. πεινῶντας ἐνέπλησεν. (a. 1. act.) ἀγαθῶν. famelicos impleuit bonis. ἐμπλήθομαι. impleor, perf. ἐμπέπλησμαι. impletus fui. Luc. 6. 25. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι, pro οἵ ἐστε. væ vobis saturis, væ vobis, qui impleti estis. aor. 1. ἐνεπλήσθην. impletus fui. Ioh. 6. 12. ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν. vt autem saturati fuerunt. πλήρωμα. τος. τὸ. explementum. πλήμμα. τος. τὸ. idem, πλήμη seu πλήμμη. maris æstuantis accessus. πλημμύρα vel πλημμύρα. idem. item inundatio, Luc. 6. 48. πλησμονή. ῆς. ἡ. satietas, Coloss. 2. v. 23. πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός. quibus farcitur caro, vt sunt cibus & potus. πλῆθος. ους. τὸ multitudo, Marc. 3. v. 7. πολὺ πλῆθος ἠκολούθησαν. Anomalia numeri, quæ locum habet in nominibus multitudinis, h.e. in illis nominibus, quæ reipsa sunt πληθυντικά. quãvis non terminatione. Luc. 2. 13. πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου. multitudo exercitus cęlestis. Luc. 1. 10. πλῆθος λαοῦ. multitudo populi. Iohan. 21. 6. ἀπὸ πλήθους ἰχθύων. præ multitudine piscium. Iacob. 5. v. 20 πλῆθος ἁμαρτιῶν. multitudo peccatorum. Actor. 19. v. 8. ἐνώπιον τοῦ πλήθους. coram vulgo, ibidem. 23. 7. ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. scissa est multitudo, h.e. dissidium in populo ortum fuit. πληθύνω. multiplico. Fut. πληθυνῶ. Heb. 6. v. 14. πληθύνων πληθυνῶ σε. multiplicans multiplicabo te, Hebraismus, multiplicando multiplicabo te, h.e. valde te multiplicabo. item cresco, Act. 6. 1. πληθυνόντων τῶν μαθητῶν. crescentibus discipulis. aor. 1. ἐπλήθυνα, 2. Corinth. 9. 10. πληθύνομαι, multiplicor, cresco, imperf. ἐπληθυνόμην. Actor. 6. 7. & 9. 31. ἐπληθύνετο. multiplicabantur. aor. 1. ἐπληθύνθην. multiplicatus fui, creui, Actor. 7. v. 17. ηὔξησεν καὶ ἐπληθύνθη λαός. crevit & multiplicatus fuit populus, 1. Pet. 1. v. 2. χάρις ὑμῖν πληθυνθείη. (aor. 1. opt.) gratia vobis multiplicetur. Matth. 24. v. 12. διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν. crescente hominum malitia.

Πλευρά. ᾶς. ἡ. latus, Ioh. 19. 34. λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε. lancia latus ejus fodit. Actor. 12. 7. πατάξας τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου. percusso latere Petri.

Πλέω. nauigo, in prima persona non contrahitur πλεῖ. pro πλέει apud Eurip. item πλεῖν pro πλέειν legitur, Actor. 27. v. 2. in part. πλέων. οντος. Luc. 8. v. 23. in neut. gen. πλέον. Actor. 27. v. 6. πλέον εἰς Ἰταλίαν. nauigans in Italiam. Actor. 27. v. 24. πάντας τοὺς πλέοντας

μετὰ σε. omnes navigantes tecum. Fut. πλεύσω. navigabo. aor. 1. ἔπλευσα. navigavi. πλοῖον. ου. τὸ. navis, Luc. 5. 2. πλοιάριον. ου. τὸ. navicula, Iohan. 6. 22. πλόος, ου. Genit. οος. ὁ. ὁ. navigatio. in Accus. πλόον. ουν. Actorum. 21. 7. & 27. 10. ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. futuram navigationem, sicut pro ου. οος, ita quoque pro πλοῦ legitur πλοός. Actorum 27. 9. ἀποπλέω. abnavigo, Actor. 27. 1. ὡς δὲ ἐκρίθη ἀποπλεῖν ἡμᾶς. ut autem decretum fuit, ut abnavigaremus Actor. 13. 4. ἀπέπλευσαν (3. pl. a. 1.) εἰς τὴν κύπρον. abnauigaverunt Cyprum, βραδυπλοέω. tardè navigo, Actor. 27. v. 7. βραδυπλοῦντες pro βραδυπλοέοντες. tardè navigantes. διαπλέω. pernavigo, navigando emetior, Actor. 27. v. 5. διαπλεύσαντες κατήλθομεν. emensi (pelagus) devenimus. ἐκπλέω. enavigo, Actorum 18. v. 18. ἐξέπλει (3. s. imperf.) enavigabat, pro ἐξέπλεε. Actorum 20. 6 ἐξεπλεύσαμεν (1. pl. a. 1) enavigavimus. Actorum 15. 39. ἐκπλεῦσαι (a. 1. infin.) enavigare. καταπλέω. transnavigo, pro quo Latini dicunt traijcio. Luc. 8. v. 26. κατέπλευσαν. trajecerunt. ὑποπλέω. subnavigo, *ich schiff vnden her.* Actorum 27. v. 4. ὑπεπλεύσαμεν τὴν κύπρον. sublegimus Cyprum.

Πλὴν. Adverb. præterquam, Actor. 27. v. 22. πλὴν τοῦ πλοίου, præterquam navis. Præter, cum Genitivo, Act. 8. v. 1. πλὴν τῶν ἀποστόλων. præter Apostolos. Marc. 12. v. 32. εἷς ἐστι θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. unus est Deus, & non est alius præter eum. Sed, verùm Luc. 6. 24. πλὴν οὐαὶ ὑμῖν. sed væ vobis.

Πλήσσω vel πλήττω. percutio, Fut. πλήξω. perf. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα. a. 2. ἔπλαγον. passiv. πλήττομαι. percutior, perfect. πέπληγμαι. aorist. 1. ἐπλήχθην. fut. 1. πληχθήσομαι. aorist. 2. ἐπλάγην. præt. perf. med. πέπλαγα. πλήκτης. ου. percussor, pugnax, 1. Timoth. 3. v. 3. πληγὴ ῆς. ἡ. plaga, Actor. 16. v. 33. Apoc. 22. 18. ἐκπλήσσω. percello, ἐκπλήσσομαι. percellor, Matth. 13. 54. ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν. adeò, ut percellerētur & dicerent, vel, adeò ut attoniti dicerēt Actor. 13. 12. ἐκπλησσόμενος. (part. præs.) perculsus. ἐκπλήσσεσθαι ἐπί τινι πράγματι. percelli re aliqua. imper. ἐξεπλησσόμην. ου. ετο. percellebar Marc. 11. 18. πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο. totus populus percellebatur. Luc. 2. 48. ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν. (3. pl. aor. 2 pass.) & viso eo parentes obstupuerunt. ἐπιπλήττω. increpo, 1. Timoth. 5. v. 1. cum Dat. πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς.

 (aor.

(aor.1. subj.) seniorem ne increpa.

Πλοῦτος. ου. ὁ. divitiæ, singularis num. tantum. 1. Tim.6.17. Iacob 5.2. ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε. hypallage Hebraica, h.e. divitiæ deceptrices. Mat. 13. 22. 1. Tim.6.17. μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι. neq; spem ponere in divitijs incertis. Per metaphoram tribuitur alijs rebus, Rom.2.4. & 11.33. Eph.1.7.18.& 2.7. & 3.8.16. & 4.19. Philip.4. v.19. Coloss.1.27. πλουτέω. ῶ. dives sum, 1. Tim. 6.9. 18. F. ήσω. P. πεπλούτηκα. Apoc.3 v.17.a.1. ἐπλούτησα. dives fui, 1.Cor.4.8.2.Cor.8.9.Apoc. 18.3.15.19. πλουτίζω. divitem reddo, dito, locupleto. F.σω. Præt. ικα. πλουτίζομαι. ditor, 2.Corin.9.11. aor.1. ἐπλουτίσθην. ditatus fui, 1.Cor.1.v.5. πλούσιος. ου. ὁ. dives, locuples, opulentus. Matth.27.v.57. ἄνθρωπος πλούσιος. vir dives, Luc.16.1. ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος. vir quidam dives erat. Math. 19. 23. δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. difficulter dives intrabit regnum cælorum. 2. Corinth. 8.v.9. δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν. Propter nos pauper factus est, quum esset dives. Ephes. 2. vers.4. ὁ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει. Iacob. 2. v.5. πλουσίους ἐν πίστει. divites fide. Luc.18.23. πλούσιος σφόδρα. dives valde πλουσίως. copiose, opulenter, abunde. Coloss.3.v.16. ὁ λόγος τοῦ χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως. sermo Christi inhabitet inter vos copiose.

Πλύνω. lavo, Fut. πλυνῶ. aor.1. ἔπλυνα. lavi, Apoc.7.14.

Πνέω. flo, spiro, Luc.12.55. πνέοντα non πνοῦντα. Iohan.6.v.18 πνέοντος. Actor. 27.v.40. τῇ πνεούσῃ. Tertia tamen persona contrahitur in indic. Ioh. 3.v.8. τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ. ventus, quò vult, spirat. in subj. secus, Apoc.7.1. ἵνα μὴ πνέῃ. ne spiret. aor.1. ἔπνευσα. spiravi (à futuro πνεύσω) Matth. 7. 25. ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι. flaverunt venti. πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo. πνεῦμα. τος. τό. ventus. Iohan. 3. 8. Spiritus. & tribuitur Deo, Iohan. 4. v. 24. πνεῦμα ὁ θεός. Deus est spiritus, Et angelis bonis tribuitur, Heb.1.v.14. οὐχὶ πάντες εἰσὶ πνεύματα λειτουργικά; nonne omnes sunt spiritus ministratorij? Malis angelis, Mat.12.v.43. Animabus hominum, Actor.7. v.59. δέξαι τὸ πνεῦμά μου. recipe animam meam. πνοή. ῆς. ἡ. flatus, halitus, Act 17.25. διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. dans omnibus vitam & halitum, & omnia, nempe Deus. πνευματικός. ὁ. ὀν. spiritualis. e. Rom.7. 14. νόμος πνευματικός ἐστι. lex spiritualis

alis eſt. Per Spiritum ſanctum regeneratus, 1.Cor.2. v.15. ubi ὁ πνευματικὸς opponitur τῷ ψυχικῷ. h, e. homini non renato. Glorioſus, 1. Corin.15.44. τὰ πνευματικά. res ſpirituales, 1.Cor.2.v.13. dona ſpiritualia, 1.Cor.12.1 πνευματικῶς. ſpiritualiter, 1. Corinth. 2. v. 14. item non propriè, ſed per metaphoram, Apoc.11.8. ἥτις καλεῖται πνευματικῶς σόδομα. quæ vocatur ſpiritualiter Sodoma. ἐκπνέω. exſpiro, efflo, exhalo animam, h.e. morior, Mar. 15.v.37. ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε. emiſſa voce magna exſpiravit. ἐμπνέω. inſpiro regit Acc. Philo de vita Moſis lib. 1. θάρσος ἐμπνεύσας τοῖς ἑβραίοις. inſpirata Hebræis audacia. Sed Act.9.1. ponitur pro ſimplici πνέω. & conſtruitur (more verborum deſiderij) cum Genit. ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου. ſpirans minas & cædem. ὑποπνέω. adſpiro, Actor.17.13. θεόπνευστος. ου. ὁ. καὶ ἡ. divinitus inſpiratus. a. 2.Tim.3. 16.

Πνίγω. ſuffoco, ſtrangulo. F. πνίξω. Præt. πέπνιχα. aor.1. ἔπνιξα perf.paſſ. πέπνιγμαι. a. 1. ἐπνίχθην. Fut. 1. πνιχθήσομαι. a. 2. ἐπνίγην. f. 2. πνιγήσομαι. πνίγομαι. ſuffoco & ſuffocor; Matth.18.28. ἔπνιγε. 3. perſ. imp. act. h. e. premebat fauces illius debitoris, tanquā eum ſuffocaturus. Mar 5.13. καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. & ſuffocabantur in mari. πνικτόν. οῦ, τό. animal ſuffocatum Actor.15.29. ἀποπνίγω. ſuffoco, a. 1. ἀπέπνιξα. Matth.13. v.7. ἀπέπνιξαν αὐτά. & ſuffocarunt ea ſemina. Luc.8.33. καὶ ἀπεπνίγη (3.perſ.ſing.aor.2 paſ.indic.) & ſuffocatus fuit συμπνίγω. unà ſuffoco, Matthæi 13. 22. Mar. 4. 19. imperf. συνέπνιγον. ſuffocabam, Luc.8.42. aoriſt.1. συνέπνιξα. ſuffocavi, Marc.4.7.

Πόθος. ου. ὁ. deſiderium. ποθέω. F. ήσω. cupio. ἐπιποθέω. deſidero, expeto, Roman.1.11. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς. cupio enim vos videre. F. ἐπιποθήσω. aor. 1. ἐπεπόθησα. deſideravi. 1.Pet.2.2. ἐπιποθήσατε (aor.1. imperat.) expetite. ἐπιπόθησις. εως. ἡ. deſiderium. 2. Corinth 7.7. & 11. ἐπιπόθητος. ὁ. καὶ ἡ. exoptatus. a. Philip.4.1. ἐπιποθία. ας. ἡ. deſiderium, Roman.15.23. ἐπιποθίαν ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. cupiens venire ad vos.

Ποιέω. ῶ. facio, Roman.7.v.19. οὐ ὃ θέλω, ποιῶ. non quod volo facio. imperf. ἐποίεον. ουν. faciebam. Mar. 6. 21. δεῖπνον ἐποίει. cœnam apparabat. Fut ποιήσω. faciam, Marc.1.v.17. præt.perf. πεποίηκα. feci, Iohan.13.v.12. γινώσκετε, τί πεποίηκα ὑμῖν; noſtis ne quid fecerim vobis? pluſquam

ἐπεποιήκειν. feceram, Marc. 15. v. 7. πεποιήκεισαν. pro ἐπεποιήκεισαν. augmentum plusquam perfecti in N. T. sæpius abijci observavi. aor. 1. ἐποίησα. feci, Ioh. 7. 21. ἓν ἔργον ἐποίησα. unum opus feci. Mat. 23. 23. ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. hæc oportuit facere, & illa non omittere. Differunt ποιῆσαι, ποίησαι, ποιήσαι, solis accentibus ποιῆσαι est aorist. 1. infin. act. ποίησαι est 2. pers. aor. 1. imperat. medij. ποιήσαι verò est 3. pers. aorist. 1. activi optativi. Luc. 6. v. 11. τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ. quidnam facerent Iesu. ποιήσειαν est 3. pl. a. 1. act. opt. Atticè pro ποιήσουσι. præs. pas. ποιοῦμαι. ὑμαι. fio; sæpe medium est & activam habet significationem, Act. 20. 24. οὐδενὸς λόγον ποιοῦμαι. nullius rei habeo rationem. Præt. perf. πεποίημαι. Hebr. 12. 27. aor. 1. ἐποιήθην. Fut. 1. ποιηθήσομαι. Aorist. 1. med. ἐποιησάμην. feci, Heb. 1. v. 3. phrases ex hoc verbo observentur, εὐθείας ποιεῖν τὰς τρίβους. planam facere viam, expeditam viam sternere. Matth. 3. 3. Mar. 1. v. 3. Heb. 12. v. 13. ποιεῖν καρπόν. ferre fructum, Matth. 3. 8. & 7. 17. ποιεῖν ἁλιεῖς. constituere piscatores. Matth. 4. v. 19. ποιεῖν ἀποστόλους. constituere apostolos, Mar. 3. v. 14 καλῶς ποιεῖν τινα. alicui benefacere, Matth. 5. 44. καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας. benefacite osoribus seu hostibus vestris. Sic Mar. 14. 7. δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι. eis potestis benefacere. Apud Lucam tamen more Latinorum legimus c. 6. 27. καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς. ποιεῖν ἐλεημοσύνην τινί. erogare in aliquem eleemosynam, Matth 6. v. 2. Actor. 10. v. 2. δυνάμεις ποιεῖν. edere miracula, Matth. 7. v. 42. & 13. v. 56. ποιεῖν σημεῖα. idem, Iohan. 2. v. 23. & 3. v. 2. τέρατα, Act. 7. v. 36. ποιεῖν τινα φανερόν, δῆλον. prodere aliquem, Matthæi 12. 16. & 26. 73. ποιεῖν ἀνομίαν. perpetrare, committere facinus, iniquitati operam dare, peccatis indulgere, Mat. 13. 41. ποιεῖν σκηνάς. extruere tabernacula, Matthæi. 17. 4. ποιεῖν idem quod κτίζειν. creare, condere, & tribuitur Deo, Matth. 19. 4. Marc. 10. 6. Act. 17. 24. 26. Heb. 1. 2. ποιεῖν πάσχα. celebrare pascha. Mat. 26. v. 18. ποιεῖν τινα ἀμέριμνον. securum aliquem præstare, Matthæi 28. v. 14. συμβούλιον ποιεῖν κατά τινος. consilium inire contra aliquem, Matthæi. 3. 6. δεῖπνον ποιεῖν. cœnam parare, Marc. 6. v. 21. ποιεῖν ἄριστον. prandium parare, Luc. 14. 12. δοχὴν μεγάλην ποιεῖν τινι. conviviũ magnum alicui apparare,

parare, Luc. 5. v. 29. τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι τινι. satis facere alicui, Marc. 15. v. 15. ποιῆσαι ἔλεος μετά τινος. exercere misericordiam in aliquem, Lu. 1. 72. ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. redemit populum suum, Luc. 1. v. 68. ποιεῖν κράτος. potentiam demõstrare, planam, testatam reddere, Lucæ 1. v. 51. δεήσεις ποιεῖσθαι. preces fundere, Luc. 5. 33. Philip. 1. v. 4. 1. Timoth. 2. v. 1. περισσότερόν τι ποιῆσαι. aliquid amplius facere, Luc. 12. v. 4. πορείαν ποιεῖσθαι. iter facere, Luc. 13. v. 22. φρονίμως ποιεῖν. prudenter facere, Lucæ 16. v. 8. καλῶς ποιεῖν. bene agere, Actor. 10. 33. ὑγιῆ ποιεῖν. sanitati restituere, Ioh. 5. 15. κρίσιν ποιεῖν. judicium exercere, Iohan. 5. v. 27. ἐκδίκησιν ποιεῖν. vindictam exercere, Act. 7. 24. τὰ ἀρεστὰ ποιεῖν τινι. facere, quæ alicui arrident, Iohan. 8. v. 29. ἀποσυνάγωγον ποιεῖν. synagoga excludere, excommunicare, Iohan. 16. v. 2. ἀνθρακιὰν ποιεῖν. prunas congerere, focum extruere luculentum, Iohan. 18. v. 18. ποιεῖν τινι χαρὰν μεγάλην. aliquem ingenti afficere seu perfundere gaudio, Actor. 15. 3. ποιεῖν χρόνον. idem quod κατατρίβειν χρόνον. consumere, terrere tempus, Act. 15. v. 33. 2. Corinth. 11. v. 25. Iacob. 4. v. 13. ποιεῖν ἐπισύστασιν ὄχλου. facere vt populus concurrat, conuolet, confluat, hoc est vt Plautus loquitur Amph. arg. 2. v. 6. turbas ciere, & ibidem v. 14. turbas conciere, idem Bacch. arg. v. 6. turbas mouere. Idem pers. 1. 19. turbam facere. Terentius in Eunuch. turbas dare. ποιεῖσθαι μνείαν τινος. facere alicujus mentionem, Rom. 1. 9. ἐνέδραν ποιεῖν τινι. insidias alicui struere, Act. 25. v. 3. ἐκβολὴν ποιεῖσθαι. jacturam facere, Act. 27. 18. τῆς σαρκὸς πρόνοιαν ποιεῖσθαι. carnis curam habere, Rom. 13. v. 14. ποιεῖν τὰ θελήματα σαρκός. facere quæ carni placent, allubescunt, Ephes. 2. 3. ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, Ephes. 6. v. 6. h. e. facere, quæ Deus vult. ἔργον ποιεῖν. officium facere, 2. Timoth. 4. 5. ποιῆσαι πόλεμον μετά τινος. bellum cum aliquo gerere, Apoc. 19. 19. ποιεῖν ψεῦδος. committere mendacium, Apoc. 22. v. 15. ποιεῖν μίαν γνώμην. consentire, Apoc. 17. 17. ποίημα. τος. τὸ. opus, Rom. 1. 20. ποίησις. εως. ἡ. idem, Iacob. 1. 25. ποιητής. οῦ. ὁ. poeta, Actor. 17. v. 28. effector, Roman. 2. 13. Iacob. 1. 22. 25. obseruator, Iacob. 4. 11. ἀχειροποίητος. ου. ὁ. sine manu factus, Mar. 14. v. 58. 2. Corinth. 5. 1. Coloss. 2. v. 11. εἰρηνοποιέω. ῶ. reconcilio, pacem firmo, stabilio.

Coloss.

Coloss. 1. 20. εἰρηνοποιός. ῦ. ὁ. pacis studiosus, Matth. 5 9. ἀγαθοποιός. ῦ. ὁ. beneficus, idem quod ἀγαθοποιητικός. ἀγαθοποιΐα. beneficentia, Heb. 13. v. 16. κακοποιός. ῦ. ὁ. maleficus, Ioh. 18. 30. κακοποιέω. ῶ. malefacio, Luc. 6. 9. augetur à principio. item noceo, lædo, Genes. 31. καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χείρ μου κακοποιῆσαί σε. & nunc valet manus mea nocere tibi, h. e. satis sum instructus ad te lædendum. καλοποιέω. ῶ. benefacio, 2. Thes. 3. 13. μὴ ἐκκακήσητε. (a. 1. subj.) καλοποιοῦντες ne segnescatis in benefaciendo. μοσχοποιέω. ῶ. vitulum conflo, facio. aor. 1. ἐμοσχοποίησαν, Actor. 7. 41. ὀχλοποιέω. ῶ. turbam cogo, Actor. 17. v. 5. περιποιέομαι. οῦμαι. acquiro. cum. Acc. 1. Timoth. 3. v. 13. Aorist. 1 περιεποιησάμην. acquisivi, Actor. 20. vers. 28. ζωοποιέω. ῶ. viuifico. ζωοποιέομαι. οῦμαι viuificor, 1. Corinth. 15. vers. 22. συζωοποιέω. ῶ. vnà viuifico, Ephes. 2. v. 5. ἡμᾶς συνεζωοποίησε τῷ χριστῷ. nos vnà viuificavit cum Christo.

Ποικίλος. η. ον. varius, a. um. Iacob. 1. 2. 1. Pet. 1. 6. ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς. in varis tentationibus. 1. Pet. 4. vers. 10. ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ. tanquam boni dispensatores variæ Dei gratiæ. πολυποίκιλος. ὁ. ἡ. admodum varius, Ephes. 3. versu 10. ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ. multiformis illa sapientia Dei.

Ποιμήν. ένος. ὁ. pastor, Marc. 6. vers. 34 ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. sicut oues non habentes pastorem. Iohan. 10. 11. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ego sum bonus ille pastor. Heb. 13. 12. ποιμένα τὸν μέγαν. pastorem illum magnum. 1. Pet. 5. 4. φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποιμένος. (in nominatiuo ἀρχιποιμὴν. ένος. ὁ.) quum conspicuus factus fuerit ille pastorum princeps. ποιμαίνω. pasco, doceo, Iohan. 21. 16. ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. pasce oues meas. Metaphora allegorica. Fut. ποιμανῶ. pascam, Matth. 2. v. 6. ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου. qui pascet populum meum. Rego, Apoc. 2. v. 27. καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ. & reget eos virga ferrea. Pro ποιμανεῖ legitur μέλλει ποιμαίνειν, Apoc. 12. v. 5. aorist. 1. ἐποίμανα. paui, 1. Pet. 5. v. 2. ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ. pascite Dei gregem, qui apud vos est. ποίμνη. ης. ἡ. grex, Iohan. 10. v. 16. γενήσεται μία ποίμνη. fiet grex unus. ποίμνιον. ου. τό. idem, Luc. 12. 32. μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον. ne metue pusille grex. Actor. 20. 29. μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. non parcentes gregi.

Πόλεμος. ου. ὁ. bellum, Matt. 24. 6. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, audituri estis bella. πολεμέω. ῶ. bello, pugno, prælior, Apoc. 19. 11. πολεμεῖ, pugnat. Fut. πολεμήσω, Apo. 2. 16. πολεμήσω μετ' αὐτῶν, (vulgo πρὸς αὐτοὺς) pugnabo cum illis. aor. 1. ἐπολέμησα, præliatus sum, Apoc. 12. 7.

Πόλις. εως. ἡ. vrbs, Matt. 21. 10. ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, commota fuit tota vrbs Act. 14. 19. ἔξω τῆς πόλεως, extra vrbem. Mat. 10. 23 ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, in hac ciuitate. Mar. 1. 45. εἰς πόλιν εἰσέρχεσθαι, in vrbem ingredi. Iud. v. 7. καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, & finitimæ vrbes. Luc. 5. 12. ἐν μιᾷ τῶν πόλεων. Act. 26. v. 11. εἰς τὰς ἔξω πόλεις, in exteras vrbes. πολίτης. ου. ὁ. ciuis, Luc. 19. 14 πολῖτις. ιδος. ἡ. ciuis fœmina. συμπολίτης. ου. ὁ. conciuis. Ephes. 2. 19. πολιτεύω, Remp. administro. πολιτεύομαι, idem, item gubernor. In nouo Testam. in media voce idem est, quod versor, Phil. 1. 27. μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου πολιτεύεσθε, tantum digne Euangelio vos gerite. Seruio, Act. 23. 1. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ego omni bona conscientia seruiui Deo. πολίτευμα. τος. τὸ. vita ciuilis, ciuitas, Phil. 3. 20. ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὑπάρχει, nostra ciuitas in cælis est. πολιτεία. ας. ἡ. Resp. Ephes. 2. 12. ciuitas, jus ciuium, Act. 22. v. 28. ἀμφίπολις. εως. ἡ. nomen urbis quam utrimque aqua alluit, Actor. 17. 1. Δεκάπολις. ἡ. nomen proprium regionis, ita dictæ à decem urbibus, Matth. 4. v. 25. κωμόπολις. εως. ἡ. oppidulum, Marc. 1. v. 38.

Πολύς. πολλή. πολύ. multus. a. um Matth. 9. 37. 2. Cor. 7. 4. Gen. πολλοῦ. πολλῆς. πολλοῦ. Actor. 24. vers. 3. & 27. v. 11. Dativ. πολλῷ. πολλῇ. πολλῷ. 2 Corinth. 6. vers. 4. Accus. πολλόν. πολλήν. πολύ. Matth. 13. versu. 5. Marc. 6. vers. 34. Nom. pl πολλοί. πολλαί. πολλά, Matth. 18. 11. Iohan. 21. 25. Hinc ortum est verbum latinum polleo. Comparat. πλείων. ονος. ὁ. ἡ. amplior, copiosior. Heb. 11. 4. πλείονα θυσίαν. majoris pretij sacrificium. Actor. 27. v. 20. ἐπὶ πλείονας ἡμέρας. ad complures dies, pro πλείονας verò legimus etiam πλείους, contractè Actor. 21. v. 10. & 25. v. 6. In neutro genere πλεῖον. plus, Matth. 6. vers. 25. οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς; nonne vita est aliquid præstantius alimento? pro πλεῖον legitur etiam πλέον, Luc. 3. 13. μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον. nihil amplius præter id, quod constitutum est. ἐπὶ πλεῖον, amplius

amplius, 2. Tim. 3. 9. Act. 4. 17. Post πλεῖον sequitur genitiuus, more comparatiuorum, aut aduerb. ἢ quam. Luc. 11. vers. 31. πλεῖον Σολομῶντος ὧδε, plus quam Solomon hic est, h.e. ego Solomoni longe sum antefe-rendus. Luc. 21. 3. πλεῖον πάντων ἔβαλεν, plus quam omnes immisit, scil. pauper vidua. Ioh. 21. 15. ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; an me plus diligis, quam hi? Matt. 21. 36. πλείονας πρώτων, plures prioribus. Act. 25. v. 26. πλείους ἢ δέκα, plures quàm decem. διὰ πλειόνων, pluribus, fusiùs, idem quod ἐπὶ πλεῖον, Act. 20. 9. item, per plures, 2. Cor. 4. 15. ἐν πλείοσι, in pluribus, 1. Corin. 10. 5. λόγοις πλείοσι, verbis pluribus, Actor. 2. 40. πλεῖστος. η. ον. plurimus. a. um, Matth. 11. 20. πλεῖσται δυνάμεις, plurimæ virtutes, h. e. miracula. Matth. 21. v. 8. πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν, plurima turba strauerunt. Vbi est anomalia numeri vsitata in nominibus multitudinis, vbi potius res ipsa & sensus quā oratio attenditur. πολλά, sæpe, Aduerbialiter, Roman. 15. v. 22. πολλάκις, idem, Matth. 17. v. 15. πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πῦρ, sæpe cadit in ignem. Poetæ etiam πολλάκι. πλειστάκις, sæpissime, τὸ πλεῖστον, ad plurimum seu summum, 1. Corinth. 14. v. 27. πλεονάζω. augeor abundo, exubero, 2. Thess. 1. v. 3. Fut. πλεονάσω. Aorist. 1. ἐπλεόνασα, 2. Corinth. 8. v. 15. ὁ τὸ πολὺ (scil. συναγαγὼν) οὐκ ἐπλεόνασε. qui plus collegit, plus non habuit. 1. Thess. 3. v. 12. πλεονάσαι. aor. 1. actiui. infin. Roman. 6. v. 1. ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ. (3. sing. aor. 1. subj.) vt gratia superabundet. ὑπερπλεονάζω. superabundo. 1. Timoth. 1. v. 14. in medio augetur. πάμπολυς. permultus, in Genitiu. παμπόλλου, Marc. 8. v. 1. παμπόλλου ὄχλου ὄντος. quum esset multa turba. πολλαπλασίων. ο. νος. ὁ. καὶ ἡ. multiplex, admodum varius, Luc. 18. v. 30. De terminatione πλασίων vide suprà vocem ἑκατόν.

Πόρρω. procul, longè, Adverb. Matth. 15. v. 8. ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. cor autem eorum longè distat à me. eminus, Luc. 14. v. 32. πορρωτέρω. ulterius, Luc. 24. v. 28. πόρρωθεν. procul, Luc. 17. v. 12. ἔστησαν πόρρωθεν. steterunt procul. πορρωτάτω. valde procul. πάνυ μακράν.

Πόντος. ου. ὁ. mare, pontus, ποντόθεν dicitur è mari, αἰμύλως pro πόντοθεν, ἰλ. ξ. ποντίζω. mergo, καταποντίζομαι. demergor, Mat. 18. 6.

Πορφύρα. ας. ἡ. purpura, genus conchæ marinæ. item pannus

nus purpuræ liquore tinctus. item vestis purpurea, Marc. 15. v. 17. Luc. 16. v. 19. πορφύρεος. & contracte πορφυροῦς. ὁ. purpureus, Ioh. 19. 2 ἱμάτιον πορφυροῦν, pro πορφύρεον. vestem purpuream.

Ποταμός. οῦ. ὁ. fluuius, Matth. 7. v. 25. 27. Marc. 1. v. 5. Act. 16 v. 13. παρὰ ποταμόν. ad flumen. Dicitur hæc vox vel a ποτὸς. potulentus seu potui idoneus (πότος enim penacutum conuiuium significat) vel παρὰ τὸ πότιμον ὕδωρ ἔχειν. quia habet aquam potui aptam. μεσοποταμία. ας ἡ. Mesopotamia, regio Asiæ maioris, inter Euphratem (qui Apoc. 16. v. 12. vocatur ποταμὸς ὁ μέγας) & Tigrim; vnde etiam nomen accepit, quasi ἐν μέσῳ ποταμῶν, in medio fluuiorum, vel μέσον τῶν ποταμῶν media inter fluuios duos. Genes. 24. v. 10. Deut. 23 4. Iud. 3. 8. 1. Chr. 19. 9. dicitur ארם נהרים Aram naharajim, h. e. Syria fluuiorum duorum. Vox hæc legitur Act. 2. 9. & 7. 2.

Πότερος. ου. ὁ. vter, in f. g. ποτέρα. in n. g. πότερον. Iohan. 7. 17. πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. vtrum ex Deō sit, an ego a meipso loquar.

Πούς, ποδός. ὁ. pes, Matth. 18. v. 18. ὁ πούς σου. pes tuus, 1. Cor. 12. v. 15. ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς. si dixerit pes. Videtur Phauarino ita dici quasi παύς παρὰ τὸ παύειν, ὅτι ἐν τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται καὶ καταλήγει τὸ σῶμα, quod in pedibus requiescat & desinat corpus. Mar. 5. 22. πίπτει πρὸς τοὺς πόδας, accidit ad pedes, Actor. 10. v. 25. πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας. procidens in pedes. παρὰ τοὺς πόδας γαμαλιήλ. ad pedes Gamalielis, scil. sedens in subsellijs inferioribus tanquā discipulus & audiens præceptorem ex cathedra docentem, Act. 22. 3. Rom. 10. 15. ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες. quam pulchri pedes Actor. 14. v. 8. ἀδύνατος τοῖς ποσίν. captus pedibus. ἀνδράποδον. ου. τὸ mancipium. ἀνδραποδίζω. mancipo, q. d. manu capio, & in seruitutem redigo. ἀνδραποδιστής. οῦ. ὁ. plagiarius, 1. Timoth. 1. v. 10. Dicitur ἀνδράποδον quasi τῶν ἀνδρὸς. pes viri. Sunt enim mancipia pedes dominorū suorum, quos pro capitibus agnoscunt. δασύπους. οδος. ὁ, lepus. νήπους, natando gradiens, ex νέω. nato, Piscis. Nonnus. ὀρθόπους. οδος. rectos pedes habens. ὀρθοποδέω. ῶ. rectis pedibus incedo, Gal. 2. 14. ὑποπόδιον, ου. τὸ. scabellum pedum, Matth, 5. v. 35. & 22. vers. 44. τετράπους οδος. ὁ, ἡ, quadrupes, in n. g. τετράπουν, in nom. pl. οἱ καὶ αἱ

τετρά-

τετράποδις, quadrupides, καὶ τὰ τετράποδα, quadrupedia, Actor.10.v.12. Rom.1.23. ἐμποδίζω. Fut. σω. impedio, cum Acc. pro quo in nouo Teſtamento legitur ἐγκόπτω 1.Theſſ.2.v.18. ἐνέκοψεν ἡμᾶς. ὁ σατανᾶς. impediuit nos Satanas.

Πρᾶος. mitis, lenis, manſuetus, Matth.11.v. 28. μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι. diſcite ex me, quod lenis ſim. in Gen. πρᾶος in fœm.g. πραεῖα. manſueta, quod eſt a maſculino πραΰς. έος. ὁ. in neut.g. πραΰ. Matth.5. verſ.5. μακάριοι οἱ πραεῖς. beati mites. 1.Pet.3.4. τοῦ πραέος. manſueti. πραΰνω. manſuefacio, πραότης. ητος. ἡ. manſuetudo. 1 Corin.4.21. πνεύματι πραότητος. eſt Hebraiſmus pro πνεύματι πραεῖ vel πράῳ. ſpiritu miti Galat. 5.v.22. πραΰτης. ητος. ἡ. idem, Iacob. 1. verſ. 21. In πρᾶος, itemq; πραΰς. iota a quibuſdam non ſubſcribitur.

Πραιτώριον. ου. ὁ. vox origine Latina, prætorium, Mar.15.16. videtur vero dici prætor q. præitor.

Πράττω. vel πράσσω. facio, ago, item in N.T. exigo, Luc.3. 13 πράσσετε, exigite. Fut. πράξω. perf. πέπραχα. (non πέπρακα, quod eſt a πιπράσκω. vendo. in fut. πράσω. vendam. (perſ.paſſ.a. πράττω πέπραγμαι. vnde eſt πρᾶγμα. res, Act.5.v.4 negotium, 1.Cor. 6.v.1. opus, Iacob.3.v.16. καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα, & omne prauum opus. a ſecunda perſona πέπραξαι eſt πρᾶξις. εως. ἡ. factum, actio, Matth. 16.27. κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ſecundum facta ipſius. Ro. 12.verſ. 4. τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν. membra vero omnia non eandem habent actionem. a tertia perſona πέπρακται deriuatur πράκτωρ. ορος. ὁ. exactor, Lucæ. 12. v. 58. πραγματεύομαι negotior. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην. ω. ατο. negotiatus fui, in imperat. πραγματεύσαι. ασθω. in plur.num. πραγματεύσασθε. negotiamini, Luc. 19. v. 13. πραγματεία. ας. ἡ. negotium, quale eſſe ſolet mercatorum, aut fœneratorum, qui artem rem faciendi norunt. in pl. num. αἱ πραγματεῖαι. 2.Tim.4.2. ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, implicatur vitæ huius negotijs. διαπραγματεύομαι. negotior. Luc. 19.v.15. τίς τί διεπραγματεύσατο. quis quid negotiando lucratus eſſet. πολυπράγμων. ονος. ὁ. ἡ. qui vel quæ multis ſe implicat negotijs. πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. vana curioſitas. ἡμέραι ἄπρακτοι. dies feſti, vbi feriamur, & labore abſtinemus. Plut.

Πρέπω. conuenio, decorus ſum cum

cum Dat. Ephes. 5. v. 3. καθὼς πρέπει ἁγίοις. sicut conuenit sanctis. Tit. 2. 1. σὺ δὲ λάλει, ἃ πρέπει. tu vero loquere, quę decent. Heb. 2. v. 10. ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ. decebat enim eum ibid. c. 7. 26. τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς. talis enim nos decebat pontifex. πρέπον. οντος. τό. decorum, Matth. 3. v. 15. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστί. sic enim decet, 1. Corin. 11. 13. πρέπον ἐστί. decorum est, & grauitati cõsentaneum. πρεπόντως, Adu. cum Dat. conuenienter. θεοπρεπής. Deo conueniens. Multa de Deo dicuntur ἀνθρωποπαθῶς. quæ intelligenda sunt & explicanda θεοπρεπῶς. h. e. diuinæ maiestati conuenienter. ἱεροπρεπής. έος. ὁ. sanctimoniam decens, Tit. 2. 3.

Πρέσβυς. υος. & Attice εως. ὁ. senex. in fœm. gen. πρέσβειρα. in neut. gen. πρέσβυ. comparat. πρεσβύτερος. senior, Lucæ 15. v. 25. υἱὸς ὁ πρεσβύτερος. filius maior natu, cui ibidẽ opponitur, υἱὸς ὁ νεώτερος. filius minor natu. Est etiam nomen officij, Tit. 1. 5. καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους. constituas oppidatim presbyteros. πρεσβυτέρα. ας. ἡ. mulier grandæua, natu grandior, ætatis prouectioris, 1. Tim. 5. v. 2. συμπρεσβύτερος. ου. ὁ. vna presbyter, 1. Pet. 5. vers. 1. πρεσβυτέριον. ου. τό. senatus Ecclesiasticus, qui etiam a nobis Latine dici solet Presbyterium, Luc. 22. vers. 66. 1. Tim. 4. vers. 13. πρεσβύτης. ου. ὁ senex, Luc. 1. ver. 8. ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης. nam ego sum senex. πρεσβῦτις, ιδος. anus. vetula, Tit. 2. 3 πρεσβεύω. Fut. σω. legatione fungor, Ephes. 6. 20. πρεσβεία. ας. ἡ. legatio, Luc. 14. v. 32. ἀποστείλας πρεσβείαν. hoc est, πρέσβεις. missis legatis, metonymia adiuncti.

Πρηνής. έος. ὁ. pronus, præceps, Actor. 1. 18.

Πρίν. Aduerb. prius, ante, item priusquam. construitur in N. T. cum optatiuo, Act. 25 v. 16. πρὶν ἢ ἔχοι. antequam habeat. cum subj. Lu. 2. v. 26. πρὶν ἢ ἴδῃ. antequam vidisset, Sæpissime vero cum infinitiuo. Mar. 14. 72. πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς. antequam gallus bis caneret ibid. v. 30 πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι. priusquam bis gallus cecinerit. Ioh. 4. v. 49. κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. descende priusquam moriatur filius meus, Ioh. 14. 29. εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι (idem quod πρὸ τοῦ γενέσθαι. quæ phrasis eodem sensu legitur, Ioh. 13. 19.) dixi vobis, priusquã fieret. Eleganter additur ἢ Act. 7. 2. πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτόν. priusquam ille habitaret.

Πρὸ. præpoſitio, cum Genitiuo ante, 1. Corinth. 4.5. πρὸ καιροῦ, ante tempus. 1. Pet. 1.20. πρὸ καταβολῆς κόσμου, ante iacta mundi fundamenta, 2. Timoth. 4.21. πρὸ χειμῶνος. ante hyemem. Elegāter cum infinitiuo tanquam nomine conſtruitur, Ioh. 1. v. 49. πρὸ τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι. priuſquam te Philippus vocaret. Nec de tempore tantum dicitur, ſed etiam de loco, Act. 5.23. πρὸ θυρῶν pro foribus, vel ante fores. ibid. c. 12. v. 6. πρὸ τῆς θύρας. item nota eſt comparationis imparium. Herod. πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρέεται. bellum præ pace eligit. Periphraſis ex hac præpoſitione οἱ πρὸ ἡμῶν ſcil. ὄντες. maiores noſtri, Matth. 5.12. πρὸ comparatur. in compar. πρότερος. α. ον. prior, prius. Epheſ. 4. v. 22 κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν. ſecundum, h. e. quod attinet ad priſtinam conuerſationem. Decies prætereа legitur, & ſemper in neutro genere, & aduerbialiter τὸ πρότερον priùs, vbi ſubintelligitur κατὰ quaſi dicatur κατὰ τὸ χρόνου διάστημα τὸ πρότερον ſcil. ὂν ſecundum priſtinum temporis interuallum. Ioh. 6.62 & 7. v. 51. & 9. v. 8. Galat. 4. v. 13. vel ſimpliciter ponitur πρότερον aduerbialiter ſine articulo pro προτέρως. 2. Corinth. 1.15. Heb. 4.6. & 7.27 vel ſubintelligitur verbum ſubſtantiuum, Heb. 10. v. 32 τὰς πρότερον ſcil. οὔσας. πρῶτος, (tanquam contractum ex πρότατος) η. ον, primus. a. um. Apoc. 1.11. πρῶτος καὶ ἔσχατος. primus & vltimus. 1. Corinth 15.45. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδάμ, primus homo eſt Adamus. Apoc. 20.5. ἀνάστασις ἡ πρώτη. reſurrectio prima interdum idem valet quod πρότερος prior, Iohan. 1.15. πρῶτός μου ἦν. prior me erat. & c. 20. v. 4. Sic πρῶτον aduerbium primo ponitur pro πρότερον, Iohan. 15. v. 18. ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. me prius quam vos odio habuit Præcipuus, primarius, 1. Tim. 1. v. 15. ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ, inter quos ego præcipuus ſum. οἱ πρῶτοι. primates magnates, Lu. 19.47. οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, primores populi, πρωτεύω. F. εύσω. primas teneo, φιλοπρωτεύω. primatum ambio, 3. Ioh. 9. δευτερόπρωτος. ου. ὁ. alter primus, in neutro genere legitur Luc. 6.1. ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ, in ſabbato altero primo, h. e. die vltimo feſti azymorum, qui pari cum primo ſolemnitate celebrandus erat, ac proinde illi velut e religione reſpondebat.

Πρήθω. incendo, πίμπρημαι. intumeſco, inflammor, incendor, A-

dor, Actor. 28. v.6. μέλλειν πίμπρασθαι. an futurum esset, vt inflammaretur. Ἐμπρήθω. incendo, Matthæi 22. vers. 7. καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε & ciuitatem eorum incendit.

Πρίω. serra seco vel findo, diuido. πρίομαι dissecor, Heb. 11. v.37. ἐπρίσθησαν. dissecti fuerunt, διαπρίομαι per metaphoram frendeo, dentibus infrendeo, Act.5. v.33. διεπρίοντο. frendebant, præ iracundia simul concussis & strictis dentibus vocem emittebant. πρίων. ονος. ὁ. serra, Esaiæ 10. 15.

Πρόβατον. ου. τό. ouis, Luc. 15.4. προβάτιον. ου. τό. ouicula, προβατική. pecuaria scil. porta Iohan. 5.4.

Πρός. cum Genit. à vel ab. πρὸς θεοῦ τὰ ἀγαθά. à Deo sunt bona. pro, Actor. 27. v.34. πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας. pro salute vestra. cum Dat. apud, Iohan. 18. v.16. πρὸς τῇ θύρᾳ. apud ianuam. vsque ad, Apoc. 1. v.13. πρὸς τοῖς μαστοῖς. ad mamillas vsq; cum Accus. ad, Iohan. 14. v.12. πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι. ad patrem meum proficiscor. Erga, 2. Timoth. 2. v.24. ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας. placidum esse erga omnes. Inter, Act. 28. v.25. ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους. quum autem inter se discordes essent. Apud, apud, Matth. 13. 56. πρὸς ἡμᾶς εἰσι. apud nos sunt. Ioh. 1. 1. πρὸς τὸν θεόν. apud Deum. Adversus, Ephes. 6. 11. πρὸς τὰς μεθοδείας. adversus callidas machinationes. Contra, Actor. 26. v. 14. πρὸς κέντρα. contra stimulos. Iuxta, Galat. 2. 14. πρὸς τὴν ἀλήθειαν. juxta veritatem, seu sicut veritati Evangelicę conveniebat. Circiter, Luc. 24. v.29. πρὸς ἑσπέραν ἐστί. circiter vesperam est, h. e. advesperascit. 1. Cor. 7. v. 5. πρὸς καιρόν. ad tempus. Ex, Ephes. 3. v.4. πρὸς ὅ. ex quo. Aliquando notat eventum, Matth. 5. 28. πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς. ad concupiscendam eam. 1. Ioh. 5. v.16. πρὸς θάνατον. ad mortem. Aliquando comparationem. Rom. 8. 18. πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν. cum futura gloria collatas. Valet etiam de, περί, Heb. 1. v.7. πρὸς τοὺς ἀγγέλους, pro περὶ τῶν ἀγγέλων. ἔμπροσθεν. coram, cum Genit. 1. Thess. 1. 3.

Πρύμνα. ης. ἡ. puppis, idem quod νηὸς πρυμνή. extrema navis pars. à πρυμνός. ἡ. όν. extremus. a. um. Marc. 4. v.38. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ. & ipse erat in puppi. πρυμνήτης. ου. ὁ. gubernator in puppi sedens.

Πρωΐ. mane, Adverb. Matt. 10. v.1. Act. 28. v.23. ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας. à mane usq; ad ve-

vesperam. πρώϊμος. ὁ. ὁ. matutinus, Iacob.5.v.7. πρωϊνός. idem, Apoc.2.v.28.

Πρῶρα ας. ἡ. prora, Act. 27.30. dicta est παρὰ τὸ προορᾶν. à prævidendo, quasi προόρα.

Πταίω. impingo, Iacob. 3. v. 2. πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες. sæpe enim impingimus omnes. Fut. πταίσω. Iacob.2.10. πταίσει δὲ ἐν ἑνί. impinget verò in uno. Aorist. 1. ἔπταισα. impegi, Roman.11.v.11. μὴ ἔπταισαν! Num impegerunt? ἄπταιστος. immunis à lapsu seu peccato, Iudæ v.24.

Πτέρνα. ης. ἡ. calx pedis, Ioh.13.v.18. ἐπῆρεν (aor.1.act indic.) ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν. sustulit adversus me calcem suam.

Πτέρυξ. γος. ἡ. ala, Matth. 23.37. quater legitur in N.T. derivatur à πτερόν. ῦ. τὸ. ala, q. per syncopen dictum pro πετερὸν à verbo πέτομαι. volo, de quo verbo suprà. πτερόω. ῶ. alas addo, aliis subveho. Sic naves velo πτεροῦσθαι dicuntur; & homo dicitur πτεροῦσθαι ἐλπίσι. spe & gaudio exultare, per metaphoram. πτερύγιον. ου. τὸ. pinna ædificij, Mat.4.v.5. Luc.4.v.9.

Πτοέω. ῶ. terrefacio, terreo, territo, exterreo, obstupefacio. πτοέομαι. οῦμαι. perterresio, consternor, Luc.21.v.9. πτόησις. εως. ἡ. consternatio, 1. Petri 3. 6. πτήσσω. item πτώσσω poeticè pro πτοέομαι. expavesco, trepido, attonitus sum. παρὰ τὸ πτώσσω deriuatur πτωχός. ῦ. ὁ. mendicus, pauper, Matth. 5. v. 3. πτωχή. ῆς. ἡ. egena, Marc.12. v.42. χήρα πτωχή. vidua pauper. Pauper apud Ouid. in fœm. g. legitur. πτωχεύω pauper sum mendico, 2.Cor.8.9. δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν. propter nos pauper fuit, quamuis diues esset. πτωχεία. ας. ἡ. paupertas, inopia, 2.Corinth.8. 2.9. Apo.2.8.

Πυκνός. ή. όν. creber. a. um. 1. Timoth.5.v.23. πυκνὰς ἀσθενείας. crebræ ægritudines. πυκνά. Adverbialiter, crebrò, Luc.5 v.33. νηστεύουσι πυκνά. jejunant crebrò.

Πύλη. ης ἡ. porta, Matth.7.13. πλατεῖα ἡ πύλη. lata porta, Matth.16.v.18. πύλαι ᾅδου. portæ inferni, Hebraismus, h.e. potestas Satanæ. πυλών. ῶνος. ὁ. atrium, vestibulum, Luc.16 v.20. πρὸς τὸν πυλῶνα. ad vestibulum. Act. 10. 17. ἐπὶ τὸν πυλῶνα. prope vestibulum. Act.12.14. πρὸ τοῦ πυλῶνος. ante vestibulum. Hinc sunt multa composita ἀμφίπυλος. vtrinque portas habens, ἑπτάπυλος, septem portas habens, ἑκατόμπυλος. centum portas habens, &c.

Πυνθάνομαι. percontor, sciscitor, h.e. scire cupio, Act.10. v.29. imperf. ἐπυνθανόμην. ε.

ετο. percontabar, Matth. 2. 4. ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν. percontabatur ab jis, Actor. 4. v. 7. ἐπυνθάνοντο. percontabantur. Fut. πεύσομαι. percontabor, à verbo πεύθομαι. Aorist. 2. ἐπυθόμην. percontatus sum, Iohan. 4. 52. ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν. percontatus itaq; est ab jis. in a. 2. infin. πυθέσθαι. percontari, diligenter inquirere, Iohan. 13. v. 24 part. a. 2. πυθόμενος. percontatus, Actor. 23. 34. πευθὴν. ῆνος. ὁ explorator, Herod.

Πύξ. Aduerb. pugno, *mit der faust*. Sic λὰξ. calce, *mit fussen*. πυγμή. ῆς. ἡ. pugnus, Mar. 7. v. 3. Significat etiam mensuram cubiti, vnde dicti sunt πυγμαῖοι. pusilli homines, q. d. cubitales. πύκτης. ου. ὁ. pugil. πυκτεύω. pugilem seu athletam ago, 1. Corinth. 9. v. 26. πυκτεῖον. ου. τό. palæstra, locus vbi pugiles se exercent.

Πῦρ. gen. n. ignis. Heb. 12. v. 29. Genit. πυρός, Matth. 5. v. 22. Dat. πυρὶ. Matth. 13. v. 40. πυρὶ κατακαίεται. igni comburitur. Accus. πῦρ, Luc. 17. v. 29. ἔβρεξε πῦρ. pluit ignem. in N. T. legitur tantum in singulari numero. πυρὰ ᾶς. ἡ. pyra, rogus, bustum, strues lignorum accensorum. Actor. 28. v. 2. ἀνάψαντες γὰρ πυράν. accensa enim pyra. πυρετός, οῦ. ὁ febris, Matth. 8. v. 15. ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός. dimisit eam febris. πυρέτιον. ου. τό. febricula. πυρέσσω vel ττω. febricito, Matth. 8. v. 14. πυρέσσουσαν. febricitantem, Marc. 1. 30. ἡ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα. socrus Simonis decumbebat ex febri. πύρινος. η. ον. igneus, a. um. Apoc. 9. v. 17. πυρόω ῶ. igni iniecto vro, accendo. πυροῦμαι. οῦμαι. vror, ardeo, 1. Cor. 7. v. 9. κρεῖσσον γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι, satius est matrimonium contrahere, quàm vri, h. e. impuris cogitationibus conscientiam lædere. 2. Corinth. 11. v. 29. πυροῦμαι. vror, h. e. molestiam experior. præterit. perf. πεπύρωμαι. accensus fui, Ephes. 6. 16. βέλη πεπυρωμένα. tela ignita, exploratus fui igni, Apoc. 3. 18. χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς. aurum exploratum igni. πύρωσις. εως. ἡ. exploratio, quæ fit per ignem, 1. Pet. 4. v. 12, incendium, Apoc. 18. v. 9. πυῤῥός. ἡ. όν. rufus, Apoc. 6. 4. & 12. 3. πυῤῥάζω. rubeo. F. σω. Perf. κα. Matthæi 16. v. 2, ζώπυρον. ου. τό. φυσητήρ, ῆρος. ὁ. follis quo ignis in cineribus latens suscitatur. ζωπυρέω. ῶ. ignem sopitum, carbonesq; cineribus obrutos accendo, Suidas. ἀναζῆν ποιῶ. h. e. reuiuiscere facio. idem ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα, μεγάλην

γάλην φλόγα ἀνάψαι. propiè est ex exigua scintilla flando magnam accendere flammam. ἀναζωπυρέω. ῶ. exuscito, rursus accendo, 2. Timoth. 1. v. 6.

Πωλέω. ῶ. vendo, Matth. 13. 44. Fut. ήσω. Perf. ηκα. aor. 1. ἐπώλησα, Actor. 5. v. 1. πωλέομαι. οῦμαι. vendor, 1. Corinth. 10. v. 25 Luc. 12. v. 6. pro quo verbo in N. T. etiam legitur πιπράσκω. Fut. πράσω. Perf. πέπρακα. vendidi, Matth. 13. v. 46. πέπρακε πάντα, ὅσα εἶχε. vendidit omnia quæ habebat. πεπραμένος. venditus legitur, Roman. 7. v. 14. ἐπράθην. venditus fui, aor. 1. pass. Iohan. 12. v. 5. πραθῆναι. vendi, Matth. 18 v. 25. Actor. 5. v. 4. relata sunt πωλεῖν, siue πιπράσκειν & ἀγοράζειν. Apoc. 13. v. 17. πορφυρόπωλις. εως. ἡ mulier, quæ purpuram vendit, Actor. 16. v. 14. Sic βιβλιοπώλης. ου. ὁ. qui libros vendit. οἰνοπώλης. ου. ὁ. qui vinum vendit. οἰνοπωλέω. ῶ. vinum vendo. οἰνοπώλιον. ου. τὸ. taberna vinaria. κρεοπώλης. ου. ὁ. lanius, carnium venditor. κρεοπώλιον. ου. τὸ. macellum, laniena, (1. Cor. 10. 25. Latino nomine Græcè dicitur μάκελλον. ου. τὸ.) κρεοπωλέω. ῶ. carnes vendo.

Πῶλος. ου. ὁ. pullus, Matth. 21. v 2. πῶλος ὄνου. pullus asini, Iohan. 12. 15.

Πωρός. οῦ. ὁ. cæcus. πῶρος. ου. ὁ. luctus, ταλαίπωρος. ου. ὁ. ἡ. miser, a, quasi τλάων τὸν πῶρον. ferens luctum, pro quo Latini dicunt, luctuosus, qui est in luctu, Rom. 7. v. 24. ταλαιπωρία. miseria, infelicitas, Roman. 3. v. 16. πληθυντικῶς. h. e. pluraliter legitur, Iacob. 5. v. 1. ταλαιπωρέω. ῶ. sensu miseriæ tangor. Iacob. 4. v. 9. ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε. sensu ærumnæ tangimini & lugete. πῶρος. ου. ὁ. significat etiam callum, h. e. carnem in manibus pedibusque, quæ ex laboribus obduruit. πωρόω. ῶ. callum obduco, obduro, Iohan. 12. 40. per metaph. transfertur ad mentem obstinatam, & pœnitere nesciam. πωρόομαι. οῦμαι. occallesco, stupidus fio, Marc. 6. v. 52. ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη. cor eorum occalluerat, Roman. 11. v. 7. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, reliqui verò occalluerunt. πώρωσις. εως. ἡ. induratio, Ephes. 4. versu. 18.

Ρ Ω

P Ω literam Græci in medio solent duplicare, à qua re Hebræi abhorrent, Roman. 4. 19. Σάῤῥα. ex Hebræo שָׂרָה

Ῥάβδος. ου. ἡ. virga, 1. Corinth. 4. v. 12. scipio, Matth. 10. v. 10. baculus, Heb. 9. v. 4. sceptrum, ad formam Hebrææ vocis

vocis שבט, Heb.1.8. Apo. 2 v. 27. ῥαβδίζω. virgis cædo, Actor.16. v.22. ῥαβδίζομαι. vapulo, virgis cædor, aor.1. ἐρραβδίσθην. virgis fui cæsus, 2.Cor.11.25.

ῥαίνω. F. ῥανῶ. perfundo, ῥανίς. ίδος. ἡ. stilla, gutta. ῥαντός. οῦ. ὁ. aspersus, unde est ῥαντίζω. aspergo, Heb.9.v.13. F. ῥαντίσω. Perf. ἐρράντικα. pro quo legitur Aor.1. ἐρράντισε. Heb.9 v.19. καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐρράντισε, & totum populum aspersit. Perf. pass. ἐρράντισμαι. aspersus fui. Heb.10.22. ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας. ellipsis τοῦ κατὰ Græcis usitata, cordibus aspersi. ῥαντισμός. οῦ. ὁ. aspersio, Heb.12.v.24. 1. Pet.1.v.2.

ῥαπίς. ίδος. ἡ. virga, fustis, ῥαπίζω. baculo cædo, Fut. ῥαπίσω. Matth.5.v.39. ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα. qui te cædet in dexteram maxillam. a.1. Mat,26.67. οἱ δὲ ἐρράπισαν. alij verò bacillis ceciderunt. à præt. perf pass. ἐρράπισμαι derivatur ῥάπισμα. τος. τὸ. ictus baculi, Iohan.18.22.

ῥάπτω. F. ψω. P. φα. suo, consuo, per metaph. machinor. ῥαφίς. ίδος. ἡ. acus, Matth.19. v.24. διὰ τρυπήματος ῥαφίδος. per foramen acus. ῥαφή. ῆς. ἡ. sutura. ἄρραφος. ὁ. ἡ. insutilis, Iohan.19.v.23. ἐπιρράπτω. insuo, Marci 2. versu 21.

ῥέω. F. ῥεύσω. P. ῥεῦκα. fluo. ῥεῦμα. τος. τὸ. fluxus. ῥοή. ῆς. ἡ. & ῥόος. οῦ. idem, à præt. medio inusitato. ἔρροα. sicut, πόνος & πονή à πέπονα. αἱμορροοῦσα. sanguinis profluvio laborans, Matthæi 9.v.20. Pro ῥέω, dicitur etiam ῥυέω. unde aor.2.pass. ἐρρύην. fluxi. (Legitur etiam ἐρρύηκα. fluxi, tanquam à ῥυέω.) Hinc est ῥύσις. εως. ἡ. fluxus, Marc.5.v.25. & 8.v.44. ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος. fluxus sanguinis.

ῥέω. dico, Fut. ῥήσω. P. ἔρρηκα & Atticè εἴρηκα. dixi, vide thema εἴρω. Præs pass. ῥέομαι. a.1 ἐρρέθην. dictus fui, per ἀφελὸν. in penult. Matth.5. versu 21 ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη. audivistis dictum fuisse, Apoc.6.11.& 9 v.4. penultima etiam regulariter per ἦτα scribitur, Rom.9.v.12. Sic in part.a.1. ῥηθέν. dictum, nunquam ῥεθὲν Matth.1.v.22. ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθέν. ut impleretur quod dictum fuit. à præt. passiv. εἴρημαι. dictus fui, derivatur ῥῆμα. τος. τὸ. verbum, Matthæi 12.v.36. πᾶν ῥῆμα ἀργόν. omne otiosum verbum. Res more Hebraici דבר dabhar, Mat.5.v.11. καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα. & dixerint quamlibet rem malam seu quidvis mali, Matth.18,16.

Act. 5. 32. τοῦ ῥήματ. res tota. jussum. mandatum, Luc. 5. v. 5. ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σε. ex tuo vero jussu. ῥητῶς. disertè, manifestè, 1. Timoth. 4. v. 1. ῥητῶς λέγει. disertè dicit. ῥήτωρ. ορος. ὁ. orator, Actor. 24. v. 1. ἀναντίῤῥητος. ὁ. ἡ. irrefutabilis, Actor. 19. v. 35. ἀναντιῤῥήτων δὲ ὄντων τούτων. quum igitur istis non possit contradici. ἀναντιῤῥήτως. Adv. irrefragabiliter, ubi nemo contradicere potest, Actor. 10. v. 29. παῤῥησία. ας. ἡ. pro πανρησία, ἐλευθερίας ἕνεκα. libertas dicendi, vbi sine metu libere omnia dicimus, nec quæ dicenda sunt, reticemus. Actor. 4. vers. 13. μετὰ παῤῥησίας λαλεῖν. cum omni libertate loqui, neminem reformidare. (sicuti ipse Apostolus alibi, Actor. 28. v. 31. per adv. ἀκωλύτως interpretatur,) Actor. 2. 29. & 4. 29. 31. χρώμεθα παῤῥησίᾳ. 2. Corinth. 3. v. 12. Significat etiam fiduciam, Heb. 4. v. 16. & 10. v. 35. παῤῥησίᾳ. palàm, manifestè Adverbialiter. (sicut δημοσίᾳ publicè, ἰδίᾳ privatim &c.) Iohan. 7. v. 26. & 11. v. 54. ἐν παῤῥησίᾳ. idem, Coloss. 2. 15. παῤῥησιάζομαι. liberè loquor Actor. 9. v. 28. imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην. liberè loquebar, Actor. 19. v. 8. aorist. 1. ἐπαῤῥησιασάμην. ω. ατο. Actorum 9. v. 27. liberè locutus sum. aor. 1. part. παῤῥησιασάμενος, Actor. 13. v. 46. παῤῥησιαστής. ου. ὁ. qui libertate in dicendo utitur. μεγαλοῤῥήμων. ονος. ὁ. ostentator. ἄῤῥητος. ου. ὁ. ἡ. ἡ. καὶ τὸ ἄῤῥητον. ineffabilis. e. 2. Corinth. 12. v. 4. καὶ ἤκουσεν ἄῤῥητα ῥήματα. & audivit res, quas fando explicare nemo potest.

Ῥήσσω. rumpo, frango, Marc. 2. v. 22. ῥήσσει. frangit. cum Accusat. pro quo etiam dicitur ῥηγνύω & ῥήγνυμι. in passiv. præs. ῥήγνυμαι. rumpor, frangor, Matth. 9. 17. ῥήγνυνται. rumpuntur. Fut. ῥήξω. frangam, rumpam. Præt. perf. ἔῤῥηχα. pro quo legitur aor. 1. ἔῤῥηξα. fregi, allisi, Luc. 9. 42. ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον. allisit eum dæmonium. in aor. 1. imperat. ῥῆξον (Galat. 4. 27.) καὶ βόησον. erumpe & clama, in aor. 1. subj. Matth. 7. v. 6. καὶ ῥήξωσιν ὑμᾶς. & dilacerent vos. infinitivo ῥήσσειν affine est Germanicum verbum *reissen*. à perf. pass. ἔῤῥηγμαι. dilaceratus sui, oritur nomen ῥῆγμα. τος. τὸ. ruina, Luc. 6. 49. ῥάκος. εος. τὸ. panniculus, lacera vestis, vestis detrita, reijcula, Mat. 9. 16. ῥακώδης. εος. ὁ. pannosus. διαῤῥήγνυμι. dirumpo, F. διαῤῥήξω. a. 1. διέῤῥηξα. Matth. 26. v. 65. διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, dirupit vestimenta sua. aor. 1 part. διαῤῥήξας. legitur, Marci 14.

ci 14. v. 63. διαῤῥήγνυμαι. dirumpor, imperf. διεῤῥήγνυτο τὸ δίκτυον. dirumpebatur rete. Luc. 5. v. 6. διαῤῥήγνυμι. dirumpo. diffringo, aorist. 1. διέῤῥηξα. distregi, Actor. 16. v. 22. προσρήγνυμι. illido, Luc. 6. v. 48. προσέῤῥηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ. impegit torrens rapidus in domum illam. προσέῤῥηξεν pro προσέρηξεν. scil. propter εὐφωνίαν Græcæ linguæ, ῥῶ duplicatur, cujus literæ ingeminatio in Hebraicis literis est χρακόφωνος.

Ῥίζα. ης. ἡ. radix, Matth. 3. v. 10. Luc. 8. v. 13. ῥίζαν οὐκ ἔχουσι. radicem non habent. ῥιζόομαι. οῦμαι. radicor, Ephes. 3. v. 18. ἐῤῥιζωμένοι. radicati, part. præt. pass. ἐκριζόω ῶ. eradico. F. ἐκριζώσω. a. 1. ἐξεῤῥίζωσα. Matth. 23. v. 29. ἐκριζώσητε (2. pl. a. 1. act. subj.) eradicetis. Matth. 15. v. 13. ἐκριζωθήσεται. (3. pers. fut. 1. pass.) eradicabitur, ab a. 1. ἐξεῤῥιζώθην. Luc. 17. v. 6. ἐκριζώθητι (a. 1. pass. imperat.) eradicator.

Ῥίπτω. abijcio, Actor. 22. v. 23. Fut. ῥίψω. Perf. ἔῤῥιφα. aor. 1. ἔῤῥιψα. Act. 27. vers. 19. τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐῤῥίψαμεν. armamenta navis abjecimus. Matth. 27. v. 5. ῥίψας τὰ ἀργύρια. projectis pecunijs præt. perf. pass. ἔῤῥιμμαι. Matthæi 9. v. 36. ἐῤῥιμμένοι ὡσεὶ πρόβατα. disjecti tanquam oves. Luc. 17. v. 2. ἔῤῥιπται εἰς τὴν θάλασσαν abjectus fuerit in mare. ῥιπὴ ῆς. ἡ. jactus, ortum à preterito medio ἔῤῥιπα., 1. Corinth. 15. v. 52. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. jactu oculi, momento, temporis puncto ῥιπίζομαι. jactor, Iac. 1. 6.

Ῥοῖζος. ου. ὁ. stridor. ῥοιζέω. ῶ. strideo, stridorem edo. ῥοιζέομαι. οῦμαι. cum impetu & stridore feror, circumagor. ῥοιζηδὸν. cum stridore, Adverb. 2. Pet. 3. v. 10. ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται. quo die cæli cum stridore præteribunt.

Ῥομφαία. ας. ἡ. gladius, Apoc. 1. v. 16. ῥομφαία δίστομος. ensis anceps, Apoc. 2. v. 16. ἐν τῇ ῥομφαίᾳ. ibid. c. 2. v. 12. τὴν ῥομφαίαν. Alij derivant à ῥέπω. vergo, propendeo, unde est ῥοπὴ. ῆς. ἡ. inclinatio propriè lancis in trutina. Hinc est ῥοπαία & per epenthesin τοῦ μῦ. & mutationem τοῦ πῖ in φῖ ῥομφαία.

Ῥύω vel potius ῥύομαι. traho, item libero, eximo, redimo, ῥυτὴρ. ῆρος. ὁ. & ῥύτωρ. ορος. ὁ. tractor. ῥύομαι. præsens legitur in activa significatione, 1. Thess. 1. versu 10. Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς. Iesum, liberantem nos. Fut. ῥύσομαι. liberabo, Roman. 7. v. 24. τίς με ῥύσεται; quis liberabit me? aorist. 1. med. ἐῤῥυσάμην. liberavi, Coloss. 1. v. 13 ὃς ἐῤῥύσατο

ἡμᾶς. qui liberavit nos. Matthæi 6.v.13. ῥῦσαι. (aor.1.imperat) ἡμᾶς. libera nos. Matthæi 27.v.43. ῥυσάσθω. (a.1.imper.3.perſ.) αὐτόν. liberet eum. aoriſt.1.paſſ. ἐρρύσθην. liberatus fui, 2.Tim.4.17. ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. ereptus ſum ex faucibus leonis, nempe Neronis. Rom.15.v.31. ἵνα ῥυσθῶ. (aor.1.ſubj.paſſ.) ut liberer. a.1.paſſ.part. ῥυσθείς. ἐντος. ὁ. ereptus, liberatus, Luc.1.v.74. ῥυόμενος. ου. ὁ. liberator, vindex, Rom.11.v.26. ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος. è Sjone veniet ille vindex. ῥυτὶς. ίδος. ἡ. ruga, Epheſ.5.v.27.

Ῥωννύω vel ῥώννυμι. roboro, F. ῥώσω. P. ἔρρωκα. præſens paſſ. ῥώννυμαι. perf. paſſ. ἔρρωμαι. corroboratus fui. Hinc quibuſdam dicta videtur ῥώμη. ης. ἡ. Roma nomen urbis Act.18.2.& 19.21.& 23.11 εἰς ῥώμην μαρτυρῆσαι. Romæ teſtificari. εἰς Ῥώμην pro ῥώμῃ eſt Hebraiſmus. εἰς enim poni ſolet pro ל articulo dat. caſus. Sed ſi hinc Roma derivatur, cur ῥω non aſpiratur? A ſecunda perſona. ἔρρωσαι eſt præt. imperat. paſſ. ἔρρωσο. vale, eſto robuſtus, Act.23.30. in plu.num. ἔρρωσθε. valete, Act.15.19. Solent hoc modo & Greci & Latini literas ſuas concludere.

Σάββατον. ου. τό. vox Hebraica, propriè ceſſatio à labore, requies. Sabbatum ſeptimus dies ſic dictus fuit, quo laborare fas non erat. Hebraicè שבת ſchabbath, itē שבתון ſchabbathon, quæ vox Græci ſcribenda eſſet σάββαθον. ſed à Græcis duriuſculæ illæ aſpirationes emolliuntur, & in Græca V.T.verſione, itemque in N.T. ſemper legitur σάββατον. ſabbatum, Mat.24.20, Mar.2.27. οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. non homo eſt propter ſabbatum. Hebdomada, Luc.18.v.12. νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου jejuno bis hebdomada. per ſyn. membri ſabbatum ponitur pro tota hebdomada. Mat.24.20. μηδὲ ἐν σαββάτῳ. neq; ſabbato. Ioh.20.1. τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων. una die hebdomadæ, Hebraiſmus, h.e. prima die, quæ dies etiam nominatur, κυριακὴ dominica Apo.1.10. In ſingulari numero eſt 3.declin. ſimpl. & declinatur ut ξύλον. in plu. eſt declin. 5. ſimpl. & declinatur ut ποιήματα. Mat.12.1. ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι. ibat Ieſus Sabbato. Actorum 17. verſ. 2. καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο, per Sabbata tria diſſerebat. σαββατισμός. οῦ. ὁ. Sabbatiſmus, Hebræi 4. v.9.

Σαίρω. scopis purgo, Fut. σαρῶ. Perf. σέσαρκα. vnde est perf. pass. σέσαρμαι & nomen σάρμα. τος. τὸ. sordes verrendo collectæ. aor. 2. ἔσαρον. præt. perf. med. σέσηρα. vnde σαρόω. ῶ. & hinc σαρόω. ῶ. scopis purgo, mundo, verro, Luc. 15. v. 8. σαροῖ τὴν οἰκίαν. verrit domum. Fut. σαρώσω. verram. Præt. perf. σεσάρωκα. verri, perf. pass. σεσάρωμαι, Matth. 12. v. 44. οἶκον σεσαρωμένον κεκοσμημένον. domum versam & ornatam.

Σάκκος. ου. ὁ. saccus (cilicium) שַׂק, ein sack, Matth. 11. 21 Apoc. 6. 12. & 11. 3.

Σάλος. ου. ὁ. salum, maris ora, in qua stant naues ad anchoras, quæ ad littus accedere non possunt. Luc. 21. v. 25. ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου. resonante mari & salo. σαλεύω. agito, Actor. 17. v. 13. Fut. σαλεύσω. præt. perf. σεσάλευκα. aorist. 1. ἐσάλευσα. agitavi, Heb. 12. v. 26. οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε. cujus vox tunc concussit terram. Luc. 6. 48. καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν. & nequiuit eam quatere. σαλεύομαι. agitur, instabilis sum, concutior, quatior, Matthæi 11. v. 7. ὑπ' ἀνέμου σαλευόμενον. à vento agitatum, Heb. 12. v. 27. τὰ σαλευόμενα. res instabiles. præt. perf. pass. σεσάλευμαι. agitatus seu concussus fui, Luc. 6. v. 38. μέτρον σεσαλευμένον. mensuram agitatam a. 1. pass. ἐσαλεύθην. commotus fui, Actor. 4. v. 31. ἐσαλεύθη ὁ τόπος. concussus fuit ille locus. Actor. 2. 25. ἵνα μὴ σαλευθῶ. (Aoristus primus subj.) ne concutiar. Act. 16. v. 26. ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια. vt concuterentur fundamenta. Metaphoricè accipitur, 2. Thess. 2. v. 2. εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός. ne citò dimoueamini à mente, F. 1. σαλευθήσομαι. commouebor.

Σάλπιγξ. γγος. ἡ. tuba, 1. Cor. 14. v. 8. ἦχος σάλπιγγος. sonus tubæ, Latinè, cantus tubæ. Heb. 12. 9. φωνὴ σάλπιγγος. vox tubæ, Matth. 24. v. 31. 1. Corinth. 14. v. 8. ἐν σάλπιγγι θεοῦ. in tuba Dei, Hebraismus בְּשׁוֹפָר pro μετὰ σάλπιγγος. σαλπίζω. tuba cano, Apoc. 10. v. 7. Fut. ίσω, 1. Cor. 15. v. 52. a. 1. ἐσάλπισα. tuba cecini, Apoc. 11. v. 15. ἐσάλπισε. tuba cecinit. Matth. 6. v. 2. μὴ σαλπίσῃς. (2. pers. aor. 1. act. subj.) ne curato buccina cani. Apoc. 8. v. 6. ἵνα σαλπίσωσι. vt tuba canant. σαλπιστής. οῦ. ὁ. tubicen, Apoc. 18. 22. αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν. tibicinum & tubicinum. Extra N. T. legitur etiam σάλπιγξιν. ξιαιδ. φ. σάλπιγξεν pro ἐσάλπιγξεν.

Σανδάλιον. ου. τό. sandalium, calcea-

calceamentum, Act.12.v.8. ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. subliga calceos tuos.

Σανὶς. ίδος. ἡ. tabula, asser. Dat. pl. σανίσι, Act.27.44.

Σάπφειρος. ου. ὁ. sapphirus, nomen gemmæ, Apoc.21.19.

Σαρδὼ & σαρδών. όνος. ἡ. Sardina, nomen insulæ in mari Ligustico. σαρδίνος. ου. ὁ. subaudi λίθος, item σάρδιος. ου. ὁ. Sardius, Apoc.4.v.3.

Σάρξ. κὸς. ἡ. caro, 1.Corinth.15. v.39. οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ. non omnis caro est eadem caro. corpus humanum, 1. Pet.4.v.6. in symbolo credimus ἀνάστασιν σαρκὸς. resurrectionem carnis. Humana natura, 1.Pet.3.v.18. Rom. 9.v.5. 1.Timoth.3.v.16. θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ. Deus conspicuus factus est in carne. Homo, Ephes.6. v. 12. πρὸς αἷμα καὶ σάρκα. aduersus carnem & sanguinem, h.e. homines. Matth.24.v.22. οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. non conseruaretur vllus homo. Roman 3.20. οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ. non justificaretur vlla caro, h.e. vllus homo. consanguinei, Rom.11.14. Homo corruptus, Ioh.3.6. corrupta natura, Rom.8.1.3 corrupta hominis ratio, 2. Corinth.1.v.17. Naturalis humani ingenij vis & acies, Matth,16.v.17. Anima corrupta, Roman.7.v.18. infirmitas humana, Heb.5.v.7. σαρκικὸς. ἡ. όν. carnalis, Roman.7.v. 14. ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι. ego vero carnalis sum, h.e. labe peccati originalis infectus, quæ labes caro dicitur, quia carnali generatione in nos propagatur. σάρκινος. η. ον. carneus, 2.Cor.3. 3. ἐν πλαξὶ σαρκίναις. in tabulis carneis, vbi opponuntur πλάκες λίθιναι & πλάκες σάρκιναι. tabulæ saxeæ & carneæ. σαρκοθεραπεύω. ῶ. cutem curo, qua phrasi Horatius vtitur, vbi ait.

In cute curanda plus æquo operata iuuentus.

Σατανᾶς. ὁ. Satanas, vox origine Hebræa, שטן Satan, quæ aduersarium ἀντίδικον. (1. Pet.5.v.8.) significat. Marc. 3.v.23. πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν; Quomodo potest Satanas Satanam ejicere? 2.Thess,2.v.9. κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ. ex efficatia Satanæ. 1.Corinth.5.v.5. παραδοῦναι σατανᾶ. tradere Satanæ. Matth 4.v.10. & 16. v.23. ὕπαγε σατανᾶ. abi Satana.

Σάττω. F. ξω. P. χα. onero, onus impono, idem quod φορτίζω. σαγήνη. ης. ἡ. sagena, Matth. 13.v.47. & per pleonasmum τοῦ ρ σαργάνη. ης. ἡ. sporta, *forb* vel crates, *ein hurd*, 2. Cor.11.v.33.

Σάπφ-

Σάτον. ου. τὸ. satum, h. e. sesquimodius, Matth. 13.33.

Σαφής. ιος. ὁ. ἡ. manifestus, certus, σαφηνής. ιος. idem, διασαφέω. ῶ. significo, indico, Matth. 18. 31. διεσάφησαν τῷ κυρίῳ, indicarunt domino.

Σβέννυμι, 1. Theſſ. 5. v. 19. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, spiritum ne extinguete. Fut. σβέσω, Matth. 12. 20. λῖνον τυφόμενον οὐ σβέσει, linum fumigans non extinguet. aorist. 1. ἔσβεσα, extinxi, Heb. 11. v. 34. ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, extinxerunt vim ignis. σβέσαι, extinguere, est a. 1 act. infin. Ephes. 6. v. 16. σβέννυμαι, extinguor, Mar. 9. vers. 44. τὸ πῦρ οὐ σβέννυται, ignis (gehennæ) non extinguitur. Matthæi 25. vers. 8. αἱ λαμπάδες σβέννυνται, lampades extinguuntur, pro σβέννυμι dicitur etiam σβεννύω. ἄσβεστος, ὁ. ἡ. inextinctus, vel potius inextinguibilis, Matth. 3. 12 πυρὶ ἀσβέστῳ, Marc. 9. v. 43. εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, in ignem qui extingui nequit. Hom. ἰλ. π. φλὸξ ἄσβεστη, pro ἄσβεστος, flamma inextincta. ἄσβεστος κονία calx non extincta.

Σέβω, veneror, adoro, colo, σέβομαι, idem, legitur tantum in præsenti. Mat. 15. c. μάτην σέβονταί με. frustra colunt me. Act. 19. v. 27. ἣν ὅλη ἡ Ασία σέβεται, quam colit vniuersa Asia. Actor. 18. v. 13. σέβεσθαι τὸν θεὸν. Deum colere. σεβόμενος. ου. ὁ. religiosus, Act. 13. v. 43. & 17. v. 17. σεβομένη. ης. ἡ. religiosa, Actor. 13. v. 50. σεπτὸς ὁ. ὀν. venerabilis. e. σέβας, τὸ (ἄκλιτον.) veneratio, ὀδυσσ. ζ. σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα. religio me intuentem incessit. σεβάζομαι. idem quod σέβομαι. a. 1. ἐσεβάσθην. colui, Rom. 1. 25. ἐσεβάσθησαν. & coluerunt. Construitur cum Accus ἰλ. ζ σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ. religioni id habuit. σεβάσσατο pro ἐσεβάσατο, ab ἐσεβασάμην. colui. σέβασμα. τος. τὸ. numen, 2. Theſſ. 2. vers. 4. τὰ σεβάσματα. sacra, Actor. 17. v. 23. σεβαστὸς. οῦ. venerandus, tribuitur Cæsari Romano Act. 25. 21. quem Latini vocant Augustum. εὐσεβής. ἐος. ὁ. καὶ ἡ. pius. a. Actor. 10. vers. 2. εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν. pius, & timens Deum. ibid. v. 7. στρατιώτην εὐσεβῆ. militem pium. 2. Pet. 2. v. 9. οἶδε κύριος εὐσεβεῖς. εὐσεβῶς. piè, Adv. 2. Timoth. 3. v. 12. οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν. qui volunt piè vivere. εὐσέβεια. ας. ἡ. pietas, 1. Tim 3. v. 16. μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον magnum est pietatis (h. e. religionis Christinæ) mysterium. 1. Timoth. 4. v. 7. γύμναζε σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. exerce te ipsum in pietate. plur. αἱ εὐσέβειαι. pietatis officia,

ficia, 2. Pet. 3. v. 11. εὐσεβέω. ῶ. colo, Actor. 17. v. 23. ὃν ἐν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε. quem igitur ignorantes colitis. in pietate informo, exerceo, 1. Timoth. 5. v. 4 τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν. propriam domum, h. e. domesticos in pietate informare. ἀσεβὴς. ἐος, ὁ. ἡ. impius, Roman. 4 v. 5. δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ. qui iustificat impium, 1. Pet. 4. v. 18. ἀσεβὴς ποῦ φανεῖται; impius vbi comparebit? 1. Timoth. 1. v. 9. ἀσεβέσι. impijs ἀσέβεια ας. ἡ. impietas, Iudæ v. 15. ἔργα ἀσεβείας, opera impietatis, h. e. impia, ibid. v. 18. κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀσεβειῶν. secũdum cupiditates impietatum, h. e. admodum impias. ἀσεβέω. ῶ impie ago, aor. 1. ἠσέβησα, impie & nefarie egi, Iudæ vers. 15.

Σειρά. ᾶς. ἡ. catena, 2. Pet. 2. v. 4 Hinc σειρὴν. ῆνος. monstri marini genus. & αἱ σειρῆνες dictæ videntur ἀπὸ τῆς σειρᾶς quod suauitate cantus tanquam catena homines in naufragium adducant, quo nomine Poetæ voluptates & libidines notare volunt.

Σείω. moueo, Heb. 12. vers. 26. σείομαι. moueor, Apoc. 6. 13. Fut. act. σείσω, perf. σέσεικα. Præt. pass. σέσεισμαι. commotus fui, vnde est σεισμὸς. οῦ. ὁ. terræmotus, Matth. 8. v. 24. σεισμοὶ. plur. eodẽ sensu, Marci 13. v. 8. aor. 1. pass. ἐσείσθην Matth. 21. v. 10. ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις. commota fuit tota ciuitas. ἀνασείω. concito cum Acc. Luc. 23. v. 5. ἀνασείει τὸν λαὸν. Marc. 15. v. 11. ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον. concitarunt turbam. κατασείω. ich winke Actor. 13. v. 17. κατασείσας αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν. manu postulato ab jis silentio. Sic Actor. 21. v. 40. κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ. manu silentium postulauit à populo. Semel cum Accus. Actor. 19. v. 33. pro σείω dicitur etiam σαίνω. quatio, concutio, σαίνομαι. commoveor, 1. Thess. 3. 3.

Σέλας. αος. τὸ. fulgor, lumen. σελάω. splendeo. σελήνη. ης. ἡ. Luna, Matth. 24. v. 29. καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς. nec Luna edet splendorem suum σεληνιάζομαι. Lunaticus sum, Matth. 17. v. 15. σεληνιαζόμενος. ου. ὁ. Lunaticus, Matt. 4. v. 24. Lunatici dicuntur, qui furore laborant, non illo quidem perpetuo, sed interuallis quibusdam recurrente. Videtur ita morbus ille dictus, quòd instar Lunæ statis interuallis recrudescat, vel quòd jis, qui in ipso nati sunt interlunio, familiaris esse consueverit.

Σεμίδαλις. εως. ἡ. simila, similago, farina ex tritico, Apoc. 18. v. 13.

Σεμνὸς. ἡ. ὀν. venerabilis, honestus,

ſtus, grauis, Tit. 2. v. 2. σεμνὰς, σώφρονας. venerandos, temperantes. Philip. 4. 8. ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, quæcunq; veneranda, quæcunque juſta ſunt. σεμνότης ητος. ἡ. grauitas honeſtas, 1. Tim. 2. verſ. 2. ἐν πάσῃ σεμνότητι. ibid. c. 3. v. 4 μετὰ πάσης σεμνότητος. cum omni honeſtate.

Σῆμα. τος. τὸ. ſignum, nota, buſtum. ἄσημος. ο ὁ. ἡ. obſcurus ignobilis, Actor. 21. v. 39. οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης. vrbis haud obſcuræ ciuis. σύσσημον, ο. τὸ. commune ſignum, Marc. 14. v. 44. παράσημον. ο. τὸ. inſigne. παράσημος. ο. ὁ. ἡ. inſigni notatus, Actor. 28 verſ. 11. ἐν τῇ νήσῳ παρασήμῳ, Διοσκούροις. in inſula cui erat inſigne Caſtor & Pollux. Διόσκουροι. quaſi κοῦροι Διὸς. adoleſcentes ſeu filij Iouis, quo nomine Caſtor & Pollux a Græcis fuere dicti. κοῦροι pro κόροι. vide ſupra κόρος. pag. 111. c. 1 ἐπίσημος. ὁ. ἡ. inſignis Rom. 16. v. 7. οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις. qui excellunt inter Apoſtolos, Matth. 27. v. 16. δέσμιον ἐπίσημον. inſignis captiuus, εὔσημος. ὁ. ἡ. bene ſignificans, 1. Corinth. 14. v. 9. λόγον εὔσημον. ſermo perſpicuus. σημεῖον. ο. τὸ. ſignum, Roman 4 v. 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς. Genit. ſpeciei h. e. accepit circumciſionem tanquam ſignum. 1. Cor. 14. v. 22. αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν. linguæ ſunt ſignum, miraculum, Mat. 12. 38. Ioh. 2. v. 11. portentum, Mar. 8. v. 11. Apoc. 12. v. 3. σημειόομαι, ὦμαι, noto, 2. Theſſ. 3. v. 14. τοῦτον σημειοῦσθε, hunc notate. σημαίνω. ſignifico, Ioh. 21. 19. Fut. σημανῶ. aor. 1. ἐσήμανα, ſignificaui, Actor. 11. 28. in aor. 1. infin. σημᾶναι, ſignificare, Actor. 25. v. 27. pro ἐσήμανα dicitur etiam ἐσήμηνα. præt. perf. act. σεσήμαγκα. & paſſ. σεσήμασμαι vſitata ſunt, ſed ἄγραφα. διπλώματα σεσημασμένα. diplomata obſignata, apud Plut.. Sic dicuntur literæ principum ſigillis obſignatæ, quas vulgus patentes vocat, aut bullas.

Σήμερον, Aduerb. hodie. Matthæi 6. verſ. 11. Luc. 2. v. 11. ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ. natus eſt vobis hodie Seruator. ἡ σήμερον ſubauditur ἡμέρα hodiernus dies. Mat. 11. 23. ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. manſiſſent vtiq; in hunc vſq; diem. ἡμέρα additur Rom. 11. 8. ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, in hodiernum diem. pro σήμερον Attice τήμερον, quam vtramque vocem alij ad thema ἡμέρα reuocant. Dicitur enim τήμερον quaſi τῇδε ἡμέρᾳ h. e. hoc ipſo die.

Σήπω. F. ψω. P. πα. præt. medio. σέσηπα. putreſio. Iacob. 5. 2.

ὁ πλοῦ-

ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε. diuitiæ vestræ computruerunt. σαπρὸς. ὰ. ὸν. putris, e, putridus a.um. Ephes. 4. vers. 29. λόγος σαπρὸς. sermo putris. h.e. obscœnus, spurcus, quo castæ aures offenduntur. Matth. 7. v. 17. σαπρὸν δένδρον. putris arbor. σὴς. σητὸς. ὁ. tinea, vermiculus vestibus noxius, Matth. 6. 20. οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει (Luc. 12. v. 33. διαφθείρει) neq; tinea, neq; erosio corrumpit.

Σθένος. εος. τὸ. robur, σθενόω. ῶ. roboro, F. ώσω. a. 1. ἐσθένωσα. 1. Pet. 5. v. 10. σθενώσαι. roboret, est 3. pers. aor. 1. act. opt. ἀσθενὴς, έος. ὁ ἡ. ægrotus Matth. 25. 39. 44. Marc. 14. v. 38. infirmus fide, 1. Cor. 9. v. 22. contemptus, 1. Cor. 10 v. 0. Comp. ἀσθενέστερος. infirmior, 1. Pet. 3. v. 7. ἀσθενεστέρῳ σκεύει. infirmiori vasi. ἀσθένεια. ας. ἡ. infirmitas, 1. Corinth. 15. 43. ἀσθένειαι, αἱ. infirmitates, Heb. 4 v. 15. μὴ δυνάμενον· συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν. qui non possit affici sensu infirmitatum nostrarum. ἀσθενέω. ῶ. ægroto, male habeo. Iacob. 5. 14. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν. ægrotat aliquis inter vos. 1. Corin. 8. v. 9. τοῖς ἀσθενοῦσι pro ἀσθενέουσι. dat. pl. præs. part. (idem quod τοῖς ἀσθενέσι. 1. Cor. 9. v. 22.) imperf. ἠσθένουν. εις. ægrotabam, Iohan. 4. vers. 40. ἠσθένει. ægrotabat. F. ἀσθενήσω. præt. perf. ἠσθένηκα. pro quo in N. T. legitur a. 1. ἠσθένησα. Philip. 2. 26. ἠσθένησε. ægrotauit, 2. Corin. 11. 21. ἠσθενήσαμεν. infirmi fuimus. Rom. 4. v. 19. μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει. non infirmus fide. Act. 9 37 ἀσθενήσασαν quæ ægrotauerat. ἀσθένημα. τος. τὸ. imbecillitas, Rom. 15. 1.

Σιγάω. ῶ. sileo, taceo, 1. Cor. 14. v. 30. ὁ πρῶτος σιγάτω. primus taceat. σίγαε & contracte σίγα. tace; σιγαέτω & contracte σιγάτω. taceto vel taceat. ibid. v. 34. αἱ γυναῖκες ὑμῶν σιγάτωσαν. mulieres vestræ taceant. Actor. 12. 17. σιγᾷν. tacere. Fut. σιγήσω. Præt. perf. σεσίγηκα. aor. 1. ἐσίγησα. tacui, Actor. 15. v. 12. ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος. tacuit autem tota illa multitudo. in infin. σιγῆσαι tacuisse, Act. 15. 13. præt. perf. pass. σεσίγημαι. abconditus fui, silentio sepultus seu suppressus fui, Rom. 16 vers. 25. μυστηρίου σεσιγημένου. mysterij taciti, h. e. nemini mortaliũ, imo ne ipsis quidem angelis patefacti, vt colligitur ex 1. Pet. 1. v. 12. σιγὴ. ῆς. ἡ. silentium, Act. 21. 40. πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης. magno silentio præstito.

Σίδηρος. ου. ὁ. ferrum, Apoc. 18. v. 12. σιδήρεος, & per crasin σιδηροῦς. ferreus (ad formam τοῦ χρύσεος οῦς. ἀργύρεος οῦς) in fœm.

in fœm. gen. σιδηρέα. & per crasin σιδηρᾶ Apoc. 2. v. 27. ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, virga ferrea. Apoc. 9. verſ. 9. ὡς θώρακας σιδηροῦς. vt loricas ferreas. σιδηρέας & per crasin σιδηροῦς. eſt accuſ. caſ. p. g. m. σιδηρεῖον. ου. τὸ. officina ferraria, fabrica. σιδηρεύς. έως. ὁ. faber ferrarius.

Σικάριος. ου. ὁ. ſicarius, vox origine latina, a ſubſtantiuo ſica, æ, quaſi ſeca a ſecando vel vt alijs placet a ſiccando ad formam Hebrææ vocis חרב cherebh. Eſt genus gladij breuioris. Græce δόλων. ωνος. ὁ. ein doſchen. pugio occultus, quo alterius vita inſidioſe & doloſe petitur. Sicarius ergo proprie eſt, qui ſicam maleficij alicuius gratia gerit. Hæc vox ſemel legitur, Act. 21. v. 38.

Σίκερα. τὸ. ἄκλιτον. ſicera, per quam intelligitur quilibet potus inebrians præter vinū, ſicut apud nos ſunt cereuiſiæ pinguiores, alijq; potus factitij. Eſt vero σίκερα vocabulū origine Hebrǫum שכר ſchechar (Eſa. 5. 11.) a radice שכר ſchachar, ebrius fuit, quam vocē Græci interpretes ſemper reddiderunt σίκερα, Lev. 10. 9. Eſaiæ 28. 7. in N. T. eſt ἅπαξ λεγόμενον. h. e. legitur tantum ſemel, Luc. 1. v. 15.

Σίναπι. εως. τὸ. ſinapi, ita dictum παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, quia lædit oculos. in N. Teſta. pro σίναπι legimus σίνηπι. in Genitiuo σινάπεως. Attice: Matth. 17. v. 20. ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως. ſi habeatis fidem, quantulum eſt granum ſinapis.

Σινδών. όνος. ἡ. ſindo, amictus ex lino Ægyptiaco, Marc. 14. verſ. 51. περιβεβλημένος σινδόνα. amictus ſindone. Helleniſmus, vbi verba paſſiua imitantur ſyntaxin actiuorum ſuorū, quæ ſyntaxis inprimis in verbis veſtiendi elegans eſt. Matt. 27. v. 59. ἐνετύλιξεν (Marc. 15. verſ. 46. ἐνείλησε) αὐτὸ τῇ σινδόνι. inuoluit illud ſidone.

Σινιάζω. Fut. σω. aor. 1. ἐσινίασα. ventilo, vanno vel cribro purgo, Luc. 22. v. 31. τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον. vt ventilaret, tanquam triticum. σινιαστήριον. ου. τὸ. cribrum.

Σῖτος. ου. ὁ. triticum, Matth. 3. v. 12. συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, colliget triticū ſuum in horreum. Matth. 13 v. 30. τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε. triticum vero colligite. σιτίον, ου. τὸ. ſemel legitur Act. 7. 12. σιτεύω. frugibus ſagino, pinguefacio. σιτευτός. ἡ. όν. ſaginatus, Luc. 15. 23. τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. vitulum ſaginatum. σιτίζω. idem quod σιτεύω. σιτιστός, ἡ. όν. altilis,

Matth. 22.v.24. ἄσιτος. ου. ὁ. ἡ. ieiunus, Actor.27.vers.33 ἄσιτοι διατελεῖτε μηδὲν προσλαβόμενοι. ieiuni permanetis nullo cibo sumpto. ἀσιτία. ας. ἡ. inedia, Actor.27.21. πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης. quũ iam pridem a cibo abstinuissent, scil. præ mœstitia & naufragij metu ordinarias prandij & cœnæ horas non frequentassent. Eos enim tamdiu omni prorsus abstinuisse cibo, minime fit verisimile. συσσίτιον. ου. τὸ. contubernium, cœnobium. σύσσιτος. conuictor.

Σιωπὴ. ῆς. ἡ. silentium σιωπάω. ῶ. sileo, Marc.4.v.39. σιώπα pro σιώπαε. sile. imperf. ἐσιώπων, Marc. 3.4. ἐσιώπων. tacebant. Marc. 26. v. 63. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα, Iesus vero tacebat. Fut. σιωπήσω. silebo, Luc.1.v.20. pro σιωπήσεις legitur ἔσῃ σιωπῶν. eris silens. aor.1. ἐσιώπησα. tacui, Marc. 10.v.48. ἵνα σιωπήσῃ. vt taceret. Luc 19.v.40. ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσι. si hi tacuerint Actor. 18.v.9. λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς. loquere & ne taceas.

Σκάζω. F. σω. claudico, σκαιὸς. ά. όν. læuus.a. um. σκαιὰ χείρ. læua manus. σκάνδαλον. ου τὸ. offendiculum (idem quod πρόσκομμα. τος. τὸ.) Rom. 11. v.9. εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον in tendiculam & scandalum

Synonyma ergo sunt σκάνδαλον, & πρόσκομμα, (Rom. 14.v.13.) itemq; παγίς, θήρα, (Rom.11.v.9.) Et scandalum proprie loquẽdo est lignum decipulę seu tendiculæ; incuruum, cui esca alligari solet, vt mus eam arrodens, decipulã in se euertat, & hac ruina pereat. Non multum ergo differt a voce παγίδος. quæ tanquam isodunamûsa. coniungitur Rom.11 v. 9. πρόσκομμα, proprie est impedimentum in via, in quod impingimus, & quo retardamur, de qua voce vide supra pag.110. omnes ergo istæ appellationes sunt metaphoricæ, & per scãdalum, offendiculũ, tendiculã, laqueum &c. intelligitur, quicquid nos in via seu cursu ad vitam æternã aut remorari, aut prorsus impedire potest. σκανδαλίζω. offendo, Mat.5.29.F. σκανδαλίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα. Legitur tantum in subj. σκανδαλίσω. offendam, 1. Cor.8. v. 13. ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. ne fratrem offendam, seu ne fratri sim offendiculo. σκανδαλίσῃ, Mar.9.v.42. Luc. 17 v. 2. σκανδαλίσωμεν, Matth. 17. v. 26. σκανδαλίζομαι. offendor, 2 Cor. 11.v.29. imperf. ἐσκανδαλίζοντο. Marc. 13.v.57. aor.1.pass. ἐσκανδαλίσθην. legitur in subj. Matth. 11.v.6

11. v. 6. ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ. qui non fuerit offensus. Iohan. 16. v. 1. ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ne offendamini. futur. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι. offendar, Matthæi 26. v. 33. σκανδαλισθήσεσθε. offendemini, Marc. 14. v. 27. σκανδαλισθήσονται. offendentur, Matthæi 26. v. 33. σκανδαλίζειν τινὰ, τιθέναι τῷ ἀδελφῷ πρόσκομμα ἢ σκάνδαλον, Roman. 14. v. 13. διδόναι προσκοπὴν τινι, 2. Corinth. 6. v. 3. præbere alicui scandalum, esse alicui scandalo. Seruator noster ad Petrum ait, Matth. 16. v. 23. σκάνδαλόν μου εἶ. offendiculo mihi es.

Σκαίρω. salio, saltito, tripudio, saltu lasciuio. F. σκαρῶ. σκιρτάω. ῶ. salto, exulto, Luc. 1. 41. ἐσκίρτησε τὸ βρέφος. subsilijt fœtus. Luc. 6. v. 23. σκιρτήσατε. exultate.

Σκάπτω. fodio, Luc. 16. v. 3. σκάπτειν οὐκ ἰσχύω. fodere nequeo. Fut. σκάψω. fodiam, Luc. 13. v. 8. a. 1. ἔσκαψα. fodi, Luc. 6. 48. Proverb. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷν. fines rei alicujus transilire. σκάμμα. τος. τὸ fossa. σκαφεύς. έως. ὁ. fossor. σκάφη. ης. ἡ. scapha, nauigij genus, *einnache*. κατασκάπτω. diruo, Roman. 11. v. 3. κατεσκαμμένα τὰ. ruinæ, Actor. 15. v. 16.

Σκέλλω. arefacio (idem quod ξηραίνω) σκέλλομαι. exaresco. σκελέω idem quod σκέλλω. & hinc est σκελετός. ὁ. arefactus, σκελετὸν. οῦ. τό. compages ossium corporis humani carne & nervis detractis. σκέλος. εος. τό. crus, in plur. num. σκέλεα. & per crasin σκέλη. τὰ. crura, Ioh. 19. 31. 32. 33.

Σκέπω. tego, velo. σκέπη. ης. ἡ. tegumentum. σκεπάω & σκεπάζω idem quod σκέπω σκέπασμα. τος. τό. tegumentum. 1. Timoth. 6. v. 8. ἔχοντες διατροφὰς καὶ σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα, hoc est habentes alimenta, & quibus tegamur, hæc nobis satis erunt.

Σκέπτομαι. F. ψομαι. P. ἔσκεμμαι. a. 1. ἐσκεψάμην. circumspicio dispicio. Isocrat. σκέψαι καὶ δίελθε πρὸς σεαυτόν. considera & tecum perpende. à præt. med. ἔσκοπα est σκοπός. οῦ. ὁ. scopus, Phil. 3. 14. σκοπέω. ῶ. considero, Luc. 11. v. 35. σκόπει οὖν. perpende itaq;. Galat. 6. v. 1. σκοπῶν σεαυτόν. considerans temetipsum. Phil. 2. v. 4. μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε. ne sua quisque spectate. ἐπισκέπτομαι. inviso, visito, Heb. 2. v. 6. ἐπισκέπτῃ. respicis, Iacob. 1. v. 27. ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς. invisere orphanos, (Exod. 36. ἐπεσκεμμένοι ἄνδρες. viri recensiti, à præt. pass. ἐπέσκεμμαι.) Fut. ἐπισκέψομαι. invisam. Aor. 1. ἐπεσκεψάμην. visi, invisi, Luc. 1. v. 68.

15.14. Act. 5. 3. 12. 7. 23.

v. 68. ὅτι ἐπεσκέψατο. quia visitavit. Matth. 25. v. 36. οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. non visitastis me. in subj. a.1, Act. 15. v. 36. ἐπισκεψώμεθα. invisamus. in infin. Act. 7. v. 23. ἐπισκέψασθαι. visitare. Sicut σκέπτω ἄχρηστον format. a. 2. ἔσκεπον. unde præt. med. ἔσκοπα. Sic etiam ἐπέσκοπα. unde est ἐπίσκοπος. ου. ὁ. visitator, episcopus, Pastor Ecclesiæ, qui in N. T. sic dicitur, quia oves suas debet visitare & pascere, alioquin episcopus tantum fuerit nomine tenus, non reipsa. 1. Tim. 3. 2. Tit. 1. v. 7. δεῖ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι. oportet visitatorem seu episcopum vitæ inculpatæ esse. Vulgò vertunt inspectorem (quem Græci ἔφορον vocant) ubi notandum ἐπισκέπτεσθαι in N. T. esse invisere, visitare, uti suprà ostendi. In V. T. Græca versione etiam idem valet, & præterea etiam significat lustrare, *mustern* quod ipsum nihil aliud est quàm visitare, Num. 3. 15. ἐπίσκεψαι. recense, 1. Sam. 14. 16. ἐπισκέψασθε. visitate. Iudic. 20. 15. ἐπεσκέπησαν (aor. 2. pass. ind.) lustrati fuerunt, & Iud. 21. 9. καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαός. in Hebrǽo est hithpahel, & populus recensuit seipsum. ubi in Hebræo est פָּקַד, cujus genuina significatio est visitare, recensere, præficere aliquē ut visitet. Interim haud nego, duo hæc vocabula visitator & inspector, ita se habere, ut alterum sine altero esse nequeat. Atq; hactenus de genuina hujus vocis significatione. 1. Pet. 2. v. 25. Christus dicitur ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν. episcopus, h. e. custos animarum, qui verè est ἀρχιεπίσκοπος ἡμέτερος. sicut Petrus eum vocat ἀρχιποίμενα. h. e. principem pastorum, 1. Pet. 5. 4. ἐπισκοπὴ ῆς. ἡ. episcopatus, Act. 1. 20. visitatio, Luc. 19. v. 44. Duplex est Dei visitatio, alia est gratiæ, alia vindictę, uti liquet ex Exod. 20. v. 5. 6. ἀλλοτριοεπίσκοπος. ου. ὁ. idem ferè quod πολυπράγμων. curiosus hospes domi alienæ. 1. Pet. 4. v. 15. κατάσκοπος. ου. ὁ. explorator, derivatur à κατέσκοπα, quod est ab a. 2. act. κατέσκεπον, & hoc ab imperf. κατέσκεπτον, & hoc à κατασκέπτω. quæ omnia sunt ἄχρηστα. inusitata. κατασκέπτομαι. speculor, usitatum est, sed extra N. T. κατάσκοπος, explorator, legitur, Heb. 11. 31. κατασκοπέω. ῶ. exploro, Fut. ήσω. P. κατεσκόπηκα aor. 1. κατεσκόπησα, Galat. 2. v. 4. κατασκοπῆσαι. explorare, expiscari, a. 1 act. infin.

Σκεῦος. εος. τό. vas, Iohan. 19. v. 29. instrumentum, Actor. 9. vers. 15. σκεῦος ἐκλογῆς. Hebraismus

braiſmus,pro σκεῦος ἐκλεκτὸν. inſtrumentum electum. Velum, Actor.27.v.17. χαλάσαντες τὸ σκεῦος.. demiſſis velis. Corpus hominis, 1. Theſſ.4.v.4. τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι. ſuum vas,h.e.corpus poſſidere.in plur.num.σκεύεα. & contractè σκεύη. vaſa, 2. Timoth.2.v.20. σκεύη χρυσᾶ. vaſa aurea. Roman.9.v.23. σκεύη ἐλέους. vaſa miſericordiæ. ibid. v.22. σκεύη ὀργῆς. vaſa iræ. σκευὴ. ῆς. ἡ. armamenta, Actor.27.v.19. σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. armamenta nauis abiecimus. σκευάζω. paro, διασκευάζω. labefacto, deſtruo, diruo, euerto, demolior, Actor.15. verſ.24. διασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, labefactantes animas veſtras. F. διασκευάσω. P. διεσκεύακα. aoriſt. 1. διεσκεύασα. διασκευὴ. ῆς. ἡ. refutatio. παρασκευάζω. Fut. σω. Præt. κα. præparo, apparo, παρασκευὴ. ῆς. ἡ. apparatus. ἀπαρασκεύαστος. ου. ὁ. ἡ. imparatus, 2. Corinth.9.v.4. ἀποσκευάζομαι. colligo ſarcinas, Actor. 21.v.15. κατασκευάζω. præparo, inſtruo, κατασκευάσω, Matthæi 11. v. 10. ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν. qui præparabit viam. præt. κατεσκεύακα. aoriſt. 1. κατεσκεύασα. Heb.11. v.7. εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτόν. veritus conſtruxit arcam. Heb. 3. v.4. ὁ τὰ πάντα κατασκευάσας θεός. qui omnia conſtruxit eſt Deus. Præſens paſſ.Heb.3.4 κατασκευάζεται ὑπό τινος. præparatur ab aliquo, 1.Pet.3. v.20. κατασκευαζομένης κιβωτοῦ. cùm præpararetur arca. Præt.perf. κατεσκεύασμαι, Lucæ 1.v.17. Heb.9.v.6. aor.1. Heb.9. 2. κατεσκευάσθη σκηνή. tabernaculū apparatum fuit. κατασκευὴ. ῆς. ἡ. defenſio, demonſtratio.

Σκηνὴ. ῆς. ἡ. tabernaculum, Heb. 9.v.3. σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων. Tabernaculum, quod vocatur, ſancta ſanctorum. quod ipſum etiam nominatur σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου. tabernaculum teſtimonij, Act.7. v.44. tentorium, Heb.11.9. ἐν σκηναῖς κατοικήσας. in tentorijs habitans. Cæli dicuntur σκηναὶ αἰώνιοι, Luc. 16.9. & Heb 8.2. ἡ σκηνὴ ἡ ἀληθινή. verum illud tabernaculum. ibid. c. 9. v. 11. τελειοτέρα σκηνὴ, οὐ χειροποίητος. perfectius tabernaculum, non manufactum. σκῆνος. εος. τό. idem quod σκηνή. 2. Pet.1. v.13. σκηνόω habito, Apoc.13.v.6. τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. in cælo habitantes. Fut. Apoc. 21.v.3. σκηνώσει μετ' αὐτῶν. habitabit cum jis. Apoc.7.v.15. σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. vmbraculo proteget illos. aoriſt. 1. Iohan. 1. v. 14. ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. habitauit inter nos. σκήνωμα.

νωμα. τος. τὸ. idem quod σκηνὴ, Actor. 7. v. 46. 2. Pet. 1. verſ. 13. κατασκηνόω. ῶ. nidulor, commoror, κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις. nidulari in ramis. Fut. Actor. 2. v. 26. κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι. commorabitur cum ſpe. a. 1. Matthæi 13. 32. κατασκηνώσαι, Luc. 13. v. 19. nidulatæ ſunt. κατασκήνωσις. εως. ἡ. nidus, Luc. 9. verſ. 58.

Σκιά. ᾶς. ἡ. vmbra, Marc. 4. 32. ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. adeo vt poſſint ſub ejus vmbra volucres cæli nidulari. Matth 4. v. 16. σκιᾷ θανάτου. vmbra mortis, h. e. ignorantia quæ affert mortem æternam ſeu damnationem. Coloſſ. 2. v. 17. σκιὰ τῶν μελλόντων. vmbra rerum futurarum, h. e. typi præſignificantes promiſſiones Dei ſuo tempore implendas. ἀποσκιάζω. obumbro, ἀποσκίασμα. τος. τὸ. obumbratio, Iacob. 1 17. ἐπισκιάζω. inumbro, regit Accuſ. & Dativ. Marc. 9. 7. ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς. (quædam exemplaria habent αὐτοὺς) extitit nubes, quæ inumbrauit eos. Fut. ἐπισκιάσω, Luc. 1. v. 35. ἐπισκιάσει σοι. inumbrabit te. a. 1. Matth. 17. 5. ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς. nubes lucida inumbrauit eos. Actor. 5. verſu 15. κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. vel vmbra inumbraret aliquem eorum. κατασκιάζω. obumbro, Heb. 9. v. 5.

Σκληρὸς. ά. όν. durus, a. um. in N. T. tantùm metaphoricè accipitur, Matth. 25. v. 24. σκληρὸς εἶ. durus, h. e. ſeuerus es. Iohan. 6. v. 60. σκληρός ὁ λόγος. abſurdus ſermo. Act. 9. v. 5. σκληρόν σοι. difficile, noxium tibi eſt. Iacob. 3. v. 4. ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων. à vehementibus ventis. Iudæ v. 15 περὶ πάντων σκληρῶν. de omnibus virulentis verbis. σκληρότης. ητος. ἡ. durities, Roman. 2. verſ. 5. σκληρύνω. induro, Roman. 9. v. 18. ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει. quem vult indurat. Heb. 3. v. 8. μὴ σκληρύνητε. ne induretis. vbi σκληρύνητε. poteſt eſſe 2. perſ. plur. præſ. ſubj. vel a. 1. ſubj. ab indicatiuo ἐσκλήρυνα. induraui. σκληρύνομαι. induror. imperſ. Actor. 19. v. 9. ἐσκληρύνοντο. indurabantur. a. 1. Heb. 3. v. 13. ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν. ne quis veſtrum induretur, vel, vt alij vertunt, inducatur.

Σκολιὸς. ά. όν. tortuoſus, curvus a. um. Luc. 3. v. 5. καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν. ſcil. ὁδόν. & quæ curua ſunt, fient recta via Actor. 2. v. 40. σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς. ſervamini ex natione iſta prava. 1. Pet. 2. verſ. 18. ἀλλὰ καὶ σκολιοῖς

σκολιοῖς (ſcil. δεσπόταις ὑποτάσσεσθε) ſed & pravis heris ſubijcimini. ubi σκολιὸς (per metaph.) opponitur τῷ ἀγαθῷ.

Σκόλοψ. οπος. ὁ. præacutus palus, ut ſunt ligna præacuta, quæ claudendis hortis, vel ſuſtinendis vitibus ſolo infiguntur. 2. Corinth. 12. v. 7. ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ. ubi Apoſtolus per σκόλοπα. metaphoricè intelligit concupiſcentiam, quæ ſcil. inſtar teli carni noſtræ penitus eſt infixa. Interdum idem valet quod σταυρὸς. & σκολοπίζω, idem ſignificat quod σταυρόω. ὦ. illi dicuntur σκολοπίζεσθαι, qui vel palo affiguntur, vel (quod ſupplicij genus novum eſt crudeliſſimum, hominibusq; indignum) qui palo traijciuntur.

Σκορπίζω. ſpargo, diſſipo, Matthæi 12. v. 30. Ioh. 10. v. 12. σκορπίζει τὰ πρόβατα. diſpergit oves. Fut. σκορπίσω. Præt. perf. ἐσκόρπικα. aor. 1. ἐσκόρπισα. 2. Corinth. 9. v. 9. ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησι. diſperſit, dedit pauperibus. a. 1. paſſ. Iohan. 16. 32. ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. quum diſpergemini unuſquiſq; ad ſua. σκορπίος. ου. ὁ. ita dictus παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸ ἰὸν. à ſpargendo veneno. Luc. 11. 12. μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; num dabit illi ſcorpium? διασκορπίζω. diſpergo, diſijcio, Luc. 16. v. 1. ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα. tanquam dilapidans bona ſcil. domini ſui. Fut. διασκορπίσω. Præt. perf. διεσκόρπικα. aor. 1. διεσκόρπισα. Luc. 1. 51. διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους. diſſipavit ſuperbos. Præt. perf. paſſ. διεσκόρπισμαι. Iohan. 11. v. 52. τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα. filij Dei diſperſi. Aor. 1. διεσκορπίσθην, Actor. 5. 37. διεσκορπίσθησαν. diſperſi fuerunt. Fut. 1. Matth 26. 31. διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης. diſpergentur oves gregis.

Σκότος. εος. τὸ, & σκότος, ου. ὁ. tenebræ, caligo, Rom. 2, 19. φῶς τῶν ἐν σκότει. ſcil. ὄντων. lumen eorum, qui ſunt in tenebris. Heb. 12. v. 18. σκότῳ. caligini. σκοτεινὸς. ἡ. ὀν, tenebricoſus, Matth. 6. v. 23. ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. totum corpus tuum tenebricoſum erit. σκοτίζω. obſcuro, tenebras alicui offundo. Fut. σκοτίσω. Præt. ἐσκότικα. aor. 1. ἐσκότισα. præt. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. Epheſ. 4. v. 18. ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ. obtenebrati mente. σκοτόω. F. ώσω. P. ωκα. obſcuro, tenebras induco. σκοτόομαι. οῦμαι. tenebræ mihi offunduntur. Apoc. 16. 10. ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη. regnum ejus eſt tenebris circumfuſum.

Σκύλλω. vexo, fatigo, tantum in præsenti activo & passivo legitur. Mar. 5. 35. τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; quid amplius vexas magistrum? Luc. 8. 49. μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. ne molestias facesse magistro. Luc. 7. 6. μὴ σκύλλου (præs. imp. pass.) ne vexator, *mach dir sein vnruth.*

Σκύβαλον. ου. τὸ. quasi κυσίβαλον. h. e. τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον. ut quidam interpretantur. A qua expositione non dissentit Phocylid. ubi scribit μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης. h. e. neq; de alterius cæna vescaris mensæ rejectamentis. σκυβάλισμα est à verbo σκυβαλίζω. reijcio, tanquam rem vilissimam, aspernor. Deinde accipitur pro re qualibet vili, quæ reijcitur, pro quisquilijs. item pro excrementis: Alexand. probl. sect. 1. ubi ἐξιᾶσι σκύβαλον. eijciunt excrementum, idem est quod alvum exonerant. item pro fæcibus, alijsq; sordibus. in N. T. vetus interpres vertit, Phil. 3. 8. πάντα ἡγοῦμαι σκύβαλα. omnia arbitror esse stercora, h. e. omnia habeo pro stercoribus, scil. collata cum fide Christiana.

Σκώληξ. κηκος. ὁ. vermis, Marc. 9. v. 44. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ. ubi vermis eorum non moritur.

Σμάραγδος

Σμύρνα. ης. ἡ. myrrha, Mat. 2. 11. Ioh. 19. v. 39. Æolicè etiam dicitur μύῤῥα. ας. ἡ. pro σμύρνα, ut annotat Gal. Alij ad thema μύρον. ου. τό. unguentum referunt. σμυρνίζω. myrrham redoleo, σμυρνίζομαι. myrrha imbuor, Mar. 15. v. 23. ἐσμυρνισμένον οἶνον. vinum myrrhatum.

Σορὸς. οῦ. ἡ. loculus, capulum, i, νεκροφόρον. capulum ita dicitur à capiendo, unde senex capularis dicitur, qui morti vicinus est. Luc. 7. 14. ἥψατο τῆς σορῦ. tetigit loculum. σορεύω. cadavera in loculo recondo.

Σουδάριον. & σιμικίνθιον. quæ leguntur, Act. 19. 11, sunt origine Latina. Quærantur ergo in Lexico Latino. Sudarium est linteum, quo sudor faciei detergitur, & nares purgantur. καψιδρώτιον Græcè dicitur. Alij strophiolum seu muccinium vocant, quo narium mucum rapimus, (Græcè μύξωτήριον.) sudarium verò seu sudariolum, quo utimur in abstergendo sudore. Sueton. in Ner. ligato circa collum sudario prodierat in publicum; quod ipsum etiam nostrates peregrè in æstu abituri factitare solent. Dicitur verò sudarium à sudore. Sudor verò affinie est Græcæ voci ὕδωρ. Solent enim Latini spiritum

asperum mutare in sigma. σημικίνθιον latinè semicinctium, quod & succinctorium, aut subligaculum dicitur, Græcè ὑπόζωμα.

Σοφὸς. ή. όν. sapiens, Rom. 16. 27. 1. Timot. 1. v. 17. Iudæ. v. 25. μόνῳ σοφῷ θεῷ. soli sapienti Deo. 1. Cor. 3. 10. ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν. carpens sapientes in astutia ipsorum. incomp. σοφώτερος. α. ον. 1. Cor. 1. 25. σοφώτατος. sapiëtissimus. σοφία. ας. ἡ. sapiëtia, Lu. 11. 31. & 21. 15 δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν. dabo vobis os & sapientiam. Ephes. 1. 17. δῴη (pro δοίη Atticè) ὑμῖν πνεῦμα σοφίας. det vobis spiritum sapientiæ. σοφίζω. sapientem reddo, Fut. σοφίσω. aor. 1. ἐσόφισα. 2. Timoth. 3. v. 15. δυνάμενα σὲ σοφίσαι. quæ possunt te sapientem reddere. Accentus in σὲ hic non est δεικτικὸς sed ἐρωτικός. Præt. perf. σεσόφικα. Præt. perf. pass. σεσοφισμένος. edoctus, 2. Pet. 1. v. 16. σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες. arte compositas fabulas secuti. σεσοφισμένως. more sophistarum. σοφιστής. οῦ. ὁ. doctus & peritus artifex. item impostor, cavillator, qui quæstus aut ostentations causa philosaphatur, & rudiorum oculis tenebras offundit. κατασοφίζομαι. solerter & dolosè excogito, sophismate circumvenio, calliditate utor in aliquem. Act. 7. 19. οὗτος κατασοφισάμενος (aor. 1. med. par.) τὸ γένος ἡμῶν. hic, nempe Pharao, pestem & interitum genti nostrę machinans. ἄσοφος. ου. ὁ. ἡ. sapientiæ expers, Eph. 5. 15. φιλόσοφος. ου. g. c. sapientiæ studio deditus, Act. 17. 18. στωϊκῶν φιλοσόφων. Stoicorum philosophorum. φιλοσοφία. ας. ἡ. amor sapientiæ. Col. 2. 8. διὰ τῆς φιλοσοφίας. ne quis vos deprędetur per philosophiam. ubi Apostolus Sophisticam, & veræ philosophiæ abusum intelligit. φιλοσοφέω. ῶ. philosophor, studium philosophiæ capesso, artibus humanioribus operam do. Fut. φιλοσοφήσω. Præt perf. πεφιλοσόφηκα. a. 1. ἐφιλοσόφησα. &c. φιλοσόφημα. τος. τό. philosophica quæstio.

Σῶος. ου. ὁ. salvus, sospes, incolumis, Hom. ἰλ. α. σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. salvum esse, aut interire, quæ sunt contraria. σῶς. itemq; σῶον. ου. ὁ. idem. unde est σώζω. servo, Iudæ v. 23. οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε. alios vero metu servate. σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου. servare eum à morte, Heb. 5. v. 7. Fut. σώσω. Mat. 1. v. 21. σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ. servabit populum suum 1. Corinth. 7. v. 16. σώσεις. convertes ad fidem Christianam. Præt. perf. σέσωκα. Mat.

ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. fides tua servavit te. aorist. 1. ἔσωσα. Tit. 3.5. imperf. Matth. 8.25. σῶσον. serva. Luc. 23.35. ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν. alios servavit, servet seipsum, subj. Roman. 11.14. σώσω τινάς. servem aliquos. infin. σῶσαι. servare. 1. Corinth. 1.21. Luc. 6 v. 9. part. σώσας. ντος. qui servavit. 2. Timoth. 1. v. 9. præs. pass. σώζομαι. 1. Corinth. 15.2 δι' οὗ καὶ σώζεσθε. per quod etiam servamini. imperf. ἐσωζόμην. Marc. 6. v. 56. ἐσώζοντο. sanabantur. præt. perf. passiv. σέσωσμαι. Actor. 4. v. 9. ἐν τίνι οὗτος σέσωσται. quomodo sanatus fuerit. Eph. 2. v. 5. χάριτί ἐστε σεσωσμένοι. gratia estis servati. aorist. 1. ἐσώθην. (pro ἐσώθην) Matthæi 9. v. 22. καὶ ἐσώθη ἡ γυνή. & sanata est mulier, seu valitudini restituta fuit. Roman. 8. v. 24. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. spe enim servati sumus. 1. Thess. 2.16. ἵνα σωθῶσιν (a. 1. subj.) ut serventur. 2. Thess. 2. v. 10. εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. ut serventur. Fut. 1. σωθήσομαι. Act. 2. 21. πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται. (a. 1. med. subj.) τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. quisquis invocaverit nomen Domini, servabitur. Roman. 5. v. 9. σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ. servabimur per eum. σωτήρ. ῆρος. ὁ. servator. Luc. 2. v. 11. Ioh. 4. v. 42. ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός. servator mundi est Christus. σωτηρία. ας. ἡ. salus, Act. 4. v. 12. ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία. in alio nullo est salus. Phil. 1. v. 19. τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν. hoc mihi cedet in salutem. 2. Timoth. 2. v. 10. ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι. ut & ipsi salutem consequantur. Heb. 1. 14. διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν. propter heredes salutis futuros. Heb. 2. v. 3. ἀμελεῖν τῆς σωτηρίας. negligere salutem. Heb. 2. v. 10. ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας. princeps causa salutis. Heb. 5. v. 9. αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου. causa æternæ salutis. scil. est Iesus Christus filius Dei, Dominus noster. 1. Pet. 1. v. 9. σωτηρίαν ψυχῶν κομίζεσθαι. reportare salutem animarum. Iud. v. 3. περὶ κοινῆς σωτηρίας. de communi salute, h.e. de salute communi omnibus credentibus. De salute corporis accipitur, Act. 27. v. 34. σωτήριος. ου. ὁ. καὶ ἡ. salulutifer. Tit. 2. v. 11. ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. salutifera omnibus hominibus. σωτήριον. ου. τό. idem quod σωτηρία. Luc. 2. v. 30. ἄσωτος. ου. ὁ. ἡ. luxuriosus, qui luxuria diffluit, intemperans, libidinosus, de cujus salute spes nulla est, luxu perditus, ganeo, helluo. ἀσωτία. ας. ἡ. profusio, luxuria, Ephes. 5. v. 18. Tit. 1. v. 6. 1. Pet. 4. v. 4. ἀσώτως. profuse, Luc.

σὲ, Luc.15.v.13. ζῶν ἀσώτως. dissolutè & profusè viuens. ἀσωτεῖον. ου. τὸ. popina, ganeum, gulosorum diuersorium, lupanar. διασώζω. seruo, sano. Fut. διασώσω. aor.1. διέσωσα, Luc.7.v.3. ὅπως διασώσῃ τὸν δοῦλον. vt sanaret seruum. Actor.23.24. ἵνα διασώσωσι. (a.1.act.subj.) vt saluum perducant. Actor.27.v.43. βουλόμενος διασῶσαι τὸν παῦλον. volens in viuis conseruare Paulum. aor.1.pass. διεσώθην, Matth.14.v.36. καὶ ὅσοι ἥψαντο, διεσώθησαν. & quotquot tetigerunt, liberati sunt à morbis. 1.Pet.3.20. διεσώθησαν δι' ὕδατος. conseruatæ sunt per aquas. Act.27.v.44. διασωθῆναι. in viuis conseruari. Actor.28.v.1. καὶ διασωθέντες. in viuis conseruati, vel quum salui euasissent ex illo naufragio. ibid.v.4. ὃν διασωθέντα ἐκ θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασε. quem conseruatum seu morte præsentissima liberatum vltio non siuit viuere.

Σπαράσσω discerpo, dilacero, dilanio, vellico. F. σπαράξω. P. ἐσπάραχα. aor.1. ἐσπάραξα. Marc.9.v.20. ἐσπάραξεν αὐτόν. vellicauit eum. Marc.1.26. σπαράξαν. part. a.1. act. g.n. quum discerpsisset.

Σπάργανον. ου τό. fascia, pannus oblongus, in quo infans inuoluitur. σπαργανόω. ῶ. ἀσω. ωκα. fascijs inuoluo. Lu.2.7 ἐσπαργάνωσεν αὐτόν. fascijs eum inuoluit. præt. perf. pass. ἐσπαργάνωμαι, Lucæ 2.v.12. εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον. inuenietis infantem fascijs inuolutum.

Σπάω. ῶ. traho, F. σπάσω. Præt. ἔσπακα. a.1. ἔσπασα, in infin. σπᾶν attrahere. σπάομαι. ῶμαι. trahor. item in media significatione idem quod σπάω. F. σπάσομαι. a.1.med. ἐσπασάμην, eduxi, strinxi. Marc.14. vers.47. σπασάμενος τὴν μάχαιραν. stricto gladio. à præt. perf. pass. ἔσπασμαι deriuatur σπασμός. οῦ. ὁ convulsio. ἀνασπάω. ῶ. sursum traho, item retraho. ἀνὰ enim in compositione significat modò re modò sursum. Luc.14.5. ἀνασπάσει. (3.pers.fut.) retrahet. Act.11.v.10. ἀνεσπάσθη. (3.pers.aor.1.pass.) ἅπαντα. omnia sursum retracta sunt. ἀποσπάω. ῶ. abstraho, Actor.20.v.30. ἀποσπᾶν τοὺς μαθητάς. abstrahere discipulos. educo, extraho, Matth.26.51. ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν. eduxit gladium. auello, abstraho, Luc.22.v.41. ἀπεσπάσθη. (a.1.pass.) ἀπ' αὐτῶν. abscessit ab jis, auulsus fuit ab jis. διασπάω. ῶ discerpo. διασπάομαι. ῶμαι. discerpor, Marc.5.v.4. διὰ τὸ διεσπάσθαι (perf. pass. infin.) ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις. quia discerptæ ab eo fuerant catenæ. Act.23.v.10.

μὴ

μὴ διασπασθῇ. (a. 1. pass. subj.) ne discerperetur. περισπάω. ῶ. distraho. Basil. ὑπὸ ἀσχολιῶν περισπώμενος, negotijs distentus, distractus, impeditus. In Grammatica circumflecto. dictio περισπωμένη, quæ circumflexum accentum habet in vltima. ἀπερισπάστως, absque vlla distractione, 1.Cor.7.35. ἐπισπάω. ῶ. attraho, ἐπισπάομαι. ῶμαι. idem. 1.Cor.7.18. ἐπισπάσθω. (3. pers. præs. med. imperat.) attrahat.

Σπάθη. ης. ἡ. rudicula, spatha, instrumentum, quod pharmacopolę aut chirurgi pharmacum mouent in mortario aut olla. Instrumentum, quo in mortario aromata contunduntur. pistillum, latinè dicitur, Græcè κέρκις. ἴδος. ἡ. σπαθάω. ῶ. dilapido, dissipo, σπατάλη. ης. ἡ. deliciæ, idem quod τρυφὴ. σπαταλάω. ῶ. delicior, lautis epulis victito, lascivio, cutem delicatè curo. 1. Tim. 5. 6. χήρα σπαταλῶσα, vidua lasciuiens.

Σπείρω. sero, semino, semina spargo. 1.Corinth. 15.v.36. ὃ σπείρεις. quod seris, Matth. 6.v.26. οὐ σπείρουσιν. non serunt. Matthæi 13.v.4. ἐν τῷ σπείρειν. inter seminandum, in satione, 2.Corinth.9.v.6. ὁ σπείρων φειδομένως. qui serit parcè. F. σπερῶ. seram. Præt. perf. ἔσπαρκα. aorist. 1. ἔσπειρα. sevi, Matth. 25.v.26. ᾔδεις θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα. meto vbi non seui. 1.Corinth 9.v.11. ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν. vobis spiritualia seuimus. Galat.6. v.7. ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ (aorist. 1. subj.) ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίσει. vt sementem fecerit, ita metet. Luc.8.v.5. σπεῖραι. (aor.1.infin.) serere Matth.13.v.39. ὁ σπείρας. (a. 1.act.part.) qui sevit. aor. ἔσπειρον. seui. præs. pass. σπείρομαι. seror, 1. Corinth 15 43. σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ. seritur fœde, excitatur gloriosè. ἐν ἀτιμίᾳ. Hebraismus pro ἀτίμως. vide Præterit. perf. ἔσπαρμαι. satus fui, vnde deriuatur σπέρμα τος. τό. semen, 1.Cor.15.38 posteri, 2.Corinth.11.v.22 σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ. semen Abrahami sunt? Sum & ego. Spiritus sanctus, Iohan. 3.9 sic vocatur ab effectu, quòd ejus virtute, tanquam ex semine quodā no vi homines efficiamur. part. præt. ἐσπαρμένος. η. ον. satus a. um. Matth. 13.v.19. Marc 4 v 15 aorist. 2. ἐσπάρην. ἡ. satus fui, Marc.4.v.31.32 ὃς ὅταν σπαρῇ. (3.pers a.2. subj.) quod quum satum fuerit. part. a. 2. σπαρείς. έντος. satus, Marc.4.20. præt. med. ἔσπορα. ab activo, a. 2. ἔσπορον vnde est σπόρος. ου. ὁ. semen Luc.8.11. ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θε

σπόρος semen est Dei verbum, 2.Cor 9.v.10. πληθύναι (3. perſ. a. 1. act. opt.) τὸν σπόρον ὑμῶν, multiplicet ſementem veſtram. σπορὰ ᾶς. ἡ. idem 1.Pet.1.3. σπόριμος. ὁ. καὶ ἡ, qui ſeminari ſolet. τὰ σπόριμα, ſata, Matt. 12. 1. διασπείρω, diſſemino, diſpergo, Act. 8.1. πάντες δὲ διεσπάρησαν (aor. 2. paſſ.) omnes diſperſi fuerunt. Act.11 19. διασπαρέντες (part. a. 2. paſſ.) diſperſi. in N.T. ſemper metaphorice accipitur. διασπορὰ ᾶς. ἡ. diſperſio, Ioh.7.35. Iac.1.v.1. 1.Pet.1. σπεῖρα. ας. ἡ. cohors, videtur dici, παρὰ τὸ σπείρειν. Suidas circumflectit penultimam, & in N.T. nominatiuus & accuſatiuus eandem circumflectunt, Matt. 27. 27. Ioh.18.v.3.12. Alij penultimam acuunt. Genit. regulariter formatur σπείρας. In Complutenſi tamen, alijſque exemplaribus legitur genitiuus σπείρης, Act. 10. 1. & 21. 31. & 27. 1. Hinc ortum eſt vocabulum Latinum, Spira.

Σπένδω, libo, i. liquida, vt vinum &c quæ quis deguſtare aut delibare poteſt, offero. vnde libare videtur dictū quaſi labiare. Fut. σπείσω (tanquam à σπείδω) a. 1. ἔσπεισα. σπένδομαι, libor, pro libamento offeror, Philip. 2.17. 2. Timoth. 4. v. 6. ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι. nam ego iam libor. ἄσπονδος. ὁ. ἡ. implacabilis, Roman. 1. 31. qui inducias facere, multo magis vero fœdus ferire recuſat.

Σπεύδω. feſtino, 2. Pet. 3. v. 12. σπεύδοντας. (ſupple πρὸς vel εἰς) τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας. properantes ad adventum diei Dei. Eraſmus vertit accelerantes. Melius vetus interpres. uſitatum enim eſt Græcis in hoc dicendi genere ſupplere præpoſitionem εἰς vel πρὸς. Heſiod σπεύδειν εἰς ἄφενος, properare ad divitias. Ariſt. σπεύδω πρὸς σε. feſtino ad te. Sæpe vero ſubaudiri ſolet. Pind. pyth. γ. μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάνατον σπεῦδε, pro πρὸς βίον ἀθάνατον. Thucyd. σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, pro πρὸς τὴν ἡγεμονίαν. ad principatum propero. imperf. Act. 20. v. 16. ἔσπευδε γὰρ γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. feſtinabat enim, ut eſſet Hieroſolymæ. Fut. σπεύσω. feſtinabo. aor. 1. ἔσπευσα. feſtinavi. Act. 22. v. 18. σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει. feſtina & exi cito. Luc. 19. verſ. 5. Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι. Zacchæe, feſtinans deſcende. σπουδή. ῆς. ἡ, diligentia, Iudæ v. 3. πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος. omnem adhibens diligentiam. Rom. 12. verſ. 8. ἐν σπουδῇ pro σπουδαίως. diligenter. Feſtinatio, Luc. 1. verſ. 39. ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς.

σπουδῆς. iuit cum festinatione. Studium, 2. Corin. 8.16. χάρις δὲ τῷ Θεῷ, τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου. Gratia vero habetor Deo, qui cordi Titi indidit idem studium pro vobis. σπουδάζω. studeo, Eph. 4. 3. σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα. studêtes conseruare vnitatem. Fut. σπουδάσω. studebo, 2. Pet. 1. 10. Aor. 1. Galat. 2. versu. 10. ἐσπούδασα ποιῆσαι. studui facere, 1. Thess. 2. versu 17. ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν. studuimus faciem vestram videre. 2. Timoth. 4. v. 9. σπούδασον (aor. 1. imperat.) ἐλθεῖν πρός με ταχέως. fac vt quam primum ad me venias. 2. Pet. 2. vers. 11. σπουδάσετε. studere. Heb. 3. v. 12. σπουδάσωμεν. (a. 1. subi.) studeamus σπουδαῖος. αἰα. αῖον. studiosus, diligens, 2. Corinth. 8.22. in comp. σπουδαιότερος. diligentior, 2. Corin. 8. v. 17. 22. σπουδαιότερον, diligentius. Aduerbialiter capitur 2. Timoth. 1. vers. 17. σπουδαιότερον ἐζήτησέ με. diligentius quæsiuit me. Dicitur etiam σπουδαιοτέρως. studiosiùs, Philip. 2. v. 28. σπουδαίως. Aduerb. studiose, diligenter, Luc. 7.4 Tit. 3.13.

Σπέος. εος. τὸ. specus, spelunca, antrum. σπήλαιον. ου. τὸ. idem. Matth. 21. vers. 13. ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν. conuertistis in speluncam latronum. Heb. 11. v. 38. πλανώμενοι (ἐν) ὄρεσι καὶ σπηλαίοις. errantes in montibus & speluncis. Apoc. 6. v. 15. ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια. abdiderunt se in speluncis.

Σπῖλος. ου. ὁ. macula, labes, Ephes. 5. vers. 27. Ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα. Ecclesiam maculæ & rugæ expertem. σπιλάς. άδος. ἡ. macula, Iudæ v. 12. οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν (ἤτοι) σπιλάδες. hi sunt in agapis (seu conuiuijs) vestris tanquam maculæ, &c. σπιλόω. ῶ. F. ώσω. P. ωκα. maculo inquino, contamino, polluo, Iacob. 3. v. 6. ἡ σπιλοῦσα pro σπιλόουσα. part. præs. act. g. f. contaminans, construitur cum Accus. σπιλόομαι. οῦμαι. maculor, Iudæ v. 23. ἐσπιλωμένον χιτῶνα. pollutam tunicam. ἐσπιλωμένον. est acc. casus. part. præt. perf. pass. in indic. præt. ἐσπίλωμαι, ad formam τοῦ κεχρύσωμαι. ἄσπιλος. ου. ὁ. καὶ ἡ. immaculatus, maculæ & labis expers, intemeratus, Iacob. 1. 27. 1. Pet. 1. 19. 2. Pet. 3. 4.

Σπλάγχνον. ου. τὸ. viscus, τὰ σπλάγχνα, viscera, Actor. 1. v. 18. σπλάγχνα ἐλέους. viscera misericordiæ, h. e. intima misericordia, Philip. 2. v. 1. σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, idem Coloss. 3.

Coloss. 3. versu 12. κλείειν τὰ σπλάγχνα, claudere viscera, h. e. non misereri. 1. Ioh. 5. v. 17. σπλαγχνίζομαι. misericordia commoueor, intima misericordia tangor. quod verbum tantum in N. T. legitur ad exprimendum Hebraism. vbi רחמים significat commiserationes quæ ex intimis procedunt visceribus, quam vocē lxx. reddunt τὰ σπλάγχνα. quæ vox caret singulari numero quia multa sunt opera misericordiæ, quæ ex intimis viseribus, h. e. ex ipso animo non verò hypocrisi proueniunt. Psal. 26. 6. & 40. 12. & 51. 3. & 69. 17. &. 77. 10. & 79. 8. Zach. 7. 9. Notetur vero quadruplex huius verbi syntaxis, Matth. 9. versu 36. ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν. miseruit ipsum eorum. & c. 14. v. 14. ἐπ' αὐτῶν. & c. 18. vers. 27. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου. misertus vero dominus serui. Mar. 6. 34 ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς intima misericordia cōmotus fuit semper eis, seu miseruit ipsum eorum. εὔσπλαγχνος. ου. ὁ καὶ ἡ. misericors, Ephes. 4 v. 32. γίνεσθε εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι. estote alij in alios benigni, misericordes, 1. Pet. 3. 8. πάντες (γίνεσθε) φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες, omnes estote fraterna præditi charitate, misericordes, comes. πολύσπλαγχνος. ου. ὁ. Iacob. 5. 11. ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ κύριος. quia Dominus est multarum miserationum.

Σπόγγος. ου. ὁ. spongia, Matth. 27. v. 48.

Σποδός. οῦ. ὁ. cinis, idem quod κόνις & τέφρα, Matth. 11. 21. ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. cum sacco & cinere resipuissent.

Σπυρὶς. ίδος. ἡ. sporta, corbis, (Etym. deriuat a πυρὸς, triticum, quasi πυρὶς, pleonasmo τοῦ σ) Matth. 15 37. ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις (κλασμάτων.) septem sportas plenas fragmentis. Matth. 16. v. 10 πόσας σπυρίδας ἐλάβετε; quot sportas acceperitis. Marci 8. v. 8. Actor. 9. v. 25. χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. submissum in sporta.

Στάδιος. ου. ὁ. & στάδιον. ου. τὸ. stadium, mensura pedum sexcentenûm, Latine curriculum, siue campus vbi athletæ certant, aut equites equestria exercitia frequentant (Stephanus deriuat ab ἵστημι. vnde est σταδίην, adv. quasi dicas stando. In stadio non solū alij currunt qui σταδιοδρόμοι nominātur, sed etiam alij stando expectant, donec ordo ipsos tangat. στάδιος stabilis &c.) Lu. 24. 13. ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα. distātem

stadijs

stadiis sexaginta. 1. Corinth 9. v. 24. οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες. qui in stadio currunt.

Στάμνος. ου. ὁ. καὶ ἡ. vrna, hydria, amphora, Heb. 9. vers. 4. ἐν ᾗ (κιβωτῷ) στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. in qua (arca) erat vrna aurea habens manna, & virga illa Aaronis, & tabulæ illæ fœderis.

Σταυρός. οῦ. ὁ. crux, Matth. 27. v. 40. Afflictio, per syn. speciei, Matt. 10. v. 38. ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστι μου ἄξιος. qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. ὀπίσω μου est Hebraismus אחרי acharai. σταυρόω. ῶ. palum depãgo, item crucifigo, palo, affigo, in crucem tollo. Fut. σταυρώσω. crucifigam. Ioh. 19. 15 Mar. 23. 34. Præt. perf. ἐσταύρωκα. aorist 1. ἐσταύρωσα. crucifixi 1. Corin. 2. v. 8. οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. nequaquam Dominum gloriȩ crucifixissent. a. 1. imperat. σταύρωσον. crucifige, Mar. 15. v. 13. Luc. 23. v. 21. in plur. σταυρώσατε crucifigite. Ioh. 19. v. 6. aor. 1. subj. σταυρώσω. Marc. 15. 20. ἵνα σταυρώσωσιν αὐτὸν. vt crucifigerent eum. aor. 1. infin. σταυρῶσαι. crucifigere, Ioh. 19. v. 10. ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, potestatem habeo crucifigẽdi te. vbi Pilatus errauit. Magistratus enim minister est gladij (Roman. 13. v. 4.) non dominus, qui malis debet esse terrori, eosq; punire, innocẽtes vero tueri. participium aorist. 1. σταυρώσας. in Geni. σταυρώσαντος, Matth. 27. 35. Marci 15. v. 24. σταυρόομαι, οῦμαι. crucifigor, Matth. 27. v. 38. σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί. crucifiguntur cum eo duo latrones. Præt perf. ἐσταύρωμαι. crucifixus fui, Galat. 6. 14. δι᾽ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, per quem mũdus mihi crucifixus est. Mundum vocat, omnem hominem, cæterarumq; rerum splendorem, qui pseudapostolorũ præstringebat oculos, vt Christum contẽnerent. Mundũ ait sibi esse crucifixum, h. e. mortuum, nullum, cõtemptum, per metonymiam causæ. Part. præt. perf. ἐσταυρωμένος. crucifixus, Gal. 3. 1. ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος, inter vos crucifixus. a. 1. ἐσταυρώθην. Ioh. 19. 20. ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς. vbi crucifixus fuit Iesus. 1. Cor. 1. 13. μὴ παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν. num Paulus crucifixus fuit pro vobis? Mat. 27. 22. σταυρωθήτω, (a. 1. imperat.) crucifigatur. Io. 19. 16. ἵνα σταυρωθῇ (3. per. a. 1. pas. subj.) vt crucifigeretur. Luc. 23. v. 23. αἰτούμενοι

αὐτὸν

αὐτὸν σταυρωθῆναι (a.1.infin.) petentes, vt crucifigeretur. Matth. 26.v.2. παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. traditur, vt crucifigatur. Notetur phrasis scripturæ σταυροῦν τὴν σάρκα. crucifigere carnem, h.e. libidines carnis habere domitas: Pruritus peccati originalis vincere, superare. Gal. 5.v.24. οἱ τοῦ χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν. qui sunt Christi, carnem confixerunt. ἀνασταυρόω, ῶ. de nouo crucifigo Heb. 6.v.6. ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. rursus crucifigẽtes sibi filium Dei. Huius sceleris exemplum insigne fuit Iulianus Apostata. συσταυροῦμαι. οῦμαι. simul crucifigor. Præt. perf. χριστῷ συνεσταύρωμαι, Galat.2 v.20. vna cum Christo crucifixus sum Mar. 15 32. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ. & qui cum eo crucifixi erant a. 1. συνεσταυρώθην, Roman.6.6. ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος συνεσταυρώθη. vetus ille homo unà crucifixus est. Matth. 27. v. 44. λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ. latrones cum eo crucifixi.

Σταφίς. ίδος. ἡ. uva passa. σταφυλή. ῆς. ἡ. vua, Matth. 7. v. 16. μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν; num colligunt ex spinis vuam?

Στάχυς. υος. ὁ. spica Dat. σταχυϊ. Marc.4. v. 28. Accus. στάχυν. ibidem. Accus. plur. στάχυας. Marc. 2. 23. τίλλοντες τοὺς στάχυας. vellentes spicas.

Στέγω. F. στέξω. Præt. perf. ἔστεχα. Præt. med. ἔστεγα. (vnde est στέγη. ης. ἡ. tectum domus) Mar. 2. 4. significat 1. tego, quod ipsum hinc ortum videtur. 1. Cor. 9. v. 12. πάντα στέγομεν. omnia tegimus. 2. protego, Suid. πύργοι οἱ πόλιν στέγουσι. turres, quæ urbem defendunt. 3. tolero, sustineo, suffero. 1. Corin. 13.7. ἡ ἀγάπη πάντα στέγει. charitas omnia tolerat, multas iniurias deuorat, in aliorũ næuis conniuet. 4. me contineo 1. Thess. 3. v. 5. κἀγὼ μηκέτι στέγων. & ego non ampliùs me continens. στεγάζω. idem quod στέγω. F. σω. ἀποστεγάζω. detego, Mar. 2. 4. ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν. detexerunt tectum, ubi erat.

Στείβω. calco. στιβὰς & στοιβὰς. idem. στιβὰς άδος, & στοιβὰς άδος (a præt. med. ἔστοιβα) ἡ. stratum, item frons, frondis, quia strata illa ex teneris frondibus fiebant, Mar. 11. 8. ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων. alij verò frondes cædebant ex arboribus.

Στείχω. ordine incedo. Il. α. κοῦροι ἅμ' ἔστιχον. adolescentes unà incedebant. Fut. στείξω. Præt. perf. ἔστιχα. a. 1. ἔστειξα. aor. 2. ἔστιχον. Prę t. med. ἔστιχα. & ἔστοιχα. στὶξ, ιχὸς, ἡ. ordo versus. στίχος. ου. ὁ. idem quod στὶξ,

sed in prosa vsitatius. στοῖχος. ο. ὁ. idem. στοιχέω. ῶ. incedo, Actor. 21. v. 24. ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων. sed incedis & ipse ita, vt legem obserues. construitur cum Datiuo, Philip. 3. v. 16. τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. eadem incedere regula, idem sentire. Rom. 4. vers. 12. στοιχεῖν τοῖς ἴχνεσι (τοῦ Ἀβραὰμ) insistere vestigijs Abraham. Fut. στοιχήσω. Galat. 6. 16. ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσι. quicunq; secundū hanc regulam incedēt. Galat. 5. v. 25. πνεύματι στοιχεῖν. spiritu incedere, idem est quod κατὰ πνεῦμα περιπατεῖν. quæ phrasis legitur Ro. 8. 1. item πνεύματι περιπατεῖν. 2. Corint. 12. ver. 18. Galat. 5. v. 16. συστοιχέω. ῶ. (pro συνστοιχέω. ad vitandū consonantium concursum, εὐφωνίας ἕνεκα) eadem serie respondeo Galat. 4. v. 25. cum Datiuo. συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ. eadem serie respondet ei Hierosolymæ, quæ nunc est

Στέλλω. mitto, F. στελῶ. P. ἔσταλκα. aor. 1. ἔστειλον. Præt. med. ἔστολα. vnde est στολή. ῆς. ἡ. stola, Luc. 20. v. 46. τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς. qui volunt ambulare stolati. Marci 16. v. 5. περιβεβλημένον στολὴν λευκήν. amictum stola candida. στέλλομαι. proprie mittor, ablegor. a. 2. ἐστάλην. missus fui in nouo Testam. deuito, cum Acc. στελλόμενοι τοῦτο euitantes hoc. Subduco, 2. Thess. 3. v. 6. στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος. vt subducatis vos ab omni fratre, qui inordinate ambulat, h. e. qui dissolute viuit. ἀποστέλλω. mitto, ablego, Mat. 10. vers. 16. ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς. ego ablego vos. imperf. ἀπέστελλον. F. ἀποστελῶ. Mat. 13. 41. Luc. 11. 49. & 14. 17. Actor. 7. 34. Præt. perf. ἀπέσταλκα. Act. 9. 17. ὁ κύριος ἀπέσταλκέ με. Dominus misit me. Act. 16. v. 36. ἀπεστάλκασι. miserunt. aor. 1. ἀπέστειλα. Lu. 22. 35. Ioh. 4. 38. ἀπέστειλας. Iohan. 17. 3. 18. 21. 23. 25. ἀπέστειλε. Marc. 12. 4 Ioh. 6. 57. καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατήρ. sicut misit me viuens ille pater. tertia plur. ἀπέστειλαν, Ioh. 7. 32. & 11. 3. Aorist. 1. imperat. ἀπόστειλον. mitte, Acto. 11. 13. Aorist. 1. subj. Marc. 5. 10. ἵνα μὴ ἀποστείλῃ ne mittat. Aorist. 1. infin. Luc. 4. 18. ἀποστεῖλαι. mittere. part. a. 1. ἀποστείλας. αὐτός. ὁ. qui misit, Marc. 6. v. 27 Luc. 9. v. 48. Matth. 2. v. 16. καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας. & missis (carnificibus) interemit omnes infantes. ἀποστέλλομαι. mittor, ablegor, Heb. 1. 14. prēt. perf. ἀπέσταλμαι, Luc. 4. 43. ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι. quia ab hoc

missus

miſſus ſum. part. præt. ἀπεσταλμένος. ου. ὁ. miſſus, Ioh.1.6. ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ. miſſus à Deo. Apoc.5.6. τὰ ἀπεσταλμένα (πνεύματα.) ſpiritus miſſi. Aor.2. ἀπεστάλην. Matthæi 15.24. οὐκ ἀπεστάλην. non miſſus ſum. Actor.13.26. & 28.28. ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. quod gentibus miſſa ſit hæc Dei ſalus. Aoriſt.2. ſubi. Rom.10 v.15. ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι. niſi miſſi fuerint. part. aoriſt. 2. 1.Pet.1.v.12. ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ. miſſum è cælo. à præt. med. ἀπέστολα derivatur ἀπόστολος. ου. ὁ. legatus, apoſtolus, Luc.6.13. οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε. quos etiam apoſtolos nominauit. Ioha.13.16. οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. neq; legatus major eſt eo, à quo ipſe miſſus fuit. Rom.16.7. ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις. inſignes inter apoſtolos. Tribuitur Apoſtolorum diſcipulis, 1.Cor.15. v.7. Philip.2.v.25. item ipſi IESV CHRISTO, quem Pater ad nos miſit, Heb.3.1. ἀποστολικός. ή. όν. apoſtolicus, a. um. σύμβολον ἀποστολικόν. ſymbolum apoſtolicũ. ψευδαπόστολος. ου. ὁ. falſus apoſtolus, qui ſe apoſtolum mentitur, 2.Corin.11.13. ἀποστολή. ῆς. ἡ. apoſtolatus, munus apoſtoli, Act.1.v.25. ἐξαποστέλλω. ablego, emitto, Fut. ἐξαποστελῶ. Actor.22.v.21. μακρὰν ἐξαποστελῶ σε. longè emittam te, h.e. ad remotas gentes te ablegaturus ſum. aor.1. ἐξαπέστειλα. ablegavi, Actor.9.30. & 12.11. miſi, Actor.7.12. dimiſi, Luc.1.53. & 20.10. ἐξαπέστειλαν κενόν. dimiſerunt vacuum. dedi, Gal. 4.6. συναποστέλλω. unà ablego. aor.1. συναπέστειλα, 2.Corinth.12.v.18. καταστέλλω, reprimo, ſedo, cum Accuſ. Act.19.v.34. καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον. tum ſcriba ſedatâ turbâ. ibid. v.35. κατεσταλμένος. ſedatus. καταστολή, ῆς. ἡ. amictus, 1.Tim.2. v.9. συστέλλω. ſubtraho, Actor.5.6. συνέστειλαν αὐτόν. ſubtraxerunt eum, h.e. removerunt. Contraho, 1.Cor.7.29. ὁ καιρὸς συνεσταλμένος. tempus contractum. ὑποστέλλω. ſubterfugio, ſubduco me, Galat.2.v.12. ὑπέστελλε (imperf.) καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν. ſubducebat & ſeparabat ſeſe, ὑποστέλλομαι. med. a.1. ὑπεστειλάμην. ſubterfugi, Actor.20. v.20. & 27. a.1. ſubj. Heb.10. v.38. καὶ ἐὰν ὑποστείληται. & ſi quis ſe ſubduxerit. ὑποστολή. ῆς. ἡ. ſubductio, Heb.10. v.39. μεταστέλλω. acceerſo, pro quo in N.T. μεταπέμπομαι. Act.10.5.22.29. & 11.13.

Στενός. ή. όν. anguſtus, arctus, Xen. εἰς στενὸν συνελαύνειν. ad anguſtias redigere. Matth.7.

v. 13. εἰσέλθετε διὰ στενῆς πύλης, introite per angustam portam. στενότης. ητος. ἡ. angustia. στενόω. ῶ. in angustum spatium redigo, στένω. gemo. στενάζω. idem, Roman.8.v.23. ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν. apud nos ipsos ingemiscimus, suspiramus. 2.Corinth. 5. v.4. στενάζομεν βαρούμενοι. suspiramus gravati. Iacob.5.v.9. μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων ne suspirate alius adversus alium. Fut. 1. στενάξω. aor. 1. ἐστέναξα. ingemui, Mar.7.v.34. Præt. perf. ἐστέναχα. Præ.pass. ἐστέναγμαι. unde est στεναγμὸς οῦ. ὁ. gemitus, suspirium. Act. 7. v. 34. τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα. suspirium eorum audivi. Roman. 8. v. 26. στεναγμοῖς ἀλαλήτοις. suspiriis ineffabilibus. ἀστενάκτως. adv. sine gemitu.

Στέργω. F. ξω. naturæ instinctu diligo, amo. item acquiesco, cum Dat. & Acc. στέργε παρόντα. acquiesce in præsentibus. Præt ἔστερχα. a.1. ἔστερξα. Præt.pass. ἔστεργμαι. ξαι. κται. στέρξις. εως. ἡ. amor, qualis est parentum erga liberos & vicissim. in præt.med. ἔστοργα. unde στοργή. ῆς. ἡ. idem quod στέρξις. ἄστοργος. ου. ὁ. ἡ. in quo amor ille est extinctus, Rom.1.31. 2.Tim.3.3. φιλόστοργος. ου. ὁ. ἡ. ad amandum propensus. a. Roman.12.10. φιλοστοργία. ας. ἡ. reciprocus ille amor inter parentes & liberos.

Στερεὸς. ά. ὸν. solidus, 2.Tim.2. v. 19. ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην, ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ. Solidum tamen fundamentum Dei stat, habens sigillum hoc, nouit Dominus eos, qui sunt sui. στερεὰ τροφὴ, He.5.14. solidus cibus. ibid.v.12. στερεᾶς τροφῆς. Firmus, 1.Pet.5.9. ᾧ ἀντίστητε (aor.2.imper.) στερεοὶ τῇ πίστ cui obsistite firmi per fidem. στερεόω. ῶ. corroboro, confirmo, Act.3.16. ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, confirmauit nomen ipsius. aor.1.pass. ἐστερεώθην, confirmatus fui, Act. 3.7. στερέωμα. τος. τὸ. soliditas, Col.2.5.

Στερέω. ῶ. Fut. έσω & ήσω, priuo, orbo. ἀποστερέω. ῶ, 1.Cor.7.5. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, ne priuate alter alterum. damno afficio, ἀποστερεῖτε ἀδελφοὺς, 1. Cor. 6. v. 8. damno afficitis fratres. Fut. ἀποστερήσω. aor. 1. ἀπεστέρησα. Mar.10.19. μὴ ἀποστερήσῃς, ne damn quempiam afficito. Præt. perf. ἀπεστέρηκα. Præt.pass. ἀπεστέρημαι, 1.Tim.6.5. ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, eorum qui destituti sunt veritate. Iacob. 5. v. 4. ὁ ἀπεστερημένο ἀφ' ὑμῶν, ablatus à vobis. στεῖρα. ας. ἡ. sterilis, quæ non parit, quasi ἡ τοῦ τίκτειν ἐστερημένη.

μωμένα. Luc. 1. 7. & 23. 29. Galat 4. 27.

Στέφω. redimio, cingo, corono, F. στέψω. P. ἔστεφα. a. 1. ἔστεψα. Præt. passiv. ἔστεμμαι. στέμμα. ατος. τὸ. sertum, Act. 14. 13. στεπτὸς. ἡ. ὄν. redimitus. στέφος. εος. τὸ. corona. στέφανος. ὁ. idem. Matth 27. 29. καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν. & contexuerunt coronam ex spinis. ornamentum, decus, Philip. 4. v. 1. χαρὰ καὶ στέφανός μου. gaudium & corona mea. præmium, 1. Pet. 5. v. 4. τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. non marcescentem gloriæ coronam. στεφανόω. ῶ. corono, orno, Dem. στεφανοῦν τοὺς νενικηκότας. coronare eos qui vicerunt. Fut. ώσω. P. ωκα. aor. 1 ἐστεφάνωσα, Heb. 2. v. 7. τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν. honore coronasti eum. Præt. ἐστεφάνωκα. Pass. στεφανόομαι. οῦμαι. coronor. 2. Timoth. 2. 5. οὐ στεφανοῦται. non coronatur. Præt. ἐστεφάνωμαι. Heb. 2. 9.

Στῆθος. εος. τὸ. pectus. Luc. 18. v. 13. ἀλλ᾽ ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ. sed cædebat pectus suum. Luc. 23. 48. τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη. cædentes seu tundentes pectora sua.

Στηρίζω. confirmo, stabilio, F. στηρίξω. 2. Thess. 3. 3. ὃς στηρίξει ὑμᾶς. qui stabiliet vos. Præt. perf. ἐστήριχα. aor. 1. ἐστήριξα, Luc. 9 v. 51. τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε. faciem suam direxit, Luc. 22. v. 32. στήριξον. (aor. 1. imper.) τοὺς ἀδελφούς σου. confirma fratres tuos. Iacob. 5. 8 στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, stabilite corda vestra. 1. Pet. 5. v. 10. στηρίξαι. est 3. pers. aor. 8 opt. 1. Thess. 3. v. 13. εἰς τὸ στηρίξαι. (aor. 1. infin.) ὑμῶν τὰς καρδίας. ad stabiliendum corda vestra. στηρίζομαι. confirmor. Præt. perf. ἐστήριγμαι. Luc. 16. v. 26. χάσμα μέγα ἐστήρικται. hiatus ingens seu vasta vorago stabilita est, scil. diuinitus. 2. Pet. 1. v. 12. ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. stabilitos in præsente veritate. aorist. 1. pass. ἐστηρίχθην, confirmatus fui, Roman. 1, 11. εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς. vt confirmemini. στήριγμα. τος. τὸ. fulcrum. ἀστήρικτος. ὁ. ἡ. instabilis, 2. Pet. 2. v. 14. & 13. v. 16.

Στίζω. F. ξω. pungo. στιγμή. ῆς. ἡ. punctum, Luc. 4. 5. ἐν στιγμῇ χρόνου. in puncto temporis, h. e. vno momento, seu iactu oculi, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. quæ phrasis legitur. 1. Cor. 15. 51. στίγμα. τος. τὸ. stigma, signum alicui inustum seu quomodocunque impressum, Galat. 6. v. 17.

Στίλβω. splendeo, niteo, luceo, Il. γ. κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασι. nitens oris specie & vestibus. Marc. 9. v. 3. τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο στίλβοντα. vestimenta

menta ejus facta sunt corrusca.

Στοὰ. ᾶς. ἡ. porticus, μακρὰ στοὰ. longa porticus, h. e. locus amplus & spatiosus, tecto inclusus propter imbres, vmbrarum & deambulationis gratiâ extructus. στοὰ βασιλειος. regia porticus. Ioh. 5. 2. πέντε στοὰς ἔχουσα. quinque porticus habens.

Στωϊκὸς. ῦ. ὁ. Stoicus, sic dictus à Schola, cui nomen fuit Stoæ. Act. 17. 18.

Στόμα. τος. τὸ. os. oris. Matth. 15. v. 11. Act. 23. v. 2. τύπτειν τὸ στόμα. cædere os. κολαφίζειν, alapam alicui infringere, & τύπτειν τὸ στόμα, differunt. Est enim alapa seu colaphus propriè plaga quę palmâ in maxillam alicujus incutitur. Sermo, Roman. 3. v. 14. ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει. quorum os diris & amarulentia plenum est. Actor. 18. v. 14. ἀνοίγειν τὸ στόμα. aperire os est loqui. 2. Corinth. 6. v. 11 τὸ στόμα ἀνέῳγε. os aperuit, h. e. locutus est. Fauces, 2. Timoth. 4. 17. ἐῤῥύσθην ἐκ στόματος λέοντος. ereptus sum ex faucibus leonis. Heb. 11. v. 33. ἔφραξαν στόματα λεόντων. obstruxerũt ora seu fauces leonum. Acies gladij, Heb. 11. v. 34. ἔφυγον στόματα μαχαίρας. effugerunt acies gladij. 2. Iohan. v. 13. στόμα πρὸς στόμα λαλεῖν. coram loqui. Apoc. 12. v. 16. ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς. terra aperuit os suum, h. e. hiauit, aperta fuit. ἀποστοματίζω. allicio ad loquendum, Luc. 11. 53. item memoriter recito, sicut & apud Xenoph. legitur extra compositionem; ἀπὸ στόματος εἰπεῖν. memoriter dicere. ἐπιστομίζω. os obturo, Tit. 1. v. 11. οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν. quibus opportet os obturare. δίστομος. ὁ. ἡ. καὶ ἡ. duo ora, h. e. duas acies habens, Heb. 4. v. 12. μάχαιραν δίστομον. gladium ancipitem. Apoc. 1. 16 ῥομφαία δίστομος. ensis anceps.

Στόμαχος. ῦ. ὁ. stomachus, sic dictus quasi, στόματος ἐχόμενος. ori adhærens seu conjunctus. propriè enim significat fistulam illam, per quam cibus & potus in ventriculum transmittuntur. Deinde ponitur pro ipso ventriculo, 1. Timoth. 5. v. 23. χρῶ ὀλίγῳ οἴνῳ διὰ τὸν στόμαχόν σε. ytere vino pauculo propter stomachum tuum.

Στρώω. ῶ. ίσω. humi sterno, hinc per syncopen, τῦ ο μικρῦ στρώννυω & στρώννυμι. Fut. στρώσω. idem, στρῶμα. τος. τὸ. stratum. ὑποστρωννύω & ὑποστρώννυμι. substerno, Luc. 19. v. 36. ὑπεστρώννυον. (3. plur. imperf. act. ind.) substernebant.

Σπαράσσω vel σπαράττω. Fut. σπαράξω. Præt. ἐσπάραχα. lacero.

cero. συσπαράττω. discerpo, Luc.9.v.42. συνεσπάραξεν.(3. sing. aor. 1.act. ind.) discerpsit, cum Accus.

Στρατὸς. οῦ. ὁ. exercitus. στρατεύομαι. bello, millito, 2.Cor.10. 3. στρατευόμεθα. militamus, 1. Pet. 2.11. στρατεύονται. militant. στρατευόμενος. ου. ὁ. miles, 2.Timoth.2.v.4. στρατεία. ας ἡ. militia. 2.Corinth.10.4 τὰ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν. arma militiæ nostræ. στράτευμα. τος. τό. exercitus, Matth. 22. v. 7. πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ. missis exercitibus suis. Manus seu copiæ, Act. 23 10. & 27. ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι. superveniens cum militum manu. στρατιὰ. ᾶς. ἡ. exercitus, Luc.2.v.13. πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου. multitudo exercituum cælestium. Act. 7.42. τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ. exercitui cæli (per Hebraismum) pro τῇ στρατιᾷ οὐρανίᾳ. στρατιώτης. ου. ὁ. miles, 2.Tim. 2.3. ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ χριστοῦ. tanquam bonus miles Iesu Chrsti. Iohan.19.v.23. ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος. unicuiq; militi partem. Act.10. v.7. στρατιώτην εὐσεβῆ. scil. φωνήσας. militem pium vocavit. Act 27.v.32. τότε οἱ στρατιῶται. tunc milites. Act. 12. v. 6. ἦν ὁ πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν (ἦν κοιμώμενος. pro ἐκοιμᾶτο) Petrus dormiebat inter duos milites. Mat.28.12. ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις. pecunias multas dederunt militibus. Act.23.v.23. ἑτοιμάσατε στρατιώτας. præparare milites. συστρατιώτης. ου. ὁ. commilito, Philip. 2 v. 25. συστρατιώτην μου. commilitonem meum. Philem. 1.v.2. τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν. commilitoni nostro.

Στρεβλὸς. οῦ. ὁ. (παρὰ τὸ στρέφειν.) tortus, flexuosus. στρεβλότης. ητος. ἡ. tortuositas, στρεβλόω. ῶ. detorqueo, depravo, in alienum sensum rapio, 2.Petri 3.v.16. ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσι. quæ indocti, parumq; stabiles detorquent.

Στρέφω. verto, muto, Apoc. 11. v.6. στρέφειν αὐτὰ (ὕδατα) εἰς αἷμα. convertēdi illas aquas in sanguinem. F. στρέψω. Præ. perf. ἔστροφα. aorist. 1. ἔστρεψα. verti, Act.7.v.42. ἔστρεψε δὲ ὁ θεός. vertit autem (eos) Deus h.e mentes eorum, sicut etiam dicitur mens versa. Obverto, Mat. 5.39. στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην (σιαγόνα) obverte illi & alteram mallixam. στρέφομαι. convertor, Act.13. v 46. ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. ecce convertimur, seu convertimus nos ad gentes. Præt.perf. ἔστραμμαι. unde est στρέμμα. τος. τό. id quod intortum est. στρεπτὸς. οῦ. ὁ. versatilis, volubilis. ἰλ. ν. στρεπτὴν

 γλῶσσαν.

γλῶσσα. lingua volubilis. Accipitur etiam substantivè, & significat funem, Deut. 22. aorist. 1. ἐστρέφθην. aor. 2. ἐστράφην. Iohan. 20. v. 14. ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. convertit se retrorsum. Actor. 7. v. 39. καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον. & aversi sunt cordibus suis in Ægyptum. Matth. 18. v. 3. ἐὰν μὴ στραφῆτε (aor. 2. subj.) καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία. nisi mutemini, & fiatis ut pueruli. part. aor. 2. στραφεὶς. conversus, Mat. 16. v. 23. ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ. conversus verò dixit Petro. Ioh. 20. v. 16. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ, illa se convertens dicit ei. ἀναστρέφω. revertor, F. ἀναστρέψω, Actor. 15. v. 16. μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω. posthæc revertar. aor. 1. ἀνέστρεψα. everti, Iohan. 2. 15. καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε. & mensas evertit. item reversus fui, Actor. 5. v. 22. ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν. reversi verò annuntiarunt. ἀναστρέφομαι. conversor, Heb. 13. 18 ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. in omnibus cupientes honestè conversari. Versor, me gero. 1. Tim. 3. 15. ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι. ut noris quomodo oporteat in domo Dei versari. aor. 2. ἀνεστράφην. conversatus sum, Ephes. 2. 3. ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε. inter quos & nos omnes convesati sumus olim. 1. Petri 1. v. 17. ἀναστράφητε (2. pl. a. 2. pass. imperat.) conversamini. in prima singul. ἀναστράφηθι. ἀναστροφή. ῆς. ἡ. conversatio, 1. Pet. 3. v. 2. τὴν ἁγνὴν (v. 16. τὴν ἀγαθὴν) ἀναστροφὴν ὑμῶν. castam conversationem vestram. 1. Pet. 1. 18. ἐκ τῆς ματαίας ἀναστροφῆς. ex vana conversatione. 2. Pet. 3. v. 11. ἁγίαις ἀναστροφαῖς. sanctæ conversationes. ἀποστρέφω. averto, Luc. 23. v. 14. ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν. tanquam eum, qui avertat populum. F. ἀποστρέψω. amovebo, removebo, Rom. 11. v. 26. averto, 2. Timoth. 4. v. 4. Aorist. 1. ἀπέστρεψα. retuli, Matth. 27. v. 3. μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια. pœnitentia ductus retulit triginta nummos argenteos. Matth. 26. v. 52. ἀπόστρεψόν (a. 1. imper.) σου τὴν μάχαιραν. averte gladium tuum. ἀποστρέφομαι. verbum med. aversor, Tit. 1. 14. ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. aversantium veritatem. Heb. 12. vers. 25. οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν (ὄντα) ἀποστρεφόμενοι. eum qui è cælis est aversantes. 2. Tim 1. v. 15. ἀπεστράφησάν με πάντες. aversati me sunt omnes Matthæi 5. v. 42. μὴ ἀποστραφῇς (2. pers. aor. 2. pass. subj.) ne averseris. διαστρέφω. perverto, Luc. 23. 2. τοῦτον εὕρομεν

διαστρέ-

διαςρέφοντα τὸ ἔθνος. compererimus istum pervertere gentem. Act. 13. vers. 10. διαςρέφων τὰς ὁδοὺς τοῦ κυρίου. pervertens vias Domini. Aorist. 1. διέςρεψα. perverti. aor. 1. infin διαςρέψαι. pervertere, Actor. 13. 8. ζητῶν διαςρέψαι τὸν ἀνθύπατον τῆς πίστεως. studens avertere proconsulem à fide In passivo usitatum tantummodo est participium præteriti διεςραμμένος. η. ον. perversus. a. um. Matth. 17. 17. ὦ γενεὰ ἄπιςος καὶ διεςραμμένη. gens incredula & perversa. Actor. 20. v. 30. λαλοῦντες διεςραμμένα. loquentes perversa. ἐκςρέφω. euerto, semel legitur in 3. pers. sing. præt. pass Tit. 3. 11. εἰδὼς ὅτι ἐξέςραπται ὁ τοιοῦτος. ut qui noris eversum esse eum. ἐπιςρέφω. converto, Actor. 14. v. 15. ἐπιςρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα. convertere se ad Deum viventem. Fut. ἐπιςρέψω. revertar, Mat. 12. v. 44. convertam, Luc. 1. 16. καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ισραὴλ ἐπιςρέψει. & multos ex posteris Israelis convertet. Præt. perf. ἐπέςροφα. aor. 1. ἐπέςρεψα. reversus fui, Luc. 2. v. 20. ἐπέςρεψαν οἱ ποιμένες. reversi sunt pastores. Aorist. 1. impe-rat. ἐπίςρεψον, ἐπιςρεψάτω, Mar. 13. v. 16. μὴ ἐπιςρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. ne revertatur retro. Actor. 3. v. 19. ἐπιςρέψατε. convertite vos. aorist. 1. subj. Matth. 13. v. 15. ἐπιςρέψωσι. convertant se. Luc. 17. v. 4. ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιςρέψῃ ἐπὶ σε. si septies uno die revertatur ad te. a. 1. infinitivi. ἐπιςρέψαι, Actor. 26. v. 18. part. a. 1. Luc. 22. v. 32. καὶ σύ ποτε ἐπιςρέψας. & tu aliquando conversus. 2. Pet. 2. v. 22. κύων ἐπιςρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα. canis reversus ad vomitum suum. Verbum passivum legitur tantùm in aorist. 2. ἐπεςράφην. 1. Pet. 2. v. 25. ἀλλ' ἐπεςράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα sed nunc conversi estis ad pastorem. a. 2. imperat. ἐπιςράφηθι, ἐπιςραφήτω, Matth. 10. v. 13. ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιςραφήτω. pax vestra ad vos revertatur. aor. 2. subj. Iohan. 12. v. 40. καὶ ἐπιςραφῶσι. & convertantur. participium a. 2. ἐπιςραφείς. conversus, Matt. 9. 22. Mar. 5. 30. In syntaxi hujus verbi nunquam additur pronomen. ἑαυτὸν, ἑαυτῶν, σεαυτὸν, &c. prout in Latina lingua fieri solet, v. g. Actor. 3. v. 19. μετανοήσατε καὶ ἐπιςρέψατε. resipiscite & convertite vos. In Græco est ἐπιςρέψατε. undè, non ἐπιςρέψατε ἑαυτῶν. &c. Præt. med. ἐπέςροφα. unde est nomen ἐπιςροφή. ῆς. ἡ. conversio, Act. 15. v. 3. idem significat quod ἡ μετάνοια. καταςρέφω. subverto, everto, legitur tantum bis in aor. 1.

activo. Matth. 21. v. 12. Marci 11. v. 15. κατέστρεψε τὰς τραπέζας. evertit mensas. καταστροφὴ (à præt. med. κατέστροφα) ῆς. ἡ. subuersio, 2. Tim. 2. v. 14. 2. Pet. 2. v. 6. μεταστρέφω. converto, commuto, perverto. Galat. 1. v. 7. μεταστρέψαι. aor. 1. Act. infin. pervertere. In passiva forma bis legitur Act. 2. v. 20. ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται. (Fut. 2.) εἰς σκότος. Sol convertetur in tenebras Iacob. 4. v. 19. ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω. (3. pers. sing. a. 2. pass. imperat.) Risus vester in luctum convertatur. συστρέφω. (pro συνστρέφω. Σὺν in compositis sequentibus duabus pluribusve consonis νῦ amittit εὐφωνίας ἕνεκα.) colligo, congrego, Act. 28. v. 3. συστροφή. ῆς. ἡ. coitio. concursus, Act. 19. 40. & 23. 12. ὑποστρέφω. revertor, Luc. 8. 39. ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου. revertere domum tuam. Luc. 2. v. 43. ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς. dum illi revertebantur. imperf. ὑπέστρεφον. revertebar, pro quo Act. 8. v. 28. legimus ἦν δὲ ὑποστρέφων. erat autem revertens, h. e. revertebatur vero. Luc. 23. v. 48. ὑπέστρεφον. revertebantur. Fut. ὑποστρέψω. revertar, Luc. 11. v. 24. aor. 1. ὑπέστρεψα. reversus sum, ex quo tertia singularis & plu. tantum leguntur ὑπέστρεψε, Luc. 1. 56. & 17. 15. Act. 12. 25. ὑπέστρεψαν. reversi sunt, Luc. 2. 45. & 10. 17. Act. 14. 21. & 21. 6. & 23. 32. Gal. 1. 17. a. 1. infin. ὑποστρέψαι. reverti, Luc. 8. v. 40. & 19. 12. part. a. 1. ὑποστρέψας. αντος. ὁ. reversus, Luc. 7. 10. ὑποστρέψασαι. ασης. in pl. ὑποστρέψασαι reversæ, Luc. 23. 56. & 24. 9.

Στρῆνος. εος. contractè ους. τὸ. deliciæ, luxus, Apoc. 18 v. 3. τοῦ στρήνους αὐτῆς. luxus ejus. στρηνιάω. ῶ. luxurior, Fut. σω. a. 1. ἐστρηνίασα. Apoc. 18. 7. & 9.

Στρουθός. οῦ. ὁ. passer. στρουθίον. ου. τὸ. passerculus, Matth. 10. v. 31. πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. multis passerculis præstatis. Lu. 12. v. 6. οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο; nonne quinq; passerculi veneunt assariis duobus?

Στύξ. υγός. ἡ. styx. στυγέω. ῶ. Fut. στύξω tanquam à στύγω. odio prosequor. στυγητός. ἡ. όν. odiosus. a. um. horribilis, Tit. 3. 3 στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους. horribiles, alij alios odio habentes. στυγνάζω. contristor, moerore afficior, Fut. στυγνάσω. Præt. ἐστύγνακα. a. 1. ἐστύγνασα. Mar. 10. 22. ὁ δὲ στυγνάσας (part. aor. 1.) ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε. ille vero mœstus ex hoc sermone abijt. Per metaphoram Mat. 16. v. 3. dicitur. ὁ οὐρανὸς στυγνάζων. cælum triste, h. e. nubibus obductum, non serenum. Sic Latinè frons

nè frons serena opponitur toruo vultui.

Στύλος. ὁ. ὁ. columna, Galat. 2. v. 9. οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι. qui existimantur columnæ esse, h. e. præcipui. per metaphoram desumptam ab ædificiis. Sic 1. Tim. 3. 15. Ecclesia dicitur στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας. columna & stabilimentum veritatis. Est enim Ecclesia domus Dei viui, in qua habitat & est cœtus electorum hominum, qui soli sunt θεοδίδακτοι, Iohan. 6. 45. 1. Thess. 4. 9. & proinde illi soli veritatem animis suis penitissimè impressam habent. Iohan. 17. v. 17. λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. sermo ille tuus veritas est.

Σύ, tu, pronom. secundæ personæ, g. o. Gen. σοῦ. In nominatiuo & vocativo semper accentum retinet. In Genitiuo verò, Dativo & Accusativo, ἐγκλίνεται. ideoq; σοῦ. σοί. σέ. referuntur inter dictiones encliticas. Act. 11. v. 14. σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. tu & vniuersa tua domus. Hic σου reponit accentum in syllabam proximè præcedentem vocis properispomenæ. Non reponit circumflexum, accentum proprium, sed pro eo acutum vicarium. Matth. 7. 5. ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. ex oculo fratris tui. σου hic accentum prorsus amittit, quod fieri solet præcedente voce perispomena. Matth. 3. v. 14. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; mihi opus est, vt à te baptizer, & tu venis ad me? σοῦ hic retinet accentum, quia διαστικῶς, ponitur itemq; με eandē ob causam, nec non finem periodi interrogatiuę. Dativ. σοί, Mat. 9. 2. ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. remissa tibi sunt peccata tua. Accus. σε. Philip. 4. 3. ἐρωτῶ καὶ σε σύζυγε γνήσιε, rogo te quoq; socie germane. Vocat. σύ, Luc. 1. 76. καὶ σὺ παιδίον. & tu puerule. Matt. 2. 6. καὶ σὺ Βηθλεέμ. & tu Bethlehemum. Dual. N. A. & V. σφῶ, Gen. & Dat. σφῷν. vestrum duorum vel duobus vestrum. Sed in N. T. vti sæpius dixit, duales numeri occurrunt nulli (vide δύο.) Nom. plur. ὑμεῖς. vos Mar. 13. 11. οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς, οἱ λαλοῦντες. non enim estis vos, qui loquimini. Genit. ὑμῶν. vestri, Luc. 10. v. 16. ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. qui vos (legatos meos) audit, me audit. Dat. ὑμῖν vobis, Matth. 7. 7. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν. potite & dabitur vobis. Accus. ὑμᾶς. vos, Rom. 11. vers. 25. οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. nolim enim vos ignorare. Voc. ὑμεῖς. vos, Act. 7. v. 26. à Genitivo singulari σου deriuatur σός. σή. σόν. tuus. a. um.

Iohan.

Iohan.17.v.17. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. sermo tuus veritas est. à Genitiuo plurali ὑμῶν est ὑμέτερος. α. ον. vester, a.um. Iohan.11.v.6.Luc.6.v.20.& 16.v.12. Actor.27.v.34.Roman.11.31.

Συκῆ per crasin pro συκέα, ficus arbor. propter quam crasin circumflectitur vltima in omnibus casibus. Mat.21.19 καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. & exaruit illico ficus illa. Matthæi 24.v.32. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε. à ficu autem discite. Luc.13.7. ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ in ficu hac. Matth.21.v.19. καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν. & quum vidisset ficum quandam. μίαν hic ponitur pro τινα. more Germanismi nostri. σῦκον. ου. τό. ficus fructus, Matth.7.v.16. μὴ (συλλέγουσιν) ἀπὸ τριβόλων σῦκα; an colligunt ex tribulis ficus? Mar.11.v.13. οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων. non enim erat tempus ficuum. συκάμινος. ου. ἡ. sycaminus, sycomorus, nomen arboris, Luc.17.6. συκομωρέα. ας. ἡ. idem, Luc.19.4.

Σύλη. ης. ἡ. spolium, præda. σκῦλον. ου. τό. idem, Luc.11.v.22 καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. & spolia ejus distribuit. συλάω, ῶ. spolio, prædor, compilo. F συλήσω. a.1. ἐσύλησα. 1.Cor.11.v.8. ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα. alias Ecclesias spoliaui. ἄσυλος. ου. ὁ. καὶ ἡ. à præda & violentia tutus, vnde Latini locum tutissimum vocant asylum.

Σὺν. præpositio, cum construitur cum solo Datiuo, Phil.1.v.23. σὺν χριστῷ εἶναι. cum Christo esse. σὺν τινι εἶναι. ab alicujus partibus stare, facere cum aliquo. Act.14.4. οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. alij quidem stabant à partibus Iudęorũ, alij vero à partibus Apostolorum. σὺν θεῷ. Deo juuante, fauente, ope Dei. pro σὺν Atticè ξὺν. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ καὶ ὀδύρεται. cum Deo omnis & ridet & dolet. h.e. tam aduersa quàm secunda à Deo proveniunt.

Σύρβη. ης. ἡ. tumultus, Atticè τύρβη. turba. τυρβάζομαι. turbor satago, Luc.10.v.41. τυρβάζῃ περὶ πολλά. satagis de multis, vel perstrepis circa multa. Ad verb. turbaris. Apud Xenop. lib. 1. παιδ. Cyri, τύρβη ἀγορᾶς. strepitum fori significat.

Σύρω. F. ρῶ. traho. Apoc.12.4. σύρει, trahit. Iohan.21.8. σύροντες δίκτυον. trahentes rete. Actor.14.v.19. ἔσυρον. traxerunt, nempe per terram. est 3.plur. a. 2. κατασύρω. pertraho, Luc.12.v.58. μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν. ne quando pertrahat te ad judicem. σύρμα. τος. τό. syrma, vestis caudata matronarum

nobi-

nobilium, cuius cauda seu extrema ora per solum trahitur, vnde propria verbi huius significatio colligi potest. Germ. vocant *schlaifen.*
Σφάζω, seu σφάττω, macto, occido. Fut. 1. σφάξω. Præt. perf. ἔσφαχα. a. 1. ἔσφαξα. 1. Ioh. 3. 12. ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, & occidit fratrem suum. Apo. 6. 4. ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, (ao. 1. subj.) vt alij alios mactent. aor. 2. ἔσφαγον. præsens passiu. σφάττομαι. Præt. perf. ἔσφαγμαι. a. 2. ἐσφάγην, Apoc. 5. v. 9. ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου. Quoniam mactatus es, & redemisti nos Deo per sanguinem tuum. Præt. med. ἔσφαγα, vnde est σφαγή. ῆς. ἡ. mactatio, laniena, Act. 8. 32. ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, vti ouis ad lanienam ductus fuit. epulum, Iacob. 5. 5. ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς, vtpote in die epuli, seu tanquam tempore solennis conuiuij. σφάγιον. ου. τὸ. victima, Act. 7. 42. μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι, num victimas & sacrificia obtulistis mihi? Part. præt. passiui ἐσφαγμένος. η. ον. mactatus. a. um. est vsitatissimum, Apoc. 5. 12. τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον, agnus mactatus. κατασφάττω. iugulo. Lucæ 19. vers. 27. κατασφάξατε (aor. 1. imperat.) ἔμπροσθέν μου. ingulate eos coram me.
Σφάλλω. supplanto, euerto, labefacto, prosterno. F. σφαλῶ P. ἔσφαλκα. Præt. pass. ἔσφαλμαι. unde est σφάλμα. τος. τὸ. erratum. aor. 2. ἐσφάλην. læto successu fui frustratus. ἀσφαλής. ἐος. ὁ. ἡ. certus, Act. or. 22. v. 30. βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές. volens certum rescire. tutus, Philip. 3. v. 1. ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. vobis vero tutum est. ἀσφαλῶς. Adv. tutò, certò, Marc. 14. v. 44. ἀπαγάγετε (Atticè pro ἀπάγετε) ἀσφαλῶς. abducite tutò. ἀσφάλεια. ας. ἡ. securitas, veritas 1. Thessalon. 5. v. 3. Luc. 1. 4. Actor. 5. v. 23. ἀσφαλίζομαι. munio. F. ἀσφαλίσομαι. aor. 1. pass. ἠσφαλίσθην. in infin. ἀσφαλισθῆναι. muniri, Matth. 27. v. 64. aor. 1. medius. ἠσφαλισάμην. muniui, Matth. 27. 66. ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον. muniuerunt sepulchrum. in imperat. ἀσφάλισαι. in plur. ἀσφαλίσασθε. munite, Matthæi 27. v. 65. item astringo, Actor. 16. v. 24. ἐπισφαλής. ἐος. ὁ. καὶ ἡ. periculosus. Actor. 27. v. 9.
Σφοδρός. ᾶ. ὁ. vehemens, validus, σφόδρα. Adverb. valde, vehementer, Matth. 2. vers. 10. ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. gauisi sunt gaudio magno valde. σφοδρῶς. idem, Actor. 27. v. 18.
Σφραγίς. ἡ. sigillum, 1. Cor. 9. 2.

Gen. σφραγῖδος. Dat. σφραγῖδι. Accus. σφραγῖδα, Apoc. 7.2. & 8.1. & 9.4. 2. Tim. 2. v. 19. Gen. plur. σφραγίδων, Apoc. 6. v. 1. Dat. σφραγῖσι, Apoc. 5. v. 1. Acc. σφραγῖδας, Apoc. 5. v. 5. σφραγίζω. obsigno, Apoc. 7. v. 3. Fut. σφραγίσω. Præt. perf. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα, Iohan. 3. v. 33. & 6. 27. τοῦτον ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν. hunc Pater obsignauit. h.e. tanquam sigillo impresso approbavit, alijsque commendauit. in imperat. σφράγισον. obsigna, Apoc. 10. v. 4. in subj. Apoc. 22. v. 10. μὴ σφραγίσῃς. ne obsignes. h. e. ne occultes, sed potiùs communices cum alijs. in part. Matth. 27. v. 66. σφραγίσαντες τὸν λίθον. obsignato lapide. σφραγίζομαι. obsignor, & in media significatione obsigno. Præt. perf. ἐσφράγισμαι. Part. præt. ἐσφραγισμένος. obsignatus. Apoc. 7.4. aorist. 1. ἐσφραγίσθην, Ephes. 1. v. 13. ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ. obsignati estis per spiritum illum promissionis sanctum. Fut. 1. medium, σφραγίσομαι. aor. 1. ἐσφραγισάμην. obsignaui, in part. bis legitur, σφραγισάμενος, Roman. 15.28. & 2. Corinth. 1. v. 22. ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς. qui etiam obsignauit nos.

Σφῦρα. ας. ἡ. & σφυρὰ ᾶς. ἡ. malleus, instrumentum fabrile, σφυρόν. οῦ. τό. malleolus pedis. Actor. 3. v. 7. sit dictus ob mallei similitudinem.

Σχεδόν. Adverb. propè, fere, ferme. Act. 13. v. 44. σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη. ferè tota vrbs. h.e. omnes ciues congregati fuerunt. Σχέδη, ης. ἡ. tabella, pugillares, in quibus tumultuariè aliquid notamus, seu quæ ex tempore nobis in mentem veniunt, in jis scribimus. σχέδιος. ε. ὁ. extemporalis, subitò factus, non elaboratus. σχεδιάζω. ex tempore facio. σχεδίασμα. τος. τό. opus ex tempore factum. αὐτοσχεδιάζω. propriè & ex tempore facio. αὐτοσχεδιαστὶ. ex tempore, non præmeditatè.

Σχίζω. findo, scindo, disseco, diffindo. Luc. 5. v. 36. τὸ καινὸν σχίζει (τὸ παλαιόν.) novum findit vetus. Fut. σχίσω. Præt. perf. ἔσχικα. aor. 1. ἔσχισα. fidi, Iohan. 19. v. 24. μὴ σχίσωμεν. (a. 1. subj.) αὐτόν. ne findamus eam, Præsens pass. σχίζομαι. findor, Marc. 1. 10. εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς. vidit medios discedere cælos. Præt. perf. ἔσχισμαι. vnde est σχίσμα. τος. τό. fissura, Matth. 9. v. 16. καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. & fit pejor fissura. dissidium, Iohan. 7. v. 43. σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο. dissidium ergo in turba ortum est. Secta. 1.

rinth. 11. v. 18. ἐσχίσϑη est aor. 1. ἐσχίσθην. fissus fui, Matthæi 27. 51. τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο. velum templi fissũ fuit in duas partes. ibidem. καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, & rupes dissilierunt. Actor. 14. v. 4. ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως. scissa vero fuit plebs illius vrbis, h. e. dissederunt inter sese.

Σχοῖνος. ν. ὁ funis è junco plexus. σχοινίον. ν. τό. (pro σχοῖνον) funiculus. Ioh. 2. v. 15. ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων. facto flagello ex funiculis. Actor. 27. v. 32. ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης. abscinderunt funiculos scaphæ.

Σχολή. ῆς. ἡ. otium, vacatio & feriatio a negotijs. ἐν σχολῇ, ἐπὶ σχολῆς, in otio. κατὰ σχολὴν. per otium. σχολὴν ἄγειν. otium terere, otiari. Lucian. σχολὴν πρὸ δείπνου ἦγε. ante cœnã otiosus fuit. Pla. de. Rep. lib. 2. τῶν ἄλλων σχολὴν ἄγων. ab alijs cessans. mora eius, qui lente agit. Thucyd. 1. lib. Lucubratio, quam quis per otium cõposuit. Plu. in exordio lib. de aud. Sic. Pet. Ra. scripsit scholas Metap. Logicas &c. Locus ipse, vbi artes humaniores docentur. Plut. in Themist. ἐν ταῖς σχολαῖς τῶν φιλοσόφων. in scholis Philosophorũ. Schola vsitate hodie dicitur cœtus docentium & discentium linguas, sapientiam & virtutẽ. σχολάζω. proprie otiosus sum, otior, item vacuus sum, Mat. 12. v. 44. item vaco, operam do, studeo cum Dat. 1. Cor. 7. v. 5. ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, vt vacetis ieiunio, & precationi. ἀσχολέω. ῶ. occupo. item occupatus sum. ἀσχολοῦμαι. occupatus sum. Herod. περὶ ταῦτα ἠσχόλητο περιεσπῶς. vehementer in hæc incubuerant.

Σῶμα. τος. τό. corpus, dicitur de hominibus, Matth. 14. v. 12. ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτὸ sustulerunt corpus (Iohan. Bapt.) & sepeliuerunt illud. De plantis, 1. Cor. 15. v. 38. ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα. Deus vero illi dat corpus, 1. Cor. 15. 44. ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. excitatur corpus spirituale, h. e. glorificatum, legibus huius vitæ non obnoxium. Manebit quidem eadem corporis substantia & essentia, qualis in hac vita fuit, sed aliæ erunt illius corporis qualitates. Non algebit, calebit, non egebit cibo, potu, vestitu, & generatione, sed pares futuri sumus angelis, sicut Seruator noster pronuntiat, Mat. 22. v. 30. σωματικός. ἡ. όν. corporeus. a. um. 1. Timoth. 4. v. 8. ἡ σωματικὴ γυμνασία. corporalis exercitatio, Luc. 3. 22. σωματικῷ εἴδει. corporea specie. σῶμα-

μος

μος & ἀσώματος ὁ ϗ ἡ incorporeus. σύσσωμος ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ σύσσωμον. eiusdem corporis particeps. Ephes. 3. v. 6. εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα ϗ σύσσωμα, ϗ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ χριστῷ. gentes videlicet esse cohæredes & concorpores, participesq; eius in Christo.

Σωρὸς. ȣ̃. ὁ. aceruus, cumulus. σωρεύω. coaceruo. F. σωρεύσω, Roman. 12. 20. ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. carbones ignis coacervabis in caput eius. h. e. facies, vt hostis in se descēdat, seipsū accuset, tibiq; nocere desinat. per carbones igniros igitur hic intelliguntur vrētes pœnitentiæ gemitus; confer 1. Sam. 24. 5. 11. 17. ἄνθρακας πυρὸς pro πεπυρωμένους. est Hebraismus. Præt, σεσώρευκα. ao. 1. ἐσώρευσα. &c. σωρείτης. ȣ. ὁ. sorites, est argumentationis quoddā genus apud Logicos, ubi syllogismo principi alii illigati & implicati sunt prosyllogismi, ideoq; in tali syllogismo plures duabus sunt præmissæ. ἐπισωρεύω. accumulo, acervatim agero, coacervo &c. 2. Tim. 4. 3. ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. sibi ipsis coacervabunt doctores, auribus prurientes. κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. Ellipsis τȣ̃ κ. vel est Hellenismus, vbi passiuū imimitatur syntaxin sui actiui. κνήθω, regit Accusat. atq; ita etiam κνήθομαι. Sic dicimus ἐνδιδυμένος στολήν, ἀμφιβεβλημένος χλαμύδα &c.

Τάλαντον. ȣ. τὸ. trutina, pondus 125. librarum, Matt. 18. 24. & 25. 15. 16. ταλαντιαῖος. αία. αῖον. talentarius, a. um. talentum æquans. Apoc. 16. v. 21. χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία. grando magna quasi talentaria. h. e. pondus talenti æquans.

Ταμίας. ȣ. ὁ promus cōdus, quæstor, cellarius, qui cellæ vinariæ aut frumentariæ præest. ταμιεῖον. ȣ. τὸ. propriè significat cellam penuariam, seu locum, vbi quæstor recondit accepta. item ærarium. item conclaue quodcunq;, per syn. speciei. Mat. 6. 6. εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, introito in conclaue tuum. Pro ταμιεῖον legitur etiā ταμεῖον, ȣ. τὸ. in eadem significatione, Mat. 24 26. Luc. 12. 3. & 24. ταμιεύω. quæstoris munus obeo, item recondo, asseruo.

Ταπεινὸς. ἡ. ὸν. humilis, e. Adj. sicut humilis ab humo dicitur; ita ταπεινὸν quidam dictum putant tanquam ἐδαφεινὸν, ab ἔδαφος: Alij tanquam ταφεινὸν, ab τάφον sepulchri. Est enim cœmiterium schola humilitatis. Propriè opponi-

opponitur τῷ ὑψηλῷ, procero. Iacob. 1. v. 9. opponitur τῷ πλουσίῳ. diuiti, vti liquet ex antithesi v. 10. Frequētissime vero τῷ ὑψηλόφρονι. superbo, Matth. 11. 29. ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. humilis corde. Luc. 1. v. 52. καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς. detraxit potentes è thronis, & extulit humiles. Iac. 4. 6. ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. humilibus vero largitur gratiam, 2. Corin. 10. v. 1. opponitur τῷ θαῤῥοῦντι καὶ τολμηρῷ. confidēti & audaci. ταπεινόω. ῶ. humilio, humilem reddo. deprimo, demitto, submitto 2. Corin. 11 v. 7. ἐμαυτὸν ταπεινῶν. me ipsum submittens Fut. ταπεινώσω, Matth. 23. 12 ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. qui se humiliabit, extolletur. Præt. perf. τεταπείνωκα. aor. 1. ἐταπείνωσα, Phil. 2. v. 8. ἐταπείνωσεν ἑαυτόν. ipse se submisit seu humiliauit, Matth. 18. v. 4. ὅστις οὖν ταπεινώσῃ (aor. 1. subj.) ἑαυτόν. quisquis igitur se submiserit 2. Cor. 12. v. 21. μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ θεός. ne me ad vos reuersum deprimat. (seu affligat) Deus. Pas. ταπεινοῦμαι. οῦμαι. humilior, Philip. 4. v. 12. οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν. noui autē deprimi, seu carere (per meton. effecti) noui etiā abundare. Præt. perf. τεταπείνωμαι, τεταπείνωσαι. vnde est ταπείνωσις. εως. ἡ. humilitas, animi demissio, abiectio. Lu. 1. 48 ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. quia respexit humilē ancillam suam. Aduerb. humilitatem anccillæ suæ, h.e. vilē & abiectam eius conditionem. Philip. 3. v. 21. τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως. corpus humilitatis, h.e. humile. Hebraismus. Iacob. 1. vers. 10. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ. in submisione sui. A tertia præteriti perf. persona τεταπείνωται. descendit. aor. 1. ἐταπεινώθην. depressus fui. Iacob. 4. vers. 10. ταπεινώθητε (2. pl. a. 1. pass. imperat.) humiliamini, in num singul. ταπεινώθητι. ήτω. Fut. 1 pass. ταπεινωθήσομαι. humiliabor, Matth. 23. 12. ταπεινωθήσεται. deprimetur, Luc. 3. 5 βουνὸς ταπεινωθήσεται. collis deprimetur.

Ταράσσω vel ταράττω. turbo, commoueo, perturbo, proprie de aqua dicitur, quum limus in ea commouetur, & ipsa aqua turbida redditur in qua significatione reperitur Iohan. 5. v. 4. 7. vbi angelus quotannis legitur descēdisse & piscinam Bethesdam turbasse. Per metaphorā idem est quod perplexum, attonitum reddere, affectus mouere, terrere, seducere. Gal. v. 10. ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς, qui

vero vos turbat. imperf. ἐτάρασσον, turbabam, Iohan. 5. 4. καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ. & turbabat seu agitabat aquam. Fut. ταράξω. præt. perf. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, Iohan. 11. vers. 33. καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν. & perturbauit seipsum. Act. 15. v. 24. ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις. vos turbarunt verbis. ταράσσομαι, perturbor, Iohan. 14. v. 1. μὴ ταρασσέσθω. (præs. imperat.) ὑμῶν ἡ καρδία, ne turbator cor vestrũ, h. e. ne terretor. præt. perf. τετάραγμαι. perturbatus fui. Ioh. 12. 27. νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται, nunc anima mea turbata est, h. e. περίλυπός ἐστι (Matth. 26. v. 38.) valde tristis est. Luc. 24. v. 38. τί τεταραγμένοι ἐστέ; quid turbati estis? aor. 1. ἐταράχθην. Matth. 2. 3. καὶ ἐταράχθη, & perturbatus, h. e. perterritus fuit. Matth. 14. v. 26. καὶ ἐταράχθησαν & territi fuerunt. Iohan. 5. v. 7. ὅταν ταραχθῇ (3. perf. aor. 1. subj.) quum turbata fuerit. Iohan. 13. v. 21. ἐταράχθη τῷ πνεύματι. turbatus fuit spiritu. 1. Pet. 3. v. 14. μὴ ταραχθῆτε. ne perturbamini, ne metuite. vbi τὸ ταράσσεσθαι idẽ est quod τὸ φοβεῖσθαι. ταραχὴ ῆς. ἡ. turba, Mar. 13. 8. καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί. & erunt fames & turbæ. turbatio, Iohan. 5. 4. τάραχος. ου. ὁ. tumultus, Act. 12. 18. & 19. 23. ἀταραξία. ας. ἡ. status animi imperturbati. διαταράσσω. conturbo, commoueo, exagito. Luc. 1. v. 29. ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ illa vero quum eum vidisset, perturbata fuit super eius sermone, ἐκταράσσω. percello, perterreo, perturbo, tremefacio, terrefacio, Actor. 16. v. 20. ἐκταράσσουσιν ὑμῶν τὴν πόλιν. conturbant ciuitatem vestram. τάρταρος. ου. ὁ. profundissimus inferorum locus, tartarus, sic dictus παρὰ τὸ ταράττειν. quod opacis suis & densissimis tenebris terrorem damnatis incutiat. ταρταρόω. ῶ. in tartarum detrudo, conijcio, præcipito, 2. Pet. 2. v. 4. ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας (part. a. 1.) sed catenis caliginis vinctos in tartarũ detrusit.

Τάττω vel τάσσω, ordino, constituo, statuo. Fut. τάξω præt. perf. τέταχα. a. 1. ἔταξα, Actor. 15. v. 2. ἔταξαν. (3. pl.) statuerunt. 1. Corinth. 16. 15 ἔταξαν ἑαυτοὺς. constituerunt seipsos, h. e. se totos deuouerunt, dicarunt, addixerunt. a. 2. ἔταγον. præs. pass. τάττομαι vel τάσσομαι. ordinor, Lu. 7. 8 a. 1. ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος sub potestate constitutus. præt. perf. τέταγμαι. Act. 22. 10. περὶ πάντων, ὧν τέτακταί σοι. de omnibus, quæ constituta sunt tibi. Hellenismus ὧν τέτακται

τακτω. pro ἃ τέτακται. vbi relatiuum eodem casu ponitur cum antecedente. Rom. 13. v. 1. ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. potestates à Deo ordinatæ sunt. a. 1. ἐτάξα. a. 1. med. ἐταξάμην constitui. Matth. 28. 16. εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς Ἰησοῦς. in montem, vbi constituerat jis Iesus, scil. vt adessent. Actor. 28. v. 23. ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν. quum igitur constituissent ei diem. τάγμα. τος. τὸ ordo. 1. Corinth. 15. 23. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι. vnusquisq; autem suo ordine. τάξις. εως. ἡ. ordo, statio, acies, 1. Corinth. 14. 40. πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω. omnia decenter & ordine fiant. Luc. 1. v. 8. ἐν τῇ τάξει. in ordine. ἀταξία. ας. ἡ. confusio. τακτός. ἡ. όν. statutus. a. um. Actor. 12. versu 21. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ. statuto autem die. ἄτακτος. ὁ. ὁ. καὶ ἡ. inordinatus, confusus, a. 1. Thess. 5. v. 14. νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους. monete inordinatos, h. e. dissolutos, item qui desertâ statione sua falcem immittunt in alienam messem, qui turbas dare solent. ἀτάκτως. inordinatè, 2. Thess. 3. v. 6. ἀτακτέω. ῶ. inordinatè me gero, dissolutè viuo, 2. Thess. 3. v. 7. οὐκ ἠτακτήσαμεν. (a. 1.) ἐν ὑμῖν. non inordinatè nos gessimus inter vos. ἀνατάσσομαι. compono, Luc. 1. vers. 1. ἀνατάξασθαι διήγησιν, componere narrationem. ἀντιτάσσομαι. oppono me, cum Dat. Iacob. 4. v. 6. 1. Pet. 5. 5. ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. Deus superbis resistit. Roman. 13. v. 2. ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ. qui resistit potestati. ὑποτάσσω. subjcio. Fut. ὑποτάξω. aorist. 1. ὑπέταξα. 1. Corinth. 15. v. 27. Ephes. 1 v. 22. Heb. 2. v. 5. Heb. 2. v. 8. ἐν τῷ ὑποτάξαι. (aor. 1. infin.) in subjecisse, h. e. quia subjecit. 1. Cor. 15. v. 28. τῷ ὑποτάξαντι. (part. aor. 1.) ei qui subjecit. Præt. perf. ὑποτέταχα. Præs. pass. ὑποτάσσομαι. subjicior, 1. Corin. 14. v. 32. πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται. spiritus prophetarum prophetis subjiciantur. Pareo. Luc. 10. v. 17. δαιμόνια ὑποτάσσεται ὑμῖν. dæmonia parent nobis. Luc. 2. v. 51. καὶ ἦν ὑποτασσόμενος. & erat obediens, h. e. ὑπετάσσετο. parebat. Præsens imperat. ὑποτάσσου, ὑποτασσέσθω. Rom. 13. 1. Plur. ὑποτάσσεσθε. parete, Ephes. 5. v. 22. αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε. vos mulieres vestris ipsarum viris parete. Præs. subj. 1. Corinth. 16. 16. ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις. ut & vos obediatis talibus. Præsens infin. ὑποτάσσεσθαι. parere, Rom. 13. 5. 1. Cor. 14. 34.

Tit.2.9.& 3.1.Part.præsentis, ὑποτασσόμενος. subjectus, Ephes.5.21. 1.Pet.3.1. Tit.2 5. Præt. perf. ὑποτέταγμαι. 1. Cor. 15. v. 27. πάντα ὑποτέτακται. omnia sunt subjecta. Heb.2.v.8. ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. videmus ei omnia esse subjecta. aorist. 1. ὑπετάχθην. pro quo usitatum est. aor. 2. ὑπετάγην. subjectus fui. Rom. 8.v. 20. τῇ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη. vanitati creatura est subjecta. Roman. 10. vers. 3. τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. justitiæ Dei non fuerunt subjecti. ὑποτάγητε. parete, est 2.pl.a.2.pass.imperat à singulari ὑποτάγηθι. & legitur Iacob.4.7. 1.Pet. 2.13. & 1.Pet.5.5. ὑποτάγητε πρεσβυτέροις. parete senioribus. in aorist.2. subj. ὑποταγῶ. ῇς. ῇ. 1.Corinth.15.v.28. ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα. postquam verò subjecta ei fuerint omnia. 1.Pet.3.22. ὑποταγέντων (part.a.2.) αὐτῷ ἀγγέλων. subjectis ei angelis. Fut. 2.pass. ὑποταγήσομαι subjiciar 1.Corinth.15.v.28. ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται. filius subjicietur. Heb.12.v.9. ὑποταγησόμεθα. parebimus. præt. med. ὑποτέταγα. unde est nomen verbale ὑποταγή. subjectio 1.Timoth.2.v.11. ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. cum omni submissione. Legitur præterea, 2. Cor.9. 13.Gal.2.5. 1.Timoth.3.4. ἀνυπότακτος. refractarius, 1. Timoth.1.v.9. ἀποτάσσομαι. valedico, cum Dat. Luc.14. v.33. ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσι. valedicit omnibus suis bonis, h.e. omnes hujus mundi opes tanquam bona caduca habet pro derelicto. fut.1. ἀποτάξομαι. valedicam. a.1. ἀπεταξάμην. &. ατο. valedixi. Act.18. 21. ἀπετάξατο αὐτοῖς. valedixit jis, extremum vale jis dixit. aor. 1.infin. ἀποτάξασθαι. valedicere, Luc.9.61. part.aor.1. ἀποταξάμενος. valedicens, Mar 6.v.46. 2.Corinth.2.v.13. διατάσσω. præcipio, Matth. 11.v.1. διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ præcipiens duodecim dicipulis suis. Fut. διατάξω. Præt. perfect. διατέταχα præcepi, mandaui, jussi, Act.18.v.2. διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον. propter præcepisse Claudium, h. e. quia Claudius jusserat. aor.1. διέταξα, 1.Cor.16.1. ὥσπερ διέταξα. quemadmodum ordinaui. Luc. 8. 55. καὶ διέταξε αὐτῇ δοθῆναι. & jussit ei dari 1.Cor.9.v.14. οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε. sic etiam Dominus constituit. διατάσσομαι. ordinor, item dispono, in pass. & med. signif. 1.Corinth.7.17. οὕτω διατάσσομαι. sic dispono, ordino. Fut. διατάξομαι. disponam, constituam, ordinabo.

nabo, 1.Cor.11.v.34. Præt. perf. διατέταγμαι, Actor.20. v.13. οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος (pro διετέτακτο) sic enim edixerat. Actor.23.v.31. κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς. prout iis edictum erat. aor.1.pass. διετάχθην, Lucæ 17.v.9. ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ. quia fecerat, quæ ipsi mandata fuerant. a.2.pass διετάγην. vnde est part.a.2. διαταγείς, Galat.3.v.19. aorist.1. med διεταξάμην, Tit.1.v.5. ordinaui. à præt.med. διατέταγα oritur διαταγή. ῆς. ἡ. dispositio, Actor.7.v.53. εἰς διαταγάς. pro διὰ διαταγῶν. per dispositiones, Hebraismus. Roman.13.2. τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν. ordinationi Dei restitit. ἐπιτάσσω. impero, mando, jubeo, Marc.9. v.25. ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω. ego tibi mando. σοὶ hic retinet accentum, ἐγκλιτικῶς positum. Lucæ 4.v.36. ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι. imperat impuris spiritibus Fut.1 ἐπιτάξω. F.2. ἐπιταγῶ. Præt.perf. ἐπιτέταχα. aorist.1. ἐπέταξα, Marc.6.v.39. ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας imperauit illis, vt accumbere curarent omnes. Luc.14.v.22. γέγονεν ὡς ἐπέταξας. factum est, vti imperasti. Luc.8.v.31. ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ. (aor.1.subj.) ne imperaret. ἐπιταγή. ῆς. ἡ. imperium, præceptum, Rom.16. v.26. κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ. ex imperio æterni Dei. 1.Corinth.7.v.6. οὐ κατ' ἐπιταγήν. non ex imperio. 1.Timoth.1.v.1 Tit.1.v.3. κατ' ἐπιταγὴν ex imperio. Tit.2.15 μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. cum omni imperio. προστάσσω. præcipio, injungo, impono. Legitur tantum in a.1. activo, & præt.perf. passiu. aorist.1. προσέταξα. præcepi, Matth. 1.v.24. ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ. fecit, vt mandauit illi. Matthæi 8.v.4. ὃ προσέταξε Μωσῆς. Marc.1.44. ἃ προσέταξε Μωσῆς, Luc.5.v.14. καθὼς προσέταξε Μωσῆς. prout præcepit Moses. Præt.perf.pass. προστέταγμαι, Actor.17.26. ὁρίσας προστεταγμένους καιρούς. definiens stata tempora. Actor.10.v.33. ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. vt audiamus omnia, quæ tibi præcepta sunt à Deo. πρόσταγμα. τος. τό. mandatum, præceptum. συντάσσω. injungo. a.1. συνέταξα, Matth.27. 10. καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. sicut injunxit mihi Dominus. σύνταξις. εως. ἡ. constructio, conjunctio.

Ταῦρος. ου. ὁ. taurus, à Chaldaica voce תור pro quo Hebræi שור. Solet enim Chaldæi ש Hebræum (more Atticorum) mutare in ת. Mat 22.4. οἱ ταῦροί μου. tauri mei. Heb.9.13. αἷμα ταύρων, sanguis

sanguis taurorum, ibid. c. 10. 4. ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. fieri enim nequit, ut sanguis taurorum & hircorum tollat peccata.

Ταχὺς. έος. ὁ. in f. g. εῖα. είας. in n. g. ύ. έος. pernix, celer, velox, Iacob. 1. 19. ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι. celer ad audiendum, tardus ad loquendum. in Acc. ταχὺν Nomina enim in ις & υς. quorum genitivus habet ος purum, Accusativum in ν formant, ut ὄφις ὄφεος ὄφιν. ὀξὺς, ὀξέος, ὀξὺν &c. rarò in α ut ὀξέα. comparatur per ύτερος. ύτατος & ίων. ιστος. ταχινὸς. ή. όν. idem quod ταχὺς, 2. Pet. 1. v. 14. & 2. Pet. 2. v. 1. ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. accersentes sibi celerem interitum. ταχὺ. cito. Aduerbium hoc vndecies in N. T. legitur, Mat. 5. 25. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ. redi in gratiã cum aduersario tuo citò. Marc. 16. v. 8. ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου. citò fugerunt à monumento seu sepulcro. ταχέως idem quod ταχὺ. Adv. citò, confestim sine ulla mora, ocyus, è vestigio, velociter, celeriter, Luc. 14. 21. ἔξελθε ταχέως. exi citò. Luc. 16. 6. καθίσας ταχέως γράψον. sedens citò scribe. Ioh. 11. 31. ταχέως ἀνέστη. citò surrexit. 1. Cor. 4. 19. ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς. brevi ad vos veniam. 2. Thes. 2. 2. ταχέως σαλευθῆναι. cito dimoueri. 1. Tim. 5. 22. χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει. (pro ἐπιτίθετι.) manus cito ne cui imponito. τάχιον. citius, Ioh. 20. 4. προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου. præcurrit citiùs Petro. cito, subito, Iohan. 13. v. 27 ὃ ποιεῖς, ποίησον τάχιον. quod facis, mox facito. τάχιστα. citissimè, ocyssimè, celerrimè, Act. 17. 15. ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι. ut quam celerrimè veniant τάχος. εος. τὸ. celeritas, festinatio, ἐν τάχει. idem quod ταχέως, Act. 12. 7. ἀνάστα ἐν τάχει. surge cito. Act. 22. 18. ἔξελθε ἐν τάχει. ocyus exi. Apoc. 22. 6. ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. quæ oportet fieri cito. τάχα. forsitan, fortassis, Adv. Rom 5. 7. Phil. v. 15.

Τε. conjunctio & semper postponitur, ut Latinorum que, estq; ex numero dictionũ encliticarũ. Vocula Latina &, hinc orta est, factâ literarum metathesi. Homerus ἀνδρῶν τε θεῶν τε. quæ Virgilius reddidit hominum diuumque. Elegantur redundat sequente καὶ. Rom. 1. 26. ὁμοίως τε καὶ. similiterq; Act. 15. 9. μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν. inter nos & illos. Refertur quandoq; ad καὶ præcedens. Act. 10. 2. εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας. pius ac timens

timens Deum, qui & erogabat eleemosynas, vel qui & præstabat eleemosynas. τε καὶ exponi possunt per & & vel tum tum, Roman. 1. v. 20. ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης. æterna ejus tum potentia tum divinitas. Heb. 2. v. 11 ὅ, τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι. nam & qui sanctificat, & qui sanctificatur. ὅ, τε scribitur ad differentiam adverbij ὅτε quando; sicut etiam ὅ, τι quod, ad differentiam conjunctionis ὅτι quòd. Heb. 4. v. 12. ἄχρις μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος. usque ad divisionem & animæ & spiritus. Rom. 1. v. 12. ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ. vestri, & mei. Ephes. 1. v. 10. τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. scil. ὄντα. tum quæ in cælis sunt, tam quæ in terra. ὥστε, ut, construitur cum infinitivo, Mat. 24. v. 24. ὥστε πλανῆσαι. ut seducant. 1. Thess. 1. v. 8. ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. ut necesse non habeamus quicquam loqui. Aliquando idem valet quod καὶ γὰρ. 2. Corinth. 5. 17. ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα. Etenim si quis in Christo est nova creatura, ecce nova facta sunt omnia. Sæpe idem est quod οὖν igitur, itaque. 1. Thess 4. v. 18. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν (Hebr.) τοῖς λόγοις τούτοις. itaqꝫ consolamini alij alios istis sermonibus. εἴτε. neque Actor. 25. v. 8. εἴτε. sive, 1. Cor. 3. 22. in uno versiculo legitur octies.

Τείνω. tendo. F. τενῶ. P. τέτακα. aor. 1. ἔτεινα. a. 2. ἔτανον. Præt. pass. τέταμαι. p. m. τέτονα. Arist. Eth. 10. τὰ τείνοντα πρὸς ἀρετήν. quæ ad virtutem pertinent. τόνος. ου. ὁ. tenor, vocis intentio, accentus. μονοτονία. ας. ἡ. una soni & spiritus intentio, est vitium Rhetori vitandum. Vox ἄτονος. quæ caret accentu. βαρύτονος. quæ gravi accentu est notata. ὀξύτονος. quæ in fine acutum habet: παροξύτονος. quæ penacuta est: προπαροξύτονος. cujus antepenultima syllaba accentu acuto est signata. χειροτονέω. ῶ. manum protendo, item, per suffragia creo, quoniam in suffragijs ferendis manus porigi solebant. Fut. χειροτονήσω. Præt. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. Act. 14. 23. χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους. quumqꝫ ipsis per suffragia creassent presbyteros. χειροτονέομαι. οῦμαι. creor. aor. 1. ἐχειροτονήθην 2. Corinth. 8. 19. χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν. suffragijs delectus ab Ecclesijs. προχειροτονέομαι. οῦμαι. prius designor. Act. 10. v. 41. μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ θεοῦ. testibus prius designatis

à Deo. ἐκτείνω. extendo, Actor. 4. 30. χεῖρα ἐκτείνειν. manum extendere. Fut. ἐκτενῶ. extendam, Iohan. 21. v. 18. ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου extendes manum tuam. aorist. 1. ἐξέτεινα. extendi, Matth. 12. v. 13. ἐξέτεινε. extendit. Luc. 22. v. 53. οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. non extendistis manus in me. aor. 1 imperat. ἔκτεινον. extende, Matth. 12. v. 13. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. extende manum tuam. part. a. 1 ἐκτείνας, ασα, αν. qui extendit &c. Matth. 8. v. 3. & 12. v. 40. & 26. v. 51. Marc. 1. 41. Actor. 26. 1. ἐκτενής. ἐος. ὁ. καὶ ἡ. καὶ τὸ ἐκτενές. intentus, assiduus. a. um. Actor. 12. v. 5. προσευχὴ ἐκτενής. precatio assidua. 1. Pet. 4. v. 8. τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες. charitatem alij in alios intensam habentes. ἐκτενῶς. Adv. totis viribus, impense, 1. Pet. 1. 22. ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς. alij alios diligite impensè. ἐκτενέστερον. intentius, Luc. 22. v. 44. ἐκτενέστερον προσηύχετο. ardentius orabat. ἐκτένεια. ας. ἡ. perpetuitas. ἐν ἐκτενείᾳ. Actor. 26. v. 7. perpetuò. ἐπεκτείνομαι. verb. med. contendo, Phil. 3. versu 14. τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος. ad ea vero, quæ à fronte sunt contendens. ὑπερεκτείνω. extendo me ultra quàm decet, 2. Corinth. 10. v. 14. ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς extendimus nos ipsos ultrà quàm deceat. ἐντείνω. intendo, Xenoph. pæd. 4. τόξα ἐντείνασθαι. (aor. med. infin.) arcus intendere. ἐντενής. έος. ὁ. contentus, intentus, ἀτενίζω, intendo oculos, intentis oculis aspicio, Actor. 10. v. 4. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ. intentis verò oculis eum aspiciens. ἀτενής. έος, ὁ. intentus. α hic non est privativum, sed intensivum ἐπιτατικόν. ἀτενίζω idem quod ἐντενίζω. oculos in aliquem defigo, Actor. 3. v. 12. ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε; aut quid intentos oculos in nos habetis? Act. 1. v. 10. ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν. intentis oculis cælum aspexerunt. Fut. ἀτενίσω. aor. 1. ἠτένισα. in infin. ἀτενίσαι. 2. Cor 3. 7. ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως. adeo ut non possent intentis oculis intueri filij Israelis in faciem Mosis. Part. aor. 1. ἀτενίσας. Actor. 3. v. 4. ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτόν. Petrus verò oculis in eum defixis. Act 6. v. 15 καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν. intentis oculis aspicientes ipsum. Lu. 22. versu. 56. καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ εἶπε. intentis in eum (Petrum) oculis, dixit. παρατείνω. produco, Act. 20. 7. παρέτεινέ τε. (a. 1.) τὸν λόγον. produxitq; sermonē seu concionē

ϖεριτείνω. produco, Act. 22. 25. ὡς δὲ ϖροέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσι. quum autem objecissent eum loris, (ut dicimus, objicere aliquem gladio) h.e. quum ei jam verbera intentarunt.

Τεῖχος. εος. τὸ. murus, Apoc. 21. v. 14. τὸ τεῖχος τῆς πόλεως. murus civitatis Actor. 9. v. 25. καθῆκαν (αὐτὸν) διὰ τοῦ τείχους. demiserunt eum per murum Apo. 21. v. 17. ἐμέτρησε τὸ τεῖχος. mensus est murum. Heb. 11. v. 30. πίστει τὰ τείχη ἱεριχὼ ἔπεσον. fide muri Ierichuntis corruerunt.

Τέκμαρ. αρος. τὸ. finis, signum, Arist. Rhet. 1. τὸ γὰρ τέκμαρ καὶ πέρας ταυτόν ἐστι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν. h.e. τέκμαρ & πέρας idem sunt ex antiqua lingua Vocabulum τέκμαρ, ergo etiam ipsius Aristotelis ætate obsoletum, minusq; tritum fuit. τεκμαίρομαι. certis signis, probo, conjicio. F. τεκμαροῦμαι. aor. 1. ἐτεκμηράμην. Præt. τετέκμαρμαι. τέκμαρσις. εως. ἡ. conjectura, Thucyd. lib. 2. τεκμήριον. ου. τὸ. certum & indubitatum signum, seu necessarium, non probabile aut contingens. quod nunquam fallit. Actor. 1. v. 3. οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις. quibus etiam stitit se vivum à passione sua, multis certissimis signis.

Τέλος. εος. τὸ. finis. Luc. 1. v. 33. τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. regni ejus non erit finis. Vectigal, Rom. 13. v. 7. merces, 1. Pet. 1. v. 9. κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως. reportantes mercedem fidei. Scopus seu causa finalis, Rom. 10. 4. τέλος γὰρ νόμου χριστὸς. finis enim legis est Christus. Exitus seu eventus, 2. Cor. 11. 15. ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα. quorum finis erit secundum opera. Phil. 3. v. 19. ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια. quorum finis est exitium. impletio, Lucæ 22. v. 37. καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ, τέλος ἔχει. nam quæ scripta sunt de me, finem habent. εἰς τέλος. ad extremum usque, Iohan. 13. v. 1. ἕως τέλους. usque ad finem, 2. Corinth. 1 v. 13. μέχρι τέλους. idem, Heb. 3. vers. 6. ἄχρι τέλους. idem, Heb. 6. v. 11. τελέω. ῶ. solvo, Roman. 13. v. 6. φόρους τελεῖτε. tributa solvitis. servo. Rom. 2. v. 27. νόμον τελοῦσα. legem servans. F. τελέσω. Præt. perf. τετέλεκα. perfeci, 2. Timoth. 4. v. 7. τὸν δρόμον τετέλεκα. cursum consummavi, seu confeci. a. 1. ἐτέλεσα. finem feci, Mat. 11. 1. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς. & factum est quum finem fecisset Iesus. Mat. 10. 23. οὐ μὴ τελέσητε (a. 1. subj.) τὰς πόλεις, nequaquam obieritis urbes, seu iter quod per urbes illas emetimini, ad finem perduxeritis. Apo. 11. v. 7.

Apoc.11.v.7. τελέσωσι. (3. pl. aor.1.subj.) peregerint. τελέομαι. οῦμαι. perficior, Præt.perf. τετέλεσμαι. Iohan. 19. v. 30. εἶπε, τετέλεσται. dixit, consummatum est. aor. 1. ἐτελέσθην. Apoc.15.v.1. ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. consummata est ira Dei. Luc.12 50. ἕως οὗ τελεσθῇ (a.1.sub.) donec perficiatur. Luc. 22. v. 37. δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί. oportet impleri in me. ἀποτελέομαι. οῦμαι. perficior, Iacob.1.v.15. διατελέω. ῶ. permaneo, Act. 27. v. 33. ἐκτελέω. ῶ. perficio, Luc. 14. 29. & 30. καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. (a.1. infin.) & non potuit perficere scil. illud ędificium. ἐπιτελέω. ῶ. perago, exsequor, Luc.13.vers.32. ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον. sanationes peragam hodie & cras. Fut. ἐπιτελέσω. Philip. 1. v. 6. ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ. perficiet usque ad diem Iesu Christi. Heb.8.v.5. μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν. consummaturus tabernaculum. aorist.1. ἐπετέλεσα. in imper. 2.Corinth.8.v.11. ἐπιτελέσατε. absolvite. in subj. 2.Corinth.8.v.6. ἐπιτελέσῃ. absolvat. in infin. 2.Corin.8. 11. ἐπιτελέσαι. in part. ἐπιτελέσας. Roman. 15. v. 28. ἐπιτελέομαι. οῦμαι. Galat.3.vers.3. νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε. nunc carne perficimini. συντελέω. ῶ. finio, Roman. 9. v. 28. συντελῶν, scil. ἐστι. conficiet. Fut. συντελέσω. Heb. 8. v. 8. pangam. a.1. συνετέλεσα. Matthæi 7. v. 28. ὅτε συνετέλεσεν. quum finisset, absolvisset. Luc. 4.13. συντελέσας. (part. a. 1.) πάντα πειρασμὸν. finita omni tentatione. συντελέομαι οῦμαι. perficior, Marc. 13. v.4. (εἰπὲ ἡμῖν) ὅταν μέλλῃ ταῦτα πάντα συντελεῖσθαι. dic nobis, quando futurum est, ut hæc omnia consummentur. Luc.4.2. καὶ συντελεσθεισῶν. (part. aor. 1. pass.) αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε. sed iis exactis (finitis) postea esurijt. συντέλεια. ας. ἡ. consummatio, Matth. 13. v. 39. τέλειος. εία. ειον. perfectus. a. um. Matth.5. v.48. & 19. v. 21. εἰ θέλεις τέλειος εἶναι. si vis perfectus esse. Iacob. 1. v.4. ἵνα ἦτε τέλειοι. ut sitis perfecti. 1.Iohan.4.v.18. ἡ τελεία ἀγάπη. perfecta charitas. adultus, 1.Corin. 2.v.6. ἐν τοῖς τελείοις. inter adultos. Heb.5. v.14. τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή. adultorum vero est solidus cibus. 1.Corin. 14. 20. ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. prudentia verò adulti estote. comparativus τελειότερος. perfectior, He.9.11. Superl. τελειότατος. τελείως. Adv. usque ad finem, 1.Pet.1.v.13. νήφοντες τελείως. sobrietatem colentes usq; ad finem. τελειότης. ητος. ἡ. perfectio. Col. 3.14. τελειόω. ῶ. perficio, absolvo,

soluo, consummo, ad finem perduco. Fut. τελειώσω. Præt. perf. τετελείωκα, Heb. 10. 14. τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές. consummauit in perpetuum. aorist. 1. ἐτελείωσα, Iohan. 17. v. 4. a. 1. subj. τελειώσω. perficiam, Iohan. 4. v. 34. a. 1. infin. τελειῶσαι τὸν δρόμον. absoluere cursum, Act. 20. 24. τελειῶσαι. consecrare, Heb. 2. v. 10. τελειοῦμαι. οῦμαι. perficior, Lucæ 13. v. 32. τελειοῦμαι. consummor, 2. Corinth. 12. 9. ἡ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. potentia mea per infirmitatem perficitur. Præt. perf. τετελείωμαι, Philip. 3. 12. ἢ ἤδη τετελείωμαι. aut jam sim consummatus. 1. Iohan. 4. v. 17. ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη. in hoc perfecta est charitas. Part. præt. τετελειωμένος. consummatus, Iohan. 17. v. 23. ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν. vt sint consummati in vnum. 1. Iohan. 4. v. 17. ἀγάπη τετελειωμένη. charitas perfecta. a. 1. ἐτελειώθην, Iacob. 2. v. 22. ἡ πίστις ἐτελειώθη. fides perfecta fuit, h e. perfecta demonstrata & cognita. Heb. 11. v. 40. ἵνα μὴ τελειωθῶσι. (a. 1. subj.) ne consummarentur. Ioh. 19. 28. ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή. vt impleretur scriptura. Heb. 5. v. 9. καὶ τελειωθείς. & consummatus (part. aor. 1.) τελείωσις. εως. ἡ. perfectio, consummatio, Lucæ 1. v. 45. Heb. 7. v. 11. τελειωτής. οῦ. ὁ. perfector, consummator, Heb. 12. v. 2. λυσιτελής. έος. ὁ. ἡ. vtilis, frugifer (quasi ὁ λύων τὰ τέλη) ἀλυσιτελής. έος.) (inutilis. λυσιτελέω. ῶ. vtilis sum, expedio, confero. Lucæ 17. v. 2. λυσιτελεῖ. expedit. ὁλοτελής. έος. ὁ. ἡ. totus, a. 1. Thess. 5. 23. ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς. sanctificet vos totos. πολυτελής. έος. ὁ. καὶ ἡ. pretiosus, a. Marc. 14. vers. 3. νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς. nardi liquidæ, pretiosæ. 1. Tim. 2. v. 9. ἱματισμῷ πολυτελεῖ. pretioso amictu. 1. Pet. 3. v. 4. ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. qui (spiritus) in conspectu Dei est pretiosus. τελευτή. ῆς. ἡ. finis, exitus, mors, Matth. 2. v. 15. ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου. vsq; ad mortem Herodis. τελευτάω. ῶ. morior, Mar. 9. v. 44. ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ. vermis eorum non moritur. Matth. 15. v. 4. θανάτῳ τελευτάτω. morte moriatur. vbi τελευτάτω. est 3. pers. præs. imperat. Heb. 11. v. 22. Ἰωσὴφ τελευτῶν. Iosephus moriens. Luc. 7. 2. ἤμελλε τελευτᾶν. moribundus erat. Fut. τελευτήσω. moriar. aoristus primus. ἐτελεύτησα. mortuus fui, Matthæi 9, v. 18. ἄρτι ἐτελεύτησεν. modo obijt. Matth. 2. v. 19. τελευτήσαντος. (part. aor. 1.) δὲ τοῦ Ἡρώδου. mortuo verò Herode.

Τέλλω.

Τέλλω, θέμα τόδε ἄχρηστον. Thema hoc inusitatum est. ἀνατέλλω. facio exoriri, Matt. 5. 45. ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει. quia facit, vt sol suus oriatur. Fut. ἀνατελῶ. oriar. Præt. perf. ἀνατέταλκα. ortus sum. Heb. 7. v. 14. ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος. quia ex Iuda ortus est Dominus. a. 1. ἀνέτειλα. idem. Iacob. 1. v. 11. ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος. exortus enim est Sol. Matth. 13. v. 6. ἀνατείλαντος γὰρ τοῦ ἡλίου ἐκαυματίσθη. Sole autem exorto ardore tacta sunt. ἀνατολὴ, ῆς, ἡ. oriens,) (δυσμὴ. occidens. Matth. 2. v. 2. ἐν τῇ ἀνατολῇ. in oriente. ἀνατολαὶ, ῶν, αἱ. idem, Matth. 2. v. 1. ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν. ecce magi ab oriente. Matth. 24 27. ἀπ' ἀνατολῶν. ab oriente. Lucæ c. 1. 78. ἀνατολὴ. per met, adj. ponitur pro Sole, & Sol per metaph. (Confer. Malach. 4. v. 2.) pro D. N. Iesu Christo. Verba illius versus hæc sunt, ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους. inuisit nos oriens ex alto. ἐξανατέλλω. succresco, exorior, Marc. 4. 5. καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε. & statim succreuit. ἐντέλλομαι. mando, Iohan. 15. vers. 14. ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. quęcunq; pręcipio vobis. Fut. ἐντελοῦμαι. mandabo, Matth. 4. v. 6. ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται. quia angelis suis mandabit. Præt. perf. ἐντέταλμαι. mandaui, Actor. 13. v. 47. οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος. sic enim præcepit nobis Dominus. aor. 1. ἐνετειλάμην. præcepi, Matth. 28. v. 20. τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. seruare omnia, quæ mandavi vobis. ἐνετείλατο. præcepi 3. pers. a. 1. legitur, Matth. 15. 4. & 17. 9. & 19. 7. Mar. 10. 3. & 11. 6. & 13. 34. Iohan. 8. 5. & 14. 31. Heb. 9. 20. & 11. 22. ἔνταλμα, τος, τὸ. præceptum mandatum, Matth. 15. 9. & Marc. 7. 7. ἐντάλματα ἀνθρώπων. mandata hominum. Coloss. 2. v. 22. κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων. ex præceptis & doctrinis hominum.

Τέμνω. seco, Fut. 1. τεμῶ. fut. 2. ταμῶ. Præt. perfect. τέτμηκα. (tanquam à τμάω) a. 2. ἔτεμον. Præs. pass. τέμνομαι. Præt. perf. τέτμημαι. aor. 1. ἐτμήθην. aor. 2. ἐτάμην. Præt. med. τέτομα. vnde est τομὴ, ῆς, ἡ. sectio. τόμος, ου, ὁ. pars. τομός. acutus, τομώτερος. acutior. Heb. 4. v. 12. λόγος τοῦ θεοῦ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον. verbum Dei est efficax, & penetrantius quouis gladio ancipiti. ἄτομον, ου, τό. insectile, propriè dicitur de quantitate corporis. Deinde per metaph. transfertur ad significandum temporis momentum. 1. Cor. 15. v. 52.

ἀλλαγησόμεθα ἐν ἀτόμῳ καὶ ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, mutabimur momento & iactu oculi. ἀποτέμνω, abscindo, ἀπότομος. ὁ. ὁ. abscissus, præruptus, item durus, seuerus, inexorabilis, Sapient. 6. ἀποτομία. ας. ἡ. seueritas, Rom. 11. 22. ἀποτόμως, seuerè, rigidè, præcisè, Adu. Tit. 1. v. 13. ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, reprehende seu redargue eos præcisè. διχοτομέω. ῶ. disseco, ex δίχα dupliciter, in duas partes, & τέμνω, seco. διχοτομεῖν, ergo proprie est diuidere in duas partes. Mat. 24. 51. καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, & dissecabit eum. κατατέμνω, concido. κατατομή. ῆς. ἡ. concisio, Phil. 3. 2. περιτέμνω, circumcido, Iohan. 7. 22. ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον, sabbato circumciditis hominem. Act. 15. 5. & 21. 21. περιτέμνειν, circumcidere. F. περιτεμῶ. præt. perf. περιτέτμηκα. aor. 2. περιέτεμον (pro περιέταμον) Act. 7. 8. καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, & circumcidit eum die octaua. Luc. 1. v. 59. καὶ ἦλθον περιτεμεῖν (a. 2. infin.) τὸ παιδίον, & venerunt ad circumcidendum puerum. ἦλθον περιτεμεῖν est Hellenismus, vbi verba motus infinitiuum regunt. Sic Mat. 5. 17. ait Seruator, οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι (τὸν νόμον) non veni vt dissoluam, sed vt impleam legem. περιτέμνομαι, circumcidor. 1. Cor. 7. 18. μὴ περιτεμνέσθω (præsens pass. imper.) ne circumciditor. Galat. 6. 12. οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ij cogunt vos circumcidi. Galat. 5. 3. περιτεμνομένῳ (dat. sing.) circumciso, à nominatiuo περιτεμνόμενος. ὁ. ὁ. qui circumciditur. part. præs. passi. præterit. perf. περιτέτμημαι, circumcisus fui. vnde est participium eius 2. Cor. 7. 18. περιτετμημένος, circumcisus, aorist. 1. περιετμήθην, idem, Coloss. 2. 11. περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, circumcisi estis circumcisione, quæ fit sine manibus. Gal. 2. 3. ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι (aor. 1. infin.) coactus fuit circumcidi. Præt. med. περιτέτομα, vnde est περιτομή. ῆς. ἡ. circumcisio, Ioh. 7. 22. Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν περιτομὴν, Moses dedit vobis circumcisionem, h. e. mandatum Dei de circumcisione, (metonym. adj. occupati.) Rom. 2. v. 29. ἡ περιτομὴ καρδίας, circumcisio cordis (metaph.) Rom. 4. 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, (gen. speciei) signum accepit circumcisionis, h. e. circumsionem accepit, tanquam signum fœderis. Act. 10. v. 45. οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, scil. ὄντες, qui sunt e cir-

circumcisione, h. e. circumcisis (metonym. adi.) Rom. 15. 8. λέγω δὲ Ἰησοῦν χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς. dico autem Iesum Christum ministrum fuisse circumcisionis, h. e. circumcisorum. confer Mat. 15. 24. ἀπερίτμητος. ου. ὁ καὶ ἡ. incircumcisus, a. Act. 7. 51. συντέμνω. concido, precido, decurto. σύντομος. ου. ὁ. concisus, breuis, compendiarius. συντόμως. Adv. concisè, breviter, paucis (δι' ὀλίγων, 1. Pet. 5. 12.) Act. 24. v. 4 παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως. precor, vt audias nos paucis.

Τέρας. ατος. τό. prodigium, ostentum, Matthæi 24. v. 24. δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα. edent signa magna & prodigia seu miracula.

Τέσσαρες. quatuor. plural. tantum. Atticè τέτταρες. Nom. οἱ τέσσαρες., Actor. 21. v. 23. εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες. sunt nobis (h. e. apud nos) viri quatuor. αἱ τέσσαρες, Act. 21. 9. τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι. huic autem erant filiæ virgines quatuor prophetantes. τὰ τέσσαρα, Apoc. 5. 8. τὰ τέσσαρα ζῶα. quatuor animalia. Genit. τῶν τεσσάρων, Marc. 2. v. 3. ὑπὸ τεσσάρων. scil. ἀνδρῶν. à quatuor viris. Matthæi 24. v. 31. ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων. à quatuor ventis. Apoc. 9. 13 ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων. ex quatuor cornibus. Dat. τέσσαρσι. Apoc. 7. v. 2. τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις. quatuor angelis. Apoc. 20. v. 8. τέσσαρσι γωνίαις. quatuor angulis. Actor. 12. v. 4. τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν. quater quaternis militibus. Accus. Apoc. 7. v. 1. & 9. v. 14. τέσσαρας ἀγγέλους. quatuor angelos. Actor. 27. v. 29. ἀγκύρας τέσσαρας. anchoras quatuor. Iohan. 19. v. 23. ἐποίησαν τέσσαρα μέρη. fecerunt quatuor partes. δεκατέσσαρες. quatuordecim. Matthæi 1. v. 17. τέταρτος. η. ον. quartus. a. um. Matth. 14. v. 25. Apoc. 8. v. 12 ὁ τέταρτος ἄγγελος. quartus angelus. Matth. 14. v. 25. τετάρτῃ φυλακῇ. quarta vigilia. Apoc. 4. v. 7. τὸ τέταρτον ζῶον quartum animal. τεταρταῖος. αία. αῖον. quatriduanus. a. um. Iohan. 11. 39. Sic dicimus τεταρταῖος πυρετός. febris quartana. τετράδιον. ου. τό. quaternio. Actor 12. v. 4. τετράκις. Adv. quater. Matthæi 15. v. 38. τετρακόσιοι. αι. α. quadringenti. æ. a. Actorum 5. v. 36.

Τεύχω. fabricor, struo, paro. Hesiod. οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων. sibiipsi mala machinatur, alij qui mala machinatur. Fut. τεύξω. Præt. perf. τέτευχα. aor. 1 ἔτευξα. aorist. 2. ἔτυχον. Præt. pass.

pass. τέτυγμαι pro τέτευγμαι. aorist. 1. ἐτύχθην (tanquam à τύχω) τεύχομαι. in media forma paro. τεύξασθαι (a. 1.) δεῖπνον. cœnā parare. τέκτων. ονος. ὁ. faber, Matth. 13. 55. ὁ τοῦ τέκτονος υἱός. fabri filius. ἀρχιτέκτων. ονος. ὁ. architectus, 1. Corinth. 3. v. 10. ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα., tanquā peritus architectus fundamentum posui.

Τέφρα. ας. ἡ. cinis, (vox hæc orta ab Hebræo אפר τεφρόω ῶ. in cineres redigo. Fut. τεφρώσω. P. τετέφρωμαι. aor. 1. ἐτέφρωσα. &c. 2. Pet. 2. v. 6. τεφρώσας. part. a. 1. actiui.

Τέχνη. ης. ἡ. ars, Actor. 18. v. 3. ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. erat enim ars illorum conficere tabernacula. (subauditur hic κατὰ) τεχνίτης. ου. ὁ. artifex, Actor. 19. v. 24.

Τήκω. Fut. ξω. liquefacio, liquo. τήκομαι liquesco, colliquesco 2. Pet. 3. vers. 12. καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται. & elementa æstuantia colliquescent.

Τηρέω. ῶ. seruo, conseruo, 1. Iohan. 3. v. 22. τηροῦμεν. seruamus, 1. Timoth. 5. 22. σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει. teipsum castū conserua. Iacob. 1. 27. ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν. incontaminatum se ipsum conseruare 1. Iohan. 5. 3. τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν (præs. subj.) mādata eius seruemus, Apoc. 2. v. 26 τηρῶν seruans. Asseruo. præt. imperf. Matth. 27. 36. ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. asseruabant eum illic. Fut. τηρήσω. Apoc. 3. 10 κἀγώ σε τηρήσω, & ego te quoque seruabo. Iohan. 14. v. 23 τὸν λόγον μου τηρήσει. sermonem meum seruabit. præt. perf. τετήρηκα. seruaui, 2. Tim. 4. 7. τετήρηκας. reseruasti, Ioh. 2. v. 10. τετήρηκε. Iohan. 12. v. 7. Iudæ v. 6. τετηρήκασι. Ioh. 17 v. 6. aorist. 1. ἐτήρησα. 2. Corinth. 11. v. 9. ἀβαρῆ ἐμαυτὸν ἐτήρησα. minime molestum me præbui. Apoc. 3. 8. ἐτήρησας. seruasti. Iohan. 15. 20. εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν. si sermonem meū seruarunt &c. Iohan. 17. v. 11. τήρησον, (aor. 1. imper) custodi. Ioh. 14. 15. τηρήσατε, seruate, Ioh. 17. 15. ἵνα τηρήσῃς (aor. 1. sub.) vt serues. Marc. 7. v. 9. τηρήσητε. (a. 1. subj. 2. pl.) obseruetis. 1. Tim. 6. v. 14. τηρῆσαι seruare (aor. 1. infin.) Iudę v. 6. τηρήσαντας (part. aor. 1. acc. pl.) à nominat. τηρήσας. qui seruauit. præs. pass. τηρέομαι. οῦμαι. asseruor, Actor. 25. vers. 21. ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν. iussit eum asseruari. 1. Pet. 3. v. 7. πυρὶ τηρούμενοι. igni asseruātur. præt. imper. ἐτηρούμην. asseruabar, Act. 12. 5. ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ. detinebatur in custodia. præt. perf. τετήρημαι. 2. Pet. 2. v. 17.

οἷς ὁ ζόφος τετήρηται. quibus caligo reseruata est. Part. præt. τετηρημένος. η. ον. seruatus, a.um. 1. Pet. 1. v. 4. 2. Pet. 2. v. 4. Iudæ. v. 1. aor. 1. ἐτηρήθην. 1. Thess. 5. v. 23. τηρηθείη. (aor. 1. pass. opt.) seruetur. Act. 25. v. 21. τηρηθῆναι (a. 1. infin.) asseruari. τήρησις. εως. ἡ. custodia, carcer, Actor. 4. 3 & 5. 18. obseruatio, 1. Cor. 7 v. 19. τήρησις ἐντολῶν τοῦ θεοῦ. obseruatio mandatorũ Dei τοποτηρητὴς, οῦ. ὁ. vicarius. Gal. Lieutenant. διατηρέω. conseruo, semel legitur Luc. 2. 15. διετήρει (3. pers. imperf.) πάντα τὰ ῥήματα. conseruabat omnia verba. παρατηρέω. ῶ. obseruo. Tertia pluralis imperfecti παρετήρουν. obseruabant, legitur, Mar. 3. v. 2. Lucæ 6 v. 7. Actor. 9. 24. part. aor. 1. παρατηρήσαντες. obseruantes, Luc. 20. 20. Legitur etiam in media forma, Gal. 4. v. 10. ἡμέρας παρατηρεῖσθε. dies obseruatis. Luc. 14. v. 1. ἦσαν παρατηρούμενοι (pro παρετηροῦντο) obseruabant. παρατήρησις. εως. ἡ. obseruatio, Luc. 17. v. 20. συντηρέω. ῶ. conseruo. 3. sing. imperfecti συνετήρει. conseruabat legitur, Marc. 6. v. 20. Luc. 2. 19. Tertia pl. præs. pass. συντηροῦνται conseruantur, legitur Matth. 9. vers. 17. Luc. 5. vers. 38.

Τίθημι. pono, 1. Pet. 2. 6. τίθημι ἐν Σιὼν λίθον. statuo in Sione lapidem. Ioh. 13. 4. καὶ τίθησι. & ponit, Iohan. 2. v. 10. πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι. primo bonum vinum apponit. Mat. 5. 15. τιθέασιν pro τιθεῖσιν Ionice ponunt. Rom. 16. 2. τιθέτω ponat. (præs. imper.) 1. Iohan. 3. v. 16. ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι, pro fratribus animas ponere, h. e. vitam profundere. Marc. 10. v. 16. τιθεὶς ponens Marc. 15. v. 19. τιθέντες τὰ γόνατα, ponẽtes genua. imperf. ἐτίθην, ης. η. ponebam. pro ἐτίθη legimus ἐτίθει. ponebat, 2. Cor. 3. v. 13. (tanquam à τιθέω) more circumflexorum, Actor. 3. vers. 2. ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν, quem collocabant quotidie ad ostium. ἐτίθουν pro ἐτίθεσαν ad formã τοῦ ἐποίουν. Fut. θήσω ponam, Matth. 12. v. 18. θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ αὐτόν. ponam Spiritum meum super eum. præt. perf. τέθεικα (pro τέθηκα) posui, Actor. 13. 47. τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν. constitui te, vt sis lux gentium, Iohan. 11. v. 34. ποῦ τεθείκατε αὐτόν, vbi posuistis illum? 2. Pet. 2. v 6. τεθεικώς. qui constituit. part. præteriti actiui aorist. 1. ἔθηκα. posui, Iohan. 15. 16. καὶ ἔθηκα ὑμᾶς & constitui vos, Luc. 19. v. 21. αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας. tollis, quod non deposuisti, Luc. 23. 53. ἔθηκεν posuit

posuit. Ioh. 19. 24 ἔθηκαν. posuerunt. a. 2. ἔθηκα. posui. in imperat. θές pone. in subj. θῶ. ῇς. ῇ. 1. Corin. 15. v. 25. ἄχρις οὗ ἂν θῇ. donec posuerit. in infin. θεῖναι. ponere, Luc. 5. 18. in part. θείς, ἔντος. qui posuit. Luc. 14. 29. & 22. 41. præs. pass. τίθεμαι. ponor Mar. 15. v. 47. ἐθεώρουν, ποῦ τίθεται. spectabãt, vbi poneretur. præt. perf. τέθειμαι. positus sum. plusquamperfectum ἐτεθείμην. positus fueram. (legitur tantum in συντέθειμαι Iohan. 9. v. 22.) aor. 1. ἐτέθην. positus fui, formatur à τίθεσθαι. sed penultima corripitur abiecto iota, & θ præteriti mutatur in τ, aspirata in tenuem, ἀφεωνίας ἐτέθη. 1. Timoth. 2. 7. εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ. ad quod (annunciandum) constitutus sum præco. Luc. 23. 55. ἐτέθη τὸ σῶμα. positum fuit corpus. 1. Pet. 2. v. 8. ἐτέθησαν. positi fuerant. Marc. 4. v. 21. τεθῇ. (aor. 1. sub.) ponatur, Heb. 10. 13. ἕως τεθῶσιν. donec ponantur. Apoc. 11. 9. τεθῆναι (a. 1. infin.) poni. a. 2. med. ἐθέμην. statui, ἔθεσο, pro quo ἔθου abiecto σ & mutato εο in ου. Act. 5. 4. ἔθετο. Act. 1. 7. οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. quæ (tempora) pater in sua ipsius authoritate statuit. Act. 5. 25. οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ. quos posueratis in carcere. Act. 27. v. 12. οἱ πλείους ἔθεντο βουλήν. plerique ceperũt consilium. in imperat, Luc. 9. 44. θέσθε εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν. reponite in aures vestras, h. e. attente audite. Lu. 21. 14. θέσθε εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν. habete fixam in cordibus vestris. 2. Corin. 5. vers. 19. θέμενος (part. a. 2. med.) ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. qui posuit in nobis sermonẽ illum reconciliationis. 1. Tim. 1. vers. 12. θέμενος εἰς διακονίαν (pro ἐν διακονίᾳ) posuit in ministerio. θήκη. ης. ἡ. vagina Ioh. 18. v. 11. ἀνατίθεμαι. expono. Galat. 2. v. 2. ἀνεθέμην. (aor. 2. med.) αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον. exposui eis Euangelium. Actor. 25. v. 14. ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν παῦλον. exposuit de Paulo. προσανατίθημι. confero, Gal. 1. 16. οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι. non contuli cum carne & sanguine. Gal. 2. 6. οὐδὲν προσανέθεντο. nihil mecum communicarunt. ἀνάθεμα. τος. τό. anathema, exitio æterno destinatus. Rom. 9. v. 3. ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ χριστοῦ. optarim enim ego ipse anathema esse, separatus à Christo. Ga. 1. 8. ἀνάθεμα ἔστω. anathema sit. h. e. maledictus, pertinens ad semen serpentis, ad regnũ Diaboli. ἀναθεματίζω. exsecror, deuoueo, Act. 23. 12.

ἀναθεμάτισαν (aor.1. act. ind.) ἑαυτοὺς. deuouerunt sese, Marci 14. v. 71. ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν. cæpit sese diris deuouere & jurare. ἀνάθημα. τος. τὸ. donarium, Luc. 21 v. 5. κατανάθεμα. τος. τὸ anathema aduersus aliquem. Apoc. 22. 3. καταναθεματίζω. deuoueo, Matth. 26. v. 74. ἀντίθημι. oppono. ἀντίθεσις, εως. ἡ. oppositio, 1. Tim. 6. v. 20. ἀποτίθεμαι. depono, Ephes. 4. v. 25. aorist. 2. med. ἀπεθέμην. deposui, Act. 7. 58. ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν. deposuerunt pallia sua. Col. 3. v. 8. ἀπόθεσθε. deponite (a. 2. med. imper.) Ephes. 4. v. 22. ἀποθέσθαι (aor. 2. infin.) deponere. Heb. 12. 1. ὄγκον ἀποθέμενοι (part. a. 2.) πάντα. deponentes omne pondus. Ia. 1. v. 21. διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν. quapropter abiectis omnibus sordibus. ἀπόθεσις. εως. ἡ. depositio, 1. Pet. 3. v. 21. οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου. non depositio carnis seu corporis sordiū. 2. Pet. 1. 14. ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου. depositio tabernaculi mei. h.e. mors mea. ἀποθήκη. ης. ἡ. horreū, vbi fruges reponūtur. Mat. 3. v. 12. συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην. colliget frumentum suum in horreum, Mat. 6. 26. οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας. neq; cogunt in horrea. Luc. 12. v. 18 καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας. destruam horrea mea. διατίθεμαι. paciscor, Luc. 22. 29. κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, & ego paciscor seu lego vobis (regnum.) Fut. διαθήσομαι. Heb. 8. v. 10. ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραὴλ. quod, (fœdus) pangam cum domo Israelis. a. 2. διεθέμην. pactus sum, Actor. 3. v. 25. καὶ διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ θεὸς. & fœderis quod pepigit Deus. ἧς pro ἥν, Hellenis. vbi relatiuum cōuenit cum præcedenti casu, non vero à sequēti verbo regitur. Heb. 9. 17. ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. quum viuit testator, vel viuente testatore. διατίθεμαι ergo inter alia significat idē quod testor, seu testamento aliquid mando hæredibus. ἀντιδιατιθέμενος (part. præs. passiu.) contrario animo affectus, 2. Timoth. 2. 25. à verbo decomposito ἀντιδιατίθεμαι. διαθήκη. ης. ἡ. testamentum, Heb. 9. 17. Fœdus, Mat 26. v. 28. Act. 3. v. 25. confer Gen. 17. v. 2. Ierem. 31 v. 31. 32. διαθήκη ergo (qua voce LXX. Hæbr. ברית semper expresserunt) significat etiam fœdus, quod viuentes ferire & inire solent Gen. 15. 18. ἐπιτίθημι. impono, Luc. 8. v. 16. & 15. v. 5. ἐπιτίθησι. imponit. Matth. 23. 4 ἐπιτιθέασι pro ἐπιτιθεῖσι per dialectum Ionic. 1. Tim. 5 v. 22

v.22. χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει. manus citò ne cui imponito. ἐπιτίθει pro ἐπιτίθετι. præs. imperat. act. ad formā circumflexi τίθει. tanquam à themate τιθέω. ῶ. Sic dicitur etiam ἵστη pro ἵσταθι ab ἱστάω. & δίδου pro δίδοθι. tanquam à διδόω. ῶ. Apoc.22.v. 18. ἐπιτιθῇ. (3. perſ. præſ. ſubj.) apponat. imperf. Act. 8,17. ἐπετίθουν. imponebant, pro ἐπετίθεσαν. ad formam circumflexi ἐποίουν. tanquam ab ἐπιτιθέω. ῶ. verba in μι ſolent qandoque imitari circumflexa, ex quorum genere ipſa ſuam trahunt familiam. Fut. ἐπιθήσω. imponam, Mat.16.18. Apo.22.18. Præt perf. ἐπιτέθεικα. a. 1. ἐπέθηκα. impoſui, ex quo tertia ſingularis & plur. leguntur. ἐπέθηκε. impoſuit, Marc.3.16. 17. & 8.25. Luc.13.13. Ioh. 9.15. Apoc.1.v.17. ἐπέθηκαν. impoſuerunt, Matth.21.7.& 27.29.37. Luc.23.26. Ioh. 19.2. aor.2. ἐπέθην. impoſui, Mat.9.18. ἐπίθες. (a.2. imperat) impone. Act.8.v.19. ἵνα ἐπιθῶ. (a.2. ſubj.) vt imponam. Marc.5.23. ἐπιθῇς. imponas. Matth.19.13. ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς. vt manus imponat illis. Act.15.v.10. ἐπιθεῖναι. (a.2. infin.) imponere. Luc.4.40. ἐπιθεὶς. (part. aor.2.) Actor.19.6. ἐπιθέντος. Præſens med. ἐπιτίθεμαι. Act.15.v.28. ἐπιτίθεσθαι. imponere. aor. 1. paſſ. ἐπετέθην. Marc.4.v.21. ἵνα ἐπιτεθῇ. ut imponatur. Fut. 1. med. ἐπιθήσομαι. imponam, Act. 18. v. 10. ἐπιθήσεται. imponet. aor. 2. med. ἐπεθέμην. impoſui, Act.28.v.10. ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν. impoſuerunt quibus egebamus, ſeu neceſſaria ad nos alendos. τὰ πρὸς τὴν χρείαν. ſcil. τείνοντα. ad neceſſarium victum pertinentia. ἐκτίθεμαι. expono, in med forma. imp. ἐξετιθέμην. exponebam, explicabam, interpretabar, Act. 11.v.4. & 28.v.23. ἐξετίθετο. exponebat. aoriſt. 1. paſſ. ἐξετέθην. expoſitus fuit, Act.7.v.21. ἐκτεθέντα (part.a.1.paſſ.) expoſitum. a.2.med. ἐξεθέμην. explicavi, Act.18.26. ἐξέθεντο τὴν τοῦ θεοῦ ὁδόν. expoſuerunt viam Dei, h. e. modum Deum rectè colendi docuerunt. ἔκθετος. ὁ. καὶ ἡ. ἔκθετον. τό. expoſitus. a. um. Act.7.19. τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν. ut exponerent infantes ſuos. κατατίθημι. depono, Mar.15. v.46. κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ. depoſuit eum in monimento. Act.24.v.28. θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ιουδαίοις. volens autem gratiam inire à Iudæis. ibid. c.25.v.9. καταθέσθαι χάριν. eodem ſenſu. ἐγκάθετος. ου. ὁ. inſidiator. Luc.20.20. παρακαταθήκη. ης.

ἡ. depositum, 1. Tim. 6.20. τὴν παρακαταθήκην φύλαξον. depositum illud custodi. μετατίθημι. transpono, transfero, Iud.v.4. τὴν χάριν μετατιθέντες. (part. præs.) gratiam transferentes. Heb. 11. v. 5. μετέθηκεν (a.1.act.) transtulit. μετατίθεμαι. transferor, Galat.1.6. μετατίθεσθε. transferimini. Heb.7.v.12. μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης. mutato enim hoc sacerdotio. Heb. 11. v. 5. πίστει μετετέθη. (aor.1.pass.) ἐνώχ. fide translatus est Enochus, Act. 7.v.16. μετετέθησαν. translati sunt. ἀμετάθετον. ου. τό. immutabilitas, Heb. 6. v. 17. παρατίθημι. appono, Luc.9. v.16. παραθεῖναι. (præs.infin. act.) τῷ ὄχλῳ. apponere turbæ. Fut. παραθήσω. Luc.11.6. apponam. aor. 1. παρέθηκα. apposui, Act.16.v.34. proposui, Matth. 13. v. 14. aor. 2. παρέθην idem, Marc. 8.v. 6. ἵνα παραθῶσι. ut apponerent. Marc. 8. v. 7. παραθεῖναι (a. 2.infin.) apponere. παρατίθεμαι. propono, 1. Tim. 1. v.18. commendo, Act. 20. v. 32. παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ θεῷ. commendo vos Deo. 1. Petri 4. v. 19. παρατιθέσθωσαν. (præs.imper.med.) appono, 1. Corinth. 10. v. 27. Luc.10. v.8. ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν. edite quę vobis apponuntur. Fut. 1. med. παραθήσομαι. Luc. 23 v. 46. deponam, (futurum pro præsenti) pro παρατίθεμαι. depono. a.2.med. παρεθέμην. commendavi, Luc.12.48. ᾧ παρέθεντο πολύ, cui commendaverunt multum. Act. 14. v.23. παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, commendarunt eos Domino. 2. Timoth. 2. 2. παράθου pro παράθεσο (a.2.med. imperat.) committe. παραθήκη. ης. ἡ. depositum, 2. Timoth.1.v.12. προτίθημι. ἐμαι. propono, legitur tantùm in aor. 2. med. προεθέμην. proposui, Rom. 1. v. 13. προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. constitui venire ad vos Rom.3.v.25. & Ephes.1.v.9. προέθετο. proposuit. πρόθεσις. εως. ἡ. propositio, Heb. 9. 2. ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, hypallage, pro ἄρτοι τῆς προθέσεως panis propositonis, h.e. propositij (de quibus panibus lege Levit. 24. 5.) Luc. 6. 4 τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε. panes propositios accepit. Propositum, Act.11.23 τῇ προθέσει τῆς καρδίας. proposito cordis. Ephes. 3. v.11 κατὰ πρόθεσιν. secundum propositum. προστίθημι. appono imperf. προσετίθην. Act. 2 v.47. προσετίθει pro προσετίθη, tanquam à προστιθέω, vide paulo antè verbum τίθημι. F. προσθήσω. apponam a.1. προσέθηκα. adjeci, Luc 3. v. 20. προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι

θῆναι. Adjecit & hoc supra omnia. a. 2. προσέθηκε. idem. in imperat. (Luc. 17. v. 5.) πρόσθες ἡμῖν πίστιν. auge nobis fidem. Luc. 19. 11. προσθεὶς εἶπε. pergens dixit. Matt. 6. 27. προσθεῖναι addere, apponere. προστίθεμαι. adjungor, Act. 5. v. 14. προσετίθεντο. (3. plur. imperf. passiu.) addebantur. Act. 13. 36. προσετέθη. (a. 1. pass.) πρὸς τοὺς πατέρας. adjunctus seu appositus fuit patribus. Act 2. v. 41. προσετέθησαν. adjuncti fuerunt. Fut. 1. pass. Matth. 6. v. 33. καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. & hæc omnia adjicientur vobis. a. 2. med. προσεθέμην. perrexi, phrasi Hebraica. Lucæ 20. v. 11. προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον. perrexit mittere alium servum. Act. 12. v. 3. προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον. pergebat comprehendere etiam Petrum. περιτίθημι. circumpono, 1. Cor. 12. v. 23. περιτίθεμεν. circumponimus. Marc. 15. 17. περιτιθέασι pro περιτιθεῖσι. (3. pl. præs. Ionicè) circumponunt. a. 1. περιέθηκα. circumposui. Matthæi 21. 33. Marc. 12. 1. περιέθηκε. circumposuit. Mat. 27. v 28. περιέθηκαν. circumposuerunt. aor. 2. περιέθην. idem Matth. 27. 48. περιθείς. (part. a. 2.) Iohan. 19 29. περιθέντες. συντίθεμαι. constituo, legitur tantum in plusquamperfecto & aoristo secundo medio. Ioh. 9 v. 22 συνετέθειντο. (3. plur. plusq; p. pass.) constituerant, decreuerant. Lu. 22. v. 5. συνέθεντο. (3. pl. a. 2. med.) & pacti sunt. συνθήκη, ης ἡ. fœdus, ἀσύνθετος. ου ὁ. fœdifragus. Rom. 1. 31. ὑποτίθημι. suppono, subjicio. Rom. 16. 4. τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν. suam ipsorum ceruicem supposuerũt. (Latinè, objecerunt,) 1. Tim. 4. 6. ταῦτα ὑποτιθέμενος. (part. præsent. med.) τοῖς ἀδελφοῖς. hæc si subjeceris fratribus. θετός. ἡ. όν. positus. a. um. εὔθετος. ου. ὁ. καὶ ἡ. bene positus. ἀνεύθετος. ου. ὁ. καὶ ἡ. non appositus. Act. 27. v. 12. ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος. scil. ὄντος. quum appositus portus non esset. ἀθετος. ου. ὁ. καὶ ἡ. irritus, ineptus, inutilis. ἀθετέω. ῶ. aboleo, sperno. Gal. 2. v. 21. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ. non irritam facio gratiam Dei. Ioh. 12. 48. ὁ ἀθετῶν ἐμέ. qui me rejicit. Marc. 7 9. ἀθετεῖτε. abrogatis. Iudæ v. 8. κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι. dominatum vero aspernantur. F. ἀθετήσω. 1. Corinth. 1. v. 19. A. 1. ἠθέτησα. Luc. 7. v. 30. ἠθέτησαν. abrogarunt. ἀθέτησις. εως. ἡ. abrogatio. Heb. 7. v. 18. & 9. v. 26. νουθετέω. ῶ. admoneo, cum Accus. Act. 20. v. 31. νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. adhortor vnumquemque. Septies legitur &

semper in præsenti tempore νουθεσία. ας. ἡ. admonitio, 1. Corinth. 10. 11. ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν. scripta verò sunt ad nostri admonitionem. νομοθέτης. ου. ὁ. legislator, Iacob. 4. 12. εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης. vnus est legislator. νομοθετέω. ῶ. leges sancio. F. ήσω. P. νενομοθέτηκα. Præt. perf. pass. Heb. 8. 6. νενομοθέτηται. sancitum est. Heb. 7. 11 νενομοθέτητο. (3. pers. plusq. p. passiu. ε augmentum omissum est pro ἐνενομοθέτητο.) sancita est. νομοθεσία. ας. ἡ. legislatio seu legis cōstitutio, Rom. 9. 4. ὁροθεσία. ας. ἡ. terminus positus, Act. 17. v. 26. υἱοθεσία. ας. ἡ. adoptio, Rom. 8. 15. 23. & 9. 4. Galat. 4. 5. Ephes. 1. 5. υἱοθετέω. ῶ. adopto. υἱόθετος. ου. ὁ. καὶ ἡ. adoptatus. a.

Τίκτω. pario, Iacob. 1. 15. τίκτει ἁμαρτίαν. parit peccatum. Iohan. 16. 21. ὅταν τίκτῃ. (præs. subj.) quum parit. Galat. 4. v. 27. εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα. lætare sterilis, quæ non paris. Fut. 1. med. τέξομαι pariam. τέξῃ. paries, Luc. 1. v. 31. τέξῃ υἱόν. paries filium. τέξεται. pariet, Matth. 1. v. 21. Præt. perf. τέτεχα. inusitatum (vnde est passivū τέτεγμαι.) a. 2. ἔτεκον. peperi, Matth. 1. v. 26. ἕως οὗ ἔτεκε. vsque dum peperit. Apoc. 12. 5. καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα. & peperit prolem masculam. ibid. v. 4. τέκῃ. (3. pers. a. 2. subj.) Luc. 1. 57. ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν. (a. 2. infin.) tempus pariendi. Luc. 2. 11. ἐτέχθη. (aorist. 1. passiu. ind.) σωτήρ. natus est Seruator, Matth. 2. v. 2. ὁ τεχθείς. (part. aor. 1. pass.) natus. Præt. med. τέτοκα. peperi, vnde τόκος. ου. ὁ. vsura, Matth. 25. v. 27. Luc. 19. v. 23. κατατοκίζομαι. fœnore obruor. πρωτότοκος. ου. ὁ. primogenitus. Matth. 1. 25. τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, filium suum primogenitum. Roman. 8. v. 29. πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. primogenitum inter multos fratres. Coloss. 1. 15. πρωτότοκος πάσης κτίσεως. genitus ante omnem creaturam. πρωτοτόκος. ου. ἡ. primipara, quæ primum peperit. τέκνον. ου. τό. filius, Matth. 9. v. 2. θάρσει τέκνον. bono animo esto fili. τέκνα. τῶν. liberi, filij. Mat. 15. 26. οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων. non est bonum accipere panem liberorum &c. Roman. 8. v. 16. ἐσμὲν τέκνα θεοῦ. sumus filij Dei. τεκνίον. ου τό. filiolus. τεκνία τά. filioli, Iohan. 13. v. 33. 1. Iohan. 2. 1. ἄτεκνος. ου. ὁ. καὶ ἡ. qui est absq; liberis, Luc. 20. 29. πολύτεκνος. ου. ὁ. qui habet numerosam sobolem. φιλότεκνος. ου. ὁ. ἡ. amans liberorum. Tit. 2. v. 4.

Τίλλω. vello, vellico, Marc. 2. 23. τίλλοντες, Luc. 6. v. 1. ἔτιλλον (3. pl.

(3. pl. imperf.) vellicabant.
Τινάσσω. Fut. ξω. quatio, concutio, vibro, ἀποτινάσσω. excutio, Luc. 9. v. 5. ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε (aor. 1. imperat.) à pedibus vestris excutite. Actor. 28. v. 5. ἀποτινάξας. (part. a. 1.) ἐκτινάσσω. idem, Mat. 10. v. 14. ἐκτινάξατε (aorist. 1. imper.) Actor. 13. v. 51. ἐκτιναξάμενοι (part. a. 1. med.) τὸν κονιορτὸν. excusso pulvere.
Τίς. quis, nomen interrogativum semper habet acutum, & casus bisyllabi (τίνος, τίνι, τίνα, τίνες, τίνων, τίσι, τίνας) sunt penacuti. Mar. 5. v. 31. τίς μου ἥψατο; quis me tetigit? Luc. 22. v. 23. τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν; ecquis ex ipsis esset? Mat. 20. v. 21. τί θέλεις; quid vis? Lu. 20 v. 24. τίνος ἔχει εἰκόνα; cujus habet imaginem? Luc. 13. 21. τίνι ὁμοιώσω; cuinam assimilabo? τις. aliquis, quispiam, quisquam, indefinitum est dictio enclitica, ejusq; casus bisyllabi, quoties accentum retinent, eum in ultima habent. τινός, τινί, τινά, Ia. 2. 16. εἴπῃ δέ τις. dicat verò aliquis. Mat. 12. 19. οὐδὲ ἀκούσει τις. neque audiet quisquam. Quædam exemplaria in τις habent accentum, sed mendosè. 2. Corin. 10. v. 12. συγκρῖναι ἑαυτούς τισι. conjungere nos cum quibusdam. εἴ τις. si quis, Matth. 16. v. 24. εἴ τις θέλει. si quis vult. Mar. 4. v. 23. εἴ τις ἔχει. si quis habet. Mar. 8. 23. εἴ τι βλέπει. an quid videat. Luc. 19. v. 8. εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα. si quid cupiam per calumniam eripui. Hic τινος retinet accentum propter aliam dictionem encliticam sequentem. 1. Pet. 3. v. 1. εἴ τινες. si aliqui. Phil. 2. 1. εἴ τινα σπλάγχνα. si aliqua viscera. διατί. quare? semper est interrogativum, ideoq; in fine acutum habet. 2. Cor. 11. v. 11. Luc. 19. 31. διατί λύετε; quare solvitis?
Τιτρώσκω. vulnero, cutem pertundo, perfodio. Fut. τρώσω. tanquam à τρόω. P. τέτρωκα. præt. pass. τέτρωμαι. unde est τρῶμα. τος. τὸ. vulnus. τραῦμα. τος. τὸ. idem, Luc. 10. 34. κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ. obligavit ejus vulnera. τραυματίζω. vulnero, saucio. Fut. σω. præt. κα. Luc. 20. 12. τοῦτον τραυματίσαντες (part. aor. 1.) ἐξέβαλον. hunc vulneratum ejecerunt. Actor. 19. v. 16. τετραυματισμένους. vulneratos part. accusat. casus. pl. num. præt. pass. ἐκτιτρώσκω. abortum facio. Fut. ἐκτρώσω. præt. ἐκτέτρωκα. præt. passiv. ἐκτέτρωμαι: unde est ἔκτρωμα. τος. τὸ. abortus, 1. Corinth. 15. v. 8. ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί. tanquam abortui visus est etiam mihi.

τίω. pendo. Fut. τίσω. P. τέτικα. præt.passiv. τέτιμαι. unde est τιμὴ. ῆς. ἡ. honor, Iohan.4.v. 44. προφήτης ἐν ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. Propheta in patria sua honorem non habet, h.e. (ut Lucas habet c. 4.v.24.non est acceptus.Roman.13.v.7.τῷ τὴν τιμὴν, τιμήν. cui honorem (debetis) honorem (præstate.) Pretium,Mat.27.6 τιμὴ αἵματός ἐστι. pretium sanguinis est. τιμάω. ῶ. honoro, Ioh. 8.49. τιμῶ τὸν πατέρα μου. honoro patrem meum. Matth. 15.8. χείλεσί με τιμᾷ. labijs me honorat. Matth. 15. v. 4. τίμα (præs. imper.) honora, ad formam paradigmatis βόα. 1.Petri 2. 17. τὸν βασιλέα τιμᾶτε. regem honorate. Ioh.5.v.23. ἵνα τιμῶσι. (3. pl. præs. subj.) ut honorent. ibidem. τιμῶν. honorans. Fut. τιμήσω. honorabo, Iohan.12.26. τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. honorabit eum pater. aor. 1. ἐτίμησα. honoravi, Act 28.v.10. ἐτίμησαν. honorarunt. 1. Pet.2. v. 17. πάντας τιμήσατε (a.1.imper.) omnes honorate. Matthæi 15 v.5. οὐ μὴ τιμήσῃ. (3.pers.a. 1. subj.) non honoraverit. οὐ μὴ. planè non. Græcismus, ubi duplex negatio fortiùs negat. Præt. perf. τετίμηκα. æstimavi, unde est præt. pass. τετίμημαι. æstimatus fui. Matth.27.v.9. τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου. pretium æstimati (agri) aorist. 1. med. ἐτιμησάμην. æstimavi, Matth.27.9. ἐτιμήσαντο. ęstimaverant. Vocabula quæ ibi sequūtur ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, referenda sunt ad verbum pręcedens ἔλαβον, non ad verbum proximè præcedens ἐτιμήσαντο. Signis enim parenthesios à versu distinguenda sunt hæc (τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο.) τίμιος. α. ον. honorabilis. e. Act. 5.34. τίμιος παντὶ λαῷ. honorabilis seu authoritate pollens apud omnes. He.13. 4. τίμιος ὁ γάμος. honore dignæ sunt nuptiæ, Pretiosus.a. um. λίθος τίμιος. lapis pretiosus, 1.Cor.3.12.Apoc.7 4.& 18.12.16. & 21.11,19 τίμια ἐπαγγέλματα. pretiosa promissa. carus. a. um. Act.20.22. οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν. neq; vita mihi cara est. h.e, officium meum vitę męę antefero. Deus enim diligēdus est supra omnia, atq; ita etiam supra nos ipsos. In comparat. τιμιώτερος α. ον. pretiosior. us. 1.Pet.1.v.7. τιμιώτερον χρυσίου. pretiosius auro. Superl. τιμιώτατος. η. ον. Apoc. 18,12. ξύλον τιμιώτατον. lignum pretiosissimum. Apoc.21.11 ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ. simile lapidi pretiosissimo. τιμιότης. ητος. ἡ. opulentia, Apoc. 18.v.19. ἄτιμος. ὁ. ἡ. inhonoratus, inglorius, Matth. 13. v. 57.

v.57. Mar. 6. v. 4. 1. Cor. 4. v. 10. compar. ἀτιμότερος. inhonoratior, 1. Cor. 12. v. 23. ἀτιμία. ας. ἡ. ignominia, Roman. 1. v. 26. ἀτιμάζω. contumelia afficio, Rom. 2. 23. τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις. Deum decoras. Iohan. 8. v. 49. ἀτιμάζετέ με. contumelia afficitis me. Fut. ἀτιμάσω. Aor. 1. ἠτίμασα. Iacob. 2. v. 6. ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. contumelia affeciſtis pauperem. Luc. 20 v. 11. ἀτιμάσαντες. (part. a. 1.) ἀτιμάζομαι. ignominia afficior, infamia notor. in media ſignificatione accipitur Roman. 1. v. 24. τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς. ut fœdarent corpora ſua in ſemetipſis. a. 1. ἠτιμάσθην. Actor. 5. v. 41. ἀτιμασθῆναι. (a. 1. paſſ. infin.) contumelia affici. ἀτιμάω. ῶ. item ἀτιμόω. ῶ. idem ſignificant, quod ἀτιμάζω. Mar. 12. v. 4. ἠτιμωμένον. contumelia affectum. Eſt par. præt. paſſ. acc. ſing. à verbo, ἀτιμόω. ῶ. F. ἀτιμώσω. P. ἠτίμωκα. unde eſt præt. paſſ. ἠτίμωμαι. & hinc part. ἠτιμωμένος. πολύτιμος. ου. ὁ καὶ ἡ. valde pretioſus. a. Matth. 13. v. 46. βαρύτιμος. ου. ὁ. ἡ. gravis pretij, Matth. 26. v. 7. ἰσότιμος. ου. ὁ. ἡ. æquè pretioſus, 2. Pet. 1. v. 1. ἔντιμος. ου. ὁ. ἡ. pretioſus, Luc. 7. v. 2. ἐντιμότερος. dignior, Luc. 14. v. 8. ἐπιτιμάω. ῶ. objurgo, reprehendo, increpo, Marc. 1. v. 32. ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. cœpit eum objurgare. Luc. 4. v. 41. ἐπιτιμῶν. increpans. imp. ἐπετίμων. objurgabam. Mar. 3. v. 12. Luc. 23 v. 40. ἐπετίμα αὐτοῖς. interminabatur jis. Mar. 10. 13. 48. ἐπετίμων. objurgabant. Fut. ἐπιτιμήσω. præt. perf. ἐπιτετίμηκα. aor. 1. ἐπετίμησα. Matthæi 12. 16. ἐπετίμησεν αὐτοῖς. & objurgavit illos. Matth. 19. v. 13. ἐπετίμησαν αὐτοῖς. & objurgarũt illos. 2. Tim. 4. 2 ἐπιτίμησον. increpa (aor. 1. imper.) Judæ v. 9. ἐπιτιμήσαι. (3. perſ. ſing. a. 1. act. opt.) increpet. Luc. 9. v. 21. ἐπιτιμήσας. (part. a. 1.) qui reprehendit. ἐπιτιμία. ας. ἡ. increpatio, 2. Corinth. 2. v. 6. φιλοτιμέομαι. οῦμαι. ambio honorem, Roman. 15. v. 20. 2. Corinth. 5. v. 9. διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα. quapropter & ipſi contendimus. ἀποτίνω pro ἀποτίω (pro τίω etiam τίνω dicitur) dependo, Phil. v. 19. ἐγὼ ἀποτίσω. ego ſolvam ſeu dependam.

Τοῖχος. ου. ὁ. paries, Act. 23. v. 3. τοῖχε κεκονιαμένε. paries dealbate. μεσότοιχον. ου. τὸ. intergerinus paries, Ephe. 2. 14.

Τόλμα. ης. ἡ. audacia, τολμάω. ῶ. audeo, 2. Corinth. 11. v. 21. τολμῶ κἀγώ. audacia utor & ego. Rom. 5. v. 7. τολμᾷ. ſuſtinet. 2. Corin. 10. v. 12. τολμῶμεν (1. perſ. pl. præſ. ſubj.)

audemus. Philip. 1. v. 14. περισσοτέρως τολμᾶν. amplius audere. imperf. ἐτόλμων. ων. audebam, Iohan. 21. v. 12. οὐδεὶς ἐτόλμα. nemo audebat, Luc. 20. v. 40. οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων. nec amplius audebant. Fut. τολμήσω. audebo, Rom. 15. v. 18. Aorist. 1. ἐτόλμησα. ausus sum. Tertia persona singularis legitur, Mat. 22. v. 46. Iudæ v. 9. part. aor. 1. τολμήσας. αντος. ὁ. Marci 15. v. 43. τολμήσας εἰσῆλθε. fidenti animo introijt. ἀποτολμάω. ῶ. audacia utor, Roman. 10. v. 20. τολμηρός. ᾶ. ὁ. audax, intrepidus. τολμηρότερον. audaculè, Adv. Romanorum 15. v. 15.

Τόξον. ου. τό. arcus, Apoc. 6. v. 2. ἔχων τόξον. habens arcum. τοξικός. ᾶ. ὁ. sagittarius. τοξευτής. ᾶ. ὁ. idem, à τοξεύω. arcu peto, ferio, κατατοξεύομαι. configor ab arcu, Heb. 12. v. 20.

Τόπος. ου. ὁ. locus, Luc. 14. v. 9. δὸς τούτῳ τόπον. da huic locum, h. e. cede. Marc. 1. v. 35. ἔρημος τόπος. desertus locus. ibid. v. 45. ἐν ἐρήμοις τόποις. in desertis locis. Matth. 24. v. 15. ἐν τόπῳ ἁγίῳ. in loco sancto. Ephes. 4. v. 27. μὴ δότε τόπον διαβόλῳ. ne date locum Diabolo, h. e. profligate eum. ἄτοπος. ὁ. ἡ. insolens, 2. Thess. 3 v. 2. inconveniens, Luc. 23. v. 41. οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. nihil indecens fecit. Act. 28. 6. μηδὲν ἄτοπον. nihil incommodi, nihil damni. ἐντόπιος. ου. ὁ. qui est in loco, inquilinus, Act. 21: 12.

Τράγος. ου. ὁ. hircus, Heb. 9. 12. 13 τὸ αἷμα τράγων καὶ μόσχων. sanguis hircorum & vitulorum.

Τράπεζα. ης. ἡ. mensa, Marc. 7. v. 28. ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει. sub mensa edunt (catelli) τραπεζίτης. ου. ὁ. mensarius, nummularius, Math. 25. v. 27.

Τράχηλος. ου. ὁ. collum, Mat. 18. 6. Luc. 15. 20. ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον. incidit in collum, h. e. ruit in amplexum.

Τραχηλίζω. in collum seu in cervicem resupino, obtorto collo traho, patefacio. F. τραχηλίσω. P. τετραχήλικα. præ[t]. pass. τετραχήλισμαι. unde par[t]. præt. τετραχηλισμένος. η. ον. apertus, patens, He. 4. 13. πάντα τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. omnia intimè patientia oculis ejus. Metaphora est ducta ab jis, quorum facies resupinata omnium oculis exponitur.

Τραχύς. εῖα. ὑ. asper, scaber, salebrosus. Luc. 3. 5. αἱ τραχεῖαι scil. ὁδοί. asperæ viæ. Act. 27. 29. εἰς τραχεῖς τόπους. in aspera loca. τραχέως. asperè. τραχύτερον. asperius. τραχύτατα. asperrimè. τραχύνω. exaspero.

Τρεῖς. οἱ. αἱ. tres. plur. tantum. Actor. 10. v. 19. ἄνδρες τρεῖς ζη-

οῦσί σε. viri tres quærunt te. τρία, τά. 1. Corinth.13.v.13 Genit. τριῶν. trium, Luc.10. v.36. Act.5.v.7. ὡρῶν τριῶν διάστημα. trium horarum interuallum. Dat. τρισί. tribus, Lucæ 12.v.52. τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισί. tres aduersus duos, & duo aduersus tres, Accus. τρεῖς, Act.20.v.3. & 25.1. μετὰ τρεῖς ἡμέρας. post triduum. τρία Actor.17.v.2. ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο. tribus sabbatis disserebat. Galat.1.v.18. μετὰ ἔτη τρία. post annos tres. τρίτος. η. ον. tertius. a. um. Matth.22.v.26. ὁ τρίτος. tertius, Marc.15.25. ἦν δὲ ὥρα τρίτη. erat autem hora tertia. Apoc.4.7. τὸ τρίτον ζῶον. tertium animal. 2. Corinth.12.v.2. Genit. ἕως τρίτου οὐρανοῦ. vsq; in tertium cælum. Act.23.23. ἀπὸ τρίτης ὥρας. à tertia hora. Apoc. 6.v.5. ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου. audiui tertium animal, &c. Matth.26.v.44. ἐκ τρίτου. tertia vice, tertiò. 2.Cor.13.1. τρίτον τοῦτο. tertia hac vice. Iohan.21.17. καὶ λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον. & dicit ei tertiò. Apoc.8.v.7. τὸ τρίτον. tertium, h.e. tertia pars, subaudiendum μέρος. Matthæi 20.v.3. περὶ τὴν τρίτην ὥραν. circa tertiam horam. ibid. v.9. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. (fut. med.) tertio die resurget. Luc.12.38. ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ. tertiâ vigiliâ. τρίς. ter. Adu. 2.Corinth. 12.v.8. τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα. ter Dominum rogaui. τριάκοντα. g.o. plur tantum, triginta, Marc. 4.v.8. καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα. & tulit aliud tricena. Luc.3. v.23. ἐτῶν τριάκοντα. annorum triginta.

Τρέπω. verto. Fut.1. τρέψω. Præt. τέτροφα. a.1. ἔτρεψα. a.2. ἔτραπον. vnde deriuatur εὐτράπελος. κ. ὁ. vrbanus, scitus, facetus. εὐτραπελία. ας. ἡ. vrbanitas, lepor. Ab Apostolo tamen accipitur in malã partem, pro dicacitate, Ephes.5.v.4. Præt pass. τέτραμμαι. a.1. ἐτρέφθην. a.2. ἐτράπην. F.2. τραπήσομαι. Præt. med. τέτροπα. verti, vnde est τρόπος. κ. ὁ. modus, ὃν τρόπον. pro καθ' ὃν τρόπον. quemadmodum. Matth.23.37. Act. 1.11. ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτόν. quemadmodum conspexistis eum. mores, Heb.13.v.5. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος. mores alieni ab auaritia. τροπή. ῆς. ἡ. conuersio, mutatio, Iacob. 1.17. πολύτροπος. κ. ὁ. ἡ. variorum morum, Vertumnus aliquis, seu Proteus. Phocyl. λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος. populo ne crede, versatilis ingenij est vulgus. est bellua multorum capitum. πολυτρόπως, Aduerb. multis modis, Heb.1.v.1. ἀνατρέπω. subuerto, legitur tantum

tantùm bis,idq; in præsenti. 2.Timoth.2.v.18. Tit.1.11. ἀποτρέπω. auerto,auoco, deterreo,dehortor,Isocr. ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων. à peccatis auocare. ἀποτρέπομαι. in med.form.auersor, 2.Timoth. 3. v.5. καὶ τούτους ἀποτρέπου. & hosce auersare. ἐπιτρέπω. permitto, 1. Tim.2.v. 12. γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω. mulieri vero docere non permitto.1.Corinth.16 v.7. ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπῃ (præs. subj.) si Dominus permiserit. Fut. ἐπιτρέψω. permittam a.1. ἐπέτρεψα. permisi, Matthæi 19. v.8. ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν. permisit vobis dimittere vxores vestras. Act.21.v.39. ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι. permitte mihi loqui.h.e.liceat mihi verba facere ad hunc populum. Præ. pass. ἐπιτέτραμμαι. 1.Corinth.14.v.34. οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς. non enim permissum est illis loqui, non licet illis coram populo dicere.a.1.pass. ἐπετράπην, Act.28.v.16. τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη. Paulo vero permissum fuit. ἐπιτροπή. ῆς. ἡ. procuratio, Act.26.v.12. ἐπίτροπος. ου. ὁ. procurator, Matthæi 20.8. Lu.8.v.3. Tutor, Galat.4.v.2. ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστί. sub tutoribus est. ἐκτρέπομαι. deflecto, exorbito, diuerto,auersor, 1.Timoth.6. v.20. ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας. auersare profanos illos de rebus inanibus clamores. a. 2. pass. ἐξετράπην, deflexi, 1.Timoth.1.v.6. ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν. deflexerunt ad vaniloquentiam. Fut.2.pass. 2.Timoth.4. v.4. ἐπὶ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. ad fabulas deflectent. ἐντρέπω. pudefacio, 1.Cor.4. v. 14. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς. non pudefaciens vos. ἐντρέπομαι. reuereor,verb.med.Luc.18. v. 2. καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. & hominem non reuerens.ibid.v.4. οὐκ ἐντρέπομαι. non reuereor. Heb.12.v.9. ἐνετρεπόμεθα. (1. pl. imperf. med.) reuerebamur.a.2. ἐνετράπην. erubui, 2.Thess.3.14 ἵνα ἐντραπῇ. (a.2.pass. subj.) vt erubescat.Matth.21 v.37. ἐντραπήσονται. (3. pers. fut. 2. pass.ind. τὸν υἱόν μου. reuerebuntur filium meum. ἐντραπήσομαι. ergo est fut. 2. passiuum formatione, medium vero significatione. ἐντροπή. ῆς. ἡ. (à præt.med. ἐντέτροπα.) pudor,verecundia, 1.Cor.6. 5. & 15. 34. πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. ad verecundiam vobis dico, h. e. hæc dico, vt vos pudeat tantæ ignorantiæ. προτρέπομαι. adhortor, ἅπαξ λεγόμενον. Act.18.v.27. προτρεψάμενοι. adhortati. Isocr. λόγος προτρεπτικός. oratio adhortatoria) (λόγος ἀποτρεπτικός.

πτικός, oratio dissuasoria. περιτρέπω, adigo, Act. 26.24. μαίνῃ παῦλε, τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, insanis Paule, multæ literæ te ad insaniam redigunt.

Τρέφω, alo, nutrio. Luc. 12.24. καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτοὺς, & Deus alit eos. Apo. 12.6. ἵνα τρέφωσιν, vt alerent. Fut. θρέψω, a-lam (vbi tenuis mutatur in suam aspiratam.) P. τέθρεφα. præt. pass. τέθραμμαι, Luc. 4. 16. aor. 1. act. ἔθρεψα, alui, Matth. 25.37. καὶ ἐθρέψαμεν, & aluimus. Iacob. 5. 5. καὶ ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν, nutriuistis corda vestra, h. e. vobis indulsistis, frenos libidinibus laxastis, fecistis quicquid lubuit. Act. 12. 20. διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς, eò quòd aleretur regio ipsorum ex regis ditione. à præt. med. τέτροφα oritur τροφὸς. ὁ. ὁ καὶ ἡ. alitor, seu altor, nutrix. 1. Thess. 2. 7. ὡς ἂν τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα, vt si nutrix foueat liberos suos. τροφή. ῆς. ἡ. alimentum, nutrimentum, Matth. 10. v. 10. ἄξιος ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν, dignus est operarius alimento suo. Act. 2.47. μετελάμβανον τροφῆς, assumebant cibum. Act. 27. v. 34. προσλαβεῖν τροφῆς, assumere cibum. ibid. v. 37. προσελάβοντο τροφῆς, ceperunt cibum. Act. 27. 38. κορεσθέντες τροφῆς, saturati cibo. Iacob. 2. v. 15. τῆς ἐφημέρου τροφῆς. quotidiani victus. ἀνατρέφω. enutrio. ἀνατρέφομαι. alor. aorist. 1. med. ἀνεθρεψάμην. alui, Actor. 7. v. 21. Part. præt. passiu. ἀνατεθραμμένος educatus, Act. 22. v. 3. aorist. 2. pass. ἀνετράφην. nutritus fui. Actor. 7. v. 20. ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. qui fuit nutritus menses tres in ædibus patris sui. διατρέφω. alo, vnde est διατροφή. ῆς. ἡ. alimentum, 1. Timoth. 6. v. 8. ἐντρέφω. nutrio, ex quo legitur tantum part. præs. passiu. 1. Timoth. 4. v. 6. ἐντρεφόμενος. innutritus. συντρέφω. simul educo, nutrio. Pl. σύντροφος. ὁ. ἡ. vnà educatus, a, Act. 13. v. 1.

Τρέχω curro, 1. Corinth. 9. 26. ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω. ego itaque sic curro. Iohan. 20. v. 7. τρέχει. currit. 1. Corinth. 9. 24. πάντες μὲν τρέχουσιν. omnes quidem currunt. Galat. 2. v. 2. μήπως τρέχω. (1. pers. præsent. subj.) ne currerem. Roman. 9. v. 16. οὐδὲ τοῦ τρέχοντος. neq; currentis est. Imperf. ἔτρεχον. currebam, Gal. 5. 7. ἐτρέχετε καλῶς. currebatis bene. Fut. θρέξω. Præt. δεδράμηκα. aorist. 2. ἔδραμον. (ab inusitato δρέμω.) cucurri, Phil. 2.16. οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον. non frustra cucurri. τροχὸς. οῦ. ὁ. rota

Iacob.

Iacob. 3.v.6. τρόχος. ου. ὁ. cursus. τροχιὰ ᾶς. ἡ. orbita. Heb. 12.v. 13. τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε. rectas orbitas facite, h. e. rectũ cursum tenere. εἰστρέχω. intro curro, Act. 12.14 εἰσδραμοῦσα (part. aor. 2. act. gen. f.) συντρέχω. concurro. συνδρομὴ. ῆς. ἡ. concursus, Actor. 21.v.30. ἐπισυντρέχω. simul curro, Marc. 9. vers. 25. προτρέχω. præcurro, cursu alium anteverto. a. 2. προέδραμον. præcurri, Iohan. 20.v.4. προέδραμε τάχιον τοῦ πέτρου. præcurrit citius Petro. Luc. 19.4. προδραμών. præcurrens Iohan. 20.v.4. πρόδρομος. ου. ὁ. præcursor, Heb. 6.v. 20. προστρέχω. accurro, Marc. 9. 4.15. προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτὸν, accurrentes salutabant eum. a. 2. προσέδραμον. accurri, Marc. 10.v.17. & Act. 18.v.2. προσδραμών. accurrens.

Τρέμω. tremo, contremisco. trepido, horreo. Fut. τρέσω. τρεμῶ. idem. Marc. 5. v.33. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα. mulier autem metuens & tremens. 2. Pet. 2.v.10. δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημεῖν. non horrent maiestates probris incessere. à præt. med. τέτρομα deriuatur τρόμος. ου. ὁ. tremor. Ephes. 6.v. 5. μετὰ φόβου καὶ τρόμου. cum timore & tremore. Mar. 16.v.8. εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος. tenebat vero eas pauor, ἔντρομος. ου. ὁ καὶ ἡ. tremefactus, Actor. 16.vers.29. ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ παύλῳ. tremefactus accidit ad pedes Pauli. He. 12.21 ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος, expauefactus sum & tremebundus. ἄτρομος. ου. ὁ. ἡ. intrepidus, a, ἀτρόμως, intrepidè.

Τρίβω. tero, contero, tundo, comminuo. Fu. τρίψω. præt. τέτριφα. aor. 1. ἔτριψα. Præt. pass. τέτριμμαι. a. 1. ἐτρίφθην. præt med. τέτριβα. vnde est τρίβος. ου. ἡ. semita, à viatoribus trita. Matt. 3.3. εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους. complanate semitas. διατρίβω. commoror, dego, Actor. 16.v.2. imper. διέτριβον. degebam, versabar, Iohan. 3.22. & 11. v.54. Actor. 12.v.19. & 14. v.28. & 15.v.35. & 25.v.14. a. 1. διέτριψα. commoratus sum, Act. 14.v.3. & 20.v.6. οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ὀκτὼ. vbi commorati sumus dies octo παραδιατριβὴ. ῆς. ἡ. præpostera & peruersa exercitatio, 1. Tim. 6.v.5. συντρίβω. contundo, quasso, Luc. 9. 39. In passiua forma legitur Matth. 12.v.20. κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει. arundinem quassatum non confringet. σύντριμμα. τος τὸ contritio, Rom. 3.v.16. χρονοτριβέω. ῶ. Fut. ήσω. tempus tero, Actor. 20. versu. 16.

χειροτελέσωσι. aor. 1. infin. ab ind. ἐχειροτέλεσα, tempus triui.

Τρίζω, strideo, verbum ex sono factum, ἅπαξ λεγόμενον. Mar. 9. v. 28. τρίζει τοὺς ὀδόντας, stridet dentibus. τρύζω idem ferè quod τρίζω, murmuro, susurro, propriè est turturis, qui hinc nominatur τρυγὼν, όνος. ἡ. vnde prouerbium, τρυγόνος λαλίστερος, turture vocalior. Lu. 2. 24. ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, par turturum, aut duos pullos columbarum.

Τρύβλιον & τρυβλίον. ου. τό. catinus, paropsis, patina, Matth. 26. 23. ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, qui intingit mecum manum in catino. Marc. 14. 20. εἰς τὸ τρυβλίον, in catinum.

Τρύγη. ης. ἡ. triticum, hordeum, fruges. item vindemia sic dicta à vino demendo. τρυγάω, ῶ. fruges colligo. item vindemio, vuas decerpo. Lu. 6. 44. οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλὴν, neq; è rubo decerpunt vuam. Fut. τρυγήσω, aor. 1. ἐτρύγησα, vindemiaui, Apo. 14. 19. ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, vindemiauit vineam terræ. Apoc. 14. 18. τρύγησον (aor. 1. imper.) τοὺς βότρυας τῆς γῆς, vindemia botros terræ, h. e. decerpe vuas seu racemos.

Τρύπη. ης. ἡ. foramen. τρυπάω, ῶ terebro. τρύπημα. ατος. τὸ foramen, Matth. 19. vers. 24. διὰ τρυπήματος ῥαφίδος. per foramen acus.

Τρύω. tero, attero, idem quod τείρω. vnde ortum esse videtur. (ἰλύας, δ' ἔτειρε ἢ γαστέρα λιμός.) à præt. pass. τέτρυμαι est τρῦμα. ατος. τὸ. foramen. τρυμαλιά. ᾶς. ἡ. idem Marc. 10. v. 25. διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος. per foramen acus.

Τυγχάνω. adipiscor, sum, Luc. 10. v. 30. ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. eo seminece relicto Actor. 24. v. 3. πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες. multam pacem consequentes. Fut. τεύξομαι (à τεύχω.) Aorist. 2. ἔτυχον. 2. Timoth. 2. 10. ἵνα σωτηρίας τύχωσι (a. 2. subj.) vt salutem adipiscantur. pręt. act. τετύχηκα. Tertia pers præt. perf. pass. τέτυκται. est, paratus est (pro τέτευκται abiecto ε) plusquamperf. ἐτετύγμην, ξο. κτο. Vide Thesaurum Stephan. ἐντυγχάνω, interpello, Rom. 8. 34. ὃς ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. qui interpellat pro nobis. Heb. 7. 25. εἰς τὸ ἐντυγχάνειν. ad interpellandum. Act. 25. v. 24. ἐνέτυχόν (aor. 2.) μοι. compellauerunt me. ἔντευξις. εως. ἡ. interpellatio, preces, 1. Tim. 2. v. 1. & 4. v. 5. ὑπερεντυγχάνω. interpello, intercedo, Rom. 8. v. 26. αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

Ro: 11. 2. κατὰ τοῦ-

ὑμῶν. ipse Spiritus intercedit pro nobis. ἐπιτυγχάνω. potior, assequor, legitur tantum in a. 2. idq; quater. Rom. 11. 7. ἡ ἐκλογὴ ἐπέτυχε. electio (h. e. electi) assecuta est. Heb. 11. 33. ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν. adepti sunt promissiones. συντυγχάνω. conuenio, cum Dat. Luc. 8. 19. οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. non poterant eum conuenire propter turbam.

Τύλος. ὁ. ὁ. callus seu callum. 1. cutis in aliqua corporis parte, quæ ex crebris laboribus obduruit. τυλίσσω. in modum culcitræ seu straguli conuoluo. ἐντυλίσσω. inuoluo, Matth. 27. 59. Luc. 23. v. 53. ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ inuoluit illud scindone pura, Ioh. 20. v. 7. ἐντετυλιγμένον. inuolutum. (part. præs. pass.)

Τύπτω. verbero, Matth. 24. 49. τύπτειν τοὺς συνδούλους. verberare conseruos. imperf. ἔτυπτον. (3. pl.) verberabant. Mar. 15. 19. part. 1. Cor. 8. 12 τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν. vulnerãtes eorum conscientiam. Fut. τύψω. εις. ει. in N. T. non legitur, sed Act 23. v. 3. τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός. percutiet te Deus. τύπτομαι. verberor, vapulo, cædor, Actor. 23. v. 3. κελεύεις με τύπτεσθαι. iubes me cædi à præt med. τέτυπα deriuatur τύπος.

ν. ὁ. proprie significat notam incisam, insculptã, pulsatione seu percussione effectam quali fabri ferrarij, secures, bipennes, serras, &c. consignare solent, *ein ingeschlagen Zeichen.* proprie accipitur Ioh. 20. v. 25. ἐὰν μὴ ἴδω τὸν τύπον τῶν ἥλων. nisi videro vestigium clauorum. Typus seu signũ rei futuræ. 1. Corinth. 10. v. 11. imago, figura Roman. 5. 14. ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. qui est imago futuri. forma, Actor. 7. v. 44. κατὰ τὸν τύπον, ὃν ἑωράκει. iuxta formam, quam viderat. exemplar, exemplũ. 2. Thes. 3. v. 9. ἀλλ᾽ ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. sed vt nos exẽplum demus vobis ad imitandũ nos h. e. vt vobis exemplo fidei & virtutum præluciamus. Breuis summa, Act. 23. 25. ἀντίτυπος. ν. ὁ. proprie, qui instar duræ incudis repercutit, ideoq; pro refractario accipitur, qui renititur, repugnat, bonisque admonitionibus reluctatur. In N. T. legitur tantum in n. g. & significat typum è regione respondentẽ. 1. Pet. 3. 21. ὃ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα. cui rei nunc respondens exemplar Baptismus, nos quoque seruat. ἐντυπόω. ῶ. incido, insculpo, 2. Cor. 3 vers. 7. νόμος ἐντετυπωμένος ἐν λίθοις.

λίθοις, lex incisa in lapideis tabulis. ὑποτυπόω. ῶ. oculis imaginem rei subijcio, repræsento, adumbro. ὑποτύπωσις. εως ἡ. exẽplar. 1. Tim. 1.6. expressa forma, 1. Tim. 1 v. 13. ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων. expressam formam teneto sanorum verborum, τύμπανον (pro τύπανον. ου. τὸ. quod ipsum etiam vsitatum est, & significat instrumentum bellicũ, quo cietur sonus) tympanum, ein bancke. τυμπανίζομαι. distendor, Heb. 11. 35. ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν (3. pl. a. 1. pass.) alij distenti fuerunt, & distracti, quemadmodum corium in tympano distenditur.

Τύραννος. ου. ὁ tyrannus, rex, princeps. Eurip. τίς γῆς τύραννος. quis huic ditioni imperat? Deinde, quum principes quidã abuterentur potestate, et crudelitatem in ciues exercerent, in malam partem acceptum fuit pro rege iniquo, & crudeli, in cu jus ore est, Sic volo, sic iubeo, sit pro ratione voluntas. in N. T. est nomen proprium. Actor. 19. v. 9.

Τυφλός. ἡ. όν. cæcus. a. um. Matthæi 9. v. 27. & 11. 5. Actor. 13. v. 11. καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων ἥλιον. & eris cæcus, non videns solẽ. ignarus rerum spiritualium, h. e. ad cultum Dei & æternam hominis salutem pertinentium, Mat. 23. vers. 16. οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοί, væ vobis o cæci duces Roman. 2. 19. σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τῶν τυφλῶν. te ducem esse cæcorum τυφλόω. ῶ. excæco. Fut. τυφλώσω. Præt. perf. τετύφλωκα. excæcaui, Iohan. 12. v. 40. aor. 1. ἐτύφλωσα. idem, 2. Corinth. 4. v. 4. 1. Iohan. 2. v. 11.

Τύφω. fumum excito. Fut. ψω. Præt. φα. τύφομαι. fumigo, fumum edo, Matth. 12. v. 20. λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει. linum fumigans non extinguet. τύφος. ου. ὁ. & τῦφος. ου. ὁ. fumus. item inflatio seu tumor animi, fastus. τυφόω. ῶ. fumo infesto, eneco, item insolentẽ reddo, effero. τυφόομαι. οῦμαι. efferor, insolesco, superbio, inflor, turgeo, cristas erigo, intumesco, 1. Timoth. 6. 4. τετύφωται (3. pers. præt. pass.) μηδὲν ἐπιστάμενος. inflatus est, nihil sciens. 2. Timo. 3. v. 4. τετυφωμένοι. inflati, superbi, supercilioſi. 1. Timoth. 3. 6. ἵνα μὴ τυφωθεὶς (part. aor. 1. pass. ab. ἐτυφώθην) ne inflatus seu tumefactus &c. τυφωνικός. ῶνος. ὁ. ventus procellosus, vortex, turbo. τυφωνικός. ἡ. όν. turbulentus, a. um. Actor. 27. v. 14. ἄνεμος τυφωνικός. ventus procellosus, tempestuosus.

ΥΑκινθος. ου. ὁ. ἡ. hyacinthus nomen gemmæ. Apoc.21 v.20. ὑακίνθινος. η. ον. Adj. hyacinthinus.a.um.Apoc.9 verſ. 17.

Ὕαλος. ου. ὁ. vitrum, (dicitur etiam ὕελος. ου. ὁ.)Apo.21.21. ὡς ὕαλος διαφανής. tanquam vitrum perlucidum.

Ὕβρις. εως. ἡ. iniuria, contumelia, Actor.27.10. μετ' ὕβρεως. cum iniuria. Actor. 27.v.21. κερδῆσαι τε τὴν ὕβριν ταύτην. lucrari (h.e. vitare.) iniuriam hanc. 2. Cor. 10. 12. ἐν ὕβρεσιν. in iniurijs. ὑβρίζω. contumelia afficio, regit Acc.Luc.11.45. καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. & nos contumelia afficis. F. ὑβρίσω. P. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα, Matth. 22.v.6. ὕβρισαν. contumelia affecerunt. Actor.14.v.5. ὑβρίσαι. contumelia afficere. præt. paſſ. ὕβρισμαι. hinc ὕβρισμα. τος. τὸ. contumelia. in 3. perſ. ὕβρισται. vnde eſt ὑβριστής. ου. ὁ. contumelioſus, iniurioſus, Roman.1.v.30.1.Timoth.1 v.13. aoriſt. 1.paſſ. ὑβρίσθην. 1.Theſſ. 2.v.2.F.1. ὑβρισθήσομαι. contumelia afficiar. Luc.18.v.32. ἐνυβρίζω. contumelia afficio,probra in aliquem iacto,proterue in aliquem debacchor, Heb.10 verſ. 29.

Ὑγιὴς. έος. ὁ. ἡ. καὶ ὑγιές. τὸ. ſanus, a.um.Iohan. 5.6. θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; cupis ſanus fieri? ibid.v. 14. ὑγιὴς γέγονας. cõua-luiſti. ibid. v. 11. ὁ ποιήσας με ὑγιῆ(contracte pro ὑγιέα)qui me ſanum fecit. ſeu valetudini reſtituit. per met. ſincerus, ab errore immunis, Tit. 2.v.8. λόγον ὑγιῆ. ſermonem ſanum. ὑγιαίνω. ſanus ſum, 3.Iohan. v.2. εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν. opto vt proſpere agas & valeas. 1. Timoth. 6.v.3. ὑγιαίνουσι (d.pl. part.præſ.) λόγοις. ſanis ſermonibus. διδασκαλία ὑγιαίνουσα, doctrina ſana. 1. Tim. 1. 10. τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται. ſanæ doctrinæ aduerſatur, repugnat, opponitur.

Ὑγρὸς. ά. όν. humidus,a,um, madidus, item virens, Luc.23. 31. ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ. in ligno virente. vbi ὑγρὸν opponitur ξηρῷ arido. ὑγρότης. ητος. ἡ. humiditas. ὑγραίνω. humecto. ὕγρανσις. εως. ἡ. humectatio.

Ὕδωρ. ατος. τὸ. aqua, Matth.3.11 βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι. (vbi ἐν ex Hebr. redundat)baptizo vos aqua. Gen. ὕδατος, Mat. 3. 16. Dat. ὕδατι., Mar.1. v. 8. Acc. ὕδωρ. Mat.27.24. λαβὼν ὕδωρ. accepta aqua, Ioh. 4.7. ἀντλῆσαι ὕδωρ. haurire aquam, Ioh.4.v. 10. ὕδωρ ζῶν aquam viuam. (ζῶν pro ζάων part.præſ.act. n g.)Apoc.22 v.17. ὕδωρ ζωῆς. aquam vitæ. Nom. pl. τὰ ὕδατα. aquæ, Mat.14.28. Apoc. 17.v. 15.

Gen.

Gen. τῶν ὑδάτων, Apoc.1.15. & 7.17. & 8.10.11. & 11. 6. & 14.2.7. & 16.4.5. & 17.1. Dat. τοῖς ὕδασι, Matth.8.32. Acc. Matth.14.29. περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα. inambulauit aquis. ὑδρία. ας. ἡ. hydria, Iohan. 2. 6. ὑδρίαι λίθιναι. hydriæ lapideæ. ἄνυδρος. ὁ. ἡ. aqua carens, (componitur ex α priuatiuo, quod ipsum est ex ἄνευ. vnde ν cum eo sępe conjungitur seq. vocali, vt ἐνδεής. indigus, αὐτάρκης. sufficiens,) Matth.12. v.43. δι' ἀνύδρων τόπων. per arida loca, h.e. per solitudines, 2. Pet.2.17. οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι. isti sunt fontes aqua carentes, h.e. jactitant bona, quibus carent. Iud. v.12. νεφέλαι ἄνυδροι. nubes sine aqua. item, ἀνυδρία. ας. ἡ. aquarum penuria.

Ὑδέω. celebro, cano. ὑδέω. ῶ. idem. ὕμνος. ὁ. ὁ. hymnus, carmen. Ephes.5. v.12. Coloss. 3.v.16. ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς. psalmis, hymnis, & cantionibus spiritualib. (non profanis.) ὑμνέω. ῶ. hymnum cano. Impers. ὕμνουν. ουν. hymnum canebam, Act.16.25. ὕμνουν τὸν Θεόν. hymnis laudabant Deum. Fut. ὑμνήσω, Heb.2.v.12. ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. in medio Ecclesiæ tibi hymnum canam. aor. 1. ὑμνήσαντες, Matth. 26. v. 30. καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον. & decantato hymno exiverunt. Apostolus Ephes. 5. 19. conjungit hymnos, psalmos & cantiones (ᾠδαῖς.) inter quas voces hoc videtur interesse, quòd hymnus sit cantio, qua laudes Dei decantantur: Psalmus verò sit cantus, ubi vox humana cum organis seu instrumentis musicis conjungitur. ᾠδὴ cantio verò sit vox generalis.

Υἱός. ὁ. ὁ. filius, Mat.22.42. τίνος υἱός ἐστι; cujus filius est? Gen. Mat.1.v.1. υἱοῦ. filij. Dat. υἱῷ. Heb.1. v.1. ἐλάλησεν ὑμῖν ἐν υἱῷ. (h.e. δι' υἱοῦ.) locutus est nobis per filium. Hebraismus. Accus. Iohan.3.v.35. ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν. Pater diligit filium. Vocat. Matt. 8.v.29. υἱὲ τοῦ Θεοῦ. fili Dei. Luc. 18. v. 38. υἱὲ Δαβίδ. fili Davidis. Nom. plur. υἱοί. 1. Thess.5.v.5. υἱοὶ ἡμέρας. filij diei. ibid. υἱοὶ φωτός. filij lucis. Iohan.12.v.36. ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. ut fiatis filij lucis. Genit. υἱῶν. Luc. 1. 16. Act. 5. v.21. Roman.9.v.27. Dat. υἱοῖς. Marc.3.v.28. Actor.7. v.37. Accus. υἱούς. Galat. 4. v.22. Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν. Abrahamus duos filios habuit. (à Poetis declinatur etiam υἱεύς. έος. vel ιέος. vel ῆος. sicut βασιλεύς.) Notentur phrases, Matth.8. v.20. υἱὸς ἀνθρώπου. filius hominis, h. e. homo,

homo Hebraiſmus. Mat. 23. v. 15. υἱὸς γεέννης. filius gehennæ, h. e. damnatus. Ioh. 17. 12. υἱὸς τῆς ἀπωλείας. filius exitij, h. e. exitio deſtinatus. 2. Cor. 6. v. 18. ἔσεσθε εἰς υἱούς. Hebraiſmus ex Ierem. 31. Solet enim lamed Hebræũ reddi per εἰς. Matth. 21. v. 5. υἱὸς ὑποζυγίου. fœtus ſubjugis aſinæ.

Ὕλη, ης. ἡ. materia, Iacob. 3. v. 5. ὕλην ἀνάπτει. materiam, h. e. ligna accendit. Hinc eſt Latina vox ſylva. Vau interponitur, uti in dictionibus ὠόν, ovum, ὄϊς vel οἶς ovis, ἴς. vis, αἰών. ævum. ὑλάζομαι. lignor, ligna colligo, ὑλίζω. defæco, percolo, per colum transfundo. διϋλίζω. σω. idem, Matth. 23. v. 24. ἄϋλος. ὁ. ἡ. ſylvis carens. ἄϋλος. ὁ. ἡ. materiæ expers. ὑλήεις. εντος. ὁ. ſylvoſus nemoroſus.

Ὑπέρ. præpoſitio regit Genitivum & acc. cum gen. ſignif. pro, videl. finem ſeu ſcopum Iohan. 6. v. 51. ἣν (σάρκα) ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. quam ego dabo pro mundi vita. Epheſ. 3. v. 13. ὑπὲρ ὑμῶν. pro vobis. Iohan. 11. v. 4. ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. pro Dei gloria. 1. Corin. 15. 3. ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. mortuus eſt pro peccatis noſtris, h. e. in eum finem ut Deo pro iis ſatisfaceret. Propter, (ſignif. cauſam impulſiuam,) 2. Theſſ. 1. 5. ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε. propter quod (regnum Dei) etiam patimini. Super vel ſupra (vbi notatur locus,) 1. Cor. 15. 29. ὑπὲρ τῶν νεκρῶν. ſuper mortuos, h. e. ſepulcra corũ. Secundum, Philip. 2. 13. ὑπὲρ εὐδοκίας. pro κατ' εὐδοκίαν. pro beneuolo ſuo libitu. Aliquando adhibetur pro ἀντί vice, loco. Philem. v. 13. ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι. vt loco tuo miniſtraret mihi pro περί. de, 2. Corinth. 1. 6. ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν. ſpes noſtra firma eſt de vobis. Per, & inſeruit jurijurando, 2. Theſſ. 2. v. 1. ὑπὲρ τῆς παρουσίας. per aduentum. ὑπὲρ τινος εἶναι. à partibus alicuju ſtare. Rom. 8. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Si Deus pro nobis, quis contra nos? cum Accuſ. ſupra 1. Corinth. 4. v. 6. τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν. ſupra id quod ſcriptum eſt non ſapere. Comparatur etiam ὑπέρ. in comp. ὑπέρτερος. ὁ. ſuperior, potior, præſtantior major. ſuperl. ὑπέρτατος. ὁ. ſupremus. & per ſyncopen ὕπατος. ὁ. ὁ. conſul. ὑπατεύω. ſum conſul, conſulatu fungor. ἀνθύπατος. ὁ. ὁ. proconſul Act. 13. 7. 8. 12 & 19. 38. ἀνθυπατεύω. procõſul ſum, proconſulare imperium gero Act. 18. v. 12. γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος

ὑπατεύοντος. Gallione autem proconſule.

Ὕπνος. κ. ὁ. ſomnus, Matth. 1. v. 24. διεγερθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου. excitatus è ſomno. ἐνύπνιον. κ. τό. ſomnium, Actor. 2. v. 17. ἐνυπνιάζομαι. ſomnio. Iudæ v. 8. ἐνυπνιαζόμενοι. ſomniantes. Fut. 1. ἐνυπνιασθήσομαι. ſomniabo, cum Accuſ. Act. 2. v. 17. ἀφυπνόω. ῶ. obdormiſco. Luc. 8. v. 23. ἀφύπνωσε. ἄϋπνος. ὁ. καὶ ἡ. inſomnis, vigil, peruigil, Xen. νὺξ ἄϋπνος. nox inſomnis. ἄγρυπνος. idem quod ἄϋπνος. ex eoq; ortum pleonaſmo literarum γρ. ἀγρυπνέω. ῶ. vigilo, non dormio, Heb. 13. v. 17. αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. illi enim vigilant pro animabus veſtris. augetur à principio a. 1. ἠγρύπνησα. Eſt etiam idem quod attentâ mente obſeruo, inuigilo, & regit Dat. Lucian. ἀγρυπνῶ τοῖς καιροῖς. obſeruo opportunitates. διαγρυπνέω. idem. Diod. διηγρύπνουν. noctem inſomnem tranſigebant. ἀγρυπνία. ας. ἡ. vigilia, 2. Corinth. 6. 5. & 11. v. 27.

Ὑπό. regit Genit. Dat. & Accuſatiuum. Cum Genitiuo ſignif. a. ab. & ſequitur verba paſſiua. ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας. recepti ſunt ab Eccleſia. ibid. v. 40. παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. commendatus gratiæ Dei à fratribus. Act. 16. 4. τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων. decreta ab Apoſtolis. Sequitur etiam actiua, Apoc. 6. v. 8. ἀποκτεῖναι ὑπὸ τῶν θηρίων. occidendi per feras. item neutra, 1. Theſſ. 2. v. 14 ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. paſſi eſtis & vos à proprijs tribulibus. (cum Dat. ſignif. ſub Lucian. ὑπὸ γῇ. ſub terra. Heſiod. κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ. ſub cauo ſaxo. Thuc. ὑπ' Ἀθηναίοις εἰσί. Athenienſibus parent.) cum Accuſ. ſignif. ſub, Roman. 6. v. 15. οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. nam non eſtis ſub lege, ſed ſub gratia. Supter, Ioh. 1. 49. ὑπὸ τὴν συκῆν. ſupter ficum. Coloſſ. 1. 23. ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ſub cælo. in poteſtate, Galat. 4. v. 2. ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστί. ſub tutoribus eſt. 1. Pet. 5. 6. ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ. ſub potenti Dei manu.

Ὕσσωπος. κ. ἡ. hyſſopus, libanotis arboreſcẽs; vulgò roſmarinus appellatur. Iohan. 19. v 29. Heb. 9. v. 19. vide Scholia D. Iohan. Piſcat. in Iohan. 19. 29.

Ὕστερος. κ. ὁ. poſtremus, 1. Timoth. 4. v. 1. ἐν ὑστέροις καιροῖς. in poſtremis temporibus. ὕστερον. Adv. poſtea, pòſt, tandem, Matthæi 4. v. 2. ὕστερον ἐπείνασε. poſtea eſuriuit. Iohan. 13. 36. ὕστερον ἀκολουθήσεις

σεις μοι. tandem sequeris me, Matt. 22. 27. ὕστερον δὲ πάντων. post omnes verò. ad extremum, postremo. Matth. 21. v. 37. ὕστερον δὲ ἀπέστειλε. postremo autem misit. ὕστερον πρότερον præpostere, confusè. πρωθύστερον siue ὑστερόπρωτον. idem ὑστερέω. ῶ. sum posterior, inferior, 2. Corinth. 11. v. 5. careo, Matth. 19. 20. τί ἔτι ὑστερῶ. (pro ὑστερῦμαι.) quo adhuc deficior? Marc. 10. 21. ἕν σοι ὑστερεῖ. vnum tibi deest. 1. Corinth. 12. 24. τῷ ὑστεροῦντι. ei cui deerat. Fut. ὑστερήσω. aorist. 1. ὑστέρησα. inferior fui. 2. Corinth. 12. 11. οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. nulla enim in re inferior fui summis apostolis. Carui, Luc. 22. v. 53. μή τινος ὑστερήσατε; num aliqua re caruistis? nunquid defuit vobis? Ioha. 2. v. 3. ὑστερήσαντος οἴνου. deficiente vino. Præt. perf. ὑστέρηκα. inferior fui. 2. Corinth. 11. v. 5. μηδὲν ὑστερηκέναι. nihilo inferiorem fuisse Heb. 4. v. 1. δοκῇ τις ὑμῶν ὑστερηκέναι. videatur aliquis vestrum per tarditatem exclusus. ὑστερέομαι. ῦμαι. destituor, careo, deficior, 1. Cor. 8. v. 8. ὑστερούμεθα. pauperiores reddimur. Roman. 3. v. 23. ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. destituuntur gloria. (h. e. gloriatione) coram Deo. Luc. 15. 14. ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. cœpit victu defici. Phil. 4. v. 12. περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. abundare & carere. Heb. 11. v. 37. ὑστερούμενοι. destituti. a. 1. pass. ὑστερήθην. destitutus fui, egui, 2. Cor. 11. 8. καὶ ὑστερηθείς. & quum egerem. ὑστέρημα. τος. τό. penuria, defectus, quod deest. Philip. 2. 32. τὸ ὑμῶν ὑστέρημα. defectum vestri. Luc. 21. 4. ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς. ex penuria sua. Coloss. 1. 24. τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ. reliquias afflictionum Christi, scil in corpore ipsius, nempe Ecclesia. 1. Thess. 3. 10. τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν quæ desunt fidei vestræ. ὑστέρησις. εως. ἡ. penuria, deriuatur à 2. pers. præt. pass. ὑστέρησαι. Philip. 4. v. 11. καθ' ὑστέρησιν. ex penuria. Marc. 12. v. 44. ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς. ex penuria sua.

Ὑφάω. ῶ. (& Ionicè ὑφόω.) texo, ordior, ὑφαίνω. idem ὕφος. εος. τό. tela. ὑφή. ῆς. ἡ. textus seu textura. ὑφάντης. ου. ὁ. textor. ὑφαντός. ἡ. όν. contextus. a. um. Iohan. 19. 23.

Ὕψος. εος. τό. altitudo, sublimitas, Ephes. 3. v. 18. βάθος καὶ ὕψος. profunditas & sublimitas, Luc. 1. v. 78. ἐξ ὕψους. ex alto. Iacob. 1. v. 9. ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ. in sublimitate (seu dignitate sua, ad quam per adoptionem & regenerationem peruenit.) Ephes. 4. 8. ἀναβάς. (part. a. 2.) εἰς ὕψος quum

quum ascendisset in sublime
ὑψηλὸς. ῆ. ὁ. proprie, sublimis,
altus, editus. Matt. 4. v. 8. εἰς
ὄρος ὑψηλόν. in montem al-
tum. Metaporicè, excellens,
magnificus, præcellens, Lu.
16. v. 15. τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψη-
λὸν (scil. ὂν) quod inter ho-
mines est sublime, h. e. quod
admirantur & extollunt.
Rom. 12. 16. τὰ ὑψηλὰ φρο-
νοῦντες. sublimia sapientes, h. e.
res magnas mente sua agi-
tantes. Fortis, Act. 13. v. 17.
μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ. forti bra-
chio, h. e. vi sua omnipo-
tente, cui nulla creatura re-
sistere potest. Comp. ὑψηλό-
τερος. altior, sublimior, Heb.
7. v. 26. ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν
γενόμενος. sublimior cælis
factus. Superlat. ὑψηλότατος.
pro quo in N. Test. legitur
ὕψιστος. altissimus, Luc. 1. 32.
καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται. filius
altissimi vocabitur. Lucæ 6.
35. καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου. &
eritis filij altissimi, h. e. Dei.
Act. 7. v. 48. ὁ ὕψιστος. altissi-
mus, h. e. Deus. (Sic LXX
verterunt Hebræ. עליון
Genes. 14. 18.) τὰ ὕψιστα, cæ-
li. Matth. 21. v. 9. ὡσαννὰ ἐν
τοῖς ὑψίστοις. hosanna in altis-
simis: hosanna, h. e. serva,
quæso, hunc electorum Re-
gem. in altissimis, h. e. ô De-
us qui es in cælis. Luc. 2. 14.
δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. gloria in
excelsis (cælis) Deo.

Ὕω. pluo. Fut. ὕσω. (pro quo ver-
bo in N. T. legitur βρέχω.
Matth. 5. v. 45. Luc. 17. 29.
Iac. 5. v. 17.) ὕεσθαι est quod
pluendo decidit, Greg. ἄρτος
ὑόμενος ἐν ἐρήμῳ. item quod
pluvia perfunditur, quod
compluitur. ὑετὸς. ῦ. ὁ. pluvia,
Act. 14. v. 17. οὐρανόθεν ἡμῖν ὑε-
τοὺς διδούς. cælitus nobis plu-
vias dans. Act. 28. v. 2. διὰ
τὸν ὑετόν. propter pluviam.
Iacob 5. v. 18. οὐρανὸς ὑετὸν ἔδω-
κε. cælum pluviam dedit, h.
e. pluit. Iac. 5. 7. ὑετὸν πρώϊ-
μον καὶ ὄψιμον. pluviam matu-
ram & serotinam. Apoc. 11.
v. 6. ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετός. ne riget
pluvia (terram.)

Φ Άγω. edo, comedo, vescor.
aor. 2. ἔφαγον. edi, comedi,
Apoc. 10. v. 10. ἔφαγε. edit. Lu-
cæ 4. v. 2. καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν. (du-
plex negatio fortiùs negat)
nec edit quicquam. ἐφάγομεν.
comedimus, 2. Thess. 3. v. 8.
ἐφάγετε. comedistis, Iohan. 6.
v. 26. ἔφαγον. comederunt,
Matth. 14. v. 20. ἔφαγον πάντες
καὶ ἐχορτάσθησαν. comederunt
omnes, & saturati fuerunt
aoristus 2. imperat. φάγε.
ede, Iohan. 4. 31. φάγετε. e-
dite, 1. Corinth. 11. v. 24. a. 2.
opt. φάγοι. comedat. Mar. 11.
v. 14. a. 2. subj. φάγω. edero.
Luc. 17. v. 8. ἕως φάγω. donec
edero. 1. Corin. 8. 13. edam,
φάγῃς. edas, Marc. 14. v. 12.
φάγῃ. edat, Ioh. 6. v. 51. Ro-

man.14.v.23. φάγωμεν. edamus, Matth.6.v.13. 1.Cor.8 v.8. & 15.v.32. φάγητε. edatis, Ioh.6.53. Apoc.19.v.18. φάγωσι. edant, Matth.15.32. Iohan.6.v.5.& 18.v.28.a.2. infin. φαγεῖν. edere, Matt.12. v.4. & 14. v.16. & 15. v. 20. Marc.3.v.20. &c. part. a.2. φαγών. qui comedit. φαγόντες. qui comederunt. Marci 6. v.44. & 8.v.9. Luc.15.v.23. Fut. med. φάγομαι. (pro φαγοῦμαι) edam. φάγεσαι. edes, Luc.17.v.8. φάγεσαι καὶ πίεσαι. edes & bibes. (φάγεσαι dicitur pro φαγῇ. ad formam τυπτοῦμαι τυπτῇ τυπτεῖται) φάγεται. comedet, Luc.14.v.15. (pro φαγεῖται) (φαγόμεθα. comedemus, φάγεσθε. comeditis.) φάγονται. comedent, (pro φαγοῦνται.) Apoc.17.16. φάγος. ου. ὁ. edax, Matt.11.19. καταφάγω. devoro, Apoc.10. v. 10. προσφάγω. cum pane vescor. προσφάγιον. ου. τὸ. opsonium, quod cum pane comedimus, Iohan.21.v.5. (βαλανηφάγος. ου. ὁ. qui glandibus vescitur. ἰχθυοφάγος. ου. ὁ. ἡ. piscibus vescens. ἰχθυόφαγος. ου. ὁ. ἡ. qui vel quæ à piscibus editur, &c.)

Φαίνω. in lucem profero, edo, ostendo. item neutraliter luceo, Iohan.1.v.5. τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, lux ista in tenebris lucet. Apoc.1.v.16. ὡς ὁ ἥλιος φαίνει. sicut Sol lucet. Apoc. 21. v. 23. ἵνα φαίνωσι. (præs.subj.) ut luceant. φαίνων. οντος. ὁ. lucens, Iohan.5. v.35. 2.Pet.1.v.19. Fut. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. Præt. perf. πέφαγκα. φαίνομαι. appareo, videor, luceo, Matt. 2.13. & 24. 27. Mar.14. 64. τί ὑμῖν φαίνεται; quid vobis videtur? Philip.2.v.15. ἐν οἷς φαίνεσθε. inter quos splendetis. Matth.23.v.24. ἔξωθεν μὲν φαίνονται. foris quidem apparent. φαινόμενος. ου. ὁ. qui apparet, Matth.2.v.7. τοῦ φαινομένου ἀστέρος. apparentis stellæ. Heb.11.v.3. ἐκ φαινομένων. ex apparentibus. Fut.1.med. φανοῦμαι. comparebo, 1.Pet. 4.v.18. ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; impius & peccator ubi comparebit? a.2. pass. ἐφάνην. apparui, Matth. 1.v.20. κατ᾽ ὄναρ ἐφάνη. in somnio apparuit. Mar.16.v.9. ἐφάνη πρῶτον μαρίᾳ. prius apparuit Mariæ. Luc. 24. 11. ἐφάνησαν. apparuerunt, visa fuerunt. aor. 2. subj. (φανῶ appaream) φανῇς. appareas, Matth.6.v.18. φανῇ. appareat, Roman.7.v.13. Apoc.18 v.23. φανῶμεν. appareamus, 2.Corinth.13.7. (φανῆτε, appareatis,) φανῶσι. appareant, Matth.6.v.5.16. Fut.2. passivum. φανήσομαι. apparebo, Matth.24.v.30. τότε φανήσεται. tunc apparebit. φανὸς ου. ὁ. laterna, fax, Iohan.18.v.3.

μετ̃ φανῶν. cum laternis. φανερὸς. ά. όν. manifestus. a. um. 1.Corinth.11.v.19. Galat.5. v.19. ἐν τῷ φανερῷ. in propatulo, Matth.6.4. ὁ ἐν τῷ φανερῷ. scil. ὤν. Roman.2.v.28. qui in propatulo est. φανερῶς. ῶ. manifesto, 2.Corinth. 2. v.14. Fut. φανερώσω. 1.Cor.4. v. 5. καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν. manifesta faciet consilia cordium. Præt.perf. πεφανέρωκα. manifestavi. a.1. ἐφανέρωσα. idem. Iohan.17.6. ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις. manifestum feci nomen tuum hominibus. ἐφανέρωσε. patefecit, Ioh.21.1. Tit.1.v.3. aor.1. imper. φανέρωσον patefacito, Iohan.7.4. φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. patefacito teipsum mundo. aor.1.subj φανερώσω. Col. 4. v 4. Præs. pass. φανεροῦμαι. οῦμαι. patefio, Ephes. 5.v. 13. 2.Corinth.3 3.præt.perf. πεφανέρωμαι. factus sum conspicuus, Heb.9.v.26. 2.Corinth.5.v.11. Præt.infin. πεφανερῶσθαι. factum esse manifestum, Heb.9.v.8. a.1.pass. φανερώθην. idem, 1.Timoth. 3.16. Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ. Deus conspicuus factus est in carne. Mar. 16. 12 ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ. apparuit alia forma. Apoc.15.4. ἐφανερώθησαν. facta sunt manifesta aorist.1.subj. Iohan.9.v.3. ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ut manifesta fiant Dei opera. aor.1.infin. φανερωθῆναι. patefieri, comparere, 2.Corin. 5. v.10. Part. aor.1. φανερωθείς. έντος. ὁ. patefactus manifestus factus, 2.Corin.11.v.6. φανερωθεῖσα. ης ἡ. patefacta, 2.Timoth.1.v.10. φανερωθέν. έντος. τὸ. patefactum, Rom.16 v.26. Fut.1.pass. φανερωθήσομαι. conspiciar, Coloss.3.v.4 φανέρωσις. εως. ἡ. declaratio, 1.Corinth 12.v.7. 2.Corin. 4.v. 2. φανερῶς. manifestè, adv. Mar.1. v. 45. Iohan. 7. 10. ubi apponitur ἐν κρυπτῷ. occultè. φαντάζω. apparere facio, ostendo. φαντάζομαι. appareo, imaginor, Heb.12. v. 21. τὸ φανταζόμενον. quod apparebat. φαντασία. ας. ἡ. ostentatio, *gepreng*, Act. 25. v. 23. φάντασμα. τος. τὸ. spectrum, Matth.14.v.26. Marci 6.v.49. ἔδοξαν φάντασμα εἶναι. putarunt esse spectrum. ἀφανής. έος. ὁ. ἡ. non manifestus obscurus, ab aspectu nostro remotus, Heb.4.v.13. οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ. nec est ulla res creata non manifesta in conspectu ipsius. ἀφανίζω. obscuro, deformo, Matth.6.v.16. corrumpo, aboleo, Matth.6.19 ἀφανίζομαι. evanesco, Iacob. 4.v.14. aor.1. pass. ἠφανίσθην. disparui, Actor. 13. v. 41. ἀφανίσθητε. disparete, (aor.1. imperat.) ἀφανισμός. οῦ. ὁ. ob-

literatio, euanescentia, Heb. 8. v. 13. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. propè est ut evanescat. ἄφαντος. ου. ὁ. Adj. qui apparere desinit, non apparens, subductus à conspectu, Luc. 24. v. 31. (ex α privativo, & φαντὸς ex πέφανται. apparuit.) ἱεροφάντης. ου. ὁ. sacrorum antistes, qui sacra ostendit, docet. συκοφάντης. ου. sycophanta, calumniosus delator. Plutarchus περὶ πολυπραγμ. quum Athenis vetitum esset exportare ficus, qui eos deferebant, accusabantq; , sychophantæ sunt appellati. Est ergo in hac voce synecdoche speciei. συκοφαντέω. ῶ. sycophantor (quo verbo Plautus utitur) h. e. sycophantam ago, calumniosas comminiscor delationes, calumnior, aor. 1 Luc. 19. v. 8. ἐσυκοφάντησα. aliquid per calumniam rapui Luc. 3. v. 14. μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε. neminem concutite, neq; per calumniam opprimite. ὑδροφάντης. ου. ὁ. qui aquas latentes ostendit, q. ὁ φαίνων τὰ ὕδατα. ostendens aquas. ὑπερήφανος. ου. ὁ. ἡ. suberbus, arrogans, ὁ ὑπερφαινόμενος ἄλλων. qui supra alios se conspiciendum præbet. ὑπερφαίνομαι. verbum med. superemineo. Thucyd. ὑπερεφάνησαν. (aorist. 2. pass.) τοῦ λόφου. supra collem apparuerunt. Luc. 1. 51. διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους. dissipavit superbos. 2. Tim. 3. v. 2. ὑπερήφανοι. superbi. Iacob. 4. v. 6. ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. Deus superbis resistit. Comp. ὑπερηφανώτερος. ὑπερηφανέω. ῶ. insolesco, superbè me effero, jacto. ὑπερηφανεύομαι. in med. forma idem. ὑπερηφανία, ας. ἡ. superbia, Marc. 7. v. 22. ὑπερηφανία, ἀφροσύνη. suberbia, stultitia. ἄφνω. (per syncopen pro ἀφανῶς. & abjecto σ) repente, subitò, ex improviso insperatò, pro quo etiam dicitur ἄφνως. Adv. subitò, unde est αἰφνίδιος. ὁ. ϗ. ἡ. repentinus. a. Luc. 21. v. 34 1. Th. 5. v. 3. αἰφνίδιος ὄλεθρος. repentinus interitus. αἰφνιδίως. Adv repentè, subitò. ἐξαίφνης. (idem est quod ἄφνως vel ἄφνω.) ex insperato, repentè, pro quo etiam dicitur ἐξάπινης. (apud Poetas) & ἐξάπινα. Marc. 9. v. 8. ἐπιφαίνω. appareo, Actor. 27. v. 20. μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων. neque astris apparentibus. a. 1. ἐπέφηνα. apparui. in infinit. ἐπιφᾶναι. apparere. Luc. 1. v. 79. aor. 2. pass. ἐπεφάνην. apparui, Tit. 2. v. 11. ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. illuxit enim gratia illa Dei. ἐπιφανής. έος. ὁ. illustris, Actor. 2. v. 20. ἐπιφάνεια. ας. ἡ. apparitio, 2. Thess. 2. v. 8. 1. Timoth. 6. v. 14. 2. Timoth. 4. v. 8. τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν

κόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. qui amauerint (seu expetiuerint) illustrem ejus aduentum.

Φάος. εος. τό. lumen, lux, (Poeticum.) Hom. φάος ἠελίοιο. lux Solis. Contractè φῶς. φωτός. τό. idem, in prosa vsitatum. Act. 22.6.9. & 26.13. (per metonym. effecti) ignis, Marc. 14.54. Luc. 22.56. καθήμενον πρὸς τὸ φῶς. sedentem ad ignem. candela, Act. 16.29. (per metaph.) Deus dicitur esse lux, 1. Iohan. 1.5 ὁ θεὸς φῶς ἐστι. Deus lux est. 1. Timoth. 6. v. 16. φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον. lucem habitans inaccessam. Ioh. 8. v. 12. ἐγώ εἰμι φῶς τοῦ κόσμου. ego sum lux mundi, Matth. 5. v. 14. ὑμεῖς ἐστε φῶς τοῦ κόσμου. vos estis lux mundi (ministerialiter, & instrumentaliter.) Luc. 16.8. υἱοὶ τοῦ φωτός. Eph. 5. v. 8. τέκνα φωτός. filij lucis. 1. Ioh. 1. v. 7. ἐν φωτὶ περιπατῶμεν. in luce (verbi diuini) ambulemus. (ὁ φώς. vir, pl. οἱ φῶτες. viri sunt poetica) φωτίζω. illumino, Iohan. 1. v. 9. Fut. φωτίσω, 1. Corinth. 4. v. 5. Præt. perf. πεφώτικα. unde est πεφώτισμαι, Ephes. 1. v. 18. a. 1. act. ἐφώτισε, Apoc. 21. v. 23. part. aor. 1. φωτίσας. αντος. ὁ. 2. Timoth. 1. v. 10. aor. 1. pass. ἐφωτίσθην, Apoc. 18. 1. ἡ γῆ ἐφωτίσθη. terra collustrata fuit (seu resplenduit.) part. a. 1. φωτισθείς. έντος. ὁ. illustratus, Heb. 6.4. & 10. 32. φωτισμός. οῦ. ὁ. lumen, 2. Corinth. 4.4. 6. φωτεινός. ἡ. όν. lucidus, a. um. Mat. 6.22. & 17.5. φώσκω. luceo. φωστήρ. ῆρος. ὁ. luminare, Philip. 2. 15. ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ. tanquam luminaria in mundo. Apoc. 21.11. φαύω & φαύσκω. idem quod φώσκω. ἐπιφαύω. illucesco, Ephes. 5. v. 14. καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χριστός. & illucescet tibi Christus. ἐπιφώσκω. idem. Luc. 23. v. 54 καὶ σάββατον ἐπέφωσκε. & sabbatum illucescebat. (imperf. act.) κατηφής. έος. ὁ. qui vultu demisso & subtristi incedit, quasi κάτω βάλλων τὰ φάη. h. e. deorsum conuertens lumina seu oculos. κατήφεια. ας. ἡ. mœror, Iacob. 4. v. 9. καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν (μεταστραφήτω.) & gaudium in mœrorem cóuertatur. (μεταστραφήτω. 3. pers. a. 2. pass. sing. imperat. in 2. pers. μεταστράφηθι. ab aor. 2. indic. μετεστράφην ab actiuo aor. 2. μετέστραφον. & hoc à μεταστρέφω.)

Φάραγξ. αγγος. ἡ. vallis, Lucæ. 3. versu 5.

Φάτνη. ης. ἡ. præsepe, Luc. 2. 7. 12. & 13. 15. (ἐκφατνίζομαι. à præsepi depellor.)

Φαῦλος. η. ον. Adj. vilis, e. abjectus. a. um; malus, a. um. Iohan. 3. v. 20. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων quisquis enim mala patrat. Iohan. 5. 29. οἱ δὲ τὰ φαῦλα

φαῦλα πράξαντες. qui verò mala egerint. Tit.2. verſ.8. μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον. nihil habens, quod de vobis dicat mali. Iacob. 3. 16. φαῦλον πρᾶγμα. pravum opus. (φλαῦρος. κ. ὁ. idem. φλαῦρον ἔπος. contumelioſum verbum.)

Φάρμακον. κ. τὸ. medicamentum. venenum. φαρμακὸς. ὐ. ὁ. veneficus, magus. Apoc. 22. v.51. φαρμακεύς. έως. ὁ. idem, Apoc.21. 8. φαρμακεύω. veneno vtor. φαρμακεία. ας. ἡ. veneficium, Galat.5. 20. Apoc.9.21. & 18.23.

Φάω. dico, inuſitatum pro quo legitur φημὶ, 1.Corinth.7.29. φησὶ. dicit, Act.19.v.35. φασι. dicunt, Roman.3.v.8. aor.2 ἔφην. dixi, Iohan.1. v.23. Actor.26.v.32. infin. φάναι. per α acutum. φᾶναι. enim per α circumflexum eſt a. 1. à φαίνω. appareo. φάσις. εως. ἡ. rumor, nuntius, Act.21.v.31. ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ. rumor peruenit ad tribunum cohortis. φάσκω. idem quod φημὶ. Actor.24.v. 9. φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν. dicentes hæc ita ſe habere. ibid.c.25. v. 19. ἔφασκεν ὁ παῦλος. dicebat Paulus. φήμη. ης. ἡ. fama, Matthæi 9. v.26. βλάσφημος. κ. ὁ. blaſphemus, famam lædens quaſi βλάπτων τὴν φήμην, 1.Timoth.1.v.13. 2.Timoth. 3. v. 2. Act. 6. v. 11. ῥήματα βλάσφημα. verba blaſphema, quæ in Deum jactantur. βλασφημία. ας. ἡ. blaſphemia, maledicentia, Matt.12.31. & 15.19. & 26. 65. Marc.2.7. & 3. v.28. &c. βλασφημέω. ῶ. conuicior, blaſphemo, Iacob. 2. v.7. Tit. 3. v.2. μηδένα βλασφημεῖν. neminem maledictis inceſſere Imperf. ἐβλασφήμουν, Luc.23. v. 39. Marc.15. v. 29. Fut. βλασφημήσω. aoriſt. 1. ἐβλασφήμησα, Matth.26.65. Apoc. 16.9.11.21. aor. 1. ſubj βλασφημήσω. Marc.3.29. a.1. infin. βλασφημῆσαι, Apoc. 13. v.6. Præſ. paſſ. βλασφημοῦμαι. tanquam blaſphemus accuſor, 1.Corinth.10.30. 1.Corinth. 4. v.13. 1.Pet.4. v.14. Fut.1. paſſ. βλασφημηθήσομαι. conuicijs proſcindar, 2. Pet. 2.v.2. εὔφημος. κ. ὁ. ἡ. honorificus, boni nominis, Philip. 4. v.8. εὔφημος μνήμη. honorifica memoria. εὐφημία. ας. ἡ. honorifica appellatio, laus, 2. Corinth.6.v.8. εὐφημέω. celebro, laudo, fauſta precor. προφημι. prædico. a. 2. προέφην. prædixi. προφήτης. κ. ὁ. propheta. Nom. Iohan.1.21 Gen. τῦ προφήτῃ Matth.1.22. (Dat. τῷ προφήτῃ.) Accuſ. τὸν προφήτην, Act.8.v.30. (Vocat. ὦ προφῆτα. Dual. τὼ καὶ ὦ προφήτα, Gen. & Dat. τοῖν προφήταιν.) Nom. pl. οἱ προφῆται, Act. 3. v.24. Gen. τῶν

προφητῶν. Actor. 7. verſ. 42. Dat. τοῖς προφήταις. Actor. 2. v. 27. Acc. τοὺς προφήτας Roman. 11. v. 3. τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν. prophetas tuos occiderunt. Voc. Apoc. 18. 20. οἱ προφῆται. Attice pro ὦ προφῆται. προφῆτις. ιδος. ἡ. prophetiſſa, Luc. 2. verſ. 36. in Accuſ. προφῆτιν (pro προφήτιδα) Apoc. 2. v. 20. προφητικός. ἡ. ὄν. propheticus, à prophetis tanquam legatis Dei profectus, Roman. 16. v. 26. διὰ γραφῶν προφητικῶν. per ſcripturas propheticas. 2. Pet. 1. 19. προφητικὸν λόγον. propheticum ſermonem. προφητεύω. propheto, Matth. 11. 13 & 15. 7. prophetas interpretor. 1 Corinth. 14. v. 4. interpretes prophetarum audio, 1. Corinth. 11. v. 4. imperf. προεφήτευον. Actor. 19. v. 6. Fut. προφητεύσω. Actor. 2. v. 17. Apoc. 11. v. 3. a. 1. προεφήτευσε, προεφήτευσαν. prophetauit, Marc. 7. v. 6. Iud. v. 14. προεφητεύσαμεν. prophetauimus, Matth. 7. v. 22. προεφήτευσαν. prophetarunt. Matth. 11. verſ. 13. ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν. vſq; ad Iohan. prophetarunt, ſcil. de futuro CHRISTO. aor. 1. imperf. προφήτευσον. Matth. 26. v. 68. aor. 1. infin. προφητεῦσαι. prophetare, Apoc. 10. 11. part. aor. 1. προφητεύσαντες. αυτος, ὁ. 1. Pet. 1. v. 10. προφητεία, ας. ἡ. prophetia, Matth. 13. v 14. ſcripturæ explicatio, 1. Corinth. 12. v. 5. ψευδοπροφήτης. ου. ὁ. pſeudopropheta, falſus propheta. Matth. 7. v. 15. & 24. v. 11. 2. Pet. 2. v. 1. πρόφασις. εως. ἡ. prætextus, Matthæi 23. v. 14. προφάσει. ſub prætextu, Iohan. 15. v. 22. νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι. nunc non habent, quæ prætexant Philip. 1. v. 18. εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ. ſive in ſpeciem, ſive ſincere, πρόσφατος. ου. ὁ. ἡ. recens, Heb. 10. v. 20. προσφάτως. nuper, Adv. Act. 18. 2. (ἀντίφημι. contradico. ἀπόφημι. nego. καταφημι. ajo, affirmo, ἀπόφασις. ἡ negatio, κατάφασις. εως. ἡ. affirmatio.) σύμφημι. conſentio, adſtipulor, aſſentior cum Dat. Roman. 7. 16.

Φέβομαι. fugio. item timeo, metuo. à præt. med. πέφοβα, derivatur φόβος. ου. ὁ. timor, Actor. 19. 17. ἐπέπεσε δὲ φόβος ἐπὶ πάντας. Luc. 8. v. 37. φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. metu magno tenebantur. Epheſ. 6. v. 5. μετὰ φόβου. cum timore. Roman. 13. v. 7. τῷ τὸν φόβον, φόβον. cui timorem, timorem, φόβος Θεοῦ. timor Dei. Rom. 3. v. 18. φόβος τοῦ κυρίου. timor Domini, Act. 9. v. 31. 2. Corinth. 5. v. 11. ἐν φόβῳ pro μετὰ φόβου. eſt Hebraiſmus. 1. Corinth. 2. v. 3. ἄφοβος. ου. ὁ. ἡ. metu vacuus, intrepidus, imper-

per-

perterritus. ἀφόβως. intrepidè, Luc.1.v.74 Philip.1.14. Iudæ 12. ἔμφοβος. expauefactus, Act.10.4. & 22. v.9. & 24. v. 26. φοβερός. ά. όν. horrendus, tremendus, formidabilis, Heb. 10. 27. 31. & 12.21. Comp. φοβερώτερος. Superl. φοβερώτατος. maximè formidabilis, terribilis. Arist. θάνατος πάντων φοβερῶν φοβερώτατον. mors omnium rerum terribilium est maximè terribilis, scil. non credentibus in Iesum Christū, quales erant Ethnici illi Philosophi, quorum pectora luce saluificæ fidei in Iesum Christum non fuerunt collustrata. φοβέω. ῶ. propriè in fugam verto, & per meton. causę timorem incutio, injicio, terreo, territo, terrefacio. φοβέομαι. οῦμαι. metuo, timeo, reformido cum Acc. 2. Corinth. 11. 3. Gal. 4. 11. Imperf. ἐφοβούμην. ούμην. έο. οῦ. έτο. εῖτο. Luc. 19. v. 21. ἐφοβούμην γὰρ σε. metuebam enim te. Luc, 22. v. 2. ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. metuebant enim plebem. Præt. perf. πεφόβημαι. timui, pro quo in N. T. legitur. a. 1. ἐφοβήθην. timui, Mat. 14. v. 5. ἐφοβήθη τὸν λαόν. metuit turbam. Heb. 11. 23. καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν. & non metuerunt. a. 1. imperat. φοβήθητι. metue, (idem quod φοβοῦ., Iohan. 12. v. 15.) φοβήθητε, metuite. (idem quod φοβεῖσθε, 1. Pet. 2. 17.) Matt. 10. 28. Apoc. 14. 7. aorist. 1. subj. φοβηθῶ, timeam. φοβηθῇς, Mat. 1. 20. φοβηθῇ, Apoc. 15. v. 4. φοβηθῶμεν, Heb. 4. v. 1. φοβηθῆτε, 1. Pet. 3. v. 14. Matth. 10. v. 26. 28. φοβηθῶσι. (aor. 1. infin. φοβηθῆναι) præsens infin. φοβεῖσθαι, metuere, legitur Rom. 13. 3. part. præs. φοβούμενος, timens, Act. 10. 2. 1. Ioh. 4. 18. part. aor. 1. φοβηθείς. εῖσα, timens, Heb. 11. 27. φοβηθεῖσα. ης. ἡ. Mar. 5. 33. Fut. 1. φοβηθήσομαι, timebo, Heb. 13. 6. φόβητρον. ου. τό. terriculamentum, Luc. 21. v. 11.

Φέγγος. εος. τό. splendor, Matt. 24. v. 29.

Φείδομαι, parco, construitur cum genit. 1. Cor. 7. 28. ὑμῶν δὲ φείδομαι, vobis parco. Parce ago, sine casu, 2. Cor. 11. 6. Fut. φείσομαι, parcam. 2. Corinth. 13. v. 2. a. 1. ἐφεισάμην. ω. ατο. peperci. Rom. 8. 32. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, proprio filio non pepercit. ao. 1. subj. φείσωμαι. ῃ. ηται. parcam. Rom. 11. 21. φειδομένως, parcè, Adu. 2. Corinth. 9. 6. ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, qui serit parcè, parcè metet. ἀφειδία. ας. ἡ. non parcere, Col. 2. 23. ἀφειδής. έος. ὁ. qui non parcit, profusus. φειδώ. όος. ἡ. parsimonia, Hesiod. δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ,

φειδῶ, misera est in fundo parsimonia.

Φόνω. occido, interficio, interimo, neco. à præt. med. πέφονα fit φόνος. ε. ὁ cædes, homicidium, clades. Mat. 15. v. 19. Marc. 15. v. 7. φόνον πεποιήκεισαν (pro ἐπεποιήκεισαν) cædē commiserant. Actor. 9. v. 1. ἐμπνέων. φόνου. spirans cædem. φονεὺς έος. ὁ. homicida, Matthæi 22. 7. Actor. 3. 14. & 7. 52. & 28. 4. φονεύω. occido, Fut. φονεύσω. Matth. 5. 21. οὐ φονεύσεις. non occides. aor. 1. ἐφόνευσα. occidi, Matth. 23. v. 35. Iacob. 5. v. 6. Marc. 10. v. 19. μὴ φονεύσῃς (a. 1. subj.) ne occidas. Part. a. 1. φονεύσας. αντος. ὁ. qui occidit. Matthæi 23. v. 31. ἀνδροφόνος. ε. ὁ. homicida, 1. Timoth. 1. v. 9. (idem quod ἀνθρωποκτόνος. ε. ὁ. Iohan. 8. v. 44.)

Φέρω. fero, φέρει. affert. 2. Iohan. v. 10. φέρουσι. afferunt, adducunt. Matt. 7. 32. in imperat φέρε. Iohan. 20. v. 27. φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε. profer digitum tuum huc. Mat. 17. 17. φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. adducite mihi eum huc. Mar. 12. v. 15 φέρετέ μοι δηνάριον. præferte mihi denarium, Iohan. 2. 8. φέρετε. afferte. subj. φέρω. ῃς. ῃ. Iohan. 15. 2. ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. vt copiosiorem fructum ferat. ibid. v. 8. ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε. vt fructum multum feratis. infin. φέρειν, ferre, Iohan. 15. 4 part. φέρων. οντος. ὁ. sustinens, Heb. 1. v. 3. φέροντες. adducentes, Marc. 2. 3. proferentes, Act. 25. 7. in f. g. φέρουσα. ης. ἡ. ducens, Actor. 12. 10 φέρουσαι. afferētes, Luc. 24. v. 1. in neut. g. φέρον. οντος. τὸ. Ioh. 15. v. 2. imperf. ἔφερον. ferebam, Marc. 4. 8. καὶ ἔφερεν. & ferebat. Heb. 12. v. 20. οὐκ ἔφερον. non ferebant. Fut. οἴσω. feram. (ab οἴω inusitato,) Ioh. 21. 18. καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. & transferet, quo noles, Apoc. 21. 26. καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν. & ferent gloriam. Aorist. 1. ἤνεγκα. tuli. (ab ἐνέγκω) Mar. 9. 17. ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε. adduxi filium meū ad te, Matthæi 14. v. 11. ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. & obtulit matri suæ. Marc. 6. v. 20. καὶ ἤνεγκαν. & adduxerunt. Imper. ἔνεγκον. ἀτω. ατον. άτων. ἐνέγκατε. Iohan. 21. v. 10. afferte. part. a. 1 Actor. 5. v. 2. καὶ ἐνέγκας μέρος. τι. & allatam partem quampiam. a. 2. ἤνεγκον idem quod ἤνεγκα. Tertia persona ἤνεγκε. toleravit, Roman. 9. v. 22. ad vtrumlibet aoristum referri potest. præs. pas. φέρομαι. feror, agor, in subj. φερώμεθα. pl. Heb. 6. 1. ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα. ad perfectionem feramur. in infin. Heb. 9. 16. φέρεσθαι intercedere. part. præs. φερόμενος. pl. φερόμενοι. qui agebantur, 2. Pet. 1. v. 21. f. g.

φερόμενον, quæ offertur, 1. Pet. 1.13. fertur, Actor.2.2. imperf. ἐφερόμην. ου. ετο. pl. ἐφερόμεθα. ferebamur, Actor.27. v.15. ἐφέροντο. agitabantur. Act 27.17. præt.pass. ἤνεγμαι. Aorist.1.passiv. ἠνέχθην. ης. η. Matth.14.11. καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. & allatum est caput eius. 2.Pet.1.v.21. ἠνέχθη ποτὲ προφητεία. allata est olim prophetia. in infi. ἐνεχθῆναι. afferri, Marc.6.27. part. a.1. pass. ἐνεχθείς. εῖσα. έν. allatus.a.um., 2.Pet.1.18. φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν. vocem nos audiuimus è cœlo delatam. præt. perf. med. Atticum, ἐνήνοχα (ab ἐνέγκω) tuli. legitur in προσφέρω. Heb.11.v.17. vide infra. φόρος. ου. ὁ. (tanquam à φέρω. quod est inusitatum) tributum, Luc.20.22. Καίσαρι φόρον δοῦναι. ibid. c. 32. v. 2. Καίσαρι φόρους διδόναι. Cæsari tributum dare. Roman.13.6. φόρους τελεῖτε. tributa penditis. φόρον. ου. τό. forum, ad quod, quæcunq; veneunt, deferri solent, Actor. 28.15. (Græce ἀγορά. ᾶς. ἡ. forum. Forum piscarium, Græce ἰχθυοπωλεῖον. forum olitorium, vbi olera venduntur λαχανοπωλεῖον &c.) φορέω. ῶ. gesto, fero, Ronan.13. v.4. οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ. non enim frustra gladium gestat. in part. φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον. ferens spineam caronam. Matt.11.8. οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες (ἱμάτια.) qui gerunt molles vestes. Fut. φορέσω. aor.1. ἐφόρεσα. 1.Corin.15.49. καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. sicut gessimus imaginē pulueris, geremus etiam imaginem cœlestis. ποταμοφόρητος. ου. ὁ. qui à flumine abripitur, Apoc.12.15. φόρτος. ου. ὁ. quasi φέρτος. onus, Actor.27.10. proprie de nauis onere dicitur. φορτίον. ου. τό. idem Galat.6.v.5. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. vnusquisq; enim onus suum feret. Matt. 11.30. τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι. onus meum leue est. Luc. 11.v.46. φορτία δυσβάστακτα, onera difficilia portatu. φορτίζω. onero, Luc.11.46. φορτίζετε. oneratis. Fut. φορτίσω. præt.perf. πεφόρτικα. præt.pass. πεφόρτισμαι. part.præt. πεφορτισμένος. oneratus, Matth.11. v.28. ἀποφορτίζομαι, onus depono, *ich lade ab*, Actor. 21.v.3. καρποφόρος. ου. ὁ. fructifer. Actor, 14.v.17. καρποφορέω. ῶ. fructum fero, Marc. 4. vers.28. αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ. sponte enim terra fructum fert. Fut. ήσω. præt. ηκα. aor 1. ἐκαρποφόρησα. fructum tuli. Roman.7.v.5. εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. ad fructum ferendum morti.

καρπο-

καρποφορέομαι. οῦμαι. in media forma semel legitur in part. Coloss. 1. v. 6. καὶ ἔστι καρποφορούμενον. & fructum profert. πληροφορία ας. ἡ. plena assensio, plena certioratio, Col. 2. 2. 1. Thes. 1. 5. Heb. 6. 11. & 10. 22. πληροφορέω. ῶ. plenam fidem facio, legitur semel in actiua forma 2. Tim. 4. 5. τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον (aor. 1. imper.) ministerij tui plenam fidem facito. In pass. forma πληροφορέομαι. οῦμαι. certissimus sum, certissime noui & compertum habeo, plene persuasũ habeo, Rom. 14. 5. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω. (3. pers. præs. pass. imper.) in sua quisque mente certus sit. præt. perf. πεπληροφόρημαι, Luc. 1. 1 περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων. de rebus, quarum plena fides nobis facta est. a. 1. ἐπληροφορήθην. sum plene persuasus Rom. 4. v. 21. καὶ πληροφορηθεὶς. & plene certioratus (Metaph. est in hoc verbo, petita à naui, quæ plenis velis fertur, nec impediri potest.) ἀναφέρω. subduco, sursum fero, offero, Mat. 17. 1. καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος. & subducit eos in mõtem. in subj. Heb. 13. v. 15. ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως τῷ θεῷ. offeramus sacrificum laudis Deo. Sirus vertit נסק nassek, h. e. faciamus ascendere. Heb. 7. v. 27. θυσίας ἀναφέρειν, victimas offerre. aor. 1. ἀνήνεγκα. obtuli, 1. Pet. 2. v. 24. ἀνήνεγκεν. sursum tulit. 1. Pet. 2. 5. ἀνενέγκαι. (aor. 1. infin.) πνευματικὰς θυσίας. offerre spirituales hostias. Heb. 7. v. 27. ἑαυτὸν ἀνενέγκας (part. a. 1.) quum se ipsum obtulit. Iacob. 2. v. 21. ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. quum obtulisset Isaacum filium suum. aor. 2. ἀνήνεγκον. obtuli. Heb. 9. 28. εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας. vt multorũ tolleret peccata, Lu. 24. v. 51 ἀνεφέρετο. (3. pers. sing. imperf pass.) sursum ferebatur. ἀποφέρω. abduco, Marc. 15. v. 1. ἀπήνεγκαν (3. pl. a. 1.) abduxerunt. asporto, 1. Corinth. 16. v. 3. ἀπενεγκεῖν. (aor. 2. infin.) asportare. Luc. 16. v. 22. ἀπενεχθῆναι. (a. 1. pass. infin.) asportari. διαφέρω. antecello, præsto, cum Genit. 1. Corinth. 15. v. 41. ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει. stella stellæ præstat. Luc. 12. v. 7. στρουθίων διαφέρετε. passerculis præstatis. Deporto, Marc. 11. v. 16. ἵνα τις διενέγκῃ (3. sing. a. 1. subj.) vt quis deportaret. διαφέρομαι. perferor, disseminor, dispergor, Actor. 13. 49. διεφέρετο (3. sing. imperf. pass.) ὁ λόγος τοῦ κυρίου. disseminabatur sermo Domini. iactor, Act. 27. 27. διαφερομένων, (part. præs. pas.) ἡμῶν. & iactaremur. διαφέρω

Ro: 2. 18.

est etiam impersonale, & valet idem quod interest, refert, Gal.2.6. οὐδέν μοι διαφέρει, nihil mea refert. εἰσφέρω, infero, ingero, Actor.17.20. εἰσφέρεις, ingeris. a.1. εἰσήνεγκα intuli, 1. Timoth.6. 7. οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, nihil intulimus in mundum. Matth.6.v.13. μὴ εἰσενέγκῃς (ao.1.subj.) ne inducas. Lu.5. v. 19. εἰσενέγκωσι (3. pl. ao.1.subj.) inferrent. aor.2. εἰσήνεγκον, idem, Lu.5 v.18. εἰσενεγκεῖν, inferre. Passiu. εἰσφέρομαι, inferor. Heb.13. v.11. εἰσφέρεται αἷμα, infertur sanguis. ἐκφέρω, promo, effero, profero, Act.5.15. ὥστε ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, adeo vt efferrent ægrotos. Heb. 6.8. ἐκφέρουσα ἀκάνθας, (terra) proferens spinas. Act. 5. v 9. ἐξοίσουσι (3.pl.fut. 1.) & efferent. Lu.15.22. ἐξενέγκατε, (2.pl aor.1. act. imper.) στολὴν τὴν πρώτην, proferte stolam illam præcipuam. Act.5. 10. ἐξενέγκαντες (part. a.1.act.pl.n.g m.) postquam exportassent. 1.Timot.6 7. οὐδὲ ἐξενεγκεῖν (aor.2. act in- fin.) τι δυνάμεθα, neq; efferre quid possumus. ἐπιφέρω, infero, obijcio, Philip. 1. 16. οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου, putantes sese afflictionem addere vinculis meis. Rom. 3. 5 ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν, inferens iram, h.e. pœnam (metonym. causæ) Actor.25.v.18. οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον. (3.pl. imperf.) nullum crimen objiciebant. Iudæ v.9. ἐπενεγκεῖν. (a.2. act. infin. ab indic. a.2. ἐπήνεγκον.) inferre, impingere. Act.19. vers. 11. ὥστε ἐπιφέρεσθαι (præs. passiu. infin.) vt deferentur. καταφέρω. defero, Actor.26. v. 10. κατήνεγκα. (aor.1.ind. act.) ψῆφον. tuli suffragium Actor.20. v.9. καταφερόμενος. (part. præs. pass.) ὕπνῳ βαθεῖ obrutus somno profundo. ibid. κατενεχθείς. (part. a.1. pass.) ἀπὸ τοῦ ὕπνου delatus seu deturbatus præ somno. παραφέρω. transfero, bis legitur in a.2. act. Mar.14 36. παρένεγκε (a.2. imper.) τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο. transfer à me istud poculum, Luc.22.42. παρενεγκεῖν (a.2. infin.) transferre. περιφέρω. circumfero, legitur tantum in præs. act. & pass. Marc. 6.v. 55. τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν. malè habentes circumferre. 2. Cor.4.v.10. περιφέροντες, circumferentes. περιφέρομαι, circumferor, Heb.13.v.9. μὴ περιφέρεσθε, (2.pl. præs. pass. imper.) ne circumferimini. Ephes.4.v. 14. περιφερόμενοι, (par.præs.pass.) circumacti. Iudæ v. 12. ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, ventis circumactæ. προσφέρω, offero. Verbum hoc

hoc omnium cæterorum compoſitorum vſitatiſſimũ. Heb.9.v.7. ὃ προσφέρει. quod offert. Heb.10.1. προσφέρουσιν. offerunt. imperat. πρόσφερε. offer. Matth.5. v.24. ſubj. ἐὰν προσφέρῃς. ſi offeras. Heb.5.1. ἵνα προσφέρῃ. vt offerat. Adduco, Lucæ 12.v.11. ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς. quum verò adduxerint vos, vel (vt præſens exprimatur) quum adducunt vos. infin. προσφέρειν, Iohan.16.v.2. λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. cultum pręſtare Deo. part. προσφέρων. offerens, immolans, Heb. 10.v.11. προσφέροντες. afferentes. Lucæ 23. verſu 36. ὄξος προσφέροντες αὐτῷ. acetum ei afferentes. Heb.8. v. 4. ἱερέων προσφερόντων. offerentibus ſacerdotibus. Marc. 10.v.13. ἐπετίμων. (3.plur.imperf.) τοῖς προσφέρουσι. (part.præſ.d.pl.) objurgabant eos qui afferebant, ſeu adducebant. imperf. προσέφερον. Heb.11.17. τὸν μονογενῆ προσέφερεν. vnigenitum immolabat. Mat.9.2. προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν. offerebant ei paralyticum. idem verbum in 3. pl. legitur, Marc.10.v.13. Luc.18. v.15. a.1. προσήνεγκα, obtuli, Matthæi 17.v.16. προσήνεγκε. immolauit, obtulit, Matth.8. v.4. Marc.1.v.44. Luc.5.14. Heb. 9. v. 14. ἑαυτὸν ἄμωμον προσήνεγκε τῷ θεῷ. ſeipſum inculpabilem immolavit Deo item attulit, Matth.25.v.20. obtulit (ſeu præſentavit, quo verbo Quintilianus & Plinius utuntur,) Actor.8.v.18. προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα. obtulit jis pecunias. Actor.7 v.42. θυσίας προσηνέγκατέ μοι. victimas obtuliſtis mihi. Luc.23. v. 14. προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. adduxiſtis ad me hominẽ iſtum. 3.pl. προσήνεγκαν. obtulerunt. Matth.2.11. & 4.24. & 8.16. & 14.35. & 22.19. Iohan.19 v.29. ſubj. aor.1. Heb.8. v.3. ὃ προσενέγκῃ. quod offerret. part.a.1. προσενέγκας. ὁ. τέ. ὁ. qui obtulit, He.5.7. & 10.12. aoriſtus. 2. προσήνεγκον. legitur ſemel in imperat. Mar.1. v. 44. καὶ προσένεγκε. & offer. præſ.paſſ. προσφέρομαι. exhibeor, Heb.12.v.7. ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός. Deus ſe vobis exhibet. offeror, immolor, Heb.9. v. 9. θυσίαι προσφέρονται. ſacrificia offeruntur. He. 10.v. 8. αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται. quæ ſecundum legem (ceremonialem) offeruntur. a. 1. paſſ. προσηνέχθην. Tertia ſingularis. προσηνέχθη. adductus fuit, Matth.12. 22. & 18.24. & 19.13. oblatus fuit, Actor.21.v.26. part.a.1. paſſiv. προσενεχθείς. oblatus, Heb. 9.v. 28. ὁ χριστὸς ἅπαξ προσενεχθείς. Chriſtus ſemel oblatus. Præt.perf.med. Articum,

ticum, πεπροσενήνοχα. obtuli, Heb.11.v.17. πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαάκ. fide obtulit Abrahamus Isaacum. (Atticum voco hoc præteritum propter augmẽti ingeminationem. ἐνέγχω in pręt.med. ἤνοχα & Atticè ἐνήνοχα. ubi duæ initiales literæ repetuntur.) προσφορά. ᾶς. ἡ. oblatio, Rom.15.16. ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν. oblatio, (h. e. conversio) gentium. Heb. 10. v. 10. διὰ τῆς προσφορᾶς. per oblationem. ibid. v. 14. μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν. vnica enim oblatione consummavit. Heb.10.5. θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας. victimam & oblationem noluisti. προφέρω. profero, tantum bis legitur in 3. sing. pręs.act.indic. Luc.6.45. προφέρει. profert, seu promit. συμφέρω. conduco, prosum, confero, 1.Cor.6.v. 12. οὐ πάντα συμφέρει. non omnia conducunt. Ioh.16.v.7. συμφέρει ὑμῖν. conducit vobis. 1.Cor.7. v.37. πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον. (part. præs g.n.) ad vestrum ipsorum commodum Comporto, Actor.19.v.18. συνενέγκαντες. (part.a. 1.act.) τὰς βίβλους. postquam comportassent libros. ὑποφέρω suffero, 1. Pet.2.19. εἰ ὑποφέρει τις λύπας, si quis suffert molestias. a. 1. ὑπήνεγκα, 2. Timoth.3.v.11. οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα. quales persecutiones sustinuerim. a. 2. ὑπενεγκεῖν. idem. 1. Corinth. 10. 13. τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. (a.2.act.infin.) vt possitis sufferre.

Φεύγω. fugio, Iohan. 10. 13. ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει. mercenarius autem fugit. Imperat. φεῦγε. fuge. 1. Tim.6.11. ταῦτα φεῦγε. hæc vita. Mat.2.13. φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. fuge in Ægyptum, pl. φεύγετε. fugite, Matthæi 10. v. 23. 1. Corinth.6. v. 18. φεύγετε τὴν πορνείαν, fugite scortationem. 1. Cor. 10. 14. φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας. fugite ab adololatria. Matth.24. v. 16. φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. fugiant in montes. Subj. Matth.23.33. πῶς φύγητε. quomodo effugiatis. Fut. med. φεύξομαι. fugiam: Iacob.4. v.7. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. resistite Diabolo, & fugiet à vobis. Iohan.10. v.5. φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ. fugient ab eo. aorist. 2. ἔφυγον. fugi. Apoc.12. v.6. ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον. mulier fugit in desertum. Matth.8.33. οἱ βόσκοντες ἔφυγον subulci fugerunt. infin. φυγεῖν. fugere Matth.3.v.8 Act.27. v.30 à præterito medio πέφευγα, (pro quo tamen αἰχμάλωτος a-pud Eur. in Her. fur. legimus πέφυγα. nec non, Act.16.27. in compositione) est nomẽ

φυγὴ

φυγή. ῆς. ἡ. fuga, Matth. 24. v. 20. φυγάς. άδος. ὁ. ἡ. profugus, extorris, exul, item servus fugitivus. φυγαδεύω. in exilium pello, ejicio. φυγαδεία. ας. ἡ. exilium. ἀποφεύγω. effugio, ter legitur in part. a. 2. activi, 2. Pet. 1. 4. & 2. v. 18. & 2. 20. ἐκφεύγω. effugio, Fut. ἐκφεύξομαι. ἡ. εται. Roman. 2. v. 3. ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ; te effugiturum judicium Dei? Hebr. 2. versu 3. πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα; quomodo nos effugiemus? Præt. perf. med. ἐκπέφευγα. effugi, Act. 16. 27. νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. putans effugisse vinctos. aorist. 2. ἐξέφυγον. idem, 2. Corinth. 11. 33. καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. & effugi manus ejus. 1. Thess. 5. v. 3. καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσι. (a. 2. subj.) & nequaquam effugerint. Luc. 21. 36 ἐκφυγεῖν. effugere, elabi, (a. 2. infin.) διαφεύγω. effugio, ἅπαξ λεγόμενον. Act. 27. 42. μή τις διαφύγοι. (3. pers. a. 2. opt. act.) ne quis effugeret. καταφεύγω. perfugio, tantum bis legitur, Actor. 14. v. 6. κατέφυγον. (3. pl. aor. 2. indi.) εἰς τὰς πόλεις. perfugerunt in vrbes. Heb. 6. 18. οἱ καταφυγόντες. (part. aor. 2. pl. n.) qui perfugimus.

Φθάνω. peruenio, Fut. φθάσω. a. 1. ἔφθασα, Rom. 9. 31. οὐκ ἔφθασε. non pervenit, Mat. 12. 28. ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς. peruenit ad vos. 1. Thess. 2. v. 16. ἔφθασεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργή. occupauit eos ira. 2. Corinth. 10. 14. ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, nam etiam vsq; ad vos peruenimus. 1 Thess. 4. v. 15. οὐ μὴ φθάσωμεν. (1. pl. aor. 1. act. subj.) non preueniamus. προφθάνω præuenio, anticipo, anteuerto, Matth. 17. v. 25. προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς. præuenit eum Iesus.

Φθέγγομαι. loquor. Act. 4. v. 18. φθέγγεσθαι. loqui, 2. Pet. 2. 18. φθεγγόμενοι. loquentes. Fut. φθέγξομαι. Præ. ἔφθεγμαι. a. 1. med. ἐφθεγξάμην locutus sum, 2. Pet. 2. vers. 16. ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον. (asina) humana voce locuta. à præt. medio inusitato, ἔφθογγα, deriuatur φθόγγος. ου ὁ. Rom. 10 v. 18. 1. Corinth. 14. v. 7. ἑπτάφθογγος κιθάρα. cithara septem fides habens. Eurip. ἀντιφθέγγομαι. obloquor, pro quo ἀνταποκρίνομαι, Ro. 9. 20.

Φθίω. Fut. ίσω & φθίνω. F. ίσω. item. φθίνω. corrumpo, labefacto, perdo, interimo. φθίσις. εως. ἡ. tabes genus morbi φθισικός. ὁ. ὁ. qui laborat tabe. φθινοπωρινός. emarcidus. componitur ex φθίνω & ὀπώρα. autumnus, vel fructus autumnales, (vide supra. pag. 192. c. 2.) Iudæ v. 12. φθείρω. corumpo, destruo, perdo, violo, 1. Cor. 3.

v.17. ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει. templum Dei labefactat. 1.Corinth.15.v.33. φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί. corrumpunt mores bonos colloquia praua. pro χρηστὰ. propter apostrophū legitur χρήσθ' vbi accentus retrahitur in primam, & præterea τ mutatur in θ propter sequentem aspiratam. Alij scribunt χρῆσθ'. Fut. φθερῶ, 1.Cor.3.17. φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός. destruet hunc Deus. Præt perf. ἔφθαρκα, perdidi. Præt. pass. ἔφθαρμαι. perditus sum, (quod legitur in compositione, 1.Timoth.6.v.5.) à 3.pers. ἔφθαρται, est φθαρτός. ἡ. όν. corruptibilis, e, Rom.1,23. φθαρτοῦ ἀνθρώπου. corruptibilis seu mortalis hominis. 1.Cor.9.25. φθαρτὸν στέφανον. perituram coronam. 1.Pet.1.v.23. ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς. ex semine intereunte. aorist.1.act. ἔφθειρα. corrupi, Apoc.19.v.2. ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν. quæ (meretrix scortatione sua) corrupit terram. 2.Cor.7.v.2. οὐδένα ἐφθείραμεν. neminem corrupimus. a.2. act. ἔφθαρον. a.2. pass. ἐφθάρην. ης. η. corruptus sum. 2.Corinth.11.v.3. μήπως φθαρῇ (a.2.pass.subj.) τὰ νοήματα ὑμῶν. ita corrumpantur cogitationes vestræ. Fut.2. pass. φθαρήσομαι. lege in compositione, 2.Pet.2.12. præsens pass. φθείρομαι. corrumpor, Iudæ vers. 10. ἐν τούτ[οις] φθείρονται. in hisce corrum-puntur. Ephes.4.22. φθειρό-μενον. (part. præs. pass. accu. g.m.) qui corrumpitur, abo-letur. Præt. med. ἔφθορα. vnde est nomen φθορά. ᾶς. ἡ. cor-ruptio, 1.Corinth.15.v.50. φθορά. corruptio. 2.Pet.1.v 4. φθορᾶς, 1.Corinth.15.v.42 σπείρεται ἐν φθορᾷ. seritur in corruptione. Galat.6.v.8. ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν. ex carne metet interitum. ἄ-φθαρτος. ὁ. ἡ. incorruptibilis immortalis. Roman.1.v.23 ἀφθάρτου θεοῦ. 1.Timoth.1.17 τῷ δὲ βασιλεῖ ἀφθάρτῳ. Reg[i] autem incorruptibili, se[u] immortali. 1.Corinth.15.52 οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι mortui resurgent seu susci-tabuntur incorruptibiles. 1 Pet.1.v.4. εἰς κληρονομίαν ἄ-φθαρτον. ad hæreditatem null[i] interitui obnoxiam. ἀφθαρ-σία. ας. ἡ. immortalitas, 1 Corinth.15.v.42.50 53.54 Ephes.6.24. διαφθείρω. cor-rumpo, Luc.12.v.33. οὐδὲ σ[ὴς] διαφθείρει. neq; tinea corrum-pit. 2.Corinth.4.16. διαφθεί-ρεται. (præs. pass.) corrum-pitur. 1.Timoth 6.5. διεφθαρ-μένων. (part. præt. pass.) τῶν νοῦν. corruptorum mente. Hellenismus pro κατὰ τὸν νοῦν. Apoc.11.18. διαφθεῖραι. (a.1 act. infin. ab ind. διέφθειρα. corrumpere, perdere. ibid. διαφθεί-

διαφθείροντας. (part.præs. act. acc.pl.) eos, qui perdunt. Apoc.8.v.9. διεφθάρη. (3. sing. aor.2.pass.ind.) perijt. à præ. med. διέφθορα, derivatur διαφθορά. corruptio, Actor. 2. v.27. ἰδεῖν διαφθοράν. videre corruptionem, h.e. corrumpi & in pulverem reverti. Legitur præterea, Act.2.31. & 13.34.35.36.37. ἀδιάφθορος. ου.ὁ.ἡ. incorruptus, integer, ἀδιαφθορία. ας. ἡ integritas, ubi quis pecunijs aut precibus corrumpi nequit. Tit.2. v.7. καταφθείρω. corrumpo, bis legitur, 2. Timoth. 3.8. κατεφθαρμένοι. (part. præt. pass.) τὸν νοῦν. corrupti mente, 2.Pet.2.v.12. καταφθαρήσονται. (3.pl.fut.2. pass.ind.) interibunt. λαοφθόρος. ου. ὁ. populi pernicies: at λαόφθορος. ου. ὁ. à populo perditus. οἰκοφθόρος. ου. ὁ. qui rem familiarem dilapidat. οἰκοφθορέω. ῶ. qui familiam pessundat, evertit.

φθόνος. ου. ὁ. invidia, Matth.27.v.18. διὰ φθόνον. ex invidia. Roman.2.v.29. μεστοὺς φθόνου. plenos invidia. Galat.5.v.21 φθόνοι. 1.Pet.2.v.1. φθόνους. φθονέω. ῶ. invideo, Gal. 5.v.26. ἀλλήλοις φθονοῦντες. alij alijs invidentes.

φιάλη. ης. ἡ. phiala, Apoc. 5.8.& 15.7.& 16.1.& 17.1.

φίλος. ου. ὁ. amicus, Lucæ 14. v.10. φίλε. amice, Luc. 11. vers. 8. διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον. quod amicus ejus sit. Iacob.2.v.23. φίλος τοῦ θεοῦ. amicus Dei. Iohan.19.v.12. φίλος τοῦ Καίσαρος. amicus Cæsaris. Iacob.4.v.4. φίλος τοῦ κόσμου. amicus mundi. Iohan.15.v.14. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ. vos estis amici mei. Lucæ 15.v.29. μετὰ φίλων. cum amicis. ἡ φίλη. amica, Luc. 15.v.9. συγκαλεῖ τὰς φίλας. conuocat amicas. φιλία. ας. ἡ. amicitia, Iacob.4.v.4. φιλέω. ῶ. diligo, amo, amore complector, prosequor. Ioh.21. v.15. φιλῶ σε. amo te. ibid. v.17. φιλεῖς με; amas me? 1.Corin.16.22. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἤτω ἀνάθεμα. si quis non diligit Dominum Iesum Christũ, sit anáthema, h.e. habeatur pro homine pertinente ad regnum Diaboli. ἀναθεματίζειν. enim nihil aliud est, quam, vti Apostolus loquitur, 1.Cor.5.5. παραδοῦναι τῷ σατανᾷ. tradere Satanæ. Iohan.5.v.20. ὁ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν. Pater amat Filium. Mat. 6.5. φιλοῦσιν. amant. imperf. ἐφίλουν. ουν. amabam. Ioh. 20. vers.2. ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς. quem diligebat Iesus. Fut. φιλήσω. amabo. Præt.perf. πεφίληκα. amaui. Præt. pass. πεφίλημαι. aorist.1. ἐφίλησα. amaui, item osculatus sum, Matth.26.48. ὃν ἂν φιλήσω. (a.1.subj.) quem osculatus fuero. Luc.22.47.

φιλήσῃ αὐτόν. scil. ἵνεκα. h. e. ut eum oscularetur. φίλημα. τος. τό. osculum, Luc.7.v.45. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας. osculum mihi non dedisti. Luc. 22. 48. φιλήματι παραδίδως; osculone prodis? φίλημα ἅγιον. osculum sanctum, Rom 16.v.16. 1.Corinth.16.v.20 & 2.Corinth 13. v. 12. & 1. Thess. 5. v. 26. φίλημα ἀγάπης. osculum charitatis, 1. Pet. 5. 14. καταφιλέω. ῶ. deosculor, Luc 7.v.45. καταφιλοῦσα. (part.præs.g.f.) deosculans. Luc.7.v.38. κατεφίλει (3.sing.imper.act.) deosculabatur. Act.20 v.37. κατεφίλουν.(3.pl.imperf.) deosculabantur. Matth. 26. v. 49. κατεφίλησεν. (3.sing 2.1.act.) deosculatus est eum. προσφιλής. έος. ὁ. ἡ. amans, Phil.4. v.8.

Φιμός. ῦ. ὁ. & φίμος. ν. ὁ. camus, fiscella, capistrum. φιμόω. ῶ. obthuro os, occludo os, os obstruo. 1.Pet.2.v.16. φιμοῦν. (præs. infin.) os obstruere. Fut. φιμώσω 1 Corinth 9. 9. οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. non obligabis os bovi trituranti. Præt.per. πεφίμωκα. unde est præt.pass. πεφίμωμαι in 2.persona πεφίμωσαι. unde est præ. perf. imperat. πεφίμωσο. obmutesce, Mar.4.v.39. aor. 1. act. ἐφίμωσε. Matth.22.v.34. ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους. occlusit os Sadducæis. aor. 1. pass. ἐφιμώθην, Matth.22.v.12. unde a.1.imper. φιμώθητι Mar. 1.v.25. Luc.4.v.35. obmutesce, halt dein maul.

Φλέγω. incendo, inflammo. Fut. φλέξω. Præt. πέφλεχα. Præt. passiv. πέφλεγμαι. unde est φλέγμα. τος. τό. pituita, ita dicta κατ' ἀντίφρασιν. propriè enim φλέγμα. ardorem, incendium, & inflammationem significat. Præt. med. πέφλογα & hinc est φλόξ. γός. ἡ. flamma, Luc. 16. v. 24. ἐν φλογὶ ταύτῃ. in flamma hac. Vide præterea. Act.7.30. 2.Thess. 1.v.8. Heb.1.v.7. Apoc.1.v. 14. & 19. v. 12. φλογίζω. inflammo, Iacob.3. v.6. φλογίζουσα. (part.præs.act.) ibidem φλογιζομένη. (part præs.pass.) inflammata. Fut. φλογίσω P. πεφλόγικα. Præt. pass. πεφλόγισμαι unde est φλογισμός. ῦ. ὁ. & per syncopen φλογμός. ῦ. ὁ. ustulatio.

Φλύω nugor, (idem quod φλυαρέω. ῶ.) φλύω & φλύζω & φλύσσω. Fut. ξω. idem. φλύος. ν. ὁ. nugæ. φλύαρος. ν. ὁ. nugator, nugax, 1. Timoth.5.13. φλυαρέω. ῶ nugor, garrio, 3.Ioh. v.10. οἰνόφλυξ γος. ὁ. ἡ. qui vino bullit, qui vinum eructat, vinosus, temulentus, ebriosus. οἰνοφλυγία. ας. ἡ. compotatio, 1.Pet 4.v.3.

Φοίνιξ. ικος. ὁ. palma, Iohan.12. v.13. ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, acceperunt ramos palmarum.

marum, Apoc. 7. v. 9. καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. & palmæ (tanquam victoriæ signa) in manibus eorum.

φραγέλλιον. ου. τὸ flagellum. Vocabulum hoc origine est latinum, cujusmodi in N. T. occurrunt complura, ut λέντιον, κουστωδία, πραίτωρ, κεντυρίων. &c. Iohan. 2. v. 15. φραγελλόω. ῶ. flagello, Matth. 27. v. 26. Marc. 15. v. 15. pro φραγελλόω. ῶ. dicunt Græci ῥαβδίζω. de quo suo loco. Gręci in hac peregrina voce mutarunt λ in ρ ex more linguæ suæ, quæ concursum trium lambda respuit. Sic hodie Itali à majorū suorum consuetudine alieniores l mutant in i & pro pleno dicunt pieno: pro plu. piu: pro placere, piacere, &c.

φράζω. dico, commemoro. Fut. φράσω. aor. 1. ἔφρασα. Matth. 13. v. 36. φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν edissere nobis parabolam. Præt. perf. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. Præt. med. πέφραδα. Præt. perf. pass. πέφρασμαι. unde est part. p. πεφραδμένος. pro πεφρασμένος. Sed verbum hoc in N. T. ἅπαξ λεγόμενον. h. e. semel legitur.

φράσσω sive φράττω propriè sepio, munio, uti ostendit ejus derivatum φραγμὸς, de quo paulò post. item os occludo, obthuro, obstruo Fut. φράξω. Præt. perf. πέφραχα. aor. 1 ἔφραξα. Hebr. 11. 33. ἔφραξαν στόματα λεόντων. obstruxerūt ora leonū. a. 2. ἔφραγον. a. 2. pass. ἐφράγην. ης. η. in sub. φραγῶ. ῇς. ῇ. Ro. 3. 19. ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ. ut omne os obstruatur. Fut. 2. pass. φραγήσομαι. obstruar, 2. Cor. 11. 10. ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμέ. hęc gloriatio non obstruetur (interrumpetur) in me. h. e. mihi est permansura.

Φρέαρ. ατος. τό. puteus, Ioh. 4. 11. τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ. puteus est profundus. Apoc. 9. 1. ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος. clavis putei. Luc. 14. v. 5. εἰς τὸ φρέαρ ἐμπεσεῖται. in puteum incidet.

Φρήν. ενός. ἡ. mens. (idem quod νοῦς, διάνοια) αἱ φρένες, intelligentia. Num. pluralis usitatior est singulari. Hom. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι. Virg. hęc reddit, tu condita mente teneto. 1. Cor. 14. 20. μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν. ne estote pueri judicio, seu mente, seu intelligentia. φρονέω. ῶ. sapio, curo, sentio, Mat. 16. 23. οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ. non sapis, quæ sunt Dei. Ro. 14. 6 κυρίῳ φρονεῖ. Domino curat. Ro. 8. 5. τὰ τῆς σαρκὸς. (scil. ὄντα.) φρονοῦσι. quæ carnis sunt, sapiunt. imp. Col. 3. 2. τὰ ἄνω φρονεῖτε. superna curate. subj. Phil. 2. v. 2. ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε. ut idem sentiatis. Philip. 3. v. 15 τοῦτο φρονῶμεν. hoc sentiamus.

infin. Roman. 12. 3. φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν. sapere ad sobrietatem. Part. Roman. 14. v. 6. ὁ φρονῶν. qui curat. Philip. 3. v. 19. τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. terrena curantes. imperf. ἐφρόνουν. ων. curabam, Philip. 4. v. 10. ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε. qua de re etiam soliciti eratis. F. φρονήσω. Gal. 5. v. 10. οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε. nihil aliud sentietis. Præsens. pass. φρονέομαι. οῦμαι. Philip. 2. v. 5. τοῦτο γὰρ φρονείσθω. (præs. imperat.) ἐν ὑμῖν. hoc enim sentiatur in vobis, h. e. hic sit affectus in vobis. Præt. act. πεφρόνηκα. præt. pass. πεφρόνημαι. unde est nomen φρόνημα. τος. τό. quod quis sentit, sensus, desiderium, affectus, cupiditas, studium. Roman. 8. v. 6. τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος. desirium carnis mors est. ibid. v. 27. τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος. sensus spiritus. φρόνησις. εως. ἡ. prudentia, Luc. 1. v. 17. Eph. 1. v. 8. φρόνιμος. ω. ὁ. ἡ. prudens Luc. 12. v. 42. ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος. dispensator fidelis & prudens. Matthæi 25. v. 8. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον. Fatuæ verò prudentibus dixerunt. ibid. v. 9. αἱ φρόνιμοι. cordatæ, seu circumspectæ. Roman. 12. 16. μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. ne estote prudentes apud vosmet ipsos, h. e. ne arrogate vobis prudentiam. Comparat. φρονιμώτερος. α. ον. prudentior. us. Luc. 16. v. 8. Superl. φρονιμώτατος. φρονίμως. Adverb. prudenter, circumspectè, Luc. 16. v. 8. ἄφρων. ονος. ὁ. ἡ. demens. 2. Corinth. 12. 11. γέγονα ἄφρων καυχώμενος. fui amens in gloriando. 2. Cor. 11. v. 16. ὡς ἄφρονα δέξασθε (a. 1. imper. med.) με, ceu dementem recipite me. Vocat. ἄφρον. stulte. Luc. 12. 20. 1. Co. 15. 36. Plur. οἱ ἄφρονες. stolidi, Ephes. 5. v. 17. Luc. 11. 40. 1. Pet. 2. v. 15. τὴν τῶν ἀφρόνων ἀγνωσίαν. ἀφροσύνη. ης. ἡ. amentia, Marc. 7. v. 22. 2. Corinth. 11. 1. 17. 21. σώφρων. ονος. ὁ. καὶ ἡ. (q. d. σῶος φρένα.) mentis compos, prudens. item sobrius, continens. 1. Timoth. 3. v. 2. Tit. 1. v. 8. σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον. temperantem, æquum, sanctum. Tit. 2. v. 5. σώφρονας, ἁγνάς. moderatas, castas. σωφρόνως. Adv. temperanter, Tit. 2. v. 12. σωφρόνως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς. temperanter & justè & piè. σωφροσύνη. ης. ἡ. sobrietas, Actor. 26. v. 25. 1. Timoth. 2. 9. μετ' αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης. cum verecundia & modestia. σωφρονέω. ῶ. sum sobrius, mentis sum compos. (cui opponitur τὸ μαίνεσθαι.) 2. Corinth 5. v. 13. Mar. 5. v. 15. Tit. 2. 6. 1. Pet. 4. v. 7. σωφρονήσατε. (a. 1. act. imper.) estote sobrij σωφρονίζω. sapere doceo, facio ut

cio vt quis ſapiat, ad ſanam mentem revoco, Tit.2.v.4. ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας. vt ſapere doceant & bonis moribus imbuant adoleſcentulas. Fut. σωφρονίσω. pręt. perf. σεσωφρόνικα. præt. paſſ. σεσωφρόνισμαι. vnde eſt nomen σωφρονισμὸς. ȣ̃. ὁ. ſanitas animi, 2. Timoth. 1. v. 7. καταφρονέω. ῶ. contemno, cum Genit. Rom. 2. v. 4. καταφρονεῖς. contemnis. 1. Cor. 11. v. 22. τῆς ἐκκλησίας τȣ̃ Θεȣ̃ καταφρονεῖτε. Eccleſiam Dei contemnitis. imperat. 1. Timoth. 4. v. 12. καταφρονείτω. contemnat. (3. perſ. præſ. imperat.) 1. Timoth. 6. v. 2. καταφρονείτωσαν. (3. pl. præſ. imper.) contemnant. part. 2. Pet. 2. 10. κυριότητος καταφρονȣ̃ντας. dominatum contemnentes. Fut. καταφρονήσω. ſpernam, Matt. 6. 24. καὶ τȣ̃ ἑτέρȣ καταφρονήσει. & alterum contemnet. aor. 1. κατεφρόνησα. ſprevi, contempſi, Heb. 12. v. 2. αἰσχύνης καταφρονήσας. (part. a. 1. act.) ignominia contempta. Matthæi 18. v. 10. ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε. (a. 1. ſubj. 2. pl.) videte, ne contemnatis. καταφρονητὴς. ȣ̃. ὁ. contēptor, Act. 13. 41. περιφρονέω. ῶ. deſpicio, Tit. 2. v. 15. μηδείς σȣ περιφρονείτω. nemo te contemnat. παραφρονέω. ῶ. deſipio, 2. Corinth. 11. v. 23. ὑπερφρονέω. ῶ. ſupra ſapio, Roman. 12. v. 3. μὴ ὑπερφρονεῖν παρ᾽ ὃ δεῖ φρονεῖν. ne ſapiat ſupra quàm oportet ſapere. ὑψηλοφρονέω. ῶ. efferor animo, Roman. 11. v. 20. μὴ ὑψηλοφρόνει. ne effertor animo. φιλόφρων. ονος. ὁ. ἡ. comis, beneuolus, 1. Pet. 3. v. 8. φιλοφρόνως. Adv. comiter. Actor. 28. v. 7. φιλοφρονέομαι. ȣ̃μαι. verb. med. comitate proſequor, humanitate amanter complector. cum. Acc. ταπεινόφρων. ονος. ὁ. ἡ. humilis, qui humiliter de ſe ſentit, nec altos gerit ſpiritus. ταπεινοφροσύνη. ης. humilitas, animi demiſſio, Coloſſ. 2. 18. ἐν ταπεινοφροσύνῃ. in animi demiſſione. Act. 20. v. 19. μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης. cum omni animi ſubmiſſione.

Φρὶξ. ικὸς. ἡ. maris vel fluctuum fremitus. φρίσσω vel φρίττω. horreo, Iacob. 2. v. 19. τὰ δαιμόνια πιστεύȣσι καὶ φρίσσȣσι. dæmonia credunt (quidem) ſed horreſcunt. φρικτὸς. ἡ. ὀν. horrendus. a. um. Chryſoſt. φρικτὰ μυστήρια. ſacroſancta ſacramenta.

Φροντὶς. ίδος. ἡ. cura, ſolicitudo. φροντίζω. curo, Tit. 3. v. 8. ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι. vt curent ſeu ſtudeant bonis operibus præeſſe. Fut. φροντίσω. vel Atticè φροντιῶ. præt. perf. πεφρόντικα. part. πεφροντικὼς. ſolicitus.

Φρυάττω. fremo. F. ξω. Præt. πε. aoriſt.

aor. 1. ἐφρύαξα. fremui. Actor. 4. v. 25. ἵνα τί ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη; Quare fremuerunt gentes?

Φρύγω. torreo, torrefacio. Dicitur etiam φρύασω vel φρύττω. in eadem significatione. φρύγανον. ου. τό. sarmentum, lignum aridum, crematu facile, Act. 28. v. 3.

Φύλαξ. ακος. ὁ. καὶ ἡ. custos, excubitor, vigil. φυλακίς. ίδος. ἡ. custos fœmina, Actor. 5. 23. & 12. 6. 19. φυλακή. ῆς. ἡ. carcer, Matth. 5. 25. εἰς φυλακὴν βληθῇς. in carcerem conjiciaris. vigilia, Matth. 14. v. 25. & 24. 25. φυλακίζω. in carcerem pertraho, Actor. 22. v. 19. φυλάσσω vel φυλάττω. custodio, seruo, Galat. 6. v. 13. αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσι. illi legem seruant. Lucæ 11. v. 21. φυλάσσῃ. custodiat, Act. 16. v. 4. φυλάσσειν τὰ δόγματα. seruare statuta. Actor. 22. v. 20. φυλάσσων τὰ ἱμάτια. custodiens vestimenta. Fut. φυλάξω. Iohan. 12. v. 25. Præt. perf. πεφύλαχα. vnde est πεφυλαγμένη & πεφυλαγμένως. cautè. aorist. 1. act. ἐφύλαξα. custodiui. Iohan. 17. 12. οὓς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα. quos dedisti mihi, custodiui. ἐφύλαξε, 2. Pet. 2. v. 5. ἐφυλάξατε. seruastis, Actor. 7. v. 53. imper. φύλαξον. custodi, 1. Timoth. 6. v. 20. φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. cauete vobis ab idolis. subj φυλάξω. ῃς. ῃ. seruem, 1. Timoth. 5. 21. infin. φυλάξαι. custodire, Iudæ versu 24. pass. & med. φυλάσσομαι. caueo, Luc. 12. v. 15. φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας. cauete ab auaritia. 2. Timoth. 4. v. 15. ὃν καὶ σὺ φυλάσσου. à quo & tibi caue. Actor 21, v. 25. φυλάσσεσθαι αὐτούς. cavere sibi ab jis. Act. 23. 35. φυλάσσεσθαι. custodiri. aor. 1. med. ἐφυλαξάμην. obseruaui, Matt. 19. v. 20. φυλακτήρια. τά. phylacteria, q. d. conservatoria, Matth. 23. 5. πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν. dilatant enim philacteria sua, h. e. laminas aut membranulas fronti alligatas, idq; ex Dei instituto (Exod. 13. vers. 16. Deut. 6. v. 8.) vt tam ipsis, quam alijs semper in animum revocaretur lex Dei, quibus tamen Pharisæi abutebantur ad vanam ostentationem. γαζοφυλάκιον. ου. τό. gazophylacium, ærarium Ecclesiasticum. Vox composita ex voce Persica γάζα. ης. ἡ. tributa, opes & φυλακή. custodia. Mar. 12. v. 41 turba immittebat æra εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. h. e. in arcam aliquam. Iohan. 8, v. 20. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ. hęc verba locutus est Iesus in Gazophylacio, h. e. in illa templi regione, quæ oblationibus conferen-

ferendis erat destinata. custodes illius ærarij dicuntur οἱ γαζοφύλακες. δεσμοφύλαξ. ακος. ὁ. vinctorum custos, qui Latine vna voce dicitur commentariensis, Act. 16. v. 23. 27. 36.

φυλὴ. ῆς. ἡ. tribus, Matt. 19. 28. κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς, iudicantes duodecim tribus. Act. 13. 21. ἐκ φυλῆς Βενιαμιν, ex tribus Beniamin Iacob. 1. v. 1. ταῖς δώδεκα φυλαῖς, duodecim tribubus. συμφυλέτης. ου. ὁ. contribulis, 1. Thess. 2. v. 14. ἀλλόφυλος, ου. ὁ καὶ ἡ. alienigena. Act. 10. v. 28. ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἀλλοφύλῳ, nefas erat Iudæo adhærere alienigenæ, h. e. eo familiariter vti non licebat. δωδεκάφυλος. ου. ὁ. in duodecim tribus diuisus. δωδεκάφυλον. ου. τὸ. duodecim tribus, Act. 26. 7.

φύλλον. ου. τὸ. folium. τὰ φύλλα, folia, Matth. 21. 19. & 24. 32. Mar. 11. 13, Apoc. 22. 2. καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου, & folia ligni, h. e. arboris (Hebraismus.)

φύρω. F. ῶ. & φύρσω. P. πέφυρκα. commisceo. φυράω. ῶ. misceo, macero, subigo. F. άσω. P. ακα. aor. 1. med. ἐφυρασάμην. φύραμα. τος. τὸ. massa luti, Rom. 9. 21. farina aqua subacta, 1. Cor. 5 6.

φῦσα vel φύσαι, folliis, ἐλ. σ. φυσάω. sufflo. ἐμφυσάω. ῶ. afflo, Iohan. 20. v. 22. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε. (3. sing. aor. 1. act. ind.) & quum hoc dixisset, afflavit eos, φυσιόω. ῶ. inflo, 1. Corinth. 8. v. 1. ἡ γνῶσις φυσιοῖ. scientia inflat. Fut. φυσιώσω. P. πεφυσίωκα. pass. φυσιόομαι. οῦμαι. inflor, turgeo, 1. Corinth. 13. v. 4. ἡ ἀγάπη, οὐ φυσιοῦται. charitas non inflatur. 1. Corinth. 4. 6. φυσιοῦσθε pro φυσιῶσθε. inflemini. Coloss. 2. 18. φυσιούμενος. inflatus part. præt. πεφυσιωμένος. η. ον. inflatus. a. um. 1. Cor. 4. v. 19. & 5. v. 2. aor. 1. pass. ἐφυσιώθην. 1. Corinth. 4. v. 18 φυσίωσις. εως. ἡ. tumor animi, 2. Cor. 12. v. 20.

φύω gigno, produco, edo, pario, item neutraliter nascor, enascor, pullulo. Fut. φύσω. præt. πέφυκα. natus sum, item ita natura comparatus sum. præt. med. πέφυα. ἐλ. δ. a. 2. act. ἔφυον. a. 2. pass. ἐφύην. in part. a. 2. φυεὶς. εῖσα. ἐν. enatus. a. um. Luc. 8. 6. καὶ φυὲν ἐξηράνθη. & enatum exaruit. Heb. 12. v. 15. φύουσα (part. præs. act. g. f) suppullulans. φύσις. εως. ἡ. natura, Roman. 2. v. 14 1. Corinth. 11. v. 14. Ephes. 2. v. 3. φυσικὸς. ἡ. ὸν. naturalis. e. Roman. 1. v. 26. φυσικῶς. naturaliter, Iud. v. 10. φυτὸς. satus. ἔμφυτος. ου. ὁ. ἡ. insitus, Iacob. 1. v. 21. δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον. excipite insititium illum sermonem. σύμφυτος. ου. ὁ.

ν. ὁ. vna plantatus, Rom. 6. 5. νεόφυτος. ν. ὁ. nouitius, 1. Tim. 3 6. ἐκφύω. germino, Mat. 24. 32 ὅταν τὰ φύλλα ἐκφύῃ (pręſ. ſubj. 3. p. ſing.) quum folia germinant. φυτὸν. ῦ. τὸ. planta. φυτεύω, planto, conſero. 1. Cor. 9. 7. τίς φυτεύει ἀμπελῶνα; quis plantat vineam? 1. Cor. 3. 7. οὐδὲ ὁ φυτεύων (part. præſ.) neq; qui plantat. imperf. ἐφύτευον, plantabam, Luc. 17. 28. ἐπώλουν, ἐφύτευον, vendebant, plantabant. Fut. φυτεύσω, plantabo. a. 1. ἐφύτευσα, plantaui. 1. Cor. 3. 6. ἐγὼ ἐφύτευσα, ego plantaui. Mat. 15. 13. ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου, quam non plantauit pater meus. Præt. perf. πεφύτευκα, plantaui. vnde eſt præt. paſſ. πεφύτευμαι, & hinc part. præt. paſſ. πεφυτευμένος, plantatus, quod legitur Luc. 13. 6. a. 1. paſſ. ἐφυτεύθην, plantatus fui. vnde a. 1. imperat. φυτεύθητι, plantator, Luc. 17. 6. φυτεία. ας. ἡ. ſatio, plantatio. item planta, Matth. 15. 13.

Φωλεός. ῦ. ὁ. luſtrum, antrum, latibulum. Matth. 8. 20. αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, vulpes luſtra habent.

Φωνή. ῆς. ἡ. vox, Matth. 3. 3. φωνὴ βοῶντος, vox clamantis. ibid. v. 17. φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, vox è cælis. Matt. 17. 5. φωνὴ ἐκ νεφέλης, vox è nube. Matth. 27. 46. ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ. exclamavit Ieſus voce magna. Actor. 12. v. 22. θεοῦ φωνή. vox dei, 2. Pet. 2. 16. ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον. humana voce loqui. Fletus, vox lamentabilis, Matth. 2. v. 18. Sonus, Matth. 24. v. 31. μετὰ σάλπιγγος φωνῆς, cum voce tubæ. 1. Corinth. 14. v. 7. τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα. inanimata ſonum edentia. Apoc. 9. v. 9. φωνὴ τῶν πτερύγων. ſonus alarum. φωνέω. voco, Ioh. 11. v. 28. φωνεῖ σε. vocat te. nomino, Iohan. 13. v. 13. ὑμεῖς φωνεῖτέ με. vos me nominatis. invito, Luc. 14. 12. μὴ φώνει. (præſ. imper.) ne invita. clamo, imp. ἐφώνουν. ει. clamabam. Luc. 8. v. 8. ταῦτα λέγων ἐφώνει. hæc dicens clamabat. Fut. φωνήσω. canam, Ioh. 13. v. 39. οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ. nequaquam gallus canet. aoriſt. 1. ἐφώνησα. vocavi. Mat. 20. v. 32. στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτούς. & conſiſtens Ieſus vocavit eos. cecini, & dicitur de gallo, Matt. 26. v. 74. καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. & ſtatim gallus cecinit. Iohan. 9. v. 18. ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς. vocarunt parentes aor. 1. imperat. φώνησον. voca, Iohan. 4. v. 16. a. 1. infin. φωνῆσαι. vocare, Iohan. 1. v. 48. part. aor. 1. φωνήσας. αντος. ὁ. qui vocavit. Luc. 16. 2. 24. & 23. 46. Actor. 9. 41. & 10. 7. pl. φωνήσαντες οἱ. Act. 10. 18. aor. 1.

aor.1.paſſ. ἐφωνήθην vocatus ſum, bis legitur in infinit. φωνηθῆναι, Marc.9.v.35. Lucæ 19.v.15. ἀναφωνέω. ῶ. exclamo, Luc.1.v.42. καὶ ἀνεφώνησε. & exclamauit. προσφωνέω. ῶ. acclamo, aduoco, Matth.11.v.16. καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν. & aduocant ſodales ſuos. alloquor, imperf. Actor.22.v.2. προσεφώνει. alloquebatur. a.1. προσεφώνησα. Luc.23.v.20. ὁ πιλάτος προσεφώνησε Pilatus allocutus eſt. ἐπιφωνέω. ῶ. acclamo. Legitur ter in ſolo imperf. Act.12.22. ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει. populus vero acclamabat. clamo aduerſus aliquem, Actor.22.24 οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. ſic clamabant aduerſus eum. Legitur etiã ſine caſu, Luc.23.21. ἄφωνος. ου. ὁ. ἡ. mutus, Act.8.32. 1.Corinth.12.2. 2.Pet.2.16 ἀφωνία. ας. ἡ. ſilentium, infantia. σύμφωνος. conſonus, item concors, conſentiens, 1.Corinth.7.5. ἐκ συμφώνου. ex conſenſu, vbi συμφώνου. eſt gen. caſus à nominat. σύμφωνον. ου. τὸ. & idem eſt quod συμφώνησις εως. ἡ. conſenſus, conuenientia. 2.Cor.6.15. συμφωνία ας. ἡ. concentus, Luc.15.v.25. ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν. audiuit concentum & choros. συμφωνέω. ῶ. conſentio, Actor.15.15. καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, & huic conſentiunt verba prophetarum. paciſcor, Mat.20.13. οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι. nonne denario pactus es mecum? ibid.v.2. συμφωνήσας (part. a.1.) μετὰ τῶν ἐργατῶν. pactus cum operarijs. Actor.5.v.9. τί ὅτι συνεφωνήθη. (3.ſing.a.1. paſſ.) ὑμῖν; quid eſt, cur conuenerit inter vos? ἀσύμφωνος. ου. ὁ. ἡ. abſonus, item diſcors, Actor.28.25. ἀλεκτοροφωνία. ας. ἡ. gallicinĩũ. Marc.13.35.

Φώρ. φωρὸς. ὁ. fur, (idem quod κλέπτης. ου. ὁ.) quæ vox dicitur παρὰ τὸ φέρειν. ab auferendo, ad quod thema vocẽ hanc referre potuiſſemus. Ab hac voce deriuatur fur, & non à furca. αὐτόφωρον. ου. τὸ. ipſum furtũ. & per ſyn. ſpeciei ipſum factum, ipſum facinus. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ. in ipſo facto. Iohan.8.v.4.

X Αίνω, hiſco, dehiſco. Fut χανῶ. a.1. ἔχηνα. in infin. χῆναι a.2. ἔχανον, in infin. χανεῖν. ἰλ. ρ. γαῖα μέλαινα πᾶσι χάνοι (a.2. opt.) terra nigra omnibus dehiſcat. Sed imprecatio hæc ethnica eſt, & Chriſtianis indigna (Luc.9.v.54) præt.med. κέχηνα (pro κέχανα. quod ipſum tamen etiam legitur) κεχηνότες à Lucian. & Ariſtoph. dicũtur ſtulti, quod aperto hianteq; ore eſſe, plerumq; ſtultitiæ ſit argumentũ. χαίνειν περὶ τι. rei

rei cuipiam inhiare, q.d. hiante ore & opertis faucibus captare. χάσμα. ατος. τό. hiatus, Lu. 16.26. παρὰ τὸ χαίνειν, deriuatur χὴν, ὁς. ὁ. ἡ. anser plural. οἱ χῆνες. gan∫e.

Χαίρω. gaudeo, Iohan. 11.v.15. χαίρω δι' ὑμᾶς. gaudeo propter vos. Mat. 18. v.13. χαίρει ἐπ' αὐτῷ. gaudet. ea. (oue.) 1. Thess. 3.v.9. χαίρομεν. δι' ὑμᾶς. gaudemus propter vos. imperat. χαῖρε, salue. Luc. 1.v. 28. χαῖρε κεχαριτωμένη Aue gratia plena. Matthæi 27. v. 29. χαῖρε ὁ βασιλεύς. (Attice pro ὦ βασιλεῦ) salue rex. Matth. 5. 12. χαίρετε, gaudete. Philip. 3. v. 1 χαίρετε ἐν Κυρίῳ. gaudete in Domino. Subj. Apoc. 19. v.7 χαίρωμεν. gaudeamus. infinit. χαίρειν, saluere, 2. Ioh. v. 10. χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. Aue. illi ne discite. Græci literis suis præmittere solent χαίρειν, item εὖ πράττειν. sicut Latini Salutem plurimā. Act. 15. v. 23. τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν. Fratribus S.P. Actor. 23. 26. Φήλικι χαίρειν. Felici S. P. Iacobi. 1. v. 1. φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. duodecim tribubus dispersis salutem, Rom. 12. v. 15. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. gaudere cum gaudentibus. part. χαίρων. gaudens, Coloss. 2. 5. χαίροντες. 2. Corin. 6. v. 10. Luc. 19. 37. imperf. ἔχαιρον, gaudebam. Luc. 13. v. 17. πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρε. totus populus gaudebat. Actor. 13. v. 48. ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον. his auditis gentes gauisæ sunt. Fut χαρῶ. gaudebo, Apoc. 11. 10. Præt. perf. κέχαρκα. pass. κεχάρισμαι. vnde est χάρμα. τος. τό. lætitia, gaudium. a. 2. act. ἔχαρον. pass. ἐχάρην. gauisus sui, 3. Ioh. 3. ἐχάρην γὰρ λίαν. valde enim lætatus sui. Act. 11. 23. ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας. gauisus est & hortabatur omnes. vbi καὶ videtur conjungere dissimilia tempora. Cōfer simile exemplum, Iohan. 16. v. 20. ἐχάρημεν. gauisi sumus. 2. Cor. 7. 13. ἐχάρητε. gauisi estis, Iohan. 14. v. 28. ἐχάρητε ἄν. gauderetis vtiq; Iohan. 20. v. 20. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταί. lætati ergo sunt discipuli. subj. a. 2. pass. χαρῆτε. gaudeatis. 1. Pet. 4. 13. infin. aor. 2. pass. χαρῆναι. gaudere. 2. Corinth. 7. v. 7. Fut. 2. pass. χαρήσομαι. Philip 1. v. 18. ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται. mundus autem gaudebit. Iohan 16. 20. ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Luc. 1. v. 14. super ejus natiuitate gaudebunt. à præt. med. κέχαρα deriuatur ἡ χαρά. ᾶς. gaudium, Matt. 2. 10. ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Hellenismus. Sic χαρᾷ χαίρειν, Iohan. 3. v. 29. more Hebræorū, qui dicunt gaudendo gaudere, h. e. vt Terentius

rentius loquitur, solide gaudere. μετ̀ χαρᾶς. cum gaudio, Luc. 8. v. 13. & 10. 17. ἀπὸ χαρᾶς. præ gaudio, Luc. 24. vers. 41. Actor. 12. v. 14. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν. introito in gaudium, h. e. in cœlum. (Metonim. effecti) Mat. 25 v. 21. Iacob. 4. v. 9. ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν (μεταστραφήτω) gaudium in mœrorem conuertatur. Iohan. 16. vers. 20. ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. tristitia vestra in gaudium euadet. πληρῶσθαι χαρᾶς. impleri gaudio, lætitia perfundi, Actor. 15. vers. 52. συγχαίρω. vnà gaudeo, congratulor, gratulor, Philip. 2. vers. 17. συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν. gratulor omnibus vobis. 1. Cor. 12. v. 26. συγχαίρει πάντα τὰ μέλη vna gaudent omnia membra. imperf. συνέχαιρον. gratulabar, Luc. 1. 58. συνέχαιρον αὐτῇ. gratulabantur ei. aor. 2. passiu. imperat. συγχάρητέ μοι. gaudete mecum.

Χάλαζα. ης. ἡ. grando, Apoc. 8. 7. & 11. 19. & 16. 21. refertur inter plagas Dei.

Χαλάω. ῶ. laxo, remitto.)(ἐντείνω. intendo. Eurip. χαλᾷν δεσμά. laxare vincula. demitto, Marc. 2. 4. χαλῶσι τὸν κράββατον. demittunt grabbatum. F. χαλάσω τὸ δίκτυον. demittam rete, Luc. 5. v. 5. aor. 1. ἐχάλασα. Luc. 5. v. 4. χαλάσατε. demittite. part. aor. 1. χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. Actor. 9. v. 25. demissum in sporta, Actor. 27. v. 30. χαλασάντων τὴν σκάφην. demittentibus scapham. aor. 1. passiu. 2. Cor. 11. v. 33. ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην. in corbe sui demissus.

Χαλέπτω. cum Acc. noceo, damno afficio, F. ψω. præt. φα. χαλεπός. ἡ. ὀν. difficilis, morosus, molestus, 2. Tim. 3. v. 1. ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. impendebunt tempora difficilia. sæuus, Matth. 8. 28. χαλεποὶ λίαν. sævi valde.

Χαλινός. οῦ. ὁ frænum, Iacob. 3. 3. Apoc. 14. 20. χαλινόω. ῶ. fræno. freno iniecto rego, compesco, reprimo, coerceo. ἀχάλινος. ὁ. ἡ. effrænatus. a.

Χαλκός. οῦ. ὁ. æs, 1. Cor. 13. v. 1. γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, factus sum æs resonans. nummus æneus (per meton. materiæ) Mar. 12. 41. βάλλει χαλκὸν εἰς γαζοφυλάκιον, proijcit æneos nummos in gazophylacium. χαλκίον. ου. τὸ. vas æreum, Marc. 7. v. 4. χάλκεος, & contracte χαλκοῦς. æreus, ex ære factus. in f. g. χαλκῆ. ἡ. in n. g. χάλκεον οῦν. in pl. num. n. g. χάλκεα χαλκᾶ. Apoc. 9. v. 20. χαλκεύς. έως. ὁ. faber ærarius, a. Timoth. 4. v. 14. χαλκηδών. όνος. ὁ. gemma, quæ dicitur chalcedonius, Apoc. 21. v. 19.

Χαμαί. humi, Adu. Iohan. 9. 6. ἔπτυσε χαμαί. ſpuit humi. Iohan. 18. v. 6. ἔπεσον χαμαί. ceciderunt humi.

Χαράσσω. ſculpo. F. χαράξω. P. κεχάραχα. paſſ. κεχάραγμαι. vnde eſt χάραγμα. τος. τὸ. ſculptura, Actor. 17. v. 29. character, nota, Apoc. 16. 2 χάραγμα τοῦ θηρίου. characterem beſtiæ. 3. perſ. κεχάρακται, vnde eſt χαρακτήρ. ῆρος. ὁ. character, nota impreſſa, inſculpta, aut inciſa, Heb. 1. 3. χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. character perſonæ illius.

Χάραξ. ακος. ὁ. vallum ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent. Luc. 19. v. 43.

Χάρις. ιτος. ἡ. gratia, 2. Cor. 2. 14. τῷ δὲ θεῷ χάρις. Deo gratia, ſcil. habetor, 2 Corin. 12. 9. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ſufficit tibi gratia mea. Ioh. 1. v. 16. χάριν ἀντὶ χάριτος. gratiam pro gratia, h. e. gratiam ſupra gratiam. q. d. gratiam noua gratia cumulatam. Epheſ. 2. verſ. 15. χάριτί ἐστε σεσωσμένοι. gratia ſeruati eſtis. interdū χάριν, ponitur pro ἕνεκα, Epheſ. 3. v. 1. τούτου χάριν. hujus rei gratia, pro gratiarum actione accipitur, 1. Cor. 10. 30. pro gaudio, 2. Cor. 1. 15 Philem. v. 7. χαρίζομαι. verb. med. dono, Actor. 25. v. 16. χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν. condonare aliquē hominem ad perditionem, h. e. quempiam perdendum concedere, Epheſ. 4. 32. χαριζόμενοι ἑαυτοῖς. condonantes vobis mutuo offenſas. Fut. χαρίσομαι. Rom. 8. v. 32. πάντα ἡμῖν χαρίσεται. omnia nobis donabit. præt. perf. paſſ. κεχάρισμαι, 2. Cor. 2. v. 10. cui condonaui: Actor. 27. v. 24. Galat. 3. 18. κεχάρισται ὁ θεός donauit Deus. Eſt ergo hoc verbum formatione paſſiuum, actiuum vero ſignificatione. a 1. paſſ. ἐχαρίσθην. donatus fui. Philip. 1. v. 29. ὑμῖν ἐχαρίσθη. vobis datum eſt. Actor. 3. v. 14. χαρισθῆναι. donari, 1 Corinth. 2. verſ. 12 τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν. nobis à Deo gratis data. Fut. 1. paſſ. χαρισθήσομαι ὑμῖν. donabor vobis, Philem. v. 22. χάρισμα. τος. τὸ. donum. Rom. 6. 23. & 11. 28. χαριτόω. ῶ. F. ώσω. P. κα. a. 1. ἐχαρίτωσα. gratia afficio, facio, vt aliquis ſit acceptus, vt valeat gratia, vt ſit plenus gratiæ, Eph. 1. 6. ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς. in qua nos ſibi acceptos reddidit. præt. paſſ. κεχαρίτωμαι. Luc. 1. 28. χαῖρε κεχαριτωμένη. Aue gratiā conſecuta. ἄχαρις. ὁ. ἡ. ingratus. ἀχάριστος, idem, Luc. 6. v. 35. 2. Tim. 3. v. 2. εὔχαρις. ὁ. ἡ. cui gratia ineſt, lepidus, item gratus. εὐχάριστος. ου. ὁ. gratus, beneficij memor. Coloſ. 3. ver. 15 εὐχαριστία. ας. ἡ. grata beneficiorum

ciorum recordatio, Ephes. 5. vers. 4. Genit. Actor. 24. v. 3. Dat. 1. Corinth. 14. 16. Acc. 1. Thess. 3. 9. Genit. pl. 2. Corinth. 9. v. 12. Acc. pl. 1. Timoth. 2. vers. 1. εὐχαριστέω. ῶ. gratias ago, Lucæ 18. v. 11. ὁ θεὸς. (Atticè pro ὦ θεέ) εὐχαριστῶ σοι. o Deus ago tibi gratias, Ioh. 11. v. 41. πατὴρ (pro πάτερ Atticè) εὐχαριστῶ σοι. 1. Corinth. 14. v. 17. εὐχαριστεῖς. gratias agis. Rom. 14. v. 6. εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. agit Deo gratias. 1. Thess. 2. v. 13. εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ. gratias agimus Deo. 1. Thess. 5. 18. εὐχαριστεῖτε 2. Thess. 1. vers. 3. εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε. gratias agere debemus Deo semper. Ephes. 1. v. 16. οὐ παύομαι εὐχαριστῶν. non cesso gratias agere. Fut. εὐχαριστήσω. Aor. 1. εὐχαρίστησα. gratias egi. Actor. 27. v. 35. εὐχαρίστησε τῷ θεῷ. gratias egit Deo. Rom. 1. 21. εὐχαρίστησαν. gratias egerunt. part. a. 1. εὐχαριστήσας. gratiis actis, Matth 26. 27. Marc. 14. 23. Lu. 22. 19. Hinc ex voce conjugata cœna Domini dicta fuit εὐχαριστία. gratiarum actio, nec non voce synonyma εὐλογία, 1. Cor. 10. v. 16. quæ notatio est à fine. Ioh. 6. vers. 23. εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου. posteaquam gratias egisset Dominus. aor. 1. pass. εὐχαριστηθῆναι. 2. Corinth. 1. 11. ἵνα εὐχαριστηθῇ. (aor. 1. pass. subj. 3. sing.) ut gratiarum actione celebretur. γλωσσοχαριτέω. ῶ. linguâ gratiam aucupor, blandior, Prou. 28.

Χεῖλος. εος. τό. labium, 1. Pet. 3. v. 10. τὰ χείλη. labia, contractè, pro χείλεα. sermo per Hebraismum. 1. Cor. 14. 21. ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ. labijs alienis (h. e. linguis) loquar populo huic. Matth. 15. v. 8. τοῖς χείλεσί με τιμᾷ. labijs honorat me, h. e. verbis non animo. ora, He. 11. 12. παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. ad oram seu littus maris.

Χεῖμα. τος. τό. hyems, παρὰ τὸ χέειν. quòd multas fundat pluvias: sicut & ipsa latina appellatio origine Greca est παρὰ τὸ ὕειν, à pluendo. χειμὼν ῶνος. ὁ. idem, Matth. 24. 20. προσεύχεσθε, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. orate ne fiat fuga vestra hyeme. h. e. ne incidat in hyemem. 2. Timoth. 4. v. 21. πρὸ χειμῶνος. ante hyemem. Tempestas adversa. per metaphoram, Act. 27. v. 20. χειμάζω. hyemo, hyberno, hyemem traduco. F. σω. χειμάζομαι. tempeste jactor, vexor, Actor. 27. v. 18. παραχειμασία ας. ἡ. hyematio, Actor. 27 v. 12.

Χείρ. ἡ. manus, 1. Corinth. 12. 15 οὐκ εἰμὶ χείρ. non sum manus.

Genit. χειρὸς. Actor. 28. v. 3. καθῆψε τῆς χειρὸς. inuasit manum. Dat. Phil. v. 19. ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. scripsi manu mea. Accus. Matth. 9. v. 18. ἐπίθες τὴν χεῖρά σου. impone manum tuam. Nom. pl. Actor. 20. v. 34. αἱ χεῖρες αὗται. manus hæ. Genit. Act. 12. 7. ἐξέπεσον αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. exciderunt catenæ ex manibus. Dat. 1. Thess. 4. 11. ἐργάζεσθαι ἰδίαις χερσί. laborare proprijs manibus. Acc. Rom. 10. v. 21. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου. expandi manus meas. Mat. 15. v. 20. ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν. illotis manibus edere. Manus Domini ponitur pro gratia Dei. Luc. 1. 66. ἡ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. manus Domini erat cum eo Luc. 1. 74. ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. ex manu, h. e. potestate hostium. Manus ponitur pro prauo animi affectu, qui per manum exseritur, Mat. 5. 30 ἀντίχειρ. ος. ὁ. pollex. αὐτόχειρ. ος. ὁ. qui suis manibus aliquid agit, Act. 27. v. 19. διαχειρίζομαι. interficio, Act. 5. 30. ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε. (2. pl. a. 1. med. ind.) quem vos interfecistis. Act. 26. v. 11. διαχειρίσασθαι. (a. 1. med. infi.) interimere. ἐπιχειρέω. ῶ. aggredior, Actor. 9. v. 29. οἱ δὲ ἐπεχείρουν. (3. pl. imperf. act.) αὐτὸν ἀνελεῖν. illi verò conabantur eum interficere, ἐπιχειρεῖν. hic ferè idem valet, quod ἐπειρῶντο. quod legitur Actor. 26. v. 21. Lucæ 1. v. 1. ἐπεχείρησαν. (3. pl. a. 1. act. indic.) aggressi sunt. Act. 19. v. 12. ἐπεχείρησαν δέ τινες. aggressi vero sunt quidam. προχειρίζομαι. deligo, designo, verbum hoc tantum bis legitur in a. 1. med. Act. 22. 14. προεχειρίσατό σε. delegit te. Act. 26. v. 16. προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην. vt designarem te ministrum.

Χέω vel χείω. fundo. F. χέσω vel χείσω. item χεύσω. tanquam à χεύω. a. 1. ἔχευσα. ἔχευα. & ἔχεα. fudi. aor. 2. ἔχεον. ἐπιχέω. infundo, ἅπαξ λεγόμενον Luc. 10. 34. ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον. infundens oleum & vinum. καταχέω. effundo, bis legitur in a. 1. actiuo. Matth. 26. v. 7. Marc. 14. 3. κατέχεεν. effudit. συγχέω. confundo, ἅπαξ λεγόμενον. Actor. 21. v. 27. συνέχεον. (3. pl. a. 2. act.) πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν. concitarunt totam turbam, & injecerunt manus in eum.

Χύω vel χυνέω. idem quod χέω. F. χύσω. P. κέχυκα. pass. κέχυμαι part. præt. κεχυμένος. aor. 1 ἐχύθην. affine verbo nostro vernaculo *giessen*. διαχέω profundo. a. 2. perf. præt. pass. διακέχυσαι, deriuatur nomen, διάχυσις. εως. ἡ. profusio, 1. Pet. 4. vers. 4. ἐκχέω vel ἐκχύνω

ἐκχύνω. effundo, legitur tantùm in passiua forma. Matt. 26. 28. ἐκχυνόμενον. scil αἷμα. sanguis qui effunditur. Est part. præs. nom. casus. g. n. præt. perf. ἐκκέχυμαι. effusus sum. Actor. 10. v. 45. ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται. donum Spiritus S. effusum est. idem tempus legitur, Rom. 5. 5. a. 1. pass. ἐξεχύθην. idem, Iudæ v. 11. ἐξεχύθησαν. effusi sunt. Fut. 1. pass. ἐκχυθήσομαι. effundat, Luc 5. versu 37. καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται. & ipsum (vinum) effundetur. ὑπερεκχύνομαι. superfluo, Luc. 6. versu 38. legitur semel in part. præs. temporis. συγχύνω vel συγχέω. idem quod συγχέω. confundo, Act. 9. v. 22. συνέχυνε. confundebat. præt. perf. pass. συγκέχυμαι. confusus sum, Actor. 21. versu 31. ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ. tota Hierosolyma conturbata fuit. part. præt. συγκεχυμένος. η. ον. Actor. 19. v. 31. ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη. erat enim concio conturbata, h. e. cœtus ille erat conturbatus. a. 1. pass. συνεχύθην. idem significat quod preteritum perfectum, Act. 2. 6. συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη. conuenit multitudo, & conturbata fuit. σύγχυσις. εως. ἡ. confusio, Actor. 19. v. 29. ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως. & impleta est ciuitas tota confusione. προσχύω. affundo, vnde est πρόσχυσις. εως. ἡ. affusio, Heb. 11. v. 28. αἱματεκχυσία. ας. ἡ. sanguinis effusio, Heb. 9. v. 22.

Χόος. οὖς. Genit χοός. οῦ. ὁ. terra egesta, puluis Mar. 6. 11. ἐκτινάξατε τὸν χοῦν. excutite puluerem. Apoc. 18. v. 19. ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς. injecerunt puluerem capitib.

Χῆρος ὁ, χήρα ἡ, χῆρον τὸ. viduus, a um. in N. T. tantum fœmininum legitur. Luc. 2. v. 37. αὕτη χήρα. hæc vidua, Marc. 12. 42. μία χήρα. vidua quædam. Lucæ 21. v. 2. εἶδε χήραν πενιχρὰν. vidit viduam pauperem. Plur. αἱ χῆραι. viduæ, Actor. 9. v. 39. τῶν χηρῶν. viduarum, Matthæi 23. 14. ταῖς χήραις. viduis, 1. Tim. 5. v. 16. τὰς χήρας, Iacob. 1. 27. ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας. visitare orphanos & viduas. χηρόω. ῶ. viduo, viduum reddo. χηρεύω. viduus sum. χηρεία. ας. ἡ. viduitas.

Χθὲς. Aduerb. heri. Act. 7. v. 28. Heb. 13. v. 8.

Χίλιοι. αι. α. mille. χίλια ἔτη. mille anni, 2. Pet. 3. v. 8. σταδίων χιλίων. stadiorum mille, Apoc. 14. 20. ἡμέρας χιλίας. dies mille. Apoc. 12. v. 6. χιλιὰς. άδος. ἡ. numerus millenarius. Nom. plur. αἱ χιλιάδες, Act. 4. 4. ὡσεὶ χιλιάδες πέντε. quasi quinquies mille. Genit. Luc. 14. v. 31. μετὰ εἴκοσι χιλιάδων.

cum viginti millibus. Dat. pl. χιλιάσι. millibus. Accus. χιλιάδας. mille. τρισχίλιοι. ter mille. Actor. 2. v. 41. ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι. animæ ferè ter mille, vel tria millia animarum πεντακισχίλιοι. quinquies mille, vel quinque millia. Matthæi 14. versu 21. ἄνδρες πεντακισχίλιοι. viri quinquies mille. Genit. πεντακισχιλίων, Matth. 16. 9. 10. Acc. πεντακισχιλίους, Marc. 8. vers. 19. χιλιοστός. ή. όν. millesimus, a. um.

Χιτών, ῶνος. ὁ. pro quo Iones dicunt κιθών. tunica, Ioh. 19. v. 23. ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄῤῥαφος. erat autem tunica inconsutilis. Iudæ v. 23. μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. odio habentes vel eam tunicam, quæ à carnis contactu sit maculata. Dat. plur. χιτῶσι. tunicis. Acc. χιτῶνας, Luc. 3. 11. & 9. 3.

Χιών. όνος. ἡ. nix, q. παρὰ τὸ χέειν, Matth. 28. v. 3. λευκὸν ὡσεὶ χιών. candidum tanquam nix. αἱ χιόνες. niues.

Χλαμύς. ύδος. ἡ. chlamys, vestis, quæ tunicæ superindui solet. Matt. 27. v. 28. περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα. circumdederunt ei chlamydem.

Χλεύη. ης. ἡ. risus, illusio, ludibrium. χλευάζω. ludificor, irrideo, cauillor, Actor. 2. 13 χλευάζοντες. irridentes, Act. 17. versu 32. οἱ μὲν ἐχλεύαζον. (imperf. 3. pl.) alij ludibrio habebant. Fut. χλευάσω. a. 1. ἐχλεύασα.

Χλιαίνω. tepefacio. Fut. χλιανῶ. Præt. κεχλίαγκα. Præt. pass. κεχλίασμαι. aor. 1. ἐχλιάνθην. χλιαρός. ά. όν. tepidus. a um. Apoc. 3. 16.

Χλόα. vel Ionicè χλόη. herba virens, gramen. Est nomen proprium mulieris. 1. Corinth. 1. v. 11.

Χλοερός. & per crasin χλωρός. ά. όν. viridis, e. Marci 6. versu 39. ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. super viridi gramine. Pallidus, Apoc. 6. versu 8. καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός. & ecce equus pallidus.

Χοῖνιξ. ικος. ἡ. mensuræ nomen, chœnix, Apoc. 6. v. 6.

Χοῖρος. ου. ὁ. ἡ. porcus, a: sus, Lucæ 15. v. 16. ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι. quæ comedebant porci. Mat. 8. 30. ἀγέλη χοίρων, grex porcorum.

Χολή. ῆς. ἡ. bilis, fel, Matthæi 27. vers. 34. ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον. acetum felle permistum. ita virulenta, Actor. 8. versu 23.

Χολάω indignor, irascor, construitur cum Dat. ἐμοὶ χολᾶτε. mihi succensetis. Iohan. 7. v. 23.

Χορός. ου. ὁ. chorus, tripudium, chorea, Luc. 15. v. 25. χορεύω. salto. F. χορεύσω. P. κεχόρευκα. a. 1. ἐχόρευσα. χορεία. ας. ἡ. saltatio, chorea. χορευτής. ου. ὁ. salta-

saltator. φιλόχορευς. ὁ. ἡ. chorearum amans.

Χόρτος. ου. ὁ. gramen, Mar. 4. 28. fœnum, 1.Corin.3. 12. herba, Iac.1.10. ἄνθος χόρτου. flos herbæ. 1.Pet. 1. 24. δόξα ἀνθρώπων ὡς ἄνθος χόρτου. gloria hominum est tanquam flos herbæ. χορτάζω. saturo. F. χορτάσω. P. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα. Matth.15.v.33. ὥστε χορτάσαι. (a.1. act. infin.) ὄχλον τοσοῦτον. ut saturemus turbam tantam. Pass. χορτάζομαι. Phil. 4.v.12. χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν. saturari & esurire, Iacob.2.16. χορτάζεσθε. (præs.imperat.) saturamini. a.1.pass. ἐχορτάσθην saturus sum, famem explevi, Iohan.6.v.26. ἐχορτάσθητε. saturari estis. Matth.14. 20. καὶ ἐχορτάσθησαν. & saturati fuerunt. Luc.16.v.21. ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι. (a. 1.infin.) cupiens saturari. Fut. 1. pass. χορτασθήσομαι. saturabor, Lucæ 6.v.21. χορτασθήσεσθε. saturabimini. Matth. 5. v.6. χορτασθήσονται. saturabuntur. à præt. pass. κεχόρτασμαι. derivatur χόρτασμα. τος. τό. cibus, Act.7.v.11.

Χρεία. ας. ἡ. necessitas, Luc. 10. v.42. ἑνός ἐστι χρεία. unum est necessarium. Matth.21.v 3. ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει. Domino illis opus est, Lu.15.7 οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. quibus resipiscentia non est opus. 1.Corinth. 12. v.21. χρείαν σου οὐκ ἔχω. te mihi non est opus. Ponitur sæpe sine Genit. pro necesse habeo, Matth.14. 16. χρείαν ἔχω ἀπελθεῖν. 1.Thess.5.1. γράφεσθαι. Heb.5.v.12. πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν. (verbum pro nomine.) χρεία significat etiam indigentiam. Rom.12. v.13. Ephes.4. v. 28. ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. vt habeat, quod impertiat egenti. ἀχρεῖος. εία. εῖον. inutilis. e. Matth.25.v.30. ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε. inutilem servum ejicite. Luc. 17.v.10. δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν. serui inutiles sumus. ἀχρειόω. ῶ. inutilem reddo. ἀχρειόομαι. οῦμαι. inutilis fio, Roman.3.v.12. ἠχρειώθησαν. (3.pl.aor.1.pass. ind.) inutiles facti sunt.

Χράω. ῶ. commodo, commodato do, do vtendum, *ich leihe*. F. χρήσω. P. κέχρηκα. aorist.1. ἔχρησα. cōmodaui. Luc. 11. v.5. χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους. da mihi mutuò tres panes. χράομαι. ῶμαι. vtor, cum Dat. 1. Timoth. 1. versu 8. ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται. si quis ea legitimè vtatur. χρῆται. hic est subj.modi. 1.Timoth.5. v.23. οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ. pauculo vino vtere. χρῶ. est præs. imperat. 2.Corinth.3.v.12. χρώμεθα. (1.pl.præs.ind.) vtimur, 1.Cor.7.v.31. χρώμενοι. vtentes. (part.præs.) imperf. ἐχρώμην. ώμην. άω. ῶ.

ἀέτο. ᾶτο. in 3. pl. ἀοντο. ῶντο. Actor.27.v.17. ἐχρῶντο. utebantur. Fut. χρήσομαι. utar. aor. 1. ἐχρησάμην usus sum. 1.Corinth.9.15. 2.Corinth. 1.v. 17. ἐχρησάμεθα. usi fuimus. 1.Corinth.9.v.12. a. 1. imperat. χρῆσαι. utere, 1. Corinth.7.v.12. a.1.subj. χρήσωμαι. utar, 2.Corinth.13.v.10 χρῆσις. εως. ἡ. usus. Roman. 1. v. 26. 27. χρήσιμος. ου. ὁ. καὶ ἡ. utilis, 2. Timoth.2.v 14. εἰς οὐδὲν χρήσιμον. ad nihil utile. χρηστὸς. ἡ. ὸν. idem item benignus, Ephes.4.v.32. 1. Pet.2. v.3. bonus, Luc.5.v.39. honestus, 1. Corinth.15. v 33. facilis, Matth. 11. v. 30. τὸ χρηστὸν. benignitas, substantivè capitur, idemq; valet quod ἡ χρηστότης. Roman.2.4. χρηστότης. ητος. ἡ. benignitas. 1.Pet.2.v.3. χρηστεύομαι. benignus sum. 1. Corinth.13.4. ἄχρηστος. ου. ὁ. ἡ. inutilis, Philem. v.11. εὔχρηστος. ου. ὁ. ἡ. utilis, 2.Timoth.2.v.21. & 4. v.11. Philem. v.11. ἀποχράομαι. ῶμαι. obutor, cum Dat. ἀπόχρησις. εως. usus, Coloss. 2. v. 22. καταχράομαι. ῶμαι. abutor. 1. Corinth. 7. 31. ὡς μὴ καταχρώμενοι. tanquam non abutentes. 1.Corinth.9 v.18. εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι. (aor.1. med. infin.) τῇ ἐξουσίᾳ μου. ne abutar jure meo. παραχράομαι. ῶμαι. abutor. item aspernor, flocci facio.

παραχρῆμα. Adv. illico, (idem quod αὐθίως. statim) in novo Testamento legitur decies novies. Mat.21.19.20. Lu.1. 64.& 4. 39.& 5.25. & 8. 44. 47.55.& 13.13.& 18.43.&c ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex tempore Xenoph. Alij derivant à χρῆμα. τος. τὸ. res, negotium, pecuniæ, de qua voce paulò infrà. συγχράομαι. ῶμαι. familiariter utor aliquo, commercium habeo cum aliquo Ioh.4.9. οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι σαμαρείταις. Iudæi enim nihil habent commercij cum Samaritis.

χρῆμα. τος. τὸ. res, negotium. item pecunia, sic dicta παρὰ τὸ χρῆσθαι. quia ea uti debemus, juxta illud: Quid mihi divitiæ, si non conceditur usus? Accepit autem nomen ab usu, quia omnium commerciorum nervus est. Actor.4.37. ἤνεγκε τὸ χρῆμα. attulit pecuniam. χρήματα τά. opes, pecuniæ Luc. 18.24. οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες. qui opes habent. Marc. 10.24. τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν. qui confidunt opibus. Act.8 v. 20. διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. pecunijs acquiri. Actor.24. v.27. ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ. ut pecuniæ darentur illi. χρηματίζω. divinitus admoneo, nominor. He.12.25. χρηματίζοντα. divinitus loquentem. Fut. χρηματίσω. Roman. 7.

man. 7. v. 3. μοιχαλὶς χρηματίσει. adultera vocabitur, a. I. ἐχρημάτισα. nominatus seu vocatus fui. Actor. 11. v. 26. χρηματίσαι (aor. I. act. infin.) τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς χριστιανούς. vocari primum Antiochiæ discipulos Christianos. χρηματίζομαι. divinitus admoneor. Præt. pass. κεχρημάτισμαι. divinitus fui admonitus, jussus. Heb. 8. v. 5. καθὼς κεχρημάτισται μωσῆς. sicut Moses divinitus jussus fuerat. Luc. 2. v. 26. ἦν ἦ αὐτῷ κεχρηματισμένον. fueratque ipsi divinitus dictum a. I. pass. ἐχρηματίσθην. Actor. 10. v. 22. ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου. divinitus admonitus fuit ab angelo, h. e. ab angelo divinitus misso. Heb. 11. v. 7. πίστει χρηματισθεὶς Νῶε. per fidem Noe divinitus admonitus. Matth. 2. v. 22. χρηματισθεὶς ἦ κατ' ὄναρ. divinitus admonitus in somnio. χρηματισμός. ὁ. ὁ. divinum responsum, Rom. 11. 4.

Χρή. oportet, est verbum imper. Iac. 3. v. 10. impers. ἐχρῆν. oportebat. Fut. χρήσει. oportebit. infin. Præs. χρῆναι. oportere. Comp. ἀπόχρη. satis est. Imperf. ἀπέχρη. Fut. ἀποχρήσει. aor. I. ἀπέχρησα.

Χρῄζω. egeo, indigeo, cum Genit. Alij referunt ad thema χρεία. quorum sententiæ non repugnamus. Dicitur χρήζω. (pro χρεάζω) & poeticè χρηΐζω. ubi ἰῶτα quoq; exprimitur. in N. T. quater legitur. Matth. 6. 32. χρῄζετε τούτων. indigetis hisce, Luc. 11. v. 8 δώσει αὐτῷ, ὅσων χρῄζει. dabit illi, quibus eget. 2. Corin. 3. v. I. χρῄζομεν. egemus. Roman, 16. v. 2. χρῄζῃ. (3. sing. præs. subj.) egeat.

Χρίω. ungo, F. χρίσω. a. I. ἔχρισα. tantum legitur in N. T. Luc. 4. v. 18. Act. 4. v. 27. & 10. v. 38. Heb. I. v. 9. 2. Corinth. I. v. 21. P. κέχρικα. Pass. κέχρισμαι. unde est χρίσμα. τος. τό. unctio. item Spiritus sanctus, per metonym. effecti metaphoricam, I. Iohan. 2. 20. ἐλάβετε χρίσμα ἀπὸ τοῦ ἁγίου. accepistis unctionem à sancto illo (videl. Iesu Christo profectam) Per unctionem intelligitur hic Spiritus sanctus, sicut clariùs patet ex v. 27. hujus cap. qui ipse Psal. 45. v. 7. & Heb I. v. 9. vocatur oleum exultationis à tertia persona. κέχρισται. derivatur χριστός οῦ. ὁ. unctus, Christus. Iohan. I. v. 42. εὑρήκαμεν τὸν μεσσίαν. (He. משיח maschiach) ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον ὁ χριστός. Invenimus Messiam illum (de quo prophetæ fuerunt vaticinati,) quod est, Si interpreteris, unctus. Hoc est Domini nostri Iesu cognomen, quo officium ejus triplex indicatur

videlicet officium propheticum, quo functus est in statu humilitationis: officium sacerdotale, quod obijt in his terris, animam & corpus suum pro nobis offerendo in altari crucis, necnon etiamnum in cęlis intercedẽdo pro nobis: officium regium, quod inprimis excercet in statu exaltationis, nos regens verbo, & Spiritu suo & tandem in extremo die (qui hinc vocatur dies Christi, Phil. 1. 10) nos plenè liberaturus est, hostibus nostris partim funditus deletis, partim in gehennam detrusis. Heb. 3. 14. μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ χριστοῦ. participes enim facti sumus Christi. Ἀντίχριστος. ου. ὁ. Antichristus, 1. Ioh. 2. 18. 22. & 4. 3. 2. Ioh. 7. ψευδόχριστοι οἱ. falsi Christi, qui mentiuntur se esse Christum. Matth. 24. v. 24. χριστιανός. οῦ. ὁ. Christianus. Act. 11. 26. & 26. 28. 1. Pet. 4. 16. ἐπιχρίω. illino, Iohan. 9. v. 6. ἐπέχρισε. (3. sing. a. 1. act. indic.) illevit. ἐγχρίω. inungo. Apoc. 3. v. 18. ἔγχρισον. (aor. 1. act. imperat.) τοὺς ὀφθαλμούς σου. inunge oculos tuos.

Χρέος. εος. τὸ. & χρέως. ω. ὁ. (Atticè) debitum. χρεωφειλέτης. ου. ὁ. debitor. Luc. 7. 41. & 16. 5. componitur ex χρέως & ὀφειλέτης. ου. ὁ. debitor. Matth. 6. 12. ab ὀφείλω.

Χρόνος. ου. ὁ. tempus. Iudæ v. 18 ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται. extremis temporibus futuri sunt irrisores. Lu. 4. 5. στιγμῇ χρόνου. punctum temporis, h.e. momentum. Luc. 20. v. 9. ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς. & peregrè abfuit multum temporis. Ioh. 5. v. 6. πολὺν χρόνον. diu. Iohan. 7. 33. μικρὸν χρόνον. paulisper. Rom. 16. v. 25. χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου. æternis temporibus, (h.e. alijs omnibus ętatibus) taciti, h.e. non revelati. χρονίζω. tardo, moror. Luc. 12. 45. χρονίζει ὁ Κύριός μου ἔρχεσθαι. tardat Dominus meus adventum. Luc. 1. 21. ἐν τῷ χρονίζειν. dum tardaret. Matth. 25. 5. χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου. cunctante verò sponso. Fut. χρονίσω. & Atticè χρονιῶ. He. 10. v. 37. οὐ χρονιεῖ. non tardabit. μακροχρόνιος. ου. ὁ. ἡ. longævus, Ephes. 6. 3.

Χρυσὸς. οῦ. ὁ. aurum, Matth. 2. 11. χρυσίον. ου. τὸ. aureus nummus. Act. 3. 6. χρύσεος. οῦς. έα. ῆ. ὁ. aureus. Apoc. 14. v. 14. στέφανον χρυσοῦν. coronam auream, in fœm. g. χρυσέη. ῆ. aurea, Heb. 9. v. 4. στάμνος χρυσῆ. urna aurea. Apoc. 1. v. 12. λυχνίας χρυσᾶς. candelabra aurea. χρυσᾶς pro χρυσέας. Apoc. 17. 4. ποτήριον χρυσοῦν. poculum aureum. Apo. 9. 20 εἴδωλα τὰ χρυσᾶ. idola aurea. χρυσόομαι. οῦμαι. inauror, A-

Apoc. 17. verſ. 4. κεχρυσωμένη χρυσῷ. inaurata auro. χρυσόπρασος. ου. ὁ. gemmæ genus, Apoc. 21. 20. ex nomine χρυσὸς & πράσον. ου. τὸ. porrum. item ſpecies algæ. gemma illa ita dicta videtur ab externa figura.

Χρὼς. in Genit. χρωτὸς. ὁ. corpus, ἅπαξ λεγόμενον, Actor. 19. v. 12. Alij deriuant à nomine χρόα. ας. ἡ. color. χρωΐζω. coloro. χρωννύω ſeu χρώννυμι. idem. χρῶμα. τος. τὸ. color. χρόος. ου. ὁ. & contractè χροῦς. in Genit. χροός. Dat. χροΐ. cutis. χρώς. ωτὸς. ὁ. idem, corpus, nomen habet à colore, tanquam adjuncto proprio.

Χωλὸς. ἡ. ὀν. claudus. a. um. Actor. 3. 2. χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς. claudus ex vtero materno. Matth. 11. v. 5. χωλοὶ περιπατοῦσι. claudi ambulant. Heb. 12. v. 13. ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ. ne quod claudum eſt deflectat. χωλότης. ητος. ἡ. claudiras. χωλαίνω. claudico. χωλόω. ῶ. claudum reddo.

Χῶρος. ου. ὁ. locus, ſedes. item ager, prædium, fundus. χωρίον. ου. τὸ. idem, Matth. 26. 36. Iohan. 4. 5. Actor. 1. 19. & 4. 34. ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων. qui enim erant poſſeſſores agrorum. χώρα. ας. ἡ. ager. Matt. 8. 28. Luc. 12. 16. εὐφόρησεν ἡ χώρα. vberes fructus attulit ager. Luc. 15. 15. ἑνὶ τῶν πολιτῶν ἐκείνης χώρας. cuidam ciuium iſtius agri, h. e. regionis. Iacob. 5. v. 4. ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν. qui meſſuerunt agros veſtros. Pro regione accipitur, Matt. 2. 12. & 4. 16. & 8. 28. Marc. 1. 5. & 8. 28. &c. χωρέω. ῶ. F. ήσω. P. κεχώρηκα. aor. 1. ἐχώρησα. cedo, abeo, Matt. 15. 17. intelligo, Mat. 19. 11. comprehendo, Iohan. 21. 25. tendo, 2. Pet. 3. 9. capio, Iohan. 2. 6. Marc. 2. 2. recipio, 2. Cor. 7. v. 2. χωρήσατε. (aor. 1. imper.) ἡμᾶς. recipite nos. ἀποχωρέω. ῶ. diſcedo, Matthæi 7. v. 23. ἀποχωρεῖτε ἀπ᾽ ἐμοῦ. diſcedite à me. aor. 1. ἀπεχώρησα, Act. 13. v. 13. ἀποχωρήσας. (part. aor. 1. act.) ἀναχωρέω. ῶ. ſecedo. Matth. 9. 24. ἀναχωρεῖτε. ſecedite, a. 1. ἀνεχώρησα, Matthæi 14. v. 13. ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. ſeceſſit illinc. Reuertor, Matth. 2. 12. δι᾽ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν. per aliam viam reuerſi ſunt. Actor. 23. v. 19. ἀναχωρήσας. (part. aor. 1. act.) κατ᾽ ἰδίαν. quum ſeceſſiſſet ſeorſum. ἐκχωρέω. ῶ. exeedo, Luc. 21. v. 21. ἐκχωρείτωσαν. (3. pl. præſ. act. imperat.) excedant. συγχωρέω. ῶ. concedo. ὑποχωρέω. ſenſim recedo. Luc. 5. v. 16. ὑποχωρῶν. ſecedens, Luc. 9 v. 10. ὑπεχώρησε. (a. 1. act. 3. ſing.) ſeceſſit. περίχωρος. ου. ἡ. circumjacens regio, ſubſtantiuè vſurpatur, ſicut ἡ ἔρημος. Matth. 14. 35.

εἰς ὅλην τὴν περίχωρον, Marc. 1.v.28. εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς γαλιλαίας. in totam regionem circumjacentem Galileæ. εὐρύχωρος. ὁ. ἡ. latus, spatiosus. Matthæi 7. v. 13. εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς, ἡ ἀπάγουσα εἰς ἀπώλειαν. spatiosa est illa via, quæ adducit ad interitum.

Χωρὶς. Adu. absque, sine. cum Genit. Iohan. 15.5. χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν. sine me non potestis facere quicquam. Rom. 3.28. χωρὶς ἔργων νόμου. sine operibus legis. Ephes. 2.12. χωρὶς χριστοῦ. absq; Christo. Philip. 2. 14. χωρὶς γογγυσμῶν. absq; murmurationibus. Postponitur, Heb. 12. 14. οὗ χωρὶς. sine quo. Seorsum. Ioh. 20. v. 7. excepto, Matth. 14. v. 21. χωρὶς γυναικῶν. exceptis mulieribus. χωρίζω. separo, diuello, sejungo. Matth. 19.6. μὴ χωριζέτω. ne separet. Fut. χωρίσω. separabo. Roman. 8. v. 35. τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ; quis nos separabit à dilectione Christi? a. 1. ἐχώρισα. Rom. 8. 39. χωρίσαι. (a. 1. infin.) separare. Præt. perf. κεχώρικα. Præs. pass. χωρίζομαι. 1. Cor. 7. v. 15. χωρίζεται. separatur, h. e. se separat. ibid χωριζέσθω. (3. sing. pass. imperat.) separatus esto. Act. 1. 4. μὴ χωρίζεσθαι ne abcederent. Præt. perf. κεχώρισμαι. separatus sum. Heb. 7. v. 26. κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν. separatus à peccatoribus. aorist. 1. ἐχωρίσθην. idem. Philem. v. 15. ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν. separatus fuit ad tempus. aor. 1. subj. 1. Corinth. 7. v. 11. ἐὰν δὲ χωρισθῇ. si sese separarit. aor. 1. infin. χωρισθῆναι. separari, 1. Corinth. 7. 10. part. aor. 1. χωρισθεὶς. separatus, Actor. 18. v. 1. ἀποχωρίζω. idem quod χωρίζω. ἀποχωρίζομαι. discedo. Legitur tantum bis in aor. 1. pass. Apoc. 6. 14. οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη. cælum discessit. Act. 15. 39. ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων. adeo vt alter ab altero discesserit.

Ψάλλω. psallo, fidibus cano. Iacob. 5. v. 13. εὐθυμεῖ τις, ψαλλέτω. si quis est æquo animo, psallat. Ephes. 5. v. 19. ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες. canentes & psallentes. Fut. ψαλῶ. psallam. Roman. 15. v. 9. 1. Corinth. 14. v. 15. Præt. perf. ἔψαλκα. a. 1. itemq; præt. med ἔψηλα. vnde est ψηλαφάω. ῶ. tango, de qua voce vide thema ἅπτω. ex qua composita voce liquet, ψάλλειν, propriè esse tangere. vnde apud Eurip. dicuntur Musici ψάλλειν χορδὰς. tangere chordas, fides. Sicut Ouidius loquitur non didicit chordas tangere. h. e. nescit canere fidibus. Germ. dicunt. *die sehte schal-*

schlagen. ψαλμὸς. ȣ̃. ὁ. psalmus Actor. 13. 33. Differunt. ᾠδὴ ὕμνος & ψαλμός. ᾠδή. est vox generalis & contionem significat, quam vox humana modulatur: ψαλμὸς cantum fidium: ὕμνος. vero, cantionẽ qua Dei laudes decãtantur.

Ψάω. ῶ. tergo, abstergo. item contingo. F. ψήσω. P. ἔψηκα. aor. 1. ἔψησα, περιψάω. circumcirca abstergo, defrico, à præt. pass. περιέψημαι deriuatur nomen περίψημα, τος. τὸ sordes, *kneist oder wust so man abschabt*. 1. Corinth. 4. v. 13. ψαύω. tango, contrecto. προσψαύω. attingo cum Dat. Luc. 11. vers. 46. ȣ̓ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. non attingitis illa onera.

Ψεύδω. fallo. Fut. ψεύσω. aor. 1. ἔψευσα. præt. ἔψευκα. Soph. καὶ μὲ ἔψευσας ἐλπίδος. fefellisti spem meam. με hic retinet accentũ propter ἔμφασιν. ψεύδομαι. fructor, Herod. ψευσθεὶς ἐλπίδος. spe frustratus. in N. T. mentior. 1. Tim 7. 2. ȣ̓ ψεύδομαι. non mentior 1. Iohan. 1. 6. ψευδόμεθα. mentimur. Iacob. 3. v. 14. καὶ ψεύδεσθε. & mentimini. Apoc. 3 v. 9. ψεύδονται. mentiuntur. in imperat. Coloss. 3. v. 9. μὴ ψεύδεσθε. ne mentimini. Fut. med. ψεύσομαι. aor. 1. mẽd. ἐψευσάμην, ἐψεύσω. Actor. 5. v. 4. ȣ̓κ ἐψεύσω ἀνθρώποις. non mentitus es hominibus. a. 1. infin. ψεύσασθαι. mentiri. Actor. 5. v. 3. Heb. 6. v. 18. ψεῦσμα. τος. τὸ. mendacium, Roman. 3. v. 7. ψεύστης. ȣ. ὁ. mendax qui vanitatem orationis adhibet, qui sermone suo alios fallit. Iohan. 8. 44. ψεύστης ἐστι. mendax est. Roman. 3. 4. πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. omnis homo mendax. Tit. 1. 12. κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται: unde οἱ ψευδόμενοι. dicuntur κρητίζειν. Et hinc videtur etiam dici κρησφύγετον. ubi more Cretensium quis tergiversatur, aliosq; fallere aut circumvenire studet. ψεῦδος. εος. τὸ. mendacium, orationis vanitas. Iohan. 8. v. 44. λαλεῖν ψεῦδος. mendacium dicere. 2. Thess. 2. v. 9. τέρασι ψεύδους. prodigijs mendacij, Hebrais. pro τέρασι ψευδέσι. prodigijs mendacibus. ibid. v. 11. πιστεύειν τῷ ψεύδει. credere mendacio. Apo. 21. 27. ποιεῖν ψεῦδος. committere mendacium. Ephes. 4. v. 25. ἀποθέσθαι ψεῦδος. deponere, h. e. vitare mendacium. ψευδής. έος. ὁ. ἡ. mendax, fallax, falsus, Actor. 6. 13. ἔστησαν μάρτυρας ψευδεῖς. stiterunt falsos testes. Apoc. 21. v. 8. πᾶσι ψευδέσι. omnibus mendacibus. ἀψευδής. έος. ὁ. mentiri nescius. Tit. 1. v. 2.

Ψῆφος. ȣ. ἡ. calculus, lapillus. Apoc. 2. v. 17. δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν. Et per metonym. adjuncti

adiuncti signif. suffragium, Actor.26.vers 10. κατήνεγκα ψῆφον. tuli suffragium, h.e. comprobaui. ψηφίζω, calculis computo, Luc. 14.28. ψηφίζει τὴν δαπάνην computat sumptus. Fut. ψηφίσω. a.1. ἐψήφισα, Apoc. 13.v. 18. ψηφισάτω, (3. sing. præs.imperat) computet. συγκαταψηφίζω. communibus suffragijs eligo. Actor. 1.v. 26. συγκατεψηφίσθη, communibus suffragijs allectus fuit. συμψηφίζω. computo. Actor. 19.v. 18. συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν. supputarunt pretia eorum. Actor.1 vers. 26. συγκατεψηφίσθη (3. sing. a. 1. pass. ind.)

Ψιθυρος. ου. ὁ. susurrus. ψιθυρίζω. Fut. σω. præt. κα. susurro. ψιθυριστής ου. ὁ. susurrator, occultus delator, Rom. 1.v.29. ψιθυρισμός. ου. ὁ. susurrus, 2.Cor. 12.v.20.

Ψίξ. χός. ἡ. mica. ψιχίον. ου. τό. parua mica, Matth. 15.v.27. τῶν ψιχίων, τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης, micis cadentibus è mensa.

Ψύχω frigefacio, refrigero, cum Acc. Fut. ψύξω. præt. ἔψυχα. Passiu. ψύχομαι. refrigesco, Matth. 24.v. 12. Præt. perf. ἔψυγμαι. aor. 2. ἐψύγην. Fut. 2. pass. ψυγήσομαι, refrigescam, Matth. 24.v.12. ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. refrigescet charitas multorũ

ψυχή. ῆς. ἡ. (deriuatur à præt. med. ἔψυχα. quod cum actiue idem est, sicut & γέγραφα. quod est præt. perf. actiui & medij. ab ἔψυχα, deriuatur ψῦχος & ψυχή.) anima, Matthæi 10.v. 28. δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι. qui potest & animam & corpus perdere. 2.Corinth. 1. v.23. ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν. in animam meam. 1. Thess.5.23. ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. anima & corpus. Iacob. 1. v. 21. σῶσαι τὰς ψυχάς. seruare animas. vita, Matth.6.25. homo, ex idiotismo seu synecdoche Hebraica, Act.7.v.14. ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε. cum animabus septuaginta quinque. Voluntas, Philip. 1. 27. μιᾷ ψυχῇ. vna voluntate, seu vno animo. Animantia dicuntur, Apoc. 8.v.9. τὰ ἔχοντα ψυχάς. sponte & sincere, ἐκ ψυχῆς, Ephes. 6.v.6. ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς. facientes ex animo, quæ Deus vult. ψυχικός. οῦ. ὁ. Adj. animalis, & opponitur regenerato. 1. Corinth. 2. v. 14. ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ. animalis verò homo non capit ea, quæ sunt Spiritus Dei. Opponitur glorificato, 1. Cor. 15 44 vbi corpus glorificatum vocatur πνευματικόν. ἄψυχος. ου. ὁ. ἡ. anima carens. 1. Cor. 14 versu 7.) (ἔμψυχος. vivus. δίψυχος.

διψυχος. ε. ὁ. ἡ. animo duplex, qui eſt temerarius, inconſtans & vertumnus aliquis. Iac.1.8.& 4.8. εὔψυχος. ε. ὁ. ἡ. animoſus. εὐψυχέω. ῶ. bono ſum animo, Philip. 2. v. 19. ἰσόψυχος. ε. ὁ. eodem animo præditus, Philip. 2. verſ.20. σύμψυχος. ε. ὁ. vnanimis, qui eiuſdem eſt ſententiæ, Philip. 2. v. 2. ἀποψύχω. exanimor, de poteſtate exeo, animi deliquium patior, Lu.21 v.26. ἀναψύχω. refrigero, & per metaph. reficio, recreo, 2. Timoth. 1. v. 16. πολλάκις με ἀνέψυξε. (aor. 1. act.) ſæpe me recreauit. ἀνάψυξις εως. ἡ refrigeratio, item recreatio, Actor. 3. v. 20. ἐκψύχω. animam exhalo, Actor. 5. v. 5. πεσὼν ἐξέψυξε, prolapſus exſpirauit. Actor. 12. v. 23. καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν. conſumptus phthiriaſi expirauit. ψῦχος. εος. τὸ. frigus, Iohan. 18. v. 18. ψῦχος ἦν. frigus erat, Actor. 28. v. 2. διὰ τὸ ψῦχος. propter frigus, 2. Cor. 11. v. 27. ἐν ψύχει. in frigore. ψυχρὸς. ά. όν. frigidus, a. um. Matth. 10. v. 42. ποτήριον ψυχρῦ, ſcil. ὕδατος. poculum frigidæ. Apoc. 3. v. 15. ὅτι ψυχρὸς εἶ, ὅτε ζεστὸς. neq; frigidus es, neq; calidus.

Ψωμὸς. ῦ. ὁ. buccella, *ein mundvol*, fructum, quantum bucca ſemel capit. ψωμίον. ε. τὸ. fruſtulum, offula, Ioh. 13.26 27. 30. ψωμίζω. nutrio, alo, cibo, Roman. 12. 20. ψώμιζε αὐτὸν. ciba eum. Fut. ψωμίσω. aor. 1. ἐψώμισα. 1. Corin. 13. v. 3. ἐὰν ψωμίσω. (a. 1. ſubj.) ſi in alendis egenis inſumam.

Ψώχω. confrico, attenuo, in fruſta comminuo. Luc. 6. 1. ψώχοντες ταῖς χερσὶ confricantes manibus.

Ω Adu. exclamandi cum Vocat. Rom. 2. v. 1. & 9. v. 20. ὦ ἄνθρωπε. ô homo. ὦ γενεὰ ἄπιστος. ô natio incredula. ἄπιστος pro ἄπιστε Attice. Actor. 18. v. 14. ὦ Ιουδαῖοι. ô Iudæi. Rom. 11. 33. ὦ βάθος. ô profunditatem.

Ωθέω. trudo, pello. Fut. ὠθήσω. & ὤσω. aor. 1. ὦσα. præt. ὦκα. Augmentum hic eſt nullũ quia ω per ſe longum. ἀπωθέομαι. ῦμαι. in media forma repello, abjicio, expello, detrudo. Actor. 13. 46. ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, poſtquam autem illum repellitis. Ro. 13. 12. ἀπωθώμεθα (pro ἀπωθεώμεθα contracte, eſt. 1. pl. præſ. ſubj. med.) abijciamus. aor. 1. med. ἀπωσάμην legitur in 3. ſingulariter, in 3. pl. ſemel. Actor. 7. v. 27. ἀπώσατο αὐτὸν. repulit eum. Rom. 11. 1. μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτῦ num abjecit Deus populum ſuum? Act. 7. v. 39. ἀλλ᾽ ἀπώσαντο. ſed repulerunt. 1. Tim. 1. v. 19. ἥν τινες ἀπωσάμενοι. (part. a. 1. med.) quam quidam

quidam expellentes,&c. ἐξωθέω. ῶ. expello, eijcio, extrudo. Legitur bis in a.1.act Actor.7.v.45. ὧν ἐξῶσεν. quas expulit. ὧν pro ἃ propter præcedentem Genit. Græcismus. Act.27.39. εἰ δύναιντο ἐξῶσαι.(aor.1. act.infin.) τὸ. πλοῖον. si possent extrudere nauim. ἐπωθέω. ῶ impello, βοώτης. ου. ὁ. boum agitator, bubulcus. Vox composita ex βοῦς βοὸς & ὠθέω. ῶ. ὁ. pro qua voce hic legitur ὤτης.

Ὦμος. ὁ. in Genit. ὤμου. humerus, Matth.23.v.4. ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους. imponunt humeris. Luc.15.v.5. ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους. imponit humeris. κατωμίζω. humeris tollo. ὠμός. ῦ ὁ. crudus. Adjectiuum hoc à substãtiuo solo accentu discriminatur.

Ὠνέομαι. οῦμαι. emo, Actor.7.16. ὃ (χωρίον) ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου. quem agrum emerat Abrahamus pretio pecuniæ. ὀψώνης. ου. ὁ. proprie dicitur ὠνούμενος τὸ ὄψον. emens opsonium, opsonator, (Est vero τὸ ὄψον. omne id quod cum pane comeditur, vide supra p. 200.c.2.) Hinc deriuatur ὀψώνιον. ου. τὸ. opsoniũ. Sæpe accipitur pro annona, quæ militibus in singulos menses dabatur: & hinc per syn.spec.pro stipẽdio seu salario, Rom.6.v.23. τελώνης. ου. ὁ. publicanus, qui certa pecunia vestigalia redemit, & quicquid præter eam colligit, in eius cedit lucrum. Mat. 10.3. ματθαῖος ὁ τελώνης. Mat.18.v. 17. ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ τελώνης. tanquam ethnicus, & publicanus. Luc 7. v.29. οἱ τελῶναι. publicani τελώνιον. ου. τὸ. telonium, locus vbi sedent publicani, publicanorum mensa. Mat. 9. v. 9. Marc. 2. v. 14. ἀρχιτελώνης. ου. ὁ. princeps publicanorum, Luc. 19.v.2.

Ὠόν. ῦ. τὸ. ouum, Luc. 11.v.12. ᾠόν. ου. τὸ. superior domus pars. ὑπερῷος. ου. ὁ. qui in summa ædium parte est ὑπερῷον. ου. τὸ. cænaculum, Actor.1.v.13. & 9.v. 37.39. & 20. v. 8.

Ὥρα. ας. ἡ. hora, Matth. 20. v. 6. tempus. Iohan. 16.v.2. πρὸς ὥραν. ad tempus, aliquamdiu, Phil. v.15. 1.Ioh 2.v.18. ἐσχάτη ὥρα ἐστί. extremnm tempus est. ὡραῖος. αία. αῖον. speciosus. a,um, Matth.23. vers.27. ὡραία πύλη. speciosa porta. Actor.3.v.2. ἡμιώριον. ου. τὸ. semihora, Apoc.8. vers.1.

Ὠρύομαι. rugio. Fut. ὠρύσομαι. aor. 1. ὠρυσάμην. 1.Pet. 5.8. ὡς λέων ὠρυόμενος. tanquam leo rugiens.

Ὡς. est Adu. similitudinis & valet idem quod sicut, tanquam, ceu, vt Matth. 6.v.10. ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. sicut

ſicut in cælo, (ita) etiam in terra. Sed non ſēper ſimilia indicat, ſed aliquãdo etiam cauſam efficientem, 1. Pet. 1 v. 19. τιμίῳ αἵματι (ἐλυτρώθητε) ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου. redempti eſtis pretioſo ſanguine, vtpote agni immaculati. adiunctam certitudinē & veritatem, Ioh. 1. v. 14. ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς, παρὰ πατρός. ſpectauimus gloriam eius, gloriam inquam, qualis conuenit vnigenito à patre ſcil. egreſſo. adiunctum tempus, Luc. 4. verſ. 25. ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός. (καὶ) ὡς ἐγένετο. quando clauſum fuit cælum (&) quando fuit, &c. circiter, Iohan. 1. v. 40. ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. hora erat circiter decima. καθὼς ex κατὰ & ὡς idem quod ὡς, Epheſ. 5. v. 11. 1. Theſſ. 4. v. 6. πῶς eſt interrogatiuum, quomodo. Matthæi 22. verſ. 45. πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι: quomodo filius eius eſt? Extra interrogationem eſt encliticum, vt μή πως. neforte, 1. Theſ. 3. v. 5. vbi μὴ conſtruitur cum indicatiuo ἐγένετο κενός.

Ὠφελέω. ῶ. iuuo, proſum, vtilis ſum. proficio, Iohan. 6. v. 63. ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. caro nihil prodeſt. Matth. 27. 24. ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ. ſe prorſus nihil proficere. Iohan. 12. 19. ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν. vos plane nihil proficere. Duplex negatio apud Græc. fortiùs negat. Fut. ὠφελήσω, 1. Cor. 14. 6. τί ὑμᾶς ὠφελήσω, quid vos iuuabo? Galat. 5. verſ. 2. χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει, Chriſtus nihil vobis proderit. a. 1. ὠφέλησα, Heb. 4. v. 2. ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους. at non profuit illis auditus ſermo. ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς, pro ὁ λόγος ἀκουσθεὶς vel κηρυχθεὶς eſt, Hebraiſmus. Paſſiu. præſ. ὠφελοῦμαι. 1. Corinth. 13. v. 3. οὐδὲν ὠφελοῦμαι. nihil mihi prodeſt. Matth. 16. v. 26. τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, quid enim prodeſt homini, a. 1. paſſ. ὠφελήθην, percepi commodum, Heb. 13. 9. ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν, vnde nullam perceperunt vtilitatem. aor. 1. ſubj. Matth. 15. v. 5. δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς, donum, quocunq; à me iuuari poſſes. part. ao. 1. paſſ. g. f. ὠφεληθεῖσα, Mar. 5. v. 26. adiuta. ὠφέλιμος. ος. ὁ. ἡ. vtilis, e. 1. Timoth. 4. v. 8. ἡ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστι, pietas ad omnia vtilis eſt. in n. g. legitur Tit. 3. v. 8. καὶ ὠφέλιμα, & vtilia. ἀνωφελής. ἐος. ὁ. ἡ. inutilis. Tit. 3. v. 9. εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι, ſunt enim inutiles & vani. ἀνωφελές, ἐος. τὸ. inutilitas, ſubſtantiuè ponitur. Heb. 7. 18. διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, propter e-

ius infirmitatem & in vtilitatem. ὠφέλεια. ας. ἡ. vtilitas, Roman. 3. v. 1. τίς ὠφέλεια τῆς περιτομῆς, Iudæ v. 16. ὠφελείας ἕνεκα, commodi causa.

Ὤψ, ὠπός. ὁ. vultus. (παρὰ τὸ ὄπτομαι) μέτωπον. ου. τὸ. frons, tis. q.d. μετ' ὦπα, Apoc. 7.3. μύωψ. q.d. μύων ὦπα, claudēs oculos. μυωπάζω, nihil procul cerno, 2. Pet. 1.v.9. σκυθρωπός. οῦ. ὁ. adj. tetricus, qui tristi vultu est. Matth. 6. 16. ex σκυθρὸς, tetricus, & ὤψ vultus. σκυθρωπάζω, sum mœsto vultu, supercilium contraho, toruos ostendo oculos. ὕδρωψ, ωπος. ὁ. aqua intercus. ὑδρωπικός. οῦ. ὁ. hydropicus, qui laborat aqua intercute. Luc. 14. 2. ὑπώπιον ου. τὸ. sugillatio sub oculo, species enchymomatis, quæ oritur ex plaga, sãguine sub oculo effuso, *blohe streimen*. ὑπωπιάζω, σω. plagis contundo & sugillo. & per metaph. vi mihi subjicio. 1. Corinth. 9. v. 27. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, vi subjicio corpus meum: illud contundo ieiunijs, & precibus carnis pruritus extinguo. vexo & negotium facesso, Luc. 18. v. 5. ἐνώπιον. coram, cum Gen. q.d ἐν ὠπὶ in conspectu. Luc. 1. 6. 15. 19. 75. ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. coram Deo, Luc. 12. 6. ἐνώπιον ἀνθρώπων. coram hominibus, Lu. 12. 9. ἐνώπιον ἀγγέλων. coram angelis, ibid. κατενώπιον idem, 2. Corinth. 2. 17. & 12. 19. Ephes. 1. 4. Coloss. 1. 22, Iudæ. v. 24. πρόσωπον. ου. τὸ facies, Matth. 6. 16. 17. & 26. 39. 67. conspectus, Matth. 11. v. 10. Marc. 1. 2. superficies, Matt. 16. 3. Luc. 21, 35. κατὰ πρόσωπον. in conspectu, in oculis, Act. 25. 16. Galat. 2. 11. πρὸ προσώπου. coram. Marc. 1. 2. Luc. 1. 76. ἀπὸ προσώπου. à facie, 2. Thess. 1. 9. Apoc. 6. 16 πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. à facie ad faciem. (Hebraismus, confer Genes. 32. v. penultimo) 1. Corin. 13. 12. ἐν προσώπῳ. coram, in conspectu, 2. Corinth. 4. v. 6. εὐπροσωπέω. ῶ. speciosus appareo, Galat. 6. 12. ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί. qui cupiunt speciosi apparere in carne, h.e. qui placere volũt & hominũ aucupantur gratiam, vrgentes necessitatem circumcisionis, quam quidã retinendã esse mordicus defendebant. Huiusmodi homines non Deum timent, aut intuentur, sed sunt tantum ἀνθρωπάρεσκοι.

Finis Lexici Græci in N. Testamentum D. N. Iesu Christi.

AVTHORIS NOTÆ IN LEXICON N. TESTAM.

AD LECTOREM.

NE mirare, beneuole Lector, mihi in vberrima hac & beatissima messe restare spicilegium. [illegible] hæc mea est. Fieri potuit, antehac fuisse, qui eosdem exantlarint labores, sed eos videre mihi non licuit. In isthoc vado glaciem alius mihi non præsecuit. Adscribam verò hic, quæ in disjectis schedis meis ad alphabeticum ordinem plus satis attentus partim præteriui, partim quarundam Grammaticarum ἀποριῶν enodationem de industria in calcem hujus libri rejeci. Ad voces oxytonas quod attinet, modò acutum in fine scripsi, vt βραχός. ἴος. ὁ. modo grauem, vt βραχὸς. ἴος. ὁ. quæ prosodiæ variatio mihi visa fuit ἀδιάφορος, & vti spero, emunctioris naris Grammaticorum oculos non offendet. Scribuntur enim hæc extra orationis contextum, vbi acutus in fine manet: vell scribuntur q. in orationis contextu, vbi pro acuto grauis notari consueuit.

Pag. 1. columna 1. linea 3. obserua ἄλφα. in compositione modò esse στερητικὸν. priuativum, vt ἄσιτος. carens cibis ἀσιτία. inedia, Actor. 27. v. 31. 33. ἀσεβὴς. impius, 1. Pet. 4. v. 18, vbi α est ex Adverbio ἄνευ. siue ἄτερ: modò ἐπιτατικὸν. q. d. intensivum, vt ἀχανὴς valde hians, vastus, immensus, ἀτενὴς intentus, vide suprà p. 296. c. 2. ἅπας, ἅπαντες. omnino multi, Luc. 19. 48. modò ἀρνητικὸν. negativum, vt quum Deus dicitur ἄφθαρτος. incorruptibilis, Roman. 1. v. 23. ἀόρατος. inuisibilis, 1. Timoth. 1. 17. modò esse ex ἅμα. vna, cum, simul, quod idem est cum ὁμοῦ & esse, vt ita loquar, συναθροιστικὸν. congregativum, vt ἀδελφὸς, frater ex α & δελφὺς. vterus, quia fratres in vno fuerunt vtero, Marc. 1. 16. ἄκοιτις. vxor, παρὰ τὸ εἶναι ἅμα ἀνδρὶ ἐν τῇ αὐτῇ κοίτῃ. quod sit vnà cum viro in eodem lecto. q. d. ὁμόκοιτος. σύνευνος.

P. 1. c. 1. l. 7. Dicitur etiam aduerbialiter κρεῖττον. meliùs, 2. Pet. 2. v. 21. βέλτιον. optimè, 2. Timoth. 1. v. 18. βέλτιον σὺ γινώσκεις, tu optimè nosti.

Pag. 2. c. 2. ad finem l. 15. Alij Apostolos, & doctores qui in prisca Ecclesia excelluerunt, vocant diuos, quæ phrasis gentilissimum sapit: confer Sueton. de Diuo suo Iulio c. 88. Absit a no-

 bis,

bis, qui CHRISTI discipulos nos esse profitemur, ista κακοζηλία.

Pag. 2. c. 2. l. 21. ab ἁγιάζω. vnde est præt. pass ἡγίασμαι, (Ioh. 17. 19.) deriuatur nomen ἁγιασμός. ȣ̃. ὁ. sanctificatio, Rom. 6. 19. Heb. 12. 14. aor. 1. ἡγιάσθην. sanctificatus fui, Heb. 10. v. 29.

Pag. 3. c. 2. l. 11, ad thema ἄγω. χειραγωγέω. ῶ. Fut. ήσω. P. ηκα. manu duco. χειραγωγός. ȣ̃. ὁ. qui manu ducit. Actor. 13. v. 11. Sic παιδαγωγός. ȣ̃. ὁ. pædagogus, puerorum informator, custos, (idem quod παιδευτής. ȣ̃. ὁ. Roman. 2. v. 20. καθηγητής. ȣ̃. ὁ. Matt. 23. v. 8.) Galat. 3. v. 24. 25. παιδαγωγεῖον. ȣ. τό. ludus literarius, vbi pueri instituuntur, pædagogeum.

Ibid. lin. à fine εἰσάγω. introduco. in. aor. 2. εἰσήγαγον. introduxi. Iohan. 18. v. 16. imperat. aor. 2. εἰσάγαγε, Luc. 14. v. 21. subj. a. 2. εἰσαγάγω. ῃς. ῃ. Heb. 1. v. 6. ἐπισυνάγω. cogo, congrego, Matth. 23. v. 27. ἐπισυναγωγή. ῆς. ἡ. aggregatio, Heb. 10. v. 25. ἐπιχορηγία. ας. ἡ. suppeditatio, Philip. 1. v. 19.

Pag. 4. c. 1. l. 20. pro κατάγω, dicitur vsitatius κατάγνυμι. frango, confringo.

Pag. 4. c. 1. l. 3. à fine adscribatur, Luc. 22. v. 44. vbi legitur ἐν ἀγωνίᾳ. in angore.

Ibid. legitur etiam καταγωνίζομαι. debello, bello vinco, vi armorum subjugo, imperio meo subjicio, Heb, 11. v. 33. κατηγωνίσαντο. (a. 1.) βασιλείας, debellarunt regna.

P. 4. c. 2. inter l. 21. & 22. αἰδέω. placeo, F. ήσω. P. ηκα. Hinc est αὐθάδης. εος. ὁ. ἡ. sibi placens, q. d. αὐτῷ ἀδῶν, Tit. 1. 7. 2. Pet. 2. 10.

Pag. 5. c. 2. desideratur in themate ἀεί, ἀΐδιος. ȣ. ὁ. ἡ. æternus, a. sicut à nomine semper deriuatur sempiternus, ita ab Adv. ἀεὶ ἀΐδιος, Roman. 1. v. 20. Iudæ v. 6. Sic dicimus ἐξ ἀϊδίȣ. ab æterno.

P. 5. à themate ἀθρόος. est etiam ἐπαθροίζομαι. congregor, Luc. 11. versu 29.

Pag. 5. c. 2. αἴγειος. ȣ. ὁ. caprinus, hircinus, Heb. 11. v. 37. ἐν αἰγείοις δέρμασιν. cum caprinis pellibus. Thema ejus est αἴξ. αἰγός. ἡ. capra.

Pag. 6. c. 1. in αἱρέω. Notetur hic fut. 2. act. καθελῶ. destruam, Luc. 12. 18. sicut ab ἔτυπον fit τυπῶ. ita ab εἷλον ἑλῶ.

Ibid. αὐθαίρετος. ȣ. ὁ. ἡ. voluntarius, spontaneus. 2. Corinth. 8. 3. 17. ex αὐτός, & αἱρῶμαι. eligo. Hinc αἱρετικὸς dicitur qui nouas sibi fingit & elegit opiniones, cum fundamento salutis pugnantes, easq; mordicus defendit.

P. 7. in ἀκούω. deest. ὑπήκοος. ȣ. ὁ. obediens. Philip. 2. 8. ὑπήκοος

μέχρι

μέχρι θανάτου. Act.7.v.39. ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι. cui noluerunt obtemperare.

P.S.c.1.l.18. ἀκρὶς. locusta. Sic dicta videtur, quod in summitate herbarum hærere soleat.

Ibid desideratur ἐπακροάομαι. ῶμαι. exaudio, Act.16.25. ἐπηκροῶντο. (3.pl.imperf.med.) αὐτῶν. exaudiebant eos.

Pag. 8. c. 2. ἀλέω etiam significat vito, effugio. Homerus ἰλιάδ. π.

θεόθεν οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.

A Deo non est fugere, h. e. manus Dei est inevitabilis. ἀλέασθαι. est a. 1. med. infin. pro ἀλεύασθαι ab ἀλεύομαι. per epenthesin ὑυ. quod idem est cum ἀλέω.

Pag.9.c.1.l.1. deest thema ἀλισγέω. polluo, contamino; LXX interpretibus tantum usitatum, quo reddiderunt Hebræum pihel גאל. quod verbum in kal significat redimere, in pihel verò polluere, contaminare. Hinc est nomen ἀλίσγημα. τος. τὸ. pollutio, Act.15. v.20. ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων. abstinere à contaminationibus, h.e. à sacrificijs & convivijs, quæ in idolijs agitari solebant. unde Suidas ἀλισγηθεὶς reddit non solùm μολυνθεὶς, sed etiam ἑστιαθεὶς. ἑστιάειν verò est convivio excipere. ἑστία. ας. ἡ. focus.

Pag 9, in ἀλλάσσω desideratur ἀποκαταλλάσσω. reconcilio, de quo verbo legitur fut. 1. act. Col.1.v.21. a.1.act.subj. Ephes.2.vers.16. a.1.act.infin Col.1.v.20.

Pag 9. ad ἅλλομαι. imperf. ἡλλόμην. ου. ετο. legitur Act.14.10. ἥλλετο. exsilijt. ἐξάλλομαι. exsilio, Act.3.8.

Pag.10.c.1. deest thema ἅλως. ω. ἡ declin.4.simpl. quæ est declinatio Attica. area, in qua trituratur & excutitur frumentum. ἅλων. ωνος. ἡ. idem, Matth.3. v.12. Luc.3. v.17. videtur ita dici παρὰ τὴν τῶν σταχύων συνάθροισιν καὶ ἅλωσιν.

P.10.c.2. αἰ usitatè construitur cum opt. & subj. sed in N. T. legitur cum indic. Iohan.8.v.39. εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν. αἰ quandoq; ponitur pro ἐπεί. unde est ἐπάν, postquam, Matth. 2.v.8. ὅταν. quum, Matth. 5. v. 11. quæ tantùm subj. vel opt. regunt.

Ibid. ἄνθρωπος. tres hujus vocis afferuntur etymologiæ. Sic enim dici alijs videtur q. ἄνω τρέπων ὦπα, sursum vertens vultum, ad quod etymon Ovidium allusisse veri est simile, ubi scripsit.

Os homini sublime (Deus) dedit, cælumq; tueri
Iussit, & erectos ad sidera tollere vultus.

Bestiæ enim pronæ sunt, ad pastum abjectæ. Alijs q. ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε. attentè considerans quæ vidit, quæ notatio est veterum philosophorum. ἀναθρέω ex ἀνὰ & ἀθρέω. considero. ὄπωπα est præt. med. Atticum pro ὦπα, ab ὄπτω, pro quo usitata sunt ὄπτομαι, ὀπτάνω. Alijs q. τὰ ἄνω θεωρῶν. superiora, h.e. cælestia contemplans, &c. Hinc est adj. ἀνθρώπινος. η. ον. humanus. a. um. 1. Corinth. 10. v. 13. πειρασμὸς ἀνθρώπινος. tentatio humana. 1. Corinth. 2. v. 13. ἀνθρωπίνης σοφίας. humanæ sapientiæ. n. g. ἀνθρώπινον, accipitur adverbialiter, hominum more. Rom. 6. v. 19. ἀνθρώπινον λέγω.

Pag. 11. ab ἀντὶ. Legitur etiam ἔναντι. Luc. 1. v. 8. ἔναντι τοῦ θεοῦ, coram Deo. item τὐναντίον Adverbialiter è contrario vel contrà. Barbari dicunt è contra. 2. Corinth. 2. 7. Galat. 2. 7. 1. Pet. 3. 9. ὑπεναντίος. ου. ὁ. contrarius. Col. 2, 14. hostis, Heb. 10, 27.

Pag. 12. c. 1. l. 26. ὑπερῷον. quæ vox legitur Act. 1. 13. & 9. 37. 39 & 20. 8. q. d. τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν. sicuti Favorinus alludit.

Pag. 12. c. 2. in themate ἀπατάω desideratur vox composita φρεναπάτης. ου. ὁ. mentium deceptor. Tit. 1. v. 10. φρεναπατάω. ῶ. Galat. 6. v. 3. ἑαυτὸν φρεναπατᾷ. suum ipsius animum, h. e. seipsum decipit.

Pag. 13. c. 1. omissum est προϋπάρχω. ante sum, Luc. 23. 12. προϋπῆρχον. ante erant. est 3. pl. imperf. act. Act. 8. v. 9. προϋπῆρχε. ante erat.

Pag. 13. c. 2. in ἅπτω. Legitur καθάπτω. invado, Act. 28. 3. καθῆψε. (aor. 1. act.) τῆς χειρὸς αὐτοῦ. invasit manum ejus.

Ibid. ad thema ἀπὸ Act. 20, 9. ἀπὸ ὕπνου. præ somno.

Pag. 14. ad ἀρέσκω. εὐάρεστος. ου. ὁ. ἡ. acceptus, gratus, Rom. 12. 1. & 14. v. 18. 2. Cor. 5. v. 9. Philip. 4. v. 18. θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ θεῷ. εὐαρέστως. Adv. ad placitum. Heb. 12. v. 28. εὐαρεστέω. ῶ. ἔσω. placeo. præt. εὐηρέστηκα. placui. Heb. 11. v. 5. μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ θεῷ. εὐαρεστοῦμαι. οῦμαι. delector. Heb. 13. 16.

Pag. 14. c. 2. l. 10. adscribatur, Heb. 4. v. 12.

Pag. 15. c. 1. l. 7. ἄῤῥην. ενος. ὁ. est thema. Ergo novo debet esse paragraphus.

Ibid. l. 13. deest thema. ἀρτέμων. ονος. ὁ. velum navis maximum vel, ut alij volunt, antenna. Act. 27. v. 40.

Pag. 15. c. 2. l. 10. ἀσπάζομαι. saluto. item amplector, Heb. 11. 13 ἀσπασάμενοι. (part. a. 1. med.) amplexi.

Pag. 16. ad thema αὐτός. Legitur etiam in N. T. ab αὐτίκα. illico statim. παραυτίκα. confestim, Adv. 2. Corinth. 4. v. 17. Ab ἑαυ-

deriva-

derivatur Adv. οὕτως seq. vocali sic, ita, vel οὕτω seq. consona. Matth. 1.v.18. οὕτως ἦν. sic erat. Matth. 3.v.5. οὕτω γὰρ γέγραπται. sic enim scriptum est. Atticè οὑτοσί. τοιοῦτος talis. ex τοῖος & οὗτος Heb.7.v.26. τοιαύτη. Heb.13.v.16. τοιοῦτο. in pl. τοιαῦτα. Galat.5.v. τοσοῦτος. tantus ex τόσος & οὗτος, Matthæi 15.v.33. τοσαῦται. tanta, Matth.8.v.10. τοσοῦτον. tantum, Apoc.21.v.16. τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστι. longitudo ejus tanta est: ubi τοσοῦτον legitur pro τοσοῦτο. in pl. τοσαῦτα, Iohan.12.v.37.

Pag.15.c.1.l.17. à themate βαθύς. profundus, derivatur βαθύνω. excavo, Luc.6.v.48. ἐβάθυνε. (a.1.act.) excavavit. βάθος. εος. τὸ. profunditas, Matth.13.v.5. διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος. Roman.11. v.33. ὦ βάθος πλούτου. pl.num. τὰ βάθη. profunditates, 1.Corinth. 10.v.2.

Pag. 17. ad thema βαίνω. καταβιβάζομαι. deturbor, deprimor. Matth. 11.v. 23. ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ. (2.perf. fut.1. pass.) deturbaberis. κατάβα pro κατάβηθι. (Iohan.4.v.49.) per apocopen Mar.15.v. 30. à κατέβην. Actor. 7.v. 34. quod est à καταβαίνω. descendo, aor 2.subj. καταβῶ. ῇς. ῇ. Iohan.4.v.47. aor.2. infin. καταβῆναι. Luc.9.v.54. part.aor. 2. καταβάς. Iohan.3. v.13. præt. act. καταβέβηκα. Iohan.6.v.37. Fut. καταβήσομαι. Roman. 10. 7. part. præs. καταβαίνων. Iohan.6.33. καταβαίνουσα. Apoc. 21.v.10. καταβαῖνον. Iohan. 1. 32. Act.10. 11. προβιβάζω. produco, F. σω. aor.1. προεβίβασαν. Actor. 19. 33. aor. 1.pass. προβιβασθεῖσα. Matth. 14. v. 8. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς. producta verò à matre scil. lasciva illa saltatricula.

Pag.18.c.1.l.1. deest thema βαΐς seu βαΐον. ου. τὸ. ramus, virgultum. Solum βαΐον usitatum esse videtur. Nec omnia nomina in ιον sunt diminutiva aliunde derivata. Iohan.12.v.13. ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων. acceperunt virgulta seu ramusculos palmarum.

Pag. in themate βάλλω. omissa sunt. ἀντιβάλλω. confero, Luc. 24 v.17. item καταβολή. ῆς. ἡ. jactum fundamentum. Matth. 25. 34. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. à jacto mundi fundamento. 1. Pet.1.v.20. πρὸ καταβολῆς κόσμου. ante jacta mundi fundamenta. Dejectio, Heb.11 v.11. δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε. vim ad infusum semen (scil.concipiendum) accepit. Dejectio seminis hic per Hebraicam hypallagen ponitur pro semine dejecto, h e.infuso. συμβάλλω inter alia significat comparo, unde argumenta comparata ab Arist. vocantur σύμβλητα. lib. 3.top. c. 13. σύμβολον. hinc ortum significat signum. Signa verò sicut sunt varia, ita & variæ hujus vocabuli significationes. Significat verò in-

ter alia signum militare seu tesseram, qua socij ab hostibus dignoscuntur. Signum illud duplex est, vocale & mutum. Vocale humana profertur voce: mutum est quod milites gestant. Fidei ergo confessio vocatur symbolum per metaphoram.

Pag.19.c.2.l.11. deest ortum βασιλεία. ας. ἡ. regnum, quæ vox in N. T. frequentissimè occurrit. Propriè accipitur Luc.4.v.5. ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας. ostendit ei omnia regna. Vide præterea Mar.13.8. Heb.11.33. Apoc.11.15. βασιλεία τῶν οὐρανῶν. regnum cælorum modò ponitur pro Evangelij prædicatione. Mat.3.2. ἤγγικε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. appropinquavit regnũ cælorũ. Modò pro tempore N. T. Mat.11.11. ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. minimus in regno cælorum. βασιλεία Θεοῦ. regnum Dei, ponitur pro externa vocatione & Evangelij prædicatione. Luc.10.11. Mat.21.43. pro interna vocatione, Luc.17.21. pro vita æterna Ioh.3.3.5. Act.14.22. 1.Cor.6.9. quæ etiam vocatur αἰώνιος βασιλεία. æternum regnum, 2.Pet.1.11.

Pag.19.c.2.l.40. addatur διαβεβαιοῦμαι. οῦμαι. assevero, 1.Tim.1.7. Tit.3.8.

Pag.20.c.1.l.2. βεβηλόω. ῶ. profano, Mat.12.5. F. ώσω. P. κα. a.1. ἐβεβήλωσα, Act.24.6.

P.20.c.2.l.6. ἀνάβλεψις. εως. ἡ. visus recuperatio, Luc.4.18. διαβλέπω. dispicio, Mat.7.5. Luc.6.42.

P.20.c.2.l.15. ἀναβοάω. exclamo, Mar.15.8. Luc.9.38. ἀνεβόησε. (a.1.act.) exclamavit.

P.23.c.1. ad thema γείνομαι. ἀγενής. έος. ὁ. καὶ ἡ. ignobilis, 1.Cor.1. v.28. ἀγενῆ. contractè pro ἀγενέα nominativus. pl. g. n. à sing. τὸ ἀγενές. ζωογονέω. vivifico, Luc.17.33. sobolesco, propagor, Act.7. v.19. εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. ne sobolescerent. τεκνογονία. ας. ἡ. liberorum procreatio, 1.Timoth.2.v 14. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας. servabitur autem per liberorum procreationem, seu pariendo liberos. τεκνογονέω. ῶ. liberos pario. 1.Tim.5.14.

P.24.c.1.l.3. γεμίζω. impleo, a.1.act. ἐγέμισα. Apoc.8.5. ἐγέμισε. implevit. Iohan.6.13. ἐγέμισαν. impleverunt. imperat.a.1. Ioh.2. v. 7. γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. implete hydrias aqua. infin. a.1. γεμίσαι. Luc.15.v.16. part. a.1. Marc.15.v.36. γεμίσας σπόγγον ὄξους. postquam implevit spongiam aceto. γεμίζομαι. impleor, Marc.4.v.37. γεμίζεσθαι. impleri. aor.1.pass. ἐγεμίσθην. impletus fui. Apoc.15.v.8. καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ. & impletum fuit templum fumo. Luc.14.23. ἵνα γεμισθῇ. (3.pas. a.1.pass.subj.) ut impleatur.

P.24.c.1.l.18. ἀναγεννάω. ῶ. regenero, 1.Pet.1.v.3. ἀναγεννάομαι. οῦμαι. renascor, 1.Pet.1.v.23. ἀναγεγεννημένοι. renati.

Ibidem ad thema γέρων. sic dicitur q. ἱερὸν τὴν γῆν. silicernium. Hinc est γερουσία. ας. ἡ. senatus, Act.5.v.21.

P.24.c.1.l.12. à fine, γνωρίζω. thema est. Sit erga noua paragr.

P.24.c.2.l.10. à fine addatur ἀναγνωρίζομαι. agnoscor, Act.7.v.13. ἀνεγνωρίσθη. (a.1. pass.) agnitus fuit.

Ibid. ad thema. γινώσκω. addatur ἄγνωστος. ου. ὁ. ἡ. ignotus, Act.16.v.23. ἀγνώστῳ Θεῷ. ignoto Deo. ἀγνωσία. ας. ἡ. ignorantia, 1.Pet.2.v.15. ἀναγινώσκω. lego, Luc.10.v.26. 2.Cor.1.v.13. Apoc.1.v.3. imperf. ἀνεγίνωσκον. legebam, Actor.8.v.28. aorist. 2. ἀνέγνων. ως. ω. ωτον. ωτην. ωμεν. ἀνέγνωτε. legistis, Luc.6.v.3. οὐδὲ ἀνέγνωτε; annon legistis? ἀνέγνωσαν, Iohan.19.v.20. a.2. subj. ἀναγνῶ. ῷς. ῷ. ῶτον. ῶτον. ῶμεν. ῶτε. ῶσι. Coloss.4.v.16. ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. vt & vos legatis a.2. infin. ἀναγνῶναι. legere, Luc.4.v.16. Apoc.5.v.4. part.aorist.2. ἀναγνούς. όντος. qui legit, Actor.15.v.31.& 23.v.34. pass. ἀναγινώσκομαι. legor, 2.Corinth.3.v.15. aorist.1.pass. ἀνεγνώσθην. lectus fui aor.1.subj. ἀναγνωσθῶ. ῇς. ῇ. legar. a.1. infin. ἀναγνωσθῆναι. legi, 1.Thess.5.v.27. ἀνάγνωσις. εως. ἡ. lectio, Act.13.v.5. 1.Timoth.4.v.13. πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει. attende lectioni scil. sacrarum literarum.

P.25.c.1.inter l.3.& 4. interseratur γνόφος. ου. ὁ. turbo, tenebræ. Ex nomine νέφος fit νόφος. & assumpto γ ex Æolica dialecto γνόφος, Heb.12.v.18.

Ibid.l.8. διαγογγύζω. obmurmuro, obstrepo, oggannio, Luc.15.v.2. διεγόγγυζον. 3.pl. imperf.

Ad γράφω. adscribatur ἀπογράφομαι. describor, in rationes referor, censeor, Luc.2.1.& 5. ἀπογράψασθαι. (a.1. med. infin.) passivè accipitur, vt describeretur. Vulgata versio vt profiteretur. Sensus idem est.

P.26.c.2.l.8. προσδαπανάω. ῶ. prætere a insumo, plures sumptus facio, Luc.10.35. ἀδάπανος. ου. ὁ. ἡ. sine sumptu, 1.Cor.10.18.

Ibid. ad Thema δείκνυμι. ἀναδείκνυμι. ostendo, designo, Luc.10 v.1. aorist.1. ἀνέδειξα. imperat.a.1. ἀνάδειξον. ostende. Actor.1.24. ἀποδείκνυμι. ostendo, demonstro, probo, confirmo, 2.Thess.2.v.4. ἀποδεικνύντα. (part. præs. actiui) præ se ferentem seu ostendentem. in nominatiuo ἀποδεικνύς. ύντος.. in f.g. ἀποδεικνῦσα. ύσης. in n.g. ἀποδεικνύν. ύντος. Fut. ἀποδείξω. aorist. 1. ἀπέδειξα, 1.Corinth 4.v.9. ἀπέδειξε. spectandos proposuit, Actor.25.v.7. ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι. quæ non poterant demonstrare. P. ἀποδέδειχα. P. pass.

Pass. ἀποδέδειγμαι, Actor.2 versu 22. ἄνδρα ἀπὸ (pro ὑπὸ) τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον. virum à Deo demonstratum, h. e. quem verum Messiam esse Deus demonstrauit. ἀπόδειξις. εως. ἡ. demonstratio, 1.Corinth.2.v.4.

Pag.27.ad δέκα. τεσσαρεσκαιδέκατος. quartus decimus, Actor.27. v.27. & 33. πεντεκαιδέκατος. decimus quintus, Luc.3.1.

Pag. 27.v.2. inter l. 24.& 25. interseratur δένδρον. ου. τό. arbor, Matth.3.v.10. δένδρον καλὸν, ἀγαθὸν. bona arbor, Luc.6 46. σαπρὸν. mala, Matthæi 7.v.17. δένδρα ἄκαρπα. arbores steriles, Iud.v.12 ἐκ τοῦ καρποῦ δένδρον γινώσκεται. ex fructu agnoscitur arbor, Matth. 12. versu 33.

Pag. 28. c. 1. l. 5. διαδέω. reuincio, redimio, cingo, vnde est διάδημα. τος. τό. diadema, corona, Apoc.12.3.& 13.1. & 19.12.

Pag. 29. c. 1. l. 16. interseratur ἀποδέχομαι. excipio, 3.Iohan.v. 9.10. ἀπεδεχόμην. ου. ετο. excipiebam, Actor.28. v.30. καὶ ἀπεδέχετο πάντας. & excipiebat omnes, h. e. omnibus se familiarem & facilem præbebat.

P. 29. c. 2. l. 29. ἀπόδημος. ου. ὁ. peregre agens, Marc.13.34. ἀποδημέω. ῶ. peregre proficiscor. Luc.15.v.13. ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν.

P.30.c.1.l.5. διὰ. cum Acc. ex, Mat.27.18. διὰ φθόνον. ex invidia

Ibid. inter l. 9.& 10. à fine νομοδιδάσκαλος. ου. ὁ. Legis doctor, (idem quod νομικὸς. ου. ὁ. Luc.7.30.) Act.5.34. 1.Tim.1.7.

Pag.30.c.2.l.2. imperf ἐδίδουν. ως. ου. Matth.26.26. ἐδίδου pro ἐδίδω: Sic ἐδίδουν. dabāt, pro ἐδίδοσαν. ad forman circumflexorum, tanquam à διδόω. imperat. δίδου pro δίδοθι. da, Luc.11.v.3. in pl. δίδοτε, Ephes.4 27. part. διδούς. όντος. Heb.10.v.16. Fut. δώσω, Matt. 16.v.19. a.1. ἔδωκα. dedi, Iohan 13.15. præt.perf. δέδωκα. idem, Ioh.17.14. plusquamperf. δεδώκεισαν. pro ἐδεδώκεισαν. dederant, Iohan.11.57. a.2. ἔδων. ως. ω. idem. a.2. imperat. δός. da, Matth. 6.v.11. δότω. det, Matth.5.v.31. δότε. date, Matth.14.v.16. a.2. opt. δοίην ης. η. & Atticè δώη pro δοίη. Ephes.1.v.17. a.2. subj. δῶ. δῷς. δῷ. Ephes.4.v.29. a.2. infin. δοῦναι. Apoc.16.v.9. a.2. part. δούς. όντος, 2.Corinth.1.22.&.5.18. Pass. δίδομαι, Luc.22.19. Act.8.18. præt.perf. δέδομαι, Marc.4.11. ὑμῖν δέδοται. a.1. ἐδόθην, Apoc.6.2. & 11. Fut. 1. δοθήσομαι. dabor, Matth.13.12. διαδίδωμι. inter alia significat distribuo, Luc.11.22.

Pag. 33. c. 1. l. 10. & 9. à fine deest thema δοκός. οῦ. ἡ. trabs, Matth.7.3. Luc.6.41.

Ibid. ad δοκέω. δοκοῦν pro δοκέον. part. præs. Heb.12.10. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς.

αὐτοῖς, prout ijs videbatur. εὐδοκία. ας. ἡ. placitum, prope ſavoluntas, Matth. 11. verſ. 26. Roman. 10. verſ. 1. beneuolentia. Epheſ. 1. v. 5.

Pag. 33. c. 1. inter l. 19. & 20. interſeratur δοκιμὴ. ῆς. ἡ. experientia, Rom. 5. 4. 2. Cor. 2. 9. δόκιμος. ου. ὁ. probatus, 2. Tim. 2. 15. acceptus, Rom. 14. 18. δοκίμιον. ου. τὸ. exploratio, probatio, 1. Pet. 1. 7. Iacob. 1. 3. δοκιμάζω, probo, Rom. 14. 22. 1. Ioh. 4. 1. δοκιμάζετε τὰ πνεύματα. Fut. σω. 1. Cor. 3. 13. Præt. κα. a. 1. ἐδοκίμασα, probaui, 2. Cor. 8. verſ. 22. δοκιμάζομαι, probor, 1. Tim. 3. 10. 1. Pet. 1. 7. præt. perf. δεδοκίμασμαι, probatus fui, 1. Theſ. 2. 4. ἀποδοκιμάζω, reprobo. a. 1. ἀπεδοκίμασαν, reieci, reſpui, reprobaui, Luc. 20. v. 17. præt. perf. paſſ. ἀποδεδοκίμασμαι. 1. Pet. 2. 4. a. 1. ἀπεδοκιμάσθην, Heb. 12. 17. a. 1. infin. ἀποδοκιμασθῆναι, reprobari, Luc. 9. 22. & 17. 25. ἀδόκιμος. ου. ὁ. ἡ. reprobus, 1. Cor. 9. 27. iudicij expers, Rom. 1. 28.

Pag. 33. c. 1. ad δοκέω. Legitur προσδοκία. ας. ἡ. exſpectatio, Lu. 21. v. 26.

P. 35. c. 2. inter l. 17. & 18. item δύω δυνω, vel δύμι, ſubeo, ingredior. Mar. 1. 32. ἔδυ ὁ ἥλιος, occidit Sol. ἔδυ eſt 3. p. a. 2. à prima perſona ἔδυν, Luc. 4. 40. δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, occidente verò ſole. δυσμὴ. ῆς. ἡ. occidens legitur tantum in pl. num. Matth. 8. v. 11. ἐνδύω. irrepo, 2. Tim. 3. v. 6. παρεισδύω. ſubrépo. Iudæ. v. 4. παρεισέδυσαν. (a. 1. act.) ſubrepſerunt. ἐπιδύομαι. occido. Epheſ. 4. v. 26. ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν. Sol ne occidat ſuper exacerbatione veſtra.

Pag. 37. c. 1. inter l. 5. & 6. ἑβραῖος. ου. ὁ. Hebræus. ſicut Ἰουδαῖος. ου. ὁ. Iudæus, Actor. 6. v. 1. 2. Corinth. 11. v. 22. ἑβραῖοί εἰσι. Hebraicè עברי à nomine proprio עבר. Geneſ. 10. v. 23. qui fuit ex maioribus Abrahami, in cujus familia manſit lingua Hebræa עבר verò ita dicitur à עבר tranſivit. Nomen habuit à tranſeundo. ἑβραϊκὸς. ἡ. ὀν. Hebraicus, Luc. 23. v. 38. ἑβραΐς. ίδος. ἡ. Hebræa, Act. 22. v. 2. ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει. Hebraica lingua eos alloquebatur. ἑβραϊστί. Adv. Hebraicè, Iohan. 5. 2. & 19. 13. 17. 20. Apoc. 9. 11. & 16. 16. ἑβραΐζειν ad formam τοῦ ἑλληνίζειν. Hebræorum more agere. ἑβραϊσμὸς. οῦ. ὁ. eſt idiotiſmus Hebraicus, Hebraici ſermonis proprietas.

Pag. 38. in ἕζω. deſiderantur ſeqq. καθέζομαι. ſedeo, Ioh. 20. 12. ἐκαθεζόμην ſedebam, Iohan. 4. v. 6. ἐκαθέζετο ἐπὶ τῇ πηγῇ. ſedebat ad fontem. παρακαθέζω. aſſideo, Luc. 10. v. 39. προσεδρεύω.

idem,

idem 1.Cor.9.13. cum Dat. συνέδριον. ου. τὸ. ſynedrium, conſeſſus, Matth. 5. 22. Act. 5.21. Lu.22.66.

Pag.39.c.1.in εἰ deest ὡσπερεὶ, ſicut 1.Cor.15.v.8.

Pag.40.c.2.ad εἴκω ἀνεικὴς ἑος. ὁ. ἡ. non conſentaneus, indignus. ἐπιεικὴς. ἑος. ὁ. ἡ. decens, conſentaneus. Item, qui æquitatem ſtricto iuri anteponit, 1.Tim.3.3. ἐπιείκεια. ας. ἡ. æquitas, Act.24.4. 2. Cor. 10. 1. ὑπείκω, obſecundo, Heb. 13. 17.

P.40.c.2.ad εἰμὶ. pro 3. perſ. fut. ἔσονται legitur ἔσαι, Luc. 3. 5. in imperat. ἴσθι pro ἔσο. ἤτω pro ἔστω ſit, tanquam ab ἔω, in imper. ἴε, ἰέτω & craſi duorum ι ψιλῶν in η, 1.Cor. 6.22. ἀπών. ὄντος. ὀν. abſens, vnde eſt ἀπουσία. ας. ἡ. abſentia, Phil. 2. 12.

P. 42. ad εἶμι, eo. deest ἔξειμι, exeo. Act. 27. v. 43. ἐξιέναι, exire. ἐξιών. όντος. ὁ. exiens, part. a. 2. Act.13.42. ἐξῄεσαν, exiuerunt, eſt 3. pl. pluſquamperfecti medij (pro ἐξῄεισαν) indic. modi, in 1. perſ. ἐξῄειν. à præterito med. ἐξῆα pro ἐξεῖα Atticè, ſicut dicitur συνῆκα pro συνεῖκα, Act. 17. 15.

P. 43. c. 1. ad εἷς. ἑνότης. ητος. ἡ. vnitas, Epheſ. 4. 3. 13. οὐδαμῶς, nequaquam. Adu. Matth.2. v.6. καθεῖς, alius poſt alium, ſigillatim, Rom. 12. 5. εἷς καθ' εἷς ἐξήρχοντο, Iohan. 8. 9. alius poſt alium exibant.

Pag.44.c.2. ad ἐκεῖ. κἀκεῖ & ibi ex καὶ ἐκεῖ. ἐκεῖθεν. illinc, κἀκεῖθεν ex καὶ ἐκεῖθεν & illinc.

Ibid. ad vocem ἐκεῖνος. Legitur etiam κἀκεῖνος ex καὶ ἐκεῖνος. & ille.

P.45.c.2.l.2. ἐλαττονέω. ῶ. minus habeo, 2.Cor.8.15.

Ibid. in ἐλέγχω. deſideratur διακατελέγχομαι. magis ac magis redarguo, Act.18.28.

P.46.c.2.inter l.16.& 17. ἐλέφας. αντος. ὁ. elephas, elaphantus, item ebur. ἐλεφάντινος. η. ον. elephantinus, Apoc.18.12.

P.48.c.2.inter l.24.& 25. ἕνεκα, ἕνεκεν, cauſa, propter, Rom.8. 36. ἕνεκά σου. propter te. Luc.4.18. οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με. cujus rei cauſa. Act.19.32. τίνος ἕνεκεν: cujus cauſa? pro ἕνεκεν εἵνεκεν poeticè 2.Cor.7.12.

P.47.c.1.inter l.15.& 16. ἔντεα, (& craſi) ἔντη τά, arma, quæ corpus tegunt. ὅπλ. ψ. ἔντε' ἀρήϊα. arma bellica. αὐτοέντης. ου. ὁ. ſui interfector, idem quod αὐτοφόνος, αὐτόχειρ. unde eſt αὐθέντης. ου. ὁ. idem per ſynecd. ſpec. autor, dominus, qui pro authoritate ſua quidvis agendi poteſtatem habet. αὐθεντία. ας. ἡ. authoritas. αὐθεντέω. authoritatem uſurpo cum Genit. 1. Timoth. 2. 12. more verborum imperandi. αὐθεντικός. ή. όν. valens authoritate.

P. 49.

P.49.c.2.inter l. à. fine 13 & 14. ἐντεῦθεν. hinc, Iohan. 14.31. ἄγωμεν ἐντεῦθεν, eamus hinc, Ioh.19.18. ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν hinc & hinc, h.e. ἀμφοτέρωθεν. vtrinq;.

Pag.49.c.2.ante ἐπὶ deest ἐπηρεάζω. damno afficio, infesto, cum Acc. Matth. 5.44. Luc.6.28.1. Pet. 3.16. videtur dici à nomine ἐπήρεια. ας. ἡ. damnum, iniuria, quæ fit vi. & Suida interprete proprie περὶ τῆς πολεμικῆς καταδρομῆς, de bellico concursu & irruptione seu insultu, accipitur. Thema ergo videtur esse ἄρης. εος. ὁ. mars, bellum.

Pag.50.c.1. post l.13. Actor.2.1. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, eodem loco. Act. 3.1. ἐπὶ τὸ αὐτὸ idem quod πρὸς τούτοις, adhæc, cæterum.

P.51.ad vocem ἔργον. ἐνεργέω. ῶ. ago, efficio, Phil.2.13. ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν τὸ θέλειν, καὶ ἐνεργεῖν. F. ἐνεργήσω. aor.1. ἐνήργησα. Galat. 2. v.8. Ephes. 1.20. ἐνεργοῦμαι med. operor. 1. Thess.2.13. part. præs. ἐνεργούμενος, ένη, ενον. operans, efficax. Galat. 5. vers. 6. πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Iacob. 5.v.16. δέησις ἐνεργουμένη. δημιουργός. οῦ. ὁ. conditor, Heb. 11. vers. 10. pro δημιοεργὸς, ex δήμιος. ὁ. ἡ. publicus & ἔργον. qui publicè operatur, opifex publicus. Deinde per synecd. speciei pro quouis artifice accipitur. ἀμπελουργός. οῦ. ὁ. vinitor, ὁ ἐργαζόμενος ἐν τῇ ἀμπέλῳ. laborans in vinea. πανοῦργος. ου. ὁ. callidus, astutus, 2. Corinth. 12. 16. πανουργία. ας. ἡ. versutia, calliditas, Luc. 20. 23. 1. Corinth. 3.19.

P.54. in ἔρχομαι ἀντιπαρέρχομαι. ex aduerso prætereo, Luc. 10. 31.32. ἀντιπαρῆλθε. συνέρχομαι. conuenio, cum Dat. Marc. 3. 20. Actor.2.6. vnà venio, Ioh. 11.33. comitor, Act.10.23. consuetudine coniugali vtor, coeo, Mat.1. 18. imperf. συνηρχόμην ου, ετο. Luc.5.15. a.2. συνῆλθον. Marc.6.33. præt. med. συνελήλυθα. Attice pro συνήλυθα. vnde est part. συνεληλυθώς. ότος. Actor. 10.27. συνεληλυθυῖα, ίας. ἡ. Luc. 23.v.55. plusquamperf. συνεληλύθειν. conueneram, Actor. 19.31. τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν. cuiusnam causâ conuenissent.

P.56.c.1.l.10. ἔσχατον. ου. τὸ. extremitas, 2. Pet.3.v.3.

Pag.57.c.2.l.7. τριετία. ας. ἡ. triennium. Act.20.31. τεσσαρακονταετής. έος. ὁ. ἡ. quadragenarius, Actor.7.v.23. τεσσαρακονταετῆ χρόνον. Actor.13.18.

P.59.60. ad ἔχω, desiderantur ἀσχήμων. ονος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἄσχημον. indecorus, a, um, 1.Corinth.12.23. ἀσχημοσύνη. ας. ἡ. fœda, pudenda actio, turpe facinus, Roman.1.v.27. ἀσχημονέω. ῶ. indecore ago, 1.Corinth.7.36.& 13.5. ἀντέχομαι cum Genit., adhæreo, Matth. 6.24. Tit. 1.9. F. ἀνθέξομαι, Luc. 16. 13. ἐπέχω, attendo cum Dat.

Actor,

Actor. 3 5. 1. Timoth. 4.v.16. cum Acc. Philip.2.16.a.2. ἐπέσχον. Actor. 19.23. περιέχουσι. præcello, Rom. 3 9. ἐξέχω idem, vnde est ἐξοχή ῆς. ἡ. excellentia, Actor. 25. v. 25. νουνεχής. έος. ὁ. ἡ. cordatus. νουνεχῶς, cordate (pro quo etiam dicitur νουνεχόντως.) Marc. 12. v. 34. ἀκατάσχετος. ου. ὁ. ἡ. qui coerceri nequit. Iacob. 3.8. ἀκατάσχετον κακόν.

P.63.c.1. ad verbum καθίημι, demitto. Hinc alij deriuant κάθου sede, quæ vox legitur, Luc. 22. v.24. Actor. 2. vers. 34. Est vero κάθου aor. 2. med. imperat. pro καθέσο, vbi ε ο in ου vsitate contrahuntur eiecto σ. Alij à κάθημαι, sedeo, originem eius deducunt, quasi contractum ex κάθησο. Sed crasis illa est insolens.

Ibid. à παρίημι est πάρεσις. εως. ἡ. remissio, Roman. 3.25.

P.64. c.2. l.3. addatur in pl. ζυγοὶ & ζυγά.

P.66 c. 1. l. 6. ζώνη. ης. ἡ. zona cingulum, in plur. ζῶναι. Mat. 3.4. Actor. 21. 11. ζώνη δερματίνη, Marc. 1.6. ζώνη χρυσῆ. Apoc. 1. 13. & 15. v. 6.

Ibid. ἤ. aut, pro quo etiam ἤτοι, Roman. 6. 16.

P. 67. c. 1. πηλίκος. quantus, adde ἐρωτηματικόν h. e. interrogatiuum. & paulo post, post vocem manu. addatur & contra ἡλίκος. Iacob. 3. v. 5.

P. 67. c. 2. l. 1. ἧμαι thema est. Sit ergo noua paragraphus. Verbum decompositum συγκάθημαι, consideo, bis legitur, Marc. 14. 54. ἦν συγκαθήμενος, sedebat. Hebrais. vbi loco præs. & imperf. participium adhiberi solet.

Ad vocem ἦθος pag. 67. addatur κακοήθης. εος. ὁ. ἡ. male moratus, prauis moribus imbutus. τὸ κακόηθες. εος. cacoethes, qua voce Horatius vtitur. praua consuetudo. κακοήθεια. ας. ἡ. morum prauitas, Roman. 1.29.

P.67. c.2. l.19. νυχθήμερον. ου. τό. vox hæc legitur, 2. Corin. 11.25.

P. 68. c.1. inter l.10. & 11. interseratur διηνεκής. έος. ὁ. ἡ. porrectus in longitudinem, item continuus, perpetuus. διηνεκής. έος. ὁ. ἡ. idem. διηνεκὲς. έος. τό. substantiue capitur, perpetuitas, Heb. 7. v. 3. εἰς τὸ διηνεκές. in perpetuum.

P.69. c.2. in θάπτω addatur ἐνταφιάζω, funero, Iohan. 19.40. καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Fut. σω. a. 1. ἐνταφίασα. Matth. 26. v. 12. πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με. ad me funerandum. ἐνταφιαστής. οῦ. vespillo, pollinctor.

Ibid. pro θαρσεῖν legitur etiam θαῤῥεῖν. ῶ. 2. Corinth. 5. 8. & 7. 16. θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν. 2. Cor. 10. 1. θαῤῥῶ. εἰς ὑμᾶς (pro ἐν ὑμῖν.) a. 1. ἐθάῤῥησα. 2. Corinth. 10. 2.

P. 7

Pag.72. c.2.l.12. ἀναθεωρέω. ῶ. contemplor. Actor.17.v.23.

Pag. 73. c. 2. l.7. ἀποθλίβω. opprimo, Luc.8.45.

Pag.74.c.1.l.14. θανάσιμος. ε. ὁ,ἡ. letalis, mortifer, Mar. 16.18. θνητός. ῦ. ὁ. mortalis. Roman.8. 11.

P. 75.c.1.l.5. τρίχινος. η. ον. ex pilis seu villis caprorum factus, cilicinus, Apoc.6.v.12.

Ibid. in themate θυμὸς desunt ἀθυμέω. ῶ. animum despondeo, Coloss. 3.21. ἵνα μὴ ἀθυμῶσι. εὔθυμος. ε. ὁ. ἡ. qui est bono animo. Actor. 27.v. 36. εὐθυμότερον, meliore animo. Actor.24.v. 10. εὐθυμέω. ῶ. bono sum animo, Actor. 27. v. 22. 25. hilaris sum. Iacob.5. vers. 13. ἐνθυμέομαι. ῦμαι. cogito. Actor. 10. versu 19. aor. 1. ἐνθυμηθῆναι, Matth. 1. v. 20 ἐπιθυμέω. ῶ. concupisco. Fut. σω. præt. κα. aor.1. ἐπεθύμησα. Luc.22.v.15. 1.Corinth. 10. v.6. ἐπιθυμία. ας. ἡ. concupiscentia, Luc. 22.15. ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα. Hebraismus. Iohan.8. v.44.

P.76.c.2.in θύω. Actor.10.v.13. θῦσον. (a.1. act.imper.) macta. θυσία in pl. θυσίαι. Heb. 9. v.9. non θύσαι. εἰδωλόθυτον. ε. τὸ idolis immolatum, Actor.15.v.29. 1.Corinth.8.v.1.

P. 77.c.1. inter l. 2.& 3. interponatur θωή. ῆς. ἡ. damnum, mulcta. ἀθῷος. ὤυ. ὁ. ἡ. impunitus, indemnis, item innocens. Matth. 27.v.24.

P.77.c.2. l.9. à fine. ἀρχιερατικός. ῦ. ὄν. pontificius. Actor.4.6.

P.81.in ἵστημι, suo singula notentur loco. ἀνάστα pro ἀνάστηθι per apocopen, Actor. 12.v.7. surge. (a.2. imperat. Act.) ἐξανάστασις. εως. ἡ. Philip.3.11. resurrectio. ἀναστατόω. ῶ. ώσω. ωκα. subuerto, labefacto, à statu dimoueo, ad seditionem concito. Actor. 17.v.6. Galat 5.v.12. ἀστατέω. ῶ. in certis sedibus vagor. 1. Corinth.4. v.11. ἀκαταστασία. ας. ἡ. seditio, 1. Corinth.14.v.33. ἀποκατάστασις. εως. ἡ. restitutio, Actor. 3.v. 21. ἐπιστάτης. ε. ὁ. magister. in Vocat. ἐπιστάτα. Luc. 5.v. 5. ἐπισύστασις. εως. ἡ. coitio, concitatio, concursus, Actor. 24.v.12. ἀντικαθίστημι, resisto. Heb.12.v.4.

P.84 c. 2. διακαθαρίζω. perpurgo. Matth. 3.v.12. διακαθαριεῖ Atticè pro διακαθαρίσει (fut.1. act.)

P.89.c.2. suo interponatur loco ἀκατακάλυπτος. ε. ὁ. ἡ. non velatus, tectus. 1.Corinth. 11.v.13.

P 91.c.2. ἄκαρπος. ε. ὁ. ἡ. sterilis. Iudæ.v.12.

P.97.c.2. ἀκέραιος. αίε. αιον. sincerus, innocens. (ἀβλαβής) Matth. 10.v.16. Philip. 2.15. ἄκρατον. ε. τὸ. merum, vinum non dilutum aqua, Apoc. 14.v.10. Ro.16.19.

P.98.c.1.l.8. αἰσχροκερδής. έος. ὁ, ἡ. turpem quæstum faciens, 1. Timoth

moth. 3. v. 3. 8. Tit. 1. v. 7. αἰσχροκερδῶς, turpiter affectato lucro, 1. Pet. 5. v. 2.

Pag. 100. c. 1. in κινέω. κίνησις. εως. ἡ. motus, Ioh. 5. v. 3. μετακινέομαι, dimoueor, Coloss. 1. v. 23. συγκινέω, commoueo, Actor. 6. v. 12. συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν, concitaruntq; plebem.

Pag. 101. c. 1. inter l. 5. & 6. referatur κλαίω. fleo, defleo, Mat. 2. v. 18. ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, Rachel deflens liberos suos. Fut. κλαύσω. Iohan. 16. v. 20. Aorist. 1. ἔκλαυσα, Luc. 22. vers. 62. ἔκλαυσε πικρῶς, aor. 1. imper. κλαῦσον, in pl. κλαύσατε, flete, Iacob. 4. v. 9. κλαυθμὸς. οῦ. ὁ. ploratus, fletus, Matth. 2. v. 18. & 24. v. 51.

Pag. 101. c. 2. inter l. 5. & 6. κλείω etiam significat celebro. vnde est κλεῖος. εος. & quod vsitatius est, κλέος. εος. τὸ, gloria, 1. Pet. 2. 20. Cæterum addantur ἀποκλείω, occludo, Luc. 13. 25. ἐκκλείω, excludo, Galat. 4. 17. Fut. σω. a. 1. ἐξέκλεισα. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, Roman. 3. 27. κατακλείω, includo a. 1. κατέκλεισα, Actor. 26. 10.

P. 102. c. 2. l. 3. addatur χαλκολίβανον, chalcolibanũ, Apo. 1. 15.

Ibidem ad κλίνω. κλίμα. τος. τὸ. regio, plaga, tractus, Rom. 15. 23. 2. Corinth. 11. 10. A Geographis spatium illud inter duos parallelos, quo diei longitudo ad dimidiam horam variat κλίμα clima dicitur. κλινίδιον. ου. τὸ. lectulus, Luc. 5. 19. 24.

P. 104. c. 1. deest κοινωνικὸς. ἡ. όν. æquabilitatis studiosus, qui est facilis conuictus, 1. Timoth. 6. v. 18.

P. 107. c. 1. l. 10. à fine addatur vos.

P. 108. c. 1 intersere suo loco συγκομίζω vnà effero, Actor. 8. v. 2. συνεκόμισαν (3. pl. a. 1. act. ind.) vnà exportarunt.

P. 109. c. 1. deest ἀργυροκόπος. ου. ὁ. argentarius, faber argentarius, Actor. 19. 24. εὔκοπος. ου. ὁ. ἡ. facilis. εὐκοπώτερον, facilius, Matth. 9. 5. Luc. 18. v. 25.

P. 109. c. 1. inter l. 8. & 9. deest thema κόπρος. ου. ἡ. stercus, lutum, κοπρία. ας. ἡ. stercus, sterquilinium, Luc. 13. 8. & 14. 35.

P. 112. c. 1. ἀνακράζω exclamo. a. 1. ἀνέκραξα, Luc. 23. v. 18. ἀνέκραξαν παμπληθεὶ, exclamauit vniuersa turba.

P. 114. c. 1. ante κρίνω. κρίνον. ου. τὸ lilium, Matth. 8. v. 28.

P. 115. c. 2. ἀδιάκριτος. ου. ὁ. qui est absque disceptatione, Iacob. 3. 17. δικαιοκρισία. ας. ἡ. iustum iudicium, Roman. 2. 5.

P. 116. in κρίνω. εἰλικρινὴς. ἐος. ὁ. ἡ. sincerus, purus, non fucatus. q. d. τῇ. εἵλη κρινόμενος. εἵλη, siue ἕλη significa solis splendorem. Philem. 1. 10. 2. Pet. 3. 1.

Pag

P.117.c.1. ἐγκρύπτω, condo, intego. a. 1. ἐνέκρυψε, Mat. 13. v. 33.

Ibid. κτάομαι, accipitur passiuè, Act. 8. v. 20. διὰ χρημάτων κτᾶσθαι, pecuniis acquiri.

P.120.c.1. κατακυριεύω, dominor, cum Genit. Matth. 20. v. 25. 1. Pet. 5. v. 3.

P.121.c.1. κῶμος. ου. ὁ. thema. Noua itaq; sit paragraphus.

Ibid. c. 2. λαῖλαψ, thema est. Sit itaq; noua paragraphus.

Pag. 123. c. 2. l. 9. à fine, addatur ἄλαλος. ου. ὁ. ἡ. ἄλαλον. ου. τὸ mutus, a. um. Marc. 7. v. 37. & 9. 17. 25. πνεῦμα ἄλαλον per metonym. effecti.

P.124.c.2.l.20. ἀντιλαμβάνομαι, suscipio, Luc. 1. v. 54. ἀντελάβετο, (aorist. 2. med.) παιδὸς αὐτοῦ, suscepit Israelem puerum suum, prostratum manu sua subleuauit, cum juvit. Act. 20. v. 35. 1. Timoth. 6. v. 2. οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι, qui beneficentiam illam itidem capessunt. ἀντίληψις. εως. ἡ. opitulatio, 1. Corinth. 12. v. 28. ἀντιλήψεις, opitulationes, h. e, diaconos, qui opitulantur pauperibus, & curam pro ægrotis gerunt. συμπαραλαμβάνω, simul assumo. Legitur tantum in aorist. 2. Actor. 12. v. 25. & 15. 37. & 15. 38. Galat. 2. 1.

P.127.c.1. deest προσωποληπτέω. ῶ. personam respicio, Iacob. 2. 9.

Ibid. ad λάμπω, ἐκλάμπω, fulgeo, Matth. 13. 43. λαμπρῶς, splendidè, Luc. 16. v. 19.

Ibid. ad λανθάνω. λήθη. ης. ἡ. oblivio, 2. Pet. 1. 9. Sunt qui vocem Latinam letum hinc volunt derivare, quòd omnium rerum inducat oblivionem, & proinde scribunt per th. sed doctiores deducunt ab obsoleto verbo Latino leo, evi, etum, unde est deleo Lipsius φιλολογώτατος, paulò post ex hac vita migraturus, quum ad lectum deduceretur, dixisse fertur, ad letum & lectum. ἐκλανθάνομαι, oblivifcor, ἅπαξ λεγόμενον, Heb. 12. 5. καὶ ἐκλέλησθε, (2. pl. præt. perf. pass. formatione, medij vero significatione,) & obliti estis, cum Genit.

P.129.c.2. inseratur thema ἀπολαύω, λαύω pro λάω (video item fruor) pleonasmo τοῦ υ, und est ἀπολαύω, fruor, commodum seu fructum percipio cum Genit. ἀπόλαυσις. εως. ἡ. fruitio, 1. Timoth. 6. 17.

Item λάχανον. ου. τὸ. olus, tanquam novum thema subjicatur. Alij derivant à λαχαίνω, fodio, quod fodiatur terra in satione eius. Luc. 11. 42. Rom. 14. 2. ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει, infirmus olera edit.

P.129.c.1. addatur εἰδωλολατρεία. ας. ἡ. idololatria, q. d. λατρεία

τῶν εἰδώλων, cultus idolorum. 1. Corinth. 10. 14. Galat. 5. 20. Coloss. 3. 5. in pl. num. ἀθέμιτοι εἰδωλολατρείαι, nefariæ idololatriæ, 1. Pet. 4. 3.

P. 129. ad λέγω. δίλογος. ε. ὁ. bilinguis. 1. Timoth. 3. v. 8. ἀντιλέγω, contradico. Iohan. 10. 12. ἀντιλέγοντες τῷ καίσαρι. Actor. 13. 45. ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ παύλου λεγομένοις. contradicebant iis, quæ à Paulo dicebantur. ἀντιλογία. ας. ἡ. controversia, Heb. 6. v. 16. contradictio, seditio, Iud. v. 11. ἐπιλέγομαι. dicor, Iohan. 5. v. 2. allego, adscisco, in media forma, Actor. 15. v. 40. παραλέγομαι. prætérlego, prænavigo, Actor. 27. v. 8. 13. παρελέγοντο, (imperf. med.) τὴν κρήτην. συλλογίζομαι, ratiocinor, ἅπαξ λεγόμενον, Luc. 20. v. 5. συνελογίσαντο. (3. pl. a. 1. med.) πρὸς ἑαυτούς. ἐξομολογέομαι. οῦμαι. confiteor, Matth. 3. v. 6. Luc. 10. v. 21. Fut. ἐξομολογήσομαι, Roman. 15. 9. aorist. 1. ἐξωμολόγησα. spopondi, Activæ formæ; Luc. 22. 6. aor. 1. med. ἐξωμολογησάμην ω. ατο. confessus sum. in subj. legitur Philip. 2. 11. ἀγενεαλόγητος. ε. ὁ. sine genere, Heb. 7. 3. ἀλέκτωρ. ορος. ὁ. gallus, Luc. 22. 60.

P. 133. c. 1. à nomine ληνός. ε. ἡ. torcular. legitur ὑπολήνιον. lacus in torculari, in quod excipitur liquor uvarum. Mar. 21. 1.

P. 133. c. 2. l. 2. legitur ὁ ὑπὲρ λίαν scil. ὤν. summus, 2. Cor. 11. 5. & 2. Cor. 12. 11. οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων. nulla enim in re inferior fui summis Apostolis.

Ibid. ad λίθος. legitur χρυσόλιθος. ε. ὁ. chrysolithus nomen gemmæ. Apoc. 21. 20.

P. 135. c. 2. inter l. 25. & 26. inseratur thema λῦμα. τος. τό. purgamentum, sordes. λυμαίνομαι, vasto, Act. 8. v. 3. ἐλυμαίνετο τὴν Ἐκκλησίαν, vastabat Ecclesiam.

P. 137. ad thema λύω. λύσις. εως. ἡ. dissolutio, 1. Corinth. 7. v. 27. ἀπολύω, demitto, Luc. 2. v. 29. Matth. 27. v. 15. imperf. ἀπέλυον. ε. Marc. 15. v. 6. Fut. ἀπολύσω, Luc. 23. 22. Iohan. 19. v. 12. præt. per. ἀπολέλυκα. aor. 1. ἀπέλυσα, Luc. 23. v. 25. Act. 5. v. 40. aorist. 1. imperat. ἀπόλυσον, demitte, Matth. 15. v. 23. aor. 1 subj. ἀπολύσω. ῃς. Marc. 8. v. 3. & 10. 11. a. 1. infin. ἀπολῦσαι, Luc. 23. v. 20. Iohan. 19. 12. part. a. 1. ἀπολύσας. αντος. ὁ, Matth. 15. 39. præt. perf. pass. ἀπολέλυμαι. σαι. ται. solutus sum, Luc. 13. 12. præt. infin. ἀπολελύσθαι, dimitti, Act. 26. v. 32. part. præt. ἀπολελυμένος. ε. ου. solutus. a. ux. Matth. 19. 9. Luc. 16. 18. Heb. 13. 23. a. 1. ἀπελύθην, dimissus sum. Act. 15. v. 33. a. 1. subj. ἀπολυθῶ. ῇς. ῇ. Act. 16. v. 36. ἵνα ἀπολυθῆτε vt demittamini. part. aor. 1. ἀπολυθείς. έντος. ὁ. Actor. 4. v. 23. fut. ἀπολυθήσομαι. ῃ. εται. absoluar, Luc. 6. v. 37. ἀπολύετε καὶ ἀπολυθήσεσθε, ab

σθε, absoluite, (h. e. ignoscite) & absoluemini. ἐπιλύω, explico, cum Acc. Marc.4. v.34. ἐπέλυε πάντα, explicabat omnia, Act. 19. versu 39. ἐπιλυθήσεται (fut. 1. pass.) dijudicabitur. ἐπίλυσις. εως. ἡ. explicatio, 2.Pet. 1, v.20. ἐκλύω, dissipo, Matth.9. v.36. ἐκλελυμένοι (præt. pass.) dissipati. ἐκλύομαι, deficio, Galat. 6. v.9. μὴ ἐκλυόμενοι, non deficientes, Matthæi 15. v. 32. μήποτε ἐκλυθῶσι, (aor. 1.subj.pass.) ne deficiant. Marc 8.v.3. ἐκλυθήσονται, (fut. 1. pass.) deficient, h. e. exhaustis viribus fame peribunt. ἀπολυτρόω. ῶ. idem quod simplex λυτρόω: vnde est ἀπολύτρωσις. εως. ἡ. redemptio, Luc.21.28.Rom.8.23.

P.142.c.1.l.5. à fine. item ἀμαράντινος. ὁ. ἡ. ον. nunquam marcescens, 1.Pet.5,4.

P.143.ad μαρτυρ. διαμαρτύρομαι, testificor, 1.Timoth.5.21. imperf. διεμαρτυρόμην ου ατο. Actor.2.v 40. aorist. 1. διεμαρτυράμην. ω ατο. Act 23 v.11. ὡς διεμαρτύρω, sicut testificatus es. Heb.2.v. διεμαρτύρατο testificatus est. aorist.1.subj διαμαρτύρωμαι. ῃ ηται. Luc.16.v.28. a.1. infin. διαμαρτύρασθαι, Actor. 20. v.24. part.a.1. διαμαρτυράμενοι, Actor.8.v.25. προμαρτύρομαι, prænuntio 1.Pet. 1.v.11. καταμαρτυρέω, testificor aduersus aliquem, cum Genit. Matth 26.62. & 27.13. Act.10.42.

P.146.c.2.l.2. à fine μάχαιρα, dicta videtur q. μάχην αἴρουσα. λογομαχέω. ῶ. de verbis pugnam moueo. 2.Tim.2.14.

P.152.c.2. in μένω. ἀναμένω, exspecto, construitur cum Accus. 1.Thess.1.v.10.

P.154.c.2. in μέσος. μεσόω, sum medius. Iohan.7.v.14. τῆς ἑορτῆς μεσούσης, festo medio.

P.157.c.2.l.9. à fine. Dicitur etiam μήπως, ne forte. Construitur cum indic, 1.Thess.3.5. μήπως ἐπείρασεν (pro πειράσῃ)

P.167.c.1. μώλωψ videtur composita vox ex μῶλος, pugna, & ὤψ facies.

Ibid. ad thema μῶμος. ἄμωμος. ὁ. ἡ. inculpatus, Ephes. 5.27. ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος, Heb.9.14. Apoc 14 5. ἀμώμητος. ὁ. ἡ. idem Philip.2.15. 2.Pet.3.14.

P.167. c. 2. l. 2. συκομωραία. ας. ἡ. sycomorus, nomen arboris. Luc.19 v.4.

P.168.c.2.l.2.adde νομή. ῆς. ἡ. pascuum, Iohan.10.9. νομὴν ἔχω, depascor. 2.Tim.2.17.

P.171.c.2. in νεύω. κατανεύω, innuo. aor.1. κατένευσα, innui, cum Dat. Luc.5.v.7.

P.173.c.1.l.8. ἐγείρω, euigilo. F. ἐγερῶ. aor.1. ἐξήγειρα, 1.Sam.25 ὡς ἐξε-

ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νῶε, postquam evigilauit à vino, seu crapulam edormiuit. 1.Corinth.15.v.34. ἐκνήψατε (a.1. imperat.) euigilate.

P.175.in Νόος. εὔνοος. ου. beneuolus. εὔνοια. οίας. ἡ. beneuolentia, 1.Corinth.7.v.3. μετ' εὐνοίας, sponte, vltro, non coacti, Ephes.6. v.7. εὐνοέω. ῶ. sum bene affectus, Matth.5.25.

P.176.c.2. in Ναῦ. τοίνυν, igitur, postponitur, Luc.20.25.1.Corinth.9.26. Iacob.2.24. semel præponitur Heb.13.13.

P.177.ad νύσσω. κατάνυξις. εως. ἡ. sopor, Roman.1.18.

P.181.c.2.l.16.διέξοδος. ου. ἡ. compitum. pl. compita vt sunt triuia, quadriuia, alio nomine ἄμφοδα dicuntur. Matth.22.9.

P.184.c.1.in οἶκος. κατοικία. ας. ἡ. habitatio. Act.17.26. κατοικέω. ῶ. habito. Act.2.v.14.F. ήσω. aor. 1. κατῴκησα, Matth.2.v.23. Act.7.v.4. κατοίκησις. εως. ἡ. domicilium, Marc.5.3. κατοικητήριον. ου. τό. habitaculum, Apoc.18.2.)

P.185.c.1.l.4. à fine οἶκτος est thema. Sit ergo noua paragr.

P.186.c.1.l.6. οἷος (pro ποῖος) est enim ποῖος ἐρωτηματικὸν, οἷος vero ἀόριστον.

Ibid.c.1.intr l.5.& 6. à fine inseratur οἴχομαι, abeo, discedo. Fut. οἰχήσομαι. P. ᾤχημαι. παροίχομαι, prætereo. part. præt. παρῳχημένος. η. ον. præteritus. Act.14. v.16. ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς, præteritis ætatibus.

P.188.c.1. in ὅλος. καθόλου, omninò idem quod ὅλως, ex κατὰ & ὅλου, q.d. per totum. κατὰ enim cum Genit. inter alia significat per vt Act.9.v.31. καθ' ὅλης Ιουδαίας, per totam Iudæam. Apud Aristotelem in vniuersum, in genere. καθολικός. ή. όν. vniuersalis, & Ἐκκλησία καθολική, Ecclesia Catholica. Epitheton Ecclesiæ noui Testamenti, quæ non tantùm ex Iudæis, sed etiam gentibus omnisque generis hominibus collecta fuit & porrò colligetur vsq; ad finem hujus mundi; vnde CHRISTVS jubet discipulos κηρύξαι τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ κτίσει, Marc.16.

P.188.c.2.l.2. à fine, ὁρκωμοσία. ας. ἡ. jusjurandum, Heb.7.v.20. 21.28.

P.191.c.1. ἐπονομάζομαι, cognominor, Roman.2.17. σὺ Ιουδαῖος ἐπονομάζῃ, tu Iudæus cognominaris.

P.191.c.2.l.17.à fine. ὄπισθεν, retro, Apoc.4.6. ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν ante & retro.

P.192. c.1. compositum ex ὄψις. αἰθίοψ. οπος. ὁ. ἡ. niger. αἴθοψ λιμὸς, atra fames, Sic dicitur q. αἴθων τὴν ὄψιν seu κεκαυμένος τὴν ὄψιν. αἴθω est ardeo. cujus facies est adusta. αἰθίοψ. οπος. ὁ. ἡ.

den

dem. αἴθιοπι χρώτι. atro colore. Est & αἰθίοψ, nomen gentile Æthiops, Act.8.27.

P.192.c.2. inter l.14.& 15. ὀπτός. ἡ. όν. assus. a. um. Luc.24.42. ἰχθὺς ὀπτὸς piscis assus. Xenoph. ὀπτὴ πλίνθος, coctus later. ὀπτάω, asso, torreo ἄγραφον.

Ibid. ab ὀπτάνω est ὀπτασία. ας. ἡ. visio, apparitio, 2.Cor.12.1.

P.193.c.2. ἐπιδιορθόω. ῶ. corrigo, Tit.1.5. ἵνα ἐπιδιορθώσῃ, (3.p a.1.act.subj.) ut corrigat. in indic. ἐπιδιώρθωσα.

P.194.c.1.l.8. ἐπιορκέω ῶ. pejero, Mat.5.33.

Ibid. in ὁρμή. προσορμίζομαι. appello. is Marc.6.53. προσωρμίσθησαν, (3.pl.a.1.pass.) appulerunt.

Ibid. in ὅρος. ἀποδιορίζω. segrego, Iud.v.19.

P.196.c.1.l.9. καθὸ eò quòd. itemq; καθὰ, sicut, Matth.27.10. Adverbia sunt. ex κατὰ & ὃ ἃ. ubi α per apostrophum abjicitur & τ mutatur in θ.

P.269.c.2. in ὅτε. πώποτε, unquam, Luc.19.30. Ioh.1.18. & 5.37. & 6.35 & 8.33. 1 Ioh.4.12. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται, Deum nemo unquam vidit. τότε, tunc. Act.1.12. ὁπότε, quando, quum. οὐδέποτε, nunquam, Mar.2.12. 1.Cor.13.8.

P.197.in ὅτι. Leguntur etiam διότι, quia, καθότι, quatenus.

Ibid. in οὐ. οὐχί, nonne? Act.5.4.

Ibid. οὐαί. væ, interjectio dolentis. construitur cum Dat. Mat. 11.21. οὐαί σοι, væ tibi.

Ibid. in οὖν τοιγαροῦν, proinde, 1.Thess.4.8.

P.198.c.1. à voce οὐρανὸς est ἐπουράνιος. ου. ὁ. ἡ. cœlestis, q.d. ὁ ἐπὶ τῷ οὐρανῷ, scil. ὤν, Sicut τὰ ἐπίγεια, q.d. τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα. opponuntur hæc duo 1.Cor.15.40.

P.200.c.1.l.12. ὀφειλέτης. ου. ὁ. debitor, Mat.6.12.& 18.24. Roman.1 14. χρεωφειλέτης. ου. ὁ. debitor, Luc.7.41. & 16.5. compositum ex χρέος. εος. τὸ. pro quo etiam χρέως. legitur debitum, mutuum, æs alienum. & ὀφείλω. ibid. ὄφελον, utinam, construitur cum indic. 1.Cor.4.8. cum opt. Act.3.15.

P.200.c.2.inter l.9.& 10. à fine inseratur ὀχυρός. ά. όν. munitus (pro quo usitatius ἰσχυρός. ά. όν.) unde est ὀχυρόω ῶ (idem quod ἰσχυρόω) vallo, munio, firmum reddo. ὀχύρωμα. τος. τὸ. munitio, 2.Cor.10.4.

Ibid. in ὄψον deest ὀψάριον. ου. τὸ. pisciculus. Iohan.6.9.11. & 21 9.10.13.

P.206.c.1. in πάσχω. πάθος. εος. τὸ. affectus, Rom.1.26. mollities, Coloss.3.5. morbus 1.Thess.4.5. ἀπαθής. έος. ὁ. ἡ. liber ab

animi perturbatione. propriè carens affectibus, unde est ἀπάθεια. ας. ἡ. affectuum vacuitas. ὁμοιοπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. iisdem præditus affectibus. Actor.14.v.15. Iacob.5.v.17. πάθημα. τος. τὸ. afflictio, Roman.8.18. 2.Corinth.1.7. affectus vitiosus, Galat.5.24. παθητὸς. ἡ. ὁ. qui pati potest,) (ἀπαθής. item passurus, Actor. 26.v.23. κακοπάθεια. ας. ἡ. vexatio, Iacob.5.10. κακοπαθέω ῶ. tolero labores, 2.Timoth.4.5. affligor, Iacob.5.v.13. μετριοπαθέω. ῶ. idem quod συμπαθέω, Heb.5.2. μετριοπαθεῖν δυνάμενος, qui condolere potest. Seu ut alij vertunt, qui quantum satis est, possit miserari.

P.210.c.2.l.10. στρατόπεδον. ου. τὸ. exercitus, q. d. στρατὸς ἐν πέδῳ, exercitus in campo.

P.211.c.2. ἀναπείθω, persuadeo, Act.18.13.

P.214.c.1. προσπορεύομαι, accedo, Mar.10.35.

P.215.c.2. πενιχρὸς. ά. όν. pauperculus, Luc.21.2.

P.217.c.1. in πρ. ὥσπερ, sicut, Rom.5.19.21. διόπερ, quapropter 1.Cor.8.13.& 10.14.& 14.13. καθάπερ, quemadmodum.

P.218.c.1.l.19. inseratur ἐκπορνεύω, scortor, Iud.v.7.

Ibid. inter l.22.& 23. πέρθω. Fut.1. πέρσω. Fut.2. παρθῶ & per metathesin πραθῶ. aor.2. ἔπραθον. vasto, diruo, depopulor, everto, perdo. à præt.med. πέπορθα est πορθέω, idem. Fut. πορθήσω a.1. ἐπόρθησα, Actor.9.21. imperf. ἐπόρθουν. ουν. vastabam, Gal.1.13. ibid.v.23. ἥν ποτε ἐπόρθει, quam olim vastabat. h. e. cujus confessores persequebatur.

P.221.c.1. ad πιέζω. videtur πιέζω. thema esse distinctum à πιάζω. πιέζω enim significat premo: πιάζω verò prehendo, capio, Lucæ 6.38. μέτρον πεπιεσμένον, mensuram pressam.

P. 222. c. 1. deest ὑδροποτέω, aquam bibo, sum abstemius. 1. Tim.5.v.23. ὑδροπότης. ου. ὁ. aquæ potor. ὑδροποσία. ας. ἡ. aquæ potio.

Ibid.c.2. ad πίπτω. vulgus Grammaticorum ait ἔπεσον dici pro ἐπέσεσον, & ἔπεσα pro ἐπέσεσα. ubi pleriq; Clenardo & Antesignano ducibus videntur non parum errasse. Nam 1. nullum est verbum quod dicatur πεσέω; & πίπτω quædam tempora mutuatur non à fictitio illo πεσέω sed à πέτω. In futuro 1.med. πεσοῦμαι pro πέσομαι Doricè, unde sunt illa composita ἀεροπετὴς, ex aere delapsus. προπετὴς, proclivis, &c. Deinde si in N. T. legitur ἔπεσα (ab obsoleto πέτω) sequitur hinc tertiam pluralem ἔπεσαν formari. verum esse illud, demonstravi supra p. 222. c. 2. l. 8. à fine. ἀναπίπτω discumbo, Marc.6.40. ἀνάπεσον, accumbe (est aor. 1. im-

τ.imp.med.) recumbo, Ioh. 21. 20. ἀποπίπτω, decido, delabor, Act.9.18. καταπίπτω, decido, procido, humi cado, prosternor, Act.26.14. παραπίπτω, prolabor, Heb.6.6. παράπτωμα. τος. τὸ. lapsus, offensa, peccatum, Mat. 6. 14. Sic vocatur peccatum primum, Rom. 5.15. item peccata hinc orta Rom.4.25.

P.224.c.2. ὀλιγόπιστος. ου. ὁ. ἡ. exigua fide præditus. Matth.6.30. & 14.31. ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;

P.228.c.2. in πλέκω. Hinc πλέγμα. τος. τὸ. in plur. πλέγματα τὰ, cincinni, 1.Tim.2.9.

P.229.c. 2.l.5. deest ἐκπληρόω. ῶ. expleo. Præt. ἐκπεπλήρωκα. Act.13.33. ἐκπλήρωσις. εως. ἡ. expletio, Act.21.26.

P.230.c.1. παμπληθεί. Adverbium. quod fit ab universa turba. Luc.23 18. Sic in epistolis ad Attic. αὐθωρεί. eadem hora. quam vocem Lexicographi, quos vidi, silentio præterierunt.

P.232.c.2.l.8. ἀποπλύνω, abluo, Luc.5.2.

P.233.c.1. l.5. πνευματικὸν opponitur aliquando rebus profanis. Ephes.5.19.

P.233.c.2.l.15. ἀποπνίγω. suffoco, Lu.8.7. ἀπέπνιξαν (3.pl.a.1.act)

P.235.c.2.l.5. à fine χειροποίητος. ου. ὁ. ἡ. manu factus, Mar.14.58. Act.7.48. Ephes.2.11.

P.236.c.1.l.24 περιποίησις. εως. ἡ acquisitio, 1.Thess.5.9. προσποιοῦμαι. οῦμαι simulo, fingo, Luc.24.28. σκηνοποιός. οῦ. ὁ. tabernaculorum confector, Act.18.3. σκηνοποιέω, tentoria umbracula fabricor.

P. 241.c. 1.l. 16. εὐπρεπής. έος ὁ. valde decorus. εὐπρέπεια. ας. ἡ. spectabilis, decor. Iacob.1.11. μεγαλοπρεπής. έος. ὁ. ἡ. magnificus, 2.Pet.1.17.

P.240.c.1.inter l.8.& 7. à fine interseratur πρασιά. ᾶς. ἡ. areola in horto. πρασιαὶ πρασιαὶ, per areolas, q.d. areolatim. Distributa enim turba super viridi gramine videri poterat hortus in totidem areolas distinctus. Mar.6.40.

P.243.c.2. ad πρωΐ. πρωΐα. ας. ἡ. tempus matutinum. Mat.27.1

P.244.c. 1. ad πτόω referunt quidam πτύρω, terreo, quod etsi significatione est idem, tamen aliæ ejus sunt literæ, & proinde pro peculiari habeo themate. πτύρομαι, terreor, Phil.1.28.

Ibid interseratur πτύω, spuo, Ioh.9.6. ἔπτυσε χαμαί, spuit in terram. πτύσμα. ατος. τὸ. sputum, Ioh.9.6. πτύον. ου. τὸ. ventilabrum. Mat.3.12. ἐκπτύω, respuo, a.1. ἐξεπτύσατε, Gal.4.14. inseratur ibid. novum thema. πτύσσω, Fut. ξω. præt. χα. plico, complico, Luc. 4.20. ἀναπτύσσω, explico. a.1. ἀνέπτυξε, Luc.4.17.

P.245.c.2. πύργος. ου. ὁ. turris, Mat.21.33. Luc.13.4.

P.247.c.2. in ῥέω. παραῤῥέω. perfluo, Heb.2.1. μήποτε παραῤῥυῶμεν, ne quando perfluamus, h. e. auditum sermonem ventis & oblivioni tradamus. Est verò παραῤῥυῶμεν 1. pl. aor. 2. pass. subj. ab a.2.indic.pass. παρεῤῥύην ab Activo.a.2. παρέῤῥυον. a. 2. simplex ἔῤῥυον est à ῥεύω, ubi ε abjicitur, ut penultima pro more corripi possit. χείμαρρος, torrens, q. d. χείματος ῥόος, hyems fluentum. Iohan.18.1. ῥύσις. εως. ἡ. fluxus, Mar.9.

P.249.c.2. deest thema ῥύμη. ης. ἡ. vicus, platea, Matth.6.2. Lucæ 14.21. Act.9.11.& 12.10.

Ibid. ad ῥίπτω. ἀποῤῥίπτω, abjicio, Act.27.43. ἐπιῤῥίπτω, injicio, Luc 19.35. a.1. ἐπιῤῥίψαι, 1.Pet.5.7.

P.250.c.1. ἄῤῥωστος. ου. ὁ. ἡ. ægrotus. a, Matth.14.4. 1.Cor.11.30 ἀῤῥωστία. ας. ἡ. infirmitas. (27.41

P.251.c.2.l.15. ἀσάλευτος. ου. ὁ. ἡ. inconcussus, immotus, Act.

P.253.c.2. θεοσεβής. εος. ὁ. ἡ. Dei cultor, Iohan.9.31. θεοσέβεια. ας. ἡ. cultus Dei, 1. Tim.2.10.

P.254. διασείω, concutio, Luc.3.14. (Lucæ.6.29.

P.256.c.2. inter l.11. & 12. σιαγών. όνος. ἡ. maxilla, Matth.5.39.

P.258.c.1.l.17 ἐπισιτισμὸς. οῦ. ὁ. cibaria, Luc.9.12. à verbo ἐπισιτίζω. cibum præbeo.

P.260.c.1. ἐπισκοπέω. ῶ. prospicio, Heb.12.15.

P.262 c.1.l.12. ἐπισκηνόω. ῶ. in tentorijs habito, 2.Cor.12.9. σκηνὴ verò videtur fluxisse ab Hebræo שָׁכַן schachen.

P.263.c.2.l.19. dicitur etiam σκοτία. ας. ἡ. tenebræ, Ioh. 20.1. σκοτίας ἔτι οὔσης, quum adhuc tenebræ essent. Iohan. 6.17. item cæcitas, ignorantia Dei, rerumq; spiritualium. 1. Ioh. 1.v.5. animus hominis à lapsu, Ioh.1.5.

P.267.c.1.l.5. à fine συσπαράττω vel σσω, discerpo, Luc.9.42.

P.268.c.1.l.3. adscribatur dictum Luc. 10. v.40. μάρθα περιεσπᾶτο, (imperf.pass.) περὶ πολλὴν διακονίαν, Martha distrahebatur varijs laboribus.

P.273.c.2.l.5. τρίστεγον. ου. τό. tertia contignatio, Act.20.9.

P.274.c.1.l.2. στοιχεῖον. ου. τό. elementum, 2.Pet.3.10.12. στοιχεῖα. τά. elementa. Sic per metaph. vocatur rudis institutio. Gal.4.3. qualis fuit legalis V. T. pædagogia in Ecclesia.

Ibid. ad στέλλω. διαστέλλομαι, interdico, vero, Mar.7.36. διεστείλατο (aor.1.med.3.pers.s.) vetuit. Præcipio, mando, Actor.15.v.24. οἷς οὐ διεστειλάμεθα. (1.pers.pl.aor.1.med.) quibus non præcepera-mus. διαστολὴ. ῆς. ἡ. distinctio, Roman.3.v.22. ἐπιστέλλω, mitto, Matth.

Matth.21.v.34.36.ſcribo,Heb.13. v.22. ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epiſtola, 2. Corinth.10.11. δι᾽ ἐπιστολῶν, per epiſtolas. ψευδαπόστολος. ου. ὁ. falſus apoſtolus,2.Corinth.11.13.

P.276.c.1.l.20. ἀναστενάζω, altè ingemiſco,Marc.8.12.

P.277.c.2.l.20.ἐπιστηρίζω, confirmo, Act.14.v.22. & 15.32.41. & 18.23.

P.278.c.2.inter l.10. & 11.à fine interſeratur στοχάζομαι, collimo, rectà ad ſcopum tendo.F. στοχάσομαι. P. ἐστόχασμαι. a. 1. ἐστοχασάμην. ἄστοχος. ου. ὁ.ἡ. qui non bene collimat. ἀστοχέω. ῶ. à ſcopo aberro. F. ήσω. a.1. ἠστόχησα, 1.Tim.6.21. 2.Tim.2.v.18. conſtruitur cum Genit.1.Tim.1.6. vel ſequenti περὶ ἀστοχεῖν περὶ τὴν πίστιν.

Ibid.c.2. in στορέω καταστρώννυμι, proſterno, 1.Cor.10.v.5. κατεστρώθησαν,proſtrati ſunt. (3.pl.a.1.paſſ.)

P.279.c.1.l.21. ἀντιστρατεύομαι, rebello,repugno,aduerſor,cum Dat.Roman.7.23.

P.282.c.2.l.15. καταστρηνιάω. ῶ. laſciuio, 1.Tim.5.11. καταστρηνιάσωσι, (3.pl.a.1.act.ſubj.)

Ibid.ad thema στύξ. ἀποστυγέω. ῶ. abhorreo,auerſor,Rom.12.v.9. θεοστυγής. έος. ὁ. ἡ. Dei oſor, Rom.1.30.

P.284.c.2.l.3. ἱερόσυλος, ου. ὁ. ſacrilegus. ἱεροσυλέω. ῶ.ſacrilegium committo,Roman.2.22.

P.286.c.1.l.2.à fine κατασφραγίζομαι,obſignor,Apoc.5.1.

P.293.c.1.l.22. ἐπιδιατάσσομαι, ſuperaddo,Galat.3.15. προτάττομαι, præſtituor,Act.17.26.

P.295.c.2.l.5. μήτε, neque,idem quod οὔτε.

Ibid.ad τείνω. ἐκτενῶς, magna contentione, Luc.23.10.

Ibid.ad τέλλω. ἐντολή ῆς. ἡ. præceptum, Roman.7.8.

P.299.in τέλος. παντελής. έος. ὁ. ἡ. plenus. εἰς τὸ παντελές, prorſus, inperpetuum.Luc.13.11. Heb.7.25.

P.300.c.2. ἐντολή. ῆς. ἡ. præceptum,Roman 7.9.

P.301.c.1.l.20. λατόμος. ου. ὁ. lapicida. λατομέω. ῶ. excindo. Fut. ήσω. P. λελατόμηκα. aor. 1. ἐλατόμησε, Matth.27.60. part. præt. paſſ. λελατομημένος, exciſus in ſaxo, Marc.15.v.46. ὀρθοτομέω, rectè ſeco, benè diſtribuo,2.Tim.2.15. (ginta.

Ibid. ad thema τέσσαρες. τεσσαράκοντα, pl. tantum, g. o. quadra-

P.304.in τίθημι. θήκη. ης. ἡ vagina, Iohan. 18. 11. ἐπίθεσις. εως. ἡ. impoſitio, Act.8.18.

P.308.in τίθημι. μετάθεσις. εως. mutatio,Heb.7.v.12. tranſlatio, Heb.11.5. περίθεσις. εως. ἡ. circumpoſitio, 1.Pet.3,v.3. συγκατατίθεμαι, cum Dat. aſſentior,Luc.23.51.

P. 310. in τίκτω. πρωτοτόκια. τὰ. jus primogeniti. Heb. 12. v. 16. qua voce vsi sunt LXX. Gen. 25. 32.

P. 314. c. 1. l. 15. τολμητής. ῦ. ὁ. audax, 2. Pet. 2. 10.

Ibid. τοπάζιον. ου. τὸ. topazius, nomen gemmæ. Apo. 21. 20.

Ibid. c. 2. ad τρεῖς. τριακόσιοι. αι. α. trecenti. Mar. 14. 5. Ioh. 12. 5.

P. 317. c. 2. in τρέφω. θρέμμα. τος. τὸ. Ioh. 4. 12. τεκνοτροφέω. liberos educo. F. ήσω. a. 1. ἐτεκνοτρόφησε, 1. Tim. 5. v. 10. vox composita ex τέκνον & τροφέω. alo, qua voce vtitur Homerus ὀδυσσ. γ.

Ibid. c. 2. ἐκτρέφω. enutrio, Ephes. 5. 29.

P. 318. c. 1. l. 15. à fine ὑποτρέχω. infra cursu deferor, Act. 27. 16. εὐθυδρομήσαντες. (part. a. 2. act.) δρόμος. ου. ὁ. cursus, 2. Timoth. 4. 7. εὐθυδρομέω. rectum cursum teneo, Act. 16. 11. κατατρέχω. decurro, Act. 21. 32. περιτρέχω. percurro, Marc. 6. 55.

P. 319. c. 2. l. 12. τρώγω. edo, F. ξω. p. χα. tantum in præsenti legitur, Matth. 24. 38. Ioh. 6. 54. 57. 58. & 13. 18.

Ibid. in τυγχάνω, Heb. 8. 6. legitur τέτευχε. adeptus est, (3. pers. præt. Act. ind.) cum Genit. παρατυγχάνω. obvius fio, Act. 17. 17.

P. 325. c. 1. ἐξυπνίζω. è somno excito, Iohan. 11. 11. ἵνα ἐξυπνίσω. (a. 1. subj.) ἔξυπνος. ὁ. ἡ. expergefactus, Act. 16. 27.

P. 327. c. 1. l. 2. ὑψόω. extollo. F. ώσω. Iacob. 4. 10. P. κα. a. 1. ὕψωσε, Actor. 5. 31. a. 1. pass. ὑψώθην in a. 1. infin. ὑψωθῆναι. extolli, Iohan. 3. 14. Fut. 1. pass. ὑψωθήσομαι. extollar. ὕψωμα, τος. τὸ. sublimitas. ὑπερυψόω. ῶ. in summam effero sublimitatem, Philip. 2. 9.

P. 328. c. 1. inter l. 6. & 7. à fine φαιλόνης. ου. ὁ. penula, 2. Tim. 2. 13.

Pag. 330. in φαίνω. ἀναφαίνομαι. appareo, Lucæ 19. v. 11. aor. 2. ἀνεφάνην. διαφανής. ἐος. ὁ. ἡ. perlucidus, Apoc. 21. v. 21. ἐμφανής. ἐος. ὁ. ἡ. conspicuus, Roman 10. v. 20. ἐμφανίζω. conspicuum me præbeo, indico, Iohan. 14. v. 22. F. ἐμφανίσω. Iohan. 14. v. 21. aor. 1. ἐνεφάνισα, comparui, Act. 24. v. 1. ἐνεφανίσθην. apparui, Matth. 27. 53. Heb. 9. v. 24.

P. 332. ad vocem φήμη. διαφημίζω. spargo famam. a. 1. διεφήμισαν, Matth. 9. v. 31. διαφημίζω. divulgo, Marc. 1. v. 45. aorist. 1. pass. διεφημίσθην, Matth. 28. 15.

P. 334. c. 2. l. 19. ἔκφοβος. ου. ὁ. ἡ. exterritus, Mar. 9. 6. ἐκφοβέω. perterrefacio, terrorem injicio, 2. Cor. 10. 9.

Pag. 335. in φέρω. φωσφόρος. ου. ὁ. lucifer, 2. Pet. 1. v. 19. τελεσφορέω. ῶ. ad finem & maturitatem perduco, Lucæ 8. v. 14. τροποφορέω. ῶ. mores alicujus fero. aorist. 1. ἐτροποφόρησε, Act. 13. v. 18. παρεισφέρω. confero, semel legitur, 2. Pet. 1. v. 5. θανατηφόρος. ου. ὁ. lætifer, Iacob. 3. v. 8.

P. 336. in φέρω, διάφορος, excellens, item differens, diuersus, Roman. 12.6. Heb. 9.10. διαφορώτερος, excellentior, Heb. 1.4. & 8.6. ἀφορέω. ῶ. exubero, vberes fructus fero, Luc. 12.16.

Pag. 341. c. 2. ἀποφθέγγομαι. eloquor, Actor. 26. v. 25. ἀποφθέγγεσθαι eloqui, Actor. 2.4. a. 1. med. ἀπεφθεγξάμην. ω. ἀπὸ, cum Dat. alloquutus sum, Actor. 2.14.

Pag. 346. c. 2. l. 16. εὔφρων. ονος. ὁ. ἡ. hilaris, lætus. εὐφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, Actor. 2.28. εὐφραίνω. exhilaro, oblecto, lætitia afficio, 2. Corinth. 2. 2. εὐφραίνομαι. lætor, Luc. 12. 19. εὐφραίνου. (præs. imp.) lætare. εὐφραίνεσθε, lætamini, Apoc. 11, 12. a. 1. pass. εὐφράνθην. ης. η. Actor. 2. 26. a. 1. imperat. εὐφράνθητι, Galat. 4. 27. in pl. num. εὐφράνθητε. gaudete, Roman. 15. 10. a. 1. subj. εὐφρανθῶ. ῇς. ῇ. Luc. 15. 23. 29. a. 1. in infin. εὐφρανθῆναι, lætari, Luc. 15. 32.

P. 347. c. 1. in φρήν. παραφρονία. ας. ἡ. dementia, 2. Pet. 2. 16.

P. 349. in φύω. συμφύομαι, simul enascor. Semel legitur Luc. 8. 7. συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι, enatæ spinæ. vbi συμφυεῖσαι est part. a. 2. pass. pl. num. g. f. in masc. συμφυείς.

Ibid. συμφυλέτης. ου. ὁ. tribus, 1. Th. 1. 14. pertinet ad thema φυλὴ.

P. 351. c. 2. κενοφωνία. ας. ἡ. de rebus inanimis clamor. 1. Tim. 6. 20.

P. 355. c. 1. inserendum thema χάρτης. ου. ὁ. charta (vide p. 142 c. 1. l. 15.) 2. Ioh. 13.

P. 357. θυρωρός. οῦ. ὁ. ἡ. januæ custos. Alij referunt ad thema ὤρα. ας. ἡ. cura. Ego p. 199. c. 1. retuli ad thema οὖρος. custos. Huc similiter referendum ὀλίγωρος. ου. ὁ. qui nulla afficitur cura, homo dissolutus, qui sua parum custodit. ὀλιγωρέω. negligo: cum Genit. Heb. 12. 5.

Ibid. à nomine χόος οῦ derivatur χοϊκός. ἡ. ὁ. pulvereus, terrestris 1. Cor. 15. 47.

P. 364. c. 1. l. 10. cui opponitur στενόχωρος. ου. ὁ. ἡ. angustus. στενοχωρία. ας. ἡ. angustia, Rom. 2. 9. στενοχωροῦμαι, coarctor, 2. Cor. 4. 8.

P. 367. inseratur thema χθών. ονος. ἡ. terra. καταχθόνιος. ου. ὁ. subterraneus, Phil. 2. 10. ἐπιχθόνιος, sicut & ἐπίγειος vide supra p. 24. c. 1. est ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὢν, qui supra terra est. καταχθόνιος verò ὁ κατὰ χθονὸς ὢν, h. e. qui sub terra est. κατὰ inter alia significat sub. unde est κάτω, Adv. deorsum, Mat. 4. 6.

Ibid. καταψύχω, refrigero, a. 1. κατέψυξα, Luc. 16. 24. καταψύξῃ. (3. sing. a. 1. act subj.) refrigeret. in 1. pers. καταψύξω. ὀλιγόψυχος. ου. ὁ. ἡ. pusillanimus. a. 1. Thess. 5. 14.

FINIS NOTARVM.

SEquuntur Latina, partim etiam Græcolatina vocabula, quæ quum ex Lexicis Latinis satis sint nota, fusiore eorũ explicatione supersedere, eaq; hîc obiter duntaxat indicare libuit.

Ἀῤῥαβών. arrhabo, arrha, 2. Corinth. 1. v. 22.

Ἄρωμα, aroma, vide 15. 1.

Ἀσσάριον. ου. τό. as, assarius, Matth. 10. v. 29.

Αὐστηρός. οῦ. ὁ. austerus, Luc. 19. v. 21.

Γάγγραινα. ης. ἡ. gangrena, species morbi. παρὰ τὸ γραίνειν à depascendo. Vide supra 22. 1.

Γάζα. ης. ἡ. Gaza, vide supra 22. 2.

Δηνάριον. ου. τό. denarius, Matth. 18. v. 28.

Δίδραχμον. ου. τό. didrachmum. Est nummus qui continet duas drachmas. drachma est quarta pars unciæ. Germanicè, *ein quintlein*, Matth. 17. v. 24.

Διάδημα. τος. τό. diadema, Apoc. 12. v. 3.

Κεντυρίων. ωνος. ὁ. centurio, Marc. 15. v. 39.

Κῆνσος. ου. ὁ. census. Matth. 7. 24.

Κράββατος. ου. ὁ. grabbatus, Marc. 2. v. 4.

Κοδράντης. ου. ὁ. quadrans, Marc. 12. 42.

Κουστωδία. ας. ἡ. custodia, h. e. milites custodes, Matth. 27. 65.

Κλίβανος. ου. ὁ. clibanus, Matth. 6. v. 30. vide supra 102. 1.

Κλίμα. τος. τό. clima, Roman. 15. v. 23.

Κραιπάλη. ης. ἡ. crapula, Luc. 21. v. 34.

Λέντιον. ου. τό. linteum, Iohan. 13. v. 4.

Λίτρα. ας. ἡ. libra, mutato β in τ. Iohan. 12. 3. vide suprà 134. 2.

Μάγος. ου. ὁ. magus, Matth. 2. v. 1. vide suprà 138. 2.

Μάκελλον. ου. τό. macellum, 1. Corinth. 10. v. 25.

Μίλιον. ου. τό. miliare, Matth. 5. v. 41.

Μάρμαρον. ου. τό marmor, Apoc. 18. v. 12.

Μοιχός. οῦ. ὁ. mœcus, vide suprà 162. 2.

Πραιτώριον ου. τό. prætorium, vide suprà 240. 1.

Ῥέδη. ης. ἡ. Rheda, Apoc. 18. v. 13.

Ῥομφαία. ας. ἡ. romphæa, Luc. 2. v. 35.

Σάλος. ου. τό. salum. vide suprà 251. 1.

Σάτον. ου. satum, vide suprà 253. 1.

Σανδάλιον. ου. τό. sandalium, vide suprà 251. 2.

Σηρικόν. οῦ. τό. sericum, Apoc. 18. v. 12.

Σικάριος. ου. ὁ. sicarius, vide suprà 257. 1.

Σίναπι. εως. ἡ. ſinapi. παρὰ τὸ σίνειν τὰς ὦπας, quod lædat oculos, Matth. 13. v. 31.

Σιμικίνθιον. ου. τὸ. ſemicinctium, vide ſupra 264. 2.

Σουδάριον. ου. τὸ. ſuadarium, ibid.

Σινδὼν, ſindon, vide ſupra 257. 2.

Σκάφη. ης. ἡ. ſchapha, vide 259. 1.

Σπεκουλάτωρ. ορος. ὁ. ſpiculator, Marc. 6. v. 27.

Σπόγγος. ου. ὁ. ſpongia, vide 271 2.

Στάδιος. ου. ὁ. ſtadium, vide 271. 2.

Στατὴρ. ῆρος. ὁ. ſtater, Matth. 17. 26. vide ἵστημι.

Στολὴ. ῆς. ἡ. ſtola, vide, στέλλω.

Τρίβολος. ου. ὁ. tribulus, Matth. 7. v. 16.

Τίτλος. ου. ὁ. titulus, Iohan. 19. v. 19.

INDEX
SACRI LEXICI:

Vbi omnes Græcæ novi Testamenti voces ordine alphabetico percensentur, singularumq; loci indicantur.

INDEX N. TESTAM.

ἀμετα-

ἅπας.

ἀτιμ-

γραφ

διαμάχομαι.

δόμα

ἐλεεινός…

εὐώνυ-

καθίημι.

μόγγι,

N

νή.

ὁλοκληρία.

ὀφείλω

παρα-

περιλά

ποιμαίνω.

προλαμ-

σιδήρεος.

τρεῖς.

ὑπολήνιον.

φρεάτω.

ΤΕΛΟΣ.

THE WHOLE BOOK OF PSALMES:

Collected into English Meeter by *Thomas Sternhold*, *Iohn Hopkins*, and others, conferred with the Hebrew, *with apt notes to sing them withall.*

¶ Set forth and allowed to be sung in all Churches, of all the people together, before and after Morning and Euening Prayer, and also before and after Sermons: & moreouer in priuate houses for their godly solace and comfort, laying apart all vngodly songs and ballades: which tend onely to the nourishing of vice, and corrupting of youth.

IAMES V.

¶ If any be afflicted, let him pray, and if any be merry let him sing Psalmes.

COLOS. III.

¶ Let the word of God dwel plenteously in you, in all wisdome, teaching and exhorting one another in Psalmes, Hymnes, and spirituall songs, singing vnto the Lord with grace in your hearts.

LONDON,

Printed by *G. M.* for the Companie of Stationers.

Cum Priuilegio Regis Regali.

1637.